Universul
Convolut
Volumul
2
Dolores Cannon

Dolores Cannon

Universul
Convolut Volumul
2

Dolores Cannon
Universul Convolut
Volumul 2
Dolores Cannon

Universul convolut

Dolores Cannon

Volumul 2

Misterul este cel mai frumos lucru pe care îl putem experimenta. El

este sursa a toată arta
şi ştiinţa adevărată.

Albert Einstein

Fiinţa umană face
parte dintr-un întreg
pe care noi îl numim
„univers”, şi este o
parte limitată în timp
şi spaţiu. Ea îşi
experimentează

gândurile și sentimentele ca fiind separate de întreg... ca o iluzie optică a conștiinței sale. Această iluzie este un fel de închisoare care ne limitează dorințele personale și afecțiunea, la puținele persoane care ne sunt apropiate. Sarcina noastră este să ne eliberăm din această închisoare lărgindu-ne cercul de compasiune,

ca să îmbrăţişăm toate fiinţele vii şi întreaga natură, în toată frumuseţea sa.

Albert Einstein

Autoarea acestei cărţi nu dă sfaturi medicale şi nu prescrie folosirea nici unei tehnici ca formă de tratament pentru probleme fizice sau medicale. Informaţiile medicale incluse în

această carte provin din sesiunile individuale şi consultaţiile de lucru făcute de Dolores Cannon cu clienţii săi. Ele nu constituie un diagnostic medical şi nu înlocuiesc sfatul medicului sau tratamentul medical. Autoarea şi editura care publică această carte, nu îşi asumă nici o responsabilitate pentru modul în care vor interpreta şi vor folosi

cititorii aceste informaţii.

S-a făcut tot efortul posibil pentru protejarea identităţii clienţilor implicaţi în sesiunile de lucru şi pentru protejarea vieţii lor private. Locaţia unde s-au făcut sesiunile este corectă, dar s-a folosit doar numele mic al persoanelor, care a fost schimbat de fiecare dată.

SECȚIUNEA 1

BENEFICIILE TERAPIEI

VIEŢILOR TRECUTE

CAPITOLUL 1

începuturile mele în domeniul hipnozei

Aventurile mele în domeniul hipnozei au mai produs încă

douăsprezece cărţi în afară de aceasta. De multe ori mă simt ca personajele din Star Trek, care merg acolo unde nu au mai ajuns oamenii. Am călătorit prin timp şi spaţiu, ca să explorez istoria trecutului şi posibilităţile viitorului. Am călătorit pe planete necunoscute şi în dimensiuni necunoscute şi am conversat cu multe specii aşa- numite

„extraterestre”. Am văzut minunile civilizaţiilor pierdute şi am primit informaţii despre dispariţia lor. Toate astea s-au realizat fără a se folosi maşina timpului, atât de des întâlnită în science-fiction. Singurul lucru necesar pentru această muncă plină de aventură, este utilizarea minţii umane. Tot ce este cunoscut şi necunoscut se află în adâncimile

inconştientului şi aşteaptă să fie descoperit. Aceasta este munca mea şi pasiunea mea. Mă consider reporterul- investigator, cercetătorul „cunoaşterii pierdute”, deşi cea mai mare parte din munca mea este hipnoterapia prin regresie în vieţi trecute. Consider că munca mea constă în abordarea a ceea ce este necunoscut, pentru că am descoperit o tehnică

de hipnoză prin care pot
fi sondate şi examinate
domenii misterioase,
care încă nu au fost
explorate.

Am început să explorez
acest domeniu şi nu
după mult timp am
descoperit că munca
mea mergea în direcţia
„cunoaşterii pierdute”,
numită astfel pentru că
mi- am dat seama că

descopeream informaţii care au fost uitate, îngropate, sau nu au fost niciodată cunoscute. Ne mutăm într-o lume nouă, într-o nouă dimensiune unde aceste informaţii vor fi apreciate şi aplicate. Ele au fost îngropate şi pierdute din diferite motive. Multe civilizaţii pierdute şi-au folosit în mod greşit puterile şi nu au apreciat ceea ce au realizat, astfel încât li s-a luat

cunoaşterea.
Poate că a venit vremea
ca aceste talente, aceste
puteri şi această
cunoaştere să reapară şi
să fie apreciate şi
aplicate din nou, în
vremurile noastre.

Desigur, obiectul
principal al muncii mele
este terapia şi ajutarea
oamenilor, ca să îşi
revină şi să-şi rezolve

problemele. Dar cea mai antrenantă parte a muncii mele, care îmi aduce cea mai mare împlinire, am putea spune cireaşa de pe tort, este descoperirea istoriei, este aducerea de informaţii şi de teorii noi în vremurile noastre. E ca şi cum ai descoperi o comoară ascunsă. Se spune că nimic nu e nou sub soare. Noi doar recuperăm cunoaşterea pe care am mai avut-o în

alte vieţi, dar am uitat-o de-a lungul eonilor de timp. De-a lungul muncii mele, am descoperit că această cunoaştere nu a fost niciodată cu adevărat uitată pentru că a fost înmagazinată în băncile de computer ale minţii subconştiente. Ea aşteaptă doar momentul potrivit, pentru a fi readusă la lumină. Asta am încercat eu să fac, în munca mea cu hipnoza.

Eu ţin prelegeri peste tot prin lume, în care îmi prezint cărţile. întotdeauna încep prezentarea cu o scurtă trecere în revistă a istoricului meu personal, astfel încât publicul să înţeleagă cum am obţinut informaţiile prezentate în cărţi. Am fost acuzată că am inventat cazurile din cărţi şi mi s-a spus că sunt o scriitoare de ficţiune. Ar fi grozav

dacă aş putea să
inventez materialul
despre care scriu, în loc
să mă rezum la a raporta
faptele ce ies la lumină,
când clienţii mei se află
în transă adâncă. Am
descoperit un mod de a
deschide proverbiala
Cutie a Pandorei.
Materialul continuă să
curgă din subconştientul
clienţilor. Tot ce trebuie
să fac este să organizez
informaţiile şi să le
transpun apoi în cărţile

mele, iar asta nu este o sarcină măruntă.

Rădăcinile mele în domeniul hipnozei merg înapoi în anii 1960. Am lucrat în acest domeniu timp de aproximativ patruzeci de ani. La începutul muncii mele, procesul de inducţie dura mult timp şi era plictisitor. Se folosea metoda „uită-te la

obiectul ăsta strălucitor”
şi ţi se legăna în faţă un
un ceas sau un alt obiect,
iar hipnoterapeutul
prezenta inducţia. Acest
proces de inducţie lung
şi tărăgănat se ocupa
apoi de relaxarea
diferitelor părţi ale
corpului. Apoi se făceau
diverse teste pentru a se
aproxima adâncimea
transei, înainte ca
hipnoterapeutul să
continue să lucreze.
Unele din aceste

proceduri mai sunt folosite şi astăzi şi încă mai sunt predate în şcoli. Multe din ele sunt prezentate în filme, ca având efecte spectaculoase. Dar majoritatea hipnoterapeuţilor au progresat şi folosesc acum metode mult mai rapide. Eu mi-am dezvoltat tehnica pe care o folosesc în prezent eliminând acele părţi din inducţie care durau mult

timp şi nu erau necesare. Tehnicile moderne implică folosirea vocii, a imagisticii şi a vizualizării.

Prima dată m-am ocupat cu reîncarnarea şi regresiile în vieţile trecute, în anul 1968. Soţul meu Johnny a fost militar de carieră în marina SUA timp de peste douăzeci de ani şi

tocmai revenise din Vietnam. Eram staţionaţi în Texas şi încercam să revenim la o viaţă normală, după patru ani de separare. Soţul meu (care era hipnoterapeutul principal) şi cu mine lucram cu o tânără care avea probleme cu adicţia pentru mâncare. Era supraponderală şi avea probleme cu rinichii, asfel încât doctorul i-a sugerat că ar putea apela la hipnoză ca să o ajute.

Până la acest caz, mai făcusem doar hipnoză convenţională, lucrând cu diverse dependenţe. Lucrasem numai cu oameni care doreau să nu mai fumeze sau să slăbească. Nici în cele mai fanteziste vise nu ne-am închipuit vreodată ce se putea realiza. Am început să lucrăm cu această femeie şi am regresat-o la evenimente semnificative din viaţa prezentă, când deodată

ea a sărit în altă viaţă, în care era o tânără la modă în sălbaticii ani ’20, la Chicago. E puţin spus că am fost surprinşi. Am privit cu uimire cum ea s-a transformat şi a adoptat o personalitate diferită, cu alte tipare vocale şi alte gesturi. A devenit literalmente o altă persoană, chiar în faţa ochilor noştri. A fost pentru prima dată când am fost expuşi la fenomenul reîncarnării.

întreaga poveste este relatată în prima mea carte, Amintirea a cinci vieţi. Aceasta este prima carte pe care am scris-o vreodată. Nu a fost niciodată publicată şi nici nu ştiu dacă va fi publicată vreodată, pentru că pare comună acum, când s-au întâmplat atâtea lucruri în cariera mea. Dar unii oameni mi-au spus că ar fi totuşi interesant să se prezinte povestea

începuturilor mele în domeniul hipnozei.

Pe măsură ce lucram cu femeia, curiozitatea ne-a făcut să vrem mai mult şi am dorit să aflăm mai multe despre fenomenul reîncarnării. Vroiam să vedem unde putem ajunge prin hipnoză. Am regresat-o în cinci vieţi diferite, mergând înapoi până în punctul în care a

fost creată de Dumnezeu. Toate sesiunile au fost înregistrate pe un magnetofon portabil cu benzi, cum erau pe vremea aceea. Spun portabil, dar era foarte mare şi greu de transportat şi avea nişte role cu benzi de 20 de centimetri. în zilele acelea nu existau cărţi cu instrucţiuni care să ghideze hipnoterapeutul şi nu ştiam la ce să ne aşteptăm. Singura carte de acest gen publicată atunci

era în căutarea lui Bridey Murphy, de Morey Bernstein. Este o carte considerată clasică, dar acum este depăşită şi nu ar mai publica-o cineva. Ea a apărut la momentul potrivit. Prin urmare nu aveam nimic care să ne ghideze, când am început să călătorim înapoi în timp cu această femeie şi am văzut cum literalmente îşi asumă alte personalităţi, pe măsură ce treceam prin diferite perioade de timp.

Ne-am inventat propriile noastre reguli pe măsură ce lucram şi rezultatele au fost remarcabile. De asemenea în timp ce experimentam, pentru că nimeni n-a spus ce trebuia să facem, am dus-o în viitor ca să vedem ce vom face noi în viitor şi ea ne-a văzut trăind la ţară într-un mediu rural, înconjuraţi de nepoţi. Nu am spus nimănui care era identitatea femeii cu care lucram, dar câţiva prieteni

din marină au auzit de experimentul nostru şi au venit acasă la noi pentru a afla ultimele noutăţi, prezentate în ultimul capitol. Această experienţă ne-a schimbat viaţa şi sistemul de credinţe, pentru totdeauna.

Anul 1968 a fost un an semnificativ în viaţa mea, pentru că atunci s-a schimbat totul pentru mine

şi viaţa mea nu a mai revenit niciodată la normal. Soţul meu a fost pe punctul de a muri într-un accident oribil de automobil, în timp ce conducea într-o noapte maşina spre baza militară a marinei. A fost lovit frontal de un şofer beat şi a fost mutilat în dubiţa noastră Volgswagen, zdrobită ca un acordeon. Doctorii au spus că este un miracol că a supravieţuit. Avea răni foarte grave şi

extinse, din cauza cărora ar fi trebuit să moară. Unul din motivele pentru care viaţa lui a fost salvată este că în automobilul din spatele maşinii lui Johnny se afla un medic militar, abia întors din Vietnam. Acest om era obişnuit să trateze cazuri de urgenţă extremă pe câmpul de luptă şi a fost capabil să îl ajute pe Johnny, înainte de a sângera până la moarte. între timp a sosit echipa medicală de urgenţă de la

baza militară, dar deşi se oprise cu succes sângerarea, Johnny era încă prins în rămăşiţele maşinii. A fost necesară multă muncă pentru a fi eliberat. Apoi a fost transportat cu elicopterul la spitalul marinei, Corpus Christi.

Când am sosit la reanimare, au venit la mine cinci medici diferiţi, care mi-au prezentat diferite motive pentru care credeau ei

că soţul meu nu va
supravieţui până
dimineaţă. Au fost uimiţi
că eu nu m-am panicat.
Eu le-am spus că
greşesc, că soţul meu nu
va muri. Dar nu puteam
să le spun de unde ştiam
acest lucru. Cum putea
el să moară, dacă eu îl
văzusem în viitor,
înconjurat de nepoţi?
Ştiam că acest lucru este
adevărat. Credeam în
aceste informaţii pe care
le descoperisem noi în

munca noastră şi dacă credeam într-o bucăţică de informaţie, atunci trebuia să cred totul. Această credinţă m-a ajutat să-mi păstrez minţile, în perioada îngrozitoare care a urmat.

Atunci nu-mi dădeam seama, dar sistemul de credinţă al multor oameni de la baza

militară a fost pus la încercare. Unii au spus că accidentul era o pedeapsă de la Dumnezeu, pentru că scormonisem în ceva considerat a fi lucrul cu Diavolul: reîncarnarea. Trăgeam cu ochiul după colţ în întuneric, deschideam uşi care nu mai fuseseră niciodată deschise, sau care ar fi trebuit să rămână închise. Nu puteam să cred ce spuneau aceşti

oameni, pentru că în lucrul cu pacienta noastră, ne apăruse un Dumnezeu iubitor şi bun, nu un Dumnezeu răzbunător. Nu puteam înţelege cauza din spatele acestei întâmplări dramatice care mi-a întors lumea pe dos, dar ştiam cu certitudine că dorinţa noastră de a explora în căutarea cunoaşterii, nu era pedepsită.

Ar fi fost o ironie a sorţii ca Johhny să supravieţuiască unui război cumplit, doar ca să moară din neglijenţa unui şofer beat. Aşa ceva nu putea să se întâmple. Doctorii l-au numit „omul miracol” pentru că împotriva sorţilor, el a supravieţuit. A fost începutul unui coşmar care a durat mai mulţi ani. După luni de tratament la reanimare şi după un an petrecut în

spital (opt luni a stat
într-un ghips care-i
cuprindea tot corpul), a
fost eliberat din marină
cu statutul de veteran cu
dizabilităţi. Atunci ne-am
hotărât să ne mutăm pe
dealurile din Arkansas,
unde credeam că putem
trăi din pensia lui
militară, ca să ne
întreţinem cei patru
copii. Pe vremea aceea
era absolut necesar să
trăim la ţară din cauza
vieţii mai ieftine, dar mai

târziu m-am bucurat că aveam acest sanctuar, retras în dealuri greu accesibile. Johnny a petrecut 25 de ani într-un scaun cu rotile. Pentru că piciorul îi fusese amputat parţial, se putea deplasa numai cu cârje şi conducea o maşină special concepută pentru a fi condusă manual. Eram complet focusată doar pe îngrijirea soţului meu şi pe creşterea copiilor.

Aventura mea în domeniul hipnozei şi a reîncarnării a trebuit să fie pusă în aşteptare şi m-am aruncat în greutăţile vieţii. Interesul meu pentru hipnoză nu a fost reaprins decât după ce copiii mei au plecat de acasă, s-au căsătorit sau au mers la universitate. Atunci când au plecat copiii, m-a lovit sindromul „cuibului gol” şi m-am confruntat cu

dilema: „Ce voi face cu restul vieţii mele?” M-am hotărât să fac ceva neobişnuit, ceva care nu era considerat „normal” pentru o femeie de condiţia mea. M-am hotărât să revin la hipnoză, deşi nu aveam nici o idee unde îmi voi găsi clienţii, în dealurile din Arkansas. Ştiam doar că asta doream să fac. Nu-mi plăcea metoda de inducţie lungă şi tărăgănată, care

era populară in anii 1960. Ştiam că trebuie să existe tehnici mai uşoare şi mai rapide. Aşa că am studiat noile metode şi am descoperit că starea de transă putea fi indusă cu ajutorul imageriei şi vizualizării. Nu mai doream să mă focusez pe hipnoza obişnuită, ca să ajut oamenii să îşi întrerupă o adicţie cum ar fi fumatul, mâncatul în exces etc. Mi se

trezise interesul pentru reîncarnare. Pe asta doream eu să mă concentrez. La sfârşitul anilor 1970 şi începutul anilor 1980 existau foarte puţine cărţi publicate, care să ajute hipnoterapeutul în domeniul terapiei prin regresie în vieţile trecute.

A trebuit să îmi inventez

propria tehnică. Nu după mult timp, am descoperit că cea mai mare parte din ce se preda în hipnoza tradiţională, nu era necesar. Am renunţat la o parte din aceşti paşi şi am folosit metode mai rapide. Atât timp cât pacientului nu i se face rău, cred că hipnoterapeutul poate experimenta ce funcţionează şi ce nu funcţionează. La urma urmelor cineva trebuie

ca undeva cumva, să descopere cum se ajunge cel mai eficient în starea de transă. Ştiam că explorez un teren nou. Acum, după 30 de ani de perfecţionare a tehnicii, mi-am dezvoltat propria metodă. îmi place să lucrez în starea somnambulă (care e cea mai adâncă stare de transă posibilă) pentru că eu cred că acolo se află toate răspunsurile. Mulţi hipnoterapeuţi nu

vor să intre acolo, pentru că „acolo se întâmplă lucruri ciudate”. Oricine mi-a citit cărţile, ştie că într-adevăr acolo se întâmplă lucruri ciudate. Majoritatea hipnoterapeuţilor sunt pregătiţi să coboare clientul doar într-o stare uşoară de transă. La acest nivel mintea conştientă este foarte activă şi intervine de multe ori. Se pot obţine informaţii şi la acest

nivel, dar în acest caz nu accesăm cooperarea completă a minţii subconştiente, care se produce doar la nivel somnambul, când interferenţa minţii conştiente este eliminată. în mod normal o persoană nu-şi aminteşte nimic după o astfel de regresie şi crede că doar a aţipit. Cam unul din 20-30 de oameni va intra automat şi spontan în starea de

transă somnambulă. Cu tehnica pe care am dezvoltat-o eu, se inversează procentajul: doar un om din 20-30 nu va intra acolo. Este o metodă foarte eficientă de a da la o parte mintea conştientă şi de a permite subconştientului să găsească răspunsurile. Aceasta este metoda pe care o predau acum în clasele de hipnoterapie şi studenţii mei raportează aceleaşi rezultate

uimitoare.

Când mi-am început cu adevărat terapia la începutul anilor 1970, am descoperit existenţa unui tipar. Asta s-a întâmplat înainte de a-mi descoperi metoda prin care să contactez mintea subconştientă. Cu timpul, tiparul a devenit mai clar. Am descoperit că cea mai mare parte a problemelor

pe care le au oamenii (de natură fizică, mentală, alergii, fobii, sau din domeniul relaţiilor etc.) îşi are originea în evenimente care nu s-au petrecut în viaţa prezentă, ci în alte vieţi trecute. Mulţi dintre clienţii mei au petrecut ani întregi mergând de la doctor la doctor din domeniul medical şi psihiatric, cu foarte puţin succes în descoperirea răspunsurilor la problemele persistente,

din cauză că doctorii se focusau doar pe simptomele fizice evidente şi pe evenimentele petrecute în viaţa curentă. Uneori problema poate fi descoperită în evenimente care s-au petrecut în copilărie, dar în majoritatea cazurilor cu care am lucrat, răspunsul se afla în trecut.

Eu cred că vieţile trecute

se găsesc pe o altă vibraţie sau frecvenţă. Când regresăm în acele vieţi schimbăm frecvenţele, ca să le vedem şi să le experimentăm aşa cum ai schimba canalul la radio sau la televizor. Uneori aceste frecvenţe provoacă stagnare sau boală.

în tehnica mea am obţinut cele mai bune rezultate, contactând ceea ce eu numesc mintea

subconştientă. La un punct crucial în sesiunea de hipnoză, după ce subiectul şi-a localizat viaţa trecută care conţine răspunsurile la problemele din viaţa prezentă, îi cer să comunice cu subconştientul, care are întotdeauna răspunsurile şi ne oferă informaţiile dorite.

în hipnoza tradiţională, practicianul este învăţat

cum să primească răspunsurile de la subconştient, prin folosirea unor semne făcute cu mâna. Persoana este instruită să ridice un deget pentru da şi alt deget pentru nu. Asta mi se pare foarte lent şi limitativ. De ce să foloseşti această metodă, când poţi vorbi direct cu subconştientul şi îţi va răspunde verbal? Prin metoda mea poţi conversa direct cu el şi poţi afla

răspunsurile la absolut orice doreşti să afli. Funcţionează în ambele direcţii.

Definiţia mea asupra subconştientului este: acea parte a minţii care are grijă de corp. El reglează sistemele corpului. Nu trebuie să-i spui inimii tale să bată şi nu- ţi spui că trebuie să respiri. Treaba subconştientului este de a

monitoriza constant ce se întâmplă şi el ştie tot ce se petrece în corpul persoanei. Acesta este modul prin care obţinem răspunsuri cu privire la probleme de sănătate. Am descoperit că fiecare simptom fizic, fiecare boală, este un mesaj de la subconştient. Acesta încearcă cu disperare să ne atragă atenţia, încearcă să ne comunice ceva şi va persevera până vom înţelege. Dacă nu acordăm

atenţie bolii, aceasta va continua să se înrăutăţească, până va fi prea târziu să se mai poată repara. Ştiu că acest lucru este adevărat, pentru că aceleaşi simptome s-au manifestat în legătură cu aceleaşi probleme, în multe vieţi ale pacienţilor mei. Mi-aş dori ca subconştientul să găsească o metodă mai puţin dureroasă de a transmite un mesaj. Adeseori mă întreb: „Nu ar fi mai uşor

să ne trimită o notiţă?”
Subconştientul crede că ne
transmite un mesaj direct
pe care persoana ar trebui
să-l înţeleagă, dar de cele
mai multe ori nu aşa stau
lucrurile. Suntem mult
prea focusaţi pe vieţile
actuale, pentru a ne
întreba de ce avem aceste
dureri de cap sau de şale,
care persistă.

Când avem o sesiune de

lucru şi descoperim motivul disconfortului (uneori motivele sunt atât de extraordinare încât nu cred că există cineva care ar putea face conexiunile conştient) atunci mesajul a fost transmis şi încetează disconfortul fizic. Nu mai există motiv ca acest disconfort să existe, deoarece mesajul a fost transmis şi înţeles. Atunci persoana poate reveni la starea de sănătate, dacă face schimbările necesare

în viaţa personală. întotdeauna este vorba de responsabilizarea persoanei. Subconştientul îşi face partea sa, dar liberul arbitru al persoanei este întotdeauna respectat. Ştiu că aceste afirmaţii par a fi radicale şi nu se potrivesc cu metodele tradiţionale de tratament, dar eu pot doar să raportez ceea ce am descoperit şi observat la mii de

oameni.

Eu cred că subconştientul este păstrătorul înregistrărilor, este echivalentul unui computer uriaş. El înregistrează tot ce s-a întâmplat vreodată în viaţa unei persoane. Din această cauză, aceste informaţii pot fi accesate prin metoda hipnozei.

Dacă unei persoane i s-ar cere să revină la aniversarea vârstei de 12 ani, ar putea să-şi amintească în detaliu petrecerea, inclusiv ce fel de tort era, cine a fost prezent, ce cadouri s-au primit etc. Subconştientul înregistrează fiecare detaliu minuscul. Multe din aceste informaţii sunt inutile şi mă întreb ce face subconştientul cu toate aceste detalii? De

exemplu la un moment dat eşti bombardat de mii de informaţii legate de simţul văzului, de miros, informaţii senzoriale şi multe altele. Dacă ai fi conştient de toate astea, ai fi copleşit şi nu ai mai putea funcţiona. De aceea este necesar să te concentrezi numai pe informaţiile necesare ca să-ţi trăieşti viaţa de zi cu zi. Dar subconştientul cunoaşte întotdeauna,

înregistrează şi stochează aceste informaţii. în ce scop? Vom explora asta mai târziu în această carte. Asta ar putea explica de unde vin revelaţiile psihice bruşte şi intuiţiile. Cred că acestea fac parte din informaţiile care ne vin la nivel conştient la un moment dat, de care în mod normal nu avem nevoie. Dar fiindcă aceste informaţii se

găsesc acolo, ele se transmit cumva până în lumea noastră conştientă. Când acest lucru se petrece, este considerat un fenomen miraculos, deşi acest vas imens de informaţii se află mereu acolo şi aşteaptă să fie accesat. Subconştientul înregistrează nu doar ce i s-a întâmplat unei persoane în această viaţă, ci tot ce i s-a întâmplat vreodată în

toate vieţile trecute şi în toate existenţele din lumea dintre vieţi. Multe din aceste informaţii nu au aplicaţie la viaţa noastră curentă. Pot fi accesate din curiozitate şi ar fi interesante de ştiut, dar cum ar putea servi ele pentru rezolvarea problemelor din viaţa curentă?

Aceasta este una din

greşelile pe care le fac mulţi hipnoterapeuţi. Ei consideră că nu ar avea vreo valoare să-ţi duci pacienţii într-o viaţă trecută, decât dacă o faci din motive de curiozitate, pentru a te distra sau din pură fantezie (deşi multe dintre aceste vieţi trecute nu sunt deloc distractive). Acesta este motivul pentru care mi-am dezvoltat propria tehnică. Eu duc persoana

în viaţa care este cea mai relevantă şi mai potrivită pentru rezolvarea problemelor din viaţa prezentă. Eu nu conduc niciodată clientul, nu-i spun unde să meargă. îi permit subconştientului să ducă clientul în viaţa pe care o consideră cea mai relevantă pentru prezent. întotdeauna sunt surprinsă, indiferent dacă acea viaţă este plictisitoare

sau mondenă (şi în 90% chiar este), dacă mergem în civilizaţii străvechi sau moderne, sau dacă avem de a face cu extraterestri sau entităţi din alte dimensiuni sau planete. Subconştientul face conexiunea şi întotdeauna este una inaccesibilă în mod conştient, dar prinde contur când este privită din această perspectivă.

Când contactez subconştientul întodeauna mă uimeşte, pentru că nu vorbesc cu personalitatea clientului ci cu o entitate separată, sau cu o parte din întregul clientului. întotdeauna îmi dau seama când contactez subconştientul şi începe el să răspundă la întrebări. Vorbeşte întotdeauna la persoana a treia (foloseşte „el” sau „ea”), nu are emoţii

şi pare a fi detaşat cumva deasupra problemelor, ca un observator obiectiv. Face observaţii persoanei, fiindcă nu i-a urmat instrucţiunile. Uneori prima observaţie a subconştientului va fi: „în sfârşit am ocazia să vorbesc. Am tot încercat să vorbesc (cu James sau Bob), dar ei nu vor să asculte”. Subconştientul este atât de obiectiv, încât pare crud. Spune

adevărul despre orice
situaţie, aşa cum este.
Face observaţii
persoanei, ca să
înţeleagă ce vrea să îi
comunice. îi spune
persoanei cât de mult
este iubită şi cât de
mândri sunt ei de
progresele făcute.
Subconştientul mă
recunoaşte şi pe mine şi
îmi mulţumeşte că am
adus în stare de transă
clientul şi am creat
ocazia să se poată

comunica astfel. Adeseori subconştientul vorbeşte despre el la plural („noi”) ca şi cum nu ar fi o singură entitate. Acest lucru va fi explorat mai departe în această carte.

CAPITOLUL 2

Terapia normală a vieţilor trecute

Oamenii nu-şi dau seama
cât de puternică este
mintea lor şi cum îi poate
ajuta să se vindece.
Tehnica mea permite

accesul la acea parte a minţii care poate afla care este cauza problemelor. Subconştientul poate fi foarte concret în ceea ce priveşte simptomele fizice pe care le foloseşte pentru a-şi transmite mesajele. Dacă mai mulţi oameni conştientizează acest lucru, ei vor începe să asculte cu mai mare atenţie ce încearcă trupul lor să le spună.

în miile de sesiuni pe care le-am făcut, de obicei pot să identific un tipar sau o secvenţă de simptome care arată posibilitatea ca problemele fizice ale unei persoane să provină din evenimente din viaţa prezentă. De exemplu, dacă cineva îmi spune că are dureri mari la şale sau la umeri, voi întreba dacă poartă o povară grea în această viaţă. în mod invariabil clienţii

răspund că într-adevăr se simt aşa, pentru că viaţa lor în familie, la muncă sau la servici, îi face să simtă că se află sub o mare presiune. Acest fel de condiţii se manifestă ca un disconfort la şale sau în zona umerilor. Durerile de la încheietura mâinilor şi din mâini pot să însemne că se cramponează de ceva în viaţă, că nu vor să dea drumul. Am descoperit

că durerea din zona coapselor sau din picioare înseamnă că te afli într- o situaţie când ai putea să mergi într-o direcţie diferită în viaţă. De obicei este legată de o decizie importantă, care ţi-ar schimba viaţa în mod radical. Aceasta se manifestă ca disconfort în acea parte a corpului, pentru că subconştientul spune că îţi este frică să faci un pas într-o direcţie

diferită, astfel încât durerea te reţine fizic să păşeşti. Problemele la stomac sunt cauzate uneori de faptul că o persoană nu poate să „digere” ceea ce se petrece în viaţa sa. Cancerul, mai ales cancerul intestinelor, reţine lucruri până când se ajunge la o stare de stres şi se consumă organele, pentru că stresul nu poate fi eliberat. Epilepsia are

legătură cu
inabilitatea de a procesa
nivelul înalt de energie din
corp.

Am avut clienţi care se
sufocau când mâncau
anumite mâncăruri sau
când luau anumite
medicamente. în aceste
cazuri subconştientul le
spunea că nu este nevoie
să ia medicamentele
respective, fiindcă le
făceau mai mult rău

decât bine, în corpul fizic. Reflexul cauza senzaţia de sufocare şi disconfort ca o formă de respingere, ca să oprească persoana de a mai ingera mâncarea sau medicamentul care îi făcea rău. Subconştientul te poate controla într-un mod foarte dramatic, uneori.

O parte din răspunsuri

se află în împrejurările vieţii prezente, dar cea mai mare parte a muncii mele se concentrează pe vieţile trecute. Vă voi prezenta câteva regresii în vieţi trecute „normale”, ca să vedeţi cum pot fi folosite acestea când lucrezi cu problemele experimentate de client în viaţa prezentă. Restul cărţii se concentrează pe regresii anormale sau deosebite şi arată cum

poate fi ajutat clientul, când explorează acest gen de regresii.

Reţineţi că aceste explicaţii nu se aplică la toate cazurile şi nu constituie un remediu unic pentru orice maladie sau disconfort. Nu se poate spune de exemplu că îngrăşarea excesivă este cauzată de acest lucru, iar

migrenele sunt cauzate de un alt lucru. Explicaţiile variază de la om la om şi subconştientul poate arăta asta foarte clar. Hipnoterapeutul trebuie să fie flexibil şi să-şi folosească intuiţia, pentru a pune întrebările potrivite. Răspunsul şi soluţia care se aplică la o persoană este posibil să nu fie valabile la următoarea persoană.

Iată un exemplu al modului cum vieţile trecute pot influenţa prezentul, generând probleme fizice: multe cazuri de artrită sunt cauzate de chinurile pe roata de tortură sau pe alte aparate de tortură din temniţele medievale. Omenirea are o istorie întunecată, în care oamenii îşi făceau lucruri groaznice unul altuia. Acest lucru se transmite uneori în memoria

corpului.
Am descoperit o explicaţie interesantă pentru tumorile gen fibrom din uterul femeilor. Am lucrat cu o femeie care a avut mai multe avorturi. A făcut aceste avorturi din motive întemeiate, pentru că avea deja mulţi copii şi îi venea greu să meargă la servici şi să-i susţină. Simţea că nu mai poate adăuga încă un copil poverii pe care o

purta deja pe umeri.
Spunea că avorturile nu
o deranjau şi se împăcase
cu asta, dar
subconştientul şi trupul
său i-au transmis un alt
mesaj. A început să aibă
tumori tip fibrom. în
timpul sesiunii
subconştientul i-a spus
că simţea mai multă
compasiune decât îşi
dădea seama, iar
tumorile gen fibrom
reprezentau bebeluşii
nenăscuţi. Când a înţeles

asta, tumorile au început să se micşoreze şi au dispărut, fără a se mai apela la tratament chirurgical.

Bolile sexuale gen herpes, histerectomia, chisturile pe ovare, problemele la prostată etc. îşi au originea într-un comportament sexual greşit şi în tratarea greşită a membrilor de

sex opus, în alte vieţi. Ele sunt şi o metodă de a te îndepărta de reprezentanţii sexului opus în această viaţă, ca un fel de pedeapsă autoimpusă. O femeie a avut endometrioză, probleme la organele feminine care i-au afectat spinarea. Nu a avut copii, deşi a fost căsătorită timp de 19 ani. Doctorul ei dorea să o opereze şi să-i scoată ovarele şi trompele uterine, ca să

rezolve problema sexuală. Explorarea vieţilor trecute a arătat că problemele la organele feminine provin uneori dintr-un tipar, de exemplu faptul că ai trăit mai multe vieţi ca preot sau călugăriţă în celibat, poate duce la reprimarea trăirilor şi activităţilor de natură sexuală.

Legămintele făcute în

alte vieţi sunt foarte puternice. Mai ales legămintele de sărăcie pot cauza probleme financiare în viaţa prezentă. Acestea au fost poate necesare în viaţa trecută dar acum se poate renunţa la ele, pentru că nu mai este nevoie de ele.

Uneori o persoană a avut acelaşi sex de-a lungul a mai multe vieţi, apoi s-a

încarnat deodată într-un corp de sex opus. În acest caz apar boli şi probleme ca un mod de respingere a acestui trup, în special a părţilor din trup care sunt influenţate de hormoni. Aceasta este o explicaţie a homosexualităţii. O persoană care a avut mai multe vieţi ca reprezentantă a unui sex, poate întâmpina probleme de ajustare la viaţa într-un corp de sex

opus.

Am avut mulţi clienţi
care suferă de migrenă,
iar cauza poate fi o
traumă la cap din vieţile
trecute. Loviturile la cap
cauzate de alţi oameni,
de arme sau de animale,
se transmit ca un mod de

a reaminti persoanei să nu repete greşeala care i-a cauzat moartea în altă viaţă. Am avut un caz în care o femeie a retrăit o viaţă în care a fost un tânăr soldat, împuşcat în cap în timpul Războiului Civil american. într-un caz din Anglia, o femeie a avut toată viaţa dureri cumplite de cap, care radiau de la nas şi se întindeau pe frunte şi peste cap spre ceafă. Nici un medicament nu-i

aducea alinare. Am descoperit cauza. Durerea provenea de la faptul că a fost străpunsă de o sabie în acel loc din cap, în timpul războaielor care se purtau în Europa în Evul Mediu. înţelegerea cauzei a fost suficientă ca să elimine problema fizică.

Un caz de migrenă ne-a dus la o cauză diferită.

Clienta era o femeie cu o slujbă care îi cerea să călătorească pe tot globul. Călătorise în Indonezia şi se întorcea acasă, când a început să aibă dureri de cap cumplite. Avusese o vacanţă frumoasă şi relaxantă şi se simţise acolo ca acasă, aşa încât nu putea să facă nici o asociere între durerea de cap şi vacanţă, fiindcă nu se întâmplase nimic traumatic sau neplăcut.

Dar în timpul regresiei a mers într-o viaţă idilică în acea parte a lumii, într-o familie minunată, cu un bărbat care o iubea foarte mult. Subconştientul i-a explicat că atunci când a revenit în acea parte a lumii i s-au declanşat amintiri din acea viaţă minunată, aşa încât a durut-o profund să părăsească din nou acel loc. Plecarea de acolo a declanşat durerile de

cap. Ea tânjea să revină în locul unde fusese atât de fericită. Treaba mea în acest caz a fost să conving cealaltă personalitate că nu ar avea aceeaşi experienţă dacă ar reveni acum în locul acela, pentru că oamenii pe care-i iubea nu se mai găseau acolo şi împrejurările erau diferite. Nu avea cum să-şi mai recapete viaţa trecută, aşa încât trebuia să-şi găsească fericirea în viaţa

prezentă, poate cu aceiaşi oameni care-i fuseseră dragi altădată, care se reîncarnaseră acum alături de ea. Odată înţeles acest lucru, durerile de cap au dispărut şi nu au mai revenit.

îngrăşarea excesivă are şi

ea multe explicaţii. Unele din ele sunt uşor de găsit: de exemplu este posibil ca persoana respectivă să fi murit de foame în altă viaţă, sau să îi fi înfometat pe alţii. Uneori grăsimea oferă un fel de protecţie. Persoana îşi pune nişte scuturi care să o protejeze de ceva (poate fi ceva real sau imaginar) din viaţa prezentă, sau poate fi un efort inconştient de a deveni neatrăgătoare, ca să nu fie rănită. Treaba

mea este să descopăr de ce anume se protejează aceşti oameni. Adesea persoana nu-şi dă seama care este cauza, dar când i se explică în stare de hipnoză, explicaţia are sens. Atunci clientul îşi poate reveni în mod spectaculos.

Am descoperit şi explicaţii neaşteptate pentru îngrăşarea excesivă. O femeie s-a întors într-o

viaţă în care era
conducătorul unui clan din
Scoţia. Era o slujbă foarte
grea şi simţea din plin
responsabilitatea de pe
umeri. Când această
persoană a murit încă se
mai simţea aşa şi a spus
ceva care mi-a oferit
indiciul: „Nu voi scăpa
niciodată de greutatea
acestei responsabilităţi”.
Aceste cuvinte s- au
imprimat în mintea
subconştientă, au fost luate
ad litteram şi s-au transmis

apoi în viaţa prezentă, sub forma îngrăşării excesive.

în cartea Moştenire din stele, se descrie un caz neobişnuit în care o femeie s-a văzut ca un extraterestru prăbuşit cu nava pe Pământ în urma unui accident, apoi a fost îngrijit de băştinaşi. Avea multe abilităţi neobişnuite, care atrăgeau atenţia. De exemplu la un moment dat,

datorită gravitaţiei diferite de pe Pământ, a început să plutească pe neaşteptate. Pentru ca să nu se mai repete acest incident şi să atragă atenţia, în viaţa prezentă a început să se îngraşe, deşi din punct de vedere logic, acest lucru nu avea nici un sens.

O altă explicaţie neobişnuită pentru îngrăşarea excesivă am

găsit-o la Rick, un client care căuta ajutor legat de problema obezităţii. Nimic nu funcţionase la el, nici o dietă în care mâncase anumite alimente şi se abţinuse de la altele. în timpul regresiei a mers imediat într-o viaţă dintr-o cultură străveche. Clădirile şi structurile arhitectonice nu arătau ca ceva despre care să fi auzit sau citit în cărţile de istorie. O parte din

descrieri îmi aminteau de ceea ce au descoperit arheologii despre cultura aztecă. A văzut o piaţă rectangulară înconjurată de structuri ciudate, folosite ca tribune. Piaţa era ca un fel de arenă, în care se întreceau atleţi care reprezentau diferite comunităţi. Rick era un adet antrenat să facă asta. Jocul acesta era foarte important, pentru că în urma lui se alegea conducătorul

comunităţilor unite, pentru următorul sezon. în fiecare sezon exista o rotaţie a conducătorilor şi acest lucru se hotăra în funcţie de ce atlet câştiga jocul. Rick purta o uniformă ciudată şi faţa îi era pictată cu dungi. Jocul era ca un fel de baschet. Alergau în jurul curţii cu o minge şi trebuiau să o arunce printr-un cerc de piatră, montat pe latura pieţii. M-am gândit la azteci,

fiindcă arheologii spun
că au descoperit o astfel
de piaţă pentru jocurile
cu mingi în Mexic, unde
aztecii jucau un joc
similar, dar se jucau cu
un cap de om aruncat
prin cercul de piatră.
Dacă este aceeaşi
locaţie, oare jocul s-a
deteriorat până când au
început să folosească un
cap de om? Sau poate
arheologii nu au
dreptate?

Rick era un atlet foarte bun şi câştigase în mod repetat. Asta înseamnă că liderul a fost ales din comunitatea sa vreme de multe sezoane. Lui nu îi plăcea să muncească atât de mult şi de multe ori ar fi dorit ca jocul să fie interpretat chiar de conducătorii comunităţii. Nu i se permitea să se căsătorească şi trebuia să urmeze o dietă foarte strictă, care să-l ţină în formă. îi invidia pe

ceilalţi oameni, care puteau să socializeze şi să mănânce tot ce vroiau. Dieta sa consta din carne de broască ţestoasă, din anumite rădăcini, multă apă şi un lichid alb cu gust amar, extras dintr-o plantă cărnoasă. Trebuia să bea lichidul în fiecare dimineaţă şi în fiecare seară. Adesea îi dădea o stare de somnolenţă dar era esenţial, pentru că îi întreţinea musculatura în

formă bună. Detesta gustul acestei băuturi şi nu s- a obişnuit niciodată cu ea.
în cele din urmă s-a săturat să mai joace acest joc şi a încercat să scape. Oamenii îl iubeau dar după o vreme s-au plictisit, pentru că el câştiga întotdeauna. Nici reprezentanţilor din celelalte comunităţi nu le plăcea acest lucru, pentru că nu aveau şansa de a fi ales şi un

conducător din partea lor. Aşa încât s-a hotărât să piardă jocul, dar nu-şi putea permite să o facă într-un mod vizibil. Când a început să piardă, s-a luat hotărârea să fie înlocuit. I s-a permis atunci să ducă o viaţă normală şi să mănânce orice vroia. El s-a hotărât să meargă să trăiască în comunitatea rivală, pentru că oamenii de acolo erau foarte fericiţi că în sfârşit aveau şansa

să fie ales un conducător din rândul lor, şi se purtau frumos cu el. A descoperit că acolo atleţii aveau o dietă normală. Era foarte bucuros că se află acolo, dar nu a mai trăit mult timp. Pe patul de moarte, simţea cum îi ard măruntaiele. Şamanul care-l îngrijea a spus că boala era rezultatul lichidului alb pe care fusese forţat să-l bea ani de zile, care-i distrusese

corpul.

Când am vorbit cu subconştientul, am văzut că exista o legătură directă între viaţa aceea şi problema de îngrăşare din viaţa prezentă. Subconştientul spunea că băutura era un drog, un narcotic care făcea ca inima să-i bată mai repede şi digestia sau metabolismul corpului se

accelerau, ca să producă mai repede musculatură. în final i-a produs găuri şi ulceraţii în intestine şi acest lucru l-a omorât. Când am cerut ajutor cu problema de îngrăşare din viaţa curentă, subconştientul a răspuns că nu e atât de simplu. Problema era cauzată de mai mulţi factori amestecaţi. Din cauză că autorităţile îl obligaseră să facă ceva care nu era în interesul său, avea o

atitudine plină de suspiciune faţă de conducerea societăţii şi nu avea încredere în guvern, biserică, doctori etc. De asemenea în mintea sa, mâncarea se asocia cu plăcerea şi cu socializarea. Era greu să separi toate aceste componente şi avea o stare de sănătate bună, aşa încât subconştientul nu credea că se merită efortul de a îndepărta aceste cauze complexe.

Era evident de ce Rick nu se simţea bine urmând diete în care putea consuma numai anumite feluri de mâncare. Ele îi aminteau de cealaltă viaţă. Acum adora să gătească şi consuma o mare varietate de alimente. Acesta a fost un motiv neobişnuit pentru îngrăşarea excesivă şi un caz dificil de rezolvat.

Când Rick s-a trezit, nu îşi amintea nimic. A dorit să bea apă, fiindcă avea un gust amar în gură. A spus că gustul din gură îi amintea de vremea când era copil şi explora pădurile cu un prieten, când au descoperit nişte plante cărnoase şi le- au mestecat (e de mirare că nu s-a otrăvit atunci). Aveau gust amar. I-am povestit despre lichidul alb pe care îl băuse ani de zile, în viaţa cealaltă. Luase cu el gustul amar, peste timp. I-am dat o sticlă cu apă. După ce a băut-o, şi-a revenit.

Am explorat mai multe cazuri de astm şi am descoperit cauza lor în vieţi trecute, în care persoana a murit de obicei din cauza unei sufocări sau a unor probleme la plămâni cauzate de praful sau nisipul din aer. La începutul activităţii mele în domeniu am avut un caz semnificativ. Un doctor a venit să mă vadă, fiindcă avea de mulţi ani criză de astm. Folosea un inhalator, dar ştia că asta creează

dependenţă şi vroia să scape de el. Avea destule cunoştinţe despre domeniul paranormal şi metafizică, pentru a crede că răspunsul se află în vieţile trecute. S- a întors într-o viaţă în care era un băştinaş care trăia în jungla din Africa. în perioada în care francezii aveau mine subterane de azbest, ei îi luau prizonieri pe băştinaşi şi îi forţau să lucreze în mine ca sclavi. A fost şi el capturat şi forţat

să lucreze în subteran. Expunerea constantă la fibrele de azbest în timpul procedurilor de lucru din mină, au cauzat simptome cum ar fi sângerarea din gură şi din plămâni. Băştinaşii au avut probleme respiratorii, care în final i-au ucis. Când se întâmpla asta, francezii le duceau trupul în junglă şi îl aruncau, apoi capturau alt băştinaş pe care îl puneau la muncă, în locul lucrătorului mort. Acest om

a început să aibă şi el simptomele pe care le văzuse la alţii şi ştia că va muri din cauza rănilor din plămâni. în cultura lui nu era un lucru greşit să te sinucizi dacă te aflai într-o situaţie insuportabilă, aşa încât s-a aruncat într-o ţeapă care i-a străpuns umărul drept şi a murit.

Când am comunicat cu subconştientul, acesta i-a

explicat că amintirea din acea viaţă s-a transmis până în prezent şi în perioade de stres reapare sub forma unor atacuri de astm. Acum când doctorul a înţeleges de unde vine problema, aceasta putea fi îndepărtată. Când s-a trezit, el a spus: „întotdeauna m-am întrebat de ce uneori simt durere în piept", apoi s-a şters exact în locul unde fusese împuns de
ţeapă. Ulterior acest

doctor mi-a devenit un prieten bun. La patru sau cinci ani după sesiune, l-am întrebat care e situaţia cu astmul. El a zâmbit şi a spus: „O, e în regulă. Eu chiar am avut astm? Aproape că am uitat.”

Multe temeri şi fobii îşi au originea în modul în care a murit o persoană în altă viaţă. Teama de înălţime, teama de întuneric, claustrofobia sau agorafobia, pot fi explicate uşor când sunt privite din această perspectivă. Am avut sute de cazuri şi unul din ele a fost o femeie claustrofobă care se temea să i se lege mâinile sau picioarele şi nu putea dormi noaptea,

fără să se trezească aproape la fiecare oră. Când a vizitat situl istoric de la Fort Smith din Arkansas, a avut o experienţă de deja vu. Acolo se află un muzeu vechi şi un tribunal. Acolo judecătorul Parker, teribilul „judecător al spânzurătorii” (după cum i se mai spunea) şi-a ţinut procesele între anii 1875 şi 1897. închisoarea s-a păstrat şi spânzurătoarea a fost reconstruită. Când

a vizitat muzeul, femeia
şi-a dat seama că mai
fusese în locul acela,
unde a avut cândva o
experienţă oribilă.
Excursia aceea a fost o
experienţă foarte stranie,
pentru ea.

în timpul sesiunii s-a
întors la o viaţă când era
un soldat din
Confederaţia Sudului,
luat prizonier împreună

cu alţi câţiva soldaţi. Au fost îngrămădiţi într-o cameră întunecată, cu ferestre mici. Teama de a i se lega mâinile sau picioarele provenea din faptul că a fost legat în cătuşe cu lanţuri, de pereţi. Trezirea repetată în timpul nopţii era cauzată de faptul că nu putuse dormi bine într-o astfel de situaţie, de teama a ceea ce se va întâmpla. Ştia că în următoarele zile vor fi

spânzuraţi cu toţii.

Acest caz este un alt exemplu al modului în care experienţa de deja vu îţi poate aminti la modul subconştient, de o viaţă trecută. De asemenea atunci când eşti fascinat de anumite perioade istorice sau de anumite culturi sau ţări, cauza poate fi similară. Atracţia

faţă de anumite
culturi sau zone
geografice nu este
întotdeauna
negativă, dar este
însoţită de emoţii
puternice, întipărite
din alte vieţi.

O altă clientă a descoperit că într-o altă viaţă a fost asistentă medicală, cu masterat în psihologie. Mergea la terapeut deja de mult timp încercând să găsească o soluţie la problema sa, dar până acum nu avusese mare succes. Singurele concluzii la care ajunseseră terapeuţii era că s-a întâmplat ceva în copilărie, ceva ce nu-şi mai amintea. Nu

descoperiseră răspunsul la problemă. Avea probleme cu fiul mai mare. Când a rămas însărcinată cu acest copil, ea nu era căsătorită şi a vrut să-l avorteze. Dar tatăl copilului s-a hotărât să se căsătorească cu ea şi a convins-o să păstreze copilul. Când s-a născut bebeluşul, avea sentimentul că acesta o ameninţă şi o intimidează. Credea că

poate el şi-a dat seama
cumva că la un moment
dat a vrut să-l avorteze.
Acum copilul ajunsese la
maturitate şi existau
multe probleme între ei.

în regresie, femeia a
mers imediat la o scenă
în care era un bărbat
extrem de furios. îşi ţinea
mâinile în jurul gâtului
cuiva şi îl sugruma. Când
am încercat să vedem

cine era omul pe care îl sugruma, a spus că era fiul său din viaţa prezentă. Tocmai îl descoperise făcând dragoste cu soţia sa şi vroia să îl omoare. Soţia, şi- a dat ea seama deodată, era mama sa din viaţa prezentă, cu care avea o relaţie foarte rea. Şi-a dat seama că într-o viaţă trecută l-a ucis pe bărbatul care acum îi era fiu. Au venit autorităţile şi au arestat-

o pe ea (pe ucigaşul din viaţa trecută) şi l-au pus într-o celulă de închisoare oribilă, plină de şobolani şi gândaci, fără fereastră, care era extrem de murdară şi dezolantă. în cele din urmă a murit în acel loc. Fiul a revenit în viaţa prezentă ca să îşi poată lucra împreună karma negativă, dar a revenit cu multe resentimente faţă de ea. Iată de ce se simţea ameninţată şi

intimidată de băiat. în viaţa prezentă nu putea să înţeleagă de ce detesta atât de mult alcoolismul. Mirosul alcoolului, modul în care vorbeau şi se purtau alcoolicii, îi creau o repulsie foarte mare. Am întrebat care e cauza acestei reacţii şi am văzut că ea asocia alcoolul cu scena în care îl sugruma pe acel bărbat. Probabil că amândoi băuseră prea

mult şi acest lucru le-a mărit agresivitatea, ceea ce a avut consecinţe teribile. A revenit în această viaţă cu aceiaşi oameni, ca să încerce să îşi lucreze karma negativă. Când a văzut toate aceste lucruri şi a înţeles încărcătura din altă viaţă, s-a putut ierta pe ea însăşi şi i-a iertat şi pe ceilalţi participanţi. A putut atunci să lase în urmă lucrurile din trecut şi a găsit rezolvarea

problemei din viaţa
curentă.

în munca mea am
descoperit că există
multe moduri de a repara
karma, la fel de multe ca
stelele de pe cer. Cea
mai rea soluţie de a plăti
o crimă, este să revii în
prezent pentru a fi
omorât de victima ta.
Asta nu rezolvă nimic,
doar dă un imbold nou la

roata karmei şi creează mai multă karmă. Mi s-a spus că cel mai bun mod în care un criminal îşi poate ispăşi crima este calea blândeţii prin iubire. De exemplu persoana care a fost ucigaş va fi pusă într-o poziţie în care trebuie să-şi îngrijească victima. îşi va dedica întreaga viaţă îngrijirii victimei din viaţa trecută. Poate fi vorba de un copil handicapat, de un părinte

care depinde de ei etc. Nu vor avea o viaţă personală, ci o viaţă de devotament. Acesta este un mod mult mai înţelept de a ne plăti karma, decât abordarea „ochi pentru ochi, dinte pentru dinte”.

Psihologul la care mergea i-a spus că nu are obiecţii dacă vrea să facă terapia vieţilor

trecute, dar că el nu crede în asta. Dar ea nu ar fi putut să descopere niciodată cauzele problemei, prin terapia tradiţională. Mi-ar fi plăcut să mă transform într-o muscă pe perete, ca să fiu de faţă când i-a spus psihologului că nu mai are nevoie de tratament psihiatric, fiindcă şi-a găsit răspunsul printr-o altă formă de terapie.
Am avut un alt caz la

New Orleans, în care o femeie supraponderală dorea cu disperare să aibă un copil. Luase medicamente pentru fertilitate, dar nimic nu funcţionase. Avea probleme cu menstruaţia şi sângera luni la rând. Singura soluţie a fost să i se aplice un tratament cu pilule de control al menstruaţiei, ceea ce contravenea intenţiei de a încerca să aibă un copil. Practic nu mai

avea nici o şansă. De asemenea încerca să slăbească. în timpul regresiei am întrebat de ce nu putea să aibă copii. Subconştientul a spus că într-o viaţă trecută a fost asistentă maternală, un părinte adoptiv plătit de stat, care avea în grijă unsprezece copii adoptaţi. Când pleca un copil, venea altul. Se purta frumos cu copiii şi ei ţineau foarte mult la ea, dar sufletul său avea

nevoie de o pauză în viaţa prezentă, pentru a se odihni. Subconştientul i-a spus să nu se îngrijoreze, fiindcă va avea un copil. Corpul i se regla şi revenea încet, încet la normal. Greutatea excesivă era o încercare prin care trebuia să treacă în tinereţe şi mai târziu la maturitate, pentru a vedea dacă poate rezista la tachinările şi răutăţile persoanelor din jur.

Acum trecuse testul şi i se va permite să slăbească. Atunci când va ajunge în momentul în care va putea avea un copil, corpul său va fi într-o stare bună, iar copilul va veni atunci când trebuie să vină.

Ea era o persoană foarte sensibilă. Toată viaţa sa fusese foarte sensibilă, cu perioade de

deprimare când se simţea singură şi părăsită. în cele din urmă a avut o cădere nervoasă în care nu se mai putea opri din plâns. în însemnările sale spunea: „Mă simt goală pe dinăuntru. Simt că viaţa pe care o trăiesc e lipsită de sens şi nu se întâmplă nimic. Uneori simt că parcă timpul s-a oprit şi mă odihnesc. Alteori mă simt ca şi cum se va întâmpla ceva

cumplit. Tristeţea a fost în mine încă din copilărie. Cum să o identific, ce să fac ca să o transform? Tristeţea a fost parte din mine încă din copilărie, de la vârsta de opt sau nouă ani". Subconştientul a făcut aici o observaţie foarte interesantă şi a spus că ea trebuia să mai aibă un frate geamăn. Cealaltă entitate făcuse o înţelegere ca să vină în viaţa prezentă împreună

cu ea, dar în ultima clipă s-a răzgândit şi a hotărât că nu mai vrea să vină. Astfel că celălalt trup nu s-a mai dezvoltat în pântecul mamei şi ea a fost singura care s-a născut. Toată viaţa sa a simţit la modul inconştient că a fost abandonată de fratele geamăn. A rămas sentimentul de tristeţe, sentimentul că lipseşte ceva, sentimentul de deprimare. Acesta era

motivul. îi lipsea cealaltă entitate, care trebuia să o însoţească în această viaţă.
Nu i-am spus acest lucru, dar mă întreb dacă nu cumva bebeluşul care se va naşte în viitor nu va fi această entitate, care s-a hotărât în sfârşit să se încarneze.

Când i-am spus mamei acestei femei despre

fratele geamăn, ea a răspuns că se miră, fiindcă nu a avut nici un indiciu că ar fi purtat un alt fetus în pântec. Doctorii nu i-au spus că ar fi existat un geamăn în pântec. Clienta mea s-a născut în anul 1972. Nu ştiu dacă pe vremea aceea medicii căutau să depisteze „geamănul fantomă" sau „geamănul care dispare", un fenomen care acum este cunoscut. Mai târziu,

când am luat cina
împreună, mama a spus
că atunci când s- a
născut fetița, medicul
curent era plecat și era
de gardă un medic
înlocuitor. Poate că dacă
ar fi fost de gardă
doctorul ei curent,
acesta și-ar fi dat seama
dacă mai exista un
geamăn în pântec. Dar
presupun că nu vom afla
asta niciodată.

Alte cazuri de infertilitate, am descoperit că au fost produse de moartea mamei la naştere, în altă viaţă. Este o încercare a subconştientului de a preveni repetarea traumei de altădată. Uneori subconştientul are o logică ciudată.

Am făcut această regresie la San Jose în California, în luna mai din anul 2000. O femeie se simţea extrem de tristă şi deprimată etc. în viaţa sa se putea discerne un tipar de abandon şi respingere, de a se simţi nevrednică, de copil abandonat şi teama de ceea ce se va petrece în viitor. în copilărie a fost abandonată de părinţi şi crescută într-un

orfelinat. Avea probleme în relaţiile cu bărbaţii, în căsătorie şi la servici. Schimbase multe joburi şi era însoţită mereu de sentimentul că nu merită şi că nu poate realiza nimic. Suferea din cauza unor migrene, care încep să cred că erau o modalitate de a se autopedepsi. Era o persoană tristă şi deprimată, am putea spune chiar jalnică. Am ajuns într-o viaţă

trecută importantă, care explica situaţia prezentă. S-a văzut cum fugea pe străzi într-un oraş, ducând în braţe un bebeluş de un an. Toată lumea fugea nebuneşte şi ţipa, fiindcă erau urmăriţi de soldaţi călare. Oraşul fusese invadat şi ea încerca disperată să îşi salveze viaţa, căutând un loc unde să se ascundă. Bebeluşul ţipa şi ea se temea că asta va atrage

atenţia soldaţilor, care o vor descoperi. Aşa încât şi-a pus bebeluşul lângă un zid şi a alergat să se ascundă într-o clădire. S-a gândit că nimeni nu-i va face rău unui bebeluş. Dar în timp ce se uita pe stradă, a văzut cum soldaţii au venit călare şi au ucis copilul. A fost copleşită de durere şi nu-i mai păsa dacă va fi descoperită, violată şi omorâtă. S-a blamat pentru moartea copilului,

gândindu-se că ar fi
trebuit să-l țină cu ea.
Oricum ar fi murit
amândoi, dar ea nu s-a
gândit la asta. Doar se
autoblama fiindcă și-a
abandonat copilul. După
ce a trecut în lumea de
apoi, încă mai era
disperată din această
cauză.

Am văzut că a adus cu ea
durerea și chinul în viața

curentă, odată cu tiparul de autoblamare şi autopedepsire. Am întrebat-o dacă poate să-i ierte pe soldaţi, fiindcă i-au ucis copilul. Ea a răspuns că da, putea, fiindcă îşi făceau treaba lor de bărbaţi. Dar nu se putea ierta pe ea însăşi, fiindcă şi-a abandonat copilul. După multe negocieri cu subconştientul, am convins-o în cele din urmă să se ierte. A fost

foarte greu şi a fost o mare uşurare, când a reuşit în final să o facă. Când s-a trezit, am discutat toate aceste lucruri şi i-am arătat cum s-a autopedepsit timp de multe vieţi şi era timpul să dea drumul la această durere. Mai mult decât atât, dacă aş fi dus-o în alte vieţi trecute, pun pariu că am fi descoperit că plătea karma fiindcă a făcut acelaşi lucru altădată, ca soldat. Roata

se învârte, ce faci altuia
ţi se face ţie. După
această regresie, femeia
a simţit o uşurare
extraordinară.
Sentimentul că nu este
vrednică a dispărut şi a
fost înlocuit de speranţă.
A început să simtă că se
vor întâmpla lucruri
bune. Apoi a făcut
schimbări radicale în
viaţă. Venise timpul să
nu se mai pedepsească şi
să înceapă să trăiască.
Următoarea regresie se

referă la o tânără frumoasă din Cehoslovacia, care trăia acum la Londra. Ea studiase metafizica mai mulţi ani la Colegiul de Studii Paranormale, dar încă nu obţinuse o diplomă. Deţinea deja toate informaţiile necesare, dar când ajungea la examenele de absolvire se oprea şi nu mai termina eseurile finale. Problema ei consta dintr-o eczemă

care se răspândea pe tot corpul. Avea această problemă medicală încă de la vârsta de trei luni. Nici un tratament medical nu dăduse rezultate. în copilărie fusese spitalizată câteva luni şi s-au încercat diferite tratamente, de exemplu un tratament cu steroizi, dar acesta avusese efecte secundare. A obţinut un oarecare rezultat cu un tratament chinezesc de

ierburi medicinale, dar în final i-a produs o infecţie la stomac.
Acum folosea o cremă care făcea ca eczema de pe faţă să nu mai fie atât de virulentă. în cazul cel mai rău când eczema se exacerba, avea mâncărimi şi arsuri pe tot corpul. Ea a venit la mine căutând o uşurare a acestei condiţii medicale, deşi avusese această boală toată viaţa sa şi simţea că a devenit o

parte din ea. Simţea că dacă i s-ar îndepărta această boală, e ca şi cum s-ar lua o parte din ea şi atunci ar trebui să o înlocuiască cu altceva.

De îndată ce a intrat în transă adâncă, a văzut o lumină puternică şi şi-a dat seama că se uita într-un foc. Focul era sub picioarele ei şi i se întindea în sus pe corp.

Am îndepărtat-o din corp ca să poată observa lucrurile în mod obiectiv, din afară. A văzut că era un bărbat. Ea şi alţii din jurul său erau legaţi pe un rug într- un câmp, în apropierea pădurii şi erau arşi pe rug. Ne-am întors la începutul poveştii şi a văzut cum ea împreună cu alţi oameni locuiau într-un conac mare de pe o moşie. Erau gnostici. Locuiau liniştiţi, studiind şi scriind în

nişte cărţi mari şi nu deranjau pe nimeni. Dar autorităţile locale au considerat că aceşti oameni sunt periculoşi şi lucrează cu diavolul. îndemnaţi de comunitatea religioasă, i-au arestat într-o noapte când le-au spart locuinţa şi au intrat însoţiţi de câini, împreună cu colegii săi, bărbatul a alergat în pădure. Au fost urmăriţi de oameni cu câini şi au fost capturaţi.

Au fost duşi undeva în oraş unde au fost torturaţi în mod oribil, ca să se afle de la ei unde îşi ascunseseră cărţile. în timpul torturii i-a fost distrusă faţa, mai ales maxilarul şi un ochi (care-i făcea mari probleme femeii în viaţa prezentă). în final când nu au mai putut obţine alte informaţii de la gnostici, i-au dus într-o încăpere mare, unde s-a făcut un simulacru de

proces. Avea dureri mari şi era complet dezorientat, aşa încât nu a putut participa la proces şi nu a putut să răspundă la nici una din acuzaţii. Stătea acolo într-o stare de confuzie şi stupoare, auzind ce se petrece în jurul său ca într-un vis. Oricum nu ar fi contat, fiincă procesul era doar o formalitate falsă. Apoi au fost duşi pe un câmp lângă pădure şi arşi pe rug. Ea şi ceilalţi

nu făcuseră nimic rău. Posedau doar o cunoaştere secretă, pe care încercau să o păstreze. A spus că o parte din cărţi fuseseră ascunse într-un loc unde oamenii de pe vremea aceea nu aveau cum să le găsească.

Aşa ceva s-a întâmplat de nenumărate ori, de-a lungul istoriei. Au existat

întotdeauna grupuri de gnostici care încercau să păstreze cunoaşterea şi au existat alte grupuri care încercau să le-o ia cu forţa, pentru a o folosi în scopurile lor personale. Acesta era adevăratul motiv al aşa-numitei „vânători de vrăjitoare" de pe vremea Inchiziţiei. Biserica încerca să scape de cei care posedau o cunoaştere secretă, pe care biserica încercase

fără succes să o obţină
de la ei. Dar acum ştim
că nimic nu este pierdut
cu adevărat. Cunoaşterea
a rămas ascunsă în cel
mai sigur loc din toate, în
subconştientul uman.

Subconştientul a
recunoscut că faptul că a
privit în foc şi a văzut
cum se ridică flăcările pe
corp, a cauzat eczema.
Arsurile şi mâncărimile

de piele simbolizau moartea pe rug. E uşor de înţeles de ce nu reuşea să-şi termine cursurile de metafizică, din viaţa prezentă. Se temea în mod inconştient că se va produce acelaşi rezultat dacă obţinea cunoaşterea, deşi asta nu o oprise să o caute şi să o studieze. A trebuit să conving subconştientul că în viaţa curentă nu putea fi arsă pe rug, pentru că trăia într-o

perioadă complet
diferită, că eczema putea
fi îndepărtată, pentru că
acum se cunoştea cauza
sa şi nu mai era nevoie
de ea.

Mi-am amintit ce a spus
ea, că dacă i se ia
această durere, ar trebui
să fie înlocuită cu
altceva. Ni s-a arătat o
altă viaţă în Olanda şi a
văzut că avea atunci un

corp frumos, sănătos şi puternic. I-a plăcut foarte mult acel corp şi subconştientul a spus că ar putea să înlocuiască eczema cu acest corp sănătos al femeii din Olanda. Asta a făcut-o foarte fericită şi a fost de acord să permită ca să se întâmple acest lucru.
O altă clientă avea dureri la şale care emanau de la un disc de la coloană şi doctorii doreau să o opereze. A

retrăit o viaţă trecută
când fusese un soldat
negru în Coreea.
Explodau bombele în
jurul său. A fost lovit de
o schijă de bombă în
spate şi aruncat într-un
şanţ plin cu apă. A
paralizat şi nu a mai
putut ieşi de acolo,
înecându-se în apa din
şanţ. A revenit în trup
prea curând, purtând
memoria dureroasă în
spate. Acest lucru
explică şi teama sa de

spaţii închise, precum şi
teama de sufocare.
(Uneori avea atacuri de
bronşită).

în munca mea, am
descoperit că mai multe
suflete stau la coadă ca
să primească un corp
handicapat, decât ca să

primească un trup normal. Din punct de vedere al spiritului, acest lucru este uşor de înţeles. Planul de reîncarnare pe Pământ este să plăteşti într-o viaţă cât mai multă karma posibil, pentru a evita să mai revii iar şi iar. Iar dacă ai un corp handicapat, plăteşti mai multă karma, fiindcă sufletul are lecţii de învăţare mai mari. Tot aşa stau lucrurile şi

pentru cei care au grijă de el (părinţi etc). Aceşti oameni au fost de acord înainte de a veni în această viaţă, că vor avea grijă de această persoană şi o vor ajuta cât mai mult posibil. Totul în viaţă este legat de lecţiile pe care le ai de învăţat, dar unele lecţii sunt mai dificile decât altele. De asemenea ce lecţii sunt învăţate de cei care văd o persoană handicapată?

Cum reacţionează observatorii? O persoană handicapată îi învaţă multe lucruri pe cei din jur. De aceea persoanele handicapate nu trebuiesc evitate şi nu trebuie să ai o atitudine de milă faţă de ele. Aceste persoane trebuiesc acceptate şi admirate, pentru că au ales o cale dificilă în viaţa prezentă.
Copiii adoptaţi au ştiut că vor avea părinţi

adoptivi. Totul a fost planificat dinainte în lumea spiritului, s-au făcut aranjamente privitoare la părinţii biologici şi la părinţii adoptivi. Părinţii biologici au fost de acord să îşi doneze genele pentru a crea corpul fizic şi au avut de învăţat o lecţie, atunci când şi-au predat copilul altcuiva. Părinţii adoptivi au căzut de acord să crească copilul în mediul

înconjurător care a fost hotărât dinainte, pentru ca acesta să înveţe lecţiile pe care le are de învăţat în această viaţă. Dar planurile nu sunt sculptate în piatră, întotdeauna există liberul arbitru (nu doar al persoanei, ci şi al tuturor celor cu care aceasta intră în contact), iar cei implicaţi pot schimba cursul lucrurilor.

Următorul caz ne poartă la prima mea iubire – descoperirea cunoaşterii pierdute sau necunoscute. Este un fragment interesant din istoria posibilă.

Un bărbat din Anglia era directorul unei tipografii. Era foarte priceput la negocieri şi la relaţiile cu oamenii, dar se simţea prins ca într-o capcană în

slujba sa şi copleşit de responsabilităţi şi de căsătoria pe care o avea, în special. Dezvoltase un tic supărător, de a se încrunta şi a face cu ochiul. Acest lucru îl deranja şi îşi dădea seama că îl făcea să pară ciudat în ochii oamenilor cu care lucra. A încercat să pretindă că era doar o iritare a ochilor şi le spunea celor din jur că este sensibil la lumină.

Acest om dorea să ştie dacă şi-ar putea schimba direcţia în viaţă, luîndu-şi o slujbă diferită şi dacă ar putea să-şi părăsească soţia şi cei patru copii, ca să clădească o viaţă nouă cu prietena sa. S-ar putea spune că e vorba de criza vieţii de mijloc (avea aproximativ 40 de ani) când oamenii încep să-şi pună întrebări privind calea în viaţă şi încep să creadă că „au pierdut trenul”. Avea multe hobbiuri

periculoase, cum ar fi alpinismul, planorismul, scufundările de scafandru. îi plăcea riscul, pericolul, ca o distracţie opusă plictiselii de la slujbă.

Regresia sa a fost foarte ciudată. Cred că am accesat o parte necunoscută a istoriei din Al Doilea Război Mondial. întâi am accesat o viaţă comună în care

era fierar şi trăia fericit cu familia într-un orăşel, undeva în Vestul american. Nu era nimic neobişnuit în viaţa aceasta şi i-am spus să meargă înainte într-o zi importantă. Când a făcut asta a tras aer în piept şocat şi mi-a spus că vede un nor ca o ciupercă, rezultat dintr-o explozie atomică, care se ridica până la cer. Apoi a venit o lumină extrem de strălucitoare. Eu am

crezut că este vorba de explozia de la Hiroshima sau Nagasaki pentru că numai de acestea am auzit, dar nu era aşa.

El a exclamat: „Are prea multă putere. Cred că au făcut o greşeală! E mai puternică decât au crezut ei că va fi!” Era complet şocat. Apoi a început să aibă convulsii şi să tremure. Nu putea să-mi

vorbească, pentru că era prins în reacţiile fizice. Am pus mâna pe el ca să-l calmez şi i-am spus să se îndepărteze din această scenă şi să o vadă dinafară cu obiectivitate, ca să poată explica ce se petrece. A durat câteva minute până când a reuşit să facă asta. Era încă prins în vibraţii şi convulsii şi nu putea vorbi, ca şi cum era într-o undă de şoc. Când în final a reuşit să

vorbească, a spus că făcea parte dintr-o echipă de oameni de ştiinţă care experimentau cu acest fel de energie. Experimentul avea loc în Germania, ceea ce m-a surprins complet. Se afla într-o zonă montană şi avea un laborator într-un canion, între doi munţi. El credea că e rus, nu german. Fiecare om de ştiinţă deţinea un fragment din formulă sau din ecuaţie şi le puseseră

cu toţii la un loc, ca să le facă să funcţioneze. Nimic nu putea fi făcut separat, fiindcă fiecare din ei ştia doar bucăţica lui. Nu cunoşteau ce ştiau ceilalţi. El fusese ales să participe, datorită cunoştinţelor sale extraordinare în domeniul fizicii şi matematicii. Oamenii de ştiinţă înţelegeau conceptele scrise pe hârtie şi modul cum se presupunea că

funcţionează ele, dar nu încercaseră să le pună în practică. Erau prinşi într-un război în desfăşurare şi încercau să găsească o armă nouă. Nu conta dacă vor fi ucişi mulţi oameni, atâta timp cât erau salvaţi cei din tabăra lor. Se pare că experimentau când s-a produs explozia, într-un mod neintenţionat sau din greşeală. A fost copleşit de puterea exploziei. Nu credea că va fi atât de

mare. Ştia că lucrau la ceva care ar putea distruge o zonă întinsă, dar a fost şocat când şi-a dat seama că puteau distruge un oraş întreg sau chiar mai mult. Explozia era mult mai puternică decât îşi imaginaseră ei că va fi. A privit de deasupra această scenă şi a văzut că nu a mai rămas nimic. Laboratorul şi totul în jur a fost complet distrus. Când a privit lucrurile din această poziţie, a reuşit să

se exprime coerent şi obiectiv. Dar când a vorbit despre explozie şi a revenit din nou la aceeaşi scenă, a început iar să tremure şi să aibă convulsii. Aşa încât l-am calmat şi l-am readus în siguranţă, într-un punct de observaţie situat deasupra scenei.

Subconştientul a spus că îi arată această viaţă, pentru

a vedea că dacă a supravieţuit unui eveniment de o asemenea amploare, atunci nimic nu îl mai poate deranja. Va putea face faţă oricărei situaţii din viaţă. (Deşi de fapt nu a supravieţuit. Doar sufletul lui a ieşit intact din această experienţă). Asta explica ticul de a se încrunta şi a clipi, precum şi aversiunea faţă de lumina puternică din viaţa prezentă, când se afla într-o situaţie

stresantă. Subconştientul a vrut să îi reamintească faptul că putea face faţă la orice.

Oare Germania a experimentat şi ea cu energia atomică, în acelaşi timp când se întâmpla asta în Statele Unite? Mai mulţi clienţi au spus că germanii experimentau cu apa grea. Poate că acesta este motivul pentru care nu au

avut succes cu energia atomică. Poate că cei mai buni oameni de ştiinţă ai lor, care deţineau doar fragmente ale cunoaşterii, au fost ucişi cu toţii în acest experiment fatal şi Germania nu a reuşit să revină destul de repede la nivelul la care s-a făcut acest experiment. M-am mai consultat şi cu alte persoane privitor la informaţiile aflate în această regresie, iar ei au spus că norul şi reculul

exploziei ar fi fost observate. Dar poate că nu au fost observate. în America, am făcut şi noi experimente atomice ani de zile în White Sands, New Mexico, înainte de a fi dezvoltată bomba atomică aruncată în Japonia. S-au făcut experimente în zone izolate din deşert. Dacă cineva ar fi văzut explozia din depărtare, probabil nici nu şi-ar fi dat seama ce vede. Acesta era

secretul păstrat cel mai bine în război – dezvoltarea bombei atomice. Doar cei aflaţi într-o poziţie înaltă ştiau ce se întâmplă, înainte de aruncarea bombei în Japonia. Poate la fel se făcea şi în Germania. El a spus că laboratorul se afla într-un loc izolat din munţi. Poate că (la fel ca la White Sands), locul unde se făcea experimentul se afla la multe mile

depărtare de zona civilizată şi atunci cine ar fi putut să afle despre asta?

Dacă cineva ar fi văzut explozia, nu ar fi ştiut ce este aceasta, pentru că în mintea oamenilor de pe vremea aceea nu exista un punct de referinţă ca să poată compara. Chiar şi un bombardament normal

era destul de sinistru. Probabil acesta era cel mai bine păstrat secret din Germania. După război, cei mai buni oameni de ştiinţă din Germania au venit să lucreze în SUA, la programul nostru de rachete. Ştim că au făcut experimente cu rachetele şi au reuşit să le lanseze cu succes (rachetele V-2S) în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Este

posibil ca nemţii să fi experimentat şi cu energia atomică, dar noi am fost mai rapizi şi mai buni decât ei. Iniţial intenţia a fost ca bomba noastră atomică să fie aruncată în Germania, dar s-a terminat războiul înainte ca bomba să fie gata. Aşa încât a fost aruncată în Japonia, pentru a se vedea dacă funcţionează. Acesta este un fapt istoric (vedeţi cartea mea Un

suflet îşi aminteşte Hiroshima). Este absolut posibil ca ambele ţări să fi avut proiecte secrete. Probabil că auziseră de progresul făcut de ceilalţi.

Toate aceste cazuri ne-

au adus răspunsuri care nu pot fi acceptate de comunitatea medicală, care acceptă doar gândirea logică. Dar aceste informaţii au sens, din punctul de vedere al logicii minţii subconştiente. Ele ne arată modul în care un terapeut trebuie să încerce să convingă acea parte a clientului care este subconştientul, că problema din viaţa actuală nu mai este

necesară. Această problemă aparţine celuilalt trup, care a încetat să existe cu mulţi ani în urmă. Nu există cărţi care să îl înveţe pe hipnoterapeut ce să facă sau ce să spună. Totul se întâmplă în inspiraţia de moment şi adeseori te bazezi doar pe bunul simţ, când încerci să faci faţă unei situaţii neaşteptate. Cel mai important lucru este ca clientul să fie tot timpul

protejat. Trebuie să acţionăm conform jurământului pe care îl fac medicii: „Să nu faci rău”.

Exemplele de mai sus sunt doar câteva din miile de cazuri cu care am lucrat în activitatea mea terapeutică. Am încercat să aleg cazuri care să aducă explicaţii diverse pentru problemele fizice şi alte

probleme cu care se poate confrunta un client şi să arăt modul în care aceste probleme îşi au originea în altă viaţă. Aceste exemple demonstrează uşurinţa cu care poate fi rezolvată o problemă atunci când intervine subconştientul, cu ajutorul său inestimabil. Scepticii vor spune că este doar o fantezie a persoanei, prin care aceasta încearcă să explice

problema fizică. Dacă lucrurile stau aşa, de ce apar explicaţii atât de bizare (şi uneori atât de cumplite)? Există modalităţi mai simple de a crea o fantezie. Dacă privim în mod obiectiv aceste cazuri, vedem că nu au trăsături fantastice. Şi chiar dacă ar fi doar imaginaţia la mijloc, important este că s-a găsit răspunsul la problemă şi odată cu răspunsul, a venit

libertatea. Aceasta este cea mai mare răsplată a mea pentru anii în care am lucrat: faptul că am reuşit să ajut oamenii.

întrebările sunt o parte esenţială din proces. „Ei” mi-au spus de multe ori că modul în care punem întrebările este foarte important. Să pui întrebări este o artă. Dacă întrebarea nu este

pusă corect, vei primi doar informaţii parţiale sau lipsite de importanţă. întrebarea trebuie exprimată cu precizie. Am învăţat cum să fac asta pe măsură ce mi-am dezvoltat tehnica, pe parcursul a treizeci de ani. Practica este foarte importantă pentru dezvoltarea oricărei tehnici terapeutice.

Odată ce o persoană acceptă realitatea conceptului de reîncarnare, următorul pas este să înţelegem că Pământul nu este singura şcoală pe care o poate alege un suflet. Noi am avut vieţi pe alte planete şi în alte dimensiuni, unde este posibil să nu ai un corp fizic. Este posibil să fii o fiinţă formată din energie. Noi nu suntem limitaţi de lumea fizică a

Pământului. Totul este posibil. Voi explora acest lucru în capitolele următoare. Voi explora şi alte lumi, alte realităţi, alte posibilităţi.

Acest capitol a vorbit despre cazuri de terapie „normală” a vieţilor trecute. Următorul capitol va explora cazurile „anormale” sau neobişnuite, în care

clientul a obţinut informaţii valoroase cu care îşi poate rezolva problemele, deşi subconştientul ne-a dus pe căi neobişnuite şi necunoscute. în această aventură am aflat informaţii nepreţuite care mi-au satisfăcut curiozitatea de reporter şi cercetător, aflat în căutarea cunoaşterii „pierdute” şi necunoscute.

SECŢIUNEA 2

CUNOAŞTEREA STRĂVECHE ŞI CIVILIZAŢIILE TRECUTE

CAPITOLUL 3

Oamenii pisică (Un altfel de Sfinx)

S-a întâmplat într-o sesiune privată pe care am făcut-o în luna iunie 2001, când mă aflam la Kansas City Missouri, la

convenţia Unity Church.

în tehnica mea de hipnoză, eu regresez clientul într-o viaţa trecută şi îl fac să coboare de pe un nor alb. în general vorbind, în terapia normală a vieţilor trecute rezultatele sunt previzibile, dar uneori se întâmplă lucruri neaşteptate. Practic se

poate întâmpla orice. Aceasta este aventura muncii mele, pentru că nu poţi să ştii niciodată unde va merge persoana cu care lucrezi. în acest caz când Jane a coborât de pe nor, a constatat cu surprindere că se găsea în Egipt. Putea să vadă piramidele, dar atenţia îi era focusată pe un templu frumos, aflat pe o movilă din apropiere.

„Piramidele sunt acum
în ruine. Par foarte
vechi. Le văd cum arată
acum dar le- am ştiut şi
altă dată, înainte de a se
transforma în ruine. îmi
amintesc cum arătau
atunci când erau noi,
strălucitoare şi
frumoase, cu fresce
minunate. încă mai pot
vedea cu ochii minţii
frescele de pe pereţii
ruinelor, înainte să fie
mâncate de vânturi. Mă
simt ca acasă. Am

cunoscut locurile astea. Sunt în zona mea de confort. De asta am venit aici. Nu e straniu? Mă întorc acolo în trecut, mai degrabă decât să rămân aici în prezent. Sunt atrasă înapoi pe vremea când erau atât de frumoase. Pot să văd statuile de aur din templu. îmi lipesc faţa de o figurină de aur, o pisică de aur. E ciudat cum aurul are o căldură interioară. Aurul

are o anumită energie. Lucrez cu faraonii şi sunt una din puţinele persoane care au permisiunea de a intra în temple. Intru într-un templu, unde simt o mare
iubire. Pot să văd totul. O Doamne, toţi oamenii ăştia!”

D: Acolo sunt oameni?

J: Nu în locul ăsta. Ei nu au permisiunea să intre aici. Este unul din puţinele locuri în care doar cei aleşi au permisiunea de a intra. încerc să mă simt mai confortabil aici, pentru că mintea mea îmi spune: „Este ridicol”, iar eu îi spun: „Taci din gură!”

Aşa ceva se întâmplă de

multe ori atunci când o persoană intră pentru prima dată într-o viaţă trecută. Mintea conştientă încearcă să o distragă şi să creeze confuzie. Oricine încearcă pentru prima dată să facă meditaţie, ştie exact ce se întâmplă, cum începe mintea să sporovăiască, încercând să oprească procesul de meditaţie. Cel mai bine este să o ignori. Când cobori mai

adânc în descrierea scenelor, mintea conştientă se închide, pentru că nimeni nu îi mai acordă atenţie. Tehnica de hipnoză pe care am dezvoltat-o este construită ca să dea la o parte mintea conştientă, astfel încât aceasta să nu mai poată interveni. O închizi şi permiţi subconştientului să îţi ofere în mod liber informaţiile. Fără intervenţia şi întrebările

minţii conştiente,
informaţiile vor curge
mai curat şi mai
adevărat.

D: Nu îţi fă griji în privinţa asta, spune-mi doar ce vezi.

J: Simt că alţi oameni nu ar îndrăzni să intre aici pentru că nu s-ar afla în siguranţă, din cauza energiei. Acesta este

templul luminii albe. Aici există ea, în acest plan. Iar eu trebuie să intru în această lumină. (Spuse toate acestea cu un ton de mirare, ca şi cum nu îi venea să creadă ce se întâmplă. Era evident că a intrat în lumină). Simt o prezenţă în această lumină.
Părea copleşită de respect şi chiar teamă şi mi-am dat seama că ar fi mai bine să o distrag şi să o fac să se uite în jur,

să vadă unde se află.

D: Templul este într-un loc separat de piramidă?

J: Când am coborât de pe nor am venit în acest templu. Cred că încă nu a fost descoperit, dar nu mai au mult. Treci

printre morminte unde
puneau morţii, dar
acesta este un templu
unde veneau cei vii. Aici
trăiesc eu. Aici lucrez
eu. Pentru asta m-am
născut.

*D: Spuneai că mai erau şi
alţi oameni?*

J: Mai sunt servitori, mai
sunt ajutoare. Ei îi aduc

pe ceilalţi la noi, cei care lucrăm aici în lumină. Ei vin la noi, ca să ceară sfaturi. E ciudat, dar ei cred că noi ştim totul. Dar informaţiile vin din lumină, iar ei nu ar îndrăzni să păşească în lumină.

D: Spuneai că este multă energie în acest loc. Un om obişnuit nu poate sta în această

energie?

J: Nu în acest loc.
Nu în lumina
albă.

Am rugat-o să se descrie
şi părea a fi derutată
pentru că nu era sigură
dacă era bărbat sau
femeie.
J: (Derutată) Tot păşesc

înainte şi înapoi. Mă simt ca şi cum aş fi femeie, apoi în clipa următoare mă simt ca şi cum aş fi bărbat.

Purta o robă albă curgătoare. Nu avea păr, era rasă în cap.

J: Noi nu vrem să intervenim. Mă simt ca şi cum aş fi femeie dar nu sunt, pentru că noi nu vrem să fim nici femeie, nici bărbat.

Cred că în mod normal (chicotit), în mod normal corpul acesta ar fi fost categorisit drept feminin, pentru că pot să îmi simt sânii. în rest sunt foarte slabă şi costelivă.

Purta bijuterii sofisticate pe care le-a descris ca fiind făcute din aur şi pietre preţioase, care îi zăngăneau pe antebraţ

şi în jurul încheieturii
mâinii, întinzându- se
până la degete.

J: Tare ne-au mai
împodobit. (Râde) E mai
mult pentru ei, decât
pentru noi. Oamenii
care vin să fie vindecaţi,
cred că astea sunt nişte
podoabe grozave,
înfăţişarea noastră îi
face să se simtă ca şi
cum ar primi, cum să

mă exprim, mai multe „daruri pentru bani”. (Râde) De asta există o statuetă a unei pisici de aur şi bijuteriile astea sunt făcute tot din aur, pentru că cei care fac bijuteriile simt că aurul are proprietăţi deosebite. E vorba de alchimie. Ei fac aceste bijuterii pentru noi. (Surprinsă) Dumnezeule! Aurul ajută. Asta este. Modul cum transmite lumină,

energia pură care trece
prin el, trece prin aur în
aşa fel încât atunci când
îi atingi pe ceilalţi
pentru vindecare, aurul
face că ei să nu fie
vătămaţi.

D: Dacă nu ar exista aurul, energia le-ar face rău?

J: Da. Este ca un sintetizator care face tranziţia din domeniul eteric în cel fizic, iar eu când intru în lumină, îmi scot bijuteriile. Cred că uneori îmi scot

şi roba, pentru că nu vreau să existe nimic între mine şi acest lucru incredibil. Apoi îmi pun iar roba, care protejează corpul de energia pe care o primesc.

D : Deci poţi să produci mai multă energie, atunci când te afli în acest câmp de energie.

J: O, nu! Eu doar o descarc prin mine. Este un simţământ minunat. Intră în atomii tăi. Este minunat!

D: Deci nu îţi face rău, dar trebuie totuşi să foloseşti un filtru.

J: Un filtru pentru ceilalţi, pentru că este prea puternică pentru ei. E ca şi cum îi atingi şi ei fac „Puf!” şi se topesc. (Râde) Nu e

nimic personal, dar dacă nu eşti atent, se întâmplă. De asta trebuie să am grijă şi să îi supraveghez.

D: Energia aceasta se află într-o anumită parte a templului?

J: Da. Avem acolo piatra noastră specială şi cei care purtăm în noi

această energie,
când ne apropiem de
această piatră,
piatra prinde viaţă,
piatra învie.

D: Unde se află această piatră?

J: Oamenii vin în faţa
clădirii şi există o
încăpere mare unde se
adună oamenii de rând,
apoi este zona unde
energia începe să se

schimbe puţin, apoi se intră în cealaltă secţiune unde există mai multe obiecte de artă şi bijuterii, în lăcaşuri din pereţi. Apoi urmează zona unde păstrăm piatra la mare depărtare de oameni, ca să fie în siguranţă. Există şi perdele care o acoperă şi o izolează.

Când am făcut cercetări,

am aflat că vechile
temple din Egipt erau
proiectate aşa cum a
spus ea. Un astfel de
templu era considerat a fi
casa unui zeu, nu casa
preoţilor. Faraonul era
înaltul preot care îi
numea pe ceilalţi înalţi
preoţi, îi delega să
îndeplinească diferite
îndatoriri faţă de zei. Un
templu tipic avea două
părţi, templul exterior
(unde se permitea
accesul novicilor care

abia începeau să îşi primească iniţierile) şi templul interior (în care puteai intra după ce dovedeai că eşti vrednic de asta şi că eşti gata să primeşti cunoaşterea şi înţelegerea înaltă). Credincioşii nu aveau acces mai departe de curtea exterioară, unde îşi lăsau ofrandele. Statuia zeului căruia îi era dedicat templul se afla în incinta templului interior, dar în templul

descris în această
regresie se găsea ceva
mult mai puternic.

în cartea Isus şi
esenienii, în biblioteca de
la Comran exista un
cristal uriaş în care
studenţii esenieni îşi
canalizau energia, iar
acesta era supravegheat
şi condus de un Maestru
al Misterelor. Isus a
învăţat să folosească

această energie, când a studiat acolo. Acest cristal se afla într-o zonă protejată, astfel încât studenţii să nu fie vătămaţi dacă se apropiau prea mult. Această tehnologie semăna oarecum cu Chivotul Legământului, care se păstra într-un fel de „Sfânta Sfintelor”, în spatele unui voal în Templul din Ierusalim. Doar preoţii special pregătiţi puteau intra în

contact cu el. în cartea Păstrătorii Grădinii, Phiî vorbeşte despre o viaţă trecută de pe altă planetă, unde slujba lui era să controleze energia şi să o adune, apoi să o redirecţioneze mai departe. Se pare că în vremurile străvechi oamenii aveau acces la pietre de putere similare şi deţineau cunoaşterea modului în care puteau folosi şi direcţiona energia conţinută de

aceste pietre. Aceasta era o parte din cunoaşterea străveche, pe care noi nu o mai ştim. Se pare că a venit vremea ca aceste informaţii să fie readuse la suprafaţă, în perioada în care ne aflăm acum.

D: Deci un om obişnuit nu putea intra în camera unde se afla această piatră?

J: Nu putea intra în zona aceea, pentru că nu se afla în siguranţă.

D: Oamenii obişnuiţi nu erau pregătiţi pentru a putea face faţă acestei energii...

J: Este vorba de a da drumul, de a renunţa la toate. Cu asta am lucrat eu din greu în viaţa de acum. Am lucrat cu renunţarea. (Are o revelaţie) O, nu e uimitor? Aceia din noi care puteam lucra cu piatra sacră, am pus o bucăţică din ea în piramide, pentru faraoni. De asta se mai întâmplă ca oamenii să moară, atunci când intră în anumite părţi ale

piramidelor. Piatra aceea
încă mai are multă
putere, deşi acolo se află
doar o bucăţică din ea.
Cei care au intrat acolo
în zilele noastre sau hoţii
de morminte vorbesc
despre blesteme, dar nu
e vorba de un blestem,
este puterea acelei
pietre.

D: Este doar energia care probabil că nu este compatibilă cu oricine.

J : Nu, nu.

D: Şi oamenii o percep ca fiind ceva negativ.

J: Dar vezi tu, această piatră poate să manifeste orice. Acesta este secretul pietrei. Dacă inima ta nu este pură, vei fi distrus dacă te apropii de o energie atât de pură.

D: Oamenii manifestă lucrurile de care se tem, oricare ar fi ele. (Da)

J: Da, asta are sens.

D: Dar ce fel de piatră era aceea din care mai târziu aţi luat bucăţi?

J: Este ciudat pentru că ai zice că trebuie să fie o piatră specială, dar e ceva polarizat. Cristalele lucrează bine, dar este greu să găseşti un cristal pur care să fie potrivit. Când ai obţinut cristalul pur, îl duci în energia sacră şi atunci devine un cristal special. De fapt

cristalul în sine nu este special. (Chicoteşte) Nu-i aşa că e ciudat? Oamenii cumpără toate cristalele astea în zilele noastre şi cred că aceste cristale îi ajută. (Chicoteşte) Dar este energia, nu cristalul. Energia divină este cea care îi ajută.

D: Acestă energie este ca o piatră de cristal?

J: Nu, nu. Cristalele sunt singurul lucru din planul fizic care poate să susţină o astfel de energie, pentru că aceste pietre au acceptat să facă acest lucru. Folosim cristale mari, pentru că atunci când intrăm în zona pentru toată lumea şi ne deschidem către această energie, cristalele pure pot să susţină energia pentru noi. Sunt ca nişte baterii care te

energizează. Putem depozita acolo energia, ca apoi să plecăm şi să lucrăm printre oameni.

D: Vrei să spui că sunteţi capabili să luaţi energia cu voi şi să o folosiţi.

J: Da. Şi să o dăruim, să încercăm să îi ajutăm pe ceilalţi să înţeleagă. Putem chiar să îi atacăm cu această

energie, pentru că alchimia aurului de pe brăţări îi ajută şi ei nu vor fi vătămaţi. Apoi energia va mai rămâne cu ei o vreme. Eu pot să îi ating şi o primesc în continuare din plin, amplificată de bijuterii; de asemenea aurul îi protejează pe pacienţi faţă de ei înşişi, pentru că altminteri această energie albă şi strălucitoare ar fi prea puternică faţă de

vibraţia lor.

D: De unde vine această energie?

J: Ea provine de la alte surse de lumină (cu blândeţe), de la Dumnezu Sursa.

D: Şi cum poate fi redirecţionată energia în camera aceea? Ea se afla peste tot, nu-i aşa? înseamnă că se disipă.

J: Când ne-am reîncarnat în acest plan fizic, aceia din noi care poartă în ei această energie, au făcut o înţelegere. Avem realmente energia în

interiorul nostru, există
o alchimie în trup, dar
acest lucru face ca
trupul să întâmpine
mari dificultăţi, atunci
când se încarnează.
De asta rinichii lui Jane i-
au provocat probleme şi
nu au mai funcţionat în
viaţa prezentă, fiindcă s-
a infiltrat karma în acel
suflet, în acel spirit,
fiindcă indiferent ce se
întâmplă, trebuie să
avem aceste experienţe
negative, pentru că vrem

să cunoaştem totul. Dar aceste energii continuă să existe, astfel încât atunci când intră în acest corp o fac într-un mod puternic şi s-a produs o curăţare foarte mare, la care rinichii ei nu au mai putut face faţă. Jane a avut mai multe crize în copilărie şi era cât pe ce să moară. A stat luni întregi într-un spital, iar doctorii s- au luptat cu nişte simptome neobişnuite şi

nemaiîntâlnite.

J: De asta s-a îmbolnăvit atât de tare şi a trebuit să meargă la spital, din cauza energiei pe care a adus-o cu ea.

D: Dar energia aceea nu a rămas în corpul din Egipt?

J: Tehnic vorbind, nu a rămas. Energia aceea albă din templul vindecării, pentru că asta era, era un templu al vindecării... Noi am reuşit să punem energia aceea în cristal ca să putem veni şi să ne putem reenergiza mai rapid, iar acest procedeu a focalizat energia.

D: Dar eu credeam că

atunci când sufletul părăsește corpul, energia rămâne în corp și nu este dusă mai departe, pentru că trupul din Egipt era cel care o redirecționa și care lucra cu acea energie.

Preocuparea mea principală este să ajut la vindecarea corpului din încarnarea prezentă, așa

încât încercam să separ
cele două personalităţi,
astfel încât să nu se mai
transmită în corpul lui
Jane nimic care ar fi
putut să îi facă rău.
J: Da, dar ne aflăm aici ca
să aducem această
energie. De fapt spiritul
este cel care transportă
energia. Este vorba de
spiritul care intră în
corp. Spiritul e cel căruia
îi aparţine energia, aşa
încât totul depinde de cât
de mult va intra spiritul

în corpul din planul fizic.

Nu credeam că totul va fi atât de tehnic, dar aşa stăteau lucrurile. Pe vremuri în Egipt, când era în corpul acela, alchimia din planul fizic s-a dezvoltat, dar zaharurile şi elementele din aer care contaminează corpul fizic şi mediul înconjurător în vremea noastră,

generează astăzi condiţii diferite. Chiar şi Soarele este acum diferit. în Egipt aproape că puteai ieşi afară să te vindece Soarele. Dar în viaţa noastră din prezent există multă murdărie în aer, astfel încât atunci când corpul nostru doreşte să iasă afară să se joace şi să încerce să se vindece, nu mai reuşeşte. Când corpul lui Jane a suferit operaţii chirurgicale, i-a venit

greu să facă faţa durerii. Ea ar fi putut să spună: „Plec din corpul ăsta. Am ieşit!“ Dar a avut noroc fiindcă a beneficiat de o echipă minunată de ajutor, de părinţi şi iubire, mai ales de iubirea mamei faţă de acest corp. (Chicoteşte) Puteam să o aud cum mă cheamă din lumea spiritului, să vin să mă încarnez. Dar am aşteptat o vreme, fiindcă ştiam că viaţa aceasta nu

va fi prea distractivă
pentru mine.

D: (încercam să o readuc la povestea iniţială). Dar este interesant că spiritul poate să aducă această energie cu el.

J: Dar asta este spiritul, este energie. Cu toţii suntem o scânteie din Dumnezeu.

D: Da. Dar corpul fizic de energie a fost expus la acea energie şi ştia cum să lucreze cu ea, de asta m-am mirat că energia a rămas legată de acest spirit.

J: De fapt nu erau separate. în oceanul iubirii şi al îndurării există atâta lumină albă,

apoi ne desfacem din
acest întreg într-o
scânteioară mică şi ne
încarnăm, iar când a
venit ea la încarnare în
Egipt, a adus cu ea o
cantitate mare de lumină
albă. Atunci am dorit să
aducem această lumină
albă în prezent şi când
am făcut asta, din mediul
înconjurător... Vreau să
spun că toată energia
aceea nu se mai
regăseşte cu totul în
prezent, deşi există şi

acum. Este influenţată de mediul înconjurător, asta este problema.

D: Dar ai spus că energia vine de la Atotputernicul, de la Sursă, de la Dumnezeu Sursa şi a intrat în acest cristal şi l-a direcţionat. Ai fost pregătită într-un mod special, ca să ştii cum să creezi această energie şi să

o redirecţionezi ?

J: Nu. Te naşti cu darul ăsta, pentru că l-ai învăţat altă dată. Dar el nu poate fi predat ca o învăţătură, în planul în care vă aflaţi. îl porţi cu tine de la alte şcoli, din alte planuri.

D: Mă întrebam dacă ai fost învăţată cum să creezi energie cu cristalul, acolo unde te afli.

J: Nu. Pe vremea aceea era mai greu pentru părinţi, pentru că puştii noştri făceau toate năzbâtiile. Aşa era. Copilul făcea pozne şi de asta a trebuit să fie luat de la părinţi, pentru că mai degrabă, ai putea spune, corpul copilului făcea toate lucrurile astea. Dacă părinţii ar fi văzut asta, ar fi fost şocaţi. Pe vremea piramidelor s-au întâmplat anumite lucruri

şi părinţii şi-au dat seama că acest copil trebuie dus la templu, pentru a fi crescut şi educat într-un mod deosebit, fiindcă părinţii ştiau că nu au cum să-i ofere copilului lor o astfel de educaţie deosebită. Acest caz seamănă cu cazul lui Molly, povestit în alt capitol. Molly avea abilităţi uimitoare în această viaţă când era copil mic, ceea ce i-a înspăimântat total pe

părinţii ei.

D: Cred că te afli într-o zonă diferită. (Da) Spuneai că mai erau şi alţii ca tine?

J: Da. Şi ei s-au născut la fel ca mine.

D: Şi spui că au fost aduşi aici. Dar ai spus că templul se găsea în apropierea piramidelor, că le puteai vedea...

J: Da. Piramidele sunt

puţin mai departe. Ei au construit templul pe o înălţime şi de acolo te puteai uita ca să vezi unde se aflau piramidele.

D: Dar tu nu ai crezut că templul va fi vreodată descoperit?

J: Nu. Templul a fost lăsat să se dărâme fiindcă îi trecuse vremea. Nu era vremea să fie cunoscut, aşa cum s-a întâmplat cu piramidele. Este ceva

ciudat în legătură cu Sfinxul, cu partea de pisică şi partea de om. Este ciudat. E ca şi cum cineva ar fi ştiut. E ca ataşamentul meu faţă de statuia în formă de pisică. Templul trebuia să fie dărâmat şi de asta au construit Sfinxul.

D: Templul se afla pe vremuri unde este Sfinxul?
J: Da.

Sfinxul e singurul lucru care s-a permis să funcţioneze ca o reamintire a acelui templu, care a fost distrus. îi reprezintă pe oamenii pisică. Ni se spunea „oameni pisică”, fiindcă aveam pisicile noastre de aur şi pisicile din temple. Erau pentru oamenii care aveau nevoie de ajutorul nostru. Pentru că dacă te gândeşti la genul de viaţă pe care o duceau

oamenii de pe vremea aceea, constaţi că nu mai apucau să vină la templu şi atunci mergeam noi la ei, sub formă de pisică.

D: Cum făceaţi asta?

J: Pisicile sunt foarte speciale, ele au o personalitate şi o

atitudine aparte. (Chicotit) Noi puteam să comunicăm mental cu ele. Dacă încerci să vorbeşti în mod fizic cu o pisică, atunci lumea va crede că eşti nebun. Dar dacă ai fi unul din noi, ai înţelege despre ce e vorba. Noi luam pisica, o ţineam şi îi vorbeam. Apoi o trimiteam să ajute pe cineva. Când îşi terminau treaba, pisicile se întorceau la noi şi ne povesteau ce s-a

întâmplat. De asta a fost construit Sfinxul cu corp de pisică sau de leu. Leul este cea mai mare pisică. Noi aveam în temple şi lei, erau cele mai bune pisici ale noastre. Dar dacă am fi trimis un leu în mulţime, oamenii ar fi luat-o razna. (Râsete puternice)

D: Da. Nu le-ar fi plăcut să aibă un leu în

mijlocul lor. (încă o mai amuza această imagine.) Apoi când pisicile reveneau la noi, puteai să afli ce au făcut.

J: Da. Foloseam vizualizarea. Pisica ne arată unde a mers şi cum s-a frecat de persoana care avea nevoie de ajutor. Persoana aceea poate s-a deschis către

pisică, care a putut
atunci să se conecteze cu
persoana şi să îi
transmită energia
pe care o trimiteam noi.

Am găsit
următoarele
informaţii într-o
enciclopedie:

„în Egipt pisicile erau
ţinute ca animale
favorite, nu doar pentru
că erau folositoare ci şi
datorită frumuseţii,
inteligenţei şi graţiei lor,
calităţi asociate zeilor. în
Egipt pisicile erau
considerate sacre şi

stăteau în preajma zeului cel mai important, Ra, care uneori lua forma de pisică, iar Isis, zeiţa şefă, era reprezentată cu ochi de pisică. Mai mult decât atât, egiptenii preamăreau o zeiţă cu cap de pisică numită Pasht, care era îndeaproape înrudită cu Isis, din al cărei nume se crede că a derivat cuvântul puss (în engleză înseamnă

„pisică”). Au fost escavate temple cu pisici şi de asemenea cimitire cu mii de trupuri de pisici îmbălsămate, în diferite părţi ale Egiptului. Multe alte animale erau considerate sacre de către egipteni dar nu a fost venerat nici unul, cu excepţia taurului. Iar taurul nu a fost venerat atât de mult ca pisica. Pisica a fost imortalizată în textele din piramide şi

în bijuteriile egiptenilor,
în vasele de lut şi în
mobilier”.

Cred că arheologii nu au
înţeles pe deplin rolul pe
care l-au jucat pisicile în
cultura egipteană.

D: Ai fost acolo atunci când s-a distrus templul?

J: Nu. Am fost acolo când templul era nou-nouţ şi funcţiona la tot potenţialul energetic, iar eu îi ajutam. Dacă ar fi să mă întorc acum acolo, aş găsi locul după grămada de rămăşiţe care a mai rămas şi aş compara asta cu imaginea mentală a templului, pe care încă o mai păstrez.

D: Templul a fost distrus în adins?

J: Da. Oamenii aveau nevoie să intre în perioada de întuneric.

D: Distrugerea a fost

făcută de oameni ca tine, care trăiau acolo pe vremea aceea?

J: Nu. Ei credeau că sunt vinovaţi cumva că au produs aceasta nenorocire, că Sursa Divină s-a supărat pe ei şi a spus: „Dacă nu mai vreţi ajutorul meu, atunci nu voi mai exista pentru voi”. Templul a dispărut fiindcă nu mai

era nevoie de el în planul
pământean şi atunci...
„Puf, Puf!” A dispărut
pur şi simplu.

D: Ce înseamnă: „Dacă nu mai vreţi ajutorul meu?” Vremurile s-au schimbat, după ce ai fost tu acolo?

J: Da. Oamenii au început să creadă mai mult în aurul pe care îl purtam noi, decât în energia pe care o puneam în aur. Au început să facă statuile acelea afuriste. Se rugau la acele statui stupide, se rugau aurului şi spuneau: „Acum mă vindec datorită aurului”. Am încercat să le explicăm că nu era din cauza aurului, că era vorba de energie, dar ei

nu au fost capabili să
înţeleagă asta. În viaţa
aceea m-am hotărât
odată să îmi scot aurul şi
să vindec pe cineva fără
el, fiindcă îmi dădeam
seama încotro mergeau
lucrurile. Am atins
bolnavii iar ei au murit,
pentru că energia era
prea mare. Atunci
oamenii m-au blestemat
şi au crezut că i- am
omorât intenţionat pe
acei bolnavi. M-au tras
pe stradă şi m-au omorât

cu pietre. Când nu am mai purtat aurul, proştii aceia au început să creadă că aurul era cel care îi vindeca. Habar nu aveau care era realitatea. Nu erau capabili să înţeleagă lucrurile şi să facă ceva, decât dacă venea în mijlocul lor un copil ca noi. Şi deşi părinţii noştri au încercat să le explice cum stau lucrurile, a fost prea târziu.

Acest fragment despre distrugerea templului seamănă foarte mult cu ce s-a întâmplat cu Templul Soarelui şi al Lunii din volumul 1 partea 1 din Universul Convolut, în povestirea lui Bartholomew.

D: Credeam că energia a plecat pur şi simplu. Clădirea ar fi trebuit să rămână pe loc.

J: Din cauza a ce eram noi în stare să facem, ca o transformare în

molecule a lui Dumnezeu, ca să zicem aşa, fiecare bucăţică din templu avea acea energie imprimată în ea, mai ales într-o anumită zonă. De asta s-a dizolvat, pentru că dacă oamenii ar fi intrat acolo mai târziu, ar fi fost ucişi. Aşa încât au luat tot aurul din cauza energiei pe care o conţinea, şi aurul încă mai vindeca oameni.

D: Deci avea şi el partea sa bună.

J: O da! Dar templul şi cuarţul, piatra sacră, s-au transformat în praf atunci când templul s-a dizolvat. (Are o revelaţie) O, pentru numele lui Dumnezeu! Dacă te uiţi la grăunţele de nisip din acea zonă, vei vedea bucăţi cristaline. Sunt fragmente minuscule din piatra sacră. Piatra a trebuit să fie sfărâmată

în acele fragmente
minuscule, ca să nu mai
omoare pe nimeni.

D: Dar încă mai există
multă energie în zona
aceea, nu-i aşa?

J: O da, iar noi
spunem că un
trandafir e un

trandafir e un trandafir, iar când Dumnezeu se hotărăşte să facă ceva, nu se răzgândeşte ca oamenii. (Râde) El face ceea ce face.

D: Deci templul se afla acolo în acelaşi timp ca piramidele...

J: Da, dar piramidele erau mai vechi.

D: Sfinxul s-a construit mai târziu?

J: Da, pentru că după ce a dispărut templul, deşi oamenii nu înţeleseseră ce făceam noi, au fost totuşi recunoscători pentru aur, iar misterul Oamenilor Pisică a devenit legendă. Preoţii nu au reuşit să ducă mai departe ce făcusem noi pentru că nu ne cunoşteau secretele, aşa încât tot ce au reuşit să facă, a fost să creeze o legendă.

D: Pentru ce erau folosite piramidele pe vremea aceea?

J: Erau un fel de sateliţi ai acelui templu. Aşa cum am spus, am luat o bucăţică din piatra sacră de la templu şi am pus-o în piramidă ca să îi onorăm pe cei mari, pe marii faraoni care au fost cu adevărat mari. Ei

au fost cei aleşi ca să lucreze cu oamenii. Faraonii s-au născut cu cunoaşterea secretelor, aşa cum şi noi ne-am născut cu secretele noastre, ca să vindecăm şi să ajutăm oamenii. Noi cei din templu aveam o energie, iar cei din piramide aveau o altă energie. Energia din piramide avea mai multă negativitate în ea, de asta se mai păstrează încă. Pentru că s-a putut

asimila mult mai uşor în mediul înconjurător. A fost o modalitate de a încerca să transmiţi mai departe şi să explici o parte din ceea ce însemna marele templu. (Pauză) Noi am supravieţuit Atlantidei, am supravieţuit distrugerii ei. Acesta a fost primul loc în care a fost adusă energia. Aici am învăţat pentru prima dată că energia trebuia să fie filtrată, trebuia să

fie conţinută într-un templu special, pentru că acela a fost primul loc în care a fost folosită energia divină. Apoi când oamenii aceia nebuni au început să-şi ducă la îndeplinire ideile lor trăsnite... Nu poate exista atâta negativitate în jurul a ceea ce este divin. Dumnezeu nu va arăta cu degetul spunând: „Asta e rău”. Nu aşa merg lucrurile. Dumnezeu se află

dincolo de bine şi rău. Dar dacă există negativitate în preajma sa, negativitatea se măreşte. Aşa s-a întâmplat pe vremea Atlantidei. Atlanţii nu erau răi, nu erau vicioşi, dar atunci a început negativitatea. Cred că Dumnezeu a văzut că noi nu învăţam destule lucruri, fiind doar buni. Spiritul doar este. Spiritul nu se opreşte niciodată, iar noi nu

putem să refuzăm să
intrăm dintr-un trup în
altul.

D: Vrei să spui că s-a transmis mai departe informaţia, dintr-o viaţă în alta?

J: Da. Au existat oameni care au fost avertizaţi că Atlantida se apropia de sfârşitul său. Ne-a venit greu să acceptăm acest

lucru, pentru că noi credeam că încă mai putem învăţa oamenii cum să se schimbe. Dar nu era vorba de ce puteam noi să-i învăţăm pe ceilalţi. Alchimia corpurilor se schimba, acest lucru a făcut parte din distrugerea Atlantidei. De asta a trebuit să fie distrus templul din Egipt, fiindcă această energie nu putea fi lăsată să scape din nou de sub control.

D: Energia devenise prea puternică?

J: Da. Am terminat de vorbit despre templu. Vreau să mă refer acum la vechea Atlantidă, pentru că înţeleg fenomenul mai bine, dacă stau cu picioarele plantate în Atlantida care a fost... „O, era atât de frumoasă!” Am fost atât de tristă când mi s-a spus că Atlantida se apropia

de sfârşit.

D: Dar energia a fost folosită greşit în Atlantida, nu-i aşa?

J: O, da! Ei vorbeau despre următorul pas, dacă îţi poţi imagina aşa ceva. Dar după părerea mea, asta era: „A sări de pe stâncă în prăpastie”. închipuie-ţi că aş sări de pe o stâncă şi apoi aş lovi

fundul prăpastiei şi m-aş aplatiza. Ce aş învăţa din asta? Aş învăţa că mă voi lovi şi mă voi aplatiza. Ce e de aflat din asta? Dar ei mi-au explicat că nu era vorba de a lovi fundul prăpastiei şi de a te turti în cădere. Ceea ce conta era să înveţi din cădere. Din nou încercăm să ne dăm seama în ce direcţie se merge. Este vorba despre evoluţie. încercam să evoluăm către altceva şi alchimia

trupurilor începea să se schimbe. Doamne, ce puteau să facă trupurile noastre! Dar şi corpurile de acum pot face asta. Alchimia a început să se schimbe şi energia a început şi ea să se schimbe. Nu ne mai puteam apropia de ceea ce era pur. Trebuia să ne îndepărtăm tot mai mult şi mai mult de ceea ce era pur. De asta putem acum să ne reîntoarcem în corp, pentru că încă se

mai ascunde asta sub straturi, sub multe straturi.

D: încă se mai păstrează cunoaşterea.
J: Da. Putem să ne uităm la corp şi să spunem: „în regulă. M-am vindecat de această boală”. (Chicotit) Acest corp are probleme încercând să vindece această parte (arătă cu degetul spre frunte), pentru că nu a

fost în stare să accepte
partea divină.

D: Te referi la probleme în zona celui de al treilea ochi?

J: Da.

Dar vroiam să revin la informaţiile despre Sfinx.

D: Vorbeai despre Sfinx. Ai spus că Sfinxul a fost creat mai târziu ca o comemorare a oamenilor pisică. Iniţial avea aceeaşi faţă pe care o are acum ?

J: Nu. Era o faţă mai feminină. I-au resculptat faţa mai târziu.

D: Aşa am auzit şi eu. Oamenii spun că figura iniţială era diferită.

J: Figura iniţială era frumoasă. Reprezenta o

femeie, o femeie foarte frumoasă. O, tocmai am văzut ceva. Fata pe care au omorât-o cu pietre, au pus faţa ei acolo pe Sfinx.

D: Cea care ai fost tu în acea viaţă?

J: Da. Nu mi-am dat seama că ei au crezut că eu eram

atât de frumoasă.
(Chicoteşte) Nu eram. E
din cauza vinovăţiei lor, se
simţeau vinovaţi fiindcă m-
au omorât cu pietre. M-au
omorât cu pietre fiindcă le
era frică de mine, pentru
că am omorât pe cineva.
Niciodată nu mai
omorâsem pe cineva
înainte. Tot ce vroiam eu
era să le arăt că afurisitul
de aur nu vindecă oamenii.
Dar mai există şi podoaba
pe care o purtam pe cap;
purtam ceva pe cap atunci

când făceam vindecările. Cobora până la umeri. O, de asta am probleme cu umerii! Din cauza acoperitorii aceleia afurisite, care era atât de grea. O, şi e sentimentul ăsta de vinovăţie. Asta este! De asta am probleme la umeri acum, pentru că eu credeam că eu am atras distrugerea templului, iar asta mă apăsa.

D: Dar nu ai făcut asta?

J: O, nu! Acum înţeleg.

D: Cum arată acoperitoarea aceea la cap? încerc să-mi fac o imagine mentală a figurii iniţiale de pe Sfinx, cum arăta Sfinxul.

J: Podoaba asta de pe cap arată ca un fel de arc deasupra umerilor, care se ridica şi trecea de la un umăr la altul şi avea deasupra ca un fel de evantai, care arăta ca un soare deasupra capului. Ei au încercat să reprezinte acest glob de energie care radia şi se potrivea deasupra capului, iar apoi mergea în jos spre umeri şi mai în
jos către lăbi. Aşa încât
au sculptat toate astea

pe corpul de pisică. Iniţial purtam ceva şi pe umăr, care se ataşa la acoperitoarea de pe cap ca un fel de mantie (aici a început să îşi mişte trupul şi să facă gesturi cu mâinile, în timp ce descria acoperitoarea de pe cap). în vârf erau pietre preţioase care arătau ca un fel de diamant, dar poate erau cristale. Erau pietre frumoase îmbrăcate în aur, dar toată chestia

asta era îngrozitor de grea. Amintirea ei îmi produce dureri în umeri, în viaţa de astăzi. Durerea este cauzată şi de faptul că tot timpul am crezut că eu am atras distrugerea templului, iar asta mă apăsa. Sub acoperitoarea de pe cap în dreptul umerilor, erau reprezentate nişte lăbi de felină ca şi cum dacă felina ar sta culcată şi ai pune o mantie deasupra

ei, lăbile ar ieşi în afară, la capătul mantiei. Dar făcea parte din mantie şi din acoperitoarea de pe cap.

Face mişcări cu mâinile, arătând cum veneau lăbile felinei peste umeri şi cum cobora mantia până la încheietorile mâinilor, ca nişte mâneci din care ieşeau mâinile în

afară.

J: De asta capul Sfinxului a trebuit să fie mult mai mare, din cauza acoperitorii de pe cap. Şi de asta s-a făcut bucăţi, pentru că mantia şi acoperitoarea nu au putut să facă faţă intemperiilor şi trecerii timpului.

D: Au schimbat intenţionat capul, sau a fost distrus de intemperii?

J: Problema a fost că figura era feminină. Faraonii, cei care ocupau piramidele... Nu prea le făcea plăcere chestia asta cu femininul la putere. (Chicotit) Nu le plăcea ideea că femininul se afla la putere, aşa încât au

preferat ca Sfinxul să aibă o față androgină, asexuată. Nu arată ca un bărbat, nici ca o femeie.

D: Corect, dar capul e prea mic pentru corp.

J: Da, mult prea mic pentru corp. Faraonii l-au făcut mai mic pentru că au vrut să ne controleze, pe măsură ce a trecut timpul. Trupul era de

pisică şi proporţional vorbind, ei au încercat să monteze un cap de om pe un trup de pisică. Au făcut calculelele, de 62 ori mărimea trupului unei pisici. 62 este măsura. Ai văzut ce purtau faraonii pe cap? Ne-au dat la o parte această podoabă şi au renunţat şi la mantie.

D: Se vorbeşte că ar exista ceva sub Sfinx.

Cunoşti ceva despre asta?

J: Poate că asta face parte din templul vechi, pe care l-am avut. Poate că Sfinxul a fost construit deasupra locaţiei unde fusese templul. Ăsta este secretul?

De-a lungul acestei sesiuni Jane a continuat să primească informaţii

care păreau să o ia prin surprindere, la care nu se aştepta din punct de vedere logic. Multe din răspunsurile ei erau transmise în şoaptă, iar magnetofonul abia reuşea să le înregistreze.

D: Se spune că există ceva sub lăbile Sfinxului.

J: Sub trupul Sfinxului.

O parte din secretele noastre se păstrau acolo înainte că templul să fie distrus, pentru că noi făceam înregistrări, păstram înregistrări cu învăţăturile noastre.

D: Poţi să vezi unde anume se află acest loc?
J: Da, pisica stă pe el. (Chicoteşte) Ai văzut vreodată o pisică după ce a prins un şoarec,

când este mândră de
captură sa? Atunci se
aşează pe şoarece. Aşa
face şi Sfinxul. (Râde)
Stă pe captura sa, pe
comoară. Lăbile... este
posibil ca acolo să fie
intrarea, printre lăbi se
intra. Sigur că da. Da,
asta este. Pe acolo intri.
Aproape pot să văd. Sub
lăbi este o intrare. Dar
au făcut asta intenţionat,
pentru că în templul
nostru iniţial... îţi
aminteşti că ţi-am spus

că partea cu mai multă
energie se afla în spatele
templului? Cred că au
lăsat o parte din nisipul
de la templul care a fost
distrus (râde) şi nimeni…
(I se par amuzante
aceste lucruri). E nostim.
Au să intre pe sub lăbi,
au să descopere intrarea
şi vor fi cu toţii
entuziamaţi. Vor intra
acolo şi vor descoperi
(râde) doar praf şi nisip.
Şi au să spună: „Pentru
asta ne-am zbătut noi?”

(Râde) Vor spune: „O, locul ăsta a fost deja prădat de hoţi!” Descoperirea îi va dezamăgi pe exploratori, pentru că nu vor înţelege importanţa şi simbolismul nisipului, conectat la energia iniţială a templului de vindecare.

D: Ei sperau să găsească înregistrări sau alte astfel de lucruri.

J: înregistrările există dar va dura un timp până le vor putea descifra, pentru că sunt încriptate în limba noastră secretă.

D: Există o modalitate ca să intri în partea aceea a templului, ca să descoperi intrarea către locul secret?

J: Labirintul.
Cred că s-a
făcut un
labirint.
(Pauză) Dar
nu trebuie să
vorbesc
despre asta.
D: Nu trebuie să vorbeşti despre ce?

J : Cei care nu au fost distruşi în templu s-au supărat şi au făcut ca intrarea în templu să fie foarte dificilă. Nu va fi deloc uşor să pătrundă cineva acolo. Acolo au fost îngropate aceste lucruri dar atunci când oamenii vor intra acolo, vor descoperi că totul este scris într-o limbă pe care nu au mai întâlnit-o niciodată, diferită de ceea ce se crede în mod curent că se vorbea în

trecut, pentru că noi aveam propriile noastre ritualuri şi obiceiuri. Noi aveam propria noastră limbă, propriile deprinderi pe care le foloseam în interiorul templului, care erau necunoscute în afară. Făceam totul diferit. Trebuia să fie diferit, pentru că energia noastră era atât de diferită. Aşa a fost şi în Atlantida, pentru ca noi să învăţăm mai mult. A

trebuit să înființăm templul, pentru că discuțiile noastre cu Dumnezeu și ceea ce învățam noi acolo, făceau necesar acest lucru. Am rugat să ni se permită să transmitem aceste învățături mai departe, dar Dumnezeu a răspuns: „Ei nu vor învăța”. Dar noi am spus: „Să le dăm o șansă.” Atunci Dumnezeu a răspuns: „Bine, dați-le o șansă!” Noi așa am

făcut, dar el a spus: „Trebuie să vă păstraţi complet separaţi, complet altfel, complet...” Prin urmare atunci când ei vor intra acolo, nu vor înţelege ceea ce vor găsi.

D: Nu ştiu dacă hieroglifele sunt sculptate.

J: Da, da. Nu ştiu dacă vor înţelege, dar vor fi uimiţi. Să întreb dacă li se va permite să intre acolo. Având în vedere transformările care vor veni, lucrurile care se vor întâmpla... (cu blândeţe) Este posibil ca în final să acceseze informaţiile, dar vor fi foarte derutaţi. (Râde)

D: Poţi să vezi dacă intrarea de sub lăbile leului va fi greu de descoperit?

Motivul pentru care încercam să aflu mai multe despre acest lucru este că făcusem o sesiune cu o prietenă pe această temă, cu o săptămână înainte. Prietena mea lucra ca medium cu investigatorii

din Egipt, ca să încerce
să descopere tunelele
ascunse. Ea deja intrase
acolo pe sub lăbile leului
între Sfinx şi piramidă şi
îşi făcea planuri să
revină pentru
investigaţii
suplimentare.

J: Intrarea e ascunsă la
vedere. Este atât de
evident. Din punct de
vedere energetic, cred

că aş putea spune:
„începeţi să săpaţi aici”.
Intrarea e foarte adâncă
şi au făcut tot ce au
putut ca să fie
complicată, dar nu este
imposibil de intrat. Aceia
care au construit
intrarea ştiau cum va
funcţiona logica omenirii
din timpurile de astăzi şi
s-au jucat cu noi, cu
oamenii de azi
(chicoteşte). Aşa încât
dacă îşi vor folosi logica,
nu vor face decât să se

îndepărteze (I se pare amuzantă această idee).

D: Dar când vor intra acolo, vor descoperi un labirint.

J: Asta îi va
încetini şi mai
mult, pentru că
există multe
fundături şi e
mult loc între
lăbile leului şi
în spatele lor.

D: Doar oamenii potriviţi vor putea să găsească intrarea, nu-i aşa?

J: Cei care au cerut asta, cei care au cerut să li se permită să aducă

această cunoaştere în prezent, vor găsi intrarea şi va dura mult timp ca să înţeleagă lucrurile. Poate pentru ei lucrurile nu vor fi atât de şocante şi surprinzătoare. Pictogramele le vor arăta cum se poate vindeca trupul uman, dar nu vor reuşi să înţeleagă.

I-am pus apoi întrebări

lui Jane, referitor la lucruri despre care vroia să afle mai mult. Acesta era adevăratul scop al sesiunii. Erau întrebări personale legate de viaţa ei. Voi prezenta aici doar observaţiile care au de a face cu tema de faţă. Restul informaţiilor nu îşi au locul aici. I-am contactat subconştientul şi am întrebat în ce mod era afectată clienta mea în viaţa prezentă, de evenimentele din Egipt.

D: Este important că acum şi-a dat seama că nu ea a distrus templul. Problemele de la umăr provin de la faptul că pe vremea aceea a cărat multe greutăţi pe umeri şi a avut multe responsabilităţi. Acum ştiam că disconfortul fizic poate fi îndepărtat, pentru că descoperisem cauza problemei.

J: Ceea ce trebuie ea să înţeleagă este că Dumnezeu poate controla totul. Uneori când venim în planul fizic, noi credem că noi am avut diverse experienţe, dar uneori nu este adevărat. Ea a crezut că ea a cauzat distrugerea templului.

D: Ea nu a avut de-a face cu asta, dar a fost omorâtă cu pietre.

J: Venise vremea că oamenilor să li se arate că nu aurul era cel care făcea vindecarea. Dumnezeu a ştiut ce se va întâmpla şi i s-a arătat că va fi omorâtă cu pietre, dacă face asta. De ce a uitat acum acest lucru?

D: O, a uitat pentru că a fost prea îngrozitor.
J: Da. Asta are sens, dar venise vremea să

se transforme conştiinţa, oamenii aveau nevoie să se transforme. Numai că era un mare pas în jos. Când a fost omorâtă cu pietre, au fost afectaţi mii de oameni. A fost o mare tragedie.

D: Da, aşa a fost, pentru că atunci s-a pierdut o mare

parte din cunoaşterea referitoare la folosirea energiilor.

J: Dar ea îşi câştigă privilegiul de a readuce această cunoaştere cu ea, în această viaţă.

D: De asta a venit în această viaţă cu atâta

energie şi a trebuit să fie internată la spital în copilărie, ca să înveţe să asimileze energiile, aşa încât corpul său să le poată face faţă?

J: A stat în spital multe luni când era bebeluş, din cauza unor simptome neobişnuite pe care doctorii nu

puteau să le
înţeleagă.

Se pare că atunci a
traversat o perioadă de
asimilare în care trupul
s-a adaptat la energia
înaltă pe care o purta din
viaţă în viaţă, încă din
perioada din Egipt. Dar
acum aflasem că
lucrurile mergeau şi mai
departe în trecut în
Adantida, când folosirea

unor astfel de energii era ceva comun.

J: Dumnezeu a lucrat cu oameni care au avut astfel de experienţe neobişnuite. Este ceva normal. Pe vremea Atlantidei dacă nu aveai aceste abilităţi, însemna că ceva nu este în regulă cu tine. Era normal să faci astfel de lucruri. în Atlantida noi am intrat în

partea întunecată. Apoi după ce mulţi ani am coborât mai adânc şi tot mai adânc în negativitate, am aflat unde ne duce negativitatea.
Jane a primit permisiunea să îşi amintească această cunoaştere, ca să o folosească pentru vindecare în viaţa sa prezentă. Energiile care au fost disponibile pe vremuri nu au dispărut

niciodată cu adevărat. Ele aşteptau doar în stare latentă, până când ea se va reîncarna într-o viaţă în care să le poată folosi. Cunoaşterea modului în care se pot folosi aceste abilităţi va ieşi la suprafaţa minţii sale conştiente şi va fi pentru ea uşor şi natural să folosească aceste energii, în munca sa de vindecare. Am descoperit că mulţi oameni care trăiesc

acum se cablează la aceste energii adormite, pentru că a venit vremea ca ele să fie reînviate şi puse în practică, într-un mod pozitiv.

J: Au construit Sfinxul în amintirea ei, pentru că le plăcuse ce putea ea să facă. Dar s-au şi temut de ea, de asta au îngropat secretele la mare adâncime sub

Sfinx, pentru că au
simţit că ea era singura
care le cunoştea. Aşa
încât atunci când a murit
ea, templul a fost
distrus. A existat multă
frică şi au îngropat
lucrurile acelea la mare
adâncime. Au construit
Sfinxul ca să o onoreze
şi în speranţa de a o
îmbuna, ca să nu le mai
facă rău oamenilor.

Probabil că oamenii s-au speriat foarte tare atunci când templul a fost distrus total şi s-a dizolvat transformându-se în bucăţele mici şi în final într-o grămadă de praf. Este uşor de înţeles cum astfel de evenimente supranaturale sau neobişnuite, care nu par a sta în firea lucrurilor, pot crea legende, monumente şi idoli care să simbolizeze ce s-a

întâmplat. în vremurile care au urmat, oamenii nu au păstrat povestea întreagă care să relateze evenimentele, poate şi din cauza naturii ei ciudate. Cei aflaţi la putere au inventat alte explicaţii, fiindcă doreau să discrediteze evenimentele iniţiale. Acesta a fost rolul multor conducători şi preoţi de-a lungul istoriei şi motivul pentru care s-a pierdut o mare

parte din istoria Pământului (mai ales cea referitoare la vremurile străvechi). O parte din munca mea constă din a readuce la lumină această istorie pierdută. Această sesiune a avut o urmare ciudată şi neobişnuită. Ne aflam în Kansas City Missouri la o conferinţă a bisericii Unity Church. Fiica mea Nancy şi copiii săi se aflau la hotel în timp ce se ţinea conferinţa. îmi

vindeau cărţile la o tarabă. După terminarea conferinţei urma să mergem împreună acasă la Huntsville şi să facem o escală la fiica mea Julia, care locuia în Lamar. încercam să găsim strada corectă care era la ieşirea din oraş către autostradă, dar ne-am rătăcit şi am intrat pe o străduţă pe care nu o cunoşteam. Am trecut pe lângă un templu uriaş al

francmasonilor. Am fost uimită când am văzut două statui foarte mari, de o parte şi de alta a treptelor de la intrarea în clădire. Aceste statui reprezentau nişte sfincşi cu faţă de femeie, care aveau deasupra capului o podoabă neobişnuită care le cobora peste umeri şi până la încheieturi, din care ieşeau nişte lăbi de felină. Cele două statui erau identice. Am fost

complet suprinsă şi am
început să- i povestesc
lui Nancy despre
coincidenţa cu regresia
pe care tocmai o
terminasem. Am mers
mai departe cu maşina
câteva cvartale, apoi am
rugat-o pe Nancy să
întoarcă maşina şi să
mergem înapoi la statui.
Vroiam să mă uit mai de
aproape la ele şi să fac
poze. Ne-am întors cu
maşina şi am parcat. Am
ieşit din maşină şi am

mers în faţa templului, unde am fotografiat statuile din toate unghiurile posibile. Doream să am dovezi vizuale şi ceva tangibil la care să mă refer în carte, care să mă ajute în cercetarea mea. Mă întrebam de ce masonii din Kansas City au folosit simbolul sfinxului. Imaginea era diferită de versiunea tradiţională din Egipt. Am înţeles că trebuie să mai fac

cercetări despre
folosirea acestui simbol.
îmi dădeam seama că
regresia era susţinută de
fapte şi că va trebui să
scriu despre asta. Cine
ştie ce voi mai descoperi.
Mi-am dat seama că nu a
fost o simplă eroare
faptul că am intrat pe o
străduţă „greşită”.

De când am făcut
această regresie, am
încercat să descopăr prin
cercetările mele dovezi
că a existat un sfinx cu
cap de femeie, dar nu am
reuşit să aflu nimic. Am
găsit menţionarea unui
al doilea sfinx uriaş care
se crede că a existat pe
partea opusă a Nilulului,
dar nu am descoperit
dovezi concrete. Mi s-a
spus că au existat mulţi
sfincşi în Egipt. Unii din
ei au avut faţă de femeie,

dar de obicei aveau şi aripi. Un citat de pe internet spune: „Rareori s-au găsit în Egipt sfincşi cu cap de femeie sau sfincşi feminini. Când s-a descoperit aşa ceva, o simbolizau pe zeiţa Isis şi/sau o regină aflată la putere”. Acelaşi site de pe web spunea că în vremurile din antichitate a existat un templu al Soarelui în faţa marelui Sfinx, unde se ofereau ofrande soarelui care

răsare (din nou aurul reprezenta Soarele).

Au existat multe piramide de mărimi diferite în Egipt. Sfinxul principal şi piramida de lângă Cairo din apropierea marelui Sfinx, sunt monumentele cele mai cunoscute.

Dacă nu am reuşit să aflu nimic despre Sfinxul din antichitate, m-am hotărât să aflu mai multe despre masonii din Kansas City, să aflu de ce au aşezat sfincşi cu cap de femeie la intrarea în templul lor. Am făcut descoperiri interesante. Clădirea magnifică este Templul Scottish Rite, aflat la adresa: Bulevardul Linwood numărul 1330, în Kansas City Missouri. Clădirea a fost construită

în 1928 de către arhitectul Jorgen Dryer, care a sculptat şi statuile cu sfincşi. în final am reuşit să contactez un bărbat cu autoritate de la templu, care a fost derutat de întrebarea mea: „De ce sfincşii de la intrare au faţă de femeie?” A spus că nimeni nu l-a mai întrebat vreodată aşa ceva. A spus că în fiecare zi trecea pe lângă statuile acelea când

mergea la muncă, dar nu şi-a pus niciodată această întrebare. Oare de ce a ales o lojă masonică de orientare masculină să pună statuia unei femei la intrare? El a spus că clădirea şi statuile erau o copie perfectă a unui templu din Washigthon DC, construit la sfârşitul anilor 1800 în era napoleoniană, când arhitectura egipteană influenţa puternic clădirile din America.

Am intrat pe internet ca
să aflu mai multe despre
clădirea din Washington
care a precedat-o pe cea
din Kansas City, dar
misterul s-a adâncit şi
mai mult. Se credea că
cele două clădiri sunt
identice. Arhitectura
clădirilor era identică,
dar nu şi statuile. Sfincşii
din Washington, aşezaţi
de o parte şi de alta a
intrării, erau masculini.
Nu erau identici. Unul
avea ochii deschişi,

celălalt avea ochii închişi. Se spune că reprezentau înţelepciunea şi puterea. Am încercat să aflu mai multe despre sculptorul Jurgen Dryer, ca să descopăr de ce a sculptat statui feminine. Am găsit informaţii despre acest om şi clădire, dar nu şi despre motivele lui. Pe site-ul bibiotecii din Kansas City am găsit următoarele: „Sfincşii de la templul Scottish Rite au fost terminaţi în anul

1928 şi fiecare dintre ei cântăreşte 20 de mii de livre. Capetele de femeie aşezate pe trup de leu cu detalii de grifon, poartă un medalion care reprezintă ordinul masonic”. Am încercat să aflu mai multe făcând cercetări în dosarele din arhivă, privitor la data când s-a inaugurat clădirea în anul 1928. Speram să se explice acolo de ce au fost sculptate statuile în acest

fel, dar din nou căutările mele nu s- au încununat cu succes. Ziarul Kansas City Star nu permite nimănui să-i citească arhivele. Oare cum se aşteaptă ei ca oamenii să facă cercetări, dacă nu au acces la ziarele vechi?

Nu am reuşit să aflu nimic nici despre oamenii pisică. Singurul lucru

cunoscut este că pisicile au fost foarte respectate şi venerate pe scară largă în Egipt.

A şa încât am decis să continui să scriu la cartea de faţă, deşi nu îmi place să las lucrurile în suspans. Poate că altcineva va găsi într-o bună zi răspunsurile şi mi le va împărtăşi.

Sfincşi cu cap de
femeie la
intrarea în
templul masonic
din Kansas City,
Missouri.
Puterea înţelepciunea

Sfincşi cu cap de bărbat de
la Templul Scottish Rite din
Washington DC.

CAPITOLUL 4

Zeiţa Isis

Am făcut această sesiune când mă aflam la Las Vegas în Nevada, ca să ţin o prezentare la o conferinţă, în luna aprilie 2002. Ingrid era o femeie micuţă în vârstă de

aproximativ 50 ani, crescută în Africa de Sud. Avea accent, dar m-am învăţat cu el în timpul sesiunii. întotdeauna am probleme când clienţii mei au accent şi trebuie să îi ascult cu mare atenţie. Uneori clientul nu coboară adânc în transă, dacă engleza nu este limba sa de bază. Dar în cazul lui Ingrid, nu au fost probleme. A coborât repede într-o

transsă adâncă. Nici nu am mai avut timp să o întreb dacă a coborât de pe nor. A început cu o explozie de emoţii. A trebuit să deschid repede microfonul.

I: Am venit aici ca să aduc pacea, dar oamenii nu înţeleg modul nostru de a fi. Se luptă atât de mult, distrug atât de multe. Noi am încercat

să aducem echilibrul, dar ei nu vor să înţeleagă.

Era copleşită de emoţie şi gata să plângă. Am întrebat-o ce anume a cauzat această izbucnire de emoţii. Avea legătură cu o viaţă trecută sau cu ceva ce Ingrid ţinuse multă vreme în interiorul său?

I: Eu nu am vrut să vin aici, dar cei mai mari ca mine m-au obligat să vin, pentru că planeta avea nevoie de o schimbare. Şi iată-mă, am venit. (Plânge)
D: Te afli de multă vreme pe Pământ?

I: Am fost aici acum 36 de mii de ani, pe vremea oraşului Memphis. (îmi venea greu să înţeleg ce spunea, pentru că

plângea) Am venit de pe Sirius, ca să mă ocup de distrugerea de pe această planetă.

Eu nu conduc clienţii în regresie, în sensul că nu le spun ce anume să vadă. îi las să îşi spună propria poveste. Oare se referea la distrugerea Atlantidei?

D: Ai trăit pe vremea distrugerii?

I: Am venit după distrugere ca să ajut oamenii, să ajut omenirea care se afla atunci pe Pământ.

Emoţiile i-au dispărut. Acum era mai uşor să înţeleg ce spune.

I: Am venit să ajut supravieţuitorii, să îi învăţ noi modalităţi de a trăi, să îi învăţ despre iubire şi armonie, despre unitatea a tot ce există.

D: Au mai venit şi alţii cu tine?

I: Am fost mai mulţi care am venit cu o navă. Am aterizat în locul cunoscut astăzi ca Egipt. Acolo se

aflau o parte din supravieţuitorii din Atlantida. O mare parte din Adantida se afla sub ocean şi ieşise din adâncuri un pământ nou. Egiptul făcea parte din Atlantida. Pronunţa cuvintele în mod deliberat, ca şi cum numele acestor ţări i se păreau ciudate şi greu de pronunţat.

I: O parte din supravieţuitori au ajuns în Egipt şi mai erau alţii pe nişte insule micuţe, care după un timp s-au mutat pe teren înalt.

D: Dar tu ai trăit pe ceea ce spuneai că este „Sirius”?

I: Da. Noi suntem o rasă evoluată la o frecvenţă

de energie înaltă. Ne hrănim cu lumină. Nu mâncăm lucruri de natură fizică, cum faceţi voi pe această planetă.

D: Ai spus că te-au obligat ceilalţi să vii?

I: Pe planeta noastră există un consiliu al

bătrânilor, care
supraveghează o mare
parte din cosmos. Ei sunt
reponsabili pentru viaţă
şi pentru creaţie. Au
creat multe specii şi
multe planete. Asta e
treaba lor.

Această afirmaţie despre
crearea omenirii nu m-a
surprins, pentru că am
mai primit informaţii
similare de la mai mulţi

clienţi. Am adunat aceste informaţii, care în cele din urmă au dus la apariţia mai multor cărţi. Păstrătorii Grădinii şi Custozii prezintă acest material în mod detaliat.

D: Ei au trebuit să meargă în mod fizic pe alte planete, ca să facă aceste lucruri?

I: Nu au trebuit să se

deplaseze acolo în mod fizic deşi uneori o fac, atunci când reprogramează şi restructurează lucrurile, când refac specii care au luat-o razna, când frecvenţa şi nivelele de energie nu mai servesc pacea şi armonia.

D: Iniţial aţi creat animalele acolo şi apoi le-

aţi transportat fizic pe planetă?

I: Nu au fost transportate fizic pe planetă. Noi le-am făcut acolo unde eram, apoi ne-am deplasat fizic aici ca să le energizăm cu substanţa frecvenţelor pe care le are planeta Pământ, cu energiile şi frecvenţele de pe această planetă.

D: Deci aţi mai fost şi pe alte planete?

I: (Mă întrerupe) O da! Am locuit nu doar pe această planetă ci pe multe, multe altele, pentru că noi suntem păstrătorii porţii acestei planete şi ai porţilor altor numeroase planete, prin urmare ne pasă ce se întâmplă aici. îţi dai

seama? (Iarăşi e copleşită de emoţie) Ne pasă de distrugerea care se întâmplă aici. (Plânge) Noi le-am dăruit liberul arbitru ca să experimenteze iubirea, nu lipsa de armonie şi distrugerea. Dar ei au luat-o razna.

D: Ai spus că nu doreai să vii. De ce te-au trimis aici?

I: (Se calmează) M-au trimis după potopul din Atlantida, în special ca să ajut mai multe specii. Au mai venit şi alţii cu mine, eram mai mulţi. Apoi când speciile au ajuns în stadiul de a se autosusţine, noi am plecat.

D: Pe vremea aceea aveaţi corp fizic?

I: A trebuit să ne modificăm structura ca să ne aliniem la nivelul de bază al speciilor de pe Pământ, aşa încât am preluat corpuri fizice, ca să fim mai aliniaţi la structura şi energiile nivelurilor de frecvenţă ale acestei planete, care

sunt foarte joase, am putea spune că sunt la nivelul „de bază”. Sistemul stelar pe care voi îl numiţi „Sirius” este cea mai strălucitoare stea pe care o vedeţi pe cer şi de acolo venim noi.

D: Cum arătaţi în forma voastră originală pe vremea aceea?

I: Acum avem corpuri de lumină. Suntem frecvenţe de energie şi ne vezi sub formă de lumină, nu ne vezi că având cu adevărat o formă fizică, ci doar ca fiinţe de lumină.

D: Atunci locuiaţi pe unul din corpurile stelare care pluteau în orbita lui Sirius. Asta vrei să spui ?

I: Noi trăim în interiorul lui Sirius.

D: Mă gândeam la o stea care este ca Soarele nostru, care e foarte fierbinte şi strălucitoare.
I: Nu este doar strălucitoare, este extraordinar de strălucitoare. Frecvenţele şi energiile noastre se află în aliniere cu acel sistem. Aşa cum

corpurile voastre sunt aliniate la sistemul Pământului, aşa şi noi suntem aliniaţi la sistemul nostru. Frecvenţele noastre rezonează cu steaua pe care voi o numiţi „Sirius”.

D: Vrei să spui că eraţi o energie care făcea parte din Soare, aşa cum îi spunem noi?

(Da) Asta încercam eu să clarific. Ai spus că exista acolo un consiliu. Consiliul se afla pe această stea?

I: Se afla acolo, dar se afla şi în ceea ce voi numiţi „Soarele Central”. Noi suntem în contact continuu cu ceea ce voi aţi numi „Stăpânii Cuvântului”.

Nu înţelegeam ce vrea să spună. Am crezut că se referea la legi, dar ea m-a corectat şi a spus „Stăpânii Cuvântului”.

I: Stăpânii Cuvântului din Cosmos sau sunt cei ce stăpânesc Cuvântul. I-am putea numi şi Stăpânii din Soarele Central sau fiinţele de evoluţie înaltă, fiinţele de lumină din Soarele

Central, care fac parte
din ceea ce voi numiţi
Dumnezeu sau
Dumnezeiţa, de unde
începe lumina noastră.

D: Am auzit de acest consiliu, dar nu am fost niciodată sigură unde anume este localizat. Are grijă de toate planetele?

I: Are grijă de tot cosmosul.
D: Ei fac regulamentele?

I: Da. Există multe legi, dar nu sunt legi care te limitează, ci sunt legi făcute mai degrabă din iubire, sunt legi care funcţionează prin libertate şi iubire.

D: întotdeauna ai fost o fiinţă de energie sau ai mai avut alte vieţi?

I: Am avut abilitatea de a-mi modifica frecvenţele de energie. A trebuit să iau o formă fizică pentru ca să ridic frecvenţa de vibraţie a nivelelor de

energie nu numai pe planeta voastră, ci şi pe alte planete uneori.

D: Dar atunci când ţi s-a spus prima dată să vii aici, consiliul ştia ce se va întâmpla în Atlantida?

I: Consiliul se aştepta să se producă potopul din Atlantida. Era timpul

pentru asta. Era prea târziu să mai salveze Adantida, dar doreau să ajute planeta şi supravieţuitorii, sistemul ecologic şi alte forme de viaţă, să îi ajute să supravieţuiască.

D: Pentru că era mare agitaţie pe planetă atunci?

I: O da, prea multă, mult prea multă. S-a rotit şi

axa planetei, aşa încât îţi imaginezi ce probleme, ce distrugere au loc atunci când o planetă se înclină aşa.

D: Deci treaba ta a fost să aterizezi în Egipt şi să îi ajuţi pe supravieţuitorii de acolo.

I: Da. Am locuit acolo

multă, multă vreme. Am locuit acolo din momentul când am sosit. Apoi am luat corp pământean, ca să fac parte din frecvenţa planetei. Ca să pot rezona la această frecvenţă, a trebuit să-mi iau un corp de pământean. Acest corp pământean avea o formă fizică şi am trăit în el cel puţin 600 ani. Cea mai mare parte din noi trăiam cam atât, până

când oamenii au devenit capabili să se autosusţină. Atunci am plecat.

D: Deci aţi trăit cu ei toată această perioadă, în acest corp fizic pe care ţi l-ai făcut?

I: Da. Aşa am făcut cu toţii. O parte din noi s-au căsătorit cu speciile de

pe Pământ ca să rămână
în urma noastră o fiinţă
de evoluţie superioară,
care să-i ajute după ce
am plecat noi.

D: Oamenii de pe Pământ ştiau că voi sunteţi diferiţi?

I: O da! Ei ne numeau
„zei”, pentru că ei ne
cunoşteau. Eu am fost
cunoscută ca zeiţa Isis.

Eu am fost femeia, am fost Isis, zeiţa. Mi-am luat un trup de femeie. Dar numele meu de atunci nu era Isis. Ei l-au schimbat. Eu mă numeam Ezi (transcrierea fonetică). Acesta a fost numele original, Ezi, nume pe care voi îl pronunţaţi acum Isis. Noi ajutam oamenii. îi ajutam să înţeleagă despre ecologie. I-am învăţat cum să folosească

diferite ierburi. Le-am arătat diferite metode de vindecare. I-am învăţat cum să îşi ridice frecvenţele. I-am învăţat despre Unime. I-am învăţat despre ceea ce voi numiţi „Dumnezeu”. I-am învăţat ceea ce ştiam noi despre Creatorul cel Bun, i-am învăţat despre El. I-am învăţat cum să se iubească unul pe altul, cum să se respecte, cum să respecte spaţiul celor

din jur, cum să respecte
viaţa şi că totul făcea
parte din Unicul, că nu
exista separare.

D: Presupun că erau gata să audă toate aceste lucruri, după distrugerea cea mare?

I: O, da! Erau foarte gata să audă aceste lucruri. Erau gata să se schimbe.

Erau cu adevărat gata să se transforme.

D: I-aţi învăţat şi cum să ridice clădiri?

I: O, da! Piramidele sunt vechi, draga mea. Au o vechime de peste 12.000 de ani, sunt străvechi, mai mult decât vă puteţi

voi gândi. Au fost făcute
prin folosirea unor forme
de energie a luminii.
Aceste pietre mari pe
care le vedeţi, au fost
făcute cu energia
luminii.

D: Oamenii voştri de pe Sirius le-au făcut, sau i-au învăţat pe alţii cum să le facă?

I: Noi am fost parţial responsabili de ridicarea piramidelor, dar o parte din speciile pe care le-am creat noi prin

căsătoria cu fiicele oamenilor, au rezonat cu o parte din gama noastră de frecvenţe. Astfel au putut lucra cu energia de lumină şi au teleportat cea mai mare parte din aceste pietre şi structuri masive. Au planificat lucrurile în concordanţă cu ceea ce planificasem noi, ca să fie în aliniere cu planeta şi în aliniere cu Sirius, în aliniere cu primirea frecvenţelor şi energiilor celor care

intrau în aceste temple uriaşe, care erau cu adevărat temple de vindecarere. Ele nu sunt aşa cum cred oamenii, temple de înmormântare. Nu sunt aşa ceva.

Acelaşi lucru l-a spus şi Jane în capitolul trei, Oamenii pisică.

D: Eu nu am crezut nicioadată că piramidele

au fost morminte.

I: Oamenii nu erau depuşi acolo după ce mureau. Piramidele erau de fapt temple de ridicare a frecvenţei, au fost construite ca să ridice energia, pentru asta sunt făcute. O mare parte din energii nu mai sunt atât de puternice ca altă dată, dar a mai rămas o anumită frecvenţă înaltă. Ceea ce

s-a întâmplat de-a lungul timpului este că oamenii au venit cu energii şi vibraţii diferite şi au distrus o mare parte din esenţa de la început a acestor temple. Le-au coborât vibrația.

D: A trecut şi multă vreme. Şi asta contează, nu-i aşa?

I: Da, până la un anumit

punct. Dar dacă oamenii ar fi mers acolo cu intenţii pure, atunci vibraţia locului ar fi fost mult mai înaltă şi locul ar fi rămas aşa cum era, ajutând foarte mulţi oameni.

D: Dar lumea nu a rămas aşa cum era.
I: Nu a rămas. Energiile şi vibraţiile s-au murdărit şi toate formele de viaţă au fost contaminate. S-a

poluat oceanul, s-a
poluat pământul, s-au
poluat râurile, tot ce
este... totul. Oceanele,
pădurile, munţii. Energia
lor este peste tot şi
respirăm şi noi aceste
lucruri. Se află peste tot.
Tot ce e viu este afectat.

D: Nu poţi să scapi acum
de această murdărie?

I: Nu. Este peste tot, e peste tot.

Părea foarte supărată. A trebuit să schimb subiectul.

D: Mi s-a spus că locuitorii Atlantidei aveau abilitatea de a

face diferite lucruri,
doar cu mintea.

I: Ei şi-au folosit mintea în mod greşit. Au lucrat mult cu cristalele, au folosit energia de lumină a cristalelor ca să-şi îndeplinească o mare parte din activităţile lor; erau deschişi către această tehnologie, dar nu ştiau atâta de multe ca noi. Nu cunoşteau

atât de multe despre terapia prin lumină, cât cunoşteau energia cristalului cu care lucrau. Dar au folosit-o greşit. După distrugere, le-am arătat cum să facă lucrurile corect şi cum să îşi curăţe mintea.

D: Ce poţi să îmi spui despre Sfinx? A fost construit în acelaşi timp cu piramidele?

I: Sfinxul a fost construit cam în aceeaşi perioadă, cu o diferenţă de aproximativ 1000 de ani. Sfinxul a fost construit în mai mare măsură de atlanţi, pentru ca ei foloseau Sfinxul pentru îngropăciune. Veţi observa că sunt camere sub Sfinx, care erau folosite pentru înmormântări, erau morminte. Acesta a fost scopul Sfinxului, iar leul era protectorul acelor morminte. Acesta era

sistemul de credinţe atlant şi acest monument înfăţişează energia leului. Leul este regele fiarelor şi se presupune că leul rage şi protejează mormintele de jefuitoriii de morminte.

D: S-au descoperit nişte camere ascunse sub Sfinx.

I: Sunt mult mai multe, care încă mai trebuiesc descoperite. în ceea ce priveşte camera cu înregistrările... Ea nu este sub Sfinx. Este sub piramida principală. Sunt tunele şi acolo dedesubt, multe tunele care duc în

locuri îndepărtate din mijlocul acestei planete. Duc către rase pe care noi nu le cunoaştem. Poţi să urmezi aceste tunele şi să contactezi alte rase care locuiesc în interiorul acestei planete, sub suprafaţa solului.

Vom explora tema oraşelor subterane în capitolul următor.

D: Dar oamenii care răspund acum de piramide nu ştiu că există astfel de lucruri?

I: Ei ştiu anumite lucruri, dar din cauza sistemului lor de credinţe şi a doctrinei religioase pe care o au, ei nu vor ca oamenii să ştie că au vieţi trecute, că au mai existat alte forme de viaţă, pentru că asta nu face parte din religia lor şi din paradigma care îi conduce. Nu vor să accepte că există alte forme de venerare a divinităţii decât cea pe care o folosesc ei, că

există alte mijloace de a merge la
Sursă decât mijloacele pe care le folosesc ei.

D: Ei ştiu despre deschizăturile care intră în subsol?

I: Da, ştiu despre tuneluri. O parte din ele le-au închis, altele încă mai sunt deschise, dar se tem

să facă public acest lucru, se tem de ceea ce este necunoscut.

D: Deci nu vor să le spună oamenilor despre tunelurile de acolo? (Nu vor) Aceste tuneluri pot fi accesate din interiorul piramidei?

I: Pot fi accesate numai din Marea Piramidă.

D: Dar ei nu le-au explorat, fiindcă le este frică?

I: Au o frică foarte mare faţă de ceea ce este necunoscut. Dacă aduc aceste informaţii, aceste lucruri oamenilor din

Apus, atunci oamenii din Apus nu vor mai fi ignoranţi, nu le va mai fi frică să exploreze. Există multe modalităţi de a traversa aceste tuneluri, fără să te asfixiezi. Oamenii ar putea traversa aceste tuneluri, deşi ar fi mai înţelepţi dacă nu ar face-o, pentru că tunelurile sunt foarte lungi, continuă multe mile. Ei nu vor să afle nimeni despre ele, în primul rând fiindcă ar fi

riscant, în al doilea rând din cauza sistemului lor de credinţe.

D: Oamenii voştri au fost responsabili de construirea acestor tuneluri?

I: Da, noi le-am construit. A fost foarte uşor pentru noi. Am folosit energia luminii şi forma noastră de transport a fost

foarte simplă. Noi călătorim cu ajutorul luminii.

D: Când aţi construit tunelurile, aţi folosit tehnologia voastră?

I: Nu a fost necesar să ne folosim tehnologia. Pur şi simplu am vizualizat mental ce vroiam să facem, apoi

am creat totul cu mintea.

D: De ce aţi construit aceste lucruri sub pământ?

I: La suprafaţa solului exista o specie care vroia să experimenteze acest lucru, o specie de fiinţe foarte evoluate care

dorea să trăiască separat
şi să fie protejată de
nebunia de la suprafaţă.
Ei s-au hotărât să o ajute
pe Mama Pământ şi să
coboare în interiorul
planetei, pentru a o
ajuta. Aşa cum ştiţi, ea
este o fiinţă vie, iar
aceşti oameni sunt
ajutoarele ei. Ei fac parte
din cei care o ajută şi
lucrează îndeaproape cu
ea. Sunt foarte evoluaţi.

D: Pe vremea acceea mai trăiau şi alţi oameni sub pământ?

I: Nu ştiu asta. Probabil s-a întâmplat după ce am venit noi aici.

D: Ei au făcut tunelurile şi apoi oamenii au dorit să locuiască acolo?

I: Da. Ei au un nivel de

vibraţie înalt şi nu mai au nevoie de un soare fizic, aşa cum aveţi voi nevoie. Dar au mijloace să obţină lumină şi în sens fizic.

Vezi capitolul 5, Oraşul ascuns. Aceeste informaţii sunt menţionate şi în cartea Păstrătorii Grădinei.

D: Tunelurile au fost construite înaintea piramidelor?

I: Tunelurile a fost construite după ce au fost făcute piramidele, pentru că nu trebuiau să fie ştiute de nimeni, doar de puţinii aleşi.

D: încă mai există
enclave cu aceşti
oameni care au locuit
sub suprafaţa solului?

I: Mulţi din ei încă sunt vii,
la fel de vii ca tine şi ca
mine.

D: Au încercat vreodată să urce prin tuneluri până la suprafaţă?

I: Da, au încercat. Ei sunt foarte evoluaţi. Au multe căi şi mijloace prin care vin uneori la suprafaţă, şi au şi căi şi mijloace prin care se

întorc înapoi în lumea lor. Pentru ei e foarte simplu, foarte uşor. Folosesc diferite frecvenţe şi diferite terapii de lumină ca să facă asta, pentru că ei cunosc terapia de lumină.

D: Se pare că au primit ceea ce ai dorit să le predai şi au

păstrat pură
învăţătura, în
timp ce oamenii
de la suprafaţă
au contaminat-
o.

I: Aşa este. Ei s-au
hotărât să păstreze
puritatea şi să ajute
planeta să evolueze când
va fi gata să se mute
într-o vibraţie mai înaltă,
ceea ce este acum un

proces în desfăşurare.

D: Mai există şi alte deschizături în alte părţi ale lumii, pe care le-ar putea accesa aceşti oameni care trăiesc sub pământ?

I: După câte ştiu mai există în alte piramide, de exemplu în

piramidele de la Yucatan
şi mai este una, cred în
Bolivia. Pe vremea aceea
nu se numea Bolivia,
avea un nume diferit.

D: Dar alţi oameni au făcut aceste deschizături, ca să acceseze acelaşi loc.

I: Este aceeaşi rasă pe care am creat-o noi, care am mers acolo pentru că transportul era foarte uşor. Noi ne transportam prin energia luminii şi prin frecvenţele de

lumină. Mergeam
oriunde erau oameni
care aveau nevoie de
ajutor. Piramidele au fost
construite acolo ca să
transmită cunoaşterea
din dimensiunile înalte.
în acelaşi timp am făcut
şi aceste tuneluri, fiindcă
aveam nevoie să
călătorim prin ele ca să
lucrăm îndeaproape cu
Mama Divină, ca să
ajutăm planeta în
procesul de evoluţie.

D: Ai spus că ai locuit în Egipt 600 ani. Erai cunoscută ca preoteasa Isis? (Spuneai că numele se pronunţa diferit). Ai fost cunoscută în tot acest timp?

I: Da. Am fost cunoscută în toată lumea, pe toată planeta şi în multe alte sfere.

D: Dar nu ai intenţionat să fii venerată, nu-i aşa?

I: Este absurd că mă venerau datorită puterii pe care o aveam, datorită frecvenţelor şi energiilor pe care le

purtam în mine. Ei mă priveau ca pe cineva care îi poate ajuta. Nu era numaidecât o formă de venerare, cât mai degrabă un semn de repect.

D: Apoi după 600 ani, ei au evoluat până în punctul în care ai crezut că poți să pleci.

I: Pe vremea aceea noi creasem destule specii care să ne ia locul căsătorindu-ne cu oamenii, specii care să aibă frecvenţa şi nivelul de energie care să ajute omenirea de pe vremea aceea şi echilibrul ecologic de pe vremea aceea, ca să echilibreze planeta. Aşa încât după 600 ani, mulţi din noi cei care am venit în forma iniţială, am plecat. Am lăsat în loc hibrizii care

au fost creaţi de noi şi din noi, copiii noştri, care să ne continue munca.

D: Şi v-aţi întors pe Sirius?

I: Da. Ne-am părăsit corpurile fizice şi ne-am întors pe Sirius. Ne-am reluat vechea formă.

D: Dacă te-ai întors acasă, de ce te-ai hotărât apoi să revii din nou pe Pământ?

I: De data asta am decis că era nevoie să fie multe fiinţe ca noi pe Pământ. De aceea acum în prezent au revenit aici

mulţi din noi, ca să repare ceea ce s-a făcut pe timpul Adantide şi să se evite distrugerea prin potop. Pentru că de data asta se trezesc din ce în ce mai mulţi oameni. Şi s-ar putea să se întâmple altfel de lucruri. Iar datoria trebuie aruncată la coşul de gunoi. Asta facem noi, curăţăm datoria. Scoatem la suprafaţă toată negativatatea, ca să curăţăm aerul. Pentru ca

lucrurile să fie mai echilibrate, mai armonioase şi mai paşnice. Vor fi probleme, probleme geofizice, geologice, probleme cu rasele umane care se vor lupta una cu alta. Dar nu vă lăsaţi deprimaţi de această chestiune. Rămâneţi într-un loc al iubirii. Trebuie să credeţi că totul se află în ordinea divină şi de asemenea să credeţi că totul se va termina cu bine, că nu va

fi atât de rău cum a fost pe vremea Adantidei. De asta au revenit acum mulţi din cei care au fost în Atlantida, ca să repare ce au făcut atunci.

D: Când v-aţi întors pe Sirius după timpul petrecut în Egipt, aţi rămas acolo până la încarnarea prezentă?
I: Da, eu aşa am făcut. Asta e prima mea încarnare după cea din Egipt.

D: Dar de data asta ai venit pe Pământ printr-o naştere fizică. Aşa e?

I: Da, aşa am făcut. Era destul ca frecvenţa şi energia să coboare în formă fizică. A coborât în formă fizică doar o mică parte din mine, apoi când Ingrid s-a pregătit ca să îmi preia esenţa, am început să

vin din ce în ce mai mult
şi să mă integrez în
corpul ei.

*D: De ce te-ai hotărât
să o faci astfel, mai
degrabă decât să îţi
creezi din nou un trup?*

I: A fost mai bine să o
fac astfel, pentru că
planeta voastră are
acum un nivel de

vibraţie diferit. După potop a devenit mult mai uşor să fac asta, pentru că oamenii căutau răspunsuri, căutau zei, iar noi am venit ca zei.

D: Deci acum este mai uşor să cobori în corpul unui bebeluş?

I: A fost mai uşor să vină aşa în acest timp

din cauza frecvenţei diferite, pentru că nu a mai avut loc un potop. Astfel de evenimente se petrec. Viaţa nu este pe roze după potop şi de aceea se încearcă să se prevină un potop.
D: înţeleg. Credeam doar că va fi mai greu şi că te va limita mai mult această cale.

I: De asta la naştere a

coborât în trupul acestei
femei doar o mică parte
din mine. De multe ori
când eram copil mă
uitam la stele şi le rugam
să mă ducă acasă. Nu
puteam să înţeleg
suferinţa oamenilor.
Când în copilărie am
văzut cerşetori în Africa,
am plâns.

D: Dar pe de altă parte ai avut mai multă putere şi mai multe abilităţi. Probabil ţi se pare frustrării să fii limitată astfel, acum.

I: Este o experienţă limitativă în multe feluri.

D: Şi viaţa pe care o trăieşti ca om este frustrantă.

I: Aşa e. Foarte frustrantă. A trebuit să învăţ cum trăiesc oamenii, să învăţ despre durere, despre diferite

religii, să învăţ cum se comportă oamenii, să învăţ despre toate sentimentele omeneşti, despre emoţiile şi experienţele prin care trece un om, ca să le înţeleg cu adevărat. De data asta a trebuit să fac lucrurile într-un mod diferit, pentru că omenirea este mult mai numeroasă acum decât în timpul Atlantidei şi după distrugerea ei.

D: Dar ai spus că o parte din tine, esenţa ta, a venit ca un bebeluş şi că acum se încorporează mai multă esenţă în acest trup.

I: Da. Din ce în ce mai multă esenţă se încorporează în acest corp fizic. Frecvenţa şi vibraţia acestui corp fizic se ridică în fiecare zi. Ea a lucrat mult noaptea. Noi lucrăm cu ADN-ul ei şi cu alte aspecte ale

corpului ei fizic. Ea nu ştie, dar uneori în starea de somn o luăm cu noi şi lucrăm pe ea. Ţi-a spus că simte cum chakrele i se rotesc tot timpul. Asta i se întâmplă când stă culcată sau într-o stare de linişte, sau când vorbeşte cu cineva. Vibraţia sa se roteşte şi se reintegrează mereu. Acum ea înţelege ce se întâmplă, dar pe vremuri nu înţelegea.

D: Asta este una dintre întrebările pe care dorea să le pună – de ce simte această vibraţie şi ţiuitul din cap.

I: Acum ea înţelege, aşa încât nu va mai pune întrebări. Va accepta mai mult ceeea ce se petrece.

D: Deci energia se

încorporează din ce în ce mai mult şi o transformă. (Da, da) Acesta este unul din motivele pentru care atunci când a mers în Egipt prima dată, a avut acele experienţe?

Când Ingrid a călătorit în Egipt într-o excursie de grup acum câţiva ani, a avut reacţii emoţionale când a vizitat ruinele

templului lui Isis. A fost puternic afectată fizic şi a trebuit să îşi întrerupă excursia şi să se întoarcă în Statele Unite. A durat câteva săptămâni ca să îşi revină mental şi fizic. Nu a înţeles niciodată de ce a avut aceste reacţii extreme.

D: Aceasta era una din întrebările la care caută un răspuns.
I: I s-a spus să meargă

din nou pe cale, dar n-a făcut asta. S-ar putea spune că a amânat totul. (Vorbeşte lent şi cu greutate) Mi-e greu să pronunţ cuvântul ăsta... Ea trebuie să ştie ce are de făcut şi să treacă la treabă, cum spuneţi voi. Să facă ceea ce trebuie să facă.

D: Dar e un lucru normal pentru oameni, să ezite.

I: Ştiu asta. Ea are toate sentimentele şi emoţiile astea omeneşti, pe care trebuie să le integreze. încearcă să învețe, să

experimenteze trăirile umane şi o împovărează într-o oarecare măsură, dar cred că a venit vremea să se mişte înainte. Ea trebuie să meargă înainte. Este bine pentru ea să păstreze aceasta conectare la Isis dar să o păstreze ascunsă, fiindcă oamenii nu ar înţelege-o. Oamenii şi-ar crea o impresie greşită. Oamenii acţionează din egou, de asta nu ar

trebui să spună nimănui despre aceste lucruri.

D: Ea poate să împărtăşească asta doar cu cei care crede ea că vor înţelege. (Da) De asta atunci când a fost la templul lui Isis, a avut aceaste reacţii.

I: Da. Atunci s-a activat o mare parte din energia

din ea. O mare parte din ea s-a activat atunci, pentru că avea acolo părţi din ea, de când s-a aflat în formă fizică, în zona aceea. Ea a trăit foarte, foarte mult timp în locul acela, aşa încât atunci când s-a dus acolo şi-a adunat energia rămasă acolo, o energie de diferite frecvenţe şi a integrat-o. Acesta a fost de fapt scopul pentru care a mers acolo, pentru că avea nevoie să

integreze aceste energii. A integrat toate energiile de acolo, din pământ, din râu, din copaci. A integrat toate formele de viaţă care erau acolo atunci.

D: Deci această vizită a avut loc ca să îi activeze anumite abilităţi?
I: Ea nu va mai merge în Egipt, pentru că nu va mai avea nevoie să o facă. Situaţia depinde de

evenimentele mondiale. în Orientul mijlociu se petrec multe lucruri şi se vor mai petrece multe lucruri.

D: Data trecută apropiaţii ei şi-au făcut griji pentru ea şi au dus-o la spital.

I: Ea aproape că a murit atunci, iar noi am ţinut-o în viaţă.

D: A adus prea multă energie în ea? (Da) O poţi ajuta ca să nu se mai întâmple asta?

I: O vom ajuta în toate felurile posibile şi vom avea grijă să nu se mai întâmple aşa ceva.

D: Ea a fost crescută în Africa de Sud. De ce a plecat de acolo? A fost

o decizie drastică şi traumatică să-şi părăsească locul de baştină.

I: Mutarea a făcut parte din ordinea divină. A fost dorinţa Spiritului ca ea să se apropie de centru. A fost dorinţa consiliului ca ea să vină aici, pentru că aceasta este o ţară care are nevoie de vibraţia iubirii. Această

ţară trebuie să înţeleagă Unimea, trebuie să înţeleagă iubirea, trebuie să înţeleagă respectul pentru toate formele de viaţă, pentru că este cea mai mare putere de pe această planetă.

D: Deci era destinul său să vină în energia acestei ţări.

I: Lumea chiar are

nevoie să se trezească
către iubire, chiar are
nevoie să respecte
spaţiul altor oameni,
chiar are nevoie să
păstreze pacea şi să
creeze un echilibru. Are
nevoie de aceste nivele
de frecvenţă. Nu este
necesar să mergi şi să
omori, pentru că ai
nevoie de petrol. Nu
trebuie să generezi
circumstanţe din cauza
puterii şi a lăcomiei, să
creezi astfel de lucruri în

detrimentul vieţii altor
fiinţe. Nu creezi război
pentru mai multă putere
financiară, pentru
lăcomie şi control.
Acestea vor fi înlocuite
de starea de a împărtăşi.
Ar trebuie să împărţiţi
între voi resursele
globale, ar trebui să îi
hrăniţi pe cei flămânzi.
Ar trebui să vă iubiţi unii
pe alţii, să cultivaţi
respectul şi iubirea.

D: Asta este foarte greu, pentru că cei aflaţi la putere controlează toate aceste lucruri.

I: Se va ajunge într-un punct în care nu va mai veni atâta energie a vieţii. Există frecvenţe înalte care sosesc pe această planetă, aşa încât oamenii nu vor avea alte alternative

decât să se transforme. Toate structurile rigide care au susţinut până acum lumea se vor prăbuşi din cauza puterii luminii sau a iubirii. Nu există nimic care să depăşească puterea iubirii. Iubirea este tot ce există, iubirea este ceea ce respiri. Ea permează universul şi cosmosul. Totul este creat din iubire.

D: Asta este adevărat. Dar va fi interesant de văzut cum poate iubirea să înfrângă structurile de putere care controlează totul.

I: Vor fi maeştrii propriei căderi. îşi vor genera propria

distrugere. Ei vor fi responsabili de ceea ce se li se va întâmpla.

Ni s-a spus că problemele de sănătate ale lui Ingrid erau cauzate de presiunea unei căsnicii greşite, cu un bărbat dominator. Aceste probleme nu s-au întâmplat din cauza karmei, pentru că ea nu

a mai trăit pe Pământ după viaţa din Egipt. Există mai multe motive pentru care poţi experimenta o viaţă negativă cu alt om, în afară de curăţarea karmei din vieţile trecute. în acest caz ea a ales această cale pentru a învăţa despre energiile omeneşti şi aşa cum ştiţi, o parte din ele sunt negative. Este dificil pentru cineva care nu are o cunoaştere

conştientă a ceea ce înseamnă o astfel de experienţă, să înţeleagă aceste lucruri. Ea a vrut să înţeleagă psihicul uman, tiparele de compartament, minciunile oamenilor, înşelătoriile lor, felul cum se comportă... şi unicul mod prin care putea să învețe aceste de lucruri era să le experimenteze.

Aici felul de a vorbi a lui Ingrid s-a schimbat. A început să pronunţe cuvintele prescurtat. Acest lucru se întâmplase şi la începutul înregistrării, dar apoi s-a îndreptat. Vorbea ca cineva care are probleme cu pronunţarea cuvintelor, ca şi cum această metodă de comunicare i se părea ciudată. Uneori separa cuvintele mai lungi în silabe. Vocea îi suna

ciudat şi nefiresc. Spre sfârşitul sesiunii, vocea i-a revenit din nou la normal.

I: Ingrid lucrează cu întreaga energie şi cu sistemul de frecvenţe. Ea aduce vibraţia energiei iubirii divine în sistemul de frecvenţă al oamenilor, descărcând această iubire divină. Iubirea permează totul şi

încarcă totul. Ea transformă şi transcende totul. Iubirea este cea mai puternică forţă din lume. Dacă oamenii îţi vor spune că opusul iubirii este teama, să ştii că nu este aşa. Iubirea este. Doar este. Iubirea nu are un opus. Aminteşte-ţi asta, draga mea. Iubirea nu are nimic la polul opus, iubirea doar este. Ea este răspunsul la tot, în toate locurile unde există lipsă

de armonie. Peste tot unde există durere, peste tot unde este foamete, trimiteţi iubire nu doar omenirii, ci şi vieţii întregi. Trimiteţi iubire râurilor, oceanelor, pădurilor, animalelor, păsărilor, albinelor, aerului pe care îl respiraţi. Trimiteţi iubire întregului cosmos, pentru că faceţi parte din el. Cu toţii facem parte din Unicul, nu există separare.

Când am făcut cercetări despre zeiţa Isis, a devenit evident că ea a fost asociată cu toate lucrurile care a spus Ingrid că a venit ea pe Pământ ca să le facă. Ea a introdus instituţia căsătoriei, le-a învăţat pe femei cum să macine în casă boabele de porumb, cum să toarcă inul, cum să ţească. A introdus practică agriculturii, artele şi medicina. Cât de potrivit era ca ea să fie

amintită în acest fel! Ea a spus că a venit după distrugerea Atlantidei, ca să ajute oamenii să reconstruiască Pământul. Este considerată a fi arhetipul feminin primar, energia reprezentativă a naturii divine a fertilităţii, concentrarea maternităţii divine, regina întregii regenerări. Este asociată cu ciclurile lunare şi cu anotimpurile de creştere din fiecare an. Ea a vrut

ca oamenii să înveţe cum
să aibă grijă de pământ.
Isis personifică puterea
femininului,
capacitatea de a simţi
profund relaţiile, actul
creaţiei, sursa de
susţinere şi de protecţie.

Alt lucru pe care l-am
descoperit care se
potrivea cu sesiunea
noastră, a fost că Isis mai
era numită şi Eset. Este o
asemănare fonetică cu

numele pe care ni l-a dat Ingrid, Ezi, care ar putea fi acelaşi nume, dacă iei în considerare accentul lui Ingrid.

Isis a jucat un rol important în dezvoltarea religiilor moderne, dar influenţa sa a fost uitată în mare parte. Ea a fost venerată în lumea greco-romană ca personificarea calităţilor feminine. O dată cu apariţia

creştinismului, multe din capelele dedicate lui Isis au fost transformate în biserici. în secolul al IV-lea, când creştinismul a început să se impună în Imperiul Roman, cei care o venerau pe Isis au fondat primele culturi ale Madonei, ca să îi păstreze vie influenţa. Unii creştini timpurii s-au numit pastofori, ceea ce înseamnă „Păstori sau servitori ai luiIsis”.

Este posibil ca de aici să fi originat cuvântul „pastor” sau păstor. Imaginea străveche a lui Isis care îşi hrăneşte copilul, Horus, a inspirat stilul de portrete ale mamei şi copilului de-a lungul secolelor, inclusiv „Madona cu copilul” din arta religioasă. Astfel imaginea lui Isis cu copilul Horus, a devenit Maica Domnului ţinându-l în braţe pe Isus.

CAPITOLUL 5

Oraşul ascuns

în vara anului 2001 am călătorit la Memphis în statul Tennessee, ca să vorbesc la Unity Church. Am rămas acolo o săptămână ca să fac sesiuni private, într-o chicinetă dintr-un motel.

Când faci genul ăsta de

muncă, trebuie să fii pregătit pentru lucruri neaşteptate. Din ce în ce mai des acum făceam o sesiune cu cineva şi în loc să intre într-o viaţă trecută normală, se întâmplau tot felul de lucruri. E ca şi cum mi se spune că o persoană trebuie să conştientizeze faptul că este mult mai mult decât îşi poate imagina. Viaţa sufletului este mai plină de culoare şi mai bogată decât ai

putea vreodată conştientiza. Poate că a venit momentul în istoria noastră, când trebuie să devenim conştienţi de acele părţi din noi care sunt altfel. De exemplu nu era ceva neobişnuit ca clienţii mei să călătorească pe alte planete în alte dimensiuni, sau să trăiască în civilizaţii de multă vreme dispărute. Oriunde mergeau, eu trebuia să le pun

întrebări referitoare la ceea ce descriau. în mod cert acele lucruri li se arătau cu un scop, cu un motiv care avea de a face cu viaţa lor curentă şi cu stadiul lor de evoluţie pe drumul creşterii şi al înţelegerii.

Aşa s-a întâmplat şi cu Mary. Când a coborât de pe nor, a început imediat să descrie ce vedea, fără

să mai aştepte
încurajările mele.
Descrierea nu arăta a
nimic cunoscut din
istoria noastră. Se afla
într-o clădire uriaşă, o
clădire incredibilă cu
multe încăperi mari, cu
tavanul foarte sus.
Arhitectura nu semăna
cu nimic cunoscut. Era
unică. Uşi mari de lemn
erau acoperite cu
sculpturi incredibil de
elaborate. S-a uitat pe o
fereastră mare într-o

curte şi a văzut un lac şi un pod cu aspect oriental. Clădirea era imensă şi de o frumuseţe care nu poate fi descrisă. Totul în această clădire era complex şi elaborat, culorile erau bogate şi regale.

I-am cerut să descrie cum arăta şi a văzut că era un bărbat îmbrăcat

într-o robă frumoasă cu
un desen bogat în
culorile roşu şi auriu,
făcută dintr-un material
ce părea a fi catifea.
Purta şi o acoperitoare
pe cap pe care nu o
putea vedea, iar pantofii
erau făcuţi dintr-un fel de
lemn.

Am îndemnat-o să vadă
ce fel de muncă făcea şi
s-a văzut într-una din

camerele numeroase din
această clădire uriaşă.

M: Cred că sunt un
călugăr sau o persoană
spirituală. Mai sunt şi alţi
oameni aici, care sunt
îmbrăcaţi mai simplu
decât mine. Nu sunt toţi
la fel şi sunt îmbrăcaţi
mai simplu. în această
cameră în care am intrat
sunt cărţi peste tot, cărţi
de toate mărimile şi

formele. Umplu camera de la podea până la tavan. Sunt cărţi peste tot, cărţi şi înregistrări.

D: Sunt genul de cărţi pe care le poţi deschide?

Vroiam să fac o deosebire între cărţi şi suluri de pergamente.

Speram să pot stabili
perioada istorică.

M: Da. Le pot deschide.
Eu mă aflu la un nivel
mai înalt şi privesc în jos
în cameră. La parter sunt
oameni care se agită şi
fac diverse lucruri.
D: Această cameră pare a
fi un fel de bibliotecă.
Presupunerea este
corectă?

M: Da. Aşa pare a fi. Cred că o parte din oameni au grijă de cărţi. Par a se ocupa cu cercetarea sau înregistrează date. Pare a fi un fel de arhivă unde este păstrată cunoaşterea, o colecţie vastă de documente. Cu adevărat vastă.

D: Care este responsabilitat ea ta, dacă ei se ocupă de cărţi?

M: Nu sunt sigur care e responsabilitatea mea. Văd pereţi făcuţi din piatră. (Are o revelaţie neaşteptată.) Se pare că mă aflu sub pământ, într-o altă parte din acest complex vast. Mă întreb

dacă nu cumva totul este sub pământ.

D: Dar mai devreme ai văzut un lac şi un pod.

M: Mă întreb dacă nu este un oraş mare subteran. Aşa pare a fi. Una din primele impresii pe care le-am avut este

că mă aflu într-un loc cum este Shambala (are dificultăţi de pronunţare a cuvântului) sau un fel de Shangri-La, ceva de genul ăsta. E atât de vast. Dar tunelurile din piatră şi treptele mă fac să cred că este un oraş ascuns. Tot locul acesta este ascuns, deşi are lumină şi apă. Văd tuneluri. Este ca un loc închis. Este ascuns pentru a fi protejat, pentru păstrarea

înregistrărilor.

Una din temele care au tot apărut în regresiile pe care le-am făcut în ultimii ani pare a fi ideea că noi suntem păstrători sau acumulatori de informaţie şi cunoaştere, iar una din treburile noastre principale este să păstrăm aceste informaţii în diverse forme, codificându-le în ADN-ul

nostru sau în mintea subconştientă, ca să nu fie uitate. Se pare că este foarte importantă cunoaşterea, poate pentru că Sursa sau Dumnezeu vrea ca noi să acumulăm cât de multe informaţii putem. Extraterestrii sunt şi ei acumulatori de cunoaştere şi informaţie. Acesta este unul din scopurile principale ale implanturilor (mai ales cele din cavitatea nazală)

pentru transmiterea şi înregistrarea informaţiei. Cu cât explorez mai mult această temă, cu atât îmi dau seama că tot ce există înregistrează. Voi vorbi mai mult pe acestă temă, în alte capitole.

D: Vrei să spui că aceste înregistrări au fost ascunse sub pământ, într-un loc sigur?

M: Da. Se află într-un loc sigur. Deasupra solului sunt piramide, dar acest loc se află la mare adâncime sub pământ. Am văzut imaginea unei piramide. Dar acum văd imaginea unui lanţ muntos înalt, deci nu poate fi vorba de piramide, aşa cum le cunoaştem noi. Văd nişte trepte care coboară până în acest loc, care sunt lustruite şi tocite, în interiorul munţilor.

Lucruri care nu sunt cunoscute. Lucruri ascunse în munţi. Piramida se află în munţi. (Surprinsă) Există şi un aeroport pentru vehicule spaţiale. Există o lume în exterior şi o lume în interior.

D: Treptele despre care vorbeai au fost sculptate în munte? Unde merg ele?

M: Merg la intrarea în acest oraş ascuns.

D: Deci afară se află piramida, dar intrarea merge în interiorul lanţului muntos?
M: Da. Piramida se credea că este importantă, dar nu era. Ceea ce este important este ascuns în munţii din jurul ei, în spatele ei şi

sub ea. Acolo este
ascuns ceea ce este
important.

D: Piramida este folosită pentru ceva anume?

M: Nu. Este doar un marker.

în capitolul despre Isis, a

arătat că intrarea în tuneluri ducea la oraşe subterane aflate sub piramidele din apropiere.

D: Dar ai spus că există şi un aeroport pentru vehicule din spaţiul cosmic.

M: Da. A existat un aeroport pentru vehicule din spaţiul cosmic,

atunci când a fost
construit acest loc iniţial,
cu multă vreme în urmă.
Văd această
deschizătură uriaşă în
adâncul pământului. Văd
cum este construit acest
loc. (Pauză lungă)

D: Şi ce mai vezi?

M: Văd această
despicătură în pământ,

uriaşă şi foarte adâncă. Şi ştiu că aici plonjează navele, în această despicătură din pământ. Aduc provizii, aduc oameni, aduc materiale şi construiesc oraşul sub pământ. Arată ca deschiderea unui crater de vulcan, dar nu ştiu cât de mari erau navele. Coboară în măruntaiele Pământului şi ajung într-un punct unde nu mai pot să văd, pentru că este foarte întuneric. Pe

aici intrau ei ca să aducă provizii şi să construiască acest loc în subteran. Trebuie doar să cobori prin această crăpătură incredibilă care arată ca un vulcan, să treci prin nişte deschizături uriaşe.

D: Lucrurile au fost făcute astfel pentru ca oamenii să nu poată găsi acest loc?

M: Da. Asta a fost cu mult timp în urmă. în valea de la poalele muntelui locuiesc oameni primitivi, într-un fel de colibe. Sunt băştinaşi din partea locului, înspăimântaţi de obiectele care zboară pe cer, deasupra lor.

D: De asta sunt înspăimântaţi? (Da) Spuneai că sunt aduşi oameni şi provizii.

M: Da. Trebuie să intrăm în interior. Tocmai am văzut caverna asta. Cobori adânc în ea şi în cele din urmă vezi

lumină la fundul ei.

D: Au descoperit o metodă de a lumina adâncul?

M: Există o tehnologie adusă din alte părţi. Nu e de pe Pământ.

D: De ce au ales să vină aici şi să construiască acest oraş în interiorul muntelui?

M: Era un război care distrugea planeta.

D: Aceste lucruri se întâmplă pe planeta Pământ?

M: Da. Aşa cred. La suprafaţa planetei se purta un război care a distrus multe lucruri. Văd multă distrugere.

D: Aceşti oameni se luptau cu băştinaşii?

M: Nu. Mai erau şi alţi oameni în exterior, care erau foarte răi. Erau feroce. Ei au venit din altă parte pe această planetă. Erau feroce şi foarte puternici.

D: Celălalt grup a fost aici de la început?

M: E mai mult decât un singur grup. Sunt mai multe grupuri. Unul din ele... (Pauză lungă)

D: Ce vezi?

M: Văd imaginea unui gheţar lângă un lac. Au fost... A apărut o navă care arată ciudat. Nu e ca în Star Trek. E lungă şi netedă, cu diferite anexe.
Urmează o pauză lungă, în timp ce studiază nava. în astfel de situaţii mă simt frustrată că nu pot să văd ce vede clienta

mea. încerca să descrie ce vede.

M: Ei fac ceva în apropiere. E un fel de... Nu ştiu ce este asta. Arată ca un fel de fabrică. Simt că extrag resurse din pământ. Un fel de minerit. Folosesc un aparat mare care... Văd lucruri care nu ştiu ce sunt.

D: Ai spus că sunt lângă un gheţar?

M: Gheţarul e mai sus. Dar o parte din lucrurile astea coboară în partea de jos a muntelui, în vale.

D: Acolo se face mineritul? (Da) Ce legătură are asta cu războiul de care vorbeai? (Pauză) Ai

spus că existau mai multe grupări.

M: Văd că se fac un fel de rachete care pot fi lansate şi care explodează. Văd că gheţarul a apărut din cauza acestor războaie. Văd această lumină incredibilă. O mare parte din suprafaţa planetei a fost distrusă de această lumină. Au fost explozii

incredibile. Mulţi oameni au plecat cu navele spaţiale şi au părăsit planeta. Alţii trăiesc în subteran. Mulţi au fost distruşi.

D: Spuneai că gheţarul a apărut din cauza acestui război?

M: Da. Ceea ce au făcut ei a produs prăbuşirea pământului în unele locuri

şi
ridicarea pământului
în alte locuri. Au
urmat zile de
întuneric, de frig, de
distrugere în masă.
Ştiu că am venit aici
ca să ajut. Am venit
aici ca să
supraveghez
înregistrările.

D: Deci de asta au ascuns în siguranţă înregistrările.

M: Da. Şi cunoaşterea.

D: De unde au obţinut aceste înregistrări pe care încearcă să le păstreze în vasta bibliotecă?

M: Este o cunoaştere pe care nici nu ştiam că o avem. Au existat civilizaţii înfloritoare: Adantida, Lemuria. Dar tehnologia aceasta am primit-o de la alţii. Se referă şi la felul în care ADN-ul extraterestru s-a amestecat cu cel al oamenilor.

D: Aceste lucruri sunt înscrise în înregistrări?

M: Da. Este un loc incredibil, incredibil.

D: Şi treaba ta este să protejezi această cunoaştere şi să o aperi?

M: Nu sunt absolut sigură. Eu nu o înregistrez, nu o păzesc. Cred că sunt mai degrabă un fel de sfătuitor sau... (Pauză lungă) Mă văd cum urc

într-o casă a scărilor luminată. Este micuţă şi coboară în acest loc îngust, dar bine luminat. Are cristale. (Pauză) în această cameră sunt întâmpinat de fiinţe care au venit aici în formă de lumină. Nu au un corp fizic. Fiinţele iau forma unui corp, dar sunt din lumină. Sunt foarte, foarte frumoase. (Urmează o pauză

lungă) Văd sfera asta... E ca o minge, are culori frumoase ce radiază energie. Simt cum comunicăm. (Urmează o pauză lungă) Ei îmi vorbesc mie, pentru ca să merg apoi să le spun celorlalţi.

D: Dar tu ai corp fizic, iar ei nu au.

M: Da. Eu am un corp fizic şi trăiesc aici în subteran.

D: I-ai văzut cum au adus diverse lucruri mai devreme, când au construit acest Ioc. Se pare că locul e deja gata. Aşa ai spus, nu? (Da) Poţi să mergi din nou la suprafaţă şi să trăieşti acolo, sau trebuie să rămâi în subteran ?

M: O parte din oamenii de aici se vor întoarce la suprafaţă. Alţii vor alege să nu o facă. Cu vremea, se va putea locui din nou la suprafaţă.

D: înregistrările sunt de pe Pământ, sau au venit din altă parte?

M: Sunt de pe Pământ şi din alte locuri. E ca şi cum aici s-ar afla întreaga

cunoaştere.
D: Şi aceste fiinţe au adus cunoaşterea aici, ca să nu fie distrusă?

M: Au făcut asta cu
multă, multă iubire.
Ei se află aici ca să ne
ajute şi să ne înveţe.
Iar eu sunt vocea lor,
aşa cred. Asta fac eu.

D: Ei s-au temut că

toată această
cunoaştere va fi
distrusă când a
început războiul la
suprafaţă ?

M: Da. Au construit locul ăsta ca să ne protejeze şi să ne salveze. Să ne ajute pe calea noastră de evoluţie.

D: Au adus oameni în

subteran ?

M: Da. Au fost multe fiinţe de multe feluri, în subteran.

D: Când au construit acest oraş frumos? A fost după distrugerea Atlantidei?

M: Construirea oraşului

a început înainte de
distrugerea Adantidei.
Se ştia ce va urma, ştiau
ce se va întâmpla, dar a
escaladat violenţa.
Construirea oraşului,
acumularea de
înregistrări de date a
început cu multă vreme
înaintea Atlantidei.

D: Am auzit că au mai existat multe civilizaţii înainte şi după Atlantida.

M: Au existat oraşe foarte avansate, dar au existat şi locuri foarte primitive concomitent cu Atlantida. Văd acum lumea din exterior. Văd

porţile unui oraş
înconjurat de munţi,
situat în apropiere, la
suprafaţa pământului.
Celălalt oraş exista deja
în subteran.

D: Oraşul de la suprafaţa solului a fost construit de oameni?

M: De oameni care erau
mai evoluaţi decât
majoritatea oamenilor,

aşa cum îi ştim noi. Oraşul de la suprafaţă era mai populat, în timp ce oraşul subteran avea o populaţie mică. Acolo locuiau şi coexistau oameni şi extraterestri. Extraterestrii erau de mai multe feluri: unii au venit să ajute, alţii ca să cucerească. O parte din oameni au evoluat foarte mult, dar alţi oameni erau încă foarte primitivi, asemenea animalelor. A existat şi

un loc unde oamenii au fost trataţi îngrozitor, unde s-a făcut inginerie genetică şi s-au produs mutanţi.

D: Asta a fost pe vremea Atlantidei, ca să plasăm cumva în timp?

Mă gândeam desigur la mutanţii jumătate om – jumătate animal produşi pe

vremea Atlantidei, dar nu eram sigură dacă se referea la această perioadă de timp.

M: A existat o astfel de perioadă înaintea Atlantidei, dar în apropierea ei. (Pauză lungă) Consiliu. Este un consiliu. Are loc o întâlnire, ca să decidă cum să îi oprească pe cei

răi. Are loc o întâlnire mare cu reprezentanţi din mai multe galaxii. Reprezentanţi din mai multe popoare.

D: Vor să-i oprească pe cei care fac ingineria genetică şi mutaţiile?

M: Da. Aceia erau foarte distructivi, axaţi pe control. Erau cruzi, făceau fapte de mare

cruzime. Distanţa dintre aceste două incidente este mică. E greu de spus precis, probabil zece ani. O zonă a planetei era foarte evoluată şi prosperă, dar altă zonă era foarte primitivă şi era spoliată. Acolo erau mine, mine în care se extrăgea aur, controlate de războinici care ascundeau ceea ce fac. Se aflau aproape dar nu în aceeaşi zonă, apoi au fost descoperiţi şi s-a

întrunit acest consiliu, într-un loc înalt, care discuta aceste lucruri. Nu le place ce face acel grup. Este o întrunire mare şi se poartă discuţii înflăcărate.

D: Şi s-a luat o decizie?

M: Da. Ei s-au hotărât că

trebuie să protejeze
oamenii, să oprească
aceste activităţi.
(Urmează o pauză lungă)
Le-au cerut să înceteze
ce fac şi să plece.
Conducătorul, cel care
vorbea, era îmbrăcat în
veşminte făcute din
metal şi purta pe cap
ceva care arată de parcă
era de pasăre. Ei nu cred
că acest consiliu
constituie o ameninţare
adevărată şi răspund că
au tot dreptul la această

planetă. Refuză să plece. Au adus cu ei arme, în aeroportul spaţial. Şi la suprafaţa pământului au arme. Ei vor să-şi păstreze acest teritoriu şi sunt gata de atac. Au o mentalitate de războinici şi o fire foarte ascunsă.

D: Deci ei nu cred că trebuie să se supună Consiliului. (Nu) (Pauză) Poţi să

condensezi timpul şi să-mi spui ce se întâmplă ca rezultat al acţiunilor lor. Ce s- a hotărât să facă acest Consiliu?

M: Au hotărât să mute oamenii într-o zonă sigură. Acum ştiau cu ce ameninţare se confruntă. Ştiau că se pot întâmpla lucruri devastatoare şi că pierderile vor fi foarte mari. S-a declanşat o operaţiune de mari proporţii, pentru a muta

oamenii. Totul se
întâmplă foarte repede.

D: Dar cei negativi nu-
şi dau seama că dacă
vor porni războiul, vor
distruge ceea ce
doreau de fapt să
păstreze şi să
cucerească ?

M: Nu prea se gândeau
la asta. Ei au declasat o

distrugere în masă. Deja purtaseră multe războaie galactice.

D: Deci nu-şi dădeau seama că acţiunea lor era împotriva intereselor lor.

M: Nu, nu. Creatorul ne-a dăruit liberul arbitru şi li s-a permis să lase să curgă întunericul în ei. S-a permis ca acest lucru să se petreacă. Aşa încât

atunci când au îmbrăţişat poziţia asta şi au luat puterea din mâinile celor care erau de partea luminii, Pământul a căzut într-o lungă perioadă de întuneric. La suprafaţă au supravieţuit foarte puţine forme de viaţă. Unele locuri au fost protejate, dar nu au fost multe astfel de locuri. O mare parte din planetă a fost distrusă. Au avut loc schimbări mari. Şi în jur au existat planete

afectate de acest fenomen, care au fost complet anihilate. Nu e vorba doar despre Pământ. în acest sistem stelar, se purta un război galactic.

D: Care planete au fost afectate?

M: în această galaxie, în acest sistem solar,

planeta Marte a fost foarte afectată. Ea nu a fost întotdeauna planeta stearpă pe care o cunoaştem acum.
D: Mi s-a mai spus că distrugerea planetei Marte s-a produs din cauza unui război.

M: Aceste războaie erau legate între ele. O parte din distrugeri au fost

rezultatul unui război de proporţii galactice.

D: Deci nu e vorba doar de repercursiunile la ce s-a întâmplat pe Pământ. Asta se întâmpla în acelaşi timp cu ceea ce se petrecea pe Pământ?

M: Aşa pare a fi, din ce înţeleg. Au existat mai

multe grupări. Simt că mă aflam în Consiliul celor Doisprezece. Nu ştiu de ce am spus Consiliul celor Doisprezece, pentru că erau mai mulţi oameni la masa de discuţii.

D: Poate că aceia erau cei mai importanţi din cei care discutau.

Vreau să atrag atenţia aici că prima dată am primit această informaţie prin intermediul lui Phil, în cartea Păstrătorii

grădinii. Cei care vorbeau prin Phil s-au identificat ca făcând parte din Consiliul celor Doisprezece.

M: Eu eram un fel de agent de legătură între cele două părţi. Sarcina mea era să supraveghez oraşul subteran. Am făcut asta multă, multă vreme.

D: Atunci distrugerea de la suprafaţă nu a afectat oraşele subterane.

M: Nu. Oraşul era în siguranţă. El încă mai

există.

D: Vreau să spun ce am mai aflat pe parcursul muncii mele. Am aflat că Atlantida s-a scufundat pentru că oamenii de ştiinţă atlanţi făceau lucruri pe care n-ar fi trebuit să le facă.

M: Mulţi oameni din

Atlantida au trecut de partea întunericului. Dar lucrurile n- au fost întotdeauna aşa. Folosirea greşită a energiei a produs războiul galactic. Toată această negativitate era interconectată.

D: Deci oamenii negativi s-au aliniat cu oamenii din Atlantida?

M: Da. Mulţi au fost atraşi de partea întunecată. Totul s-a întâmplat în acelaşi timp şi poate şi înainte de

Atlantida? Cei care se aflau de partea luminii aveau capacitatea de a prezice viitorul şi aveau puteri mari, care nu mai sunt cunoscute astăzi. (O pauză lungă) Toate astea ar fi putut să fie oprite, dar asta ar fi însemnat să fie încălcat liberul arbitru. Era necesar să se întâmple tot ce s-a întâmplat. S-a permis să fie. S-a făcut un ciclu complet al Pământului, timp de

milioane şi chiar miliarde de ani. Există multă cunoaştere şi vor veni multe schimbări. Există multă cunoaştere care va deveni cunoscută.

D: întotdeauna am crezut că atlanţii şi-au făcut-o singuri.

M: E mai mult decât atât. Se petreceau multe lucruri în fundal. Ei nu

au început aceste experimente fără interferenţa celor negativi şi întunecaţi. E ca şi cum au uitat cine erau. Şi-au uitat iluminarea pe care o avuseseră. S-au prins în lumea materială şi acest lucru a declanşat dezechilibrul care a adus toată distrugerea.

D: Vrei să spui că lucrau cu cei negativi ?

M: Da. Au fost atraşi de partea întunecată.

D: Deci cei negativi îi ajutau, le transmiteau cunoaştere?

M: Da. Le-au oferit tentaţia.

D: Consiliul a permis să aibă loc acest război, deşi ştiau ce se va întâmpla?

M: Hotărârea aceasta a avut de a face cu liberul arbitru şi cu necesitatea de a învăţa. Conştiinţa a coborât foarte adânc pe

tărâmul întunericului
pentru a învăţa, pentru a
explora. Tot văd un fel
de roată care se
întoarce, dar nu este o
roată.
Este sistemul solar, care
termină un ciclu complet.
D: E vorba de
cicluri? (Da) După
distrugere a durat
multă vreme ca
viaţa şi civilizaţia să
revină la suprafaţa
pământului?

M: Da. O parte din indigeni au fost aduşi înapoi la suprafaţă şi au iniţiat noi civilizaţii. Au luat-o de la început.

Vom prezenta mai multe informaţii pe această temă mai târziu, în această secţiune. Unul din clienţii mei mi-a povestit o viaţă trecută în care el şi alţii au fost

luaţi de pe planetă
înaintea unei catastrofe
şi au fost aduşi înapoi
după aceea, ca să
reporneasc㠠civilizaţia de
la început.

D: Ai spus că acest război a făcut să apară gheţarii?

M: Da. Pentru că s-a
transformat Pământul.

D: Dar nu au existat purtători ai cunoaşterii care au continuat să trăiască la suprafaţă?

M: Da. Au existat. Dar cunoaşterea a fost

transmisă şi ascunsă de teama că cei care doresc puterea şi controlul, aşa cum au făcut-o întotdeauna, vor reveni. Teama că forţele întunecate vor reveni. După ce Pământul a început să se vindece, ei au revenit într-un număr mai mic şi au lucrat cu guvernele de pe Pământ. Ei nu arătau numaidecât ca oamenii. Unii erau umanoizi, alţii erau reptilieni, alţii erau

hibrizi parţial umani, parţial extraterestri. Au revenit. Mulţi care erau de partea întunericului au trecut de partea luminii, deşi şi azi mai există cei care încearcă să controleze şi să deţină puterea. Simt că nu mi se permite să văd totul. Văd lucrurile doar parţial. Nu înţeleg de ce nu pot situa totul pe axa timpului. Văd doar imagini. Simt că eram un fel de persoană de legătură.

D: Da. Mi s-a mai spus. Există lucruri pe care nu suntem încă gata să le aflăm. Nu ni se permite să le accesăm. Totul se va petrece la timpul potrivit. Dar simţi că ţi se arată acum aceste lucruri, fiindcă ciclul se apropie de sfârşit?

M: Da. Va veni pe

Pământ o mare frumusețe. Vor avea loc mari transformări. Există lumină acolo unde a fost întunericul. Ca o matrice de... Nu putem vedea ceea ce se află chiar în fața noastră. E ca și cum ai privi printr-un voal. E chiar în fața noastră. Văd imagini distorsionate, informații distorsionate, dar aceste lucruri se vor schimba.

Am cerut apoi să vorbesc cu subconştientul lui Mary, ca să încerc să aflu mai multe informaţii despre ceea ce nu i s-a permis să vadă.

D: De ce i-au fost arătate aceste lucruri lui Mary? Noi vroiam să aflăm ceva important şi aceste lucruri par a avea o mare importanţă. De ce

a ales subconştientul
să-i arate aceste lucruri
acum ?

M: Ea a simţit
întotdeauna această
conexiune cu Atlantida.
Ştia că a trăit acolo. Şi
chiar aşa a fost. Ştia că
Atlantida a existat cu
adevărat.

D: Dar asta arată că a

avut conexiuni cu mai mult decât oraşul subteran.
M: A fost acolo o vreme. A mers acolo ca să supravegheze. A fost un fel de persoană de legătură. A fost mereu acolo. A fost aleasă pentru misiune.

D: Treaba ei era să supravegheze

cunoaşterea şi înregistrările ascunse. (Da) Dar de ce i s-au arătat aceste lucruri acum ? Asta are ceva de a face cu viaţa sa din prezent?

M: (Oftează adânc) Ea simte multe lucruri, dar se teme să le cunoască. Multe lucruri nu era gata să le acceseze, iar alte lucruri încă nu a venit vremea ca să fie

accesate.

D: Subconştientul este foarte înţelept atunci când permite ca aceste lucruri să iasă la suprafaţă, în ritmul lor. Asta înseamnă că ea va avea de a face cu aceste lucruri în viaţa sa curentă?

M: Există o comunicare.

Există o uşă, un portal, o deschidere şi ea şi-a introdus mâna parţial prin această deschidere, dar nu a păşit încă prin ea. A introdus doar mâna. Apoi a tras-o înapoi. Există o conectare între ea şi ghizii săi, îngerii din acest portal. O comunicare de conectare a conştiinţei. E ca şi cum ar deveni una cu alte aspecte ale sale şi s-ar muta din unul în altul.

Uşa portalului se va deschide şi ea va putea vedea ceea ce tânjeşte de atâta vreme să vadă. Lumea spiritului, aşa cum şi-o aminteşte. Alte dimensiuni. Ea a ales să vină în viaţa de pe Pământ după ce a plecat din acel loc, unde era persoana de legătură între lumi. Multe fiinţe au ales să vină pe Pământ şi s-au încarnat într-un corp fizic.

D: S-au hotărât să vină ca să ajute?

M: Da. A fost alegerea lor. Nu au fost obligaţi să o facă.
D: Dar ea încă mai păstrează această amintire că a existat mult mai mult decât aspectul fizic. Asta vrei să spui?

M: Cu toţii existăm

înafara timpului. Au mai existat şi alte vieţi în alte dimensiuni, în alte realităţi.

D: Informaţiile pe care ni le-a transmis despre războaie şi despre oraşul subteran, am permisiunea să le dau mai departe în munca mea?

M: Da. Ai această permisiune. Vei primi mai multe informaţii care vor completa acest capitol, mai mult decât poţi să accesezi astăzi. Mai există goluri pe care nu le-ai putut completa astăzi, care vor fi umplute mai târziu. Vei înţelege lucrurile mai clar. Deja scrii asta, deja procesul este în desfăşurare. Vei primi mai multă cunoaştere. în acest punct încă nu este

clar prin cine o vei accesa. Ţi se va deschide o uşă către o fântână a cunoaşterii. în acest moment este încă închisă. O uşă prin care ţi se va permite să intri şi să treci în revistă cunoaşterea. Este posibil să fii condusă acolo prin intermediul altei entităţi, sau printr-o călătorie spirituală împreună cu ghidul tău. Este un loc real, este un loc minunat. în prezent

intrarea este închisă, dar
uşa se va deschide
pentru tine şi vei fi
primită călduros.

D: Acest oraş care exista
sub pământ mai există
încă?

M: Da. încă se mai află acolo.

D: Şi informaţiile, biblioteca încă mai sunt acolo?

M: Da. încă se mai află acolo. Există multe, multe oraşe subterane complete.

D: Mă bucur să aflu asta, fiindcă pentru mine distrugerea cunoaşterii este un lucru îngrozitor. (Da) Asta este treaba mea, să încerc să o recuperez.

M: Da. Aşa este. Asta este misiunea ta. Misiunea ta este să ajuţi oamenii să-şi amintească.

D: Aşa mi s-a spus. Nu este vorba atât de a afla mai multe lucruri noi, cât de a ne reaminti lucruri.

A durat trei ani, dar în final „Ei” au avut

dreptate. în anul 2004 am primit mai multe informaţii după ce mi-am deschis un birou în Huntsville Arkansas, începând să am clienţi în mod regulat. Bob era un bărbat care se mutase din nord, după moartea soţiei. A venit în zona noastră practic neobservat, cu cărţile sale şi cu câinele. A lăsat totul în urmă. Şi-a cumpărat o casă lângă lac. Vechiul proprietar şi-

a lăsat acolo toată
mobila, deci totul s-a
potrivit de minune. O
viaţă nouă într-o regiune
nouă, deşi nu cunoştea
pe nimeni aici.
Era un cititor vorace,
mai ales de cărţi din
domeniul metafizicii.
Avea câteva exemplare
rare, exemplare unice.
Asta era pasiunea sa.
Dar cred că informaţiile
primite în sesiune ar fi
fost greu de găsit în altă
parte. Nu cred că a fost

influenţat în mod inconştient de lecturile sale.

La începutul sesiunii nu reuşea să vadă aproape nimic. Simţea că stă pe o piatră solidă, dar nu vedea în jurul său decât culoarea gri. După câteva încercări de a-i declanşa vizualizarea, i-am cerut să îşi imagineze cum arată îngerul său

păzitor. A văzut o femeie blondă frumoasă, îmbrăcată în robe lungi, curgătoare şi strălucitoare. Se simţea foarte bine cu ea şi au căzut de acord să-l conducă într- un loc care era potrivit pentru el. A luat-o de mână şi ea l-a condus printr-o deschizătură, într-un tunel subteran. Pe neaşteptate tunelul s-a deschis şi a ajuns într-un loc neobişnuit.

B: Ne aflăm într-un loc larg deschis, dar pot să simt că există un acoperiş deasupra capului nostru, undeva foarte sus. Ne aflăm într-o cavernă interioară, un loc foarte deschis şi frumos luminat. Sunt copaci peste tot. E un loc blând şi protector. Văd mai multe clădiri frumoase, în nuanţe pastelate. Copaci, pajişti, grădini, flori frumoase, animale care zburdă pe

pajişte.

D: Toate astea sunt în subteran?

B: (Entuziasmat) Da! Da! Da! E bine luminat. Lumina pare a radia de la un soare central care se vede distinct. Nu are aceeaşi strălucire ca

Soarele de la suprafaţă. Are o nuanţă mai gri, dar emite o lumină frumoasă. Clădirile de aici şi toate lucrurile arată aşa cum ar arăta afară, sub lumina Soarelui nostru. Temperatura se menţine în jur de 22-24 de grade Celsius şi nu se încălzeşte niciodată. Plouă, dar asta se întâmplă pentru că ploaia a fost programată.
D: Hmmm. Pare

neobişnuit să existe toate aceste lucruri în subteran. Nu-i aşa?

B: Lucrurile există în această stare de multe milioane de ani. Tehnologia lor o depăşeşte cu mult pe a noastră. Unii din noi venim şi plecăm de aici destul de des, dar nu ne dăm seama că o facem. Eu am fost unul din oamenii care am fost

acolo de multe ori, în trecut.

D: Spuneai că sunt şi animale acolo?

B: O, da! Da, da. Multe animale pe care le vedem pe această planetă, tot timpul. Dar mai există şi alte feluri de animale, care ar putea să ne

nedumerească. Nu le vezi prea des. De exemplu un animal mare care înoată, pe care îl poţi vedea doar din când în când. Ca monstrul din Loch Ness. Aceste animale au urcat la suprafaţa apei prin coridoare subterane, pe sub pământ. Uneori înoată prin aceste coridoare şi îşi fac apariţia la suprafaţa solului, pentru că ei pot să meargă în sus şi în

jos.

D: Deci există apă şi în subteran.

B: O, da! De fapt e la fel de multă apă în interiorul planetei, ca deasupra ei. Apa ajunge acolo curgând prin diverse fisuri, prin

crusta planetei. O parte din apă vine de la deschiderile de la poli, de la cele două capete ale planetei.

D: Spuneai că acolo există oraşe?

B: Da. Tot ce ţi-ai putea imagina, inclusiv unul din cele mai mari computere din univers. Lucrurile depăşesc cu mult ceea ce

se află la suprafaţă.

D: Cum arată acesta?

B: Nu este doar o singură piesă aşa ca aici, ci acoperă literalmente zone largi, kilometru după kilometru. în el este înmagazinată cea mai mare parte din

cunoaşterea universală. Poţi să te plimbi prin aceste grădini frumoase pe cărări, e ca o fermă de douăzeci de pogoane. Există straturi de flori, straturi de trandafiri şi plante exotice. Poţi să te plimbi pe cărări printre straturile de flori şi poţi găsi o bancă pe o ridicătură de pământ, care seamănă cu un fel de şezlong. Te sui în el ca într-un hamac dar nu se leagănă, stă pe loc. Când

te aşezi în el poţi să îţi ridici picioarele şi să te laşi pe spate, iar el te cuprinde precum coaja unei banane. Există o maşină căreia îi poţi pune apoi întrebări, şi vei putea călători automat oriunde vrei în univers. Poţi să faci asta. Există de asemenea o maşină de învăţare. Te va învăţa despre orice ai nevoie să cunoşti. E o maşinărie care generează o realitate virtuală, care îţi

permite să călătoreşti. Poţi folosi acest gen de aparatură sau dacă nu vrei să îl foloseşti poţi apela la un alt fel de transport, de natură fizică. Poţi urca apoi nişte trepte ca să intri în ceea ce ei numesc „portale”, dar oamenii de la suprafaţa pământului numesc această tehnologie „porţi stelare”. Intri acolo şi ele te pot transporta literalmente oriunde în

universurile cunoscute, oriunde vrei să mergi. îţi iei corpul cu tine şi te poţi întoarce cu el. Există şi tunele de mare viteză întreţesute ca o plasă de păianjen, prin care circulă trenuri în interiorul Pământului, cu viteze de peste trei mii de mile pe oră. Aşa ceva este comun acolo. Durează doar o oră ca să ajungi unde vrei. Aceasta este doar una din planetele din universul

cunoscut, dar astfel de lumi interioare există pe multe planete, pentru că ele sunt goale în interior. Multe planete au civilizaţii care locuiesc în interior. Noi avem o flotă de nave interstelare, care călătoresc între lumi în mod regulat. Uneori le vezi aici, dar în general folosesc dispozitive de camuflare ca în filmele SF de la televizor. Ca dispozitivul de camuflare Klingon, din Star Trek.

Toate navele au aşa ceva.
Este o procedură
standard.
D: De ce ar dori
oamenii să
locuiească sub
pământ, mai
degrabă decât la
suprafaţă ?

B: Pentru că este mai
multă siguranţă. Dar mai
sunt şi alte motive. Pe
Pământ există aşa

numita „barieră de frecvenţă”. Bariera de frecvenţă se diminuează acum pentru că începeţi să călătoriţi şi să vă apropiaţi de noua frecvenţă, de transformarea de frecvenţă de pe planeta Pământ. Practic vorbind, toată lumea aşteaptă asta. De asta a crescut atât de mult interesul raselor intergalactice faţă de Pământ. Putem veni aici ca să privim

cum se întâmplă toate astea, pentru că deşi voi nu vedeţi aceste lucruri cu instrumentele voastre de pe Pământ, noi suntem conştienţi de această transformare şi o putem măsura cu instrumentele noastre, care sunt mult mai rafinate decât ale voastre. Aşa încât aşteptăm cu toţii transformarea, şi nu va mai dura mult până se va petrece.

Vorbea de schimbarea frecvenţelor care va duce la crearea Noului Pământ. Vezi capitolul 30.

D: Dar noi nu ne gândim la Pământ ca fiind gol în interior, pentru că noi credem că centrul Pământului este plin de magmă.

B: Da. Asta este una din povestioarele drăguţe pe care le credeţi voi la suprafaţă, care răspândesc tot felul de neadevăruri. De fapt suprafaţa planetei are o grosime de 800 de mile. Sub ea planeta este complet goală în interior. Soarele din interiorul Pământului are un diametru de 600 de mile. A fost instalat aici cu milioane de ani în urmă. Iar oamenii care rămân

aici trăiesc în interiorul planetei, care nu este afectat de ce se întâmplă afară. Cei care trăiesc afară sunt mult mai afectaţi. Cele 800 de mile ale crustei terestre reprezintă locul unde se găseşte magnetismul planetar. Acesta nu provine din centru. Vulcanii voştri provin din fricţiunea rocilor care alunecă înainte şi înapoi în structura Pământului, dar centrul Pământului

este gol şi acolo se află soarele interior, aşa cum am arătat. Toate celelalte planete sunt asemănătoare, au aceeaşi construcţie. Odată cu frecarea rocilor una de alta, apar vulcanii. Toţi vulcanii voştri sunt chiar sub suprafaţa solului. Unii, poate vreo doi sau trei, coboară două sau trei sute de mile, dar nu ajung până în centrul planetei. Centrul

planetei nu este magnetic. Dacă ar fi aşa... Cred că nu sunt singurul care vorbesc despre asta... dar dacă un alt corp planetar mare ar intra în sistemul solar, s-ar lovi de Pământ. Aşa s-ar întâmpla. (Pocneşte din palme)

D: Vrei să spui că va face implozie?

B: Nu, nu. Dar ar fi atras ca un magnet. Un magnet ar atrage o planetă cu un nucleu solid topit în interior şi probabil nu i-ar mai da drumul. Celălalt corp planetar este făcut în aşa fel încât atunci când trece pe lângă Pământ, cele două planete sunt atrase una de alta ca de un magnet, aşa cum funcţionează un magnet. Nordul atrage Sudul. Dacă planeta Pământ ar

fi un corp solid, s-ar conecta literalmente şi nu ar mai da drumul celeilate planete, dar în realitate atracţia nu este atât de puternică, deşi ar putea face planeta să se dea peste cap atunci când apare atracţia părţii mai puternice.

D: Ai trăit multe vieţi în interiorul planetei?

B: Am fost acolo de mai multe ori de-a lungul vieţilor mele pe această planetă. Acolo este diferit pentru că la suprafaţa planetei ai locuri unde trăieşti vieţi, dar în interiorul planetei poţi trăi literalmente pentru totdeauna, dacă vrei asta. Majoritatea vieţilor mele s-au desfăşurat într-un loc sau altul în interiorul planetei.

D: Pe alte planete?

B: Da. Te muți de la o viaţă la alta în funcţie de ceea ce dorești să realizezi, întreg universul este ca o super-școală foarte mare. Mergi dintr-un loc în altul, în funcţie de ce ai nevoie să înveți.

D: Rămâi mult timp într-un loc?

B: Atâta timp cât ai nevoie ca să îţi completezi lecţia sau proiectul la care lucrezi. Unii din noi suntem bătrâni, avem o vechime de milioane de ani. Tehnic vorbind, noi trăim pentru totdeauna.

D: Deci să mergi pe Pământ e ca şi cum ai merge la grădiniţă, nu-i aşa?

B: O, da. E ca şi cum ai coborî scara valorilor, ca şi cum ai fi degradat. Dar uneori ai nevoie de un curs pentru începători.

(Râde) Este un mod teribil de a experimenta, când există milioane de altfel de lucruri pe care le poţi face în univers. Planete pe care le poţi vizita. Stiluri de viaţă pe care le poţi experimenta. Tot felul de lucruri fără limită. Viaţa mea ca Bob este de o frecvenţă foarte joasă, aş putea spune. îmi oferă ocazia de a-mi curăţa mintea, de a mă abandona, de a accepta totul şi a da

drumul. Pur şi simplu să stau aici şi să observ, să privesc oamenii, ca o vacanţă. Să văd ce fac alţi oameni în vacanţă şi să fac asta acum. Sunt un observator.

CAPITOLUL 6

Salvaţi din Atlantida

în regresiile mele am descoperit mai multe cazuri de oameni care au scăpat din cataclismul care a produs distrugerea Adantidei. Deşi tulburările cataclismului s- au propagat pe toată planeta, au existat oameni care nu au pierit în cataclism. Au

existat destui oameni care şi-au găsit salvarea peste mări şi ţări şi au încercat să îşi păstreze modul de viaţă într-un mediu înconjurător complet diferit de cel cu care erau obişnuiţi. Iată un exemplu:

Mărie era o asistentă medicală care lucra la secţia de obstretică dintr-un spital. A venit la biroul meu din Hunstville în anul

2004 căutând răspunsuri la
problemele pe care le
avea, aşa cum vine toată
lumea care are probleme.
Sesiunea cu ea nu ne-a dus
într-o viaţă trecută
obişnuită şi la început
părea să nu aibă nici o
legătură cu viaţa sa
prezentă. Când a coborât
de pe nor, a spus că plutea
în mijlocul oceanului.

Asta putea însemna

mai multe lucruri. Putea fi o vietate marină, cineva care înoată, sau era posibil să fi sosit acolo în ziua morţii sale, când se îneca. Dar vocea sa nu arata teamă, ca la cineva ajuns în pragul morţii.

A privit în jur şi s-a văzut într-o ambarcaţiune mică. „Marea este calmă, dar

simt că vremea se va înrăutăţi. Peste tot în jur văd apă, nu e nimic altceva decât apă. Sunt într-o barcă din lemn care nu-i prea mare. încap în ea trei sau patru oameni. Simt că suntem în mijlocul oceanului şi nu prea putem controla unde mergem. Plutim în derivă, mai mult sau mai puţin. Avem nişte vâsle, dar nu prea contează, din cauza mărimii bărcii. Suntem în larg. Suntem duşi de

curent, care ne poartă unde vrea”.

D: încercaţi să ajungeţi într-un loc anume?

M: Am sentimentul că am fugit de undeva, că încercăm să ajungem într-un loc unde să fim în siguranţă.

D: Ştiţi unde mergeţi?

M: Nu. Oriunde ne duce barca, nu avem de ales.

Mai era o persoană în ambarcaţiune. „Simt că e un prieten apropiat, un tovarăş apropiat. Nu ştiu dacă e bărbat sau femeie. E cineva cu care am o relaţie foarte apropiată”.

S-a uitat şi a văzut că era
un bărbat de vârstă
mijlocie, îmbrăcat într-o
robă din stofă aspră,
legată la brâu cu o
frânghie.

D: Ce faceţi în barcă ?

M: Simt că a trebuit să
plecăm. Simt că venim
din Atlantida sau
Lemuria, şi insula

noastră nu va mai fi. A trebuit să fugim cât încă mai era timp.

D: Credeţi că o ambarcaţiune mică vă oferă destulă siguranţă?

M: Nu cred că am avut de ales. Mulţi alţii au

plecat la fel ca noi, iar noi ne-am oferit să mergem cu o ambarcaţiune mică, pentru că ceilalalşi au luat ambarcaţiunile mai mari, care erau mai sigure. Dar ştiam că se va întâmpla o catastrofă şi că trebuia să plecăm. I-am lăsat pe ceilalţi să plece mai întâi.

D: Se întâmpla ceva atunci când aţi plecat?

M: Da. Se întâmpla ceva de mai multă vreme. Ştiam că lumea noastră va dispărea. Am încercat să ne pregătim ca să fugim şi să luăm lucrurile de care aveam nevoie. Nu doream să se sfârşească toată civilizaţia noastră, aşa

încât am luat lucruri
care să ne amintească de
ea, cunoaşterea sa,
cristale care ne vor ajuta
în lumea nouă.

D: Sunt lucruri pe care le-aţi folosit?

M: Da, făceau parte din
civilizaţia noastră. Erau

lucruri pe care le puteam
duce cu noi, care aveau
să fie utile dacă vroiam
să începem o viaţă nouă.

D: Ce ocupaţie aveai?

M: Eu trăiam în templu.
(Pauză lungă) îmi
petreceam timpul învăţând
despre
folosirea energiei, ca să
fac lumea noastră un loc
mai bun pentru diferite

forme de viaţă. Mă ocupam cu vindecarea şi ajutam oamenii, dar nu eram foarte avansat. încă mai eram student şi progresam în ritmul meu. învăţam dar şi predam, ştiind că voi ajuta oamenii.

D: Cealaltă persoană care se afla cu tine în barcă este unul din studenţi?

M: Ceilalalţi care au plecat erau şi ei în templu cu mine. Urmau să lucreze alături de mine. El e un fel de asistent.

D: Ţi se preda această cunoaştere despre folosirea energiei?

M: Da, despre cristale şi folosirea energiei, cum să creezi lucruri cu ele,

cum să schimbi situaţiile, cum să vindeci, cum să ajuţi oamenii care s-au dezechilibrat. Puteam să fac toate lucrurile astea, dar încă nu mă perfecţionasem. încă mai învăţam cum îţi poţi combina mintea cu prezenţa energiei, cum puteai să o modifici şi să aduci energia într-o formă fizică, pentru ca apoi să fie folosită pentru binele tuturor, pentru ca manifestarea să fie

folosită în comunitate sau la nivel individual, sau în orice fel credeau cei care urmau această cale că ar putea fi folosită această energie.

D: Este bine că lucrai pozitiv.

M: Da. Mă perfecţionam. Puteam deja să

influenţez tiparele vremii dacă era necesar, dar încă odată spun că interesul meu se centra mai mult pe ajutarea oamenilor, pe vindecarea bolilor fizice şi mentale.

D: Oamenii puteau să vină la tine la templu? (Da) Şi cum îi vindecai?

M: Uneori noi foloseam cristale,

alteori foloseam manipularea energiei prin atingere, alteori nici nu era nevoie să-i atingem, ci doar aduceam energia cu mâinile.

D: Aceste cristale erau foarte puternice?

M: Da. Amplificau energiile pe care le trimiteai şi le făceau să fie mai puternice. Uneori ajutau la transformarea energiilor în sens pozitiv.

D: Ai spus că puteai controla tiparele meteo? în ce scop făceai asta?

M: Dacă pentru o perioadă era secetă şi lipsea apa, sau dacă se formau furtuni care ameninţau să distrugă

locul unde ne aflam, atunci puteam încerca să modificăm energiile pentru ca distrugerea să nu fie atât de mare. Exista multă turbulenţă în zonă pentru că acolo trăiau mulţi oameni cu energii negative, aşa încât era necesar să contrabalansăm acest lucru.

D: Este vorba de ţinutul unde locuiaţi?

M: Da. Existau oameni care experimentau cu partea întunecată a energiilor şi a puterii şi creau haos, creau dezordine printre locuitorii de acolo.

D: Deci este posibil să foloseşti energiile şi într-un mod negativ?

M: Da. Dar nu asta a fost intenţia, atunci când au fost create energiile. Dar fiindcă există atâtea entităţi şi energii, tiparele mentale ale entităţilor s-au schimbat şi au învăţat cum să facă asta. Forţele negative creau tot felul de probleme. Nu foloseau energia într-un mod potrivit.

M: Sunt mulţi oameni care nu sunt atât de avansaţi spiritual, care nu au înţeles cum trebuie să fie lucrurile.

D: Pentru că tot ce emiţi se întoarce înapoi, nu-i aşa?

M: Afirmaţia este corectă.

D: Şi nu ai putut să faci nimic ca să combaţi negativitatea?

M: Au existat multe lucruri pe care le-am făcut ca să o combatem, dar în cele din urmă ne-a copleşit. Existau multe vibraţii negative şi

energii care erau trimise
în afară şi din ce în ce
mai mulţi oameni se
lăsau prinşi în ele. Ni s-a
făcut teamă, în final am
văzut că nu mai putem
face nimic în acel punct
din timp şi în acel loc,
aşa încât cea mai bună
atitudine a fost să ne
salvăm pe noi şi
cunoaşterea
noastră, modul nostru
de a trăi. De asta mulţi
oameni s-au hotărât să
plece cu

ambarcaţiunile şi să ia cu ei tot ceea ce se putea lua.

D: Ce aţi crezut că se va întâmpla, care v-a făcut să acţionaţi într-un mod atât de drastic?

M: Terenul, pământul pe care locuiam se fragmenta, erau multe cutremure. Urma să se

scufunde în ocean şi
ştiam că nu putem opri
acest lucru.

D: Deja aveau loc
cutremure?

M: Da, avuseseră loc mai
multe cutremure. Ştiam
că era doar o chestiune
de timp înainte să se
treacă într-un alt tărâm
al existenţei. Ştiam că o

parte din noi îşi vor părăsi corpul fizic şi alţii vor încerca să salveze o parte din rămăşiţele lumii vechi, ducând-o în lumea nouă.

D: Ai crede că oamenii care foloseau negativitatea ar fi trebuit să se oprească, atunci când au văzut ce se întâmplă.

M: Se îmbătaseră la gândul că au abilitatatea de a modifica lucrurile. Erau beţi de putere, însetaţi de putere, nu le păsa. Dar au existat câţiva care şi-au făcut planuri să plece cu ambarcaţiunile.

D: Ştii ce anume făceau cu energia negativă? Pentru ce anume o foloseau?
M: încercau să devieze

oamenii de pe calea luminii, să îi întoarcă de la ceea ce era pozitiv, să le fie frică, să vadă numai lucruri negative, să controleze oamenii, să îi conducă; aveau sub controlul lor mulţi oameni cărora le era frică, care ascultau numai ce le spuneau ei.

D: Foloseau frica, manipulau prin frică.

(Da) Dar o parte din ei au încercat să scape, atunci când au văzut ce se întâmplă.

M: Da. Lucrurile au ajuns prea departe. Pământul şi zona respectivă nu au mai putut suporta distrugerile. Ţinutul nu mai putea rezista multă vreme. Urma să se scufunde în ape.

D: Ai spus că ambarcaţiunile mai mari fuseseră deja luate. (Da) Prin urmare mulţi oameni ştiau ce se va întâmpla. Iar tu şi asistentul tău aţi luat bărcuţa şi aveaţi nişte cristale cu voi.

M: Aveam cristale şi nişte suluri, nişte pergamente, învăţături şi informaţii pe care

doream să le păstrăm. Mulţi oameni făcuseră copii la pergamente. Mulţi au luat cu ei obiecte, sperând că măcar o parte vor ajunge în siguranţă. Nu a plecat toată lumea în aceeaşi direcţie. Am încercat să mergem în direcţii diferite, în speranţa că vom reuşi să aplicăm învăţăturile şi să folosim informaţiile pe care le deţineam.

D: Deci nu ştiaţi cu adevărat unde mergeţi. (Pauză) Nu aţi mai fost în acele locuri înainte?

M: O parte din noi au mai călătorit cu barca pe mare, dar vizitaseră locurile şi în somn. Erau capabili să călătorească prin levitaţie. (Meditaţie? Suna ca termenul levitaţie). Se puteau deplasa astfel, nu

era nevoie să folosească numaidecât o barcă fizică. Dar în aceste vremuri, din cauza distorsiunii energiilor şi a modificării abilităţilor pe care le aveam (s-a produs o distorsiune, o furtună oribilă a energiilor), nu mai eram în stare să folosim aceste metode de a călători, aşa încât a trebuit să plecăm cu barca.

D: Dar nu aţi fi putut să duceţi cu voi toate acele obiecte, dacă aţi fi călătorit sub formă de spirit.

M: Asta este adevărat.

D: Trebuia să luaţi cu voi obiecte fizice.

M: Informaţiile aveau să fie păstrate pentru totdeuna în eter şi în dimensiunile înalte, dar nu puteau fi accesate aşa de uşor ca atunci când se aflau în formă fizică, dacă nu le luam cu noi.

Ei nu au văzut ce se
întâmpla cu ţinutul lor,
din cauză că se afla la
mare depărtare, pe mare.
Vroiau doar să scape şi
mergeau unde îi purta
curentul.

***D: Aveaţi
mâncare cu voi?***

M: Da, avem nişte

mâncare pe care o consumăm în raţii. Am învăţat cum să trăim cu o cantitate foarte mică de mâncare, fiindcă doream ca hrana să dureze cât mai mult. Nu ştiam cât timp va dura, până când vom ajunge la un alt pământ.

D: Ce fel de hrană aveţi cu voi?

M: Este o formă foarte concentrată de energie,

un fel de grâne şi nişte turtite mici pe care le mâncăm. Apa este desigur foarte valoroasă şi luăm doar înghiţituri mici, pentru că nu am putut căra foarte multă apă. încercam să nu folosim vâslele foarte mult, ca să ne conservăm energia. Dormeam cât mai mult posibil şi mâneam cât mai puţin posibil.

D: Da, asta are sens, pentru că atunci când dormi nu foloseşti atât de multă energie.

M: Corect.

D: Nu pare a fi un gen de mâncare care să se strice.

M: Nu, va dura mult timp.

D: Cât ai călătorit pe mare?

M: (Pauză) Nu ştiu sigur dacă am călătorit zile sau săptămâni. Dar se pare

că a durat ceva timp.
însemnam pe barca
trecerea fiecărei zile.
D: Dar zilele trec încet,
una după alta.

M: Corect, mai ales când
dormi mult. Te trezești,
apoi adormi din nou.

Am dus-o înainte în timp
ca să vedem ce s-a
întâmplat, pentru că se
pare că a plutit pe ocean

multă vreme.

D: Aţi găsit un loc unde să acostaţi?

M: Da, am găsit. Pe mal sunt mulţi oameni care stau în picioare şi privesc cum ne apropiem. Se întreabă de unde am venit cu o barcă atât de

mică. Eu cred că am ajuns în... Arată ca Egipt locul unde ne apropiem de ţărm. Oamenii stau în picioare. Au o piele mai închisă la culoare.

D: Puteţi să comunicaţi cu ei?

M: Da, putem comunica telepatic, fiindcă există

bariera lingvistică.

D: Ei vă înţeleg telepatic?

M: O parte din ei pot face asta. Noi reuşim să-i înţelegem pe ei, mai mult decât ne înţeleg ei pe noi.

D: S-a întâmplat ceva pe pământul unde locuiesc ei?

M: Au fost multe furtuni şi s-au schimbat anotimpurile. Ei şi-au dat seama că s-a întâmplat ceva ciudat şi s-au speriat. Fluxul şi refluxul s-au dat peste cap, tiparele meteo s-au schimbat, apoi când au venit oameni cu o bărcuţă care arăta foarte ciudat şi diferit de ce ştiau ei, asta i-a făcut să fie şi mai suspicioşi.

D: Aţi reuşit să comunicaţi cu ei, să le spuneţi ce s-a întâmplat?

M: Noi nu împărtăşim cu toată lumea ceea ce s-a întâmplat. Am spus doar că neam rătăcit şi că am călătorit mult timp într-o barcă pentru a ajunge aici. Se pare că există acolo cineva care poate să traducă ce am spus. Dar nu vom spune la toată lumea cu care

intrăm în contact
povestea distrugerii ţării
noastre, pentru că ei nu
înţeleg bine civilizaţia
din care am venit noi.

D: Civilizaţia lor nu este atât de avansată?

M: Nu. Nu este cum era
civilizaţia noastră.

D: Vă vor permite să rămâneţi cu ei?

M: Da. Suntem o curiozitate pentru ei. Ne permit să stăm cu ei.

D: Ce planuri aveţi acum?

M: Planurile imediate erau să ne refacem

puterile, să ne bucurăm de hrană, apă şi adăpost pentru o vreme. A venit un bărbat care ne-a luat şi ne-a permis să locuim cu el.

D: Dar lucrurile care le-aţi adus cu voi au supravieţuit, cristalele şi sulurile de informaţii ?

M: Da, au supraviețuit. Le păstrăm înfășurate într-o pânză. Ne e teamă că ar putea fi distruse sau că le-ar putea fura cineva, dacă le-ar vedea.

D: Dacă ar şti ce sunt ele.

M: Da, le ascundem într-o peşteră.

D: Crezi că vei reuşi să predai cuiva cunoaşterea?

M: Suntem siguri că

aici sunt învăţători cu care am putea să împărtăşim aceste lucruri şi o dată ce ne-am dat seama că putem avea încredere în ei, vom începe să le transmitem gradat cunoaşterea noastră.

D: Asta va dura ceva timp. Dar voi aveţi timp acum, nu-i aşa?

M: Da, avem timp.

D: Măcar aţi găsit un loc unde să staţi. Nu ştiţi dacă ceilalţi au supravieţuit sau nu?

M: Există relatări despre alţii ca noi, care au ajuns la ţărm în diferite locuri. Aşa încât ştim că o parte din ai noştri au reuşit să ajungă în diferite zone. Despre alţii nu am auzit nimic, dar ştim că o parte din oameni au

supravietuiut.

D:Se pare că nu se va pierde cunoaşterea.

M: Ne bucurăm să auzim că au supravieţuit şi alţii, că nu suntem singurii supravieţuitori. Avem această

responsabilitate de a
transporta informaţia
şi aceste daruri.

L-am dus mai departe
în timp într-o zi
importantă din acea
viaţă, ca să facem
povestea să
progreseze.

M: Am descoperit un

loc în care putem pune la păstrare cristalele şi sulurile. Acum simţim că în sfârşit ne putem odihni şi nu mai trebuie să ne facem griji mereu că aceste obiecte vor fi bine păstrate. Am împărtăşit o parte din informaţii, dar aceşti oameni nu sunt gata să primească toată cunoaşterea. Aşa încât acum trebuie să luăm aceste lucruri şi să le

punem la păstrare. Când l-am întrebat unde le-a ascuns, părea îngrijorat. A trebuit să îl conving că nu constituiam o ameninţare şi informaţiile respective erau în siguranţă, că era în regulă să mi le transmită.

M: Obiectele sunt ascunse... într-o

piramidă. Este o zonă de păstrare aproape interdimensională. Nu poate fi găsită, dacă nu ştii cum să o accesezi. Nu o vezi cu uşurinţă, nici nu ştii că se află acolo. Este nevoie să existe anumite energii pentru ca obiectele să fie observate, pentru ca ele să apară. Obiectele sunt de natură fizică şi sunt depozitate într-o zonă. Ele sunt acolo, dar nu le poţi vedea. E un fel de

spaţiu interdimensional,
o cutie în care le-am pus
şi apoi am închis-o. Doar
anumite energii pot
deschide uşa în această
nişă, şi abia atunci
obiectele vor deveni
vizibile.

D: Acest spaţiu interdimensional l-aţi creat voi?

M: Am beneficiat de ajutorul altora care au supravieţuit. în cele din urmă ne-am întâlnit cu toţii, ne-am întâlnit cu ei şi am lucrat împreună ca să creăm acest spaţiu.

D: Deci nu este un spaţiu fizic în interiorul piramidei?

M: Este un spaţiu fizic, dar este ca şi cum ar fi invizibil. El se afla acolo şi atâta timp cât este sigilat, o persoană nu poate să meargă acolo şi să-l vadă. Este nevoie de o anumită energie mentală, de o anumită cunoaştere şi de anumite simboluri. Sunt necesare

anumite simboluri, ca să deschizi acel loc.

D: Este ca şi cum aţi fi pus obiectele într-un perete?

M: Da, aşa ceva. E în interiorul uneia din pietrele mai mari, se află acolo, dar nu poţi vedea nici un mod de a intra acolo şi nu este nici o indicaţie că se află acolo.

D: Nu există nici un mod de a deschide uşa din punct de vedere fizic?

M: Corect. Nu poţi deschide fizic acel loc. Deschiderea se face cu ajutorul energiei şi cu anumite tipare de gândire. Este necesar ca persoana potrivită să opereze anumite simboluri. Ea trebuie să poarte în câmpul său de energie aceste simboluri,

care sunt necesare
pentru a descuia piatra.

D: Nu e vorba de simboluri fizice pe care să le cunoşti?

M: înainte de a se
încarna aici, le
cunoşteau. Simbolurile
se aflau în câmpul lor de

energie.

D: Deci au fost puse acolo înainte ca persoană să se încarneze?

M: Da. Uneori au trebuit să capete dreptul de a le folosi. Au trebuit să înveţe anumite lucruri sau să treacă anumite teste pentru că simbolurile să devină

funcţionale, ca să fie activate şi să funcţioneze. Deci dacă acel om se află în locul potrivit dar nu e timpul potrivit, nu se întâmplă nimic. Nu se întâmplă nimic nici dacă nu are învăţătura potrivită şi dacă nu a trecut de anumite teste care să arate care sunt intenţiile lui adevărate, care să activeze aceste simboluri în câmpul său de energie. Dacă

îndeplineşte aceste condiţii şi trece apoi pe acolo, atunci i se permite să deschidă acel loc, să ştie unde să meargă şi cu puterea sa mentală, cu anumite gânduri, să deschidă locul ca şi cum ar folosi o cheie. Deasemenea trebuie să existe mai mult decât o persoană care să lucreze cu aceste lucruri, trebuie să fie mai mulţi, în cazul în care unul eşuează.

D: Da, asta are sens. Când oamenii se încarnează, ei poartă anumite simboluri în aura lor şi în câmpul lor.

M: Da, toţi purtăm aceste simboluri. De asta uneori ne completăm sau ne recunoaştem unul pe altul. Nu le vedem cu ochii fizici, dar corpul nostru ştie asta, câmpul nostru de energie ştie şi

putem experimenta anumite senzaţii de repulsie sau de atracţie, sau putem simţi o stare de bine.

D: Deci aceste simboluri sunt importante. (Da) Aceste simboluri sunt create în lumea spiritului. (Pauză) Mă întreb de unde vin, cine decide să le pună

în aura ta, în câmpul tău de energie, ca să zicem aşa, în lipsa unui termen mai potrivit.

M: Ele fac parte din mintea universală, din inteligenţa universală şi coincid cu planul nostru de viaţă înainte de a ne încarna. Sunt ca nişte chei de-a lungul vieţii noastre. Dacă mergem

într-un anumit loc, dacă
întâlnim un anumit om,
atunci cheia se potriveşte
în lacăt. Sau cele două
simboluri se pot uni, sau
pot fi simboluri opuse
care te pot ajuta să îţi dai
seama ce trebuie sa faci.
Uneori se descuie
amintiri, uneori se
declanşează un anumit
răspuns în interiorul
nostru, care ne ajută să
luăm decizii, să ne
schimbăm viaţa, stilul de
viaţă. Deciziile noastre

de viaţă sunt ca un micuţ sistem de ghidare care poate fi activat într-un anumit moment şi ne poate ajuta să ştim ce să facem şi când să o facem.

D: Dar omul obişnuit nu ştie aceste lucruri, nu este conştient de ele.
M: Nu, dar cu toţii le avem în noi.

D: Dar de obicei nu le

putem vedea şi nu ştim că ele se află acolo.

M: Unii oameni le pot vedea, dar majoritatea oamenilor nu le putem vedea cu ochii fizici.

D: Ai doar anumite sentimente şi există anumite instincte.

M: Da, da. Aşa e.

D: Asta este important. Asta înseamnă că simbolurile sunt foarte importante pentru mintea universală.

M: Afirmaţia este corectă. Ele constituie un limbaj universal.

Aceste informaţii se corelează cu alte informaţii pe care le-am primit şi raportat în alte cărţi ale mele. De exemplu extratereştrii comunică prin intermediul simbolurilor, care conţin blocuri de informaţii şi concepte care pot fi transferate mental. Aşa se explică parţial şi numeroasele relatări pe care le-am primit de la oameni care au simţit cum le intră în

minte un şuvoi de simboluri. Unii oameni au povestit cum stăteau întinşi pe canapea în living room şi au văzut o rază de lumină cum intra prin fereatră, iar această rază conţinea numeroase figuri geometrice şi simboluri. Această rază de lumină s-a concentrat pe fruntea lor, în zona frunţii. Alţii au raportat cum simţeau imboldul covârşitor de a sta ore întregi desenând anumite

simboluri sau de a face alte desene ciudate. (Mulţi oameni mi-au trimis desenele lor şi este uimitor cât seamănă între ele). Extratereştrii mi-au vorbit despre cercurile din lanurile de grâu, care conţin şi ele blocuri de informaţii. Nu este necesar ca un observator să se afle în cercuri, pentru a primi aceste informaţii. Dacă vezi un simbol într-o revistă, într-un ziar etc,

acest lucru este suficient pentru descărcarea informaţiei. S-au raportat diverse alte moduri prin care se descarcă informaţiile. Ei au spus că acesta este limbajul lor. Persoana care primeşte nu trebuie să înţeleagă numaidecât mesajul. El este implantat în subconştientul persoanei, la nivel celular. Scopul este ca în cele din urmă, când vor avea nevoie de

aceste informaţii, să le poată accesa şi să poată chiar şti de unde provin ele. Asta aduce în discuţie întrebarea dacă ne încarnăm cu un tipar simbolic întipărit în sufletul nostru sau în aura noastră, cum s-o fi făcând asta. Atunci descărcările de la extratereştri se adaugă la acest tipar, sau îl activează. Mi s-a spus că tiparul se schimbă pe măsură ce o persoană

trece apoi prin
experienţele vieţii.

D: Ştiu ca există multe piramide în Egipt. Ai pus obiectele într-o piramidă mare?

M: (Pauză) Cred că se află în laba Sfinxului mai degrabă decât în piramidă. Aşa cred. Sunt multe tuneluri subterane şi camere acolo. Cred că le-am amplasat (dacă mă uit la Sfinx) în laba stângă.
D: Aceste tuneluri trec şi pe sub piramidă?

M: Da, sunt multe tuneluri sub piramide.

D: Dar majoritatea oamenilor nu ştiu cum să le acceseze, nu-i aşa?

M: Nu, doar anumiţi iniţiaţi sau preoţi sau persoane regale. Omul de rând nu ştie cum să o facă. Există zvonuri că

tunelurile există, există scurgeri de informații, dar omul de rând nu cunoaște amănunte, a auzit doar zvonuri că ar exista aceste tuneluri.

D: Dar dacă Sfinxul și piramidele se aflau deja acolo când ai ajuns acolo, ai auzit zvonuri despre cine le-a construit?

M: (Pauză) Da. Cred că civilizaţia care le-a construit nu era atât de avansată ca a noastră, dar a primit ajutor de la extraterestri. Pentru că nivelul general de inteligenţă al acelei societăţi nu era foarte dezvoltat, li s-au dat aceste informaţii, care au fost transmise unei părţi mici din populaţie; nu toată lumea a accesat informaţiile. Cea mai mare parte din oamenii

de atunci îi urmau pe ceilalţi şi nu gândeau în mod independent.

D: Ai auzit cum au reuşit să ridice pietre atât de mari?

M: S-a făcut prin manipularea energiei. S-a folosit şi un dispozitiv gravitaţional de levitaţie. Era aproape imposibil să le construieşti altfel.

D: Acolo de unde vii, puteai realiza astfel de lucruri?

M: Da, deşi expertiza mea nu este în domeniul arhitecturii sau al construirii clădirilor. Cunoşteam elementele de bază ale manipulării energiei şi levitaţia. Majoritatea studenţilor iniţiaţi şi cei care lucrau în templuri ştiau aceste lucruri. Făcea parte din

învăţăturile noastre. Cunoşteau levitaţia şi cum se foloseşte energia.

D: Deci aceste lucruri se predau tuturor?

M: Da, dar existau şi indivizi care erau foarte avansaţi în domeniul arhitecturii, în crearea

lucrurilor materiale şi nu erau doar creaţii la nivel material, nu erau doar tridimensionale, era o întreţesere a ceea ce este material, cu vibraţiile înalte care se apropie de manifestarea spiritului în materie. Nu erau doar lucruri la nivel fizic.

D: Dar ai spus că aceşti oameni care locuiau în

Egipt nu erau destul de avansaţi ca să facă piramidele singuri.

M: Nu. Existau alţii care erau mult mai avansaţi şi mai deschişi... care erau mai educaţi decât oamenii de rând care trăiau acolo. Şi li s-au dat aceste informaţii în speranţa că informaţiile vor face civilizaţia lor să avanseze. Civilizaţia lor a

fost contactată de extraterestri, de cei care supraveghează omenirea. Aceştia au venit şi i-au ajutat cu diverse lucruri. Apoi am venit noi şi datorită cunoaşterii noastre şi a locului de unde veneam, am putut să îi ajutăm şi noi să progreseze.

D: De ce au fost construite piramidele? Ce scop aveau ele?

M: (O pauză lungă) Erau o sursă compactă de energie. Nu erau ca un cristal, dar reuşeau să amplifice şi să ajute la crearea multor lucruri în interiorul piramidei, cu

vibraţiile piramidei. Erau şi centre de învăţătură, dar era ca şi cum ai intra într-o altă dimensiune, din cauza energiei pe care o susţineau. Ele puteau să amplifice şi să transmită vibraţii şi energii în alte zone, erau ca un câmp de energie sau o forţă uriaşă... Poate nu chiar ca o forţă, erau mai degrabă un centru de putere extraordinară şi de energie.

D: De asta au vrut extratereştrii să construiască piramidele?

M: Acesta este doar o parte din motivul pentru care au fost construite, o parte din funcţionalitatea lor. Extratereştrii vor doar ca omenirea să creeze o lume mai armonioasă şi mai paşnică, un loc mai paşnic în care să trăiești. Ei vor ca planeta să nu

mai fie un loc al sărăciei, durerii şi disperării. Ei sperau că vom reuşi să folosim aceste informaţii şi aceste daruri ca să ne expansionăm, ca să dezvoltăm această posibilitate.

D: Este vorba despre oameni care posedau cunoaşterea modului cum poţi folosi energia.

M: Afirmaţia este corectă. Au existat anumiţi oameni care au primit această cunoaştere şi odată cu construirea piramidelor s-a dezvoltat o civilizaţie în această zonă. Dar odată cu apariţia şi dezvoltarea acestei puteri, apare şi negativitatea (sau posibilitatea dezvoltării negativităţii) ca în Atlantida.

D: Sau pericolul folosirii greşite a energiei.

M: Afirmaţia este corectă. (Oftează adânc) Liberul arbitru poate acţiona în ambele direcţii.

D: Putea să meargă în

ambele direcţii. De asta în loc să vă folosiţi sulurile şi cristalele, v-aţi hotărât să le ascundeţi într-un loc unde se vor afla în siguranţă.

M: Da. Oamenii nu erau gata să primească aceste informaţii şi nu le-ar fi folosit aşa cum trebuia. Deja existau abuzuri de putere în anumite zone şi

lucrurile puteau scăpa de sub control, aşa cum s-a întâmplat în Atlantida. Lucrurile puteau scăpa de sub control foarte uşor şi puteau degenera într-o altă Atlantidă, dacă aveau cunoaşterea şi uzul puterii absolute.

M-am hotărât atunci să o duc pe Mărie înainte în timp, în ultima zi din acea viaţă, pentru că mă

gândeam că nu mai era
nimic de aflat, după ce
ascunseseră secretele.

M: Sunt foarte bătrână,
dar corpul meu a rămas
într-o formă destul de
bună, datorită
cunoaşterii mele de
vindecare şi a folosirii
energiei şi a gândurilor
care influenţează forma
fizică, aşa cum ne-au
spus profesorii noştri.

Dar corpul meu a îmbătrânit şi este foarte obosit. Sunt gata să plec.

D: Deci nu e nimic în neregulă cu trupul?

M: îmbătrâneşte. S-a schimbat din cauza efectelor vieţii pe Pământ, dar lucrurile sunt în regulă, nu merg

într-o direcţie greşită.

D: Ai trăit multă vreme în Egipt?

M: Da, îmi vine să spun… poate 40 de ani sau mai mult.

D: Şi ai reuşit să transmiţi mai departe o parte din cunoaştere?

M: Da, am reuşit. Am împărtăşit ce credeam eu că este potrivit pentru a fi învăţat. Am avut ucenici care au fost antrenaţi pe cale, dar iarăşi spun că nu le- am putut transmite toată cunoaşterea, pentru că nu ar fi fost potrivit în acele vremuri.

D: Da. Nu ai reuşit asta, dar ai realizat multe

lucruri în viaţa aceea.

M: M-am străduit, dar întotdeauna există şi decizii greşite. Uneori le spui anumite lucruri oamenilor şi îi înveţi cum să facă, iar ei nu le vor folosi... Aşa cum se întâmplă de multe ori în viaţă, oamenii vor lua darurile şi o parte din ei le vor folosi, alţii nu le vor folosi şi unii le vor folosi în mod greşit.

D: Aşa e peste tot? (Da) Este cineva alături de tine în ultima zi din viaţa ta?

M: Nu, sunt singură. Nu îmi este frică, dar ştiu că sunt gata să plec.

După ce a ieşit din trup şi a trecut în lumea

spiritului, am rugat-o să îşi treacă în revistă viaţa pe care tocmai o părăsise, ca să vadă dacă a existat o anumită lecţie pe care a învăţat-o.

M: Cred că a trebuit să învăţ despre răbdare, pentru că eram mereu nerăbdător să învăţ. îmi doream să învăţ mai mult şi niciodată nu am

simţit că am ajuns unde trebuia să fiu. Ajungeam într-un anumit punct, dar nu era niciodată destul pentru mine. Credeam că trebuie să ştiu mai mult şi să o fac cât mai repede. Asta a fost o lecţie foarte grea.

D: Crezi că ai învăţat-o?

M: Oare reuşeşte cineva să o înveţe vreodată? Este o lecţie grea. Da, am învăţat să am mai multă răbdare.

D: Ai avut multă cunoaştere.

M: Da, asta a fost o altă parte din lecţie. (Oftează adânc)... Să înveţi cum să foloseşti şi să transmiţi cunoaşterea. Responsabilitatea care însoţeşte acest lucru. Fiindcă dacă ţi s-a dat cunoaşterea, trebuie să înveţi să o foloseşti în mod înţelept. Uneori este potrivită pentru alţi oameni, alteori nu este potrivită. Iar dacă o transmiţi unei persoane

greşite într-un moment nepotrivit, poate fi dezastruoasă. Dar dacă le-o transmiţi la momentul potrivit, poate produce rezultate minunate, minunate.

D: Trebuie să acţionezi cu discriminare.

M: Afirmaţia este corectă. Este o mare responsabilitate.

Am cerut apoi entităţii să se îndepărteze şi am integrat personalitatea Măriei înapoi în trup, ca să pot vorbi cu subconştientul său.

D: De ce ai ales să îi arăţi

Măriei această viaţă?

M: Pentru că există multe similarităţi cu experienţele prin care trece ea astăzi. Se află pe o cale de învăţare cu mari oportunităţi care pot schimba lumea, care pot ajuta la crearea unei lumi noi şi are o mare responsabilitate.

D: Dar la suprafaţă lucrurile nu seamănă.

M: Ea are abilitatea de a face multe lucruri bune în această lume prin folosirea energiilor sale, a cunoaşterii sale din toate vieţile ei trecute. Este capabilă să comunice cu mulţi oameni, cu multe entităţi, sau va fi capabilă să o facă, atunci când va fi gata. Dar dacă nu face

asta la momentul potrivit şi în ordinea potrivită, atunci se vor pierde multe lucruri valoroase. Este foarte important ca ea să înţeleagă acest lucru. în primul rând răbdarea este foarte importantă. Toate lucrurile vor veni atunci când le este timpul. în al doilea rând pe măsură ce îşi cultivă aceste puteri şi aceste abilităţi, trebuie să le folosească cu multă discriminare. Deşi

intenţia şi dorinţa sa de a-i ajuta pe alţii sunt corecte, nu îi ajuţi întotdeauna pe ceilalţi urmând calea cea mai uşoară. Uneori trebuie să înveţe singuri. Uneori nu e bine să le dai tot ceea ce, văzut pe dinafară, pare că le va fi de folos. Asta nu este întotdeauna decizia corectă. Trebuie să le dea ce este bine la momentul potrivit, iar uneori este bine să le dea mai puţin decât ar putea

ei să primească.

D: De unde va proveni această cunoaştere?

M: Este o cunoaştere pe care a avut-o, pe care a învăţat-o în toate vieţile sale trecute. La momentul potrivit, o va accesa din nou.

D: Vrei să spui că îşi va aminti?

M: Da. A fost aranjat de dinainte ca alte părţi din ea... din mine, din suprasuflet, să intre în ea la momentul potrivit şi să aducă aceste daruri, aceste energii şi această cunoaştere, de care are nevoie ca să ajungă la următorul nivel.

D: Dar personalitatea prezentă va rămâne intactă, nu-i aşa?

M: Da. în mare măsură da.

D: Vrei să spui că e ca o suprapunere, ca o unire cu partea care deţine informaţiile?
M: Afirmaţia este corectă. Această parte se va uni cu fiinţa sa prezentă.

D: Atunci nu este nevoie să mai studieze sau să meargă la cursuri?

M: Ba da. Are nevoie să facă aceste lucruri, pentru că o vor ajuta să îşi declanşeze amintirile. O vor ajuta în procesul de reînvăţare. Uneori este greu să readuci, să reactivezi anumite tipare de gândire. Dacă le va reînvăţa, se vor activa noi circuite în mintea sa,

ceea ce o va ajuta în viaţa prezentă. Ea trebuie să fie pregătită şi în lumea în care trăieşte acum.

D: Mai are o întrebare. Suferă de rău de mare. îi place apa, iubeşte delfinii, dar când urcă într-o ambarcaţiune, are rău de mare.

M: Nivelul de energie al oceanului este foarte ridicat şi sunt generate energii puternice, iar corpul său, esenţa sa, transmută energiile şi absoarbe foarte multă energie, înainte să înceapă să simtă asta la nivel fizic. De asemenea răul de mare mai are de a face cu perioada lungă de timp pe care a petrecut-o pe ocean, când a fugit din Atlantida. A fost foarte

stresant pentru ea să se afle atâta vreme pe ocean, unde nivelul energiei era foarte înalt. Deşi avea abilitatea de a controla elementele şi de a modifica energia pentru a împiedica marea să fie prea agitată, din cauza lipsei de hrană şi de apă, organismul său se afla într-o stare slăbită.

D: Situaţia respectivă a creat o traumă.

CAPITOLUL 7

Cunoaşterea străveche

Am făcut această sesiune

în luna mai din anul 2002, la o fermă din afara localităţii Bozeman din Montana, când stăteam la o casă de oaspeţi. Am mers la Bozeman ca să ţin mai multe conferinţe, dar motivul principal pentru care am mers acolo a fost ca să o întâlnesc pe Leila Sherman, femeia în vârstă de o sută de ani care a făcut fotografia cu Isus, pe care am folosit-o pentru coperta cărţii Isus

şi Esenienii. Ştiam că asta ar putea fi unica şansă de a o întâlni. O altă femeie lucra cu Leila la procesarea şi prezentarea pe piaţă a fotografiei. Leila mi- a spus că era gata să moară, dar când au lansat website-ul www.christpicture.com şi planul de marketing, aceste lucruri au fost atât de captivante încât mi-a spus că vrea să mai rămână aici încă o sută

de ani. Leila locuieşte
într-o casă de bătrâni,
dar este încă foarte
activă şi capabilă să-şi
poarte de grijă. A spus că
e cea mai bătrână
persoană din cămin, dar
este şi singura care nu
are nevoie de asistenţă.

Tot atunci Lorraine a
venit la Bozeman cu
avionul, din alt stat.
Lorraine era o

vindecătoare care colabora cu doctorii şi spitalele, ca să introducă şi să combine metode de vindecare naturală cu metodele tradiţionale. în oraşul mare în care locuieşte, ea colaborează cu cinci spitale şi a început prin a preda cunoştinţe asistenţilor medicali. E foarte inteligentă. Crede că acest proiect se va dezvolta şi va deveni ceva foarte important.

în sesiunea de regresie când a coborât de pe nor, s-a văzut ca o fată în vârstă de 14 sau 15 ani, cu păr lung maroniu-roşcat, într-un loc liniştit, care credeam că este un oraş pe malul mării. Aşa părea a fi, dar pe măsură ce regresia a progresat, am descoperit că lucrurile stăteau altfel. Şi-a descris casa dintr-un golfuleţ cu arcade mari deschise pe laturile casei, către apă. Ea

dorea să trăiască o viaţă
normală acolo cu părinţii
şi fraţii săi, dar o grupare
influentă de pe insulă
avea alte planuri în ceea
ce o privea. Ei aflaseră că
era diferită de ceilalţi
oameni şi vroiau să-i
folosească abilităţile.
Urma să meargă să
trăiască într-un templu
mare, pe dealul de
deasupra oraşului.

L: Eu am anumite daruri. Eu pot să văd.

D: Ce anume poţi să vezi?

L: (Şopteşte) Viitorul. (Pauză lungă) Pot să văd viitorul. Ei vor să mă înveţe cum să mă direcţionez.

D: Deşi ai darul, nu ştii cum să-l controlezi. Asta

vrei să spui?

L: Nu. Ei vor să-l controleze prin mine. (în şoaptă) Ordinul lor. Bărbaţii care conduc totul. Vor să controleze marea, oamenii. Voi locui într-un templu mare de pe deal şi voi face ce-mi vor spune ei să fac.

D: Bărbaţii din templu

controlează lucrurile?
L: (Cu un ton curios) Da. Ei mă controlează. Dar eu vreau să stau cu familia mea. Vreau să călătoresc pe mare. Fraţii mei pot să facă ce vor. Eu vreau să cânt, dar nu mi se permite să cânt, pentru că se întâmplă lucruri ciudate când scot sunetele acelea.

D: Nu văd ce nu ar fi în regulă cu cântatul. Ce se întâmplă când scoţi sunetele acelea ?

L: Orice vreau. Bărbaţii de pe deal se tem de mine.

I-am dat asigurări că poate să vorbească

despre aceste lucruri, fiindcă eu nu constitui o ameninţare.

D: Ce fel de sunete scoţi?

Lorraine şi-a încreţit buzele ca şi cum ar fi scos sunetul „Oooo”.

D: îţi mişti
buzele, dar eu
nu pot să aud
nimic.

L: Nu auzi sunetul? E ca vântul. Sunt sunetele vântului.

Apoi a început să scoată un ton ciudat, ascuţit şi prelung. Era un sunet gradat dar constant, care începea de la Ooooooooooooooooh (tonul de mijloc) apoi trecea la Ooooooooooooooooh

(ton înalt)
Ooooooooooooh (ton şi
mai înalt, apoi prea înalt
ca să-l mai auzi) şi apoi
iarăşi un ton de o
frecvenţă mai joasă:
Ooooooooooooooooooo
h (ton mediu). Mai târziu
când Lorraine a ascultat
banda, a spus că în mod
normal nu ar fi putut să
reproducă acel sunet.
Mai ales partea în care
îşi ridica treptat
tonalitatea, până când
era prea sus ca să o mai

poţi auzi.

Ea mi-a explicat că sunetul „deschidea uşile”. Nu am înţeles ce vroia să spună. Se referea la uşi fizice? „Poţi să treci prin aceste uşi. Ei nu pot să le vadă.” Deci în mod evident nu era ceva fizic. Se referea la ceva dintr-o lume nevăzută.

L: Sunt uşi aurite cu pietre preţioase încrustate pe margini şi cu o lumină albă şi colorată în centru. Ele nu sunt cu adevărat fizice. Sunt nişte deschideri, nişte portale.

D: Unde le vezi?

L: în faţa mea.
Acolo, în spaţiul
din faţa mea.

D: Când eşti afară?

L: Nu. Ele sunt cu mine
oriunde. Ele se află în

spaţiu. Sunetul creează
uşile şi deschide uşile.
Când se deschid, eu pot
să trec prin uşi.

D: Şi nimeni altcineva nu poate să vadă aceste uşi? Când ai descoperit prima dată că poţi face asta?

L: Aveam cinci ani. Eram cu familia mea, cu unchiul meu. Le-am spus nişte lucruri pe care puteam să le văd prin uşi. Ei au crezut că inventam poveşti, că eram ciudată.

D: Ce ai văzut prin uşi?

L: (în şoaptă) Eu văd viitorul.

D: Cum ai ştiut că era viitorul?

L: Pentru că le spuneam poveştile şi apoi se întâmplau. Ei au început să creadă ce le spun, când am ajuns la vârsta de opt ani. Apoi m-au luat bărbaţii de pe deal. Au început să mă testeze. Am fost pusă într-o cameră şi am fost supusă la diverse teste. Ei scriau ce le spuneam eu. Apoi au încercat să mă antreneze, ca să schimb ceea ce vedeam. Ei doreau ca eu să schimb

lucrurile, ca să-i ajut pe ei. Să le redirecţionez. Să fac să se întâmple lucruri bune pentru ei. Să trimit lucrurile rele către altcineva.

D: Deci vedeai şi lucruri rele?
L: Puteam să văd totul. Ştiam ce va urma. în interiorul uşilor existau trei ferestre. Eu vedeam că se pot întâmpla trei lucruri diferite.

D: Deci viitorul nu este unul singur.

L: (în şoaptă) Nu. Eu aş putea să-l schimb. Să-l trimit în altă parte, să-l mut. Să-l fac să fie diferit.

D: Este permis să faci aşa ceva?

L: E ca norocul. Când îţi vine norocul, ghinionul trebuie să meargă în altă parte. Ei nu vedeau asta. Ei credeau că pot să ia tot norocul şi să-l păstreze. Ei l-au luat pentru ei şi controlau toată lumea. Noi locuiam pe o insulă mare, cu multe golfuleţe. Am

văzut-o de pe nor, când am coborât. Este frumoasă. Iar ei au nişte structuri înalte pe vârful dealului. îi conduc pe toţi oamenii de dedesupt.

Părea a fi un fel de religie organizată.

L: încă nu au o biserică. Nu există încă o religie.

Este vorba de putere. Este templul. Este locul tuturor fiinţelor.

Se pare că ne-am întors în timp, înainte de apariţia religiilor organizate. Dar nu contează. Puterea şi lăcomia au existat încă de la începutul omului pe Pământ. Se pare că a existat o bătălie constantă între forţele

binelui şi ale răului.

D: Ei doreau să controleze pe toată lumea care locuia pe insulă, transformând ceea ce vedeai tu?

L: Da. Asta fac ei. Toţi cei

care au minţi puternice locuiesc în templu. Iar eu trebuie să merg să locuiesc în templu. Trebuie să-mi părăsesc familia.

D: Ce simte familia ta în legătură cu acest lucru?

L: Ei au devenit foarte prosperi din cauza a ce fac eu. Le-am adus noroc.

Te gândeşti la ceva şi se întâmplă. Apoi iei acel ceva şi îi dai o direcţie, îl trimiţi în alt loc, îl direcţionezi. Ei vor avea un control total al puterii, dacă voi merge să locuiesc acolo. Eu trebuie să le arăt cum să facă.

D: Crezi că poţi să le arăţi cum să facă?

L: Nu. (începe să scoată iar sunetele Ooooh) Tot ce fac eu este să deschid o fereastră. Portalul se deschide cu un sunet. Apoi pot să văd prin uşă, dacă privesc prin ea. Sunetul face valuri şi valurile deschid fereastra, iar eu pot privi

la ceea ce se va întâmpla.

D: Dar ai spus că trebuie să-i înveţi cum să facă şi ei asta?
L: Da. Ei cred că pot să învețe asta. (Chicotește) Dar eu nu ştiu de unde vine.

D: Cum poţi să le arăţi ceva, dacă nu eşti sigură nici tu cum faci aceste lucruri?

L: Nu ştiu cum să ascund faţă de ei informaţiile. Ei mă vor obliga să le divulg, sau va avea de suferit familia mea.

D: înţeleg. Ei sunt bărbaţi şi probabil că nu ar putea să scoată astfel de sunete.

L: (Şopteşte) Nu. Nu ar fi posibil. Anul ăsta am aflat cum să nu le spun adevărul, îi voi face să facă lucrurile corect. învăţ de la unchiul meu cum să le controlez puterea. Dar trebuie să mă prefac că nu vreau să ştiu. Iar ei încearcă să mă înveţe din

ce în ce mai multe lucruri. în curând voi avea toată cunoaşterea lor. Fiecare din grup are diferite daruri, din domenii diferite. Ei cunosc diferite lucruri privitoare la cum să controlezi minţile oamenilor şi m-au învăţat fiecare dar pe care-l au ei, dar trebuie să fac şi eu ceva, pentru că ei fac toate lucrurile astea dintr-un motiv greşit. Au să ne distrugă. Ei iau toată energia pozitivă şi aruncă

toată energia negativă într-o gaură. în curând energia negativă se va acumula... şi va erupe.

D: Energia trebuie să meargă undeva, asta vrei să spui?

L: Da. Dar ei nu înţeleg

asta. Toţi cred că pot să aibă parte numai de bine. Nu ştiu dacă voi reuşi să conţin toată cunoaşterea lor.

D: Ce vezi că se va întâmpla?

Ea ezită, apoi
începe să plângă.

L: Totul se
prăbuşeşte în
ocean.

***D: încerci să-i
avertizezi?***

L: Da. Ei spun că depinde de mine să dau la o parte ceea ce este negativ, să transform viitorul. Aş putea să fac asta, dacă ei şi-ar folosi puterea într-un mod corect. Dar ei nu o folosesc corect şi încearcă să împingă în gaură mai multă negativitate. Negativitatea se acumulează, iar ei devin din ce în ce mai imprudenţi şi neglijenţi.

Mi-e teamă că va trebui
să-i controlez. Când voi
cunoaşte toate darurile
lor, voi putea să le iau
puterea şi să o
direcţionez înapoi către
oameni.

D: Ăsta e planul tău? (Da) Te-ai dus la templul mare ca să locuieşti acolo?

L: Da. Este frumos. Are multe scări, coloane şi ferestre boltite care privesc către apă şi sunt multe păsări mari,

colorate. Se aude o
muzică frumoasă. E
foarte frumos. Eu am un
leopard negru. (Am fost
surprinsă să aud asta)
Numele ei este Sasha.
Este animalul meu
favorit. Ea îmi aude
gândurile. Este cu mine
tot
timpul.

D: Credeam că leopardul este un animal periculos.

L: (Chicoteşte) Poate fi periculoasă, dar alege să nu fie.

D: Ceilalţi oameni au şi ei animale favorite?

L: Da. Mulţi din ei au. Sunt animale peste tot, care locuiesc în armonie în acest loc mare. Este o clădire cu coridoare mari şi cu multe camere frumoase. Eu vorbesc în fiecare zi cu oamenii şi îi mint. Le spun ceea ce vor bărbaţii să le spun.

D: Despre ce minţi?

L: Despre pericolul de a trăi cu atâtea daruri. Nimeni nu mai este bolnav. Am învăţat să ne vindecăm. Eu am ajuns la vârsta de aproximativ 25 de ani.

D: Cum faci vindecarea?
L: Noi nu mai facem vindecări.

D: Dar când o făceai, cum o făceai?

Ea scoate acelaşi sunet ascuţit: „Oooo!”

D: Spune-mi ce faci.

L: Roteam tavanul ca să se alinieze la lumină.

D: (Nu înţelegeam) La care lumină?

L: Noi suntem lumină în interior. Lumina se

fracturează şi trebuie
realiniată la curgere.
Fiecare din noi este
învăţat tonurile, ca să se
realinieze la lumină.

D: Spuneai că roteşti tavanul Ce înseamnă asta?

L: Folosesc culorile şi tonurile prin lumină, ca să le realiniez. Există un tipar pe tavan cu sistemul solar. Culorile şi tonurile trebuie să se potrivească la el. Culorile sunt pe panourile cu lumină de pe tavan.

Arată ca nişte izbucniri de lumină de diferite culori. Arată ca o bucată de sticlă, dar există şi lumini micuţe colorate, conectate la un fel de tuburi. Luminile par a fi solide, dar sunt mici fleşuri de lumină în diferite panouri. Ele creează panoul. Tiparul sistemului solar se transformă pentru fiecare persoană care vine sub lumină. El este accesat de o lumină pe

care o ai la încheietura
mâinii şi este apoi expus
ca un tipar, pe tavan.
Apoi luminile se aliniază
şi coboară la baza
creierului în corp şi
realiniază corpul la
lumina voastră.

D: Este vorba de un fel de maşinărie? (Da) Deci tiparul zodiacal se schimbă pentru fiecare persoană în parte?

L: Este ca un fel de hartă a lor. Obişnuiam să lucrez cu asta individual, pentru aceşti oameni. în cele din urmă i-am învăţat să folosească tonurile şi nu mai aveau boli.

D: Mai este şi altceva pe tavan sau doar aceste tipare, apoi panourile şi lumina?

L: Există un obiect mare în centru, care direcţionează razele. Mai sunt o serie de obiecte care arată ca nişte cristale, amplasate la anumite distanţe în spaţiu. Lumina se fracturează când acesta se roteşte foarte, foarte repede şi nu poţi vedea cum se mişcă. Doar ştii că se mişcă. Emană ca nişte fragmente de lumină prin sticlă şi numerele sclipesc. Emite

lumini din panourile colorate (vorbeşte ca şi cum abia acum şi-ar da seama). Lumina ricoşează apoi prin staturile de cristale, până ajunge la numerele care corespund tiparului individual al unei persoane. Apoi sunt trimise la baza craniului, prin punctele de pe corp. Sunt nişte puncte micuţe pe corp, care corespund la fiecare din aceste lumini. Apoi urcă de la

chakra rădăcină până la chakra coroană.

D: Și asta vindecă persoana?

L: O aliniază la lumina individuală.

D: Fiecare om are propriul său

tipar? (Da) Şi această metodă descoperă tiparul, astfel încât lumina să o poată activa şi să vindece persoana?

L: Da. Ştim cum să aliniem lumina. Când lumina este fracturată, informaţia de boală părăseşte corpurile.

Atâta timp cât lumina este aliniată, corpurile nu mai îmbătrânesc.

D: Şi trebuie să existe anumite tonuri care să activeze acest proces. (Da) Bărbaţii ştiu cum să facă asta?

L: Nu. Dar eu ştiu. Am

dat de bucluc, fiindcă am făcut asta. Oamenii plăteau ca să fie vindecaţi. Doar cei bogaţi puteau fi vindecaţi. Acum sunt foarte supăraţi pe mine, pentru că i-am învăţat pe oameni cum să se vindece singuri. Dar nu contează. Oricum modul nostru de viaţă se apropie de sfârşit.

D: Asta vezi?

L: Da. Ghinionul creşte. A ajuns la o mărime care nu mai poate fi conţinut şi va erupe. Dar lor nu le pasă. Ei nu mă cred. Ei spun că treaba mea este să schimb viitorul. Să trimit ghinionul în altă parte. Au ales şi un loc unde să îl trimit. Este un loc unde trăiesc mulţi oameni, care nu sunt

bogaţi. Aceşti oameni susţin sistemul nostru social. Ei cred că nu mai au nevoie de aceşti oameni. E vorba de pescari şi fermieri. Oamenii care susţineau acest pământ. Ei cred că nu mai au nevoie de oamenii ăştia, dacă mă au pe mine ca să direcţionez norocul.

D: Şi ce vor folosi ca hrană?

L: Nu mai au nevoie de hrană.

D: Nu mai au nevoie să mănânce?

L: Nu aşa cum mâncau altă dată.

D: Deci ei cred

că se pot
dispensa de
oamenii de rând,
care întreţineau
sistemul?

L: Aşa cred ei. Dar este incorect, pentru că oamenii sunt singurul lucru care contează. Ei nu înţeleg că s-ar distruge totul. Nu ar muri numai oamenii aceia ci noi toţi, pentru

că energia acumulată este atât de mare şi de puternică.

D: Ai reuşit să accesezi toată cunoaşterea lor?

L: Da. Dar încă nu am destulă cunoaştere. Nu cred că va fi destul timp. Trebuie să acumulez

suficientă cunoaştere, ca să îi pot controla. Ca să pot schimba ceea ce facem şi să accept ghinionul, apoi să îi dau drumul puţin câte puţin, ca să
micşorez presiunea pe care stăm, ca să nu mai erupă. Ei cred că eu pot doar să o trimit în altă parte şi să îi distrug pe alţii aflaţi la depărtare, că tot necazul va dispărea. Ei nu înţeleg că ghinionul este atât de

mare, încât ne va lua pe
toţi cu el.

D: Şi ce se întâmplă?

L: (Pauză lungă) L-am lăsat să ne distrugă.

D: L-ai direcţionat puţin câte puţin ?

L: Nu. Aşa vroiam să fac,

dar nu mi s-a permis. Nimeni nu dorea să trăiască cu ghinionul acela. Să-i dau drumul puţin câte puţin însemna că mulţi oameni vor trăi copleşiţi de eşec, de foamete, de boală şi dezarmonie. Nu le-am spus că se apropie. Am lăsat să erupă. (îndurerată) Şi a distrus totul. Totul s-a prăbuşit. S-a auzit un vuiet lung de frecvenţă joasă sub pământ, apoi totul a

început să se
prăbuşească în jurul
nostru şi ne-am
rostogolit în mare.

D: Toată insula?

L: (în şoaptă) Totul.

D: Ce vezi când se întâmplă asta?

L: (O şoaptă palidă) Groază... oroare! Totul a fost distrus, nimic nu a supravieţuit. A fost ca o combinaţie de cutremure şi o explozie de bombă atomică, de o putere extraordinară. Roşu, negru, culori întunecate din pântecul Pământului... au erupt şi au luat totul cu ele. Şi atunci forţele s-au

egalizat.

D: S-au echilibrat? (Da) Iar tu unde te aflai ca să priveşti asta?

L: Eu stau lângă o coloană, sub una din ferestrele boltite. Privesc afară la ce se întâmplă. Arată ca şi cum Pământul s-a deschis şi a înghiţit totul. Apoi a vomitat în afară. Văd nori negri pe

cer, văd foc. Toată arta şi frumuseţea s-au dus. Am murit şi eu.

A început să gâfâie ca şi cum n-ar avea aer, ca şi cum s-ar sufoca. I-am dat sugestia că poate observa scena ca observator dacă vrea, fără ca să experimenteze senzaţii fizice.

L: (în şoaptă) Apă. Mă înec. Pentru că noi ne aflam la înălţime, am fost ultimii care am murit. (în şoaptă) I-am privit mai întâi pe toţi ceilalţi cum mor.

D: Deci priveşti totul dintr-un punct de observaţie înalt, după ce ai ieşit din trup?

L: (Vorbeşte puternic şi clar) Da.
D: Ce vezi din perspectiva asta?

L: Văd cum totul se prăbuşeşte în mare. Văd trupuri moarte de oameni şi animale, cum plutesc pe apă. Familia mea este cu mine. Toţi sunt cu mine.

D: Ce simţi despre ceea ce s-a întâmplat, când priveşti lucrurile din lumea spiritului?

L: Este o mare greşeală să permiţi lăcomiei să ia puterea şi să deţină controlul. A fost o lăcomie teribilă. Există o scară a lucrurilor: animale, copaci, plante, oameni... Cumva partea

negativă a forţei a fost mai puternică decât partea pozitivă.

D: Dar nu a fost vina ta. Nu trebuie să te simţi responsabilă pentru nimic.

L: Mă simt tristă pentru că am eşuat.

D: Tu încercai să faci ceea ce este corect.

L: Da. Aşa e. Marea s-a liniştit. Acum este calmă. Cerul a devenit din nou roz. Nu mai este nimic la suprafaţa apei. Este doar marea.

D: Ce s-a întâmplat în final?

L: Am revenit pe un pământ, unde era un deşert.

D: Pământul a apărut din nou?

L: (Cu un ton curios) Da. Apele au scăzut. Este foarte frumos aici.

D: De ce te-ai hotărât să vii într-un loc care este doar un deşert?

L: Ca să o iau de la capăt. De data asta trebuie să facem lucrurile corect.

D: încă mai ai puterile acelea?

L: Nu. Acum suntem oameni simpli. E mai sigur aşa. Va dura multe generaţii şi cu timpul va veni şi înţelegerea. Vom construi iarăşi ca să ajungem la acel nivel, dar de data asta vom face lucrurile corect. Bărbaţii nu vor mai conduce totul. Nu va mai domni lăcomia.

D: Crezi că vei putea

să readuci cunoaşterea şi puterea pe care ai avut-o prima dată?
L: Ea revine, o vom avea.

D: Dar oamenii sunt tot oameni. Crezi că vor putea să îşi controleze tendinţele negative de data asta? (Da) Crezi că ei sunt gata pentru asta? (Da) Fiindcă ştii că întotdeauna vor

exista oameni lacomi pe lume, care vor să controleze totul.

L: Ei se expun. Nu sunt în contact cu puterea. Ei vor trebui să renunţe la obiceiurile pe care le au. Păstrătorii puterii nu-i vor mai lăsa să controleze.

D: Cine sunt păstrătorii puterii?

L: Femeile. Ele conduc lumea cu iubire.

D: Vrei să spui că de data asta nu vor mai fi implicaţi bărbaţii?

L: Nu. Ei sunt implicaţi, dar va mai dura mult timp până când vor începe să deţină puterea.

D: Femeile vor fi cele care vor hotărî cum să fie folosită puterea?

Crezi că de data asta
va fi folosită într-un
mod corect?

L: Timp de mulţi, mulţi ani,
zeci şi sute de ani, aşa va fi.

D: Te referi la întreaga planetă sau doar la o anumită porţiune?

L: La întreaga planetă.

D: Asta se va întâmpla rapid sau va dura ceva

timp ca să se schimbe planeta?

L: Va dura.

D: Trebuie să începi de undeva, nu-i aşa?

L: Da. Cunoaşterea a fost folosită în mod greşit.

Apoi am cerut permisiunea să vorbesc cu subconştientul, ca să aflăm de ce a ales să îi arate lui Lorraine această viaţă.

D: De ce ai ales să îi arăţi această viaţă? Ce ai vrut să îi transmiţi?

L: Am vrut să îi transmit că gândurile ei sunt în regulă. Calea veche dispare şi vine calea nouă. Lucrurile nu vor mai fi niciodată la fel. Trebuie de asemenea să se pregătească să fie singură.

D: Ce vrei să spui?

L: Rolul ei se joacă din energia feminină.

D: Dar ea este câsâtoritâ.

L: (Pauză) Viaţa îi pregăteşte o altă cale.

Nu putem să îi spunem mai mult despre asta, acum.

Acesta este unul din indiciile care îmi arată când comunic cu adevărat cu subconştientul. El poate fi foarte obiectiv, lipsit de emoţii şi uneori extrem de dur în exprimare. Uneori este chiar crud.

De multe ori când Lorraine se relaxa sau medita, ea a văzut o cameră unde făcea vindecări cu cristale şi cu semne zodiacale pe tavan. Subconştientul a recunoscut că era vorba de aceeaşi cameră, descrisă în regresie.

D: Ea simte că are această putere de vindecare, dar nu poate ajunge la ea.

L: O va regăsi. Este mereu aceeași. Ceea ce pornește de la început, va fi finalizat.

D: Ea a încercat să folosească aceste

lucruri într-un mod corect. Nu a fost vina ei ce s-a întâmplat, nu-i aşa?

L: Nu există vină. Nu există regrete. Puterea s-a închis o vreme, până când toată lumea va înţelege despre echilibrul puterii.

D: Se pare că ea trebuie să înveţe femeile, dar majoritatea doctorilor sunt bărbaţi.

L: Din ce în ce mai multe femei vor deveni medici. Vei vedea în viitor că foarte puţini bărbaţi vor

fi medici. Vindecarea
vine prin feminin. Este o
energie pozitivă. Acolo
începe vindecarea. Acolo
începe viaţa.

D: Ei subestimează puterea energiei feminine, nu-i aşa?

L: Au controlat-o întotdeauna.

D: Cred că de fapt le era frică de ea.

L: Hmm, chiar ar trebui să le fie. Noi am adus-o pe Lorraine la tine, pentru că avea nevoie să afle anumite răspunsuri. Sperăm că va putea integra ce a văzut şi va reuşi astfel să îşi folosească puterea.

Această sesiune conţine

informaţii despre distrugerea Pământului în trecutul îndepărtat. Ni s-a spus că civilizaţiile de pe Pământ au ajuns la o dezvoltare remarcabilă, doar pentru a dispărea apoi de multe ori. Acest lucru s-a petrecut cu multă vreme înainte ca „omul modern” să apară pe scenă. Există o bucată mare de istorie, despre care noi nu ştim nimic. Aceasta este

treaba mea, să
redescopăr această
cunoaştere pierdută.

într-o altă sesiune,
clientul meu a descris
un grup asemănător de
oameni foarte avansaţi,
care trăiau într-o
civilizaţie din trecutul

îndepărtat. Rita, producătoare de televiziune, s-a văzut în altă viaţă într-o sală înaltă, cu coloane. Tavanul era cel al unui dom cu o înălţime de 60 de picioare. Pereţii erau făcuţi din alabastru aurit sau din agat. Duşumelele păreau de asemenea făcute dintr-un alabastru turnat în forme geometrice, cu un strat subţire de argint care le separa. A văzut

şi o casă a scărilor
foarte largă, cu trei sau
patru trepte din lespezi
mari care urcau până la
un nivel mai înalt, în
zona centrală de sub
dom. Aici lucra ea,
împreună cu alte
unsprezece femei.

„Camera aceasta
rotundă este un loc
deosebit, unde ne
adunăm ca să facem

anumite activităţi speciale. Structura de dom se află în centrul acestei clădiri şi are un scop energetic. Aici invocăm energia cu intenţia şi scopul de ajustare a câmpurilor de energie.”

Femeile erau îmbrăcate în veşminte uşoare şi largi, legate cu un cordon în jurul taliei. îi aminteau de desenele zeiţelor din antichitate. Hainele aveau

culori pastelate. Avea aproximativ 30 de ani, cu un păr roşu închis şi cu o piele palidă.

„Bărbaţii nu au permisiunea să intre în această clădire. Doar femeile fac acest gen de activitate. Nu suntem singurul grup de femei care fac asta. Mai există un grup de femei bătrâne care lucrează cu un alt fel de energie. Tot ce ştiu este că există femei mai în vârstă

care fac asta, iar noi suntem femeile tinere. Şi în grupul nostru există o femeie mai în vârstă. Va trebui să preluăm munca, pentru că la un moment dat ele nu vor mai lucra atât de mult şi se vor odihni. Când este nevoie de anumite tipuri de energie şi de cunoaşterea pe care o posedă aceste femei mai în vârstă, ele ies în faţă. Are de a face cu liniajul lor şi cu particularităţile cunoaşterii pe care o

posedă. Noi suntem femeile mai tinere, sau mai bine zis reprezentăm următoarea generaţie. Ele ne antrenează. Acum suntem destul de mature şi experimentate. Avem o bătrână înţeleaptă cu păr alb, care lucrează cu noi. Iar noi la rândul nostru, vom putea să-i învăţăm pe cei mai tineri, pentru ca această cunoaştere să nu se piardă."

Când s-au adunat cu toţii, ea a descris ceremonia sau ritualul pe care-l foloseau, pentru a începe lucrul cu energia. „Este liniște completă. Femeia mai în vârstă dă tonul, emite literalmente un ton. Nu ştiu de unde vine, dar ea produce acest ton în cameră şi acest ton funcţionează circular, în sens orar. Ea scoate un ton care stabileşte frecvenţa vibratorie în cameră, pentru munca pe care o

vom face. Apoi trebuie să ne pregătim propriile noastre câmpuri aurice. Intrăm în câmpurile noastre aurice şi creăm un ou albastru în jurul fiecăreia din noi, pentru protecţia noastră. Dar este mai mult decât protecţie. Oul albastru ne duce într-un loc unde putem să auzim şi să vedem mai clar. Este un loc de transmisie şi de receptare. Deci există un ou albastru, iar noi primim şi transmitem din

acest câmp de energie
special, care ne înconjoară
pe fiecare din noi.”

Femeile se adunaseră să
lucreze pe o anumită
problemă foarte
importantă. „Ceva
afectează vegetaţia din
afara acestei regiuni. Se
pare că este o problemă
legată de Soare. Simt că
are de a face cu petele de
pe Soare, cu exploziile

solare. Ceva de natura asta. Existau probleme pe Pământ din cauza unor interferenţe şi nivelul de radiaţii al Soarelui afecta vegetaţia şi fiinţele de pe Pământ. Câmpurile de energie ale unor fiinţe, inclusiv plante, nu reacţionau foarte bine la aceste schimbări şi se dereglau. Energia este foarte intensă şi noi încercăm să corectăm situaţia. Putem simţi dereglarea în câmpurile

vibraţionale din jurul nostru.”

Eu m-am gândit că va fi foarte dificil să lucrezi cu Soarele, fiindcă are atâta putere. „Nu, pentru noi nu este dificil. Noi nu putem modifica Soarele, dar putem ameliora intensitatea efectului anomaliilor solare asupra unora dintre noi. Soarele arde, răneşte şi strică

câmpurile emoţionale la o parte din oameni. Atmosfera pare a se subţia, pentru că de fiecare dată când se produc evenimente extraordinare pe Soare, noi suntem supuşi influenţelor lui. Acest lucru se poate vedea şi este incomod pentru toate fiinţele care trăiesc aici, inclusiv pentru peşti şi pentru apă. Apa e fierbinte.”

A descris apoi ritualurile. „Spunem o rugăciune mare împreună şi vorbim cu fiinţele care vor interveni între noi şi Soare, care vor lucra pentru noi. Cerem ca efectele asupra Pământului să se amelioreze. Se cere şi este invocat un strat protector ca o bulă, care să ne apere de o parte din efectele pe care le-am creat tot noi.”

Bineînţeles că am vrut să aflu mai multe despre fiinţele cu care colaborau. „Sunt nişte fiinţe mari ca devele naturii sau ca spiritul Soarelui şi tot ce funcţionează între acestea. Există o ierarhie de îngeri şi o ierarhie de deve care operează între Soare şi noi, ca agenţi de colaborare. Acest lucru permite asimilarea energiilor Soarelui, care pot fi utilizate şi

absorbite într-o manieră potrivită pentru planetă. Dar ceva s-a schimbat. Este ceva major. Nu ştiu dacă vom putea continua să ne mai bucurăm de susţinerea lor, ca până acum. Am ajuns la un punct de cotitură. Simt o mare tristeţe şi îmi tremură tot corpul. întotdeauna am putut să chemăm aceste fiinţe ca să ne ajute şi ele ne ajutau dacă puteau, dar de data asta se pare că

nu mai pot veni să ne ajute. Am ajuns la un moment critic din timp.”

Toate cele douăsprezece femei erau aranjate într-un cerc şi invocau protecţia. „Intrăm în ouăle albastre şi simţim că nu mai putem funcţiona. Există o barieră de protecţie între elementele care produc nivelul de vibraţie la care funcţionăm noi, cele douăsprezece femei.

Această bulă de protecţie va funcţiona multă vreme, putem rezista multă vreme. Nu ne mai simţim corpul, nu suntem conştiente de corpurile noastre. Cerem fiinţelor device să ne ajute şi de asemenea cerem permisiunea să ne proiectăm energiile într-o bulă protectoare care să ne mai protejeze încă o dată, dar nu mai avem timp. Ni s-a mai acordat o dispensă de mai multe

ori, ca să ocolim destinul, ca să se amâne acest cataclism. îmi vine în minte cuvântul eclipsă. Aceasta este eclipsa unui eveniment. Nu înţeleg ce înseamnă aceste cuvinte. Este un moment de eclipsă, ce o fi însemnând asta. Ne confruntăm cu un moment în timp când nu ştim dacă ni se va mai permite să invocăm protecţia altor fiinţe, din cauza fricii care domină oamenirea de pe planetă

acum. Lucrurile se schimbă acum în mod dramatic şi rapid. Aici totul este afectat. Ştim doar că putem să stăm aici în picioare şi să întrebăm ce se va întâmpla. Asta-i tot ce putem face. Am reuşit de multe ori să amânăm acest deznodământ. Am mai lucrat cu aceste energii şi înainte. Nu e prima dată.
Aceste fiinţe au lucrat cu noi, generaţii după

generaţii. Aici timpul este diferit, în sensul că o generaţie durează o peroadă foarte lungă de timp. De-a lungul a mai multe generaţii, am invocat aceeaşi protecţie care a funcţionat în trecut, dar înţelegem acum că această tradiţie de ajutorare a ajuns la capăt. Va trebui să ne descurcăm cum putem.”

în ciuda faptului că au depus toate eforturile posibile, au eşuat.
Clienta mea a spus ceva ce nu am înţeles. Ea a spus: „Nu mai putem continua aşa. Trebuie să dormim. Nu mai există nici o procedură după asta. Vom dormi multă vreme.”
Am cerut mai multe explicaţii. Vroia să spună că au murit, că şi-au părăsit corpul fizic?

Mi-a răspuns că această interpretare era parţial corectă, fiindcă de fapt lucrurile erau mai complexe. „Corpurile noastre nu pot rezista impactului cu această radiaţie, corpurile vor muri. Va trebui să le părăsim. Eu sunt ca toată lumea. Şi mie imi este frică. Modul nostru de viaţă va fi distrus de forţa de pe anumite porţiuni din Soare. Modul nostru de trai va fi distrus şi nu

vom mai exista aşa cum
am făcut-o până acum.
Este sfârşitul unei
perioade, sfârşitul unei
epoci. Va trece multă
vreme înainte să putem
reveni şi să ne reluăm
activităţile. Va trebui
să traversăm o perioadă de
somn şi odihnă în care să
lăsăm pur şi simplu
lucrurile să se întâmple,
pentru a reveni apoi acolo
unde ne-am aflat mai
înainte şi pentru a
reconstrui viaţa într-o

epocă de aur. Vom dormi o vreme. Cunoaşterea noastră conştientă nu va mai fi ceea ce este astăzi. Va fi cum a fost înaintea noastră, în generaţia precedentă. Va adormi şi se va închide, cât timp vom traversa acest ciclu întunecat. Apoi se va trezi la timpul potrivit şi vor exista momente şi locuri ca acesta, dar în alt mod. Vor veni cu toţii ca să lucreze cu aceste fiinţe feminine, care s-au adunat ca să

invoce toate forţele necesare, cum ar fi devele de pe Soare şi din atmosfera de pe Pământ. Toţi se vor aduna din nou ca să lucreze împreună, pentru a reveni într-o perioadă de aur, ca alabastrul acesta de care suntem înconjuraţi. Ne vom întâlni din nou într-o zi şi vom atrage atenţia tuturor, ca să se trezească. Suntem foarte trişti. Această cunoaştere se va pune la păstrare până

când... ceea ce a fost programat în noi se va trezi. Va veni o vreme în care ne vom trezi din nou ca Frumoasa Adormită, şi încă odată totul va fi foarte frumos."

Probabil vroia să spună că vechea cunoaşterea şi abilitatea umană de a folosi această cunoaştere vor rămâne închise multă vreme, până când va veni

momentul potrivit ca aceste abilităţi şi talente să fie aduse din nou pe Pământ. Ni s-a spus că asta s-a întâmplat după ce oamenii au abuzat de abilităţile lor în Atlantida. Mi s-a mai spus că „Ei” cred că am ajuns în pragul trezirii, că aceste abilităţi încep să reiasă la suprafaţă, la mulţi oameni. Eu ştiu ce se întâmplă datorită oamenilor care vin la mine, ca să facă sesiuni de hipnoză. Unul din

scopurile sesiunii este ca ei să înţeleagă că au aceste abilităţi şi să le readucă la suprafaţă.

Din perspectiva ieşită din corp, ea putea să vadă tot ce s-a întâmplat. Am rugat-o să-mi spună ce vede. „Se prăjeşte totul, formele de viaţă nu pot supravieţui acestor radiaţii. Suntem prăjiţi de radiaţii, dar suntem permeaţi şi de

această energie şi lumină aurie. Nu mai înţeleg. Apoi totul dispare.” Am întrebat-o despre clădiri. „Nu cred că mai sunt relevante. A dispărut tot ce avea de a face cu acea frecvenţă, cu acea dimensiune, cu toate lucrurile delicate care sunt susţinute doar printr-un bun echilibru electro-magnetic, prin nivele potrivite de radiaţii, temperatură adecvată, nivele de umiditate. Viaţa este sensibilă la tot ce se

petrece, inclusiv la plante şi animale. Totul a ajuns la capăt, a ajuns la sfârşit.” Apoi a descris cum arăta totul după ce s-au calmat lucrurile. Se pare că nu a fost vorba de sfârşitul omenirii, pentru că a văzut câţiva oameni care au supravieţuit. „E foarte întuneric. Oamenii au revenit, dar este o locaţie diferită. Terenul e mult mai închis la culoare. E Orientul Mijlociu sau

Africa. Arată la fel, doar că există mai mult pământ în Orientul Mijlociu şi Africa.”

Am vrut să aflu mai multe despre catastrofa de care pomenise. „Ei se joacă şi experimentează. Folosesc energia, pentru că au ajuns departe în cunoaşterea energiei luminii şi a puterii cristalelor (siliconului). Am reuşit să angrenăm o

mare parte din această
energie, dar se pare că
am depăşit limitele. Eu
nu lucram în zona aceea.
Nu era treaba mea. Mă
aflam aici, în această
zonă unde se află domul,
sub dom, pentru că eram
femeie şi asta era treaba
mea. Dar în exterior au
mai existat şi alţii care
erau bărbaţi, şi lor li s-a
permis să lucreze cu
energiile. Se pare că au
fost şi nişte femei care
au avut voie să lucreze

cu ele. Au lucrat cu generatoare şi cristale, cu astfel de lucruri. Pot să-i văd acum. Au amplificat energia dar acest lucru a generat probleme mari, care nu au mai putut fi inversate. Ceea ce au creat ei nu se potrivea cu efectele radiaţiilor solare. Acest experiment a avut un efect devastator. Nu a mai putut fi oprit. Ei l-au creat. Au exagerat şi au deranjat mult echilibrul

radiaţiilor. Ne-au expus pericolului, iar noi eram complet vulnerabili. Nu mai existau bariere atmosferice care să ne protejeze de Soare şi de radiaţiile lui. Au distrus scuturile care ne protejau. Altfel nu am fi fost total expuşi la acţiunea Soarelui. Ne aflam prea aproape de el. Fuseseră montate aparaturi sofisticate pentru protecţia noastră, dar au fost distruse,

pentru că ei se jucau cu sursele de energie. Acum trebuie să ne întoarcem în întuneric. Trebuie să o luăm de la capăt, să redescoperim totul de la început.”

Am întrebat-o: „Zona în care locuiai era singura zonă de pe Pământ în care s-a întâmplat acest lucru? Sau s-a întâmplat şi în alte locuri de pe

planetă?”

‚Aceasta este zona care a fost arsă, dar au existat probleme mari şi în alte părţi.
Nici nu ştiu cât timp a trecut, dar văd viaţă.
Totul arată dezastruos.
Se pare că este vorba de o regiune dintre Orientul Mijlociu şi Africa. Există puţină vegetaţie. Totul este primitiv. Acest loc obişnuia să fie foarte

verde. Pot să văd cum era înainte. Vechiul peisaj a fost distrus. Au existat efecte asupra mediului înconjurător şi în alte zone. Dezastrul nu s-a produs într-un singur loc. A durat mult timp ca viaţa să revină, pentru că şi au fost afectate şi alte zone. Ceea ce a rămas nu era plăcut şi nici frumos. Nu erau locuri în care să vrei să mergi. Dar a trebuit să mergem acolo.

Există mult frunziș în copaci, dar locul nu este atrăgător. Este un loc arid.”

M-am întrebat dacă asta era din cauza deșertului care era cel mai mare din lume, care s-a format în zona aceea. „Este posibil, pentru că nu există multă vegetație care să se reformeze. Când mă uit în viitor văd

multe energii negre, întunecate. Văd multe regiuni arse, uscate, care arată ca deşertul. Văd stânci ascuţite, de un maron ca de deşert. Nu văd mulţi copaci, doar pe ici pe colo câţiva pomi necăjiţi. Locurile nu mai sunt cum le ştiam noi. Noi aveam recolte frumoase şi plante frumoase şi un mod frumos de a cultiva plantele. Foloseam energia ca să cultivăm

plantele în frumuseţe şi curăţenie, într-un mod unic. Recoltele erau de zece ori mai mari în comparaţie cu timpurile moderne, fără a se folosi nici un fel de chimicale, doar pentru că ştiam cum să folosim bine energia ca le cultivăm în abundenţă, fără efecte negative. Dar acum nu-mi dau seama cum vom supravieţui în locul ăsta atât de uscat.”

„Ai spus că va trebui să dormi o vreme.”

„Da. Dar acea putere nu s-a trezit. Acea cunoaştere nu s-a trezit. S-au trezit doar minţile noastre primitive şi trupurile, la modul de supravieţuire. E ca şi cum sufletul era izolat de noi. Nici măcar nu mai ştiam ce este sufletul.”

„Vrei să spui că aţi luat-o de la început, într-un mod primitiv?”

„Nu eram primitivi ca oamenii cavernelor. Suntem oameni ca cei din zilele noastre. Dar eram primitivi în sensul că duceam o viaţă disperată, o viaţă plină de foamete. Nu mai exista abundenţă. Cunoaşterea se pierduse. La fel hrana şi animalele. Nu se mai văd animale în jur. Doar nişte fiinţe mici care se târâie pe

pământ. Doar acestea au putut supravieţui în mediul înconjurător oribil din jur. Asta e tot. Chiar mâncăm astfel de fiinţe. în cele din urmă mi-am dat seama că a existat multă frumuseţe aici. Şi ni s-a oferit mult ajutor. A existat o interferenţă puternică cu multe dimensiuni, ceea ce a făcut să experimentăm o viaţă abundentă, în care trăiam într-un mod

minunat. Dar noi n-am respectat asta. Nu am respectat nivelele complexe de inteligenţă care au trebuit să colaboreze, ca să facă acest loc să funcţioneze ca o entitate holistică. Printre noi au fost mulţi oameni care nu au respectat asta, pentru că erau obsedaţi de ideea de a amplifica energia. în mintea lor, mai multă energie însemna mai multă putere. Au preluat

controlul surselor de energie cristalină şi de silicon pentru a controla tot ce există, inclusiv forţele elementale. Au amplificat energia, crezând că fac bine. Nu înţeleg de ce au crezut asta, pentru că eu nu mă ocupam de domeniul energetic, de producerea de energie, ca ei. Din perspectiva mea nu este clar ce au crezut ei că fac. Pentru că noi aveam deja totul,

nu mai aveam nevoie de nimic. Nu înțeleg nici de ce au crezut că avem nevoie de mai multă putere. Probabil vroiau să realizeze ceva sau să își amintească ceva. Nu știu."

„Crezi că există o lecție aici?"

„Lecția ar fi că mai mult nu este mai bine. Abuzul de

energie, abuzul de putere.
A acţiona împotriva
ordinii naturale a
lucrurilor, împotriva
întregului regn al
develor şi al îngerilor,
împotriva a tot ce a fost
creat atât de frumos
pentru noi. A acţiona
împotriva tuturor acestor
lucruri, ca şi cum ele nu
ar avea nici un înţeles,
de dragul puterii.
Puterea brută şi
experimentele lor păreau
a fi pentru minoritatea

de conducători mai importante decât să onoreze ceea ce exista deja şi ne proteja. Ei nu au înţeles că exista o putere mai mare decât orice putea fi conceput, care ne va arde. Se pare că şi în zilele noastre se fac lucruri asemănătoare. Istoria se repetă. S-a produs multă distrugere, au fost distruse sufletele şi fiinţele care au locuit acolo. A fost o distrugere

mare şi o mare
tristeţe. Un şoc mare,
tristeţe, întuneric şi
traumă care a afectat
aceste suflete. Eram cu
toţii acolo, în acel moment.
Căzusem cu toţii de acord
să ne aflăm acolo în acele
vremuri. Unii păstrau
înregistrările sau făceau
înregistrări, ca să păstreze
ceea ce s-a întâmplat. Alţii
se aflau acolo pentru a face
înregistrări, pentru atunci
când ne vom trezi. Alţii se
aflau acolo ca să

accelereze evenimentul, deşi nu era cel mai înţelept lucru de făcut. Dar s-a făcut şi fiecare şi-a jucat rolul exact aşa cum conveniseră că o vor face, atunci când au venit aici. Nu înţeleg de ce a trebuit să se întâmple aşa ceva. Este un proces prin care a trebuit să trecem. Nu înţeleg de ce a trebuit să fie aşa, dar aşa a fost. Iar acest lucru a influenţat procesul care a urmat după aceea."

Am chemat apoi subconştientul, ca să întreb de a ales să-i arate Ritei această viaţă. Ce legătura avea ea cu viaţa sa prezentă?

Răspunsul a fost: „Aici i s-a rănit inima. Aici i s-a rănit sufletul. S-a creat o rană pentru mulţi oameni. Aici am căzut noi. Acest lucru a produs un şoc la toate

nivelele, a fost un asalt asupra sufletului la nivel astral. Fiecare nivel al fiinţei a fost şocat. Nu i s-a mai permis să îşi amintească, pentru că durerea de a şti ar fi produs o mare depresie, în zilele întunecate care au urmat. Nu avea rost să-ţi mai aminteşti, pentru că va dura apoi multă vreme până să revină roata la ce a fost altădată. Centrul inimii Ritei a fost protejat prea multă vreme, dar

acum această protecţie nu mai este adecvată. Ea poate să îşi regăsească acum amintirile. Aceasta este o perioadă importantă pentru noi toţi. Este interesant că am învăţat iarăşi cum să cultivăm diverse plante, cum să fim abundeţi. Avem acum o mulţime de plante şi animale şi tot ce ne trebuie, dar iată că le distrugem din nou. Aşa ceva nu poate fi tolerat.”

Ştiinţa a scăpat de sub control, atunci când oamenii de ştiinţă se jucau controlând vremea şi atmosfera. „Se pare că au făcut ceva care ne-a făcut foarte vulnerabili la nivel electromagnetic. Am devenit foarte vulnerabili la influenţa Soarelui şi la anomaliile lui. Ei au cauzat asta. S-a subţiat bariera protectoare a Pământului faţă de Soare. Atunci când Pământul nu este izolat într-un mod adecvat,

Soarele produce stricăciuni.”
Grupul din care făcea parte ea, ştia că folosirea negativă a elementelor naturii va duce la dezastru. Cei din grup au încercat să-şi folosească energia pozitivă pentru a contracara acest fenomen, dar nu au avut succes. Folosirea greşită a energiei a creat o gaură mare în stratul de ozon. Energia directă a

Soarelui a intrat pe acolo şi a ars Pământul în anumite locuri. Milioane de fiinţe şi-au pierdut viaţa şi clima s-a schimbat. S-au format deserturi uriaşe acolo unde a coborât în mod direct puterea divină, iar viaţa şi fertilitatea nu au mai revenit niciodată în acele zone. Această poveste seamănă înspăimântător de mult cu ceea ce se petrece în perioada noastră

modernă. De câte ori mai trebuie să se repete istoria, înainte ca omenirea să înţeleagă mesajul? Pământul este o fiinţă vie şi se va revolta dacă se fac prea multe stricăciuni. Pământul are puterea de a riposta, dacă muritorii cred că au puterea de a domni peste tot ce există.

Iată un alt exemplu a unei civilizaţii care a fost distrusă în vremurile străvechi:

Carol este o clarvăzătoare cu daruri deosebite, care lucrează cu poliţia şi cu oameni de pe tot globul, încercând să descopere informaţii pierdute din situri istorice. Suntem prietene de mulţi ani şi această sesiune a avut loc când am vizitat-o

acasă la ea, la Little Rock, în Arkansas. Căutam informaţii care să o ajute în investigaţiile sale din Egipt. Ca de obicei, am început prin a ruga subconştientul să ducă persoana înapoi în cea mai adecvată viaţă trecută, care poate să explice ce se petrece în viaţa de acum. Carol a coborât foarte repede în transă, dar în calitate de clarvăzătoare, era

obişnuită cu starea de transă. Mai mult decât atât, mă cunoştea şi avea încredere în mine.

A coborât de pe nor într-un loc care nu-i era familiar şi a întâmpinat dificultăţi în a descrie ce vedea în jur. „Sunt nişte locuinţe aşezate una în vârful celeilalte.” Locuinţele erau construite dintr-un fel de

lut cu diverse culori pastelate. „Nu am nici un termen de comparaţie. Locuinţele sunt împrăştiate. Sunt multe, multe locuinţe individuale care au nişte deschizături şi sunt aşezate una în vârful celeilalte. Este ca un munte sau un deal plin de astfel de locuinţe.” Nu erau construite într-un munte, ci erau făcute ca să arate ca un munte sau ca o stâncă.” Unele sunt

mai proeminente decât altele, unele intră în rocă, altele nu. Unele din cele care sunt mai retrase au nişte balcoane pe care te poţi plimba. Sunt foarte ciudate. în stânga mea sunt clădiri care nu fac parte din acest munte. Şi ele sunt foarte ciudate, cu acoperişuri înclinate în mod straniu, în unghiuri inedite şi plate. Nu este multă vegetaţie. Văd doar acest oraş mare, cu

clădiri ciudate.”

I-am cerut să descrie cum arată şi a văzut că era o tânără de aproximativ 14 ani, cu păr roşcat şi pielea foarte deschisă la culoare. Era îmbrăcată într-o tunică largă cu mai multe straturi, legată cu sfoară la talie. Avea o piatră mare roşie care îi atârna la gât, pe un lanţ. Vocea

îi devenea tot mai
copilăroasă, pe măsură
ce se identifica mai
îndeaproape cu
personalitatea de atunci.

C: Am un lanţ la gât. (Rosti acest cuvânt ca şi cum nu s-ar fi gândit la el în mod normal.) Cu o piatră roşie.

D: Pare a fi frumoasă.

C: Nu. Nu e frumoasă. Este o unealtă. E ceva natural. Este foarte lungă, nu e perfectă. Este o unealtă pe care o pot folosi la... (întâmpina dificultăţi în găsirea cuvintelor potrivite. Vorbea într-un mod primitiv, folosind un cuvânt mai degrabă decât o propoziţie) Inima. Folosită pentru inimă. O deschide, ţine inima deschisă.
D: Ştii cum să o foloseşti

în acest scop?

C: întotdeauna am ştiut. Fiecare din noi ştie în ce fel se presupune că trebuie să folosim aceste pietre. Fiecare din noi ştie.

D: Există mai multe pietre pentru lucruri diferite? (Da) Fiecare din voi are o piatră

diferită?

C: Fiecare din noi, da. A mea este roşie. Ca să păstrez inima deschisă, ca să curgă în Unitate.

D: Ai spus că mai sunt şi alţii. Sunteţi un grup?

C: Da. întotdeauna am făcut asta.

D: Chiar şi atunci când erai doar un copil?

C: întotdeauna.

D: V-a învăţat cineva cum să o folosiţi?
C: (Derutată) Să mă înveţe?

D: Ţi-a arătat cum?

C: Hmm. Mai mulţi.

D: Mai mulţi oameni ţi-au arătat...

C: (Mă întrerupe) Nu
oameni. Oamenii nu ştiu.
Oamenii nu înţeleg.

D: Vrei să spui că un om obişnuit nu înţelege cum se face asta? C: Nu. îi ajutăm noi.

Erau doispreze băieţi şi fete în grupul ei. Aveau aproximativ aceeaşi

vârstă. Răspunsurile ei erau foarte simple, formulate aproape copilăreşte.

D: Ai spus că întotdeauna ai ştiut cum să faci asta. Ţi-a arătat altcineva cum se face?

C: (Confuză) Hmm. Am nevoie de un cuvânt pentru asta.

D: Ei, poate nu de un cuvânt, ci de o descriere. Ai spus că nu sunt oameni obişnuiţi.

C: Ei nu sunt oameni. (întâmpină dificultăţi în găsirea cuvintelor care

să-i descrie) Sunt nişte
fiinţe frumoase.

D: Cum arată ei?

C: Sclipesc în lumină.
Sunt frumoşi. Ei provin
din Sursă, din Unitate.
Mă ajută să-mi amintesc
cine sunt eu, dar nu
întotdeauna.

D: De ce nu întotdeauna?

C: Nu suntem în siguranţă.

D: De ce nu sunteţi în siguranţă?
C: Pentru că atragem prea multă atenţie.

D: Atenţie de la oamenii din oraş?

C: Nu. De la forţele întunecate. Noi suntem

protejaţi. (Rosti acest cuvânt ca şi cum era ceva straniu) Dar dacă atragem prea multă atenţie (pentru că încă suntem tineri), asta ne poate pune în pericol, din punct de vedere fizic.

D: Deci nu trebuie să vă faceţi griji privitor la oamenii din oraş?

C: Hmm. Nu. Ei au ajuns la o anumită înţelegere şi deschidere. Nu toţi... cei mai mulţi dintre ei. Sunt încă tineri, dar încep să aibă propria lor înţelepciune.

D: Ai şi o familie aici?

C: Familie. Da.

D: Familia ta ştie ce ai fost tu învăţată să faci?

C: Nu au avut de ales. Ei sunt familia noastră. Ei sunt fiinţe fizice şi noi îi iubim, dar ei nu înţeleg totul.

D: Ai spus că nu au avut de ales. Ce vrei să spui?

C: (întâmpină iarăşi dificultăţi în găsirea cuvintelor.) Obligaţi? (Confuză)
Părinţii noştri trebuie să ne permită să facem ceea ce avem nevoie să facem. Nu ne pot opri şi nici nu vor să facă asta. îşi dau seama că noi suntem

diferiţi şi din cauza asta nu încearcă să împiedice ceea ce facem, dar ei nu înţeleg de ce sunt obligaţi să ne permită să facem ceea ce avem nevoie să facem. Ei nu ştiu de ce se întâmplă asta, dar se simt obligaţi cumva.

Aceste informaţii sunt similare celor din primele capitole, unde sunt

prezentaţi oameni născuţi în familii normale, care nu puteau să înţeleagă abilităţile deosebite ale copiilor lor. Copiii au fost predaţi la un templu pentru a fi crescuţi acolo, pentru că părinţii lor nu reuşeau să-i înţeleagă. Acolo li s-a permis să-şi dezvolte şi să-şi cultive abilităţile, fără intervenţia părinţilor.

Am vrut să aflu mai multe despre piatra specială pe care o purta la gât:

D: Ai spus că ceilalţi din grup au pietre diferite. Sunt pentru alte părţi ale corpului, aşa cum a ta este pentru inimă?

C: Da. Da. Energie pentru centrii energetici.

D: Au alte culori?

C: Albastră. Piatra albastră ajută la comunicare, la rostirea cuvântului, la canalizare, la aducerea de informaţii. (Vorbeşte încet şi cu efort, ca şi cum ar folosi cuvinte nefamiliare şi greu de

pronunţat) Piatra galbenă este pentru sănătate. Echilibrul sacru.

D: Vrei să spui că se creează un echilibru între ceea ce este fizic şi ceea ce este spiritual? (Da) Mai sunt şi alte pietre?

C: Mai sunt şi alte

pietre, da. Verde. Verde este pentru vindecare. Verde este şi pentru menţinerea echilibrului cu energiile Pământului şi cu plantele. Ajută la comunicarea cu plantele.

D: O, voi puteţi comunica cu plantele?

C: (Se exprimă emfatic) Da! Ele ne învaţă.

D: Nu m-am gândit niciodată la asta. Ce poate să te înveţe o plantă?

C: Ne învaţă cum să le folosim.

D: O! Cum folosiţi plantele?

C: în orice fel, în orice mod pentru care au fost create. (Spuse astea pe un ton ca şi cum toată lumea trebuia să cunoască aceste informaţii) Ca să ajute oamenii. Ca să ajute alte plante. Ca să ajute mediul înconjurător. Să

ajute animalele. Să ajute
la crearea Unității. Ele
pot face orice!

Vocea ei avea un ton ca
şi cum nu-i venea să
creadă ce spune, deşi
informațiile debitate
păreau a fi evidente
pentru ea şi
fundamentale. Nu-i
venea a crede că nu sunt
la fel şi pentru mine.

D: Nu m-am gândit niciodată la asta, în acest mod. Voi folosiţi plantele ca să vindecaţi oameni?

C: Da. Ni se spune ce să facem. „Ei” ştiu cum

trebuiesc folosite.

D: Eu mă gândeam că veţi culege frunze sau astfel de lucruri.

C: Nu este nevoie să distrugem planta, ca să folosim planta.

D: Mă gândeam la utilizarea plantelor, a frunzelor, a bobiţelor

sau a florilor. Nu trebuie să faceţi asta?
C: Putem să o facem.

D: Cum le folosiţi, dacă nu le distrugeţi?

C: (Vorbește simplu, ca un copil) Folosești

conştiinţa lor, vibraţia şi esenţa. Le ceri să facă ceea ce trebuie ele să facă.

D: Nu m-am gândit niciodată că florile au o conştiinţă.

C: Totul are conştiinţă. Dar trebuie să fim foarte atenţi cum le folosim, ca să nu atragem atenţia.

D: Ceilalţi oameni nu vor înţelege, nu-i aşa?

C: Nu contează. Unii din ei înţeleg.

D: Oraşul acesta în care locuieşti are mijloace de transport?

C: (Confuză) Transport?

D: Cum călătoriţi dintr-un loc în altul?

C: (Pauză. Este confuză) Pentru ce?

D: Cum mergi dintr-o parte a oraşului în alta? Cum călătoreşti în afara oraşului?

(încă este confuză) Sunt doar curioasă privitor la oraş.

C: Oraşul? Mişcare? (Da) Vehicule... (un cuvânt necunoscut)

D: Da. Cunoşti acest cuvânt?

C: Prin mintea de acum.

D: Mintea de acum... ce înseamnă asta?

C: (Confuzie. O pauză plină de frustrare) Traduc. Traduc prin

mintea de acum. (Se exprimă încet şi cu efort) Traduc acest timp prin mintea de acum.

D: Traduci acest timp prin mintea de acum... (Nu înţelegeam, dar am mers mai departe folosind terminologia ei). Există vehicule? Ai folosit acest cuvânt.
C: Vehicule? (întâmpină dificultăţi de a explica).

Vehicule pentru o persoană. Există şi vehicule duble, care se mişcă. O mişcare normală. Magnetică?

D: Poţi să stai aşezat în aceste vehicule şi să mergi în diferite locuri?

C: Să stai aşezat în ele. Da.

D: Ele circulă pe pământ? (Ezită) Pe suprafaţa solului?

C: Da, aşa se pare.

Comunicarea devenea din ce în ce mai dificilă, cu cât coboram mai adânc. Mi- am dat seama că se identifica din ce în ce mai mult cu cealaltă personalitate şi întâmpina dificultăţi în a descrie lucrurile în termeni pe care să-i putem înţelege. Se separase complet de mintea lui Carol, dar încă mai încerca să îi folosească vocabularul.

C: Eu nu pot... încerc să traduc prin mintea de acum. Electro-magnetic.

D: Ai urcat în vehicul. Apoi ce faci?
C: Porneşti la drum.

D: Poţi să o faci pur şi simplu? (Aha! Folosind mintea de acum).

Nu înţelegeam că se referea la mintea lui Carol. De fapt ea vroia să spună că traducea informaţiile prin mintea lui Carol, folosind vocabularul ei.

C: Traduc prin mintea de acum.

D: (Tot nu înțelegeam) Traduci prin mintea de acum şi eşti capabilă să faci vehiculele să se mişte. Este corect? (Frustrată: Nu.) îmi pare rău că întâmpin o astfel de problemă, dar chiar vreau să înțeleg.

C: îţi traduc prin mintea care este... (Confuză)

D: Cred că înţeleg ce vrei să spui. Tu încerci să găseşti cuvintele, este corect? (Da) Cealaltă minte, mintea ta, nu are aceste cuvinte.

Arăta uşurată că am înţeles în sfârşit. în sfârşit reuşea să comunice cu mine.
D: Fac tot ce pot şi te rog să faci şi tu ce poţi, cu cuvintele pe care le găseşti. Cum sunt propulsate aceste vehicule? Ce sursă de energie folosesc?

C: (încet) Pulsul...

electro-magnetic. D: Au

un volan sau cum le

conduci?

C: Le conduci cu gândul.

D: Mintea trebuie să fie foarte puternică, dacă puteţi face asta. Vă gândiţi doar unde vreţi să meargă?

C: Vehiculul ascultă ce îi spui.

D: Vehiculul îţi urmează gândurile. (Da) Toată lumea din oraş are asemenea abilităţi?

C: (Ezită din nou) Unii da, alţii nu. Dar pot fi duşi de cei care pot.

D: înţeleg. Cei care nu ştiu cum să o facă, pot fi duşi de ceilalţi. Oraşul pare a fi un loc bun în care să locuieşti.

C: Da. Aşa este. Dar se

apropie vremuri

întunecate.

D: De unde ştii că se

apropie vremuri

întunecate?

C: (Cu tristeţe)
Noi ştim.
(Aproape plânge)
Noi ştim.

D: Ce anume vedeţi?

(începe să plângă)

C: Se va distruge totul. Va dispărea totul.

D: Ce vezi că se întâmplă?

Plângea fără să se ascundă. Era greu să vorbeşti cu ea.

C: (între hohote de plâns) Va veni întunericul...Va avea loc o transformare şi nu poţi face nimic în privinţa asta.

D: Cine va produce întunericul? Poţi să vezi asta?

C: (Plânge) Nu ştiu totul, dar oamenii nu vor să se trezească. Ei nu vor să se angajeze în procesul de trezire... în procesul Unităţii.

D: Nu ştii ce anume cauzează întunericul?

C: întunericul se apropie. (Ezitare şi confuzie) Forţele întunericului? Nu sunt de aici.

D: Ele vin din altă parte?

C: O parte din ele. Este îngrozitor. Pot să văd asta. Ştim doar că distrugerea va veni. Şi facem ce putem, atâta timp cât mai putem.

M-am hotărât să o îndepărtez de această

scenă, ca să descopăr ce anume se va întâmpla. I-am dat instrucţiuni să meargă înainte la o zi importantă şi am întrebat-o ce vede. A ajuns acolo instant şi părea foarte necăjită de ceea ce vede. Gemea.

D: Ce se întâmplă?

C: (Câteva secunde nu a răspuns nimic, dar îmi

dădeam seama din expresia feţei, că se întâmpla ceva.) Am murit. (Spuse asta simplu şi direct, fără emoţie.)

Mi-am dat seama că trebuie să o duc înapoi înainte de eveniment, ca să descopăr ce s-a întâmplat. I-am dat instrucţiuni că poate privi totul ca un

observator, dacă doreşte. Părea a fi ceva traumatic şi în acest caz era mai uşor de observat dintr- un punct de vedere obiectiv. Expresiile sale faciale arătau emoţii puternice. A respirat adânc şi a început să-mi spună ce vede.

C: Un cerc. Suntem toţi într-un cerc. Ne

mişcăm în cerc. Este ceva în centru. (Confuzie când încearcă să explice ce se întâmplă.) Văd un obelisc care are o piatră în vârf. Noi ne rotim în jurul lui, în sens invers acelor de ceasornic.

D: De ce faceţi ceremonia?

C: Ca să aducem lumină. Fiindcă se apropie întunericul. Noi trebuie să facem asta, cât mai suntem în stare.

D: Apoi ce se întâmplă?

C: Se aud explozii. Sunt explozii de întuneric. E ca un vuiet de furtună şi de tunete, ţipete. Dar noi trebuie să continuăm.

D: De unde vin exploziile?

C: Vin de la Apus.

D: Ştii ce anume cauzează exploziile?

C: Nu ştiu. E... (Confuzie totală. Nu putea să formuleze cuvinte care să descrie ce se întâmplă.) Pământul... se transformă. Ceva explodează. Se aud multe explozii. Nu ştiu. întuneric. Este un întuneric care... Poţi să

vezi că se apropie. Dar
noi trebuie să păstrăm
lumina pentru conectare,
pentru speranţă.

D: Apoi ce se întâmplă?

C: (Oftat adânc)
S-a terminat!

D: Ce anume a cauzat distrugerea?

C: Totul. E ca... (Confuzie) Explozii? E ca un val uriaş de apă. (Confuză) Energie. Apă. Explozie. Căldură. Tot ce era... (Frustrată) Rămăşiţe? Munţi de rămăşiţe.

D: Oh! E un val de rămăşiţe şi nisip, vrei să spui? Nu aţi reuşit să fugiţi de aşa ceva, nu-i aşa?

C: Nu. Dar a trebuit să continuăm.

D: Atât timp cât mai puteaţi? (Da) Apoi aţi fost loviţi de întuneric şi de explozii. (Da) Atunci v-aţi părăsit corpul? (Da) Cu toţii v-aţi părăsit corpul în acelaşi timp? (Da) Bine că cel puţin nu erai singură, nu-i aşa?

C: Nu, nu eram singuri.

D: Când priveşti în jos din perspectiva lumii de apoi, poţi vedea ce s-a întâmplat?

C: Pământul... s-a schimbat. S-a produs o schimbare planetară uriaşă. Schimbarea!

D: S-a petrecut peste tot?

C: (Confuză) Da.
A fost masivă.

D: Dacă s-a întâmplat peste tot deodată, înseamnă că mulţi oameni şi-au pierdut viaţa.

C: Milioane de fiinţe.

D: Privind din perspectiva asta, acum poţi să vezi mai mult, pentru că ai ieşit din corp. Ai idee unde se afla acest loc? Era numit într-un anumit fel?

C: (Oftat adânc) Nu e un nume care să-ţi fie cunoscut.

D: Dar pare a fi vorba de o civilizaţie.

C: Da. Era. Era.

D: Foarte avansată.

Doar că grupul vostru era mai avansat decât ceilalţi, nu-i aşa?

C: Trebuia să fim.

Mulţi experţi şi arheologi neagă existenţa acestor civilizaţii antice. Ei argumentează că dacă ele ar fi existat cu adevărat, s-ar găsi

dovezi. Dar această sesiune explică de ce aşa ceva nu este posibil. Ruinele au fost îngropate sub apele oceanului, sub munţi de noroi şi rămăşiţe, sub mişcarea nemiloasă a nisipurilor din deşert. Aşa încât ar fi improbabil să mai fie descoperite artefacte. Acelaşi lucru s-ar întâmpla şi dacă civilizaţia noastră de acum ar fi îngropată

deodată, într-un dezastru monumental. Toate structurile minunate şi tehnologia noastră ar dispărea deodată şi oamenii din viitor nu vor şti niciodată că noi am ajuns la un stadiu atât de avansat, decât poate din legendele care se vor transmite de-a lungul generaţiilor. Aşa încât eu le spun scepticilor să nu mai afirme cu atâta siguranţă că nu au existat aceste minuni în

trecut. Poate fi vorba şi despre propriul nostru viitor.

D: Când erai în viaţa aceea ai vorbit despre alte fiinţe, care te-au învăţat diverse lucruri. (Da) Din perspectiva lumii spiritului, dacă te uiţi înapoi la viaţa ta, poţi să-mi spui cine erau acele fiinţe?

C: Erau ghizii noştri. Şi mulţi alţii care ne-au ajutat. Fiinţe spirituale din... alte spaţii? Dimensiuni?

D: De ce ajutau grupul vostru?

C: Grupul nostru nu era singurul. Mai erau şi alte grupuri.

D: Dar ei nu transmiteau aceste informaţii oamenilor obişnuiţi.

C: Ar fi putut să o facă, dar oamenii nu vroiau asta. Doar unii din ei vroiau. Iar cei care vroiau asta, o vroiau din

egoul lor personal, ceea ce ar fi fost greşit.

D: Dar este în regulă acum pentru că ai supravieţuit, nu-i aşa?

C: întotdeauna supravieţuieşti. Nu se poate să nu supravieţuieşti.

D: Asta este adevărat, pentru că nimeni nu te poate omorî cu adevărat. Nu mori niciodată.

C: Informaţia este corectă. Avem doar un spaţiu limitat în care să realizăm lucruri, atunci când ne aflăm în planul fizic. Niciodată nu este destul timp.

Am îndepărtat-o apoi de
această scenă dezolantă
şi am adus personalitatea
lui Carol înapoi în trup,
ca să-i pun întrebări
subconştientului.

D: De ce ai ales să îi arăţi
Carolei această viaţă?

C: întotdeauna a fost la
fel. întotdeauna revenim
împreună. întotdeauna

facem asta în acelaşi
cadru temporal, când
revenim împreună.

D: Vrei să spui ca grup ?

C: Da. Putem reveni separat, dar nu în acelaşi cadru.

D: Vrei să spui în trecut? (Da) Dar acum aţi revenit iarăşi împreună?

C: Mulţi din noi ne-am

pierdut în viaţa aceea şi

între vieţi, apoi în

această viaţă. *D: Vrei să*

spui că nu sunteţi cu

toţii reuniţi acum ?

C: Mulţi au fost luaţi de alte grupuri care făceau o muncă similară, ca să se producă un echilibru. Ca să poată continua munca.

D: Ce legătură există între viaţa curentă şi viaţa trecută?

C: Este vorba despre cunoaştere, despre Unitate. Cunoaşterea conştiinţei. Toate lucrurile care există la care te poţi conecta, toată cunoaşterea, poate fi folosită şi scoasă la iveală, pentru transformare.

D: Vrei să spui că acum trecem prin acelaşi proces? (Da) Există unele asemănări, nu-i aşa? Ea se presupune că trebuie să aducă această cunoaştere în prezentul nostru? (Da) în viaţa aceea deţinea multă cunoaştere privitor la lucrul cu pietrele şi plantele, nu-i aşa?

C: Ştia mai mult decât atât. Avea şi cunoaşterea frecvenţelor

armonice. Ştia cum să obţină informaţii prin frecvenţe de la oricine şi de la orice, şi mai cunoştea şi călătoria în timp.

D: Acest grup putea face acest lucru prin cunoaşterea frecvenţelor armonice?

C: Da. Creierul este...

(caută cuvântul potrivit) holografic.

D: Holografic. Cum reuşiţi să călătoriţi în timp?

C: Prin portale.

D: Ea ştia cum să găsească aceste portale? (Da) Şi deţine această cunoaştere din acea viaţă?

C: Da. Şi din altele care se acordează la aceasta.

Am vrut să aflu dacă lui Carol i se va permite să aducă înapoi această cunoaştere în viaţa prezentă, pentru că nimic nu se pierde vreodată. Totul rămâne întotdeauna înmagazinat în subconştient, până când vine momentul potrivit pentru a fi folosit iarăşi. Subconştientul a

răspuns că exista o problemă fiindcă ea avea o teamă adâncă, fiindcă folosise această cunoaştere în multe alte vieţi şi uneori înfruntase pericole mari. Această teamă i-a fost implantată pentru protecţia sa, ca să nu fie expusă şi să nu existe posibilitatea de pericol pentru corpul său fizic. Subconştientul a căzut de acord că a venit vremea să elibereze această frică,

pentru ca ea să poată
aduce această
cunoaştere în prezent.
Mi-a dat instrucţiuni
spunând că avea cheia,
iar eu trebuia să activez
procedura de dezlegare.
Mi s-a spus că trebuie să
chem Santinela. Această
informaţie m-a surprins.
Am întrebat ce anume
vrea să spună.

C: Este vorba de Santinela

cunoaşterii interne-externe.

D: Şi această santinelă va permite cunoaşterii să fie eliberată într-un mod sigur?

C: Nu este necesar să fie încet.

D: Dar va fi într-un mod sigur.

C: într-un mod
sigur.

D: Nu vrem să-i copleşim mintea. Informaţiile trebuiesc eliberate într-un mod căruia să-i poată face faţă.

C: Da. Dar implantul de

frică... trebuie îndepărtat.
D: Această Santinelă pare a fi o persoană foarte importantă. Are puterea de a face asta, de a permite informaţiei să fie eliberată într-un mod dozat?

C: îţi dau permisiunea să dezlegi implantul de protecţie prin teamă. Toate lucrurile se vor

aşeza la locul lor. Dezleg
acum permanent
implantul de protecţie
prin teamă.

D: Iar cunoaşterea va fi folosită doar pentru a servi binele, pentru ceea ce este pozitiv. Este corect?

C: Doar pentru ceea ce este pozitiv.

D: Informaţiile vor începe să revină, informaţii care au fost ascunse multă vreme (oftat adânc) şi ea va putea să le folosească. Ceea ce este minunat. îţi mulţumesc că permiţi ca acest lucru să se întâmple.

C: Fără tine nu s-ar fi putut întâmpla.

D: Eu sunt doar unealta care ajută la obţinerea informaţiilor pe care doreşte Carol să le folosească. îţi mulţumesc că permiţi să se întâmple acest lucru. Cum va scoate la lumină informaţiile? Se va întâmpla în vise

sau prin intuiţie?
C: Pur şi simplu va şti. îşi va aminti.

Aceste exemple arată că în trecut, mulţi dintre noi am avut o cunoaştere înaltă privitoare la modul în care ne putem folosi puterile minţii. Deşi ne-am pierdut aceste

abilităţi, ele încă mai
aşteaptă în noi momentul
când vor fi reînviate.
Mulţi dintre oamenii
care trăiesc în zilele
noastre păstrează în ei
amintirile felului cum
poate fi folosită mintea.
Se pare că a venit
momentul ca această
cunoaştere să fie
reactivată şi folosită
pentru binele planetei
noastre. Aceşti oameni
sunt cu adevărat speciali
şi munca mea arată că

sunt mult mai plini de resurse, decât ar suspecta cineva. Timpul trezirii a venit!

CAPITOLUL 8

Transportaţi în siguranţă

De-a lungul muncii mele cu regresiile şi cu

extratereştrii, mi s-a spus de multe ori că Pământul se va confrunta cu o distrugere masivă. Dacă s-ar produce o mare catastrofă care ameninţă omenirea, atunci extratereştrii ne vor lua de pe planetă. în munca mea am întâlnit mai multe versiuni. într-una din ele mi-au spus că a fost pregătită o altă planetă care este aproape la fel ca

Pământul; topografic va
fi diferită, dar oamenii
vor putea să
supravieţuiască acolo.
Au numit-o „Noul Eden”.
Deja se pregăteau acolo
animale şi plante, pentru
ca oamenii să se simtă
confortabil în acel loc.

Un alt scenariu ar fi ca
oamenii să fie luaţi la
bordul navelor spaţiale,
şi să aştepte pe nave

până se calmează lucrurile pe Pământ. în ambele cazuri am presupus că va dura mii de ani până când Pământul se va aşeza şi va deveni din nou locuibil, fiindcă totul va trebui să o ia de la început, în funcţie de cât de severă ar fi catastrofa. Dacă supravieţuitorii sunt luaţi de pe Pământ ca să aştepte acest proces, am presupus că descendenţii

lor vor fi readuşi pe Pământ pentru a restabili civilizaţia (în stadiile sale primitive). Mi s-a spus că acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori în istoria turbulentă a Pământului, că multe civilizaţii au fost distruse şi viaţa a trebuit să fie restartată. Cel mai important mesaj de la extratereştri este că omenirea nu trebuie să piară. Ei au investit prea mult timp şi prea

multă energie în dezoltarea noastră, ca să ne permită să ne distrugem complet, prin prostia noastră.

Acestea au fost presupunerile pe care le-am făcut, prin gândirea mea logică. Eu am presupus că doar descendenţii supravieţuitorilor iniţiali se vor întoarce pe

Pământ pentru a repopula planeta, din cauza duratei de timp incredibil de lungi, necesară pentru refacerea planetei. Dar în regresiile care au urmat, am descoperit cu surprindere că presupunerile mele au fost greşite.

Când Marian a coborât de pe nor, s-a văzut într-un corp de bărbat în vârstă de aproximativ 30 de ani, cu păr lung şi negru, îmbrăcat simplu, într-o robă scurtă legată cu o frânghie. Stătea în picioare la marginea unei păduri şi se uita peste o câmpie acoperită de iarbă, la un oraş micuţ. Aceasta era destinaţia sa şi îşi părăsise satul cu două-trei zile mai devreme.

Când a intrat în localitate locuitorii erau foarte agitaţi şi se aflau într-o stare de confuzie. „Se petrece ceva şi oamenii nu înţeleg ce este. E haos. Oamenii aleargă să afle ce se întâmplă”. Se pare că nimeni nu ştia exact ce anume nu era în regulă şi acţionau exact cum fac animalele, când simt pericolul. Şi el simţea o îngrijorare puternică.

„Treaba mea era să iau un grup din acest sat şi să-l aduc să se unească cu un grup din satul meu. Sunt un fel de emisar, dar problema este de unde să încep în toată dezordinea asta. în mod normal există un conducător care să pună lucrurile în ordine. Trebuie să caut persoana care mă va ajuta să îmi fac treaba. Cred că nu sunt un conducător oficial. Se întâmplă ceva,

nu numai aici. Se petrece ceva la scară mare, care a dat lucrurile peste cap şi a afectat toată planeta. De aceea trebuie să ne unim”.

Când a găsit persoana pe care o căuta, a văzut că era o femeie. „Este într-una din case. Ea gândeşte la fel ca mine: ştie că lucrurile trebuie

să intre sub control, că este nevoie de organizare pentru oameni, pentru grup. Ea este gata să lucreze cu mine. E o persoană calmă şi respectată de cei din jur”.
El şi-a dat seama că oamenii o vor asculta şi a rămas în spatele ei, în timp ce ea vorbea cu oamenii. „Eu confirm ceea ce ea trebuia să ştie şi să facă. Ea iese afară şi face ceea ce avea de

făcut. începe să le vorbească oamenilor, iar ei ascultă. Au nevoie de asta. Vor asta. Sunt foarte speriaţi. Au nevoie de ajutor, au nevoie să fie conduşi şi se pare că liderul lor nu îi poate ajuta”.

Nu aveam nici o idee încotro vor merge lucrurile, din cauză că era prea multă confuzie.

Era destul de vag rolul Marianei în toate acestea, dar nu puteam să o conduc în regresie. Trebuia să las povestirea să se desfăşoare în continuare. Puneam doar întrebări de orientare. Am întrebat: „Ce te-ai hotărât să faci”? „O las să lucreze cu ei o vreme, înainte de a le prezenta ideea formării unei alianţe – să se adune cu alte sate, ca să discutăm o strategie. Mai sunt şi

alţi oameni care au plecat în alte sate. Va fi un fel de consiliu. Cu toţii suntem ameninţaţi. Nu e vorba de alţi oameni care ne ameninţă.”

M-am gândit că poate era vorba de o armată invadatoare, fiindcă acest lucru s-a petrecut de mai multe ori de-a lungul istoriei. „E greu

de definit, pentru că nu înţeleg nici eu. Nu ştiu dacă este vorba de transformări planetare, sau dacă este ceva venit dinafară. Nimeni nu ştie exact despre ce este vorba. Dacă ne putem organiza, vom reuşi să o scoatem la capăt”.

M-am hotărât să-l duc înainte în timp ca să văd ce se întâmplă, în

speranţa că lucrurile se vor clarifica. Toţi oamenii se adunaseră într-o poiană mare. Ea a oftat adânc şi a spus: „E o nebunie”. După o pauză a murmurat, ca şi cum nu ar fi vrut să spună ce vedea în jur: „Văd nave spaţiale extraterestre, care aterizează. Acest lucru creează panică, dar navele nu sunt ostile”.

în continuare a descris navele; „Sunt rotunde, dar nu sferice. Sunt mai degrabă ovoidale. Nu sunt nave mici pentru echipaje, sunt nave mari de cargo, ce pot transporta mulţimi de oameni”. Navele stăteau suspendate deasupra pământului, fără a ateriza.

D: Voi ce faceţi?

M: (Râde isteric) Mă prefac că nu mi-e frică.

D: Oamenii ştiau că s-a întâmplat ceva?

M: Nu am mai văzut aşa

ceva în viaţa noastră! Poate că ştiam deja, la nivel de clarvedere. La nivel animalic ştiam că se va întâmpla ceva, dar nu ştiam ce anume. De aceea încercam să ne organizăm. Exista o ameninţare, dar nimeni nu înţelegea care ar fi aceea.

D: Era ceva pentru care nu vă puteaţi pregăti cu adevărat.

M: Nu, dar trebuia să o facem. Altfel, oamenii ar fi alergat ca nişte animale nebune. Trebuia să ne organizăm. S-au adunat aici oameni din

multe sate.

D: Ce se întâmplă?

M: Trebuie să plecăm. Toată lumea trebuie să urce în aceste nave.

D: Vă spune cineva acest lucru ?

M: Nu. Ştiu asta pur şi simplu.

D: De ce trebuie să plecaţi? Aceasta este casa voastră!

M: Se va întâmpla ceva. Dacă nu vom pleca, vom muri. Femeia din acest sat şi eu din satul meu, ne aflăm aici cu oameni

care au plecat din diferite sate. Ştim că trebuie să adunăm oamenii, ca să plece.

D: Ai o idee ce anume vă va omorî? Ce se va întâmpla dacă nu plecaţi?

M: Se va întâmpla ceva cu Pământul.

D: Oamenii vor să meargă?

M: Este greu. Cu toţii sunt speriaţi. N-aş vrea să le arăt că şi mie îmi este teamă. Eu, această femeie şi cei veniţi din alte sate, îi vom ajuta să se suie în aceste nave. încercăm să-i adunăm. Unii merg de bună voie, alţii trebuiesc încurajaţi, crezând că totul este o

nebunie.
I-am cerut să descrie
interiorul navei, după ce
toată lumea a urcat la bord.

M: Nava este destul de mare, este spaţiu pentru toată lumea. Nu este aglomerată.

D: Ai spus că erau mai multe nave?

M: Da. în locuri diferite. Le poţi vedea în depărtare. Poţi să îţi iei cu tine pe navă orice lucru ai nevoie, inclusiv animale.

D: îi poţi vedea pe cei care conduc navele? Cum arată ei?

M: (Chicotind) încearcă să arate neamenințători. încearcă să zâmbească. îţi întind mâna prietenește. Dar sunt prudenţi cu cei care se apropie de ei.

D: Au aspect uman? (Da) Pentru că asfel nu arată aşa înspăimântător; nu-i aşa? Dar cei care urcă pe navă cu toate lucrurile şi animalele lor, ce se întâmplă cu ei?

M: (O lungă tăcere) Aceste nave se ridică în ceruri şi dispar în spaţiul cosmic.

D: Cum te simţi în legătură cu toate astea?

M: Este multă muncă de făcut. Trebuie vorbit cu oamenii, trebuie explicat că totul este în regulă, că este bine aşa, că vor fi în siguranţă. încerc să mă relaxez când vorbesc. Sunt foarte ocupat.

A fost în stare să vadă cum arăta exteriorul navei şi Pământul de dedesubt. „Pământul arată aşa cum mi-am imaginat eu că arată exploziile solare. Văd ceva ca nişte explozii care izvorăsc din pământ, dar nu ştiu ce sunt. Nu cred că sunt erupţii vulcanice.”

D: Poţi să întrebi pe unul dintre oamenii de pe

navă ce se întâmplă?

M: Da, aş putea. Sunt foarte ocupaţi, dar cred că aş putea să îi întreb.

D: întreabă-i ce se întâmplă acolo jos, pe Pământ

M: Transformări planetare, pe care oricum nu le-ai înţelege. (Chicoteşte) Dar ai putea să încerci a le înţelege. (Râde)

D: Da, lasă-l să încerce să îţi explice.
M: Este ca o încrucişare între un vulcan, o cometă şi o explozie nucleară. Este cea mai potrivită explicaţie pentru a înţelege ce se întâmplă pe planetă. Ştiau că aceste evenimente se vor petrece, de aceea au venit să ia la bordul navelor cât mai mulţi oameni posibil, pentru ca mai apoi să fie readuşi pe planetă.

D: Veţi reveni imediat pe planetă?

M: El încearcă să îmi spună că vom fi ţinuţi într-o stare atemporală, în care timpul trece pe lângă noi, dar noi nu vom fi afectaţi de curgerea lui. Apoi ne vom întoarce pe Pământ.

D: Este un mod interesant de a explica lucrurile. Timpul va trece pe lângă voi, dar voi nu vă veţi schimba. Poate să explice mai bine asta?

M: Este vorba de o stare de suspendare a existenţei, a animaţiei. „Timpul va trece peste voi, dar voi nu vă veţi...” (vorbeşte foarte slab,

aproape şoptit) „Cum să-ţi explic? Timpul trece pe Pământ, însă pe navă nu trece. Pământul va trece prin diverse transformări, dar nava nu va trece”.

D: Ca şi cum ar exista două existenţe paralele. Nu cred că expresia „ trecerea timpului ” este termenul potrivit.

M: Timpul trece acolo, dar nu trece aici.

Această idee este similară cu un concept care mi s-a mai prezentat, conform căruia timpul este o iluzie. Timpul trece din perspectivă umană: ore, zile, săptămâni, luni, pentru că suntem prinși în acest concept. Ei însă nu au un concept al timpului, astfel încât pentru ei timpul nu

există. Acesta este unul din motivele pentru care ei pot călători cu atâta uşurinţă prin timp şi spaţiu. Ei au spus că omenirea este probabil singura specie din univers care măsoară ceva ce nu există.

D: Vă vor ţine pe navă până când va veni vremea reîntoarcerii pe Pământ?

M: Corect! Nu va dura multă vreme.

D: Dar pe Pământ va trece multă vreme. (Da) Deci nu veţi merge în altă parte, veţi rămâne pe navă.

M: Da. Doar vom survola Pământul.

Era răspunsul la o întrebare pe cere am pus-o mai devreme. Am crezut că vor fi duşi în altă parte, unde vor aştepta să treacă catastrofa şi nu vor putea reveni pe Pământ decât atunci când planeta va putea să susţină din nou viaţa,

după mii şi mii de ani. Era ca şi cum ai privi evenimentele de pe o bandă video, la viteză mult mărită.

M: Este bine că nu va dura mult timp şi că omenirea nu îşi va face multe griji. Este mult loc aici, aşa încât unii oameni şi-au luat cu ei şi animalele. (Râde). E ca „Arca lui Noe”.

D: (Râde) Aşa credeam şi

eu. Ar putea să se
asemene cu Arca.

M: Nu vom simți pe navă
că a trecut mult timp.

L-am dus înainte în timp,
pentru a vedea ce s-a
întâmplat jos pe Pământ.

M: E ca sărbătoarea de
„Ziua Recunoştinţei” de

pe 4 iulie, din S.U.A. Este ca un foc de artificii care explodează pe Pământ. Asta pare a se întâmpla în diverse locuri de pe planetă: focuri, explozii, nori de cenuşă, culori care se schimbă.

D: Ce vrei să spui când vorbeşti despre culori?

M: La început culorile exploziilor erau verde şi albastru, norii erau albi. Apoi aceste explozii de culori erau uneori cenuşii şi maro murdar, norii erau de un gri scârbos, după care s-au curăţat încet. Apoi culorile au revenit la normal, la albastru, verde şi alb.

într-o perioadă scurtă de

timp, el a văzut ceea ce s-a petrecut în decurs de mii şi mii de ani. Apoi a mers înainte, până în momentul în care au revenit cu toţii pe Pământ.

D: Vă lasă în acelaşi loc?

M: Este greu de spus. Natura s-a refăcut, văd din

nou copaci, dar nu mai există
sate şi nici o urmă a trecerii omului. Nu mai sunt alte animale, afară de cele pe care le-am luat cu noi.

D: Când vă lasă la sol, ei mai rămân o vreme cu voi ?

M: Ne explică că trebuie să o luăm de la început.

D: Nu este responsabilitate a lor să vă ajute?

M: Ei încearcă să ajute oamenii să înţeleagă că vor trebui să îşi folosească toată cunoaşterea, toate abilităţile şi deprinderile pe care le au.

D: Este greu să o iei din nou de la capăt? (Da) Dar măcar au salvat pe toată lumea.

M: Corect! Ei lucrează cu oamenii ca să le ridice moralul, să îşi recapete încrederea în ei. Le explică cum pot să facă ceea ce au de făcut.

D: Ştii dacă a fost distrus totul? (Da) Pe toată planeta? (Da) Apoi ei pleacă?

M: Da. Dar vor continua să îşi îndeplinească misiunea.
D: Iar voi va trebui să o luaţi de la zero. Vă va trebui multă perseverenţă ca să faceţi aşa ceva.

Am mers înainte în

căutarea unui alt moment important, deşi nu credeam că poate fi ceva mai important decât evenimentele prin care trecuse. El a anunţat: „Eu nu voi mai trăi mult timp. Voi muri strivit de un copac, în timpul procesului de reconstrucţie.” I-am spus atunci să meargă în lumea spiritului şi să îşi privească viaţa din această perspectivă. L-am întrebat ce a învăţat

din această viaţă.
„Uneori trebuie să te laşi
purtat de ceea ce nu îţi
este cunoscut”.

Am integrat
personalitatea Marianei
înapoi în corp înlocuind
cealaltă entitate, apoi am
chemat subconştientul.

D: De ce ai ales să îi arăţi
Marianei această viaţă

ciudată?

M: Pentru că se va întâmpla din nou.

D: (Surprinsă) Aşa crezi?

M: Se va întâmpla din nou. Vor avea loc

schimbări planetare şi navele spaţiale vor veni din nou.

D: Ce legătură are asta cu viaţa Marianei de acum ?
M: Ea ştie că toate acestea se vor întâmpla din nou. A mai trecut o dată prin toate acestea şi va fi pe Pământ când evenimentele se vor repeta. Va fi din nou un martor al

transformărilor.

D: Ne-a povestit ceea ce a văzut că s-a întâmplat pe Pământ, când era pe navă. Ce s-a întâmplat cu Pământul?

M: Au avut loc multe transformări şi multe distrugeri, evenimentele având un caracter ciclic.

D: Transformările au fost cauzate de om ?

M: Nu. Este un ciclu natural al Pământului.

D: Pământul trece prin aceste evenimente în mod regulat? (Da) Dar nu trebuia să dispară toată viaţa de pe el, nu-

i aşa?

M: Nu, nu trebuia să dispară toată viaţa de pe planetă.

D: Da. Asta este important, pentru că

este multă muncă să o iei iar de la început. Ce anume înseamnă că „timpul trece pe Pământ, dar nu pe navă”?
M: Aşa este timpul.

D: A trecut mult timp pe Pământ până a putut fi din nou locuit, dar oamenii de pe nava spațială nu s-au schimbat.

M: Timpul este acolo unde te focalizezi. Pe Pământ mergi pas cu pas, dar nu este nevoie să faci asta, dacă nu te afli pe Pământ. Dacă te focalizezi într-un loc, eşti acolo. Nu există o scară a timpului. Nu mai ai nevoie de o scară.

D: Este greu pentru mine, pentru noi, să înţelegem aşa ceva.

M: Se va întâmpla din nou. Nu sunt sigur că se va întâmpla în viaţa Marianei, dar scopul este ca oamenii să conştientizeze asta. Planul este ca ea să aducă la lumină aceste informaţii şi să nu fie copleşită de această cunoaştere. Informaţiile există acolo şi ea trebuie să le scoată la iveală. Şi au de-a face cu... aceste lucruri legate de altă lume, cu Proiectul

Pământ. Trebuie să ajute oamenii să ştie despre ce este vorba, să îi pregătească. Este nevoie ca mai mulţi oameni să fie conştienţi. Pentru că pe lumea aceasta există şi alte lucruri importante în afara luptei pentru supravieţuire şi a goanei contra cronometru din viaţa cotidiană. Se mai întâmplă şi alte lucruri în afară de a merge la magazin sau la supermarket. Ea trebuie

să deschidă minţile oamenilor, ei trebuie să se trezească.

D: S-a spus de mai multe ori că oamenii fac rău Pământului. Asta vroiai să spui ?

M: (Oftat adânc) E mai mult decât

asta. Dacă nu faci rău Pământului, transformările se încetinesc. Dar se vor întâmpla oricum.

D: Nu există nici o modalitate de a le opri acum?

M: Nu, ele sunt în desfăşurare.

D: Ce anume trebuie să facă ea?

M: Să ajute oamenii să se trezească. Este posibil să nu se întâmple în această generaţie. Dar cu cât vor fi mai mulţi oameni care conştientizează ce se întâmplă cu Pământul, cu atât vor fi mai pregătiţi să meargă

repede pe navele
spaţiale.

D: Povestea se va repeta? (Da) Vor veni să ia oameni pe navele spaţiale? (Da) Şi vor fi unii oamenii care nu vor vrea să meargă?

M: Cei blânzi vor moşteni Pământul.

D: Presupun că cei blânzi vor fi cei cărora le va fi teamă să plece.

M: Ea trebuie să le spună oamenilor lucruri la care ei nu s-au gândit niciodată, pentru ca ei să privească lucrurile dintr-o perspectivă inedită,

lucruri despre care
râdeau şi care li se
păreau ciudate.
D: Te referi la concepte metafizice?

M: Corect! Nu numai la
OZN-uri.

D: Asta ar constitui un subiect?

M: Ar fi o cale de a vă salva fundurile.

Este uimitor cum tot primesc fragmente dintr-un puzzle, de la oameni diferiţi de pe toată planeta. Treaba mea este să pun la un loc piesele şi să văd imaginea generală a acestui puzzle, astfel încât să văd ce înseamnă el, chiar dacă

raţionamentul uman nu poate să cuprindă şi să înţeleagă o imagine atât de vastă. Simt că mai există multe alte lucruri, la care nu putem ajunge.

SECŢIUNEA 3

FIINŢELE AVANSATE ŞI KARMA

CAPITOLUL 9

Copiii creează karma

în Anul 2001 în California, am avut un caz care mi-a demonstrat dificultatea prin care trec sufletele care nu au mai trăit pe

Pământ, cât de greu le este să se ajusteze la această planetă agitată. O tânără a venit să mă vadă când mă aflam la San Jose ca să ţin o prezentare de o zi, la grupul A.R.E (la Fundaţia Edgar Cayce). De obicei eu încerc să mă întâlnesc cu oamenii care se află pe lista mea de aşteptare pentru sesiuni private. îi programez în preajma prelegerilor pe care le

ţin. Susan avea probleme cu kilogramele în plus şi m-am gândit că va dori să investigheze această problemă. Dar principala sa problemă era că ea şi soţul său doreau să aibă copii şi nu putea să conceapă un bebeluş. întotdeauna direcţionez subconştientul să ducă persoana în viaţa cea mai potrivită, care să explice problemele cu care se confruntă

persoana în viaţa curentă. Aceasta este procedura pe care am urmat-o şi în cazul lui Susan.

Când Susan a intrat în starea de hipnoză adâncă, în loc să meargă într-o viaţă trecută pe Pământ, a plutit prin spaţiul cosmic şi s-a văzut stând în faţa unei uşi mari din metal, care

avea un X mare gravat pe ea. X-ul era format din patru triunghiuri. Pe măsură ce vorbeam, triunghiurile s-au deschis în afară şi ea a putut intra. Prin această intrare a văzut clar că nu se afla pe Pământ. Se afla pe o stâncă, care avea vedere asupra unei văi. Totul în jur avea o culoare roşiatică: stâncile, pământul şi cerul. A văzut în vale un dom mare, dar nu erau

copaci sau vegetaţie. A
ştiut imediat că nu
puteai să respiri aerul de
acolo. Nimeni nu era în
siguranţă la suprafaţa
solului. A ştiut că
oamenii trăiau adăpostiţi
sub pământ şi că acolo
trebuia să meargă. A
descoperit intrarea pe o
latură a stâncii şi a
coborât într-o zonă
foarte întunecată sub
sol, unde se ascundeau
oameni. în acea viaţă,
Susan era un bărbat

înalt, subţire şi blond.
„Nu sunt gras”, a
chicotit ea.
Treaba sa era să ducă
provizii la diferite baze de
pe planetă, din sistemul lor
cu doi sori. Aceasta era
una din escalele de pe ruta
sa; trebuia să ia contact cu
oamenii de la baza de
acolo, să vadă de ce aveau
nevoie. Oamenii aveau
mâncare, dar nu mai aveau
multă apă. Ei nu puteau
merge la suprafaţa
planetei şi erau obligaţi să

locuiască îngrămădiţi
împreună, sub pământ.
Fiinţele de sub pământ
păreau a fi umanoizi, dar
erau îmbrăcaţi în zdrenţe.
Domul conţinea maşini
care aveau de a face cu
generarea energiei. Se
pare de asemenea că
filtrau aerul care ajungea
în adăpostul subteran. Ea
mi-a spus că, multă vreme
în urmă, a fost un război
care a distrus atmosfera şi
a făcut imposibil traiul la
suprafaţă al populaţiei,

care a supravieţuit sub sol. Se pare că dezastrul a fost cauzat de ceva asemănător unei bombe nucleare şi viaţa nu a mai revenit la suprafaţa planetei, pentru că aerul a fost contaminat. Oamenii s-au adaptat la acest fel de viaţă şi au construit adăpostul subteran, dar acum se contura un nou pericol. Un alt grup descoperise planeta şi încerca să pună mâna pe mineralele pe care aceasta le conţinea.

Aşa încât se prefigurau noi lupte, ceea ce făcea de două ori mai periculos să ieşi la suprafaţă.

Când lupta s-a oprit o vreme, a revenit la suprafaţă. A mers la micuţa sa navă cercetaş şi a părăsit planeta. I-am spus atunci să meargă într-o zi importantă din acea viaţă. întotdeauna aleg o zi importantă, fiindcă în

majoritatea vieţilor (inclusiv în vieţile noastre prezente) zilele seamănă una cu alta. Ceea ce o persoană consideră a fi o zi importantă, alt om nu consideră a fi important. De multe ori viaţa este banală şi nu se întâmplă mare lucru. Tot aşa viaţa lui Susan nu făcea excepţie de la regulă, deşi se pare că se petrecea pe o altă planetă. Părea a fi o viaţă banală. Era doar un bărbat care aducea provizii de la o

bază la alta. Chiar şi locul de unde lua proviziile (o planetă stearpă) nu ieşea în evidenţă prin nimic. Când i-am spus să meargă în viitor la o zi importantă, a strigat deodată: „Mă prăbuşesc cu nava mea!” Dar nu părea a fi deranjată de acest lucru. Vorbea fără emoţii, complet detaşată de senzaţia prăbuşirii. „Am lovit ceva sau ceva ne- a lovit. Partea din faţă a navei s-a dus. Nu ştiu ce s-a întâmplat”. Ieşise deja

din corp, înainte ca nava să se izbească de planetă.

Nu puteam să înţeleg ce legătură avea această viaţă ciudată de pe altă planetă, cu inabilitatea lui Susan de a concepe bebeluşi. Dar logica subconştientului o depăşeşte pe a mea şi răspunsul pe care mi l-a oferit, m-a luat prin surprindere.

Subconştientul i-a arătat acea viaţă ca să îşi amintească de unde vine, de pe planeta cu doi sori. încă din copilărie Susan avusese vise despre un loc care nu era pe Pământ, unde pe cer erau doi sori. A făcut şi desene cu acest loc ciudat. Nu putea înţelege de unde-i veneau aceste amintiri. Subconştientul a spus că motivul pentru care nu avea copii este că încă mai simţea că

este una cu cealaltă personalitate, care s-a prăbuşit atunci cu nava.

Celelalte vieţi pe care le-a trăit au fost toate pe alte planete şi atunci când s-a decis să experimenteze viaţa de pe Pământ, a întâmpinat dificultăţi de adaptare. Nu-i plăcea aici. Vroia să plece acasă. Ea a spus: „Responsabilitatea este

prea mare, e prea mult totul, prea greu. Te copleşeşte”.

Celelalte personalităţi ale ei trăiseră într-un corp care nu avea organe sexuale şi nu putea fi definit ca fiind masculin sau feminin. S-ar putea numi „androgin”. Mulţi extraterestri pe care i-am investigat, sunt

androgini în lumile lor. Nu-i plăcea să fie femeie şi să aibă organe sexuale. Ea a spus: „Nu există sex, când nu există sex.” Aceste fiinţe nu se reproduceau. Ele erau „făcute” de obicei printr- un proces de donare, aşa încât nu aveau nevoie de sex pentru a se reproduce.

Am încercat să explic că

am înţeles identificarea sa cu celelalte personalităţi, dar pentru a avea un copil în această viaţă, sexul era singura modalitate prin care oamenii ştiu cum să aibă copii. Ea mi-a răspuns că nu dorea să fie om. Nu-i plăcea deloc lumea aceasta. Simţea că a învăţat destul şi vroia să plece. Mi-am dat seama că trebuie să procedez cu mare grijă. Deşi personalitatea

conştientă a lui Susan părea foarte bine adaptată la lumea de pe Pământ şi dorea să aibă copii, o parte din ea se afla la polul opus. Nu-i plăcea aici şi dorea să plece. Sarcina mea este întotdeauna să protejez persoana cu care lucrez, să am grijă să nu i se facă nici un rău, chiar dacă răul vine de la o parte din persoana respectivă. Ea insista în continuare: „Mi-am

terminat treaba aici. Am terminat totul. Sunt gata. Vreau să plec.”

De asemenea insista că nu avea nevoie să aibă un copil, pentru că un copil ar crea conexiuni la Pământ, iar ea dorea să își taie legăturile cu Pământul. Nu dorea să își creeze karma cu un copil care ar obliga-o să revină aici. Dacă nu avea legături cu Pământul, îi

va fi mai uşor să revină
la planeta sa de baştină.
Regresia a dus la altceva
decât mă aşteptam să
accesăm. Era
supraponderală pentru
că dorea să se protejeze
de sex şi să nu aibă
copii. Am mai auzit asta
şi de la alţi oameni.
Uneori oamenii devin în
mod subconştient
supraponderali ca să nu
fie atrăgători pentru
sexul opus, iar grăsimea
acţionează ca un fel de

protecţie sau barieră. Mintea conştientă a lui Susan spunea că doreşte copii, dar partea subconştientă avea un alt plan.

Am încercat să discut cu ea, să aduc argumente, pentru că ea îmi spusese că-i plac copiii şi îi plăcea să lucreze cu ei. Am sugerat că ea avea tendinţe iubitoare şi ar fi

o mamă minunată. Dacă ar avea un copil al ei, ar putea să îl înveţe tot felul de lucruri minunate şi ar fi o experienţă nouă pentru ea. Ar fi o provocare să înveţe un copil cum să trăiască în această lume, ar fi un dar pe care l-ar putea oferi acestei planete. Dar ea nu vroia să creeze legături care ar lega-o de această lume. „Asta m-ar obliga să revin aici iar şi iar. Nu-mi place aici. Nu

îmi plac legăturile.”

A insistat foarte mult că viaţa sa va fi scurtă, că a venit timpul să plece, pentru că dorea să meargă acasă. Argumenta că dacă nu o tăia din scurt va trebui să revină din nou, până îşi va termina obligaţiile. Dar ea a răspuns că în mod cert aşa ceva nu se va întâmpla, pentru că

dorea să plece. Am
încercat să o conving.
Avusese vise cu planeta
sa de baştină în cea mai
mare parte a vieţii sale,
ca să nu uite de unde
venea şi să nu rămână
prinsă aici. Este uşor să
uiţi, odată ce sufletul a
intrat în corp. Te prinzi
în această lume, cu
problemele sale. Când
am vorbit despre slăbit,
a spus că lumea aceasta
este prea densă. O
modalitate de a scăpa de

greutatea în plus era să părăsească trupul, pur şi simplu.
Era foarte hotărâtă. Pot doar să sper că afirmaţiile mele şi sugestiile pozitive au reuşit să pătrundă prin încăpăţânarea sa. Am continuat să insist că nu putea să plece până nu îşi îndeplinea responsabilităţile, că nu era necesar să se prindă în ciclul karmic al revenirii pe Pământ, care

este un ciclu mai greu de rupt.

A fost un caz dificil, pentru că nu m-am aşteptat să întâmpin asemenea rezistenţă de la subconştientul lui Susan. Mai târziu am descoperit şi alte suflete care s-au oferit să vină ca voluntari pe această planetă în aceste vremuri, ca să ajute. Nici

ei nu doreau să aibă copii, fiindcă i-ar fi legat de lumea noastră. Trebuiau să rămână fără karma, ca să poată pleca atunci când şi-au terminat treburile.

Interesant este că mulţi oameni cu care am

lucrat în ultimii ani au făcut regresii în vieţi în care erau fiinţe de lumină, care trăiau într-o stare de extaz. Ei nu aveau nici un motiv să vină pe Pământ, unde există o densitate şi o negativitate atât de mare. Dar cu toate astea s-au oferit cu toţii să vină ca voluntari, pentru a ajuta Pământul în aceste vremuri. Nu şi-au închipuit însă cât de dificil va fi când se vor

afla într-un trup fizic, pe Pământ.

Am întâlnit ceea ce eu consider a fi mai multe valuri de suflete, care au venit în perioade diferite. Primul val este format din suflete ca Phil, care apare în cartea mea Păstrătorii Grădinii. Aceşti oameni au ajuns acum la vârsta de aproximativ 40 de ani. Ei au întâmpinat probleme

de ajustare şi mulţi din ei
au vrut să se sinucidă,
pentru a se întoarce
„acasă”. De obicei au
avut o viaţă bună acasă,
au avut slujbe excelente
şi tot ceea ce noi
considerăm a fi o viaţă
bună. Dar lipsea ceva şi
nu au simţit niciodată că
ar aparţine aici. Nu le
plăcea violenţa şi
urâciunea din această
lume. Ei doreau să se
întoarcă acasă, deşi din
punct de vedere

conştient nu aveau nici o idee unde se află acest „acasă”. Am auzit asta de la mulţi oameni de pe toată planeta, oameni care cred că aparţin acestui grup. Ei credeau că numai ei simt aşa în lumea asta şi au fost uşuraţi când mi-au citit cartea şi au descoperit că nu sunt singuri.

Am descoperit şi existenţa unui al doilea

val, care a venit peste zece ani sau chiar mai mult. Aceştia au acum aproximativ douăzeci sau treizeci de ani. O parte din ei s-au adaptat foarte bine. în stare de hipnoză ei spun că se află aici ca să acţioneze ca un canal, care să aducă genul de energie de care este nevoie acum pe Pământ. Aceşti oameni duc vieţi obişnuite care nu ies cu nimic în evidenţă. Ei sunt de multe ori sunt

necăsătoriţi şi nu au responsabilităţi. (în special, nu au copii) Ei au slujbe care le oferă mult timp liber ca să îşi exploreze adevăratele interese, care par a se centra pe ajutarea oamenilor. Par a fi lipsiţi de probleme şi s-au adaptat la această lume mult mai uşor decât primul val.

Al treilea val este format din copiii speciali (aşa numiţii copii indigo) care au venit şi încă mai continuă să vină. Unii din ei au ajuns acum la pubertate.
Aceştia sunt cu adevărat fiinţe deosebite care au fost chemate în mod special şi constituie speranţa omenirii. Ei trebuie înţeleşi, pentru că funcţionează la un nivel diferit şi la altă frecvenţă decât ceilalţi

copii de vârsta lor. S-au scris multe cărţi despre aceşti copii şi am vorbit despre ei la conferinţele mele. Ei sunt cu adevărat diferiţi şi ADN-ul lor s-a dovedit a fi diferit. în munca mea mi s-a spus să subliniez că aceşti copii nu trebuiesc drogaţi, mai ales să nu primească medicamentul Ritalin, care modifică mintea. Ei se plictisesc la şcoală şi creează probleme pentru că pot

învăţa, pot absorbi informaţii, mult mai rapid decât alţi copii din alte generaţii. Mi s-a spus că trebuie să li se ofere provocări, care le vor stimula curiozitatea şi le vor ascuţi abilităţile. în această grupă de vârstă există mulţi copii care deja atrag atenţia mass-media, din cauza abilităţilor lor remarcabile. De-a lungul istoriei au existat întotdeauna copii geniali,

copii care aveau talente mult peste vârsta lor. Aceştia au fost însă puţini la număr şi au apărut la distanţe mari în timp, unul faţă de altul. Ştiinţa nu a reuşit să explice, dar eu cred că abilităţile lor provin din talente învăţate şi perfecţionate în vieţile lor trecute. Dar noul grup pare a fi diferit. Dacă copiii geniali din trecut apăreau rar şi erau unici, în acest val de

copii, sunt mulţi cei care îşi demonstrează abilităţile geniale. Copiii cărora li s-a luat interviu la televizor se află deja la universitate şi îşi fac o carieră. Fiecare din ei a subliniat dorinţa de a forma organizaţii care să ajute copiii mai puţin norocoşi din această lume.

în munca mea eu susţin ideea că talentele acestor oameni nu provin din vieţile trecute, ci dintr-un

alt tipar al sufletului. Toate aceste trei valuri pe care le-am studiat eu, au venit să ajute Pământul în această perioadă tulbure, în care are nevoie de ajutor. Cea mai mare parte din ei nu au avut niciodată vieţi pe această planetă şi le este greu să trăiască aici. Ei se află aici cu un scop precis şi vor să îşi termine treaba şi să plece „acasă”. Deşi nu ştiu asta la nivel

conştient, ei îşi cunosc misiunea pe Pământ. Această conştientizare nu stă ascunsă sub stratul numeroaselor vieţi trecute şi al karmei. Valul cel mai nou nu este ascuns sub alte valuri. Puterile care iau deciziile referitoare la cei pe care vor să-i trimită, îi fac să iasă în evidenţă. Pentru că nu mai este timp să faci schimbări care vor salva sau vor distruge lumea noastră. Tot mai

mult aceste suflete, care
nu aparţin acestei
planete şi care şi-au trăit
cea mai mare parte a
vieţii sufletului pe alte
planete şi în alte
dimensiuni, sunt trimişi
aici, pentru că se crede
că ei pot crea o diferenţă.
Sufletele „native” au trăit
nenumărate vieţi pe
Pământ şi s-au prins atât
de tare în karma şi în
presiunea de a trăi zilnic
într-o lume nebună, încât
s-au rătăcit de scopul

iniţial pentru care au venit aici. Acest lucru îi face să revină mereu şi să repete aceleaşi greşeli. Speranţa pentru viitorul nostru constă în suflete care nu au fost contaminate de Pământ, care ne pot ajuta să supravieţuim, dacă reuşesc să nu se prindă în capcană şi nu îşi uită şi ei misiunea cu care au venit.

La începutul muncii mele, credeam că este imposibil ca un spirit să coboare direct într-un corp fizic, în civilizaţia şi cultura noastră agitată, ca să aibă aici prima încarnare. Dar mi s-a spus că mai întâi se vor încarna într-o societate primitivă, cu o viaţă mai simplă. Astfel se vor putea ajusta la viaţa pe Pământ şi vor învăţa cum să trăiască aici şi cum să se comporte cu alţi

oameni, înainte de a veni
în contact cu stilul de
viaţă modern de aici. Dar
am descoperit că nu aşa
stau lucrurile de fiecare
dată. Am întâlnit mai
mulţi oameni speciali
care au fost trimişi aici
sau care s-au oferit
voluntari, ca să vină să
ajute în aceste vremuri
grele. Aceştia spun că au
fost trimişi ca să fie
canale de energie,
antene etc.
Pentru aceste suflete

blânde este dificil să se adapteze, pentru că nu au experienţa altor vieţi pe Pământ, care să îi pregătească pentru ceea ce este aici.

în octombrie 2004 am întâlnit încă două astfel de persoane speciale. Şi mai neobişnuit era faptul că erau soţ şi soţie. Cred că este un lucru minunat că au

reuşit să se găsească din milioanele de oameni de pe această planetă, că energiile lor identice au reuşit să lucreze împreună. Dar pe de altă parte, mi s-a spus că nimic nu se întâmplă accidental. în mod evident, ei au căzut de acord şi au făcut planuri în lumea spiritului, înainte de a se încarna.

Când au intrat în transă adâncă, amândoi soţii mi-au prezentat poveşti identice, deşi nu cunoşteau aceste lucruri la nivel conştient. Când Tony a coborât de pe nor, a văzut doar o lumină strălucitoare. „E foarte strălucitoare, radiază şi razele merg în toate direcţiile. E foarte frumoasă, dar nu o pot privi direct. Are multe culori diferite, e foarte liniştitoare şi emană

multă iubire. Te înconjoară şi te îmbrăţişează cu această iubire.”

Când se întâmplă asta, ştiu că clienţii mei au intrat probabil în lumea spiritului sau au revenit la Sursă (la Dumnezeu). Fiinţele de lumină arată aşa. Am rugat subconştientul să îl ia pe Tony şi să îi arate ceva ce

era important să vadă, dar în loc să meargă într-o viaţă trecută, el a fost dus într-o cameră unde erau mai multe fiinţe îmbrăcate în robe. Nu putea să le distingă trăsăturile, iar fiinţele respective pluteau fără efort prin cameră.

T: Nu văd pereţi, mă simt ca şi cum aş fi într-un spaţiu închis. E un fel de

consiliu care ţine o întâlnire. S-au adunat să discute diferite lucruri din univers, lucruri despre diverse planete. Vor lua decizii care vor afecta alte feluri de fiinţe sau decizii pentru... Cred că vor opta să cobor în vibraţiile joase, la cei care nu au ajuns la vibraţiile înalte. Acesta este consiliul care ajută să se ia hotărâri privitoare la procesul de evoluţie şi la ce vor face

sufletele în viaţa viitoare. S-a uitat la corpul său şi a văzut că avea un trup ceţos, ca de stafie. Simţea că este şi el un membru al acestui consiliu.

T: Altminteri nu m-aş afla aici. Aceasta este o frecvenţă înaltă şi ei ajută la luarea deciziilor. Nu iau ei în mod obligatoriu deciziile, ci îi

ajută pe ceilalţi să ia
decizii. Să aleagă ceea ce
ar fi potrivit pentru
vibraţiile joase.

D: Cum anume îi ajută pe ceilalţi să ia decizii?

T: Se pare că pentru
fiecare vibraţie joasă
există anumite lucruri
care trebuiesc învăţate
ca să-ţi ridici vibraţia

într-un plan diferit,
lucruri care să-i ajute.
Consiliul îi ajută
realmente să ia decizii,
care în final vor duce la
ridicarea vibraţiilor.

D: Asta nu înseamnă să intervii în karma omului?

T: Nu. E doar o formă de ghidare.

D: Există ceva anume cu care lucrezi acum ?

T: Doar să servesc, să ajut. Să ofer îndrumări. De asta am venit aici, ca să ajutăm la accesarea cunoaşterii.

D: Există vreun proiect special de care te ocupi acum?

T: Există mai multe feluri de proiecte. Când îi ajutăm pe cei cu vibraţie joasă, ne ajutăm şi pe

noi. Pentru că învăţăm
multe lucruri noi, atunci
când îi învăţăm pe ei.
Dacă serveşti, câştigi.
Asta te ajută să aduni
mai multă cunoaştere.

D: în prezent lucraţi cu o anumită planetă?

T: Lucrăm cu toate universurile, nu doar cu o singură planetă.

D: A trebuit să te încarnezi în vieţi fizice ca să ajungi în acest punct în care să faci

parte din consiliu?

T: Nu. Noi nu a trebuit să avem vieţi fizice. Asta se face doar dacă alegem.

D: Cum ai ajuns să faci parte din consiliu?

T: îţi poţi ridica nivelul de vibraţie, dar nu trebuie să treci prin vieţi fizice ca să faci parte din consiliu. Uneori durează o perioadă de timp, alteori poţi progresa foarte repede.

D: Ai simţit vreodată dorinţa de a trăi în planul fizic?

T: Nu în acest punct din timp. Nu.

D: îţi făceai treaba acolo, asta e tot.

T: Asta era tot ce trebuia să fac.

D: Se pare că e vorba de o treabă importantă.

T: Asta e tot ce mi s-a cerut să fac.

I-am cerut apoi să

meargă în momentul în care a luat decizia de a coborî în corp fizic, fiindcă la urma urmei eu comunicam cu un corp fizic din dimensiunea noastră, aşa încât probabil că s-a hotărât să se încarneze. Vroiam să ştiu dacă i-a spus cineva să vină.

T: Nu. Asta s-a făcut prin alegerea mea. Exista

ocazia şi abilitatea... şi forma fizică, cu alte cuvinte o formă care s-ar potrivi şi a venit momentul alegerii.

D: S-a întâmplat ceva care să te facă să alegi?
T: Pentru a experimenta ceva ce nu mai făcusem înainte. Ceva complet nou.

D: Ţi-ai ales trupul în care te afli acum? (Da)

Cum arată el?

T: El există în prezent. Nu există alt timp.

D: Explică ce vrei să spui.

T: Este persoana cu care vorbeşti.

D: Tony, vrei să spui? (Da) Vrei să spui că Tony nu a mai avut alte încarnări fizice înaintea acesteia? (Nu) întotdeauna am crezut

că dacă acesta ar fi cazul, lucrurile ar sta într-un mod foarte diferit, nu-i aşa? Să vii direct din lumea spiritului, să cobori în viaţa pe care o avem noi acum pe Pământ, fără alte vieţi trecute, care să condiţioneze omul.

T: Acest lucru este foarte dificil. Dar există

modalităţi ajutătoare. Există anumite lucruri, dar nu ştiu dacă ţi le pot descrie.

D: Aş aprecia foarte mult dacă ai încerca. Comparaţiile ajută întotdeauna.

T: Este ca informaţia pe care am oferit-o. E ca şi cum ai intra într-o cameră şi atunci când intri în această cameră, informaţiile au fost deja

plasate în interiorul tău. Odată ce au fost plasate în tine, aceste informaţii îţi oferă un fundal, ceva la care să te relaţionezi.

Ştiam despre ce vorbeşte. Se referea la imprinting (imprimare), fenomen prezentat în cărţile mele Păstrătorii grădinii şi între viaţă şi moarte. Este un mod de a oferi informaţii din

vieţile altor oameni, astfel încât sufletul să aibă un fundal pe care să poată funcţiona.

T: Eu nu cred că vii fără nimic. Este destul de greu şi cu informaţiile acestea care sunt înscrise în tine. Aici lucrurile sunt foarte diferite. Este mult de învăţat, mult de experimentat. A fost

greu să părăsim acel loc frumos dar am venit aici, pentru că aici era ceva care trebuia experimentat. în acest moment din istorie, se apropie o mare schimbare. Lucrurile se mişcă foarte rapid.

Părea că doreşte să se uite la aceste lucruri, să le studieze.

D: Deci nu i-a spus nimeni că trebuie să facă aceste lucruri.

T: Nu. Nimeni nu te direcţionează, nu îţi spune să faci anumite lucruri. Sunt alegerile tale. E drept, există discuţii. El a fost ajutat de alt membru al

consiliului. L-au ajutat şi l-au ghidat, ca să facă aceste alegeri.

D: Ne-am obişnuit să ne gândim la vieţile de pe Pământ, unde acumulăm karma. Apoi trebuie să revenim iar şi iar ca să o plătim.
T: El nu are genul acesta de karma, de care vorbeşti tu. El a venit aici ca să observe progresul

oamenilor, cum îşi ridică ei realmente vibraţiile. Să vadă cum acceptă oamenii cunoaşterea, cum folosesc cunoaşterea, dacă o folosesc pentru binele omenirii sau dacă este folosită pentru lăcomie.

D: Pentru că Pământul este o planetă complicată.

T: Este extrem de complicată. E diferită de alte planete. Cred că formele de negativitate de pe această planetă o fac să fie diferită. Omenirea are o natură războinică. Omenirea a întâmpinat mari probleme, când a fost vorba să trăiască în pace. E ca şi cum n-ar putea coexista în pace. Asta poate fi din cauza vibraţiilor joase. Cred că cei care vin aici trebuie

să aibă grijă să nu se prindă în aceste vibraţii joase. Este o planetă cu probleme. Eu am riscat. Cred că de fiecare dată când vii să trăieşti aici, îţi creezi karma. Şi fără îndoială va trebui să plătesc această karma. Dar eu cred că lucrul cel mai important pe care-l fac aici este să îmi menţin echilibrul de a fi foarte pozitiv, foarte iubitor, iar karma pe care mi- am creat-o pe Pământ

nu este o formă negativă în sine. Trebuie să găsesc moduri de a lucra ca să reduc această karma, apoi să am grijă de ea și să nu-i permit să se transmită mai departe.

D: Care este planul tău?

T: Este să revin acasă,

după această viaţă. Am să văd ce voi face, când mă întorc acasă.

D: Nu vrei să mai rămâi pe Pământ să experimentezi şi alte existenţe?

T: Nu ştiu dacă voi mai reveni pentru a trăi şi alte vieţi aici. S-ar putea ca alte lucruri să fie mai importante pentru mine de făcut, decât să trăiesc în planul fizic. Nu ştiu dacă voi reuşi să realizez

asta sau nu, pentru că e foarte uşor să te prinzi aici în capcană. Există multe lucruri care mă pot prinde în capcană. Acesta este motivul pentru care este atât de greu să vin aici, în formă fizică. Deşi mulţi doresc această experienţă, ea este extrem de dificilă. Pare a fi destul de simplă, până când cobori aici. Dar odată coborât în forma fizică, constaţi că totul este foarte dificil.

D: Una din problemele din planul fizic este că uiţi tot, că nu mai ştii nimic.

T: Da. Asta este adevărat.

D: Ar fi mai uşor dacă am putea să ne amintim?

T: Nu cred că ar fi în regulă ca o formă fizică să îşi poată aminti. Cred că ne-ar copleşi să ne amintim anumite lucruri, când ne aflăm în formă fizică. Să îţi aminteşti totul ar fi prea mult. Ne-ar deruta, apoi am încerca să schimbăm

lucrurile într-un mod care nu este de dorit. Atunci nu am mai învăţa ceea ce am venit să învăţăm aici, pentru creşterea noastră.

D: Oamenii îmi spun întotdeauna că dacă ar şti dinainte ce se va întâmpla, ar fi mai uşor.
T: Cred că ar fi prea multe informaţii pentru ei. Dacă ai avea această

cunoaştere, atunci ce rost ar mai avea să vii aici? Noi învăţăm copiii dar copiii îşi învaţă părinţii, deşi părinţii cred că ei îşi învaţă copiii. Lucrurile stau mai mult invers, mai mult decât ne dăm seama.

D: în ultima vreme am lucrat cu mulţi oameni care sunt vindecători, care

lucrează cu energia.

T: Vor apărea tot mai mulţi. Acesta este doar începutul, când lucrurile încep să se deschidă. Oamenii caută alte alternative. Caută alte căi. Ei îşi dau seama că lucrurile cu care s-au obişnuit nu funcţionează în interesul lor. Există şi cei care se vor crampona

de vechile forme şi nu vor reuşi să le depăşească. Aceasta este condiţionarea lor şi modul în care au fost crescuţi. Dar mai există şi mulţi alţii, mai ales cei noi care sosesc acum, care vor căuta aceste informaţii noi. Şi desigur vor aduce şi ei informaţii noi. Cea mai mare parte din informaţii nu sunt noi.

Sunt noi doar pentru oamenii din prezent. De

fapt sunt informaţii vechi. Există multe forme fizice disponibile şi există cu mult mai multe forme spirituale, care doresc să vină aici. Aşa încât nu există destule forme fizice pentru ei.

D: Dar acum, cu creşterea populaţiei, sunt multe forme fizice disponibile.

T: Asta nu e adevărat. Există şi cei care încearcă să controleze formele metafizice

disponibile. Există conducători care încearcă să controleze disponibilitatea formelor fizice. Şi bineînţeles că există războaie şi boli.

D: Vrei să spui că ei elimină intenţionat multe forme fizice? (O, da!) Există şi formele

fizice despre care se vorbeşte, pentru sufletele care vor să revină ca să- şi plătească karma ?
T: Afirmaţia este adevărată. Da.

D: Asta vroiai să spui, că există doar un număr limitat de forme fizice în care pot coborî spiritele care sunt ca tine?

T: Da. Asta este adevărat. Este greu să găseşti hrana adecvată, din cauza chimicalelor din mâncare. Dar corpul uman se adaptează. Apar oameni de un tip nou, care aduc cu ei cunoaşterea străveche. Procurarea hranei va deveni din ce în ce mai dificilă, pe măsură ce trece timpul. Asta va fi o mare problemă.

D: Toate acestea vor afecta ridicarea vibraţiilor.

T: Trebuie să uşurăm corpul. Asta va ajuta procesul.

Lui Tony i s-a spus cum îşi poate folosi mintea pentru a vindeca. El va trebui să- şi dezvolte mintea şi să aibă încredere în ea. „Mintea este foarte puternică. Dacă vezi problema,

atunci poţi face schimbări cu mintea. E ca şi cum ai putea vedea în interiorul corpului. E ca şi cum ai intra într-un om şi l-ai privi înăuntrul său. E ca şi cum ai intra în frunza unui copac şi ai pluti în canalele cu clorofilă şi ai vedea totul ca nişte imagini. Aceste transformări vor avea loc. Nu va fi nevoie de participarea persoanei, dar va fi necesară permisiunea sa. Pentru

că unii oameni aleg să experimenteze această boală, din variate motive.”

După amiaza am făcut o sesiune cu soţia lui Tony, Sally. Am fost surprinsă să descopăr că avea acelaşi fel de suflet. Era la prima sa vizită pe Pământ. întâlnirea lor, faptul că s-au putut găsi unul pe altul, este ceva remarcabil. Dar bineînţeles că nimic nu se întâmplă accidental.

Nu mai întâlnisem două cazuri similare, în aceeaşi zi.

La începutul sesiunii, Sally avea probleme de a se focaliza pe ceea ce vede. Vedea doar culori care se mişcă şi se transformă. După câteva încercări de a o duce într-o viaţă trecută şi de a obţine ceva vizual, în cele din urmă i-am

contactat subconştientul, care mi-a oferit informaţiile pe care nu le putusem accesa. Uneori dacă pacientul nu este gata pentru asta, informaţiile nu ies la suprafaţă. Subconştientul poate fi foarte proiectiv şi pretenţios, în alegerea unei persoane căreia să îi transmită informaţii.

S: Ceea ce se întâmplă cu Sally este un experiment. Aşa ceva nu s-a mai făcut până acum. încercăm să ridicăm nivelele de energie. Există reguli referitoare la energie în încarnările de pe Pământ şi din altă parte. Dar din cauza vremurilor speciale de acum şi din necesitate, încercăm să ridicăm vibraţia pe Pământ şi să o expansionăm, să ridicăm nivelul de

vibraţie după încarnare. Să aducem cel mai înalt nivel posibil, fără a face rău formei fizice. Există şi un nivel pe care forma fizică nu îl poate susţine. Acest lucru este foarte important pentru Sally, pentru că am eşuat până acum. De asta s-a oferit să vină ca voluntar şi să aducă această energie, să treacă prin toate astea. Şi am reuşit, de data asta a funcţionat. Când a eşuat înainte, era

ca şi cum s-ar fi stricat un circuit.

D: Forma fizică în care încerca să intre a avut de suferit?

S: Aşa e. Corpul fizic a murit. A fost prea multă

energie, prea multă
informaţie. O vibraţie
prea mare pentru un
singur corp fizic.

D: Nu a putut face faţă.

S: Corect. Dar corpul
acesta de acum a reuşit
să reziste şi am făcut un
acord fin al corpului care
a înaintat în vârstă, ca să
poată susţine mai mult.

Am adăugat treptat mai multă informaţie.

D: Ea a mai avut încarnări fizice în trecut?

S: A avut imprimări (imprinturi) cu vieţile altor persoane. Multe din problemele sale fizice se datorează stresului şi încordării corpului, care susţine atât de multă energie.

D: Atunci vrei să spui că Sally nu a mai fost până acum într-un corp fizic, nicăieri? (Nu) Dar întotdeauna am crezut că atunci când sufletul coboară în corp fizic pentru prima dată într-o astfel de civilizaţie, acest lucru taxează greu corpul şi de asemenea este greu şi pentru suflet.

S: Ea a venit ca să ajute Pământul. Nu s-a reîncarnat pe Pământ. A rămas multă vreme în stratul din jurul Pământului, ajutându-i pe alţii să se încarneze. Avea o cunoaştere cu care putea lucra, dar nu era cunoaşterea concretă privitoare la cum este să fii încarnat. Ea a stat în spatele scenei şi îi ajuta pe alţii să se încarneze.

D: De ce s-a hotărât să vină de data asta?

S: Pentru că este foarte important pentru Pământ. Ea are abilitatea de a aduce energia de care este nevoie acum. în acest mod, la această magnitudine, în proporţiile necesare. Este ceva ştiinţific, aş putea spune. Nu explic foarte bine. Sunt ca nişte ecuaţii matematice de energie. Ea a lucrat

îndeaproape cu Pământul şi este foarte adaptabilă. Ştia cum merg lucrurile. Cunoştea regulile şi astfel de lucruri din punct de vedere ştiinţific, aşa încât a reuşit să îşi ajusteze energia, să îşi ajusteze corpul. Iar noi am ajutat-o să facă asta.

D: Dar când cineva face asta pentru prima oară, nu există pericolul de a

se prinde în karma?

S: Nu. Motivul pentru care nu riscă să se prindă în karma este fiindcă ea nu acumulează karma. Ea se află la un alt nivel. Are un contract diferit, am putea spune, cu Pământul. Ea nu va fi prinsă. Contractul a fost să vină şi să îşi aducă energia pe Pământ. Nu este un contract karmic.

D: E ceva destul de riscant şi poate fi înşelător.

S: Ea a venit sunt oameni care au venit cu astfel de contracte şi s-au prins karmic. Ei sunt atraşi de ea, pentru că în subconştient ea îi ajută să se elibereze.

D: Atunci ei nu au karma cu ea.

S: Nu. Ea a venit să îi ajute să îşi elibereze karma cu alte persoane, fără ca să se prindă în ea. E ca o maşină care aruncă mingi, cu care faci practică. Mingile vin înspre tine şi tu le loveşti. Ea este ca partea aceea a maşinăriei, în care intră mingea. Dar

nu e vorba de o echipă reală care să prindă mingea şi să alerge cu ea. Ea doar a susţinut un spaţiu în care ei să se poată elibera de karma, împreună cu ea.

D: Ceilalţi oameni aveau nevoie de ajutorul cuiva ca să-şi rezolve karma?

S: Corect. Pentru că se aflau pe o pantă

descendentă. Pentru că se prinseseră într- o roată negativă. Ea a avut acest contract ca să ajute Pământul, dar se afla la un nivel diferit. Nu era la nivel de încarnare. Dar acum a ales să aducă mai multă energie pentru aceste vremuri. Este o perioadă strategică din cauza liberului arbitru şi fiindcă există un echilibru. Este o perioadă de echilibru

instabil, când Pământul poate să balanseze în direcţii diferite şi se poate produce o schimbare majoră. Este un timp de transformare. Este o răscruce.

D: Acesta este motivul pentru care mai multe astfel de (nu vreau să le spun „suflete noi") vin acum, pentru că voi deţineţi multă

cunoaştere şi putere şi este nevoie de voi. (Da) întâlnim din ce în ce mai mult astfel de cazuri. Unii din ei spun că sunt simpli observatori şi nu vor să se prindă aici.

S: Nu sunt numaidecât observatori, dar dacă poţi vizualiza imaginea de care am vorbit, cu acea maşină care loveşte mingile, tu loveşti

mingea care intră în mașină, dar mașina nu aruncă mingea înapoi sau în altă direcție. Atunci ea nu mai acumulează karma. Totul ricoșează când o întâlnește. Fiecare om își vede de treaba sa. Oamenii dau drumul la probleme și nu mai acumulează karma. Ei nu au venit să acumuleze informații, dar nu sunt simpli observatori. Ei sunt vindecători. Ei aduc

o energie pozitivă, ca să ajute alte suflete să vadă. Oamenii simt vibraţiile şi vor să se adapteze la ele.

D: Dar cel mai important lucru este să nu fie prins.
S: Nu este nici un pericol ca să fie prinşi, pentru că nivelul lor energetic emite lumină tot timpul, emite înafară o energie care interacţionează cu alţi oameni, în manieră

vindecătoare. Şi nu există găuri prin care să fii prins sau absorbit înăuntru. Nu mai există karma la care să te conectezi. Este un lucru pozitiv.

Am întâlnit şi alte cazuri în care era vorba de fiinţe speciale protejate de acumularea karmei, care aveau un fel de scuturi şi dispozitive

amplasate în jurul lor. Aceste informaţii apar în alte capitole, dar subconştientul lui Sally a spus: „Nu este nevoie de protecţie, pentru că este deja montată în interior, din cauza scopului urmărit şi a nivelului de energie. Şi fiindcă nu mai există karma în spate. Nu mai există nimic de acest fel, la care să te conectezi.”

S: Fiica sa a venit într-un mod asemănător cu mama, doar că adaptarea s-a perfecţionat şi corpul său s-a adaptat mai bine. Cei care au venit prima dată şi au adus energia au avut cele mai mari dificultăţi, dar pentru cei noi care vin acum, nu mai este atât de greu. Unele din primele încercări nu au funcţionat, contactul a fost prea dur şi prea

stresant pentru forma umană.

D: Mi s-a spus că nu este posibil să intre într-un corp uman toată energia din sufletul unui om, pentru că ar distruge corpul.

S: Afirmaţia este corectă. Soţul său Tony a venit într-un

mod similar, ca să deschidă drumul, am putea spune.

D: Nici el nu acumulează karma. (Corect) A fost un accident că cei doi s-au întâlnit?
S: Nu. Nu a fost un accident. Ei au planificat să vină împreună în această zonă, înainte de a se încarna. Au acelaşi fel de energie. Nu este

identică, dar este asemănătoare. Sally a fost un experiment. Cantitatea de energie din corpul ei ar fi conţinută în mod normal în două trupuri separate. O parte a problemei a fost cantitatea de energie şi cealaltă problemă a fost nivelul de vibraţie. Data trecută încarnarea a eşuat. Nu am reuşit să sincronizăm corpul şi sufletul şi să facem acordul fin, atunci

când sufletul a intrat în corp. Nu s-au putut doza cantităţile de energie, în momentele hotărâtoare. Problema a fost de natură tehnică.

D: Este vorba de cantitatea de energie care ar fi conţinută în mod normal de două trupuri ?

S: Da. Acesta a fost un experiment. A fost foarte important şi s-au realizat multe lucruri prin el. A fost foarte benefic. Ea nu este singura care a făcut asta. Şi soţul ei a făcut acelaşi lucru. Şi el este unul din cei care au venit ca să ajute. El este puţin diferit faţă de ea, dar asemănător. Mai sunt şi alţii. Ea a ajutat Pământul alături de ei, când era în afara trupului. I-a ajutat să se

încarneze. A ajutat mai multe fiinţe să facă asta, dar partea pe care n-o înţelege este că de atunci a primit şi mai multă energie în ea. Aţi auzit de fenomenul Cel-ce-intră (Walk-in) când un suflet iese şi altul intră într-un trup? Lucrurile nu stau aşa în acest caz. Aici nu este vorba de două suflete. E doar o parte dintr-un suflet care intră şi care poate să deţină volumul

a două suflete. O cantitate dublă faţă de cea normală a venit şi s-a unit recent cu ea. Acum se află în interiorul ei.

D: Cei doi nu au făcut un schimb?

S: Nu. Nu s-a făcut un schimb. A fost doar o unire, o adăugare. I-am spus de două ori că

această nouă parte a ei va veni. Acum este aici şi s-a unit cu ea.

D: Ea a ştiut când s-a întâmplat asta?
S: Nu în mod conştient. Dar ştia că se va întâmpla şi se pregătise conştient, ceea ce a ajutat-o mult. Acum ştie că se simte diferit, dar nu a recunoscut în mod conştient că s-a unit cu ceva. în continuare va

primi multă cunoaştere. Nu se va întâmpla totul deodată. Lucrurile se vor declanşa pe măsură ce se adaptează.

D: Când se termină viaţa asta, se va întoarce acasă la ea? Nu va mai reveni?

S: Corect. Va sta aici numai până când îşi termină treaba. Nu va trebui să se încarneze

iar. Va sta până când transformarea este completă.

D: Locul de unde a venit este lumea spiritului?

S: Orice nu are formă, se află în lumea spiritului. Există multe astfel de locuri. Nu e ca şi cum ai muri ca să mergi acolo. înainte de a te încarna, eşti acolo. Este într-o

altă dimensiune.

D: Unii oameni consideră spiritele ca fiind un fel de îngeri care nu s-au încarnat.

S: Nu e vorba de un înger. Este un suflet, ca la toată lumea. Doar că nu se află în forma încarnată. Nu a avut nevoie de aşa ceva. Nu a

simţit necesitatea asta până acum. Ea a avut formă, dar nu a existat în trup. A existat în formă de spirit. Există nivele diferite de... nu o putem numi încarnare, pentru că nu are o formă inferioară cum ar fi un trup pe o planetă, e mai degrabă o energie care are un trup. Are o anumită individualitate, dar e doar energie. Şi se află în spaţiul cosmic. Nu este vorba de

energia numită energia Unicului. Energia Lacului. Este o energie individuală separată, care nu există într-un corp sau într-o formă fizică, cum ar fi forma umană sau un corp de pe o planetă.

D: Asta are sens. La mine vin din ce în ce mai mulți oameni care sunt vindecători sau

lucrători cu energia.

S: Asta se datorează unei cantităţi mari de energie în vremurile care se schimbă. Este sfârşitul unei epoci, astfel încât fiinţe ca Sally şi Tony sunt aici ca să ajute această tranziţie. Am să îţi spun cu cine ai vorbit. Este partea din Sally care tocmai s-a conectat.

D: Energia nouă. (Da).

în anul 2004 am avut un alt caz ciudat, când a venit la mine un om care lucra în domeniul medical. Problema sa cea mai mare avea de a

face cu ceea ce el numea „frică şi anxietate” în zona plexului solar. Simţea acolo un fel de nod mare, care îi producea mult disconfort. Adeseori simţea că nu este în siguranţă şi se temea că se va întâmpla ceva, deşi nu exista nici un motiv real pentru aşa ceva, în viaţa sa ordonată. Nu exista nimic care să explice ce anume se va întâmpla. Dorea să ştie

de unde îi venea acest sentiment, ce însemna el şi cum să se elibereze de el.

A intrat într-una din cele mai ciudate vieţi trecute pe care le-am investigat vreodată. Se afla pe altă planetă şi era o maşină ucigaşă. în stare conştientă ar fi fost îngrozit de ura care emana din vocea sa,

când striga că vrea să ucidă pe toată lumea. Acesta era scopul pentru care fusese creat: să ucidă tot ce întâlnea. Şi făcea asta într-un mod unic. Planeta sa de baştină şi altă planetă se războiau de multe generaţii. El era rodul ingineriei genetice. Corpul său a fost creat ca să înmagazineze o cantitate enormă de energie. A fost trimis pe planeta duşmană, pe o

navă spaţială. Când a aterizat acolo trebuia să caute duşmanul, care învăţase să se ascundă de aceste maşini. Nu a folosit nici un fel de arme. El era arma. Era o maşină ucigaşă. Putea să folosească energia din corpul său, ca să explodeze cu puterea a zece bombe cu hidrogen. Astfel putea să distrugă totul, pe o rază de multe mile. Planeta lui era suficient de avansată ca

să înţeleagă metafizica. Cum el urma să explodeze şi să moară, sufletul său urma să se reîncarneze imediat în aceeaşi societate şi procesul urma să o ia de la capăt. Când ajungea la o anumită etapă de dezvoltare şi la o anumită vârstă, era trimis iarăşi ca să ucidă. Era un ciclu vicios în care părea a fi prins ca într-o capcană, fără posibilitate de ieşire. Nu

avea o viaţă de familie
sau o viaţă socială, în
structura sa planetară.
Fusese creat pentru a fi
o maşină ucigaşă.
Setarea sa mentală era
plină de ură, de
distrugere şi înclinaţia
de a ucide. Până când în
cele din urmă după
multe, multe generaţii,
cele două planete şi-au
dat seama că unicul mod
de a opri uciderile era să
îşi ridice conştiinţa şi
acest lucru a început să

se întâmple.

Atunci el a reuşit în sfârşit să se elibereze şi s-a reîncarnat pe Pământ. Dar şi aici impulsul care îl animase a rămas atât de puternic, încât a experimentat foarte multe vieţi în care a omorât şi a fost omorât. Mai avea în el vechea programare. A spus că

într-un fel Pământul era ca planeta lui de baştină, pentru că şi aici se petreceau multe omoruri, dar nu la scară atât de mare. Viaţa sa curentă a fost în final o încercare de a sparge ciclul repetitiv. S-a născut într-o familie care l-a zdrobit, care i-a înfrânt spiritul şi l-a făcut să fie blând şi delicat. (Iată că şi astfel de familii îşi au rolul lor.) A spus că atunci

când era copil dorea să
devină mercenar când
va creşte mare, ceea ce
ar fi continuat acelaşi
ciclu. Dar în loc să facă
asta, a devenit medic şi
acum ajuta oamenii.

Senzaţia intensă pe care
o simţea în plexul solar
provenea de la reţinerea
de la atâta ură, furie şi
violenţă, care au făcut
parte din personalitatea

sa eoni de timp. El se temea de ce se va întâmpla dacă va da drumul acestor emoţii, aşa încât le suprima. Şi făcea asta foarte bine. Cu ajutorul subconştientului, se părea că va reuşi să câştige lupta. Atunci când s-a trezit, el a spus că această explicaţie ciudată era piesa lipsă, pe care nu ar fi reuşit niciodată să o afle singur. Unul din

motivele pentru care se afla aici pe Pământ în această perioadă, era faptul că Pământul ieşea şi el din ciclul său de violenţă şi se afla în pragul ridicării conştiinţei într-o nouă eră.

Mă întreb câţi alţi oameni au astfel de emoţii suprimate care nu par să aibă sens pentru

ei şi nu pot fi explicate din perspectiva educaţiei pe care au primit-o. Cât de mulţi tineri au astfel de sentimente exagerate şi sunt treziţi de violenţa lumii noastre de la televizor? Se deschide o cale nouă de a interpreta împrejurări pentru care autorităţile nu găsesc nici o explicaţie.

CAPITOLUL 10

Viaţa în corpuri care nu sunt de om

Am făcut această sesiune în Clearwater Florida, când am participat acolo la o expoziţie în luna

octombrie 2002.

Suntem oameni şi ne-am obişnuit să credem (odată ce am acceptat conceptul de reîncarnare) că am experimentat numai vieţi în care am fost oameni. Dar această credinţă este foarte limitată, aşa cum am descoperit în munca mea de cercetare, în orice formă, viaţa conţine

o lecţie pentru noi. Despre asta e vorba în viaţa de pe Pământ. Mergem la şcoala Pământ ca să învăţăm lecţii. Nu poţi avansa în clasa următoare până nu ai absolvit clasa în care studiezi în prezent. Desigur, lecţiile care le învăţăm atunci când suntem oameni sunt mult mai complexe decât viaţa ca o piatră sau ca un ştiulete de porumb. Amândouă formele de

existenţă sunt vii în egală măsură, dar vibrează la o frecvenţă diferită.

în cartea mea Moştenire din stele, am regresat un tânăr în prima lui viaţă pe Pământ, crezând că va fi probabil un om al cavernelor sau aşa ceva. Spre surprinderea mea, el a mers într-o perioadă când Pământul încă se mai răcea, ca să poată să

susţină viaţa. A văzut vulcani care vomitau lavă şi gaze periculoase în aer. Nu era un mediu sănătos în care să se dezvolte viaţa. Tânărul a văzut că atunci făcea parte din atmosferă. Alături de alte fiinţe, avea sarcina de a ajuta la curăţirea aerului de gaze toxice şi de amoniac, pentru ca Pământul să se răcească şi să poată susţine dezvoltarea vieţii, în primele sale etape

rudimentare. Deşi nu avea ceea ce ar putea fi considerat un „corp”, el era viu şi conştient de treaba pe care o avea de făcut. în mod cert avea o personalitate şi vedea totul dintr-o perspectivă unică. Din când în când mai făcea pauză de la „muncă”, pentru a se distra aruncându-se în lava care curgea, ca să simtă cum este asta.

în cartea mea între viaţă şi moarte, arăt că noi am experimentat viaţa în toate formele sale, înainte de a ajunge în etapa în care să fim oameni. Toate acestea au un scop care nu este recunoscut de mintea noastră conştientă. Vedem că toată viaţa este una, că suntem toţi conectaţi la un nivel mai adânc al sufletului. Mai întâi suntem spirite şi trăim multe aventuri pe

măsură ce progresăm pe scara cunoaşterii, ca să ne întoarcem apoi la Creator şi să ne unim din nou cu El. Aşa încât nu mai sunt surprinsă când un client îmi relatează că trăieşte o viaţă în care nu este om. Subconştientul alege viaţa trecută care este necesar a fi văzută în acest moment din viaţa prezentă, când oamenii caută răspunsuri la problemele cu care se

confruntă.

Unele din viețile „neumane” care mi-au fost relatate, au fost: viața ca un ştiulete de porumb care se bucura în lumina Soarelui şi se legăna în blândețea brizei. Viața ca o piatră, când timpul curgea cu o lentoare incredibilă. Viața ca mamut, cu senzația că eşti foarte

mare şi cu greutate în corp. Viaţa ca o pasăre uriaşă care îşi proteja oul şi avea un sentiment de camaraderie cu semenii săi din aceeaşi specie. Viaţa ca o maimuţă uriaşă, care simţea pace şi mulţumire când era alături de cei din grupul său. Avea doar cele mai simple emoţii. Conducătoarea grupului era o maimuţă mai bătrână şi maimuţele din grup se

aşteptau ca ea să aibă grijă de ele. Când aceasta a murit, în grupul de maimuţe s-a creat o mare confuzie. îi împungeau cadavrul cu mâna, încercând să îl trezească.

Toate aceste vieţi sunt simple în comparaţie cu cele de om, dar au calităţile lor distincte, care arată că este vorba de fiinţe vii care au

capacitatea de a gândi şi a simţi. Poate că dacă am înţelege asta, am vedea că am trecut prin toate aceste etape şi am avea mai multă grijă de mediul înconjurător şi de planeta noastră. Ne-am da seama că suntem cu toţii conectaţi, la un nivel al sufletului mai adânc şi mai complex. Sesiunea aceasta cu Rick este un alt exemplu al unui pacient care accesează o viaţă

neobişnuită şi neaşteptată, în care nu a fost om. Când Rick a coborât de pe nor se afla într-o stare de confuzie, pentru că nu putea să înţeleagă ce era sau unde era. în mod normal clientul coboară de pe nor şi se găseşte pe ceva solid. Impresiile pornesc din punctul acesta. Scepticii spun că pacientul poate genera o fantezie referitoare la o scenă, ca să îi facă

plăcere hipnotizatorului. Dar Rick nu simţea nimic sub picioare, după ce a ajuns îa suprafaţa solului. Acest lucru nu făcea decât să-i mărească starea de confuzie. I-am spus să aibă încredere în orice impresie primea.

R: Mă uit în sus şi văd un cer purpuriu. (Confuzie) E chiar în faţa ochilor mei, când mă uit în sus.

Iar în vederea
periferică... Este greu de
descris, văd ceva ceţos.
Nu simt nici o presiune
sub picioare.

I-am dat instrucţiuni ca senzaţiile sale să devină mai clare.

D: Priveşte în dreapta şi spune-mi ce vezi cu colţul ochiului. (Pauză lungă) începe să devină mai clar.

Dispare ceaţa. (Pauză) Ai încredere în orice vine. Spune-mi prima impresie.

R: în regulă. Acum văd mai multe culori. Sunt strălucitoare ca la răsăritul Soarelui. Şi poate ca apa.

D: Ca Soarele pe apă?
R: Da. Sau ca... ai văzut vreodată Soarele sub apă?

D: Nu l-am văzut, dar presupun că aşa ceva este posibil.

R: E ca... Da. Simt că sunt sub apă.

Asta a fost o surpriză completă. Nu eram sigură dacă înoată. Poate că a ajuns la sfârşitul vieţii şi s-a înecat. Existau mai multe posibilităţi, dar nu aş fi putut niciodată să mă gândesc la ce experimenta el. A fost prima dată când am întâlnit aşa ceva.

R: Apa e albastră

purpurie. Privesc în sus prin apă. în dreapta e ceva care arată ca răsăritul soarelui deasupra apei, dacă te uiţi de sub apă. Hmmm. Culorile se mişcă şi se ondulează, după cum valurile de pe apă distorsionează tiparele de lumină. Văd o culoare aurie, aşa cum este dimineaţa când intră razele în apă. De asta nu se creează nici o formă. Eu sunt în apă.

D: De asta nu simţi nici o presiune sub tălpi. (Da) Poţi să vezi ceva în cealaltă direcţie?

R: Nu. Doar întuneric, pentru că soarele răsare în direcţia opusă.

D: Soare se filtrează frumos prin apă, ai spus. (Da) Cum se simte apa pe corpul tău?

R: Hmm. Se simte firesc şi natural. Nu am nici o teamă. Se simte foarte confortabil.

D: Devii conştient de corpul tău. Cum este corpul?

R: Este neted. (I se pare amuzant acest lucru) Nu ştiu, e ca de delfin. (în

şoaptă) Cum se poate? Da, acuma văd. Sunt un delfin. E ca şi cum m-aş uita din afară la corpul meu. Sau poate mă uit la un tovarăş de lângă mine. Nu stau pe spate, dar pot să văd în sus. Stau pe burtă, ca şi cum aş dormi. Doar stau acolo în apă şi mă mişc în sus şi în jos. Cu un ochi pot să văd soarele, cu celălalt ochi pot să văd întunericul. Pot vedea şi în sus, fără să

mă întorc sau să mă mişc. Am o vedere panoramică, de la est la vest.

Cum văd delfinii sau animalele marine şi care este raza lor vizuală? Oare cunoaştem acest lucru? Poate că au o rază vizuală mult mai largă decât noi, cu ochii localizaţi pe părţile opuse ale capului. Aşa se pare,

din această relatare.

D: Asta este interesant. Şi crezi că mai este un delfin acolo?

R: Aşa cred sau aşa am văzut. Eu mă mişc prin apă şi privesc în jur. Pentru că eram în apă, apoi am ieşit din mine ca să văd cum îmi arată corpul, aşa încât cred că e vorba despre mine de

fapt. Este neted, catifelat. (Cu convingere) Sunt un delfin. Şi simt o pace foarte mare. Ce surpriză!

D: Se simte bine să fii în apă?

R: Da. Am senzaţia de libertate. Nu există restricţii. Ai aici tot ce doreşti.

D: Libertate deplină în

apă.(Da) Şi ce faci cu timpul tău? Parcă ai spus că dormeai.
R: Dormeam. Dar acum m-am trezit şi e timpul să fac ceva. Noi doar există... Noi doar trăim. Nu avem un plan. Mâncăm pentru că trebuie să mănânci, dar acum se pare că... doar plutim şi apoi... E greu de descris. Nu ai nici o treabă. Nu există „trebuie să fac ceva”. Nu ai altceva de făcut decât

să simţi. Nu ştiu cum să descriu asta. Să simţi cu adevărat. Asta mi se pare ciudat.

D: De ce ţi se pare ciudat?

R: Pentru că nu pot să pun această trăire într-un context. Nu pot să o etichetez.

D: Fă cum poţi tu mai bine. Ce anume mănânci?

R: O! Peşte.

D: Poţi să respiri în apă?

R: Da. Aer. Uimitor!
(Pauză) Văd ceva. Văd clădiri care se află pe mal.

D: Acum eşti deasupra apei?

R: Da. La suprafaţă. înot într-o parte. Pot să văd cu capul deasupra apei, dacă-l scot. Văd nişte colibe ca din junglă, cu acoperiş din iarbă. Mă întreb ce este asta.

D: Ai văzut oameni? (Nu)

Ai mai văzut un mal care să arate aşa? (Nu, nu) Ai stat mai mult în larg? (Da)

începea să se identifice din ce în ce mai mult cu delfinul. Răspunsurile îi erau mai simple şi mai lente.

D: Poţi să vezi malul unde se termină apa? (Da)

Am început să îmi structurez întrebările ca pentru o ființă foarte simplă. Nu credeam că va înțelege ceva complex. Deja demonstrase că era o ființă care simte și gândește.

D: Cum te simţi?

R: Mă simt ciudat.
D: Poţi să vezi graniţa dintre apă şi pământ?

R: Da. (întâmpină greutăţi în alegerea cuvintelor potrivite)

E... Dar ce-i asta?
Este diferit. Simt că
trebuie să merg în
altă parte.

Urmează o pauză lungă.
întâmpina probleme în
găsirea cuvintelor
potrivite, cu creierul său
de delfin.

R: (O pauză lungă în care
îşi caută cuvintele) E

doar... Nu ştiu, nu
înţeleg. Nu înţeleg ce
sunt acelea... Ce fac ele.
Ce... de ce sunt aici. De
ce fac asta? E ceva nou.
Şi nu înţeleg, nu ştiu.
înţeleg, ştiu unde mă
aflam, dar nu pot să
înţeleg asta. Nu ştiu ce
este. Este ceva diferit.

Era clar că în calitate de
animal marin, era
obişnuit să vadă doar

apă. Acum putea să vadă că marea avea o limită şi grupul de colibe era ceva cu care nu era obişnuit şi nu ştia cum să îl descrie.

D: Dar ai spus că ar trebui să mergi în altă parte?

R: Da. Pentru o clipă am

simţit că ar trebui să plec.

D: Cum adică – să mergi în altă parte?

R: Adică să plutesc în altă parte şi să mă mişc repede.

D: Să te îndepărtezi de locul unde erau colibele?

R: Nu. Să plec din locul

unde sunt... din mine. Eu sunt... (Pauză) Să ies din corp?

D: Spune-mi ce se întâmplă, cum te simţi.

R: Sunt confuz. Pentru că văd trupul acela. Văd acea... broască ţestoasă. Şi apoi simt că vreau să plec, să merg în altă parte. Mă mişc repede o clipă, apoi mă opresc pentru că m-am

speriat. Aş vrea să mă întorc. Mi-ar fi plăcut să fiu un delfin dar era prea... (Are dificultăţi de a explica). E derutant... prea diferit. Nu mă puteam relaţiona la asta.

D: Dacă vrei să mergi în altă parte, poţi să o faci. Poţi să mergi oriunde vrei să mergi. Căutăm ceva potrivit şi care să aibă înţeles, ca să mergem

unde este asta. Spune-mi ce se întâmplă, pe măsură ce te mişti. Ce vezi pe măsură ce te îndrepţi spre ceva potrivit şi important pentru tine, despre care trebuie să afli?

Rick s-a găsit apoi într-o viaţă din antichitate, unde conducea un grup de oameni. Avea o mare responsabilitate şi simţea că i-a dezamăgit când i-a conclus într-un război pe care nu puteau să îl câştige. A făcut asta mai

mult pentru a-şi mări egoul, decât în beneficiul oamenilor pe care îi conducea. încă mai purta pe umeri această vinovăţie în viaţa prezentă, ceea ce explică multe din problemele sale fizice. Este vorba de dureri de spate, pentru că în acea viaţă a murit după ce a căzut de pe o stâncă şi a trăit câteva zile de agonie, cu spatele sfărâmat. Aceste amintiri au rămas în corpul din viaţa prezentă,

ca să-i aducă aminte să
nu-şi mai ia în râs
responsabilităţile de
acum.

I-am contactat
subconştientul, ca să îi
punem întrebări. Cea mai
importantă întrebare la
care căutam răspuns este
de ce i-a arătat viaţa de
animal marin.

D: De ce i-ai arătat această viaţă?

R: Pentru că este extraterestru. Acolo îşi are el rădăcinile. A fost modificat ca să poată experimenta cum e să fii om. A fost separat de rădăcinile primei sale încarnări, pe care a avut-o în acea viaţă.

D: Prima sa încarnare a fost pe Pământ?

R: Nu. A fost în alt loc unde nu sunt oameni, unde există doar genul acela de fiinţe.

D: Cele care trăiesc în apă?

R: Da. De asta avea

senzaţia că timpul se mişcă repede. Pentru că el era o fiinţă plină de curiozitate şi se întreba cum ar fi în locul acela de pe mal. A avut acea viziune cu copaci şi colibe, cea pe care nu o putea înţelege. Era o viziune a unui loc pe care nu îl mai văzuse.

D: Nu era un loc fizic din lumea sa marină?

R: Era un loc fizic şi era foarte curios să afle mai mult despre el. Se întreba cum ar fi dacă ar ieşi din apă. Şi-a dorit această experienţă.

D: Şi asta a făcut ca el să

se reîncarneze ca fiinţă umană?

R: în cele din urmă a făcut-o. Dar acestea sunt rădăcinile lui adevărate. Aici a început călătoria sa.

D: într-o lume marină.

R: Dintr-o lume marină.

D: Spui că a fost modificat?

R: Da. Modificarea s-a

produs printr-o serie de transformări vibraţionale. A fost ajutat de cei care încă mai ajută planeta. Experimentul continuă de multe milenii. Ei au ales şi au întrebat. Au căutat nucleul şi rădăcina fiinţelor care au fost modificate pentru a avea experienţa umană.

D: Spiritul a venit şi a

intrat într-un corp uman ?
R: A trebuit să fie
modificat. Existau
incompatibilităţi între
suflet, energie şi esenţa
unei fiinţe marine.
înainte de a veni ca să
aibă această experienţă,
a fost nevoie să fie
făcute modificări pentru
ca această fiinţă să
înţeleagă cum se cuvine
senzaţiile, sentimentele
şi instinctele programate
într-un om.

D: A, înţeleg! Ar fi fost dificil sau imposibil ca el să iasă direct din apă şi să intre într-o fiinţă umană.

R: Afirmaţia este corectă.

Asta seamănă cu relatarea lui Esther din rasa reptiliană, care a

venit pe Pământ ca să fie om şi i s-au făcut modificări la corpul uman, ca să poată primi o energie de alt tip.

D: Apoi el a început o serie de vieţi pe Pământ. (Da) De asta i-ai arătat delfinul la început. (Da) Toată viaţa s-a întrebat de ce îl interesează OZN-urile şi extraterestrii. Acesta

este motivul? (Da) Deşi eu cred că el îşi imaginează aceste lucruri, ca la cinema. (Chicotit) Lucrurile stau altfel, nu-i aşa?

R: Sunt similare, dar diferite. Există programe stabilite în univers, cu tot felul de materiale. De exemplu pentru această experienţă au fost luate în considerare toate

sursele, dar aceasta este sursa sa primară. Este lumea de fiinţe acvatice în care a trăit. Mai sunt şi alţii din alte grupe, care participă cu toţii la acest proiect.

D: Deci nu e numaidecât aşa cum se gândeşte el la nave spaţiale şi la astfel de lucruri. Există mai multe feluri de nave?

R: Da. Există cei care s-au ocupat de transport. Modificările corpului au fost experimentale.

D: Ajustarea corpului.

R: De-a lungul mileniilor. Da.

D: Deci ei au putut să-i ajute să se adapteze pe cei care doreau să vină în corp uman?

R: Era nevoie de ei. Intenţia era să se experimenteze. Intenţia iniţială a fost ajutată de către ei şi el a fost adus aici.

D: înţeleg. A mai ţinut

legătura cu cei care l-au adus în corp uman, ca să fie Rick?

R: Nu i-a contactat fizic, doar în vise. în starea non-fizică. Când meditează, când doarme.

D: Atunci iese din corp ?
R: Da. Când îi este foarte frig sau foarte cald. Este transferul.

D: Atunci iese din corp, vrei să spui?

R: Da. Sau când intră. Când intră în corpul fizic, se înfierbântă. Când iese şi intră din corpul de lumină în corpul fizic, i se face frig.

D: Dar el nu-şi aminteşte asta.

R: Devine din ce în ce mai conştient de ciudăţenia viselor sale obişnuite. Acum experimentează aşa-numita „vedere la distanţă”. Asta se întâmplă când stă liniştit. Nu se întâmplă des, dar este conştient de asta. Ar trebui să practice asta

mai des. Atunci ar reuşi
să vadă evenimentele
mai clar, atât din prezent
cât şi din trecut, sau
dintr-un viitor potenţial.
Această abilitate va fi
importantă nu doar
pentru el, ci şi pentru cei
care au nevoie de
protecţie.

Aceste informaţii seamănă cu un alt caz pe care l-am avut cu câteva luni înainte de a lucra cu Rick. O femeie a venit să mă vadă, când eram la Memphis. Era atât de slabă încât arăta ca un schelet ambulant. Mi-a spus că aproape a murit de trei ori. Doctorii au spus că era ceva în neregulă cu fiecare organ din corpul ei. S-au mirat că mai trăieşte. Avea multă durere în

corp şi o senzaţie de disconfort. Era foarte nefericită de modul în care trăia. Căuta cu disperare răspunsuri dar când acestea au venit, au fost diferite de ce se aştepta ea să afle. A făcut o regresie într-o viaţă minunată lipsită de griji, în care era o creatură acvatică asemănătoare unui delfin. îi făcea mare plăcere să înoate într-un mediu complet liber,

lipsit de probleme. Apoi a venit timpul să părăsească acea viaţă. Oricât de fericit eşti într-o anumită viaţă, în cele din urmă îţi înveţi lecţia şi nu mai ai nimic de câştigat dacă rămâi acolo. Vine timpul ca spiritul să se mute la un alt nivel, poate mai profund, pentru a învăţa lecţii mai complexe. Spiritul trebuie să avanseze, aşa încât a fost obligată să plece şi să îşi

înceapă încarnările umane. A detestat faptul că a fost forţată să intre într-un corp uman, cu atâtea limitări. Tânjea după libertatea din apă, dar acest lucru nu se putea îndeplini. în frustrarea sa, încerca să îşi distrugă trupul de acum, ca să evadeze. Bineînţeles că toate aceste lucruri erau necunoscute la nivel conştient, dar acesta era motivul pentru

numeroasele sale probleme fizice. Nu i s-a permis să evadeze în acest mod. A reuşit doar să se chinuie, pentru faptul că nu s-a ajustat la corpul său fizic. A fost nevoie de multă terapie ca să o fac să înţeleagă motivul bolii sale. Aceasta a fost o explicaţie ciudată, care demonstrează ataşamentul pe care îl poate dezvolta o persoană pentru o viaţă

fericită şi lipsită de complicaţii, o viaţă de libertate.

Când am văzut-o un an mai târziu, se îngrăşase puţin şi nu mai avea atâtea probleme de sănătate. în sfârşit făcea ajustările legate de hotărârea de a rămâne în această lume, până îşi va învăţa lecţia. La urma urmei dacă pleci prea

curând din orice motiv, trebuie să revii ca să termini lecţia. Nu scapi aşa uşor.

Un alt caz l-am raportat în Universul Convolut Volumul 1, când un tânăr din Australia a petrecut eoni de timp ca un spirit care plutea liber pe o planetă frumoasă. Nu avea nici o obligaţie, nici o responsabilitate. Ducea

o viaţă lipsită de griji. I s-a oferit de multe ori ocazia de a pleca şi de a progresa în altă formă, dar el se simţea prea bine acolo şi nu vroia să plece. Aşa încât în cele din urmă cei care hotărăsc astfel de lucruri (Destinul), au hotărât să ia decizia pentru el şi a fost absorbit de pe planeta aceea, aşa cum un aspirator suge un şerveţel de hârtie. Aşa descrie el lucrurile. A

fost depus într-un corp fizic, spre consternarea sa. Când şi-a revăzut frumoasa sa planetă la începutul sesiunii, a fost copleşit de emoţii, a început să plângă şi a spus că acolo se simţea „acasă”. L-au copleşit emoţiile de pace absolută şi armonie pe care le avea în acel loc. A recunoscut instant locul şi a fost copleşit de o durere intensă, fiindcă l-au obligat să plece. Iată

că este posibil să păstrăm în noi amintirea unui loc unde ai trăit o fericire absolută şi părăsirea acelui loc creează o tristeţe adâncă în noi. Indiferent că eşti un spirit care pluteşte liber într-o lume frumoasă sau o creatură acvatică liberă nerestricţionată, reacţionezi la fel.

CAPITOLUL 11

Străin pe Pământ

Tot întâlnesc aceste suflete deosebite, care nu îşi au originea pe Pământ. Le întâlnesc în moduri ciudate. La prima întâlnire nu apare

evident faptul că aceşti oameni sunt diferiţi şi au venit aici cu o misiune specială. Ei arată ca toată lumea. De cele mai multe ori nu sunt conştienţi de faptul că sunt diferiţi, deşi se simt nelalocul lor aici. Calităţile lor unice sunt revelate de către subconştient doar atunci când persoana este gata să primească o astfel de informaţie. Subconştientul este la fel

de protector cum sunt şi eu şi este conştient că anumite informaţii pot face mai mult rău decât bine. Dar se pare că atunci când persoana este gata să cunoască aceste lucruri, îşi găseşte drumul către mine şi secretele sunt revelate.

Aaron este un bărbat care lucrează la NASA,

ca inginer în proiectele spaţiale. Nu vreau să dezvălui locaţia unde lucrează, din motive evidente. El a călătorit multe ore cu maşina ca să mă întâlnească şi să facă o sesiune cu mine. Şi-a adus prietena cu el şi ea a dorit să asiste la sesiune. A fost foarte insistentă, deşi eu i- am spus că nimeni nu are voie să asiste la sesiunile mele terapeutice. Ea a spus că Aaron îi spune

totul întotdeauna. Am insistat că nu voi schimba procedura şi s-a întors frustrată în camera sa de hotel. După ce ea a plecat, Aaron mi-a mărturisit că se bucură că nu am lăsat-o să stea. El nu dorea ca ea să asiste, dar era foarte insistentă. Când ea a plecat, el s-a putut relaxa şi am ţinut interviul introductiv. Sesiunea s-a ţinut la un motel din Eureka Springs în

Arkansas, în luna februarie 2002, când aveam o săptămână liberă şi puteam să fac sesiuni cu oamenii din zonă: din Arkansas, Missouri, Oklahoma şi Kansas. Când Aaron a văzut pe internet unde mă aflam a călătorit o distanţă mare, pentru că dorea mult să facă o regresie cu mine. După ce am început sesiunea, Aaron a coborât de pe nor.

Primul lucru pe care l-a văzut a fost un sătuc din colibe cu acoperiş de paie, adăpostit printre dealuri verzi. S-a văzut ca fiind un bărbat de aproximativ 20 de ani, cu părul închis la culoare, cu barbă, îmbrăcat în haine largi şi burlănoase. Părea a fi începutul unei regresii normale, într-o viaţă trecută în care clientul retrăieşte o viaţă de fermier. Dar în curând a

devenit evident că lucrurile erau diferite. Stătea pe un deal, se uita în jos la sat şi era agitat din cauză că se ascundea. „Mă îngrijorează ceva. Se pare că se va întâmpla ceva în sat. Cred că vine un grup de militari, ca să mă caute.” Nu erau oameni din sat. Păreau a fi din guvernul local, sau în orice caz militari. El era îngrijorat. „Mă caută dintr-un anumit motiv,

de asta mă ascund aici sus. Nu vreau să fiu în sat. Mi-e teamă să nu mă prindă.” El nu se trăgea din sat, dar locuia la o familie acolo.

D:De ce crezi că te caută?

A: (încet) Pentru că eu sunt cumva diferit. Am

avut puteri telepatice şi anumite puteri psihice, încă din copilărie. Pot să mişc obiectele cu mintea. Pot să trec prin lucruri solide. Pot manipula lucrurile astfel. Puţini oameni ştiu despre asta. Acest fapt îmi creează probleme, pentru că atrage atenţia. Ei cred că eu sunt o altfel de fiinţă, un fel de demon. De aceea încerc să nu atrag atenţia.

D: înţeleg de ce aşa ceva poate să sperie oamenii. Dar militarii cum au aflat despre asta?

A: Cred că cineva a trecut într-o vizită prin sat şi a aflat de la săteni. Ei nu şi-au dat seama că trebuie să păstreze secretul. Ei s-au obişnuit ca eu să fac aceste lucruri. Mă tem că mă vor omorî sau îmi vor

face ceva groaznic. Simţea că trebuie să plece pentru siguranţa sa, dar nu ştia unde să meargă. „Deja am mai părăsit două locuri, înainte de a veni aici.”

D: De ce a trebuit să părăseşti celelalte locuri?

A: Din aceleaşi motive. S-a întâmplat acelaşi lucru. Niciodată nu

găsesc un loc în care să rămân multă vreme. Mă simt singur şi înspăimântat. (Oftează adânc)

D: Cum ai învăţat să faci aceste lucruri?

A: Cred că am venit din alt sistem stelar sau din alt loc. Cumva am ştiut cum să fac asta de la sine. Pur şi simplu am

avut întotdeauna aceste abilităţi, încă din copilărie.

în mod cert nu era vorba de o regresie într-o viaţă trecută obişnuită. Mă întrebam dacă a venit direct din alt sistem stelar sau a intrat în trup ca bebeluş şi a fost crescut pe Pământ. Situaţia se aseamănă cu a altor oameni cu care

am lucrat, care au intrat
în corp ca spirit în viaţa
prezentă, şi mai târziu
au descoperit că erau
„copii stelari.”

A: M-am născut aici, dar eu
ştiu că nu sunt de aici.

D: îţi aminteşti celălalt loc de unde ai venit?

A: Vrei să spui celelalte

locuri unde am trăit.

D: Mi-ai spus că vii din alt sistem stelar.

A: Cred că mă întorc acolo noaptea, ca să îi vizitez. De asta ştiu cine sunt.

D: Ai încercat vreodată să-ţi

păstrezi secrete abilităţile, ca să nu le afle oamenii?

A: Da. Am încercat. Apoi de fiecare dată se întâmpla ceva şi cumva ei îşi dădeau seama că eu eram cel care făceam lucrurile astea ciudate.

D: Cum îţi câştigi traiul când te afli într-unul din

aceste sate?

A: Ştiu cum să fac lucruri din sticlă. Să suflu sticla. îmi pot folosi abilităţile ca să manipulez sticla în diferite moduri, aşa cum o poţi face în mod normal.

Abilităţile sale neobişnuite îl avertizau dacă exista un pericol. De aceea a urcat pe deal, ca să se ascundă.

A avut o premoniţie că se apropie pericolul. Soldaţii nu l-au putut găsi şi i-a văzut cum pleacă, iar el stătea şi se gândea ce să facă, fiindcă ştia că nu mai este în siguranţă în sat. „Trebuie să găsesc alt loc în care să trăiesc. Să găsesc oameni care chiar dacă nu sunt ca mine, să fie mai deschişi şi protectori.” Pentru moment scăpase de urmăritori, aşa încât l-am dus mai departe în viitor către o zi

importantă, apoi l-am
întrebat ce vede.

A: Mă aflu într-o piaţă.
Mi s-a oferit un premiu,
fiindcă am adus un
serviciu comunităţii. Am
găsit locuri de unde
puteau să extragă apă şi
minerale. Văd o peşteră
şi minerale folosite
pentru diverse lucruri.
Sunt fericit. Acum sunt
mai bătrân. Pot controla

mai bine ceea ce mi se întâmplă.

D: îţi poţi controla mai bine abilităţile?

A: îmi pot controla abilităţile şi de asemenea ştiu cum să mă comport mai eficient cu oamenii. Nu mai sunt atât de înspăimântat.

El a descoperit aceste lucruri pentru comunitate, cu ajutorul abilităţilor sale psihice. Se pare că a învăţat cum să îşi controleze şi să îşi folosească abilităţile, fără să mai atragă o atenţie nedorită. Se pare că oamenii de aici erau mai înţelegători şi nu mai trebuia să se mute.

D: Crezi că problema s-a

rezolvat pentru că ai învăţat cum să îţi controlezi abilităţile?

A: Da. Trebuie să fiu mai focusat cu energia. Mă aflu acum într-o zonă diferită. Se pare că aici se află o civilizaţie mai avansată. Nu este atât de primitivă. Acum am o comunitate în care pot să stau şi fac parte din ea.
D: Ai spus că te mai

întorci în somn în locul de unde ai venit (din celălalt sistem stelar). Simţi că mai faci asta şi acum?

A: Nu. Cred că o fac într-un mod mai direct. îmi stabilesc o perioadă când să mă retrag şi apoi în acea perioadă, mă întorc mental acasă.

D: Mă gândeam că poate nu mai ai nevoie să te întorci acolo.

A: E mai mult ca un schimb de informaţii. Le explic cum este experienţa mea de viaţă de aici. E ca o misiune de antrenament. Asta îmi

arată cum să învăţ să fac diverse lucruri şi să interacţionez cu oamenii de aici.

D: Vrei să spui că Pământul este ca o misiune de antrenament?

A: Nu. E ca şi cum viaţa asta este o pregătire pentru viitor, când va fi mare nevoie de toate aceste lucruri. Va fi ca o

a doua natură şi voi
înţelege mai bine cum
reacţionează oamenii,
atunci când se confruntă
cu diverse lucruri.

L-am dus înainte în timp
într-o altă zi importantă,
dar Aaron m-a surprins iar.

A: Mă întâlnesc cu aceste
fiinţe de pe planeta de
unde vin.
D: în planul fizic?

A: Cred că este în planul fizic.

D: Te poţi întoarce acolo?

A: Nu. Cred că ei au venit aici unde mă aflu eu, într-un vehicul. Cel puţin asta-i imaginea pe care o văd. Este doar o vizită. E ca o răsplată pentru că mi-am făcut

bine munca, în loc să mă întorc acolo doar mental. Acum este o prezenţă fizică, este ca şi cum aş întâlni prieteni vechi şi i-aş îmbrăţişa.

D: Atunci corpul nu a murit? Asta vrei să spui?

Asta se întâmplă în mod normal după moarte. Revii

„acasă”.

A: Nu în această viaţă, nu. Sunt destul de bătrân. Este un simţământ bun. Mă întorc acasă cu ei.

D: Ei ţi-au spus ce vei face în continuare?

A: Voi lepăda corpul acesta uman şi mă voi întoarce acasă cu ei. Civilizaţia noastră nu există în densitatea fizică, este diferită. Are o frecvenţă de vibraţie mai înaltă. Dar când venim pe Pământ luăm o

formă fizică, aşa cum face fiecare fiinţă de aici de pe Pământ. Aşa merg lucrurile. Noi înţelegem mai bine ce se întâmplă şi lucrăm cu acest proces într-un mod mai direct, asta-i tot.

D: Deci când te întorci acasă, corpul fizic nu poate exista acolo? Asta vrei să spui ?

A: Da. El se dizolvă. S-a dizolvat, da.

D: Deci nu mai ai nevoie de el? (Nu) Cum te simţi la gândul că te întorci acasă?

A: Foarte bine. Mă simt ca acasă. (Respiră adânc) A fost dură existenţa pe Pământ. Nu a fost uşor. A fost o

misiune grea. Când o termini, te simţi bine că ai reuşit. Te simţi uşurat. Ştiu că probabil voi veni pe Pământ în viitor, dar acum e vremea de odihnă şi vreau să aflu noutăţile de acolo.

D: A fost prima dată când ai mers pe Pământ într-un corp uman ?

A: Nu ştiu. Cred că a fost prima dată din acest loc. Cred că a fost prima, dar nu ştiu sigur.

D: Este vorba de un loc fizic? Este o planetă fizică?

întotdeauna încerc să îmi dau seama dacă vorbim despre lumea de apoi când mergi între vieţile fizice, sau dacă este vorba de un alt loc fizic

propriu-zis.

A: Da. Are aspecte fizice pentru mine, aşa cum Pământul este fizic pentru tine şi alţii ca tine.

D: Dar nu vei mai avea nevoie de acest corp.

A: Avem şi noi o formă, dar vibrează la o frecvenţă diferită. E ca şi cum ai fi pe Pământ şi schimbul energetic cu mediul înconjurător este diferit. Eşti mai integrat în el, faci parte din el. Faci parte din totul şi poţi simţi lucrurile mai

direct.

D: Ce formă ai ?

A: Sunt destul de înalt şi slab, longelin ai putea spune, cu braţe lungi. Suntem slabi din punct de vedere al perspectivei Pământului, ai putea să spui că semănăm cu nişte greieri.

D: Sunteţi subţiri?

A: Da. Suntem subţiri, suntem slabi. Pe planeta noastră domină culoarea roşie, aşa încât şi noi tindem să avem culoarea roşie.

D: Deci atunci când hotărâţi, puteţi pur şi simplu să mergeţi în alt loc sau sunteţi trimişi acolo?

A: Putem vizita anumite locuri. E ca şi cum am avea o misiune, dar asta înseamnă să-ţi cobori energia. Există anumite protocoale pe care le urmăm, stabilite de guvern – nu de guvern, ci de fiinţele care supraveghează diferite zone. Nu e vorba doar de a decola şi a merge unde vrei.

D: Există anumite reguli pe care trebuie să le respecţi. (Da) Şi ei îţi spun unde să mergi?

A: Dacă ne interesează o anumită zonă, dacă avem o misiune de îndeplinit, putem întreba dacă este oportun şi apoi putem planifica o vizită. Şi dacă regulile permit, putem merge. Acum avem acest proiect pe planeta

Pământ, cu care lucrăm. Este un proiect pe termen lung şi ni s-a cerut să participăm la el.

D: Ai spus cu ceva vreme în urmă, că aceste abilităţi vor fi larg răspândite la un moment dat. Asta face parte din proiect sau te-ai referit la altceva?

A: Face parte din proiect. Fiinţelor umane li se va permite să-şi folosească aceste abilităţi, într-un mod care să ajute tranziţia umană într-o stare de funcţionare superioară. în această perioadă de criză încă mai există tendinţa de a opri ceea ce se întâmplă. De a opri oamenii şi de a le restricţiona libertatea de mişcare, fiindcă sunt priviţi ca o ameninţare.

D: Dar oamenii de pe Pământ nu şi-ar putea dezvolta aceste abilităţi singuri, fără ajutorul vostru?
A: Noi suntem consideraţi doar sfătuitori sau ghizi.

D: Mă gândeam mai degrabă la nişte profesori care să le arate ce să facă.

A: Da. Mai degrabă seamănă cu o vedetă din lumea fotbalului, sau

ceva de acest gen. Unde oamenii te văd şi te admiră, înţelegând ce faci. Ca un exemplu pentru ceilalţi.

D: Se pare că este un proiect de durată foarte mare, aflat în desfăşurare. Care a venit pe Pământ de mai multe ori, în diferite perioade.

A: Da. Totul îşi are locul şi timpul său, iar noi lucram pe o faţetă a lucrurilor.

D: Se pare că grupul tău are multă răbdare şi persevereză cu acest proiect.

A: Pământul nu este singurul lor proiect. Alţii se focusează pe alte lucruri. Noi lucrăm şi cu alte civilizaţii. Acest serviciu face

parte din procesul nostru de evoluţie. Noi avansăm prin muncă.

D: Ai spus cu ceva timp în urmă că Pământul traversează o perioadă de criză. Ce vrei să spui ?

A: Există anumite energii care vor să ţină în loc dezvoltarea acestei zone. Se tem că vor pierde controlul şi asta face ca lucrurile să fie dificile.

Seamănă cu experienţa pe care am avut-o mai demult pe Pământ. Este vorba de a învăţa cum să faci asta fără să atragi prea multă atenţie, fără a fi prea vizibil. Altfel în final vei ajunge în punctul în care lucrurile se vor întâmpla şi nu se mai poate face nimic.

D: Dacă ajungi la o perioadă de criză, aceasta poate evolua în direcţii diferite.

A: Cred că de asta am fost noi trimiși ca să ajutăm. Da. Exista îngrijorarea că... Nu e vorba că se va opri totul, e doar o chestiune de planificare exactă. Lucrurile s-ar fi întâmplat oricum într-un final, dar exista posibilitatea să se întâmple după distrugerea acestei civilizații, când totul ar fi luat-o de la capăt.

D: Ceea ce ar fi mai dificil de rezolvat, nu-i aşa?

A: Da. Dacă pierzi controlul, acest lucru are impact în altă parte. Orice se întâmplă aici afectează ce se întâmplă în altă parte. De aceea este în interesul tuturor ca Pământul să progreseze.

D: Se pare că sunteţi o

specie mai evoluată decât cea de pe Pământ.

A: Am făcut progrese, dar ne confruntăm cu propriile noastre provocări.

D: Deci nu aţi ajuns într-o stare perfectă. (Nu) Dar oricum păreţi a fi mai avansaţi decât cei de pe Pământ, dacă puteţi veni aici să-i ajutaţi.
A: Suntem mai avansaţi,

da.

D: Când veniţi aici ca să ajutaţi, intraţi în corp uman ca bebeluş?

A: De obicei da, deşi uneori ne putem combina frecvenţa cu

cineva care acceptă să
ne primească, care deja
se află aici în formă
umană. Uneori se cade
de acord să se realizeze
o astfel de conectare.
Astfel lucrăm cu ei şi
prin ei. îi sfătuim şi îi
direcţionăm. Este un
mod de a realiza lucruri,
fără a mai trece prin
procesul naşterii.

D: Pe planeta voastră există moartea trupului?

A: Şi la noi trupul trece printr-o tranziţie dar viaţa durează, vreau să subliniez asta, mii de ani până la această tranziţie. Seamănă mai mult cu un fel de năpârlire, în sensul că noi ştim că există o

parte superioară a noastră, suntem conştienţi de asta. Seamănă mai mult cu ceva care ştii că se va întâmpla, cu un eveniment planificat.

D: Deci nu eşti infailibil sau nemuritor? în final corpul trebuie să moară.

A: Nu. Nu cu adevărat.

Noi nu privim lucrurile aşa. Noi privim asta mai mult ca pe o perioadă de regenerare când mergi la şinele înalt, la energiile înalte, ca să fii reîntinerit. Iar apoi revenim şi luăm iar formă.

D: Orice formă vreţi.

(Da) Asta este interesant. Deci ai avut vieţi în mai multe locuri diferite.

A: A, da. Mie îmi place asta. îmi place să am diferite experienţe în diferite civilizaţii.

D: Deşi se pare că pe Pământ viaţa este mai limitată.

A: Da. Nu e atât de distractiv să te afli aici. Dintr-o perspectivă mai largă este ceva plăcut, dar

când te afli aici nu mai este aşa de bine.

D: Dar cel puţin nu te plictiseşti. Experimentezi diverse lucruri.

Simţeam că am aflat tot ce puteam de la această entitate neobişnuită, aşa încât am rugat-o să plece şi am rechemat personalitatea lui

Aaron, ca să contactez subconştientul său. Aaron a oftat adânc, când s-a produs acest transfer. Am întrebat subconştientul de ce a ales să-i arate această viaţă lui Aaron.

A: Fiindcă acesta este motivul pentru care el se află aici, în aceste vremuri. Este vorba de anumite aspecte din el

cărora nu le-a permis să se manifeste aici în această viaţă, aspecte care nu au ieşit încă la suprafaţă. El le ţine la fund fiindcă se teme, aşa cum s-a întâmplat în prima parte a acelei vieţi. Trebuie să renunţe la frică şi să ajungă în punctul în care a primit un premiu pentru contribuţia sa din acea viaţă, realizată prin aceste abilităţi. Să se cableze la acest

sentiment, mai degrabă decât la cel de frică. El a văzut că s-au întâmplat câteva lucruri ciudate şi se teme să nu atragă atenţia şi să nu fie ostracizat. Se teme să nu producă o situaţie care să-l ameninţe şi să fie privit ca un individ ciudat.

D: Dar este probabil că asta nu se va întâmpla acum, nu-i aşa?

A: Nu. Acum poate renunţa la această frică. El nu a permis acestor sentimente să iasă la suprafaţă.

D: Se pare că el nu se trage de pe Pământ Am dreptate?

A: A venit oarecum camuflat, da.

D: El provine din alt loc. (Da) Şi vine pe Pământ doar ocazional?

A: Da. A venit în ambele moduri. S-a născut aici sau s-a unit cu o altă fiinţă care deja trăia aici, ambele variante. Dar el nu este ca ceilalţi, pentru că este conectat la un alt loc de baştină.

D: După cum înţeleg eu lucrurile, când oamenii au mai multe vieţi pe Pământ îşi creează karma care te obligă

apoi să revii ca să o plăteşti, aşa încât eşti mai mult sau mai puţin legat aici, până este plătită karma.

A: El lucrează cu tiparele karmice instituite aici pentru oameni. Este o experienţă umană care trebuie să se desfăşoare, dar destinul său nu este legat de aceste lucruri. El îşi aduce contribuţia sa la

subconştientul colectiv al omenirii. Există anumite tipare karmice care sunt create şi apoi dizolvate, dar el nu este legat de ele. înţelegi?

D: Este dificil să fii pe Pământ şi să nu-ţi creezi karma.

A: Este aproape imposibil.

D: Dar ai spus că el este altfel, că nu este obligat să revină aici iar şi iar?

A: Afirmaţia este corectă. Datorită serviciului pe care-l aduce şi datorită responsabilităţii sale, el este protejat de datoria karmică, care altfel s-ar crea în mod obligatoriu.

D: Deci el nu se va prinde în capcană aici. (Aşa e)

Aaron dorea să afle de ce i s-a distrus căsătoria şi a divorţat. Eu credeam că acest eveniment va produce karma, dar subconştientul său nu a fost de acord. O parte din problemă provenea din ideea de ajutor pe care

trebuie să-l acorzi celorlalţi.
„E ca o învelitoare de instabilitate emoţională.” Aceasta îi permitea să experimenteze emoţii umane cu care nu s-ar fi confruntat altfel. De asemenea era şi o strategie de camuflare, care îl făcea să pară normal pentru lumea din exterior.
A: El trebuie să experimenteze aceste lecţii. El nu poate crea

karma pentru că este protejat de aceste lucruri de pe Pământ, de un scut care a fost amplasat în jurul său.

M-am hotărât să pun întrebările pe care le pregătise Aaron referitor la probleme care l-au necăjit toată viaţa sa.

D: El a spus că îşi

amintește că a avut astfel de experiențe, atunci când era mic. A văzut niște ființe care semănau cu niște greieri. Nu-i sigur dacă a visat asta sau dacă a experimentat asta în realitate. Poți să-i spui care din variante este cea corectă?

A: Da. Au fost experienţe reale. Acestea erau

fiinţele la care ne-am referit, care veneau de pe altă planetă. L-au vizitat încă de timpuriu în această viaţă, ca să-l pregătească pentru rana care a suferit-o când era copil. Şi pentru alte lucruri care se vor întâmpla, prin care îşi va putea croi drum mai uşor în această viaţă.

D: El nu trebuia să-şi

amintească mai mult de atât. își amintește vag de niște oameni întâlniți în vis sau de niște tovarăși dejoacă?

A: Așa e. A primit instrucțiuni și ghidare. Ei au fost întotdeauna alături de el ca să îl ajute, să-l ghideze, dar nu era conștient de ei.

D: Dacă tot ai menţionat rana pe care a suferit-o, de ce a trebuit să experimentez e asta? Ce scop a avut această experienţă?

Aaron suferise un accident traumatic în copilărie, nu vreau să spun la care parte a corpului pentru că vreau

să protejez identitatea clientului din motive evidente, dar rezultatul a fost o uşoară desfigurare, ca un handicap. Nu înţeleg cum a putut considera Spiritul că o astfel de rană îi va uşura viaţa.

A: A considerat că acest handicap este potrivit pentru el. E ca un fel de camuflaj care-i permite

să funcţioneze în anumite zone, fără să atragă multă atenţie. S-a permis să se dezvolte şi o anumită instabilitate emoţională, care se manifestă uneori şi îi permite să se exprime cu îndrăzneală.

D: Cu alte cuvinte vrei să spui că handicapul îl face să pară mai normal, mai uman?

A: Da. Pare mai uman, fiindcă desfăşurarea karmei necesită ca el să fie înconjurat de oameni. A făcut asta ca să se integreze. A fost un artificiu pe care am fost de acord să îl facă, iar noi am încercat să creăm împrejurările potrivite. Este important să nu te simţi singur. Este bine să se concentreze la stele, să nu piardă perspectiva locului de unde vine şi unde încearcă să ajungă

în această viaţă. Există multe influenţe diferite, pe care vom încerca să le îndepărtăm astfel. Dar dacă el îşi păstrează focusarea, se va bucura de succes şi va fi fericit.

O altă sesiune cu un

bărbat, a prezentat situaţia interacţiunii cu extraterestri într- o viaţă trecută. Noi avem tendinţa să credem că interacţiunea cu OZN-urile este ceva nou şi unic în timpurile noastre moderne, dar am avut sesiuni în care oamenii au experimentat întâlniri cu OZN-uri în alte vieţi în care le-au văzut, au interacţionat cu ele şi au avut aceleaşi emoţii ca oamenii din vremurile

moderne. Un client a mers într-o viaţă trecută care la prima vedere părea a fi o viaţă obişnuită şi plictisitoare, aşa cum sunt nouăzeci la sută din amintirile din vieţile trecute. Era un cioban care locuia într-o colibă, într-o vale situată între munţi înalţi. Singurii săi tovarăşi erau oile de care avea grijă. Nu avea familie şi nu întâlnea pe nimeni decât atunci când mergea într-un orăşel din

apropiere. Era foarte nefericit şi tânjea după tovărăşia cuiva.

De asemenea mai exista şi elementul fricii în viaţa sa singuratică, pentru că uneori vedea nişte lumini uriaşe care veneau deasupra munţilor şi coborau deasupra păşunii unde se aflau coliba sa şi oile. în astfel de situaţii se ascundea în interiorul

casei, până dispăreau luminile. Cel puţin astea sunt amintirile sale conştiente. în realitate în câteva ocazii, una dintre lumini, care era de fapt o navă spaţială, a aterizat nu departe de coliba sa. El s-a trezit, a ieşit pe câmp şi a conversat cu ocupanţii navei. I-a rugat să-l ia cu ei, fiindcă vroia să meargă „acasă.” Ei i-au răspuns că nu venise timpul. El se oferise voluntar să facă parte din acest experiment

şi trebuia să rămână aici
până la terminarea lui. I s-
a spus că existau mulţi
oameni ca el care se
oferiseră voluntari ca să
vină să trăiască o viaţă ca
om, în diferite împrejurări,
ca să vadă cum se poate
adapta la viaţa pe Pământ.
Alţi oameni trăiau diferite
feluri de vieţi, dar viaţa lui
era o viaţă de singurătate,
pentru a vedea cum va
face faţă acestei situaţii.
Când nava a plecat el a
rămas pe câmp plângând,

rugându-i să se întoarcă şi să-l ia, pentru că viaţa sa era de nesuportat. Apoi a intrat în coliba sa, a adormit din nou şi s-a trezit dimineaţa, fără să mai aibă nici o amintire a ceea ce s-a petrecut în timpul nopţii.

Acest caz seamănă cu multe cazuri moderne legate de OZN-uri, pe care le-am investigat eu. Amintirile conştiente ale

persoanei despre ceea ce s-a întâmplat şi experienţa propriu-zisă sunt, de multe ori, foarte diferite. Ceea ce îşi aminteşte mintea conştientă cu teamă, este de multe ori o experienţă inofensivă şi pozitivă. De multe ori oamenii se tem de ceea ce nu înţeleg. Când adevărul este cunoscut e mai uşor să faci faţă, pentru că nu este niciodată atât de rău cum credeai că va fi.
Ciobanul nu a fost

eliberat din viaţa sa
singuratică din valea
dintre munţi până când
nu a ajuns în pragul
morţii, fiind foarte
bătrân. Abia atunci a
revenit nava pentru
ultima dată şi i s-a
permis să intre pe navă,
unde a fost întâmpinat cu
fericire de ocupanţii
navei şi a pornit atunci
către casă. în multe
contracte de suflet din
vieţile trecute, în
înţelegerile de a locui pe

Pământ, de a învăţa să fii om, viaţa trăită pe Pământ nu a fost antrenantă sau dramatică. Poate este mai mult de învăţat pentru un suflet extraterestru într-o viaţă de monotonie, o viaţă simplă, decât ce poţi învăţa din violenţă sau dramă. Este evident că acest fel de viaţă nu poate să creeze karma, pentru că nu exista nici o interacţiune cu alţi

oameni.

Aşa cum a spus Aaron, este dificil să scapi de karma când trăieşti pe Pământ. Când sufletul creează karma este prins ca într-o capcană şi condamnat să revină ca să plătească acea karma. Aaron a spus că în acest caz s-a montat în jurul său un scut de protecţie, care să îl apere de

influenţa karmei şi să o împiedice să-l afecteze. Fără un astfel de dispozitiv protector ar fi imposibil să trăieşti printre oameni şi apoi să revii „acasă”, fără a fi contaminat şi prins în capcana karmei.

înregistrarea lui Bobbi menţiona de asemenea un dispozitiv protector. Ea a descris un fel de

peliculă protectoare, care te împiedica să fii atras în hârtia de muşte a karmei, cum o descria ea. Această idee este extinsă în Capitolul 28, O altă alternativă pentru fenomenul Walk-in (Cel ce intră). Sesiunea cu Bobbi s-a făcut în aceeaşi locaţie din Eureka Springs, imediat după regresia lui Aaron, ca şi cum „ei" doreau ca eu să am două exemple de suflete diferite izolate de

karma, pentru a evita să
fie prinse în ea.

CAPITOLUL 12

Lucrul în timpul stării de somn

Am făcut această sesiune
la Clearwater Florida, în

luna octombrie 2002, când am ţinut o prezentare la o expoziţie. Patricia era asistentă medicală şi lucra într-un cămin de bătrâni, în rolul de consilier pentru persoanele aflate pe moarte şi familiile lor. Când am început sesiunea nu aveam nici o idee că ea îşi continua munca în starea de somn şi ajuta sufletele să facă tranziţia în lumea de apoi. Nu e de mirare că

ocupaţia sa îi aducea atât de multă satisfacţie. Ea lucra cu muribunzii în starea de trezire şi de asemenea în starea de somn.

Când ai făcut regresii atâta timp cât am lucrat eu, înveţi să recunoşti când clientul descrie un peisaj diferit de cel de pe Pământ. Când clienţii mei coboară de pe nor

într-o viaţă trecută, asta poate fi într-un oraş, un câmp, un deşert, în pădure, într-o grădină etc. şi descrierea arată normal. Apoi ei înaintează printr-o viaţă trecută care poate fi folosită la terapie. Este foarte important să-i asculţi cu atenţie pentru că dacă locaţia se află pe altă planetă, într-o altă dimensiune sau în lumea spiritului, vei găsi indicii în descrierea lor.

întotdeauna mă las purtată de curgerea informaţiilor şi nu încerc să le corectez sau să le modific. Subconştientul oamenilor cu care lucrez a ales această locaţie pentru ca ei să acceseze ceva ce au nevoie să ştie, care-i va ajuta în viaţa curentă. Dacă aceste informaţii mă ajută şi pe mine în cercetările mele le primesc cu bucurie, dar nu ştiu niciodată unde vom fi conduşi.

La început descrierea oferită de Patricia părea normală, părea a fi de pe Pământ,
dar pe măsură ce a înaintat, a devenit evident că nu era un loc de pe Pământ. Când a coborât de pe nor, a văzut sub ea pământ cu dealuri verzi şi o apă albastră. Părea a fi un peisaj obişnuit, iar când picioarele ei au atins pământul, a spus: „Se simte foarte confortabil. Culorile strălucesc, sunt

foarte, foarte luminoase. Mă simt confortabil. Arată ca o grădină, se simte ca o grădină, dar se pare că nu există persoane care să aibă grijă de ea. Pur şi simplu este aşa. Văd şi o cărare care se ramifică în direcţii diferite. Se pare că mă aflu într-un parc. Văd iarbă verde şi locuri unde te poţi aşeza, copaci frumoşi. În faţa mea este o apă. Este şi nisip de culoare

aurie. Când umblu, simt
că fac parte din totul.
Păşesc pe iarbă; nu sunt
separată de ea dar sunt
totuşi eu. Pot să umblu
în apă fără să mă ud,
dacă vreau.”

Deja părea a fi altceva
decât o grădină normală.

P: în jur cresc flori
frumoase. Este un loc

frumos. Mă plimb şi se simte altfel. Doar vreau să mă mişc şi se întâmplă de la sine. Doar mă gândesc la asta şi se întâmplă fără efort.

D: Mai e altcineva acolo?

E copleşită deodată de emoţii: „O, aici se află

familia mea.”

D: Ce vrei să spui, cum anume familia ta?

P: Se pare că de aici mă trag eu. (Cu tristeţe) Şi nu am
vrut să plec.

D: Pare a fi un loc foarte frumos.

P: Aşa şi este. (E gata să plângă, dar se controlează) E în regulă. E atât de bine să mă aflu aici.

Astfel de reacţii le-am întâlnit de multe ori în munca mea şi le relatez şi în alte cărţi, cum ar fi Păstrătorii Grădinii şi în Volumul 1 din Universul Convolut. Persoana cu care lucrez vede un loc

care pare a fi diferit de ceea ce ştim noi pe Pământ şi nu există nici un motiv logic pentru emoţia copleşitoare de care este cuprinsă. Vederea acestui loc declanşează o cascadă de emoţii şi sentimente copleşitoare, de melancolie şi dor de casă. Deşi nu îşi amintesc în mod conştient de acest loc, oamenii pot avea un sentiment copleşitor că

au ajuns „acasă” după o lungă călătorie. Este un loc special, îngropat în adâncul minții. Revederea lui reactivează sentimente pierdute şi de mult uitate.

D: Pare a fi un loc frumos. Dar ai spus că există multe cărări, care se ramifică în direcții diferite.

P: Da. în multe direcţii diferite. Pot să merg oriunde şi este diferit. (Chicoteşte) Este foarte diferit.

D: De ce este diferit?

P: (Oftează adânc, apoi şopteşte) E greu de exprimat în cuvinte de ce este diferit.
Suntem împreună cu toţii acolo, tot timpul.

Totul e aşa cum ar trebui să fie. E greu de explicat. Pot să urmez o cărare sau mă gândesc la o direcţie în care să merg. Pot fi alături de aceşti oameni şi putem face multe lucruri împreună.
Putem crea lucruri împreună. Putem fi împreună şi să ne bucurăm împreună de tot ce e. Sau avem proiecte prin care ajutăm alţi

oameni pentru că ăsta este un loc special. Şi aerul este diferit, este colorat. Pot fi culori diferite, în locuri diferite. Eu vin dintr-un loc unde aerul arată auriu. Poţi urma o cărare şi să mergi în locuri diferite (noi le spunem vecinătăţi, sunt ca nişte cartiere), unde oamenii fac lucruri împreună şi există acest sentiment de bună vecinătate şi de înţelegere, sentimentul

că suntem buni vecini –
cam așa este. Pot merge
în astfel de locuri care au
culori diferite, unde te
simți foarte confortabil.
în alte locuri merg
pentru a lucra la proiecte
speciale.

D: Acelea nu sunt locurile tale favorite în care să mergi? (Puteam să-mi dau seama de asta după tonul vocii ei)

P: Nu. Nu. Dar merg acolo din cauza culorii mele.

D: Ce vrei să spui?

P: Pentru că eu mă simt confortabil în culoarea aurie. Este o culoare care mă ajută foarte mult, este o culoare

iubitoare. De acolo
provin eu.

D: Cerul are această culoare acolo ?

P: Eu privesc prin culoarea aurie şi cerul poate fi orice culoare vreau să fie.

D: Dar ai spus că ţi s-a zis să mergi în alte locuri, pentru diferite proiecte.

P: Merg pentru anumite proiecte, atunci când

aleg să fac asta. Nu sunt obligată. Doar mi se sugerează. Pot să spun „nu”, dacă nu vreau.

D: Locurile acestea au culori diferite?

P: Ele se simt diferit. Sunt locuri diferite, cu energii diferite şi

culoarea este diferită. Nu-mi plac locurile întunecate, culorile închise, energia închisă şi grea. Nu merg prea des în aceste locuri întunecate. Cărările într-acolo sunt urmate de alţii, pentru că energia lor poate lucra mai bine acolo. Poate să facă faţă mai bine. Dar pot să mă descurc şi eu dacă aleg să fac asta.

D: Există cărări care merg în acele locuri?

P: Da. Cu toţii mergem în locurile potrivite pentru noi, ca să lucrăm. De asta am venit. Eu vreau să lucrez cu energia uşoară. (Pauză) Nu găsesc cuvintele potrivite. Mai există alţii care pot să lucreze cu energii mai dure, care merg pe cărările întunecate. Mie nu-mi

place să fac asta. Dar îmi place să fiu acasă.

D: Mai revii acolo din când în când?
P: (Oftează) Da. Atunci când dorm.

D: Când corpul Patriciei doarme, poți reveni în

acest loc?

P: Da. Patricia, corpul meu,
aceea sunt eu. Sunt
conectată la acest corp.

D: Cum eşti conectată?

P: Prin energie.
Energia vine în corp
şi corpul poate să
susţină multă

energie. Pentru că eu
sunt conectată la acel
corp.

D: Dar vrei să spui că noaptea, când corpul doarme, îţi place să revii în acest loc?

P: Uneori revin aici, alteori merg în alte locuri. în general stau

în jurul Pământului şi lucrez. Eu lucrez mult.

D: Ce fel de muncă faci în timp ce corpul doarme?

P: Ajut oamenii care se întorc acasă. Ajut oamenii care s-au rătăcit, să ajungă acasă. Lucrez între lumi, ca să-i ajut să ajungă acasă. Asta este treaba mea. Pot să susţin

energiile din cele două locuri. Lumina aurie este foarte puternică pe Pământ, iar eu am venit aici să ajut oamenii să ajungă acasă, prin această energie. Eu lucrez mereu.

D: Oamenii nu-şi pot găsi singuri calea către casă?

P: Unii din ei nu pot. Unii

se tem. Unii sunt confuzi. Unii nici măcar nu ştiu că există un „acasă”. Eu îndrum oamenii. Le arăt oamenilor unde este „acasă”. Unii ştiu că există un „acasă”, dar se tem şi nu ştiu unde să caute. Eu pot să merg acolo foarte uşor şi chiar dacă nu merg în locul acela, îi ghidez la intrare, unde mai aşteaptă şi alţii. Asta fac eu.

D: Vrei să spui că ei îşi caută casa atunci când părăsesc corpul fizic? (Da) Nu numai noaptea ci şi atunci când şi-l părăsesc permanent?

P: Corect. Unii vor pleca în curând şi sunt... Am putea spune că „se pregătesc" pentru asta. Nu e o practică propriu-zisă. E mai degrabă ca un fel de învăţare, pentru că

(oftează) atunci când pleacă mulţi oameni se produce un fel de., „ambuteiaj”. Pentru că nu e ca pe Pământ. Pleacă mulţi şi dacă ştiu calea, le este mai uşor.

D: Altminteri se poate crea confuzie, când atât de multe spirite pleacă deodată.

P: Da. Aşa e. Ajutăm oamenii să înveţe cum să facă asta.

D: întotdeauna am crezut că atunci când îşi părăsesc corpul, sufletele revin acasă şi acest lucru se petrece în mod automat. Că vor şti în ce direcţie să meargă.

P: Dar există şi cei care ajută. Când oamenii pleacă într-o energie de confuzie sau teamă, corpul emoţional nu se dizolvă imediat şi uneori nu pot să vadă unde merg. Sunt mai multe modalităţi de a-i ajuta, chiar înainte să plece. Noi numim asta „pregătire”. E un fel de învăţare sau ghidare, asta este.

în cartea mea între viaţă
şi moarte, mi s-a spus că
există anumite entităţi
care întâmpină persoana
atunci când moare, când
îşi părăseşte corpul şi îşi
începe călătoria către
lumină. întotdeauna am
presupus că aceste
spirite sunt sufletele
unor rude şi prieteni
decedaţi, sau ghizii şi
îngerii păzitori ai
persoanei. Dar se pare că
această treabă poate fi
făcută şi de cei care

trăiesc în trup. Asta se petrece în călătoriile din timpul nopţii, pe care le facem atunci când dormim. Cel puţin Patricia a spus că treaba sa era să îndrume morţii către o intrare unde mai aşteptau şi alţii, care să îi conducă apoi tot restul drumului. Ea nu putea să meargă până la capăt, pentru că mai era legată de corpul fizic, prin cordonul de argint.

D: îi cunoşti pe oamenii care vor pleca în curând? (Da) Cum ştii că le-a venit vremea?

P: Pentru că asta este în planul sufletului lor. Ei nu ştiu întotdeauna, dar spiritul lor mai înalt ştie. Au căzut de acord asupra

acestui lucru. El ştie că a venit vremea. Există şi fiinţe care lucrează cu ei şi cu trupurile lor. Nu cu trupul fizic, ci cu acea parte a spiritului care este conectată la trup, fiindcă există multe nivele ale fiinţei. O parte din noi se află pe calea spiritului, în lumea spirituală. Există părţi şi între lumi. Există şi părţi aflate în lumea fizică. Unii oameni nu sunt conectaţi la partea

spirituală sau nu cunosc această conectare, ca să zicem aşa.
Aşa încât noi îi ajutăm pe aceşti oameni să se pregătească. Apoi când a vine vremea, ei ştiu cum să se mişte, ştiu cum să simtă şi vor şti cum să perceapă partea spirituală.

D: Dar ei nu trebuie să meargă până la capăt. Doar li se arată calea.

P: O, da. Doar li se arată calea, ca să se poată conecta mai uşor. Există multe adunări formate din astfel de oameni.

D: Ce vrei să spui prin adunări?

P: Multe locuri de lumină din apropierea Pământului, unde sunt duşi aceşti oameni. îi pregătim pentru asta.

D: Dar de unde ştii că le-a venit vremea? Cum ţi se spune asta?

P: Da. Ştiu pentru că sunt diferită de cei mai mulţi oameni. Am venit de acasă ca voluntar aici, ca să fac acest lucru.

D: Dar nu am venit cu toţii de acasă?

P: Da. Am venit, dar pe alte căi. Nu toţi au venit de pe calea unde se află energia aurie.

D: Acest lucru are de-a face cu dezvoltarea persoanei?

P: Are de a face cu ce procent din spiritul tău l-ai îmbrăţişat, pentru că

toţi avem acelaşi spirit. Nimeni nu are mai mult spirit decât ceilalţi. Dar gradul în care neam îmbrăţişat spiritul diferă, de la om la om.

D: Eu credeam că acest proces se petrece în mod automat. Atunci când se petrece, ei nu merg până la capăt.

P: Corect. Când moartea survine în împrejurări de confuzie sau când o persoană se teme sau nu vrea să plece. Am putea spune că ceea ce fac eu cu ei, este un fel de repetiţie. Nu este exact o repetiţie, dar e ca şi cum ţi s-ar arăta ce urmează, pentru ca lucrurile să decurgă mai uşor.

D: Dar dacă partea

conştientă a persoanei decide că nu vrea să plece când vine timpul? Se poate răzgândi?

P: Nu întotdeauna, nu. Uneori se poate prelungi viaţa, alteori nu. Depinde de contractul de suflet. în unele contracte există un anumit eveniment sau anumite împrejurări care implică mulţi oameni? Atunci nu poţi schimba

contractul. Dar mai există şi alte contracte în care există posibilităţi de a prelungi timpul petrecut pe Pământ, sau există alte împrejurări. Depinde de contract.

D: Ştii că oamenii în general vorbind, nu vor să plece. (Da) Deşi spiritul cunoaşte planul, corpul uman vrea să

mai rămână aici, cât mai mult posibil.
P: Da. Dar uneori nu are de ales. Este vorba de accidente, catastrofe sau de un eveniment personal, cum ar fi un infarct sau un atac cerebral. De multe ori acest element nu mai poate fi schimbat, pentru că apare în contractul lor de suflet.

Contractul de suflet este o înţelegere pe care o faci când te afli în lumea spiritului, înainte de a intra în corp fizic. Mai multe informaţii despre aceasta găsiţi în cartea mea între viaţă şi moarte.

D: Dar ai spus că există mai multe grupuri de oameni,

care pleacă acolo deodată.

P: Aşa simt. (Oftează) Am simţit asta şi anul trecut (în 2001), înainte de 11 septembrie. Am simţit că vor pleca multe fiinţe şi nu am înţeles cum. Partea din mine care se află pe Pământ a simţit că mulţi oameni vor avea nevoie de ajutor, mai mulţi decât

de obicei. Am simţit ajutoarele din lumea spiritului, care erau acolo. Am simţit cum ajutau oamenii şi simt iar că se apropie aşa ceva. Simt că se vor întâmpla mai multe astfel de evenimente.

D: Vrei să spui că din cauza confuziei de atunci, a fost necesar să li se arate drumul

pe care să meargă? (Da) S-a creat o confuzie în masă, pentru că au plecat atât de multe suflete deodată?

P: Da. A fost... foarte multă energie de groază, de teroare şi spaimă. Dar s-au aflat acolo şi multe fiinţe din lumea spiritului, care au ajutat.

D: Ai ajutat şi tu cu acea ocazie?

P: (Şopteşte) Da. Am ajutat.

D: Unii din acei oameni au făcut repetiţie înainte să se întâmple?A fost un eveniment atât de neaşteptat.

P: Cu toţii au făcut o pregătire pentru asta.

D: Toată lumea ştia, la un anumit nivel, că le-a venit vremea să plece?

P: Da. Cu toţii au făcut repetiţie. De asta cei care trebuiau să fie acolo, au fost. Cei care nu trebuiau să fie acolo, nu au fost.

D: Există poveşti despre oameni care au scăpat în mod miraculos.

P: Da. S-au făcut repetiţii şi pentru asta. S-au făcut repetiţii şi pentru cei care nu au scăpat. Există multe posibilităţi, dar nu vreau să mă uit la ele. în anul 2004 am primit un mesaj e-mail dintr-o sursă necunoscută, pe care cred că este potrivit să îl inserez aici:

După 11 septembrie o firmă a invitat supravieţuitorii din alte firme decimate de atacul asupra Turnurilor Gemene, să îşi împartă spaţiul de birou disponibil. La întâlnirea de dimineaţă, şeful agenţilor de securitate a povestit cum se face că mai sunt în viaţă o parte din oameni. Toţi aveau poveşti legate de LUCRURI MĂRUNTE:

Şeful firmei de securitate a întârziat în ziua aceea, fiindcă fiul său a mers pentru prima dată la grădiniţă.

Un alt om era în viaţă pentru că venise rândul lui să aducă gogoşi la birou.

O femeie a întârziat pentru că nu i-a sunat ceasul deşteptător.

O altă persoană a întârziat fiindcă a fost prinsă în trafic la o barieră din New Jersey, din cauza unui accident auto.

O altă persoană a pierdut autobuzul.

O altă persoană şi-a vărsat mâncare pe haine şi a trebuit să se schimbe.

Unei persoane nu i-a pornit maşina.

O altă persoană a fost reţinută ca să răspundă la telefon.

O altă persoană avea un copil care a tras de timp şi nu a reuşit să-l pregătească de şcoală atât de repede cum ar fi trebuit.

O altă persoană nu a putut găsi un taxi.

Cel mai neobişnuit caz e

al unui bărbat care şi-a pus o pereche de pantofi noi în dimineaţa aceea, dar înainte să ajungă la muncă, a constatat că pantofii cei noi îl rod şi a făcut o băşică la picior. S-a oprit la o farmacie ca să cumpere un bandaj. De asta mai era în viaţă acum.

Când sunt prinsă în
trafic, când nu prind

liftul sau mă întorc să
răspund la un telefon
care sună, amănunte
care mă enervează, mă
gândesc şi îmi dau
seama că mă aflu exact
în locul unde vreau
Dumnezeu să mă aflu în
acel moment.

Data viitoare când
lucrurile par să o ia
razna dimineaţa, când
copiii întârzie să se

îmbrace şi nu poţi să găseşti cheile de la maşină sau când semaforul e roşu la fiecare colţ de stradă, nu te mai înfuria şi nu mai fi frustrat.

Dumnezeu e la datorie şi te păzeşte.

Fie ca Dunezeu să continue să te binecuvânteze cu

toate aceste
amănunte
deranjante, ca să îţi
aminteşti că este
posibil ca ele să
aibă un scop.
(Aceste amănunte
mi se păreau a fi un
fel de repetiţie
pentru
supravieţuire.)

D: Dar ai spus că aveai sentimentul că în anul care urmează vor pleca mulţi oameni. (Da) E vorba de mai multe posibilităţi sau probabilităţi, sau e ceva bine definit?

P: E altfel de data asta. Evenimentul care s-a petrecut, despre care am vorbit... (cel din anul 2001) a existat mai întâi

în ceea ce numim câmpul „eteric”, apoi a coborât în planul fizic. Se petrec multe evenimente în planul eteric, unele mari, altele mici. Există multe posibilităţi diferite, dar aceia din noi care lucrează cu potenţialul, nu ştiu care dintre posibilităţi se va adeveri. Există un moment... Văd un cerc. E ca şi cum totul ar fi conţinut într-un cerc de lumină care reprezintă întregul,

Divinitatea, Spiritul. Există mai multe posibilităţi şi nu este necesar să le cunoaştem acum. Simt doar că vor fi schimbări, dar nu toate se vor manifesta. Eu văd dincolo de asta. Mă simt mult mai comod acum, pentru că nu m-am simţit confortabil când m-am gândit la asta prima dată.

D: Dar dacă lucrezi cu oamenii ca să îi pregăteşti pentru ceea ce va fi în anul următor şi există multe posibilităţi şi probabilităţi, ce se întâmplă dacă împrejurările se schimbă?

P: De asta sunt lucrurile atât de frumoase. Noi lucrăm cu oamenii şi-i

ajutăm ca puţin câte puţin să vadă mai multă lumină, să cunoască mai bine cine sunt, iar când le sună ceasul, nu le va mai fi frică. Nu va mai conta ce se întâmplă, pentru că va veni timpul ca ei să-şi cunoască adevărata lumină. Va veni timpul să se mute într-o dimensiune mai mare. Şi nu va mai conta că le vine timpul să plece, ştiu asta. Acea parte din mine care

lucrează cu oamenii, ştie asta. Există multe modalităţi de a merge în lumina mai mare şi vom merge cu toţii acolo, în curând.

D: Cât de curând? Va fi ca un fel de final?

P: în curând pentru corpul fizic, în această viaţă.

D: Dar viețile pot fi de durate diferite. (Da)

Se pare că ea se referea la ascensiunea în dimensiunea următoare, în care frecvența de vibrație a corpului se transformă și devenim lumină pură. S-a vorbit despre asta în multe sesiuni pe care le-am făcut. Vom discuta

aceste chestiuni mai profund mai târziu în acest capitol şi pe parcursul acestei cărţi.

D: Dar puţin mai devreme ai spus că s-ar putea produce catastrofe şi vor pleca mulţi oameni.

P: Acest lucru este posibil. Se deschid uşi,

deşi este greu de spus când anume. Uşile se vor deschide în moduri diferite, în funcţie de cum avem nevoie să se deschidă. Există multe opţiuni, în această privinţă.

D: Dar în cazul unei catastrofe, pleacă mulţi oameni deodată.
P: Da. Vor exista deschideri şi uşi deschise, în timpurile

care vor veni. Mulţi oameni se vor muta în lumină. Va fi ca o plimbare, pe care o fac şi eu pe calea către casă.

D: Ce se întâmplă cu oamenii care se află într-o stare de confuzie şi nu vor să plece? Cei care nu înţeleg ce se întâmplă.

P: Corpul lor a murit dar uneori ei nu ştiu asta, pentru că trupul lor energetic mai este ataşat la corpul fizic şi ei cred că încă se mai află în corp. Ei sunt într-o stare de confuzie şi nu ştiu ce să facă. Modul în care îi ajutăm este că le trimitem energie care să-i îmbrăţişeze. Când energia noastră îi îmbrăţişează, ei sunt reconfortaţi şi îşi recapătă capacitatea de

a fi atenţi. Aceşti oameni au o energie foarte haotică, dar încep să simtă linişte şi pace pentru că au mai simţit-o şi altădată. Atunci reuşesc să fie atenţi şi să înţeleagă ce se întâmplă. Spiritul lor îi poate atunci ajuta, se poate conecta la ei. Noi lucrăm ca să-i ajutăm pe aceşti oameni. în timpul unei catastrofe există multă energie haotică, sunt multe vibraţii care nu

sunt deloc confortabile. De aceea este necesar să fie adusă o energie de liniştire şi confort, pentru ca aceşti oameni să înceapă să o simtă şi să se diminueze haosul din energia lor. Cei care au pacea în inimă şi sunt conectaţi la spiritul din interiorul lor... pentru ei este mai uşor. Mulţi sunt aşa şi vor fi mult mai mulţi. Asta facem noi. De asta lucrăm cu oamenii. Calea de

intrare este chiar în spiritul lor. Ei trec prin spiritul lor, ca să acceseze vibraţiile înalte. Şi când fac asta, pot să meargă acasă în pace.

D: Dar sistemul de credinţe al unei persoane? Poate să constituie o piedică?

P: Uneori da. De asta există atât de multă frică. Există şi multă vinovăţie, oamenii se tem de ceea ce ei numesc

„Dumnezeu”. Sau le poate fi ruşine şi există multă teamă asociată cu ruşinea. Au fost învăţaţi să se teamă de moarte, de iad, iar acest lucru îi împiedică să îmbrăţişeze lumina, care este doar iubire. Este iubirea care domneşte, iubirea care este „acasă”.

D: Ei cred că moartea este ceva rău.

P: Aşa e. Tot ce suntem noi este iubire, dar partea umană din noi este foarte maleabilă şi poate fi manipulată foarte uşor. Este ca lutul. Şi uneori ei devin ceea ce nu sunt. Atunci e foarte greu pentru ei, să-şi găsească drumul către casă.

D: Oamenii sunt influenţaţi de cultura şi educaţia pe care au primit-o.

P: Face parte din lecțiile noastre, să învăţăm în moduri diferite.

D: Ai spus că la capătul altor cărări, se află alte proiecte. Ne-ai vorbit despre proiectul tău, dar poți să îmi vorbești și despre alte proiecte, la care ajungi pe alte căi?

P: (Oftează) Aceia sunt oameni, sunt ființe... (Nu știe cum să exprime asta) Dacă ai lua ghips și l-ai pune în jurul a ceva, s-ar întări. Să zicem că în interior este o bijuterie frumoasă, dar în jurul ei este acest strat de ghips urât, închis la culoare. Așa sunt și oamenii. Ei nu știu că sunt frumoși înăuntru. Ei cred că sunt întunecați la culoare și urâți. Există mari ființe iubitoare, care lucrează

cu ei. Este vorba de un proiect foarte diferit de cel în care lucrez eu.

D: Acestea sunt energiile unor oameni care încă mai trăiesc în planul fizic? Sau este vorba despre cei care au trecut în lumea spiritului?

P: Nu. Ei nu sunt pe Pământ, ca să zicem aşa.

D: Unde sunt ei atunci? în lumea spiritului?

P: Da. într-un loc energetic. Totul este energie. Există o vibraţie diferită în jurul tău. Este o energie foarte densă. E

mai densă decât această planetă.

D: Este vorba de spiritele care au făcut lucruri negative? (Da) De asta se află încastraţi în acest ghips, ca să zicem aşa?
P: Da. Aşa e. Pentru că au ajuns să le placă ceea ce este negativ, să le placă să facă rău oamenilor sau aşa ceva.

Să facă lucruri care să-i facă pe alţi oameni să se simtă rău. Asta îi împiedică să îşi acceseze lumina. Le place întunericul. Asta e calea lor. Asta fac ei, până când se schimbă.

D: Cred că este nevoie de multă răbdare, ca să lucrezi cu astfel de spirite.

P: Este nevoie de o mare iubire şi de o mare lumină, ca să faci asta.

D: Şi de devotament. (Da) Aceste spirite negative au permisiunea de a se reîncarna undeva ?

P: Nu. Nu acum, nu.

D: Mi s-a spus că astfel de fiinţe pot aduce cu ele

negativitatea.

P: Da. Ele nu se reîncarnează acum. Şi în mod special, nu pot să revină pe Pământ. Dar nu pot merge nici în alte locuri, fiindcă este un proiect de lungă durată. Schimbarea trebuie să vină din interior. Marile fiinţe de lumină se află alături de ei şi le trimit lumină. Lumina trebuie să pătrundă prin

întuneric, iar asta durează. Nu atâta în timp, cât din punct de vedere vibrațional. Asta se petrece într-un alt loc, într-un mod diferit. Ei nu pot fi aici. Există unii aici care se află încă în trup fizic, care pot pleca acolo. Există un punct pe cerc la care ajungem. Pot să îl văd. Văd cercul. Nu este o ruptură, dar există un punct în care ajungem, de unde putem pleca în alt loc. Când

ajungem în acel loc, oamenii vor merge în alte locaţii diferite, în funcţie de vibraţia şi de energia lor. Dar există şi unii care trebuie să meargă în acel loc întunecat.

D: Din cauza a ceea ce au făcut pe Pământ?

P: Da. Dar nu sunt mulţi.

D: Asta are de a face cu karma, nu-i aşa?

P: Da. Aşa îi spunem noi, dar este vorba de energia pe care o au. Nu este o pedeapsă, fiindcă le place să meargă acolo. Acolo se simt ei confortabil.

D: Dar nu sunt obligaţi să meargă acolo, aşa cum ne învaţă biserica?

P: Nu. Ei chiar vor să meargă acolo. Nu este o pedeapsă.

D: Aceste fiinţe chiar vor să se afle în acele locuri întunecate?

P: O, da! Ei încă îşi mai

păstrează lumina. Pot să
văd lumina din ei. Ea
este mereu acolo. Dar
lumina este acoperită de
ghips şi ei cred că sunt
acel ghips.

D: Dar nu vor reveni aici, fiindcă Pământul se schimbă.

P: Aşa e. De asta nu mai pot reveni. Lucrurile s-au schimbat prea mult. Ei nu pot să vadă lumina, văd doar întunericul, dar prin schimbarea vibraţiei şi cu ajutorul marilor fiinţe de lumină care lucrează

intenţionat cu ei, încep
să permită luminii din
interiorul lor să
strălucească. Iar atunci
când lumina din interior
se conectează la lumina
din exterior, întunericul
dispare. Acest proces
durează atâta timp cât
este necesar. Când se
întâmplă asta, ei merg în
alte locuri ca să trăiască
acolo, ca să aducă
lumina şi să o manifeste.
E vorba de a folosi
lumina. Mai există şi alte

locuri în afară de Pământ unde mergem şi de unde revenim, iar acest loc ajunge în dreptul deschizăturii din cerc. Este vorba de o energie diferită. E un loc diferit. Este... Să vedem... (încearcă să-şi găsească cuvintele.) Nu este „acasă”! Dar este ca acasă. „Acasă” este energia din care venim.

D: Energia de origine.

P: Da. Există multe nivele diferite (nu ştie cum să se exprime) de energie pe planeta Pământ. Se va face o redirecţionare a energiilor şi a oamenilor. Vor exista oameni care vor merge pe diverse căi în locuri diferite, unde se vor simţi confortabil.

D: Asta nu înseamnă numaidecât că se întorc acasă. Ei merg în altă parte.

P: Corect. Unii vor merge acasă. Alţii vor veni să ajute, fiindcă nu e scopul lor să meargă în altă parte. Singurul lor scop este de a ajuta. Acesta este şi scopul meu.

D: Ei se vor întoarce acasă? (Da) Dar ceilalți vor avea alt scop decât să treacă în lumea spiritului. (Pauză) Sau ai spus că se ajunge într-un punct din cerc, în care cercul se deschide?

P: Se va deschide către diferite căi, către diferite nivele. Oamenii vor merge în

locuri unde se vor simţi confortabil. Şi de acolo vor putea să facă alte alegeri şi să ia alte decizii, când locul unde se află nu va mai fi potrivit pentru ei.

D: Totul depinde de ce au făcut în viețile lor din planul fizic? (Da) Deci este vorba şi de karma.

P: Da. Karma înseamnă echilibrarea energiei şi vor merge acolo unde trebuie. Asta nu înseamnă că sunt pedepsiţi. Unde ne găsim acum există un plan special. Este un loc special din univers. Se pare că asta va aduce mult bine.

D: întotdeauna am simţit că toată lumea, când a trecut în lumea spiritului după fiecare viaţă, se întoarce acasă.

Se întoarce în locul pe care l-ai descris.

P: Da. Dar casa este diferită, pentru diferiţi oameni. Acasă nu înseamnă acelaşi lucru pentru toată lumea. Există la nivele diferite, asta vreau să spun.

D: Ai spus că unora li se vor arăta alte căi. (Da) A

merge „acasă" este altceva decât a merge în lumea spiritului.

P: Mai întâi trebuie să meargă în lumea spiritului, apoi vor alege să meargă în alte locuri. Şi această planetă va merge în lumea spiritului.

D: întreaga planetă?

P: Se poate spune asta într-un fel, pentru că va deveni conştientă de vibraţia sa înaltă.

D: Da. Am auzit asta. Se spune că vibraţia, frecvenţa planetei se schimbă.

P: Aşa este. De asta mă aflu aici. Şi mai sunt şi alţii ca mine aici. Pentru că există oameni cu vibraţii diferite pe planetă şi multe fiinţe au venit aici, ca să ajute.

D: Am auzit că întreaga planetă va trece dincolo în masă. Este adevărat?

P: Aşa se vede.

D: Există atât de mulţi oameni cu atâtea vibraţii diferite, încât eu cred că acest lucru va fi dificil.

P: De asta există atâtea căi. Există şi o uşă. E ca acel cerc, ca deschizătura din cerc. Când ajungem la

deschizătură ei se vor muta în cerc, dar vor merge în locuri diferite din cerc, pe căi diferite. E bine pentru toată lumea. Fiecare va fi acolo unde trebuie să fie. Şi mai există un alt cerc de fiinţe în jurul Pământului, fiinţe frumoase cu energii frumoase, care sunt alături de noi şi lucrează cu cei din planul fizic. Ele nu sunt îngerii noştri păzitori, sunt ceea ce am putea numi „fiinţe

ascensionate”. Ele au trecut dincolo şi îşi extind energia către noi, sub forma a diferite căi. Sunt fiinţele despre care am vorbit mai devreme.

Venise momentul perfect ca să pun câteva întrebări, pregătite de Patricia. Ştiam că nu trebuie să mai chem subconştientul, fiindcă încă de la începutul

sesiunii comunicasem cu acea parte a ei care deţinea întreaga cunoaştere.

D: Patricia mi-a spus că a văzut în meditaţie fiinţe aurii şi platinate. Acestea sunt cele despre care ai vorbit?

P: Văd multe fiinţe diferite care

înconjoară planeta şi multe vibraţii de culori diferite. Văd culoarea albastră, albă şi violet, aurie, argintie şi platinată. Toate acestea sunt energii iubitoare, care au venit să ne ajute acum. Culorile diferite ajută oamenii care au aceleaşi vibraţii.

D: Cu toţii avem culori diferite şi vibraţii diferite, nu-i aşa?

P: Culorile sunt vibraţii.

D: Aceste fiinţe sunt

atrase de culorile diferite? (Da) Aceste spirite care ajută sunt diferite de îngeri?

P: Da. Sunt diferite. Şi îngerii se află alături de noi, dar aceste fiinţe sunt diferite, pentru că au o anumită înţelegere a lucrurilor. Multe din aceste fiinţe au trecut chiar ele prin această experienţă, fie în planul

fizic, fie în alte lumi asemănătoare. Ei ştiu ce înseamnă să treci dintr-un plan vibraţional în altul. Cu asta se ocupă ei.

D: Care este scopul lor? Sunt ca ghizii sau ca spiritele care ne ajută la nivel individual?

P: Ele ne ajută. Sunt spirite care ajută. Ele

sunt ca un fel de transformator de energie care îşi coboară energia, pentru a fi alături de noi. Pe Pământ sunt mulţi oameni care nu pot să susţină sau să simtă energia acestor mari fiinţe, dar există şi alţii care pot fi intermediari. Noi suntem intermediarii.

D: Când Patricia a coborât în această viaţă, ştia că va

face aceste lucruri?

P: Nu. Patricia nu ştia. Sufletul Patriciei ştia.
D: Nivelul fizic este ultimul care ştie ce se întâmplă.

P: Da. Patricia s-a închis într-o izolare autoimpusă, ca să nu îşi aducă aminte. A experimentat multe lucruri. Dar la un moment dat a trebuit să

iasă din izolare şi să spună: „Este în regulă. Eu nu sunt izolarea.” Şi chiar aşa a făcut. Ea este conectată la lumina aurie. Aceasta este energia sa.

D: Ca oameni, noi nu cunoaştem în mod conştient înţelegerile pe care le-am făcut în lumea spiritului şi nu suntem conştienţi de

conexiunile noastre.

P: Nu. Ea şi-a simţit familia de spirit. Ea ştie cum e să fii acasă. Ştie asta foarte bine şi uneori vrea să meargă acolo. în trecut dorea foarte mult să meargă acolo, să părăsească această viaţă, dar nu a reuşit niciodată să se sinucidă.

D: Fiindcă avem un contract, nu-i aşa?

P: Da. Ştia că trebuie să se afle aici. Avea ceva de făcut, aşa încât a rămas. Şi în cele din urmă a putut să înţeleagă cu adevărat cine este. Numeroasele probleme pe care le-a avut în relaţiile cu bărbaţii, s-au petrecut din cauza unei

înţelegeri existente.

D: Ce fel de înţelegere?
P: Ea a ales să facă asta. A fost o alegere grea. Nu trebuia să o facă numaidecât, dar ea a ales să facă asta.

D: Ai spus că a fost o alegere şi că a ales calea dificilă. Cum ar fi fost cealaltă cale? Poţi

vedea?

P: Da. Cred că ar fi murit în tinereţe.

D: De ce crezi asta ?

P: Fiindcă... este complicat, dar a venit vremea ca ea să ştie. îmi caut cuvintele. Dacă ea ar fi ales calea uşoară, nu

ar fi accesat în planul fizic cunoaşterea cu ajutorul căreia poate ajuta atât de mulţi oameni. Calea dificilă îi aduce multă cunoaştere prin experienţele diverse pe care le are, aşa încât poate să ajute mulţi oameni. Nu a fost obligată să facă asta. Ar fi putut să-i ajute şi din lumea spiritului, de acasă. într-un fel, e ca o glumă. Pentru că ea a vrut întotdeauna să

meargă acasă, dar iată că îi ajută pe alţii să meargă acolo. Asta este munca ei.

D: Şi călătoreşte acolo noaptea, chiar dacă nu-şi dă seama.

P: Da. Merge acolo. Corpul fizic are uneori probleme, ca să susţină atât de multă energie. Deşi are o stare bună de

sănătate ea trebuie să fie atentă, fiindcă trupul său susţine multă energie. Trebuie să fie foarte atentă, fiindcă energiile cresc şi vibraţia se ridică. Văd cum trupul i se umple cu lumină aurie şi se transformă într-o energie aurie. Poate să facă asta. Va susţine din ce în ce mai multă energie. Se va transforma din ce în ce mai mult în lumina aurie din care provine. Şi pe

măsură ce corpul său
fizic se transmută, îi va
ajuta pe mulţi alţi oameni
să facă acelaşi lucru. îi va
ajuta pe cei care aleg să
urmeze acest drum, pe
cei care merg
pe drumul luminii aurii,
ca să zicem aşa. Dar nu
va ajunge până la
finalul acestor vremuri.

***D: Ce vrei să spui prin
„finalul acestor vremuri”?***

P: Mă refer la acel punct de pe cerc, din care mergem cu toţii în locuri diferite.

D: Ai spus că în lumea spiritului, când corpul său doarme, ea lucrează cu oameni care vor muri şi îi ajută să treacă dincolo. (Da) Dar în planul fizic, ea este asistentă medicală la un cămin de bătrâni.

P: Ea a ajutat multă lume. Poată să simtă ambele lumi. întotdeauna a simţit ambele lumi.

D: De asta se simte confortabil ca asistentă într-un cămin de bătrâni, din cauza conectării care o are atunci când doarme.

P: O, da. Este fericită
când ajută oamenii să
îşi găsească drumul
către casă, fiindcă ştie
cât de minunat este
acasă.

D: Dar e mai uşor să lucrezi de la nivelul spiritului, nu-i aşa?
P: Da. Pentru ea este mai uşor.

D: Pentru că atunci când te afli în planul fizic şi încerci să lucrezi cu oameni

care mor; intervine ceea ce este fizic. Mă refer la programări.

P: Oamenii simt multă teamă în planul fizic. Ea cu asta se ocupă, ajută oamenii să depășească teama, pentru că ea nu se teme de moarte. Când oamenii sunt cu ea, ei simt adevărul din ea, fiindcă ea este conectată la energia

iubirii.

D: Astfel poate ajuta oamenii mult mai eficient. A mai avut şi alte vieţi pe Pământ, nu-i aşa? (Pauză) Fiindcă ai spus că ea există şi în lumea spiritului, în timp ce-şi trăieşte viaţa ca Patricia.

P: Simt că răspunsul

este şi da şi nu. O parte din ea a avut vieţi pe Pământ, dar nu Patricia. Alte părţi din sufletul său.

D: Noi numim asta reîncarnare.

P: Da. Este şi asta un mod, dar e ceva diferit. (întâmpină probleme în

a-şi găsi cuvintele). Ea provine dintr-un suflet care a avut multe, multe vieţi cu semnificaţie spirituală şi a lucrat pe calea spirituală. Acele vieţi i-au transmis energia sufletului lor, cunoaşterea lor, ceea ce au câştigat ele prin muncă. Acea parte care este Patricia a preluat fragmente din toate aceste vieţi. Ea trebuie să-şi amintească că este totdeauna conectată la

„acasă”, că este conectată la familia sa (la familia sa de spirit). Este iubită foarte mult.
într-o altă sesiune din Minneapolis din luna octombrie 2002, s-a petrecut ceva similar. Mă aflam la Minneapolis pentru o serie de prezentări şi ateliere. Urma să plec în Australia şi Noua Zeelandă, imediat după aceea. Am făcut această sesiune cu o profesoară la pensie,

pe care o voi numi Ida.

Aşa cum am spus, în mod normal în tehnica mea, îmi pun clienţii să vizualizeze un loc frumos pe care îl aleg ei, pentru a declanşa procesul de vizualizare. Apoi urmează inducţia şi în final ei coboară de pe un nor. Dar Ida nu m-a lăsat să îmi termin inducţia. A descris locul frumos pe

care l-a ales, dar nu părea a fi Pământul. Deja descria locul unde a aterizat şi mi-am dat seama că nu mai este nevoie să trec prin restul inducţiei. Aşa ceva se întâmplă uneori şi am învăţat cum să-mi dau seama şi cum să procedez. Am pornit înregistrarea. Descria o grădină frumoasă de pe planeta sa, un loc de lumină frumos.

I: Văd fiinţe de lumină minunate care se plimbă în jurul meu. Totul e numai iubire. Este atât de frumos, atât de paşnic, atât de armonios. De aici vin eu.

D: Spui că e şi o grădină acolo?

I: O, da. Este atât de

frumoasă. Străluceşte cu lumina aurie a lui Dumnezeu. Este o energie şi o frecvenţă de iubire, pace şi armonie. Văd şi nişte fântâni arteziene frumoase aurii, prin care curge ceva ca apa, dar este esenţa lui Dumnezeu. Este doar frumuseţe pură, iubire şi fericire.

Această descriere este foarte asemănătoare cu

locul pe care-l
descrisese Patricia cu
numai o săptămână
înainte.

I: Suntem cu toţii fiinţe
de lumină. Ne
recunoaştem în esenţa
noastră prin frecvenţele
noastre vibratorii. Nu
există o comunicare
verbală între noi,
comunicăm fără cuvinte,
este doar vibraţia a ceea

ce dorim să spunem.

De aici mă trag eu. Este un loc de fericire completă, de pace şi armonie absolută. Mă duc frecvent acolo atunci când dorm, în starea de somn. Mă întâlnesc cu consiliul şi discutăm munca pe care o mai am de făcut în planul terestru.

D: Unde se află acest consiliu?

I: Consiliul se află pe această planetă. Ne întâlnim în aceste grădini frumoase.

D: Faci asta în starea de somn.

I: Da. în frecvenţa din starea de somn. Deşi forma mea fizică şi mintea fizică nu- şi amintesc. Dar se întâmplă tot timpul. îndeplinesc şi diverse sarcini în starea de somn. Interacţionez cu diferite fiinţe din planul terestru. Sunt îndrumată acolo unde este nevoie

de ajutor şi mi se spune
ce am de făcut.
D: Lucrezi cu oameni pe care îi cunoşti sau... ?

I: Pe unii oameni îi cunosc, pe alţii nu-i cunosc.

D: Ce fel de îndrumări le dai, când te întâlneşti cu ei noaptea?

I: Lucrez cu ei pe mai multe nivele. Lucrez cu mintea lor, imprim în ei tipare de gândire ca să facă schimbări în viaţa de zi cu zi. Pe alţii îi vindec. Lucrez cu energii de vindecare, cu mulţi din ei. De asemenea mai merg şi în zone de război şi lucrez cu cei răniţi, lucrez cu cei care suferă, care au dureri. Am lucrat mult în Afganistan (în anul 2002). în ţara aceea

există multă durere şi
traumă. Nu am lucrat
doar cu soldaţii
americani şi cu forţele
de menţinere a păcii din
zonă, ci şi cu localnicii,
care sunt complet
traumatizaţi de ororile
care se petrec. Ei nu
sunt obişnuiţi cu
bombardarea şi
devastarea ţării lor.
Mass-media a relatat
doar jumătate din
grozăviile care s-au
petrecut acolo.

D: înţeleg. Noi nu ştim cu adevărat ce se petrece acolo.

Restul sesiunii se referă la prezicerile despre războiul care a izbucnit în Irak în anul care a urmat, în 2003. Prezicerile au fost extrem de corecte, dar am hotărât să nu le includ în această carte.

Am ales să includ aici doar partea care are legătură cu lucrul în starea de somn, necunoscut de mintea conştientă. Am fost avertizaţi că în război vor muri mulţi oameni şi că cei ca Ida vor fi foarte ocupaţi în starea de somn, ca să conducă spiritele pe drumul cel bun, către casă.
în lumea spiritului există multe şcoli. Am discutat despre ele în cartea între

viaţă şi moarte. Cele mai avansate şcoli se află în complexul Templul înţelepciunii, unde sunt Marile Săli ale învăţării, unde poate fi învăţat tot ce este ştiut şi neştiut. Acestea sunt descrise şi în cartea Vacanţă în cer, de Aron Abramsen. Mulţi din învăţători sunt ghizi avansaţi care şi-au rezolvat atât de multă karma încât nu mai trebuie să se întoarcă pe Pământ, ca să-şi

completeze lecţiile. Ei se află în poziţia de a-i pregăti şi antrena pe ceilalţi, aşa cum am spus şi în cealaltă carte. „Nu poţi fi ghid, atâta timp cât ai nevoie de un ghid.” în mod normal, pregătirea pentru a deveni ghid începe atunci când o persoană a părăsit planul terestru. Ghizii şi bătrânii decid dacă o persoană este gata pentru această promovare, după ce fac

revizia unei vieţi. Dar lucrurile pe Pământ se schimbă rapid şi o dată cu ele se modifică şi pregătirea necesară. În prezent sunt atâtea probleme pe Pământ încât multe suflete avansate s-au încarnat nu doar pentru a- şi rezolva karma, ci şi pentru a-i ajuta pe ceilalţi aflaţi în planul fizic. Ei nu ştiu asta în mod conştient, dar sunt suflete avansate trimise

pe Pământ, cu scopuri specifice. întâlnesc din ce în ce mai multe astfel de fiinţe în munca mea şi subconştientul lor nu ezită să le spună că au o treabă de făcut şi mai bine ar trece la treabă, în loc să piardă timpul preţios. La începutul muncii mele, când lucram în stare de transă acest lucru nu se menţiona, dar acum apare aproape la fiecare client. Se subliniază că

nu mai este mult timp şi trebuie să-şi facă treaba pentru care s-au oferit ca voluntari.

Fiindcă există atâtea suflete avansate care au venit în planul terestru, o parte din pregătirea spirituală se face în starea de somn. O parte din pregătirea pe care o primesc aceste suflete se referă la modul în care

pot ajuta sufletele care pleacă de pe Pământ, prin procesul morţii. în starea de somn ele au oferit adesea astfel de ajutor, alături de un ghid mai experimentat. Nu sunt trimişi să facă singuri o astfel de lucrare, până când nu au adunat destulă experienţă şi încredere, ca să poată face faţă. Misiunea lor principală este să conducă persoana în direcţia

corectă şi să o scoată din zona de confuzie, pentru a fi preluată de alte fiinţe mai experimentate, care o întâmpină. Ajutorul oferit nu trece de un anumit punct, până nu vine vremea să îşi părăsească trupul fizic.

în munca mea am descoperit că partea adevărată din noi, sufletul sau spiritul, nu doarme niciodată. Corpul fizic este partea care oboseşte şi trebuie să se odihnească. Spiritul nu are nevoie de aşa ceva. întotdeauna ei spun: „M-aş plictisi să aştept trupul să se trezească şi să-şi continue viaţa.” în timp ce corpul doarme, spiritul trece prin multe aventuri. El poate

călători oriunde în lume. Poate merge în lumea spiritului, poate conversa cu ghizii, maeştrii şi bătrânii ca să afle mai multe informaţii, poate merge la şcoală şi poate urma diverse pregătiri. Mulţi cititori mi-au raportat vise în care mergeau la şcoală în starea de somn. încerc să explic că acest îucru poate fi real şi este un loc favorit, vizitat şi revizitat de spirit. De asemenea ei

pot călători pe alte planete sau în alte dimensiuni. în mod normal partea conştientă din noi nu îşi poate aminti că a zburat şi a vizitat locuri nefamiliare. Acelaşi lucru este experimentat şi în starea de Ieşire din Corp (Out of Body Travel), când o persoană s-a antrenat ca să iasă din corp şi să îşi amintească ceea ce vede. în timpul vieţii fizice, spiritul este conectat la

corp de cordonul de argint, care funcţionează ca un fel de pripon, ca o conexiune, atâta timp cât eşti viu. Acest cordon ombilical nu se rupe decât la moartea corpului fizic. Când se produce moartea, coarda de argint este despicată şi spiritul este eliberat şi revine „acasă”. Când spiritul călătoreşte noaptea în afara corpului, el rămâne întotdeauna conectat la

trup de cordonul de
argint.
Apoi corpul trebuie să
se trezească, pentru
a-şi continua viaţa.
Când vine momentul
pentru aceasta,
spiritul simte cum îl
trage coarda şi este
tras ca o bobină în
interiorul corpului, ca
să zicem aşa. Spiritul
intră în trup şi trupul
se poate trezi.
Multe persoane mi-au
raportat o senzaţie stranie

pe care au simţit-o la trezire. Asta se poate petrece şi când dormi. Ei spun că au avut o paralizie temporară, care poate fi destul de înspăimântătoare. O femeie a spus că doctorul i-a spus că are o boală serioasă, „apneea în somn” şi i-a cerut peste 1700 de dolari pentru testarea somnului. Dar lucrurile nu sunt atât de complicate. Este un fenomen natural, care se produce uneori.

Când spiritul este deconectat de trup, funcţiile trupului sunt preluate de o parte a creierului, care intră pe pilot automat. Când spiritul revine, conexiunile creier-corp sunt refăcute. Dacă trupul se trezeşte prea repede înainte să se refacă aceste conexiuni, poate apărea o senzaţie de paralizie temporară. Am investigat cazuri în care un zgomot brusc din mediul înconjurător trezeşte subit

persoana, înainte ca
aceasta să fi intrat complet
în corp. Dacă se relaxează
câteva minute, lucrurile
revin la normal. Aceeaşi
senzaţie se poate petrece
şi atunci când spiritul
părăseşte corpul şi se
deconectează. Asta arată
că spiritul şi trupul sunt
separate şi totuşi sunt una.
Trupul nu poate exista fără
scânteia vieţii din el, dar
spiritul sau sufletul poate
exista fără trup. Când
survine moartea şi spiritul

îşi părăseşte trupul pentru ultima dată, conexiunea se rupe şi trupul începe să se deterioreze instant. Fără spiritul vieţii, toate sistemele din trup se opresc. Când este tăiat cordonul de argint la moarte, spiritul nu mai poate reintra în trup.

în această sesiune precum şi în altele, vedem că „şinele adevărat" / spiritul, călătoreşte şi are aventuri

în timp ce trupul doarme şi continuă să funcţioneze. Se pare că se lucrează mult în domeniul astral, se petrec multe lucruri de care nu suntem deloc conştienţi. Aşa cum mi s-a spus într-o sesiune: „Astfel de lucruri se întâmplă oricum, nu le poţi controla. Ele fac parte din existenţa voastră, indiferent dacă sunteţi conştienţi de ele sau nu. Nu puteţi face nimic în privinţa asta. Sunt fenomene naturale, aşa

încât nu are rost să vă îngrijorați." La fel stau lucrurile cu reîncarnarea și cu alte fenomene metafizice. Ele vor continua să se întâmple, indiferent dacă o persoană crede în ele sau nu. Mi s-a spus că nu vom înțelege niciodată complexitatea acestor fenomene, este imposibil. Problema înțelegerii rezidă în mintea noastră. Nu e vorba de creier ci de mintea noastră. Mintea nu poate

cuprinde aceste concepte în totalitatea lor, aşa încât ni se oferă doar bucăţele şi indicii care sugerează amploarea realităţii. Pe măsură ce trece timpul, ni se permite să vedem mai mult şi ne sporim efortul de a înţelege. Dar e ca şi cum ai privi printr-o crăpătură mică într-un perete şi ţi s-ar permite să vezi doar câte un fragment din imaginea completă. Când un spirit alege să vină pe Pământ într-un

ciclu de vieţi umane în corp fizic, el vine cu un plan referitor la ce doreşte să realizeze. S-a întâlnit cu bătrânii şi maeştrii, a trecut în revistă viaţa care a trăit-o înainte şi a luat anumite decizii, a făcut planuri şi a setat anumite ţeluri de îndeplinit. A făcut o înţelegere cu alte spirite cu care este asociat şi faţă de care are de plătit datorii. Cu permisiunea lor, vor

lucra împreună anumite aspecte şi vor învăţa anumite lecţii. Apoi revine pe Pământ cu acest plan pregătit ca un cadou de Crăciun, dar problema este că aceasta este o planetă a liberului arbitru. Acest lucru face ca Pământul să fie o mare provocare. Toată lumea care se încarnează are pregătit un plan, dar din cauza liberului arbitru, aceste planuri însoţite de speranţe şi

temeri, eşuează uneori. Atunci când se încarnează un spirit, toate amintirile îi sunt şterse şi nu-şi mai aminteşte ce plan avea. Doar subconştientul său îşi aminteşte. Odată am întrebat de ce nu ne putem aminti. Nu ar fi mai uşor să ne amintim?" Mi s-a răspuns: „Dacă ştii dinainte răspunsurile, nu mai este un examen." Aşa încât venim pe Pământ şi credem că

suntem pregătiţi să facem faţă provocărilor de pe drumul nostru. Ne străduim să ne îndeplinim aspiraţiile şi să facem faţă provocărilor. Dar adeseori nu suntem atât de pregătiţi pe cât credeam. Lucrurile par mai uşoare, văzute din lumea spiritului. Când ne confruntăm cu frustrările vieţii fizice, suntem absorbiţi de ceea ce este „uman”. Trăim cu

speranţa că vom rezolva problemele şi vom trece testul, ca să avansăm în următoarea „clasă”. Sau eşuăm şi trebuie să revenim iar, ca să luăm totul de la capăt. Nu poţi trece în clasa următoare până nu termini lecţiile şi nu absolvi examenele din clasa în care eşti acum. Poţi reveni la şcoală, dar nu poţi sări o clasă. Profesorii sunt severi şi există reguli stricte, dar în mod paradoxal ei sunt

şi buni, iubitori şi
înţelegători.

Noi venim în această
viaţă cu un plan. încă
înainte de a se încarna,
toată lumea hotărăşte
cum va pleca din ceastă
viaţă. Spun aceste lucruri
fără emoţie şi lucrurile
trebuiesc înţelese la fel.
Nimic din toate astea nu
se cunoaşte la nivel
conştient şi este probabil

un lucru înţelept că nu ne amintim aceste planuri, întotdeauna oamenii spun că nu vor să moară, că nu vor să se îmbolnăvească, că nu plănuiesc să-i părăsească pe cei dragi. Ei neagă cu putere că şi-au plănuit propria moarte. Dar toate astea fac parte dintr-un plan mult mai mare, dincolo de cunoaşterea şi înţelegerea noastră. Prin urmare singurul mod în

care putem aborda
această chestiune din
perspectiva minţilor
noastre umane limitate,
este abordarea logică,
fără emoţii.

Există mai multe motive
pentru care un spirit
hotărăşte că a sosit
vremea să plece din
planul fizic. Fie şi-a
îndeplinit ţelul, şi-a
completat planul, şi-a

rezolvat karma în
această viaţă şi în acest
caz nu mai e nevoie să
continue, sau în alte
cazuri s-a luat hotărârea
că cei din preajmă vor
progresa mult mai
repede, dacă nu-şi mai
asumă responsabilitatea
pentru ei. în astfel de
cazuri spiritul se
hotărăşte să renunţe la
propria sa dezvoltare din
viaţa respectivă şi să
plece, astfel încât cei din
jur, care au devenit prea

dependenţi de el, să îşi continue singuri călătoria şi să poată „să crească”. Aceste motive adeseori nu apar la suprafaţă şi pot fi descoperite doar după ce scormoneşti în adâncul sufletului.

Un alt scenariu interesant este că vieţile unor oameni sunt prinse atât de rigid într-un lanţ

de evenimente, încât devine imposibil să se mai schimbe pentru îndeplinirea scopului lor în viaţă. Poate că au eşuat în îndeplinirea scopului terestru, din cauza alegerilor nepotrivite făcute prin liberul arbitru. în astfel de cazuri se ia hotărârea morţii, pentru a ieşi din acea situaţie şi a o lua de la început, în speranţa că data viitoare nu se vor mai lăsa prinşi în aceeaşi

situaţie.

O altă alternativă interesantă se întâlneşte atunci când o persoană este prinsă într- un lanţ de evenimente care nu-i permit să realizeze ceea ce a venit să facă în această viaţă, dar s-ar pierde prea mult timp dacă ar muri şi ar lua-o de la capăt. Sau poate că în altă linie temporală nu

vor fi disponibile condiţiile necesare. Aşa încât în loc ca persoana să moară, se ia hotărârea să o ia de la capăt şi se pune în scenă o altfel de „moarte”. De exemplu este posibil ca persoana să piardă tot ce preţuieşte, toate proprietăţile fizice. Un astfel de scenariu îţi va permite să te focusezi pe ceea ce este cu adevărat important în viaţă, nu pe lucrurile de care te- ai

ataşat. Când ţi se ia totul, o poţi lua de la zero şi te poţi îndrepta către adevăratul ţel al vieţii, către ceea ce ai venit să faci aici cu adevărat. Astfel de oameni s-au scufundat prea mult în lumea materială, astfel încât trebuie să piardă totul. Nemaifiind distraşi de planul material, ei pot înainta acum în direcţia corectă. O astfel de situaţie s-a petrecut cu

un membru din familia mea. Printr-o înlănţuire ciudată de evenimente pe care nu a putut-o controla, a pierdut absolut toate proprietăţile, tot ce poseda în planul material – casa şi afacerea, toate proprietăţile materiale. Am crezut atunci că aceasta a fost o întorsătură crudă a soartei sau o pedeapsă de la Dumnezeu, foarte greu de înţeles. Dar pe

parcursul timpului s-a dovedit că nenorocirea a fost un mod de a schimba direcţia vieţii în sensul în care ar fi trebuit să meargă tot timpul, dacă nu s-ar fi lăsat prins de o altfel de viaţă. Se spune că niciodată nu se închide o uşă, fără să se deschidă altă uşă. în acest caz uşa nu doar că s-a închis, ci a fost trântită şi a înţepenit aşa. Nu mai exista cale de întoarcere.

Nu mai era altceva de făcut, decât să o porneşti în altă direcţie. De multe ori ceea ce pare a fi un dezastru, este de fapt o binecuvântare deghizată.

Un alt exemplu de soluţie drastică, mi-a fost oferit de un client. în timpul interviului cu el, bărbatul mi-a povestit o întâmplare teribilă care s-a petrecut în tinereţea sa. Afost atacat

într-o fundătură dintr-un oraş mare, de o bandă de golani care l-au înjunghiat în mod repetat. A fost lăsat să zacă şi să moară pe stradă, într-o baltă de sânge. A reuşit să se târască până pe o stradă, unde l-a găsit cineva şi l-a dus spital. Aflat pe pragul morţii, a rămas în spital multă vreme. Unul din lucrurile pe care dorea să le afle în sesiunea noastră, a fost scopul acestei experienţe îngrozitoare. De

ce a trebuit să treacă prin asta? Când i-am contactat subconştientul şi i-am pus această întrebare, răspunsul a fost surprinzător. Subconştientul a spus: „O, era un grup de prieteni, care s-au oferit să îl ajute.” Mi-am spus în mintea mea: Cu astfel de prieteni, nu mai ai nevoie de duşmani” Nu păreau a fi genul de prieteni la care să apelezi.

Subconştientul a explicat că toată întâmplarea a fost orchestrată din lumea spiritului. Viaţa acestui om o luase într-o direcţie greşită şi nu reuşea să revină pe cale fără o acţiune drastică, care să-i întoarcă viaţa pe dos. Se făcuseră mai multe încercări subtile care să-i atragă atenţia dar când acestea nu au funcţionat, s-a pus în scenă atacul. Acesta a fost drastic, dramatic şi inexplicabil,

dar i-a schimbat viaţa. Această întâmplare demonstrează extremele la care poate recurge Universul pentru a întoarce viaţa cuiva cu 180 de grade, fără ca persoana respectivă să părăsească lumea fizică. Acesta ar fi fost probabil următorul pas, dacă atacul nu ar fi funcţionat.

Odată ce sufletul s-a

hotărât că a venit vremea
să părăsească planul
fizic, sunt aranjate
evenimentele în așa fel,
încât să poată muri. Am
întâlnit un element
interesant în lucrul meu
cu regresiile: anume
medicina din zilele
noastre a devenit o
problemă. De exemplu
dacă o persoană moare
într-un spital, doctorii
încearcă să îl mențină în
viață cu echipamentul
minunat pe care îl au la

dispoziţie. De asemenea familia poate refuza să îl lase să plece, deşi corpul fizic este atât de uzat încât nu mai poate susţine viaţa şi nu mai are rost să rămână aici. Atunci cel mai rapid şi mai uşor mod de a pleca, este să mori într-un „accident bizar” sau într-un dezastru natural. întotdeauna am crezut că dacă-ţi vine vremea să pleci, acest lucru se va întâmpla şi când stai

aşezat în fotoliu în living room. Dar există şi cazuri care raportează prăbuşirea unor avioane, sau accidente în care maşina s-a izbit de o casă şi a omorât pe cineva.

Când scriam acestea la sfârşitul anului 2003, a avut loc un cutremur devastator în Bam în Iran, soldat cu peste 41.000 de victime.

înainte ca această carte
să fie tipărită, a avut loc
un cutremur teribil de
9,3 grade şi un tzunami
de Crăciun în anul 2004,
pe coasta Indoneziei.
Ultima numărătoare
spune că au pierit atunci
200.000 de oameni. în
acelaşi timp mulţi oameni
au murit în avalanşe şi
valuri de noroi, în diferite
părţi ale lumii. Aşa cum
s-a spus în acest capitol,
de multe ori oamenii se
hotărăsc să plece

împreună. Acest lucru este hotărât la nivel subconştient şi se fac aranjamente (sau cum a spus Patricia, „repetiţii”) pentru cei care se salvează miraculos sau care nu trebuiau să se afle acolo. Acest lucru s-a întâmplat cu mulţi oameni care în ultima clipă au pierdut un avion care urma să se prăbuşească sau au părăsit casa prea târziu din cauza unui apel

telefonic la care au vrut să răspundă, evitând astfel să fie prinşi într-un accident teribil. Eu cred că îngerii noştri păzitori joacă un rol important în astfel de situaţii. Ei sunt foarte ocupaţi încercând să ne avertizeze prin sugestii subtile, sau sub forma unei „voci micuţe” din capul nostru. Uneori metodele prin care ne apără ei nu sunt atât de subtile. Trebuie să învăţăm să fim atenţi şi

să ne ascultăm intuiţia.

CAPITOLUL 13

Primul din cei şapte

Am făcut această sesiune
când am participat la
conferinţa despre

cercurile din lanurile de grâu de la Glastonbury din Anglia, în luna iulie 2002. Glastonbury este un oraş foarte vechi care are legături străvechi cu trecutul. Acolo există o mare cantitate de energie pe care o poţi simţi. Am ţinut sesiunea la hotelul Bed and Breakfast unde stăteam, în apropierea pieţei centrale. Clientul meu Robert a venit cu trenul de la Londra, pentru

această sesiune. El canaliza informaţii din sferele înalte de câţiva ani şi scrisese o carte despre channeling, dar simţea că nu reuşeşte să descarce informaţii la nivel personal în care să aibă încredere, referitoare la direcţia pe care trebuia să o ia viaţa sa. Aşa încât dorea să aibă o sesiune personală, ca să clarifice anumite aspecte. Eu încerc să îmi ajut clientul să facă cea

mai bună alegere pentru viaţa sa, cu ajutorul subconştientului. El era obişnuit să acceseze starea de transă şi a intrat în transă foarte repede. Aşa se întâmplă adeseori când lucrez cu mediumi, clarvăzători, vindecători sau oameni care meditează în mod regulat, care sunt familiarizaţi cu starea de transă.

Când i-am cerut să
meargă într-un loc
frumos el deja
contactase pe cineva,
aşa încât nu a mai
trebuit să termin
inducţia, pe care o fac de
obicei cu metoda norului.
în general îmi dau seama
unde se află omul cu
care lucrez, după
răspunsurile pe care le
dă. Mi-am dat seama că
nu părea a fi un loc
frumos obişnuit din
natură. Dacă descrierile

nu par a fi de pe Pământ, acesta este primul indiciu. Am dat drumul la magnetofon, ca să înregistrez. Am încercat mai întâi să prezint pe scurt ceea ce spusese deja.
S-a văzut într-un loc frumos, lângă o cascadă. Acolo se afla un bătrân cu barbă argintie. A fost primul indiciu că nu se găsea într-un loc normal. Robert a continuat să vorbească cu o voce

şoptită, pe care abia o puteam distinge. El spune: „Ai atâta durere în tine. Vino aici!” Vrea să răspândească cunoaşterea. El spune că eu trebuie să răspândesc cunoaşterea. El participă la crearea acelei cunoaşteri. „Tu eşti mediatorul care aduce cunoaşterea. De aceea este necesar să înţelegi durerea.”

D: Ce vrei să spui când te referi la durere?

R: Efectele sale asupra trupului uman.
Greutatea pe care o porţi.
Băiatul. El vorbeşte unui băiat. Acest băiat.

D: Te vezi pe tine ca un băieţel? (Da) Şi ce vârstă ai?

R: Băieţelul are trei ani.

D: Şi se găseşte în acest loc frumos, lângă o cascadă?

R: Este acolo acum. Nu e

nevoie să fie frumos tot timpul. Este experienţa multidimensională a structurii moleculare, a ecuaţiilor sale pozitive şi negative. Copilul a venit aici ca să înveţe să predea. Acolo sunt flori vii, dar sunt şi flori moarte. Ciclul de evoluţie creează.

Vocea i-a devenit mai puternică şi din experienţa mea ştiam că tonul vocii şi vocabularul folosit arătau că prin

Robert începuse să vorbească o altă entitate. Această entitate s-a dovedit a fi diferită în mai multe feluri de cele cu care conversam eu în mod obişnuit, când clienţii mei se aflau în această stare.
Această entitate folosea cuvinte complicate, adesea greu de înţeles. Şi crea cuvinte noi. Probabil că făcea asta fiindcă nu era obişnuit cu vocabularul uman şi improviza.

Entitatea părea a avea o minte mai rece şi mai abstractă decât Robert. Subconştientul păstrează un punct de vedere de observator detaşat când vorbeşte, dar această entitate avea un fel de cruzime în abordarea sa. Pe măsură ce regresia înainta, entitatea a început să îl descrie pe Robert ca fiind un altfel de om decât cei pe care i-am mai întâlnit până atunci. Scopul meu principal este să

protejez clientul, iar această entitate mă făcea să mă simt incomod. Era greu şi chiar plictisitor să conversezi cu ea. Limbajul şi terminologia erau prea elaborate pentru a fi înţelese în mod clar, aşa încât a trebuit să condensez şi să încerc să clarific o mare parte din sesiune.

Corpul lui Robert a început

să aibă anumite simptome. Din când în când avea spasme. L-am întrebat: „Ce se întâmplă?” Nu a venit nici un răspuns. Ştiam că dacă nu mă focusez pe asta se va opri de la sine, fiindcă nu părea să-i cauzeze lui Robert nici un fel de disconfort fizic.

R: Frecvenţa multidimensională a copilului a venit aici ca să

învеţe. El are anumite lucruri de făcut cu trecutul, prezentul şi viitorul. Se vor descărca multe informaţii referitoare la aceste lucruri. Informaţiile sunt importante şi greutatea pusă pe acest copil este imensă. Informaţiile vin formatate într-un anumit câmp de frecvenţă şi de energie vibraţională, astfel încât repolarizarea omenirii şi polarizarea în care lucrează el pot genera

un nou proces de restructurare.

D: De ce s-a pus o asemenea povară pe un copil atât de mic?

R: Copilul nu este un copil. Copilul este o parte componentă a acestei energii. Copilul este realitatea din spatele formatului uman. Dar realitatea din spatele

copilului este că el este o energie compozită. Această energie relevantă există în spatele transformărilor omului, ale spiritului, ale minții și ale corpului fizic.
Lupta dintre ceea ce este 3D şi ceea ce este nonfizic este foarte dificilă. Pentru că există o luptă în această frecvență umană și până nu încetează lupta, copilul va continua să

simtă durerea. Pentru asta este necesară o noncunoaştere.

D: Noncunoaşterea este cea care generează durerea ? Asta vrei să spui ?

R: Este nonacceptarea, noncunoaşterea.

D: Dar ştii că în viaţa omenească aşa suntem noi. Noi venim aici fără cunoaştere.

R: Acest copil a venit ca purtător al cunoaşterii.

D: Sunt curioasă dacă a mai avut şi alte vieţi pe Pământ. (Nu) Unde şi-a trăit vieţile anterioare?

Robert scoase o serie de sunete neinteligibile, care sunau ca nişte pietricele care se ciocnesc între ele. Această comunicare a continuat timp de un minut în succesiune rapidă, ca şi cum încerca

să exprime ceva foarte repede, dar într-o formă neinteligibilă. Nu suna ca o limbă, ci ca o serie de sunete. Am încercat să-l opresc.

D: Va trebui să vorbeşti în engleză, ca să te pot înţelege.

Robert a scos câteva respiraţii ca nişte şuierături, ca şi cum încerca să pună frână revărsării sonore.

R: Este necesar să descărcăm o anumită formă de energie în frecvenţa energiei 3D care se află aici, pentru ca el să poată refocaliza în formatul său informaţiile pentru tine.

D: Dar nu trebuie să faci rău acestui vehicul, în nici un fel.

Eu întotdeauna sunt

foarte atentă când se produc astfel de manifestări fizice ciudate. întotdeauna mă asigur că entităţile (sau ce sunt ele) îşi dau seama că-i pot face rău prin energia lor vehiculului fizic prin care încearcă să comunice cu mine. Dar de fapt niciodată nu a trebuit să-mi fac griji, pentru că „Ei” par a fi la fel de proiectivi ca mine (ba chiar mai mult).

R: Acestui vehicul nu i se va face rău. Răul este generat de scopul pe care-l are copilul la nivelul tridimensional, de neacceptarea a cine este el. El şi-a generat propria ruptură. Rana provine din interior, nu de la noi. Fizicalitatea acestui copil a creat rana. Noi nu am creat nici o rană în interiorul acestui copil.

D: Fiindcă asta cer eu când fac aceste sesiuni, cer să nu i se facă nici un rău vehiculului.

El continua să aibă din când în când nişte spasme ca un fel de descărcări electrice. Aceste spasme şi reacţia sa corporală la sunetele ciudate, m-au făcut să mă îngrijorez.
R: Aşa ceva nu s-a întâmplat niciodată, dar îţi

mulţumim pentru
informaţiile tale.

D: în regulă. Aş vrea să ştiu – dacă nu a avut o viaţă fizică pe Pământ înainte, unde şi-a trăit majoritatea vieţilor?

R: Nu există aici un format
pentru „vieţi trecute.”

D: El nu a mai avut un format fizic în altă dimensiune?

R: Corect. A avut o viaţă, într-o dimensiune despre care nu se vorbeşte.

D: Nu în această dimensiune, vrei să spui? (Nu) în ce dimensiune a mai fost el

înainte de a veni aici?

R: S-a aflat în dimensiunea astrală.

D: Aceasta este o dimensiune fizică? (Nu) Fiindcă eu ştiu că mai există şi alte dimensiuni, unde sunt oraşe fizice şi oameni fizici.

R: Un pachet relevant de informaţii se referă la tranziţia acestui copil şi la viaţa pe care o acceptă el în acest punct din timp. Acest pachet de informaţii este purtat de copil. El are un corp de lumină, are un corp eteric, dar are şi un corp fizic. Şi nu doar atât, are o frecvenţă multidimensională care păstrează în ea o cantitate imensă de cunoaştere. Această

cunoaştere continuă a fi descărcată în el în mod gradat trecând prin diverse nivele, până în frecvenţa 3D. Pentru ca acest copil să poată vibra această cunoaştere în format vocal. într-un format în spirală care să poată fi înţeles de cei care lucrează cu aceste nivele, în acest punct din timp.

Entitatea a folosit cuvântul „transformator” de mai multe ori în timpul sesiunii, ca substantiv şi ca verb. După sesiune l-am căutat în dicţionarul Tezaurus. Am găsit definiţia că „un transformator transformă ceva în altceva diferit”.

D: Mai există şi mulţi alţi oameni care fac acelaşi lucru, pe care i-

am contactat în sesiunile mele? (Da) Asta s-a întâmplat când avea vârsta de trei ani sau înainte?

R: Punctul de tranziţie, schimbarea s-a produs în acel punct.

D: Dar el nu s-a născut ca om fizic? (Corect) Cunoaşterea exista în el când era bebeluş? (Nu)

înainte de asta el a fost... ce? (încercam să înțeleg)

R: înaintea acestei existenţe şi a transformării, copilul a existat în formatul de gând transformator care putea fi văzut de alţii, dar nu era totuşi real.

D: Adică nu era solid şi fizic?
R: Nu. Era ca o apariţie.

D: Dar el a fost totuşi crescut şi hrănit de către părinţii săi.

R: Da. Aşa pare a fi, dar în realitate nu e aşa. Procesul fractal de creaţie s-a produs în

omenire prin folosirea
unei forme umane.
Forma umană pe care o
vezi acum este un proces
de creaţie, dar nu este un
proces real. Este o
scornire a imaginaţiei,
dar nu vom explica asta
în acest punct din timp.
Este imaginaţie.

Corpul fizic al lui Robert
care stătea întins pe pat
părea foarte real şi solid,

nu arăta deloc ca o iluzie. Speram ca aceste observaţii să se clarifice înainte să terminăm sesiunea.

Unul din incidentele pe care Robert mă rugase să le explorez avea de a face cu amintirea că i s-a întâmplat ceva la vârsta de trei ani. Simţea că atunci a fost înlocuit cumva. Este singurul

termen care părea să
aibă o semnificaţie
potrivită.

R: Da. Un copil înlocuit
cu altul, în versiunea pe
care şi-a imaginat-o el.
Dar realitatea din spatele
acestui incident este
complet diferită.

D: El a simţit că s-a produs o trezire în acel moment

R: Din punctul vostru de vedere a fost o trezire, a fost o acceptare a datoriei sale.

D: La vârsta de trei ani?

R: La vârsta voastră de trei ani, nu la vârsta lui. Dimensiunea gândului în ore, minute, timp este un proces la care trebuie să ne ajustăm cu toţii, ca să vă explic mai bine. în perimetrul vostru. Prin urmare acceptăm ce spui, dar nu este realitatea din spate. Nu

este adevărul.

D: Da. Am auzit asta de multe ori şi în modul meu limitat înţeleg despre ce vorbeşti. Scena pe care a văzut-o cu cascada şi bătrânul a fost un loc fizic propriu-zis, unde a fost dus copilul?

R: Este un punct de conectare şi un portal. Acest punct de conectare îl va transporta şi va duce energia sa înapoi într-un punct de nonexistenţă. într-un punct de realitate. într-un punct unde această energie şi povara din spatele energiei au fost create de fiinţele manifestate care sunt aici, ca să ajute la crearea unui nou ţel. Un nou format al

gândului pentru ca omul să îşi prelungească şi să-şi extindă mintea. Acest proces nu este impus oamenilor. El este liber acceptat. Cei care doresc să lucreze cu această acceptare se pot acorda la această cunoaştere, care mai este numită şi „noncunoaştere”. Este o nouă cunoaştere.
Este o cunoaştere care a fost lăsată în portale de informaţie din existenţa

voastră 3D. Este o noncunoaştere, o nouă acceptare. Un nou perimetru, o nouă structură, o nouă înţelegere. Un nou sentiment şi o nouă senzaţie care sunt acum aduse oamenilor. Copilul stă aşezat şi se umple de această cunoaştere. El vibrează la frecvenţa acestei cunoaşteri. El lucrează cu această cunoaştere, în acest punct din timp. în acest

punct din timp copilul ştie puţine lucruri despre ceea ce este cu adevărat. Nu e vorba despre ceea ce este, este vorba de ceea ce transportă, care este important pentru realizarea scopului. Nu sunt mulţi astfel de copii pe această planetă. Aproximăm un perimetru de cinci până la şapte copii, care lucrează corect în acest punct din timp, pentru a

extinde mintea omenirii.

D: Mi s-a spus că există copii care au venit în aceste vremuri ca să fie canale de energie şi să ajute omenirea.

R: Ei provin din diferite aspecte ale acestui lucru. Au venit multe fiinţe ca să ajute planeta, în acest punct din timp.

D: Deci e vorba de un aspect diferit?

R: El este un alt aspect dar şi o altă scorneală a imaginaţiei. Am putea spune că acest copil este imaginaţie, este energie, este o posibilitate, o extindere.

D: Deci spiritul care se

află în acest corp nu a mai avut alte existențe fizice pe alte planete sau în alte dimensiuni?

R: Afirmaţia nu este corectă. Extinderea minții nu poate duce în aceste puncte, pentru că ar afecta corpul 3D care se află aici. Nu există şi nu poate exista acceptarea locului de unde vine acest copil,

pentru că ar interfera cu munca sa din prezent. A fost un proiect greu de realizat, când acest copil a ales să facă această muncă.

D: Dar eu vorbesc despre suflet. Noi ştim că există un suflet şi un spirit prezente în corp, care sunt scânteia vieţii.

R: Scânteia vieţii care arde în acest copil a fost creată cu scopul de creaţie din spatele omenirii. Prin urmare dacă lucrăm din acest punct, scopul de creaţie poate recrea realitatea şi generează un perimetru special pentru acest copil. El va avea propriul său suflet nou şi diferite perimetre cu care să lucreze. Ţine minte că un suflet nou nu va avea întinderea şi prelungirea

din existenţele anterioare. Dacă vrei să prelungeşti programarea în diverse vieţi, poţi să o extinzi în vieţile care au fost programate la acest copil, dar ele nu vor fi relevante. Dacă vei încerca să faci regresii în alte vieţi cu acest copil, vei întâlni doar amintiri programate, lipsite de relevanţă.

D: Ca în fenomenul de întipărire (imprinting)?

Pentru o definiţie mai clară a fenomenului de imprinting (întipărire), consultaţi cartea mea între viaţă şi moarte. Fenomenul de întipărire constă din întipărirea înregistrărilor unor vieţi trăite de alţii, în spiritul cuiva. Sunt lucruri pe care individul respectiv nu le-a trăit realmente,

dar ele oferă informaţiile necesare pentru ca el să funcţioneze în această lume. Toate amintirile inclusiv emoţiile, sunt întipărite în suflet prin această procedură şi nimeni (inclusiv persoana) nu ar putea spune dacă sunt cu adevărat ale sale sau nu. Aceste întipăriri de vieţi sunt foarte folositoare, dacă cineva nu a mai avut vieţi pe Pământ, dacă se încarnează

pentru prima dată pe
această planetă.

R: Da. Puteți spune așa.
Acest punct de vedere este
acceptabil pentru noi.

***D: Am lucrat cu oameni
care vorbeau despre
imprinting (întipărire).
E vorba de programe din
alte vieți, pe care nu le-
au trăit cu adevărat.***

R: Corect.

D: Deci folosim aceleaşi definiţii.
R: Corect.

D: Ştiu că ne vine greu să înţelegem, dar am aflat că sufletul se poate despica în multe faţete diferite. La asta te referi, nu-i aşa?

R: Absolut.

Acest concept va fi explicat mai târziu, în această carte.

D: întotdeauna am dus oamenii prin regresie la vieţi relevante şi potrivite, astfel încât ei să poată să înţeleagă ce se întâmplă în viaţa lor curentă. Vrei să spui că

aşa ceva nu ar fi posibil cu acest om ?

R: Nu ar fi relevant.

D: în regulă. Fiindcă întotdeauna vrem să ştim unde îşi are originea un suflet şi mulţi din oamenii cu care am lucrat s-au

oferit să vină aici ca voluntari şi să lucreze pentru această planetă.

R: Au manifestat, au creat, au susţinut.
D: Dar cine sunteţi voi, fiinţele cu care vorbesc acum, când vorbiţi despre „Ei”?

R: Noi facem parte din procesul de creaţie din spatele formatului uman. Din spatele fiinţelor

umane. Originile din spatele procesului de creaţie, din spatele faţadei omenirii şi a planetei pe care locuim. Facem parte din acest proces de creaţie, facem parte din energia din spatele său. Am venit aici ca să ilumină din nou pe cei care doresc să înţeleagă că mai există şi altă existenţă, că mai există şi un alt format de energie în care să mergi. Puţini oameni sunt gata să accepte acum aceste

transformări. Schimbarea este relevantă în acest punct din timp. Omenirea se află într-un punct în care îşi expansionează şi îşi prelungeşte mintea spirituală, până în punctul în care existenţa omului nu se mai poate produce la frecvenţa din acest punct. Aceasta nu este o interferenţă, este doar simpla afirmaţie a unor fapte. Trebuie să existe o schimbare. Trebuie să existe o înţelegere, dar

mersul înainte necesită ca lucrurile să se petreacă corect, cu înţelegerea corectă, cunoaşterea corectă, cu reechilibrarea frecvenţelor corpurilor care sunt gata să facă acest salt. Când vor fi realizate aceste lucruri, oamenii vor putea vorbi şi lucra cu aceste nivele de energie. Aceste gânduri şi formate nu fac parte din procesul actual al omenirii. Ele fac parte din procesul de creaţie din spatele

modului în care au fost creaţi oamenii.

D: Da. Pot să înţeleg asta deşi multă lume nu poate, pentru că am lucrat cu astfel de lucruri multă vreme. Dar mi s-a spus că există zeci de mii de oameni care au ajuns la nivelul în care vor participa la această schimbare.

R: Da. Există mulţi oameni. Zeci de mii de oameni un număr foarte mic, dacă te gândeşti câţi oameni fără nume sunt pe această planetă. Zeci de mii este o aproximare corectă. Ceea ce spui este corect. Dar noi vrem să arătăm că puţini, foarte puţini pot să susţină energia respectivă şi scopul. Mulţi învaţă despre acest scop şi vorbesc de fapt despre adevărul din spatele scopului, care este adevărul din acest copil.

Acesta este scopul său.

D: Știu că există multe ființe implicate în acest lucru, dar ele ignoră acest fapt.
Persoanele respective nu-și dau seama ce se petrece, dar are loc o trezire. Mulți oameni devin conștienți că se petrece ceva pe Pământ. Clientul meu ar dori să afle despre aceste lucruri și în mod special

ar dori să afle ce s-a întâmplat când avea vârsta de trei ani.
R: Copilul ştie exact ce s-a întâmplat, nu mai este nevoie să-i oferim informaţii despre asta.

D: El a pregătit întrebări despre asta.

R: Copilul are toate răspunsurile. Deja le are.

O amintire care l-a urmărit pe Robert încă de la vârsta de trei ani şi care nu avea nici un sens era că stătea pe o plajă şi se uita în sus la o faleză.

Putea să îi vadă pe părinţii lui „adevăraţi” cum se îndepărtau de el, deasupra falezei. Copilul era foarte necăjit şi plângea şi ţipa după ei să vină înapoi, să nu-l părăsească acolo. Când şi-a amintit aceste lucruri din punctul de vedere al unui adult, amintirea nu avea sens pentru că oamenii de care îşi amintea, pe care în amintirea aceasta îi numea părinţii săi

„adevăraţi”, nu erau
părinţii care l-au crescut.
De asta a dorit să
exploreze acest aspect.

R: (Oftează) Copilul nu
va primi aceste
informaţii. Trebuie să
accepţi, aşa cum şi noi
acceptăm în acest punct
din timp, că dacă
prelungim mintea acestui
copil până în punctul din
care a venit, acest lucru

nu-i va permite să mai trăiască în dimensiunea în care se află acum. Există anumite frecvenţe energetice care nu pot susţine cum trebuie cadrul în care se află el acum. El lucrează foarte puţin cu aceste energii, dar şi aşa îl afectează foarte mult. Aceasta a fost alegerea lui. Aceasta a fost acceptarea sa, atunci când copilul a venit să facă această muncă. Perimetrul din

spatele acestei acţiuni ar crea un dezechilibru şi ar deforma câmpul structurii sale fizice. Acest lucru trebuie înţeles şi acceptat. Trupul său fizic nu ar mai funcţiona corect şi ar suferi foarte mult din cauza energiei care ar coborî în el. Nu putem scana locul de unde a venit aici, pentru simplul motiv că energia care este el nu susţine realitatea în care se află

el acum. S-ar crea multă confuzie, dacă ar încerca să înţeleagă adevărul.

D: Mi s-a spus că energia întreagă a creaţiei nu poate niciodată să intre într-un corp uman. Aşa ceva ar fi imposibil. Deci acesta este doar un fragment?

R: Acesta este un fragment. Copilului i s-a oferit un fragment din această realitate.

D: Crezi că o parte din această cunoaştere a ceea ce s-a întâmplat

când avea trei ani este periculoasă pentru el şi nu trebuie să o cunoască?

R: Cunoaşterea existenţei sale anterioare, a locului sau energiei din care a venit, nu ar face bine corpului fizic. El va primi această cunoaştere doar când va ieşi din planul fizic. Condiţiile necesare

pentru asta nu există în acest punct din timp. El nu are voie să iasă din planul fizic. Asta face parte din durerea pe care trebuie să o susţină. A ştiut despre ce este vorba, atunci când s-a angajat în această muncă. Atunci când era în acel format de energie, el a ştiut că nu va mai putea să comunice cu energia vieţii din care a venit. Există un singur portal

de acceptare, care îi permite să facă asta. El a văzut punctul de intrare. Singura dată când va putea intra iar prin acest punct, este atunci când va muri. Atunci va fi luat din planul fizic. Atunci când acest copil va părăsi planeta, el nu va mai trece prin tuburile normale ale unor lumi paralele, lăsând în urma sa nonfrecvenţa de acceptare. Aşa precum

ştim prea bine în acest punct din timp, când un spirit pământean merge în dimensiunea a patra există un tub, iar în interiorul acestui tub există o lumină frumoasă. Dar în prelungirea acestei lumini există multe experienţe care te pot atrage în prelungiri ale spectrului care nu sunt bune pentru tine, în frecvenţele din astralul inferior. Ele nu vor fi

relevante pentru acest copil. El nu va trece prin acest proces. Copilul a fost renăscut din lumină şi este acum conştient de munca pe care trebuie să o facă. El a fost împins înainte în munca sa.

D: Deci crezi că nu este recomandabil să punem întrebări ca să-i satisfacem curiozitatea,

referitoare la ce s-a întâmplat când avea vârsta de trei ani?

R: Nu. Adevărul este acolo. Ceea ce s-a petrecut se va vedea atunci când i se va permite să-şi amintească. Nu i se va oferi nimic înaintea acelui punct. Niciodată nu va primi aceste informaţii, atâta timp

cât trăieşte aici.

Dar eu nu aveam de gând
să renunţ. Am încercat
din nou să obţin măcar
câteva informaţii pentru
Robert.

D: El era curios din cauza amintirilor, pentru că şi-a văzut părinţii adevăraţi cum îl părăsesc.

R: Este vorba de energii reale rămase în format uman, energiile create într-un format uman pentru ca el să le poată vedea şi tu să le poţi vedea. Atunci s-a produs această transformare. S-a produs o tranformare a caracterului anonim, în acel punct.

D: Deci s-a produs ceva, pentru ca el să-şi poată aminti.

R: Afirmaţia este corectă.

D: Aceasta este o amintire care nu-i afectează siguranţa.

R: El vine din altă parte, nu de aici. Există multă iubire pe care o va primi din abundenţă, atunci când munca sa se va termina. Dar în acest punct, munca sa este departe de a

fi terminată.

D: Da. înțeleg. Dar știi că acest lucru este dificil pentru oameni, când simt că au fost părăsiți aici. Ei se simt foarte izolați și se simt diferiți de ceilalți oameni.

R: Amintește-ți că ființele cu care vorbești în acest punct din timp, nu sunt

fizice. Dar corpul fizic la care te uiţi în acest punct din timp este fizic şi suferă mult prin munca sa şi prin neînţelegerea celor din jur, atunci când el se află în formatul fizic al gândului.

Robert a spus că în copilărie a avut de mai multe ori febră foarte mare şi probleme fizice pe care doctorii nu le

puteau explica. S-a aflat în pragul morţii de mai multe ori şi a petrecut multe zile la spital, când încercau să-i controleze temperatura şi să înţeleagă ce se întâmplă cu el. Până în ziua de azi, părinţii lui nu au primit nici o explicaţie.

R: Asta are de a face cu modificările transformatorului de energii noi, din el. Mulţi

oameni sunt ca nişte lupe care focalizează şi măresc energia. Copilul este unul dintre aceşti oameni. El este un transductor de energie, care transmite mai departe. El formatează energia şi o reduce la scară. Este un transmiţător ca o siguranţă din tabloul electric, care transmite energia dintr-un punct, în alt punct. El nu înţelege întotdeauna

acest lucru. Aceste lucruri au un efect puternic asupra corpului său uman. El începe să înţeleagă acum că o mare parte din energia pe care o are în corp, nu este a sa. Este o energie împărtăşită cu alte fiinţe. Este o transmitere dintr-un punct de portal într-un punct de intrare în planul fizic, către omenirea fizică.

D: Acest lucru i-a cauzat febra şi problemele fizice din copilărie?

R: Atunci învăţa cum să facă faţă acestor energii. A fost un punct din viaţa sa când a trebuit să se trezească şi să înţeleagă cine este. Altfel ar fi plecat de pe planetă, n-ar mai fi avut nici un rost să rămână aici.

D: El a trebuit să se ajusteze la... la ce anume? La o descărcare foarte mare de energie?

R: Să se ajusteze sau să plece. Acesta este un fapt. E vorba de cifre. Să se ajusteze sau să plece. Nu există relevanţă în afara acestei realităţi.

D: Deci atunci s-a produs o

ridicare a frecvenţelor?

R: Da. Sau ar fi trebuit să plece. Să se îndepărteze de omenire. Să revină acasă şi să lase locul unei alte energii, care să facă munca în mod corect.

D: El a spus că amintirea este foarte traumatică şi că nu a putut să înţeleagă ce i s-a întâmplat.

R: Incredibil. A fost prea multă energie pentru corpul fizic, aproape dincolo de capacitatea de a îndura. Copilul a trecut dincolo de limite. I s-a permis să manipuleze energiile la nivel fizic şi a depăşit limitele de anduranţă. Trebuie să înţelegi că există un punct dincolo de care nu se poate trece. Această limită este aproximată în perioada de testare. Este vorba şi de o învăţare a ceea ce

este planeta în planul fizic. Acest copil are o putere imensă care depăşeşte puterea multor oameni, dar mai trebuie încă să înţeleagă scopul din spatele a ceea ce poartă în el. Este atât de multă muncă de făcut. O mare parte din ea se va face în planul fizic, dar la nivel subliminal şi superconştient se va lucra şi mai mult.

Vocea a început să afecteze banda de magnetofon. Se auzea răguşit iar acum răguşeala devenise şi mai pronunţată, ca un semnal electronic care începea să se desfacă în bucăţi. Unele cuvinte sunau nefiresc şi deformat. Interesant este că pe parcursul înregistrării vocea mea suna normal, numai vocea lui era distorsionată. Nu am

observat aceste transformări în timpul sesiunii. Am constatat fenomenul când am ascultat înregistrarea de pe banda de magnetofon. Așa ceva mi s-a mai întâmplat de multe ori. Entitatea cu care am comunicat mi-a afectat într-un mod nefiresc echipamentul electronic.

D: El acum s-a ajustat? Nu

mai are febră şi dureri în corp, ca altădată?

R: Are alte dureri. Este o interpretare greşită a formatelor energetice.

D: A spus că mai are unele dureri în spate şi în picioare.

R: Sunt puncte energetice prin care intră noua

energie.

D: Deci se produce o altă creştere a energiei acum?

R: Afirmaţia este corectă. I s-a explicat asta copilului şi el nu acceptă lucrurile, dar le va accepta. Este de aşteptat.

Deodată Robert scoase
un geamăt ascuţit ciudat.
Corpul i s-a convulsionat
şi s-a scuturat. Asta m-a
luat pe nepregătite,
fiindcă nu mă aşteptam
la aşa ceva.

R: Sunetul este unicul mod
de programare şi de
acceptare.

Se pare că acesta era
motivul pentru sunetul

ciudat pe care l-a scos.

R: Sunetul este un nou program de creaţie: „Acceptă, acceptă, acceptă”. Suntem pregătiţi să acceptăm noile graniţe sonore, care generează o bază de vindecare pe această planetă şi vor constitui o formulă pentru fiinţele umane, ca să accepte durerea pe care o îndură. Acum copilul lucrează la

acceptarea sunetului. Sunetul îi va permite trupului său să se repolarizeze, să se reacceseze, să reînveţe cum să dezvolte graniţele energetice pe care le are în sine. Acestea se instalează acum în copil.

D: Prin intermediul sunetului, vrei să spui? Prin voce sau muzică?

R: Prin muzică. Copilul lucrează prin muzică. El transmite muzică, el cântă şi produce muzică. De asemenea el se implică în producerea de sunete cu alţi oameni. Rezonanţele sufletului, acorduri, frecvenţe, sunete, culori, extensii sonore.

D: Toate astea sunt foarte importante, pentru că frecvenţele muzicii afectează trupul uman. Dar ar fi mai bine

dacă el ar putea să facă aceste ajustări energetice şi actualizări ale energiei, fără disconfort pentru trupul fizic.

R: Da. Ar fi bine, dar trupul nu-şi cunoaşte limitările, până când nu au fost testate şi forţate. Este un proces de învăţare. Pentru ca să se transforme corpul uman,

este necesar să înţelegi elementele pe care le-a ales omenirea, pentru că omenirea a ales să înveţe nu doar prin iubire, ci prin strădanie şi energie. Strădania şi energia duc la eliminarea energiei nedorite, care în cele din urmă ar crea durere. Prin urmare durerea este punctul învăţării. Durerea este punctul de evoluţie şi de extindere mai departe, către punctul înţelegerii. Prin

urmare durerea
constituie un punct al
învăţării.

Aici vocea lui Robert s-a
schimbat şi a fost
copleşită de emoţii atât
de puternice, încât era
gata să plângă. Ceea ce
spunea vocea părea să îl
afecteze pe Robert şi în
acest punct, partea
umană din el a devenit
mai puternică decât

entitatea care vorbea
prin el.

R: Prin urmare durerea
este procesul prin care
acest copil va ajunge la
punctul de anduranţă şi îl
va depăşi, iar atunci va
căpăta abilitatea de a-i
învăţa şi pe alţii cum să
facă asta.

Robert a început să

plângă. Am încercat să ignor asta, în loc să mă focusez pe acest fapt. Doream să aduc înapoi entitatea şi să suprim emoţiile lui Robert. Mai mult decât atât, treaba mea este întotdeauna să elimin durerea, nu să o justific sau să o prelungesc.

D: Dar noi nu vream să avem de-a face cu

durerea, pentru că
durerea aduce
disconfort corpului.
R: Da. Corect. (Entitatea a preluat din nou controlul)

D: Atunci lucrurile nu se pot face într-un mod mai uşor?

R: Nu în aceste împrejurări. El trebuie să ajungă să controleze punctul de durere. El a ales această frecvenţă şi ciclul de două mii de ani,

prin care să dezvolte energia durerii pentru evoluţia unui nou corp. Aşa a ales omul să înveţe. Acum ne mutăm într-un nou proces al unui mediu iubitor, unde durerea va fi eliminată şi i se va permite iubirii să fie frecvenţa de expunere în care vor apărea noi experienţe. Ceea ce trebuie să se petreacă este accelerarea procesului în care omului i se permite să

depăşească toată durerea pe care o poartă în el şi în final să o îndepărteze. Prin urmare sentimentele noi şi elementare de iubire şi senzaţiile aferente, pot fi transportate în dimensiunea a patra şi a cincea. Aşa funcţionează lucrurile. Acest ciclu experienţial se dezvoltă prin greutatea purtată de acest copil.

Această transformare a corpului uman pentru a putea exista în Noul Pământ, va fi discutată mai târziu în această carte.

D: ADN-ul corpului este şi el afectat?

R: Bineînţeles că da.

D: Am mai auzit asta de la alţi oameni, care au spus că are loc în mod clar o ridicare a frecvenţelor.

R: Da.
Bineînţeles.

D: Dar aş vrea să se facă asta cu mai puţin disconfort pentru corpul său fizic.

Eram hotărâtă să reduc nivelul de disconfort al corpului fizic al lui Robert, deşi mă confruntam cu o

rezistenţă enormă de la
această entitate
încăpăţânată.

R: Mai întâi trebuie să
înveţi că durerea nu este
totul. Pe măsură ce
înveţi, durerea scade.
Scade durerea, nu
numaidecât şi
funcţionalitatea durerii.
Pentru că durerea este
procesul de evoluţie prin
care înveţi. Dacă înveţi

mult, apare durerea prin
funcţionarea creierului.
Durerea apare când
trebuie să munceşti din
greu. Durerea apare
când iubeşti prea mult
sau trăieşti prea mult.
Acestea sunt procesele
prin care omenirea a
ales să evolueze.

D: Da. Face parte din lecţiile noastre.

R: Omul a primit un punct de plecare, dar trebuie să îşi cunoască perimetrul. Trebuie să înţeleagă că aceste puncte de plecare sunt puncte de realizare. Este necesar să îndepărtezi ceea ce este vechi, pentru a te muta în ceea

ce este nou. A venit vremea curăţării. Trebuie să lucrăm pentru ea. Trebuie să existe discipoli care să lucreze cu vremea curăţării. Acest copil este unul din cei şapte discipoli din acest punct din timp, care a ales să facă această lucrare specială. Este primul din ei pe care îl vei întâlni. Apoi vei întâlni mai mulţi. Ai lucrat deja cu această

energie şi o vei atrage din nou. Nu va fi un subiect foarte dificil pentru tine, cu care să lucrezi. Acest copil a fost programat cu elemente care nu-i vor permite să meargă în locul de unde a venit. El a ales să intre în acest corp de lumină. Corpurile de lumină cu care va lucra următorul copil îţi vor permite să revii la scopul care se află în spatele acestui copil şi la energia din care au venit copiii.

Vei întâlni un alt copil, vei atrage acest lucru, pentru că te va interesa să ştii ce este în spate. Dar nu vei afla aceste informaţii acum.

D: Eu ştiu că o parte din scop are de a face cu crearea unei lumi noi, cu intrarea în altă dimensiune, cu transformarea frecvenţei şi a vibraţiei. Mi s-au

oferit aceste informaţii.

R: Da. Le-ai primit. Vei explora mai departe spectrul acestor informaţii şi vei păstra în minte rezonanţa informaţiei, care îţi va permite să te conectezi cu multe aspecte noi. Aşa după cum vei înţelege, iubită doamnă care lucrezi atât de mult şi de bine, tu primeşti în tine foarte puţin din experienţa

pe care o susţii. Energia pe care o susţii în sens nonfizic, este imensitatea din spatele muncii pe care o faci. Copila mea, îţi mulţumim. Elementul tău fizic susţine foarte puţin, dar asta nu este ceea ce eşti tu cu adevărat.

D: Te referi la energiile din spatele acestor lucruri.

R: Nu doar la energii, ci şi

la energiile care sunt
ataşate la acele energii.
Este nevoie de timp pentru
ca aceste experienţe
paralele să se adune. Este
ca peştele din plasa de
pescuit, pe care trailerul îl
atrage treptat în plasă.
Captura este trasă în
plasă, dar este nevoie de
putere ca să aduni plasa.
Prin urmare greutatea
cunoaşterii conţinută în
plasă este proporţională cu
anduranţa pe care a
primit-o o persoană

dedicată acestui scop. Tu aduni informaţii. Ai acceptat cine eşti şi ce eşti, copila mea. Dar ai o acceptare mult mai mare în spate. Ai ales să vii şi să lucrezi cu ceea ce lucrezi acum. în afara elementelor fizice, ţi se va da mai mult. Dar în cadrul elementelor fizice, ţi s-a dat atât de puţin. Ai primit puţine mulţumiri referitoare la ceea ce faci pe atâtea nivele. Dar puţinele mulţumiri care

ţi s-au dat, sunt mulţumiri autentice. Ceea ce te aşteaptă cu adevărat se află în spate, acolo unde este ceea ce ai lăsat în urmă. La fel stau lucrurile şi cu acest copil. Toţi aţi venit cu acelaşi scop, ştim asta. Această spirală a conştiinţei a coborât din altă spirală, care a coborât din altă spirală, care a coborât din altă spirală. Este o prelungire a procesului imposibil de

înţeles în dimensiunea în care te afli acum. Dar ţi s-a oferit mai mult decât ai primit în trecut. Ţi se oferă abilitatea de a înţelege.

D: Rolul meu este să încerc să îi ajut pe alţii să înţeleagă, să prezint lucrurile într-un mod pe care oamenii să îl poată accepta şi înţelege.

R: Spui atât de multe cuvinte care au puţin înţeles acum, dar rezonanţa din spatele cuvintelor are înţelesul adevărat. Este vorba de o prelungire din spatele a ceea ce este energia. Ai multe viziuni când vorbeşti, dar nu poţi să vorbeşti despre ele. Ceea ce faci tu cu cuvintele este să le transpui energia, să o transporţi cumva, să o adaptezi pentru oameni, prin

cuvinte. Prin urmare structura celulară reţine energia care îi face bine, care o va ajuta să se mişte. Sunt atât de mulţi oameni care fac atât de puţin, dar există şi atât de mulţi oameni care fac atât de mult.

D: Deci aceste informaţii vor rezona cu ei la un anumit nivel, altul decât ceea ce citesc în cărţi.

R: Aşa este, copila mea. Cărţile tale au o anumită rezonanţă. Trebuie doar să le laşi să transporte mai departe această rezonanţă, toată amploarea şi complexitatea informaţiilor şi energia lor.

D: Deci oamenii obţin mai mult decât informaţia propriu-zisă, prin

lectura cuvintelor
de pe o pagină.
R: Oamenii vor simţi inspiraţia. Ei vor atinge şi vor simţi cărţile. Vor simţi necesitatea de a le citi, pentru că există ceva în aceste cărţi. Poate fi o propoziţie, o idee, o intuiţie, o prelungire a informaţiei. Poate fi şi faptul că doar vor auzi ceva care va prelungi o întreagă frecvenţă nouă a formatului de gânduri

din interiorul lor. Asta le va permite să transfere şi să accepte o întreagă spirală de informaţii noi. Despre asta este vorba. Tu şi noi, suntem cei care avem grijă de această nouă forţă. Şi când spunem forţă, nu e vorba doar de locul unde mergi. Este şi locul de unde ai venit. Pentru mulţi oameni a venit timpul de a termina o etapă. Şi a venit timpul de a începe altele. A

venit timpul pentru evoluţie şi transformare. A început un nou ciclu.

D: Aşa am auzit, că nu toată lumea va face această tranziţie.

R: Afirmaţia este corectă. Cei care sunt gata pentru ea vor fi cei care vor putea înţelege fizic cel puţin zece la sută din locul unde vor

merge. Vor trebui să-şi câştige acest drept.

D: Ceilalţi nu vor înţelege ce se întâmplă. Vor fi foarte derutaţi şi confuzi.

R: Este posibil ca în ultimile cinci minute ale existenţei lor să fie şi ei transformaţi sau să li se dea informaţii la nivel fizic, ca să poată merge mai departe. Dar ei vor fi

lucrat deja la nivel subliminal. în ultimile momente ale vieţii lor, vor primi acest lucru la nivel fizic. Prin urmare vor avea energia de a trece dincolo în etapa următoare, şi cu aceste învăţături vor putea înţelege ce se întâmplă, atunci când vor trece prin tubul cunoaşterii, când se vor prelungi dintr- o existenţă în alta. Ei nu vor trece în dimensiunea a cincea. Se

vor muta înapoi în schema mai mare a lucrurilor, în punctul de energie din care au venit.

D: Dar oamenii care refuză să înţeleagă?

R: Alegerea este o forţă de eliberare şi egalizare a oamenilor.

D: Asta este adevărat. Suntem dotaţi cu toţii cu

liberul arbitru.

R: Afirmaţia este corectă.

D: Atunci aceştia nu vor face tranziţia.

R: Nu de data asta. Timpul este un element care ţine

de frecvenţa voastră.

D: Da. Ştiu că timpul este o iluzie, dar noi suntem prinşi în el şi trebuie să îl folosim.

R: în experienţa lor, acest lucru se va întâmpla la momentul său. în experienţa voastră nu va fi nimic, tu

fiind cel care ai trecut în
altă experienţă. E ca şi
cum ai fi aşteptat să îţi
aduni cireada ta de
animale, pentru ca
cireada să poată merge
în alte păşuni. Dacă
trebuie să acceptăm că
scânteile divine ale
conştiinţei umane s- au
desprins dintr-un anumit
nivel, dacă acest lucru
este acceptat, voi v-aţi
fragmentat în mod divin
în scântei individuale.
Apoi aţi lucrat şi aţi făcut

să evolueze starea
voastră de conştiinţă şi
pe măsură ce aţi evoluat,
aţi creat o nouă
frecvenţă de densitate a
acestei planete,
frecvenţa de densitate a
cunoaşterii energiei care
se află în spatele acestei
planete. Viaţa, moartea,
viaţa, moartea.
Frecvenţa de densitate,
karma, informaţiile care
o înconjoară, punctul în
care părăsiţi această
lume ca să vă întoarceţi

din frecvenţa singulară la cea multidimensională. Veţi aştepta ca cireada să se readune, lucru care poate dura milenii întregi. Ceea ce vreau să spun este că atunci când aştepti ca tot cârdul tău să se adune, te afli într-un abis de iubire totală şi de acceptare. Ţi se va oferi atunci ceea ce îţi este necesar pentru a te bucura de locul în care te afli.

D: Da. Am auzit că este foarte frumos, că va fi complet diferit. La început m-am gândit că este o mare cruzime ca ceilalţi să nu poată merge acolo şi ei, că vor fi lăsaţi în urmă.

R: Dar nu este aşa de loc. Nu trebuie numaidecât să îţi părăseşti corpul. Copilul a experimentat şi încă

mai experimentează
prelungirea emoţiei de
a-şi părăsi o familie
fizică. Ceea ce a părăsit
el a fost o familie fizică
din dimensiunile din
care a venit. îi lipseşte
iubirea de acolo. De
asemenea îşi dă seama
că nu se mai poate
întoarce la ceea ce avea
acolo. El a tot venit şi
plecat timp de mai multe
milenii, ca să înţeleagă
cum funcţionează
planeta. I s-a oferit

opţiunea de a veni să lucreze cu planeta, să îşi transmute energia şi să atragă cârdul de fiinţe. Dacă este să punem în cuvinte acest proces de gândire, acest copil este un discipol al noii cunoaşteri. Acest copil va fi împodobit cu înţelegerea care provine din informaţiile transmise prin intermediul acestei voci. Copilul nu lucrează în interiorul karmei. El s-a

îndepărtat de frecvenţele energetice ale spiralei de frecvenţă karmică, din dimensiunea a treia şi a patra.

D: Pentru că din cauza karmei poţi fi prins ca într-o capcană în frecvenţa Pământului.

R: în acest punct te

adresezi unei influenţe nonkarmice şi unui scop care îndepărtează toate nivelele de acest fel şi te ridică mai sus.

D: Deci el a venit aici pentru a servi acest scop. Apoi se va întoarce în dimensiunea din care a venit.

R: Corect. Va trăi o viaţă omenească normală şi în

timpul acestei vieţi omeneşti îşi va îndeplini scopul, dar poate suferi anumite influenţe. El poate fi atras şi într- un scop tridimensional.

D: Da. Este foarte dificil să trăieşti în această lume şi să nu fii atras de aşa ceva.

R: Dacă este atras într-un

scop tridimensional, va fi tras afară din nou.

D: Aşa se creează karma. Noi am venit aici să învăţăm anumite lecţii.

R: (Mă întrerupe) Acest subiect ne irită. Karma nu este reflectată şi nu are influenţă în acest punct. Nu dorim să fim nepoliticoşi cu tine. Putem discuta despre altceva?

D: în regulă. Doream să clarific asta în beneficiul lui, pentru că el îşi făcea griji în această privinţă.

R: Clarificarea este acceptată. Copilul ştie toate răspunsurile.

D: Dar mintea sa conştientă nu le ştie. încercăm să transmitem aceste lucruri către mintea sa conştientă.

R: îţi mulţumim că lucrezi cu mintea sa conştientă, dar ar fi mai bine să lucrezi cu informaţiile de care ai nevoie. Copilul are toate răspunsurile. Nu este necesar să pui aceste întrebări. El are toate întrebările pe care le-a pus şi toate răspunsurile la întrebări. Ţi s-a spus că vei lucra cu aceşti oameni. Acest lucru se va întâmpla. Este necesar şi se va întâmpla

la vremea sa. Trebuie doar să ai răbdare.

D: Ceilalţi oameni cu care am lucrat, care sunt ceea ce noi numim „copii stelari”, sunt cei care au venit ca să ajute, dar nu au întâmpinat atâtea greutăţi ca Robert.

R: Prezentăm din nou

informaţia mai veche, pe care o voi reexplica. (Părea enervat) în acest punct din timp, perioada de tranziţie între frecvenţa iubirii şi formatul gândirii umane care este experimentată energetic, se prelungeşte prin durere. Există un punct de tranziţie în care un om poate trece de la durerea prin care se învaţă experienţa de evoluţie, la iubire. Trebuie să arătăm

punctul în care te poţi
muta şi poţi trece la
altceva. Singurul mod în
care poţi realiza asta
este să înveţi să te mişti
de la punctul cel mai de
sus al spiralei la
următoarea prelungire
de expresie. Prin urmare
discipolii care vin,
trebuie să înţeleagă
unde se află acest punct.
Punctul de pe care
păşeşti mai departe,
punctul de pe care poţi
intra pe punte, punctul

de pe care înţelegi că a venit vremea să iubeşti. (Se exprimă în mod deliberat) înţelegi această clarificare?

D: Da. Cei cu care am vorbit probabil că nu au aceeaşi frecvenţă, dar s-au oferit şi ei să vină ca voluntari pentru a ajuta această planetă.

R: Lucrează şi ei pe nivelul lor de frecvenţă, care înaintează către acelaşi punct. Asta nu înseamnă că frecvenţa energetică este mai mare sau mai mică. Ei fac parte din pragul de pe care poţi trece mai departe, fac parte din treptele care duc la punctul din vârful piramidei. Vârful piramidei este punctul în care copilul este gata să se reportalizeze.

Prelungirea extinderii spirituale a minţii care există acum va crea un punct de unde ţi se va permite să te prelungeşti până la scopul din care ai venit. Apoi vei putea căuta o altă experienţă, când cârdul tău se va fi readunat.

D: Dar ştii cât de greu va fi pentru un om obişnuit să înţeleagă toate astea.

R: Omul obişnuit are mult timp la dispoziţie, deşi timpul se accelerează. Prin urmare această prelungire se accelerează şi ea. Se accelerează şi orizontul de aşteptări, prin urmare restructurarea ADN-ului se accelerează şi ea, iar frecvenţa de vibraţie creşte. Totul se accelerează. Prin urmare şi durerea se va accelera, până într-un anumit punct. Când

vorbim de durere, nu este durerea care are legătură cu sângele. Este durerea care are legătură cu fiecare scop de evoluţie planificat. Anduranţa de evoluţie a omului şi evoluţia sa.

D: Mi s-a spus că noi lucrăm cu karma şi o curăţăm mai repede, pentru că încercăm să ne ajustăm la aceste

frecvenţe şi să plecăm.

R: Este corect. în prezent noi descărcăm informaţii care au fost alături de noi multe milenii în format de energie a gândului, dar s-a ajuns într-un punct în care oamenilor li se permite să se curăţe şi să iasă afară din ciclul karmic. în momentul în care pot păşi în afara

influenţei ciclului karmic, pot lucra cu spirala de informaţii care le permite să iasă şi să revină la frecvenţa din care au venit. Este o explicaţie simplificată. Nu este uşor să lucrezi cu această explicaţie, dar va funcţiona.

Părea iritat pentru că trebuia să explice lucrurile într-un mod

simplu şi să le pună în cuvinte pe care eu să le pot înţelege, dar în sfârşit lucrurile au ajuns să aibă o semnificaţie mai clară.

D: Mi s-a spus că multe din aceste idei sunt foarte greu de înţeles pentru minţile noastre. De asta nu ni s-au oferit până acum aceste informaţii.

R: Această afirmaţie este acceptată.

D: Mintea unei fiinţe umane fizice nu are capacitatea de a înţelege şi a merge atât de departe.

R: Afirmaţia este corectă.

D: Mi s-a spus să prezint informațiile într-un mod pe care oamenii să-l poată înțelege.

R: Corect. Asta şi faci.

D: Dar informaţiile pe care ni le oferi acum sunt mult mai complicate.

R: Corect. Pentru că ai dorit răspunsuri.

D: Dar cred că va fi greu ca unii oameni să înţeleagă toate astea. Asta-i problema.

R: în acest punct din timp, oamenii vor înţelege. Pentru că scopul lor de evoluţie, frecvenţa energetică a trupului, va permite să

fie acceptat acest scop. Asta vrem noi să spunem. în prezent am trimis şapte discipoli pe această planetă; doi extind informaţiile, apoi vor fi şi un al treilea şi un al patrulea. Cu toţii se vor întâlni într-un anumit punct, dar cei trei nu-i vor cunoaşte pe cei patru, iar cei patru nu îi vor cunoaşte pe cei trei. Primul l-a întâlnit deja pe unul din ei. Primul din trei este posibil să se

întâlnească şi cu un alt
coleg.

D: Dar nu se vor întâlni niciodată cu ceilalţi patru.

R: Afirmaţia este corectă.

D: Vor lucra în zone diferite.

R: Corect.

D: Dar eu îi voi întâlni?

R: îi vei întâlni. Atunci când îi vei întâlni, nu trebuie să-i vorbeşti nici unuia din ei despre ceilalţi. Nu în sens fizic. Le poţi vorbi la nivel subliminal, dar nu trebuie să îi menţionezi

pe ceilalţi la nivel fizic, pentru că asta ar interfera cu energiile lor. Ei au în interiorul lor aceeaşi energie, dar folosesc formule diferite. Şi de asemenea creşterea lor, educaţia, etnia de care aparţin, sunt diferite. Aşa încât s-ar putea spune că ei transportă şi energii diferite. Prin urmare emisferele de sud, est, vest şi nord ale planetei nu se potrivesc

numaidecât cu alte locuri de pe planetă. De aceea nu trebuie să-i menţionezi.

D: Vrei să spui că vor exista diferenţe de rasă şi cultură.

R: Culturi diferite, mai degrabă decât rase diferite. Este posibil să vorbească aceeaşi limbă,

dar legăturile culturale
vor fi diferite.

D: Dar când îi voi întâlni,
îmi voi da seama?

R: Ai să-ţi dai seama.

D: Voi afla în transă?

R: Vei şti imediat.

D: Pentru că eu de

obicei primesc informații de la oamenii cu care lucrez în starea de transă.
R: Asta e absolut corect. Prin urmare vei ști imediat când îl vei întâlni pe unul din ei. Oricum vei ști asta și la nivel subliminal, înainte să se întâmple.

D: Nu trebuie să creez o rețea între ei. Ei nu trebuie să se contacteze

între ei.

R: Corect. în afara cazului în care ţi se transmite în mod expres să faci asta.

D: Mi s-a spus acelaşi lucru şi privitor la alte informaţii. Am găsit oameni care lucrează la aceleaşi invenţii şi mi s-a spus să nu-i pun în contact unul cu altul, în acel punct.

R: Corect. Pentru că energiile lor ar interfera. Ceea ce există este o conectare subliminală în procesul de gândire, conectare care se face prin energia unei spirale. Dacă îi conectezi unul cu altul, ei se vor uni şi informaţia va fi diluată. Iar diluarea energiei nu ar fi potrivită scopului colector al formei gând din spatele energiei respective. Prin urmare dacă îi faci să se

întâlnească şi le arăţi că fac aceeaşi muncă, asta va crea confuzie. Ţine minte că atunci când o invenţie este pe cale să se nască, ea trebuie să apară pe mai multe căi. Astfel energia se pregăteşte la nivel subliminal. Atunci când vine acceptarea conştientă, ceea ce este la nivel subliminal se află deja acolo. Aşa se desfăşoară cel mai bine lucrurile.

D: Am întâlnit un bărbat în California şi apoi pe partea cealaltă a planetei, în Australia. Apoi am mai întâlnit încă un altul care lucra la aceeaşi invenţie şi mi s-a spus în transă că ei sunt ca două valuri de pe ocean care înaintează singure, dar dacă s-ar uni ar fi doar un singur val şi energia lor îşi va pierde puterea.

R: Corect. Este o analogie bună, în termenii voştri tridimensionali. De asemenea în scurt timp, dacă nu s-a întâmplat deja, vei lucra cu rezonanţa sunetului total.

D: Am întâlnit oameni care lucrează în profesia medicală, care încearcă să introducă vindecarea naturală.

R: îţi vei prelungi mintea şi mai mult în direcţia acestui gând. Acum

primeşti o descărcare de energie, care este transferată către tine în acest punct din timp. Vei putea scrie despre asta. Va lucra cu tine în curând.

D: Am mai avut şi alţi clienţi care mi-au spus că vor să lucreze cu sunetul şi culoarea. Aceasta va fi noua vindecare.

R: Culoarea vine înaintea sunetului.

D: înaintea sunetului.

R: Culoarea vine înaintea sunetului. Culoarea rezonează cu sunetul. Şi asta rezonează cu energia. Apoi rezonează cu frecvenţa formei gând. Culoarea vine prima. Spectrul de

culoare rezonează cu sunetul. Spectrul de sunet rezonează cu culoarea.

D: Deci lucrează împreună.

R: Ele lucrează în prelungirea absolută. Ceea ce nu lucrăm în acest punct din
timp este înțelegerea că

fiecare frecvenţă
elementală a corpului
fizic rezonează la un
anumit nivel al sufletului.
ADN-ul, structura
celulară, toate lucrează
cu rezonanţa sunetelor.
De asta suntem
programaţi cu o
structură ADN complet
nouă. Prin urmare
rezonanţa sunetului
poate fi protejată şi
proiectată în forma gând
a omului. Prin urmare
vom putea să acceptăm

noile frecvenţe, care sunt transmise către noi prin sunet. Prin sunetele din lanurile de grâu, prin imprinturi (imprimări), prin tonuri, prin frecvenţele sunetelor. Aceste tonuri de sunet şi culoare sosesc pe Pământ într-o descărcare mult mai masivă, în aceste vremuri. De asemenea se introduce elementul cunoaşterii la nivel 3D. Cum să înţelegem şi să lucrăm

cu aceste lucruri. Prin urmare bolile omeneşti se pot manifesta şi crea într-un format mai pozitiv şi mai degrabă decât să trăieşti şi să mori cu aceste boli, vei învăţa ce energii se află în aceste boli. Bolile sunt informaţie. Dacă trupul nu are informaţia de creaţie a scopului din spatele bolii, trupul îşi creează moartea. Este o interesant să te gândeşti că de fapt o boală este o

energie importantă, nu o energie negativă.

D: Mi s-a spus că trupul uman va deveni mai rezistent la diferite boli.

R: Trupul va deveni mai

rezistent la diferite boli doar dacă forma gând care le creează şi scopul din spatele trupului sunt gata să devină rezistente. Dacă scopul formei gând care creează boala, aflat în spatele trupului, este cu totul tridimensional, atunci boala îşi va urma cursul normal, în afara situaţiei când sunt introduse noi nivele.

D: Mi s-a spus că ei încearcă să facă trupul uman să fie mai rezistent şi să-şi prelungească durata de viaţă.

R: Afirmaţia este absolut corectă.

D: Pentru că vom intra într-o dimensiune complet diferită şi în altă frecvenţă decât până

acum.

R: Afirmaţia este corectă. în cadrul uman al înţelegerii de acum, noi nu am reuşit să înaintăm mai departe. Este prima dată când se întâmplă asta. Nu înţelegi importanţa acestui nou nivel de lucru. Este prima dată când aşa ceva este introdus pe planeta Pământ, la aceste nivele.

D: De asta mi s-a spus că întregul univers se uită la noi, ca să vadă ce se întâmplă?

R: Afirmaţia este corectă.

D: Dar mai întâi trebuie să trecem prin timpul prezent.

R: Corect.

D: De asta aceste vremuri au fost numite „Vremea Necazurilor” (denumire folosită de Nostradamus, în cărţile în care îi prezint prezicerile).

R: Vremea Necazurilor este fundamental vorbind, karma planetară

care ajunge în punctul în
care se transcende.
Planeta este o fiinţă vie
care respiră şi se
autocreează. Omenirea
este doar un purice pe
planetă. Cu toţii facem
parte din
această tranziţie, din acest
scop. în sistemul planetar
va fi prelungită o nouă
energie. Multe planete
participă la acest proces.
Nu au venit ca să acţioneze
ca un fel de poliţie care să
forţeze lucrurile, au venit

ca să ajute.

D: Cred asta, fiindcă mi s-a mai transmis prin mulţi oameni. Ştiu că planeta este o entitate vie. Sunt concepte care mi-au mai fost prezentate. Subliniez acum aceeaşi informaţie.

R: Afirmaţia este absolut corectă. Vei mai primi multe informaţii. Meriţi să

primeşti mai mult, datorită muncii pe care o faci. Eşti binecuvântată cu iubire absolută.

D: Atunci am permisiunea de a folosi aceste informaţii pe care mi le-aţi transmis astăzi?

R: Absolut. Sunt informaţii pentru omenire, nu doar la nivel individual. Iar Robert

va înţelege că durerile sale fac parte din munca pe care a ales să o îndeplinească. Odată înţelese aceste dureri, ele vor deveni acceptabile şi va putea să le îndure. Munca pe care o face se află în spatele durerilor, iar durerile se află în spatele muncii pe care trebuie să o facă. Ele fac parte din devotamentul său. Fac parte din procesul de creaţie din spatele misiunii sale, iar energia copilului a

ales să lucreze cu ele. Nu putem interveni. I s-a spus acest lucru. Mai există şi un alt scop care trebuie prelungit către tine în acest punct din timp, pentru că eşti pe cale să te confrunţi cu el.

D: Despre ce este vorba?

R: Ţi s-au transmis informaţii în această seară privitor la un nou format de

tranziţie a fiinţelor umane. Acesta este scopul din spatele anumitor fiinţe umane, care vor fi complet diferite de cele cu care te-ai obişnuit. Ceea ce se petrece în acest punct din timp este că există fiinţe umane care se află aici la nivel fizic, dar ele susţin o impregnare de suflet care nu poate fi citită niciodată. Acest copil care se află astăzi aici nu poate fi citit la nivel de clarvedere sau cu ansa. Acest copil nu poate fi citit la nici un nivel. Pentru că ştim prea bine că pe această planetă odată ce citeşti pe cineva, te poţi acorda la el şi poţi

interfera cu el. De aceea a fost îndepărtat acest nivel de frecvenţă şi el nu poate fi citit. Deci dacă îl citeşti la un nivel intuitiv, ţi se va seta un scop diferit. La nivel personal tu, Dolores, nu vei face asta, pentru că te afli la un anumit nivel al scopului evolutiv, iar corpul tău de lumină este format din frumuseţe şi iubire. Cei care nu rezistă la acest nivel, nu vor reuşi să se acordeze la el. Vei începe să înţelegi că aici sunt două elemente diferite. Există oameni la care te poţi acorda şi alţii la care nu poţi.

D: Este o formă de protecţie.

R: Afirmaţia este corectă. O protecţie subliminală, care a fost implementată. Prin urmare ceea ce se petrece aici este că acest copil nu se implică în procesul de evoluţie karmică.

D: Este important să fie

protejat.

R: Este important. El este protejat. Este de asemenea un proces de învăţare prin experienţă pentru tine, ceea ce se întâmplă în această seară, pentru că noi credem că vei experimenta mai multe aspecte legate de acest scop, pentru că ai invitat această energie să vină la tine.

D: Voi întâlni mai mulţi oameni de acest fel.
R: Da. Aşa va fi. Trebuie doar să ai răbdare.

Ne apropiam de sfârşitul sesiunii şi am mulţumit entităţii pentru informaţii. Apoi am rugat-o să se îndepărteze. Ne-a răspuns cu sunetele acelea ca de pietricele

care se lovesc. Apoi l-am reintrodus pe Robert în corp şi l-am adus la starea de conştiinţă diurnă.

A fost un caz interesant, cu acest tânăr frumos care făcea dulăpioare pentru a-şi câştiga existenţa. în starea conştientă nu exista nici un indiciu care să arate ce se afla sub suprafaţa

personalităţii sale.

Multe din lucrurile pe care le-a spus m-au derutat pentru că erau greu de înţeles, mai ales din cauza modului în care se exprima această entitate în limba engleză. Dar cel puţin unul din aceste lucruri s-a adeverit. El a spus că există şapte discipoli răspândiţi pe planetă,

oameni speciali care au fost trimişi să facă lucruri deosebite pe această planetă. Aceştia vibrau la o frecvenţă diferită şi nu erau legaţi de karma. Ei aveau un scop special. El a spus că de abia l-am întâlnit pe unul din cei şapte şi că voi mai întâlni unul. Vor locui în ţări diferite şi vor avea un fundal cultural diferit. Mi s-a atras atenţia să nu îi pun în legătură unul cu celălalt.

în mod surprinzător
câteva săptămâni mai
târziu, când am revenit în
Statele Unite, am întâlnit
un alt discipol în timp ce
ţineam un curs de
hipnoză la Fayetteville,
Arkansas. N-am nici o
idee dacă mi se va
permite să îi întâlnesc pe
toţi şapte sau trebuie
doar să ştiu că există.
Poate că această
cunoaştere va fi
suficientă, dar entitatea
care a vorbit, a avut

dreptate. Aceşti oameni se află pe continente diferite şi au un fundal cultural diferit.

Am întâlnit mulţi oameni care în starea de transă, mi-au raportat lucruri de care mintea lor nu era conştientă. Ei au spus că au venit pe Pământ acum ca să ajute omenirea să progreseze şi să traverseze cu succes

transformările care vor
veni. Dar se pare că cei
şapte oameni de care am
vorbit mai sus au o
vibraţie diferită şi
o misiune diferită.

CAPITOLUL 14

Fiinţele avansate

Această sesiune este un exemplu perfect care demonstrează că „Ei” continuau să vină să

comunice cu mine prin mulţi din clienţii mei, uneori în împrejurări neaşteptate şi neobişnuite. Cazul acesta a fost în mod cert neobişnuit. în Anglia, unde am făcut o sesiune cu Robert la Glastonbury, „Ei" au spus că avem în faţă unul din oamenii speciali care s-au oferit ca voluntari, ca să ajute transformările care se petrec pe planetă în prezent. Ei mi-au spus că

existau şapte astfel de oameni (sau discipoli) şi că am întâlnit unul din ei în persoana lui Robert. Mi-au mai spus că în curând voi mai întâlni încă unul. Dar am fost avertizată să nu-i fac să comunice între ei. Trebuiau să-şi vadă de drumurile lor separate şi se aflau pe părţi diferite ale planetei. Atunci nu ştiam că doar câteva săptămâni mai târziu îl voi cunoaşte pe al doilea

om special, în
împrejurări neobişnuite.

„Ei” m-au tot avertizat
de-a lungul anului 2002
că eram pe drumuri prea
mult şi ţineam prea
multe prezentări la
conferinţe şi expoziţii. în
perioada de vârf a
activităţii mele, între anii
2001-2002, zburam cu
avionul în fiecare
săptămână ca să ţin

prezentări, în diferite părţi ale planetei. Nu era ceva neobişnuit pentru mine să merg în două, trei oraşe diferite într-o săptămână înainte de a reveni acasă ca să mă odihnesc puţin şi să o iau de la capăt. Stresul începea să-şi spună cuvântul şi ştiam că au dreptate. Ei mi-au spus că nu este nevoie să călătoresc atât de mult ca în trecut. Cărţile mele începeau să vorbească

singure. Energia fusese lansată în lume şi avea să crească din ce în ce mai mult. Vroiau ca eu să scriu mai mult şi să predau mai mult tehnica mea de hipnoză. Mi-au spus că va deveni terapia viitorului. Le-am răspuns că tot trebuia să călătoresc ca să predau, dar ei au spus: „Lasă-i să vină ei la tine.” Şi în mod uimitor, exact asta s-a întâmplat. Am început să-mi ţin cursurile în oraşul

vecin Fayetteville din Arkansas şi au venit oameni de pe toată planeta, ca să înveţe tehnica mea.

La mijlocul anului 2002 ţineam una din clasele mele de hipnoză, în oraşul învecinat. Clasele mele au puţini studenţi, ca să existe o interacţiune mai mare şi să fie mai uşor de înţeles

metoda mea. Nu ţinusem multe cursuri şi încă mai lucram la ele. în primele cursuri am pus studenţii (care erau deja hipnotizatori calificaţi) să facă practică unul pe altul în ultima zi de curs. Dar la acest curs m- am hotărât să încerc ceva diferit, fiindcă predasem deja tehnica mea, dar nu avuseseră timp să o aplice. Şi trebuiau să facă asta înainte să revină la practica lor de

zi cu zi. Rezultatele de la curs nu au fost spectaculoase, fiindcă nu se obişnuiseră cu tehnica. Aşa încât la sfârşitul celei de a doua zile de curs am discutat cu ei şi s-a hotărât că vor să mă vadă făcând o demonstraţie cu unul din studenţi. Credeau că această abordare va fi cea mai eficientă. Bineînţeles că asta pune profesorul pe jar fiindcă deşi am avut mare

succes cu tehnica mea, asta a fost în împrejurări diferite. Mă simţeam ca un peşte expus într-un acvariu. Toată lumea se va uita la mine şi pacientul meu putea deveni agitat şi conştient de sine. Oare va mai reuşi să intre în transă? Ştiam că va trebui să mă străduiesc din greu dacă voi întâmpina astfel de probleme şi îmi făceam griji privitoare la modul în care va decurge

demonstraţia. S-au oferit mai mulţi oameni ca să-mi fie cobai. Soluţia a fost să le scriu numele pe hârtiuţe, să pun hârtiuţele într-o cutie şi să trag la sorţi. Am scotocit cu mâna printre hârtiuţele cu nume şi o bucăţică de hârtie a părut să se ridice de la sine şi să mi se lipească de mână. Era Estelle.

Estelle era o studentă apărută în ultima clipă. Nu voi spune de unde venea, din motive care vor fi evidente. Ţineam o prezentare la o conferinţă, când două femei au venit şi mi-au spus că vor să participe la cursul meu de săptămâna viitoare. Deja se umpluse numărul de participanţi şi nu ştiam dacă va mai fi loc. Am sunat la birou şi am aflat că doi oameni anulaseră

participarea în ultima clipă, aşa încât i-am spus lui Estelle că mai sunt locuri. Fiindcă s-a hotărât în ultima clipă, a plătit foarte mult pentru biletul de avion. La început a ezitat dacă să mai vină, dar s-a gândit că această ocazie i s-a prezentat pentru un motiv şi probabil merita cheltuiala. S-a mirat să vadă că şeful ei a fost de acord să îi dea câteva zile libere de la muncă.

Mai târziu a spus că dorise atât de mult să facă o sesiune cu mine, încât nu a fost surprinsă când a fost tras la sorţi numele ei.
Unul din studenţi avea o cameră la hotel, care arăta mai degrabă ca un apartament. Ne-am hotărât ca în dimineaţa următoare să facem acolo demonstraţia. Unii din bărbaţi au adus scaune suplimentare şi camera era plină de

oameni. Erau zece studenţi, asistentul meu şi cu mine. Asta însemna doisprezece oameni, adunaţi într-o cameră mică de hotel. în timpul nopţii mi-am făcut griji, fiindcă Estelle vorbea cu accent şi uneori întâmpin dificultăţi ca să înţeleg ce spun clienţii mei în stare de transă, dacă vorbesc cu accent. Când ei se află într-o stare de transă adâncă, vorbesc încet şi cuvintele sunt

neclare. Am avut astfel de probleme când am făcut sesiuni de hipnoză la Hong Kong şi Singapore, dar în cele din urmă m-am învăţat cu diferitele accente. Toate astea îmi treceau prin minte când ne pregăteam de lucru, dar nu ar fi trebuit să-mi fac griji, pentru că „Ei” mi-o luaseră înainte şi aveau să se ocupe de tot.

Camera era foarte aglomerată, cu studenţi care stăteau pe sofa, pe toate scaunele disponibile şi pe podea. Estelle era întinsă pe patul dublu şi am spus tuturor să păstreze tăcerea. Apoi am început. Nu-mi dădeam seama că deja se întâmplau lucruri ciudate, până când s-a terminat sesiunea, dar „Ei” au preluat toată operaţiunea. în mod

normal eu nu înregistrez inducţia. Microfonul se afla pe noptieră, lângă magnetofon. Folosesc un microfon de mână, pe care îl ţin la gura clientului. Vocea clientului poate deveni foarte înceată, ca o şoaptă, în starea de transă adâncă şi vreau să mă asigur că reuşesc să înregistrez cuvintele pe banda de magnetofon. Alţi oameni folosesc microfoane fixate la

rever, dar eu aşa mi- am
înregistrat întotdeauna
sesiunile. Acest fel de
microfon poate fi
controlat prin apăsarea
unui buton de pe el şi
magnetofonul nu începe
să înregistreze până nu
iau microfonul şi îl
pornesc. Voi da mai
multe detalii mai târziu.

Am început inducţia şi
clienta a intrat imediat în

transsă. Deci prima mea teamă nu era justificată. Nu a acordat nici o atenţie numărului mare de oameni din cameră, care nu au distras-o deloc. Când folosesc tehnica mea, de obicei pun clientul să vizualizeze un loc pe care eu îl numesc locul frumos, un loc unde nu există griji sau probleme. îmi las clienţii să aleagă locul care cred ei că este cel mai frumos, un loc

plin de pace. în continuare, restul tehnicii îi duce într-o viaţă trecută, ceea ce era şi obiectivul acestei demonstraţii. Dar Estelle nu m-a lăsat să- mi termin toată inducţia. Asta se mai întâmplă uneori. De obicei îmi dau seama din descrierea clientului, dacă se mai află sau nu în locul frumos. Dar nu părea a fi un „loc frumos” obişnuit. De fapt nici nu părea a fi

pe Pământ.

E: Este un loc unde sunt multe flori exotice, de diferite culori. Suflă briza. în jur sunt multe cristale, mulţi generatori şi păsări care zboară, de culori diferite.

Mi-am dat seama că nu vorbea despre Pământ. Mi-o luase înainte şi deja

ajunsese undeva şi experimenta ceva. Am luat microfonul de pe noptieră şi am pornit înregistrarea. Atmosfera din camera aglomerată era tensionată. Nimeni nu scotea un sunet. Toată lumea ştia instinctiv că se întâmplă ceva neobişnuit, pentru că nu am fost lăsată să-mi termin inducţia şi nu urmam procedura pe care tocmai le-o predasem. Nu mai era

necesar.

D: Ce vrei să spui când te referi la cristale şi generatori?

E: Sunt cristale mari,
care ies din pământ.
Sunt înalte, cu o înălţime
de trei sau patru picioare
şi sunt ascuţite în vârf.

D: De ce le numeşti generatori?

E: Fiindcă generează energie.

D: Mai este şi altceva înjur?

E: Culoarea solului este verde, dar nu văd iarbă, aşa cum o ştim noi. E

ceva asemănător ierbii. Este verde şi acoperă solul.

D: Cristalele ies din pământ?

E: Da. Sunt aranjate strategic, ca să genereze energie în zona respectivă.

D: Ce zonă este asta?

E: Este un loc îndepărtat. Cum ar fi... în altă galaxie?

D: Mai sunt şi clădiri înjur?

E: Nu. Este o zonă

destinată special ca să mergi acolo să te energizezi, să te relaxezi şi să simţi pacea.

D: Deci este un loc în care nu trăiesc oameni tot timpul, asta vrei să spui?

E: Afirmaţia este corectă.

D: E ca un loc în care mergi în vacanţă? Unde

mergi special ca să te energizezi şi să te relaxezi.

E: Afirmaţia este corectă.

D: Cine merge acolo ca să se energizeze?

E: Sunt multe tipuri de

ființe diferite, care merg acolo.

Se pare că acesta este motivul pentru care a ales în mod inconștient acest loc, când am invitat-o să vizualizeze „locul frumos”. Unii oameni văd locuri unde își amintesc că au petrecut o vacanță minunată, locuri care pentru ei sunt speciale.

E: De îndată ce devin conştienţi de acest loc, se pot proiecta aici.

D: O! Se proiectează aici fără să folosească o navă spaţială?

E: Corect. Oricine se poate proiecta acolo, dacă se conectează la acest loc şi devine conştient de el. Rămâi acolo un timp dar nu

prea multă vreme, destul ca să simţi energia, pacea şi liniştea, apoi te întorci de unde ai venit şi-ţi vezi mai departe de treburi.

D: Mergi acolo în corp fizic?

E: Poţi să mergi acolo în corp fizic sau îţi poţi proiecta acolo energia.

D: Când te afli acolo, arăţi ca şi cum ai avea o formă fizică?

E: Unele fiinţe da, pot apărea în formă fizică. Este un loc unde toată lumea este bine venită.

D: Tu mergi acolo des? E: Da. îmi place foarte mult locul ăsta. îmi dă un sentiment de liniște şi de prezenţă.

D: Apoi te întorci de unde ai venit şi-ţi vezi de treabă?

E: Corect.

D: Când revii din acest loc frumos şi te proiectezi înapoi ca să-ţi vezi de treabă, cum arată locul acela?
E: Treaba se face simultan şi în planul terestru. Şi se face de asemenea într-un loc îndepărtat, ceea ce tu ai numi o bază, un cartier general. Se face în multe

galaxii, în multe dimensiuni. Da. Cartierul general de acum se află pe Pământ.

D: Deci faci două lucruri în acelaşi timp, vrei să spui?

E: Afirmaţia este corectă.

D: Când faci asta în planul terestru, cum arată locul acela?

E: Este un loc unde interacţionezi cu multe fiinţe, ca într-un spaţiu sacru. îi recunoşti pe mulţi alţii, privind în ochii lor. îi recunoşti

când te conectezi la energiile lor. Şi în ciuda tuturor măştilor pe care le poartă, devii conştient de cine sunt ei cu adevărat. Priveşti adânc în ei şi le recunoşti energiile.

D: Aşa ceva este ceva necunoscut unei persoane obişnuite.

E: Mulţi cunosc asta, iar alţii cunosc asta la un nivel care nu este conştient.

D: Când lucrezi în planul terestru, cum arată trupul tău?

E: Când lucrez în planul terestru, trupul meu arată ca majoritatea oamenilor. Ia o formă umană. Dar e ca o mască pe care o port. O proiectez în afară, ca cei

din jur să vadă ceea ce s-
au obişnuit să vadă.

D: Te referi la forma fizică obişnuită.

E: Afirmaţia este corectă.

D: Aceasta este masca Estellei?

E: Corect.

Mi s-a părut interesant

să descopăr că definiţia unei personalităţi este aceea de mască. Termenul provine din latină: persona. Literalmente: masca unui actor, prin urmare o persoană.

D: Asta este masca pe care o porţi în prezent pe Pământ, când îţi vezi de treaba ta. (Da) Este o mască foarte bună şi

frumoasă. Asta e ceea ce văd oamenii.

E: Da. Asta este ce văd cei din jur.

Şi Robert a spus că atunci când oamenii percep forma fizică, este doar o iluzie. Deşi ambii clienţi păreau oameni solizi şi normali, oameni obişnuiţi.

D: Cum arăţi când nu porţi masca?

E: Fără mască, am o formă fizică înconjurată de lumină. E o formă fizică şi are o anumită substanţă, dar în această formă fizică, la marginea ei, există energie şi lumină.

D: Mi s-a spus că forma de bază a tuturor este lumina.

E: Afirmaţia este corectă. Aşa o văd alte persoane, dar dacă ar privi puţin mai adânc în interior, vor vedea că are o altă formă fizică. Există forme şi acolo de unde au venit. în locul de unde a venit avea o formă, dar era diferită de cea de aici.

D: Cum arăta acea formă?

E: E ceea ce voi numiţi pe Pământ forma „reptiliană”. Trebuie să-ţi spun că există multe feluri de formă reptiliană.

D: Vrei să spui că există şi acolo simultan ?

E: Afirmaţia este corectă.

D: Adică ai o formă reptiliană în alt loc şi o formă pământeană aici? Am înţeles corect?

E: Există o parte din energie acolo, în celălalt loc, dar în experienţa din prezent, trăită acum pe Pământ în planul fizic, există forma umană.

Am auzit atâtea lucruri neobişnuite pe parcursul muncii mele, încât această afirmaţie nu m-a deranjat. întotdeauna continui să pun întrebări. Orice este posibil în acest fel de activitate. Am privit în jurul camerei, să văd cum îmi afecta această afirmaţie studenţii. Ei stăteau nemişcaţi, cu atenţia fixată pe femeia care zăcea întinsă în pat. Era o femeie de vârstă

mijlocie, cu păr închis la culoare, care spunea că trăieşte simultan o viaţă de reptilian pe o altă planetă. Asta nu părea să-i tulbure deloc. Cred că citiseră destul din cărţile mele, ca să ştie că orice e posibil când lucrezi cu acest fel de hipnoză, dar pentru mine era ceva neobişnuit să văd alţi oameni care observă o astfel de sesiune de lucru. Când s-a terminat totul şi am

mers să iau prânzul, unul din studenţi mi-a spus că a fost cel mai remarcabil lucru pe care l-a văzut vreodată. în acest caz acţiunile vorbesc mai tare decât vorbele. Această demonstraţie i-a învăţat mai mult decât informaţiile predate la curs. Una este să le spui cum se lucrează şi alta e să demonstrezi. învăţatul din cărţi, faţă de practică.

Am continuat: „Cum e în celălalt loc?”

E: în celălalt loc observăm celelalte galaxii ca să ne asigurăm că totul este în ordine, că nimeni nu face rău altcuiva. Stăm acolo şi observăm lucrurile.

D: Pare o treabă importantă, să observi totul.

E: Da. Este ceva la scară mare. Am fost pregătiţi pentru asta. O dată ce ai fost pregătit, devine o a doua natură a ta. Aşa se întâmplă când eşti pregătit, indiferent unde te afli.

D: Este o treabă importantă să observi totul. Utilizaţi maşini, ca să faceţi asta?

E: Facem asta cu mintea noastră.

D: Asta înseamnă că aveţi o capacitate mentală mare, nu-i aşa?

E: Da, avem şi ne proiectăm mintea în diferite locuri. Fiecăruia din noi i-a fost

desemnată o anumită zonă la care se conectează în mod special, dar se poate proiecta şi în alte locuri. Oamenii nu şi-au dezvoltat încă această abilitate.

D: Vrei să spui că e ca un fel de cartier general ?

E: Da. Poţi să-i spui cartier

general. Este o bază sau staţie.

D: Şi acest cartier general se află pe o navă sau pe o planetă?

E: Nu este pe o navă, dar nici pe o planetă, aşa cum percepeţi voi o planetă. E mai mult... o staţie orbitală.

D: Mă gândesc la un loc fizic.

E: Este ca un loc încercuit care se află într-un spaţiu deschis... dacă vă puteţi imagina cerul, să zicem, iar pe cer este acest loc care include monitoare, în diferite locaţii. Cam aşa.

D: Mă gândeam la lumea spiritului, unde mergem după ce ne părăsim trupul fizic. Este aşa sau este diferit?

E: Este diferit, fiindcă nu se află în lumea spiritului. Este un loc fizic. Este un loc în care există formă fizică. Nu fizic în sensul înţeles de oameni, dar este o formă

pe care alte fiinţe din alte locuri o utilizează, ca să poată trăi acolo.

D: Este într-o altă dimensiune?

E: E mai degrabă într-o galaxie diferită.

D: Şi voi aţi creat acest loc în spaţiu, ca să zicem aşa?

E: Da. E ca şi cum acest loc a fost creat pentru a servi o anumită funcţie, acolo unde suntem noi.
D: Este nevoie de puterea mentală combinată a tuturor, pentru ca acest loc să continue să existe?
E: Nu. Odată ce a început să existe, continuă să o facă. Are un scop anume, un scop continuu.

D: Deci există, indiferent dacă tu sau alţii vă aflaţi acolo sau nu.

E: Afirmaţia este corectă.

Semăna cu alt caz pe care l-am avut, în care nişte fiinţe asemănătoare oamenilor cavernelor, trăiau într-o lume cu un soare purpuriu.

Subconştientul clientului a spus că nu era o planetă ci o galaxie cu un set diferit de reguli, pe care noi nu le- am putea înţelege. Fiinţele de acolo creau tot ce aveau nevoie, cu minţile lor. (Vedeţi capitolul 18)

D: E mai mult ca un cartier general, ca să zicem așa. Ca o stație, de unde se face monitorizarea lumilor.

E: E corect ce ai spus.

D: Pare a fi un loc foarte puternic. Cum se înmagazinează acolo informaţiile pe care le adunaţi cu mintea voastră?

E: Informaţiile nu sunt înmagazinate ca într-un computer. Asta este ceva depăşit. Sunt înmagazinate ca pe un disc. Dar este un disc foarte mic, care păstrează pe el milioane şi milioane de informaţii.

D: Hmm, această performanţă depăşeşte computerele noastre. Şi cum sunt accesate aceste informaţii, dacă se află pe un disc atât de mic?

E: Sunt citite cu mintea. Când ţii discul în mână, primeşti toată informaţia.

D: Tot ce doreşti? (Da) Dar asta înseamnă că primeşti un bombardament de informaţii, nu-i aşa?

E: Afirmaţia este corectă. Nu vrei să păstrezi excesul de informaţii în minte, dacă nu este necesar.

Un alt fenomen neobişnuit care s-a petrecut la scurt timp după ce a început sesiunea, este că Estelle şi-a pierdut accentul, odată ce a intrat în lumea cealaltă. Fiinţa care vorbea prin ea pronunţa cuvintele clar şi precis. Asta mi-a uşurat înţelegerea a ceea ce spunea. Nu a mai trebuit să ascult cu atâta atenţie. Era clar pentru toată lumea din

cameră, că nu vorbea Estelle.

D: Nu vreau să te jignesc, dar în perioada noastră de timp oamenii trăiesc cu impresia că rasa reptiliană este negativă.

E: Asta pentru că mulţi din voi mai sunteţi încă negativi. Trebuie să înţelegeţi că în tot ce

există, este un echilibru. Există un echilibru şi în acest loc. Există un echilibru peste tot. Mai ales în planul terestru, unde au venit multe fiinţe să trăiască, veţi descoperi că există mai multă polarizare decât în alte locuri. în ceea ce-i priveşte pe reptilieni, pe Pământ sunt mulţi oameni care au această energie negativă şi fiindcă au această energie negativă, ca să

folosim cuvintele voastre, şi-au uitat şinele adevărat şi fac greşeli. Şi da, comit lucruri care pot fi privite ca negative.

D: Dar aceasta nu este adevărata natură a voastră.

E: Nu în viitor, cum îl numiţi voi, din lipsa unui cuvânt mai bun... în viitor.

D: Tu de acolo vorbeşti acum?

E: Afirmaţia este corectă.

D: Ştii că vorbeşti printr-un vehicul, printr-o persoană care trăieşte în planul terestru. Una din întrebările pe care

dorea ea să le pună este dacă ea există simultan şi în viitor.

E: Eu vorbesc din viitor. Dar vorbesc şi din ceea ce voi numiţi prezent. Vorbesc simultan din ambele locuri. Fiindcă sunt una.

D: Deci în această viaţă din viitor, te afli în această staţie orbitală unde aduni şi accesezi

informaţii. De ce te-ai hotărât să exişti şi în perioada noastră de timp, în secolul XXI? ’

E: Din cauza a ceea ce se întâmplă aici cu rasa reptiliană. Există multe persoane care se află într-un loc de putere sau într-o poziţie importantă şi îşi folosesc în mod greşit puterea, pentru a controla şi a manipula. Mi s-a cerut să vin aici ca

să- i ajut, să luminez oamenii şi să-i ajut să afle ce se întâmplă. Cei puţini nu pot controla întregul şi fiindcă întregul nu este conştient, ei permit celor puţini să-i controleze şi să-i manipuleze.

D: Deci ai ales să te întorci, dar exişti simultan şi acolo. Ai trimis o parte din

energia ta, în acest corp fizic.

E: (Oftat) Eu nu am intrat în corpul fizic. Eu mi-am schimbat forma, ca să arate ca un corp fizic. Dar pentru ca energiile mele să rezoneze cu energia acestei planete, care este densă, a trebuit să mă nasc printr-o fiinţă fizică. Din oamenii prin care am ales să vin, tatăl

este şi el reptilian. A fost întotdeauna reptilian. în decursul existenţei sale, a ales să nu experimenteze altceva. Iar pentru această experienţă pe Pământ, el a ales să devină un vehicul care să permită energiei mele să coboare. Iar cea care este mama mea fizică, m-a purtat în pântec nouă luni, cum percepeţi voi timpul. A fost necesară o pregătire complexă pentru ca ea să

poată susţine energia mea, fiindcă nu reuşea să o facă. A trebuit să fie pregătită pentru ca eu să rămân în acel spaţiu şi să mă nasc, să fiu ancorată mai mult sau mai puţin pe Pământ.

D: Dar corpul s-a format genetic din ADN-ul de la mama şi tata, nu-i aşa?

E: (Oftat adânc) Este un

proces diferit, care nu
este înţeles complet de
către oameni. Noi arătăm
ca şi cum am fi oameni,
dar dacă s-ar cerceta
structura

genetică, s-ar descoperi lucruri care sunt diferite.

D: Dacă cineva ar examina ADN-ul şi genele lui Estelle?

E: Afirmaţia este corectă. De asta corpul fizic nu se îmbolnăveşte. Corpul fizic nu poate fi supus testelor şi scanărilor.

D: De asta nu vrei ca doctorii să examineze corpul.

E: Afirmaţia este corectă. Fiindcă ar descoperi ceva diferit şi ar dori să exploreze mai mult, iar acest lucru nu este permis. Ea nu are voie să se îmbolnăvească, aşa încât ea şi cu mine... Mă refer la mine ca să fac o diferenţă între momentele când comunică ea şi momentele în care comunic eu, deşi suntem una. Uneori ea nu permite informaţiilor să fie transmise.

D: De ce?

E: Ea nu s-a împăcat complet cu experienţa sa în planul terestru.

D: Dar ştii că este greu pentru un om să înţeleagă acest lucru.
E: A fost dificil pentru mine să mă văd trăind pe această planetă Pământ.

E:
Corect.

D: (Am râs) Lucrurile sunt diferite aici, nu-i aşa? E: Sunt foarte diferite.

D: Fiindcă voi aţi evoluat dincolo de stadiul în care suntem noi.

E: Afirmaţia este corectă. Spiritul meu a avut multe vieţi în planul terestru. A fost pentru mine o surpriză când am ales să revin aici, pentru a avea o nouă experienţă pe Pământ.

D: Credeai că ai terminat cu Pământul, nu-i aşa? E: Corect.

D: (Am râs) A venit timpul să mergi în altă parte.
D: Apoi ei ţi-au spus că trebuie să revii. E ca şi cum ai reveni la grădiniţă, nu-i aşa?

E: Afirmaţia este corectă. Am simţit o mare responsabilitate când a trebuit să revin cunoscând împrejurările, cunoscând ce avea să se petreacă. Mă simţeam singură.

D: Din cauză că nu sunt mulţi ca tine aici?

E: Corect. Ştiam că cei pe care îi voi întâlni sunt persoane care lucrează cu energiile lor ca să facă rău şi să îi controleze pe ceilalţi. Acesta este motivul pentru care la vârsta de trei ani, am avut experienţa pe care am avut-o. Aceasta a fost necesară ca să ajute corpul meu fizic să uite ce era, de unde venea şi ce trebuia să facă.

Fiindcă dacă aş fi început de la vârsta aceea să spun lucrurile care era nevoie să le spun, aş fi fost eliminată.

Această afirmaţie m-a luat prin surprindere total.

D: Aşa crezi? N-ar fi crezut că eşti doar un copil ciudat?

E: Mulţi încercau să descopere această energie, care era camuflată în forma unui copil.

D: Deci ei nu ar fi crezut că e doar un copil care vorbeşte ciudat. Te-ar fi recunoscut.
E: Afirmaţia este corectă. Fiindcă nu vorbim doar de fiinţe fizice. Noi lucrăm cu energii diferite, care sunt percepute fizic sau nu.

D: Deci au existat anumite măsuri de siguranţă.

E: Corect. Au existat măsuri de siguranţă care să protejeze această fiinţă şi să o împiedice să vorbească, fiindcă nu venise vremea.

D: Ce anume s-a întâmplat la vârsta de trei ani? Este una din întrebările pe care dorea să le pună clienta mea.

E: La vârsta de trei ani a fost luată pe o navă spaţială. Amintirea pe care o are despre asta este corectă. A privit în jur şi a văzut unde se

E:
Corect.

afla şi că nu exista nici un pericol, dar pentru fiinţa sa fizică a fost o surpriză să se afle acolo şi să nu ştie asta conştient. De-a lungul existenţei sale noi am comunicat cu ea şi am ştiut când să facem asta şi în ce fel. Apoi s-a pus un voal, pentru ca să nu poată să-şi acceseze amintirile. La vârsta de trei ani a avut loc această experienţă, care să o înveţe cum să reacţioneze.

D: Deci până la vârsta de trei ani, ea a avut amintirea a cine era şi a locului de unde venea.

D: Dar încă nu putea să se exprime.

E: Nu avea vocabular prin care să exprime aceste lucruri.

D: Nu avea vocabularul. Asta are sens.

E: Corect. Prin urmare s-a simţit izolată. Dar putea să comunice cu noi şi cu alţii ca noi. Când a ajuns la vârsta de trei ani s-a ridicat voalul şi a putut să vadă mai mult, dar nu putea să exprime ceea ce vede. Atunci au trebuit să îi fie blocate amintirile, până când avea să vină momentul potrivit ca să fie accesate. Conectarea exista în continuare, dar mai mult la nivel psihic decât fizic.

D: Pentru siguranţa sa, s-a pus un voal în jurul său, când se afla pe navă? I-aţi blocat amintirile?

E: Da. Ele au amorţit, mai mult sau mai puţin. Cuvântul amorţit este potrivit.

D: Ca să poată funcţiona ca un copil normal, fără să atragă atenţia.

E: Da. Dar copilul se simţea singur, pentru că nu se putea relaţiona la nimic din ceea ce se petrecea în jurul său.
D: Am descoperit mulţi oameni care simt că au venit din alte locuri, care se simt foarte singuri aici. Şi cum aţi plantat acest voal? Ce s-a

întâmplat când s-a aflat pe navă?

E: Ea se simţea copleşită de sentimentul că a fost părăsită şi nu ştia ce se întâmplă. Aşa că pe vremea aceea devenise indiferentă la totul din jur şi nu mai dorea să comunice.

D: Dar cei de pe navă i-au făcut ceva fizic, ca să-i monteze acest voal?

E: Din punct de vedere energetic s-a pus ca un fel de cutie în fiinţa sa, care să permită o comunicare constantă, un schimb de informaţii, dar nu la nivel conştient. Mai înainte asta se făcuse la nivel conştient.

D: Ce vrei să spui când te referi la o cutie?

E: Nu vreau să folosesc cuvântul „implant" pentru că are o conotaţie negativă, dar seamănă cu asta. Dar ar putea fi numit... (întâmpină dificultăţi în alegerea unui cuvânt potrivit).

D: Pentru mine un implant nu este ceva negativ, fiindcă înţeleg cum funcţionează.

E: E mai mult ca... E un fel de panou de comandă.
Eu mai întâlnisem de multe ori noţiunea de implant şi înţelegeam ce funcţii are. Explic acest lucru în cartea Custozii. Dar nu mai auzisem de introducerea unui panou de comandă, până atunci.

E: Un fel de panou de comandă. Această „cutie” are în ea cipuri micuţe, ca în staţiile de control.

D: O! Piese electronice micuţe.

E: Da. Apropo, ele fac parte din structura sa fizică. în structura sa fizică există ceea ce am putea numi nişte sârme. Ăsta e cuvântul care-mi vine.

D: Aceste sârme sunt în interiorul corpului său fizic? (Da) De ce se află acolo?

E: Pentru că ea este întotdeauna conectată la tot. Face parte din tot ce există acolo. Face parte din structura sa genetică de reptilian. Prin urmare când şi-a schimbat forma ca să arate umană, a păstrat toate aceste lucruri în interiorul corpului său fizic, chiar dacă acesta arată ca şi cum ar fi uman.

D: Deci dacă ar examina-o un doctor, ar descoperi lucruri ciudate?

E: Ar descoperi lucruri ciudate în interior. Ar vedea cum curgerea de energie este diferită şi ar dori să investigheze.

D: Hmm. Dar nu se poate întâmpla aşa ceva.

E: Corect. Nu putem lăsa să se întâmple aşa ceva.

D: Fiindcă ei nu ar înţelege. Voi aţi crezut că era în pericol la vârsta de trei ani. (Da) Dar e în regulă ca noi să aflăm acum aceste lucruri?
E: Este în regulă să le aflaţi colectiv, ca grup. Sunt multe lucruri pe care le veţi face împreună la nivel colectiv, ca să ajutaţi întregul.

D: Deci ştii că noi nu prezentăm nici un pericol pentru ea.

E: Nu. Ea are încredere în toţi cei aflaţi aici. Sau mai bine zis, noi avem încredere în toţi cei aflaţi aici. Sunteţi cu toţii conectaţi.

D: Nu aţi fi permis ca aceste informaţii să fie transmise, dacă nu aţi fi avut încredere în noi, nu-i aşa?

D: Pentru că nu aş vrea să pun acest vehicul în nici un fel de pericol.

E: Asta este corect.

D: Cei care se află aici sunt cei care au fost aleşi ca să afle aceste informaţii.

E: De asta am aşteptat până în ultimul moment ca ea să facă parte din acest grup. Fiindcă aşa cum ştii, nu erau locuri la început.

D: Asta e adevărat. Ea a venit aici în ultima clipă.

E: A trebuit să ne asigurăm privitor la energiile care vor participa, ca să fie compatibile pentru revelarea acestor lucruri.

D: Deci nu a fost un accident că am tras la sorţi numele ei.

E: Nu. Ea a ştiut când şi-a pus numele în cutiuţă, că va fi aleasă. Iar prietena ei care stătea lângă ea, ştia şi ea că Estelle va fi aleasă. Pentru ele a fost doar o confirmare, când s-a întâmplat.
D: Deci nu s-ar fi permis transmiterea acestor informaţii prin voi, dacă nu aţi fi avut încredere că toţi cei din această cameră o vor proteja. Nu vrem ca aceste informaţii să se afle public fiindcă i-ar face rău, nu-i aşa?

E: Afirmaţia este corectă.

D: Prin urmare, toţi cei aflaţi aici vor păstra secrete aceste lucruri.

Am privit în jur în cameră la studenţi când am spus asta, şi cu toţii au dat din cap afirmativ. Mi-am dat seama că înţelegeau gravitatea protejării identităţii persoanei cu care lucram. îşi dădeau seama ce lucru neobişnuit s-a întâmplat când li s-a permis să fie de faţă la dezvăluirea acestor informaţii ciudate. De asemenea aveam sentimentul că dacă ei nu şi-ar onora angajamentul de a păstra secretul şi de a o proteja pe Estelle, atunci „Ei" ar afla imediat. Şi nu ştiu ce li s- ar fi putut întâmpla, dacă această promisiune ar fi fost violată. Am lucrat cu „Ei" suficient de mult timp, ca să ştiu că trebuie să fac exact ce spun. Dacă nu le urmez instrucţiunile, schimbul de informaţii se opreşte. Nu ştiu ce li s-ar fi putut întâmpla celor care nu ar fi păstrat secretul, dar cred că şi-au dat seama de seriozitatea situaţiei. Mai târziu poate şi-au pus întrebări privitoare la ce s-a întâmplat dimineaţa, dar atunci la faţa locului, se simţea a fi ceva foarte real. Eu m-am obişnuit să comunic cu astfel de entităţi de-a lungul a mulţi ani şi ştiam că e ceva neobişnuit ca ele să permită ca astfel de informaţii să iasă la suprafaţă, în faţa atâtor martori. Poate că asta s-a întâmplat ca să le demonstreze studenţilor concret ce se poate întâmpla atunci când folosesc tehnica mea de hipnoză, ca să nu se sperie dacă aşa ceva se va întâmpla şi în sesiunile lor. O demonstraţie valorează mai mult decât o mie de cuvinte.

E: Vă vom supraveghea. Dacă studenţii tăi doresc să împărtăşească o parte din experienţă acest lucru va fi permis, dar nu folosiţi numele sau locaţia unde s-au
transmis informaţiile.

D: Aşa e. Eu lucrez cu mulţi oameni în acest mod şi întotdeauna mi s-a spus să îmi protejez clienţii.

Din acest motiv nu am dat numele locaţiei şi fundalul etnic, când am prezentat acest caz. Eram foarte curioasă privitor la panoul de comandă localizat în corpul ei, fiindcă era diferit de implanturile despre care mai auzisem. „Este montat în cap?”

E: Se află în spatele craniului.

D: Din ce înţeleg eu, este foarte mic, nu-i aşa?

E: De fapt nu. Acoperă toată partea din spate a capului. A fost necesar ca multe informaţii să fie primite şi transferate dintr-un loc în altul. De asta s-a ales acest design.

D: Hmm, deci e mai mare ca implanturile pe care le-am mai întâlnit. Este format dintr-o substanţă fizică sau eterică?
E: Din amândouă. La început a fost eteric apoi a devenit fizic, ca să poată fi simţit de alţii, ca ei să devină conştienţi de el. Prin urmare când devii conştient de el, ştii cine este ea şi cine suntem noi şi poţi transmite mai departe această cunoaştere.
D: Acest mecanism s-ar vedea, dacă i s-ar face o radiografie?

E: Este protejat de un scut de energie, aşa încât nu poate fi sesizat decât de cei care au permisiunea să o facă.

D: De asta nu se poate îmbolnăvi. Nu se doreşte a fi examinată.

E: Afirmaţia este corectă.

D: O protejaţi şi de accidente?

E: Da. Singura dată când a trebuit să fie examinată nu a durat prea mult; a fost o examinare la un nivel superficial, atunci când a născut. Din nefericire pentru corpul fizic care este aşa cum este, copiii nu s-au putut naşte într-un mod natural. S-a făcut o cezariană, pentru a fi scos copilul.

D: Deci corpul nu este făcut în aşa fel încât să poată să nască copii în mod normal.

E: Afirmaţia este corectă. Corpul nu poate trece prin ceea ce voi numiţi „durerile facerii".

D: Dar doctorii nu au observat nimic ciudat?

E: Nu, pentru că atunci când a intrat la operaţie s-a făcut repede şi nu au avut motive să verifice altceva.

D: Dar înainte ca ea să nască acest copil? Se fac multe teste când o femeie este însărcinată.

E: Nu s-au făcut teste, pentru că era sănătoasă. S-au asigurat doar că dieta sa era corectă şi că o urma. în mod normal, ea nu consumă multă hrană în planul fizic. Gusturile sale în ceea ce priveşte mâncarea sunt foarte simple. Nu consumă cantităţi mari de hrană, nici alimente procesate. Asta face corpul fizic să fie mai dens şi nu s-ar simţi bine. Şi nici noi nu ne-am simţi bine.

D: Atunci când consumă alimente mai grele, corpul devine mai dens şi asta face mai greu ca cealaltă parte să coboare în ea şi să menţină controlul?

E: Corect.

D: De ce i se permite să afle aceste lucruri acum ?
E: Fiindcă a venit timpul să se trezească şi să fie educată. Cu cât ştii mai multe, cu atât poţi împărtăşi mai multe cu cei din jur. Ne aflăm acum, în planul terestru fizic, în faţa unei lupte. Dar nu este o luptă aşa cum o percep ceilalţi. Nu este o luptă în plan fizic. Deşi se poartă lupte, lupta de acum este între întuneric şi lumină. Lumina trebuie să coboare pentru a fi răspândită, astfel încât cei care controlează planeta să fie opriţi.

D: Asta face parte din munca sa?

E: Afirmaţia este corectă.

D: Sunt mulţi ca tine, care au venit acum în formă fizică pe Pământ.

E: Sunt doar câţiva ca mine. Dar înafară de noi mai există multe alte feluri de fiinţe care au venit aici, ca să ajute în acelaşi mod.

D: Fiindcă mi s-a spus că există multe feluri de fiinţe diferite, care au venit aici. Multe din ele sunt suflete care au trăit pe alte planete şi s-au oferit ca voluntari pentru a coborî în trup fizic pe Pământ, ca să ajute planeta.

E: Afirmaţia este corectă. Mulţi au venit şi în formă fizică, dar spiritul lor şi conectarea la ce sunt cu adevărat, a rămas. Ei sunt conectaţi la multe lucruri. Ei au primit informaţiile necesare ca să se trezească deplin la tot ceea ce sunt, ca să devină conştienţi că în această experienţă pe Pământ, au multă muncă de făcut.
D: O parte din cei cu care lucrez întâmpină dificultăţi de ajustare la planul terestru.

E: Afirmaţia este corectă. Cu cât devii mai conştient de locul din care vii, cu atât îţi este mai greu să trăieşti pe o planetă atât de densă, din cauza negativităţii de aici. Deşi negativitatea de aici îi ajută pe alţii să progreseze.

D: Aşa mi s-a spus... că lumea este atât de violentă şi există atâta negativitate pe Pământ, încât ei nu vor să se afle aici. Pentru că nu seamănă cu locul de unde au venit.

E: Dar totuşi vor rămâne aici, fiindcă asta au ales să facă.

D: Dar unii din ei întâmpină probleme şi încearcă să se sinucidă şi să plece.

E: Aşa cum ştim, aceasta este o planetă a liberului arbitru.

D: Asta este adevărat. Iar cei cu care am lucrat au fost împiedicaţi în mod miraculos să plece.

E: întotdeauna se oferă ajutor, atunci când este nevoie şi dacă este cerut.
D: Acum când şi-au dat seama pentru ce se află aici, au spus că vor rămâne, deşi nu le place această lume.

E: Corect.

D: Dar vreau să te întreb ceva. Am văzut că există mai multe valuri de oameni care au venit. Cei din generaţia lui Estelle par a întâmpina mai multe dificultăţi de ajustare decât cei noi, care sosesc acum.

E: Asta e fiindcă cei care sosesc acum sunt mai conştienţi de cine sunt cu adevărat. Deşi sunt într-un trup mic de copil, ei nu sunt ignoranţi. Sunt mai avansaţi decât mulţi oameni care se află acum aici.

D: De asta ţin prezentări la multe grupuri şi încerc să-i educ pe educatori. Ei nu-i înţeleg pe aceşti copii nou-veniţi.

E: Afirmaţia este corectă.

D: Copiii par a fi mai avansaţi, dar învăţătorii nu ştiu cum să se comporte cu ei.

E: Copiii trebuiesc învăţaţi cum să lucreze cu energiile, fiindcă vor ajuta la transformarea planetei. Cu cât se trezesc mai mulţi oameni, cu atât mai puternice vor deveni energiile.
D: Atunci este în regulă. Noii veniţi sunt conştienţi de locul de unde au venit?

E: Ei au ales să revină ca nişte copii. Copiii sunt foarte deschişi. Ei sunt mai conştienţi şi de aceea pot face mai mult. De obicei în trecut când copiii erau conştienţi, majoritatea adulţilor le spuneau că inventează lucruri şi nu încurajau această atitudine.

D: Şi crezi că acum adulţii vor putea să îi înţeleagă mai bine pe copii?

E: Din ce în ce mai mulţi adulţi vor înţelege ce se întâmplă şi copiii vor putea educa adulţii, ca să devină mai conştienţi.

D: Dar problema care se pune acum este că unii din profesori şi doctorii pun copiii să ia droguri şi medicamente, pentru a-i putea controla.

E: Este de datoria părinţilor să ia atitudine şi să refuze această abordare. Oamenii devin conştienţi de ceea ce sunt aceşti copii. Au început să apară scrieri despre aceşti copii. Trebuie să fie răspândită cunoaşterea, care să facă părinţii să înţeleagă problemele cu care se confruntă.

D: Mi s-a spus că aceşti copii sunt speranţa lumii.

E: Afirmaţia este corectă. în forma spiritului se pot face multe lucruri, dar mulţi au ales să facă asta în formă fizică.
D: Dar medicamentele care sunt date acestor copii sunt foarte puternice şi nu le fac bine.

E: Orice medicament nu constituie un mod natural de a fi. Trebuie să ştii că se vor folosi multe medicamente în încercarea de a amorţi mintea şi chiar de a face corpul fizic să se îmbolnăvească. Este un mod de a elimina oamenii care nu sunt doriţi.

D: Vrei să spui că o parte din aceste medicamente sunt folosite în mod intenţionat pentru a elimina aceşti copii?

E: Nu doar copiii, ci şi adulţii se încearcă a fi eliminaţi. Este realitatea celor care încearcă să controleze şi să manipuleze.

D: M-am gândit că poate fi o cale de a elimina, fiindcă se vorbeşte mult acum despre vaccinurile care se fac la copii, de care nu avem nevoie.

E: Afirmaţia este corectă. Mulţi oameni sunt ignoranţi. Nu-şi dau seama ce se petrece. Şi nu e vina lor, fiindcă ei au fost ţinuţi în ignoranţă şi li s-a spus ce să facă. Aici intervine conştientizarea, înţelegerea a ceea ce eşti cu adevărat şi ce faci aici. Atunci devii conştient că lucrurile nu sunt cum par a fi. Se petrec multe lucruri care nu sunt evidente.

D: Dar ei folosesc frica, pentru a face oamenii să folosească medicamentele şi vaccinurile.

E: Corect. Vaccinurile sunt folosite pentru a opri evoluţia oamenilor. Oamenii trebuie să-şi amintească faptul că acolo unde există frică există şi control, care vine de la forţele din afară.

D: Deci cel mai important lucru este să rămânem sănătoşi, ca să nu avem nevoie de medicamente.

E: Afirmaţia este corectă. Trebuie să conştientizezi ce îţi faci singur. Trebuie să cauţi alte căi de vindecare, nu să fugi imediat la medicamente. Deşi există şi cazuri când medicamentele sunt necesare pentru a ajuta corpul fizic. Dar atunci când faci cercetări, în afară de situaţia când este vorba de o lecţie de viaţă aleasă ca să înveţi în mod deliberat din ea, poţi interveni pe mai multe căi asupra problemelor.

D: Este în regulă să folosim substanţe naturale cum ar fi ierburile şi mineralele?

E: Este în regulă. Dar ceea ce este necesar cu adevărat este să permiţi corpului fizic să se vindece singur, pentru că el are capacitatea de a face asta.

D: Dar cum putem împiedica guvernul să ne oblige să facem aceste

vaccinuri şi injecţii de care nu avem nevoie?

E: Este vorba de a lua o anumită poziţie. Dacă nu luaţi poziţie, atunci guvernul va continua să facă asta. Dar va veni o vreme când va trebui să luaţi atitudine. Dacă vă amintiţi bine, este vorba despre un război spiritual. De fapt de ce vă este frică?
D: Există multe fiinţe care au venit în lumea noastră, ca să ajute la schimbare. Şi multe din ele trăiesc în corpuri fizice.

E: Afirmaţia este corectă.

D: De ce nu sunt conştienţi că provin din alte locuri?

E: Unii din ei sunt conştienţi. Alţii se trezesc acum. Dar da, există mulţi care nu sunt conştienţi.

D: După cum înţeleg eu lucrurile, rasa reptiliană s-a dezvoltat într-o altă direcţie. De asta arătaţi diferit, nu-i aşa?

E: Da. Ţine de locul în care te-ai dezvoltat şi de condiţiile din acel loc. Asta determină modul în care arăţi. Mediul înconjurător din locul în care trăieşti, determină felul în care arăţi. Forma pe care o iei te ajută la supravieţuirea din acel loc.

D: Da. Asta are sens. Aşa mi s-a spus şi mie, că unele fiinţe s-au dezvoltat pe linia reptiliană, altele s-au dezvoltat ca insecte, iar noi ne-am dezvoltat ca mamifere.

E: Corect. Asta este parţial şi datorită condiţiilor de pe planeta lor.
D: Da. Condiţiile de pe planetă, din mediul înconjurător, „supa iniţială"cum i se spune, din care s-a dezvoltat totul.

E: Corect.

D: Dar spiritul, sufletul, poate intra în orice fel de trup doreşte.

E: Asta este corect. Trebuie să ne amintim acest lucru. Indiferent ce formă fizică are trupul, spiritul e ceea ce eşti cu adevărat. Eşti întotdeauna energie şi lumină.

D: Noi doar intrăm în corpuri diferite, pentru a trăi diferite experienţe şi a învăţa diverse lecţii.

E: Corect.

D: Estelle vrea să afle care e scopul ei pe Pământ. De ce se află aici. Ce trebuie să facă. Ea simte că are multe obstacole în cale ca fiinţă umană şi vrea să progreseze cu munca sa. Ce-i poţi spune despre asta?

E: Va lucra mai mult acum după această sesiune, fiindcă va beneficia de mai multă claritate şi de înţelegerea a ceea ce este ea cu adevărat. Mă refer la „noi", deşi suntem una. Acum când ea va avea această înţelegere şi va face pace cu ea, va progresa. îi va permite acestei îndrumări să coboare în ea şi să o conducă.

D: Acum va avea mai multă încredere.

E: Afirmaţia este corectă.

D: Dar va fi greu, fiindcă nu poate să le vorbească oamenilor despre aceste lucruri, nu-i aşa?

E: Va veni o vreme când va putea să facă asta. Va ajuta oamenii să-şi amintească cine sunt şi de unde vin, îi va educa.

D: Vrei să spui din Sursă?

E: Da. Din Sursă. îi va ajuta să îşi amintească la nivel individual de experienţa sufletului şi de ce au ales să fie aici, acum. Ea se află aici ca să educe oamenii privitor la diferitele fiinţe din alte dimensiuni şi din alte galaxii, ca să arate de ce se află ele aici şi cum funcţionează. Există multe concepţii greşite şi multă teamă referitor la fiinţele din alte locuri. Este ceva greu de procesat pentru oameni. De multe ori nu le plac nici tovarăşii lor umani. Atunci cum ne putem aştepta să fie deschişi pentru a-i primi pe cei de pe alte planete? Dar asta este foarte important acum, pentru că lucrurile se accelerează. Cei care conduc pe Pământ văd că există o trezire în masă şi vor face tot ce pot ca să împiedice acest lucru. Sau vor încerca să încetinească procesul.

D: Dar lucrurile se schimbă. Lucrurile se accelerează. Ar fi bine ca ea să-şi amintească aceste informaţii, care i-au fost transmise astăzi? Pentru că de obicei o persoană nu îşi aminteşte mare lucru, când iese din hipnoză.

E: Ar fi recomandabil, fiindcă acest lucru o va ajuta să se conecteze la cine este cu adevărat. Şi ar face pace cu toate aceste lucruri.

D: îmi daţi voie să folosesc aceste informaţii în munca mea?

E: Această transmisiune nu s-a produs din întâmplare. Ea ştie asta şi la fel o ştii şi tu.

D: Dar eu cer permisiunea întotdeauna.

E: Da. Ai permisiunea de a folosi aceste informaţii, dacă doreşti.

D: Aflu lucruri din diferite surse şi le pun la un loc, ca un puzzle. Nu-i voi divulga identitatea. întotdeauna păstrez anonimă identitatea clienţilor despre care scriu.

E: Ea nu-şi face griji despre asta, fiindcă între voi există de multă vreme o legătură. Pe vremuri în Atlantida, aţi lucrat umăr la umăr. (Asta m-a surprins) Aţi lucrat cu cristalele. Aţi fost foarte conectate la energia utilizării cristalelor.

D: Asta s-a petrecut într-un laborator?
E: Acolo nu existau laboratoare. Existau spaţii deschise, care foloseau cristalele pentru a vindeca. Erau mai degrabă temple, decât laboratoare. Era un loc ca un templu, aşa cum sunt percepute templele acum. Voi două făceaţi vindecări cu cristalele. Se poate face o vindecare miraculoasă cu cristalele, dacă ştii cum te poţi conecta la această energie. în această încăpere se află multe persoane care în epoci diferite, au lucrat cu cristale. Cristalele sunt un dar care poate fi

folosit în aceste vremuri pentru a accesa informaţii şi pentru a lucra mai profund şi a-i ajuta pe alţii să se vindece.

D: Mi s-a spus că Atlantida a existat mii de ani. Mulţi din această încăpere au trăit în acele vremuri?

E: Mulţi din cei de aici au avut vieţi acolo. Dacă îşi pun întrebări despre asta, pot folosi metoda ta pentru a recupera această cunoaştere.

D: Da. Ei sunt acum pregătiţi pentru a folosi această metodă, pentru a recupera informaţiile.

E: Corect. Este una din conectările pe care le avem cu toţii, cu Atlantida. Ei pot folosi aceste metode de recuperare a informaţiei şi apoi pot lucra cu cristalele, fiindcă cristalele înmagazinează multă cunoaştere. Cristalele pot lucra pentru vindecare. Pot vindeca multe lucruri de care oamenii încă nu sunt conştienţi. A venit vremea să fie regăsite aceste informaţii. A venit vremea pentru multe lucruri. A venit vremea să fiţi mai conştienţi şi să vă împuterniciţi. Dacă există blocaje din cauza problemelor de la nivelul fizic, atunci trebuie să lucraţi şi să vindecaţi, pentru ca spiritul vostru să poată comunica mai bine cu voi şi să puteţi face ceea ce aţi venit aici ca să faceţi. Aceasta nu este vremea fricii. Este o vreme de trezire, de bucurie şi de descoperire a faptului că sunteţi spirituali şi că aveţi multe motive pentru care vă aflaţi aici, în aceste vremuri.

D: Este unul din motivele pentru care aceşti oameni au venit aici?

E: Corect. Cu toţii simt că nu este un accident că au reuşit să comunice. Ei comunică la un nivel mai profund, multe lucruri care vor ieşi la suprafaţă în viitorul apropiat.

D: Se presupune că aceşti oameni trebuie să readucă cunoaşterea şi să o folosească, apoi să recupereze mai multă cunoaştere pierdută, când lucrează cu diferiţi oameni.

E: Afirmaţia este corectă.

Am ajuns în punctul în care mă pregăteam să termin sesiunea de hipnoză, aşa încât am întrebat (cum fac întotdeauna) dacă există vreun mesaj sau sfat pentru Estelle, înainte de a încheia.

E: în zilele care vor urma se vor petrece în mod natural multe lucruri, aşa cum au curs şi în ultimile săptămâni. Va vedea că la nivel mental, tot ce trebuie să facă este să se gândească la anumite lucruri şi va vedea rezultatele. Face parte din energia care se află în ea.

D: Ea este protejată şi aveţi grijă de ea.
E: Ea nu s-a temut niciodată, nu s-a îndoit că aşa va fi. Era o chestiune de a-i păstra pe ceilalţi la depărtare şi de a rămâne focusată, iar noi o protejăm.

D: Ea nu ştia aceste lucruri la nivel conştient, nu-i aşa?

E: Corect. Dar acum le poate şti, fiindcă îşi pune întrebări de o vreme. Ea înţelege că are mult de lucru, este foarte activă şi înţelege că se petrec multe lucruri, dar era necesar să aibă încredere şi la nivel conştient.

D: Fiindcă nu vrem să facem nimic care să-i facă rău sau să-i cauzeze probleme, i s-au dat informaţiile la care poate face faţă acum.

E: Asta este corect.

D: în regulă. Vreau să-ţi mulţumesc că ai venit şi ne-ai adus aceste informaţii. Este minunat că le-ai permis tuturor din cameră să audă aceste lucruri.

E: Este o onoare şi o bucurie să mă aflu aici cu voi. Ţineţi minte că vă observăm pe fiecare din voi. Iar tu, Dolores, vei întâlni mai mulţi oameni care au în ei această energie specială şi vei putea aduna mai multe informaţii.

Am rugat atunci entitatea să plece, apoi am dat instrucţiuni de integrare a conştiinţei lui Estelle în trup şi am adus-o la starea de trezire. Şi-a amintit puţine lucruri când s-a trezit în camera plină de observatori uimiţi.
Această sesiune m-a surprins în multe moduri. I-a impresionat profund pe studenţi, fiindcă le-a demonstrat ce vor putea să facă ei, atunci când vor explora subconştientul clienţilor lor, în această manieră. Am început sesiunea având rezerve din cauza locului în care lucram, fiindcă erau atâţia oameni îngrămădiţi într-o cameră mică de hotel. Am crezut că atmosfera din jur nu-i va permite Estellei să intre în starea de transă. Nimănui nu-i place să fie pus la vedere aşa, ca un cobai. Mă temeam că demonstraţia nu va funcţiona, dar „Ei" au preluat controlul. Au orchestrat totul încă de la început, astfel încât Estelle a ales să participe la curs în ultima clipă, când alţi studenţi şi-au anulat participarea, ca să fie disponibil locul pentru ea. Şi altă dată au existat studenţi care şi-au anulat participarea în ultima clipă, iar „Ei" au spus că acest lucru nu a fost un accident. Cei care au participat trebuiau să se afle acolo ca martori. Se pare că nu a fost un

accident că am ales hârtiuţa cu numele Estellei din cutia cu numele studenţilor, când am tras la sorţi. Este încă o dovadă a faptului că nimic nu e întâmplător. Totul a fost aranjat cumva în prealabil, fiindcă nimeni nu ştia ce student va fi ales pentru demonstraţie. Această sesiune a prezentat multe surprize pentru mine şi pentru studenţi. Dar după aceea s-a mai întâmplat ceva ciudat. Am descoperit asta după ce am revenit acasă.

Le-am promis studenţilor că voi face copii ale benzii de magnetofon cu înregistrarea demonstraţiei şi o voi trimite tuturor, odată cu certificatele de absolvire. în noaptea aceea, după ce toată lumea a plecat de la hotel şi au pornit către casă, m-am gândit la ceva ce ar fi trebuit să fac şi am uitat, din cauza locului nepotrivit unde s-a făcut sesiunea. Mi-a părut rău că nu am înregistrat toată inducţia, fiindcă ar fi avut mare valoare pentru studenţi, să o aibă înregistrată. La curs am dat fiecărui student exemple de înregistrări de inducţie, dar mai târziu m-am gândit că ar fi fost bine pentru ei să aibă înregistrarea procedurii întregi. Această omisiune era normală, pentru că de fiecare dată când
fac o sesiune nu înregistrez inducţia. Mi se pare că e o risipă de bandă de magnetofon şi nu vreau ca clientul să audă inducţia mai târziu, când ascultă înregistrarea. Vocea mea are tendinţa de a-i aduce din nou în transă şi nu vreau să se întâmple asta dacă nu mă aflu acolo cu ei, ca să-i supraveghez. Aşa încât întotdeauna pornesc înregistrarea pe banda de magnetofon când ei coboară de pe nor şi intră într-o viaţă trecută. în cazul Estellei, ea nu mi-a permis să termin inducţia, pentru că a ajuns unde trebuia înainte să termin eu inducţia. Microfonul era aşezat pe noptieră lângă pat. L-am luat repede şi l-am pornit, pentru că mi- am dat seama că deja ajunsese unde trebuia. Mai târziu mi-a părut rău că nu am pornit înregistrarea de la începutul sesiunii, dar în ziua următoare mi-am dat seama că s-au ocupat „Ei” de asta. A fost un eveniment paranormal, pentru care nu am putut găsi nici o explicaţie.

în ziua următoare mă aflam la biroul meu şi m-am hotărât să ascult înregistrarea de la început, înainte să fac copii pentru studenţi. Vroiam

să văd de unde a început înregistrarea. Fiica mea Nancy făcea contabilitate la calculator. Când am dat drumul la înregistrare, m-a auzit cum strig uimită. Eu am strigat: „N-o să-ţi vină să crezi. Toată inducţia se află pe bandă, de la început. Aşa ceva este imposibil!”

I-am dat imediat telefon prietenei mele, Gladys McCoy, care împreună cu soţul ei Harold, se află la conducerea Institutului de Cercetări Ozark, din Fayetteville. E o prietenă veche care a participat şi ea la curs, în calitate de studentă. în timpul sesiunii a stat pe partea opusă a patului chiar în faţa mea, şi a văzut tot ce s-a întâmplat. I-am spus că inducţia era pe banda de magnetofon.

Ea a spus: „Dar este imposibil! M-am uitat cu atenţie la tine în timp ce-ţi făceai inducţia. Microfonul se afla pe noptieră şi nu ai pus mâna pe el. Nu l-ai pornit până când clienta a coborât în transă.” Nu exista nici o explicaţie normală pentru ce s-a petrecut, fiindcă ea ştia ce a văzut, iar eu ştiam ce am făcut. Am trimis benzile de magnetofon cu înregistrările şi certificatele de absolvire la studenţi şi am inclus şi o scrisorică în care le-am explicat ce s-a întâmplat. Astfel au aflat că au fost martori la un eveniment ciudat şi inexplicabil. Singura explicaţie este că „Ei” au controlat totul. „Ei” au dorit ca studenţii să aibă înregistrarea procedurii şi a sesiunii întregi, sesiune pe care toţi participanţii au căzut de acord să o păstreze privată şi confidenţială. Studenţii au promis că nu vor divulga identitatea Estellei şi locaţia sesiunii. Cred că aveau cu toţii sentimentul că dacă ar viola încrederea, s-ar întâmpla ceva rău pentru ei. Cu toţii eram conştienţi că ne confruntam cu ceva mult mai înalt şi mai informat care ştia totul, în timp ce noi eram doar simpli muritori. Aceasta a fost o experienţă pe care nu o voi uita niciodată şi sunt sigură că a lăsat o urmă de neşters asupra tuturor celor care au fost de faţă.

Dar nu ştiam că se va repeta şi la cursul meu următor. în mod cert, „Ei” îmi monitorizau acţiunile şi cursurile pe care le ţineam.

Cred că Estelle este a doua din cei şapte discipoli sau oameni speciali pe care mi s-a spus că îi voi întâlni (când am făcut sesiunea cu Robert, în Anglia). Mi s-a spus că voi întâlni o parte din ei, nu pe toţi. Nu trebuia să îi pun în contact unul cu celălalt, pentru că trebuiau să îşi vadă de munca lor în mod separat, în locuri diferite. Dacă ea face parte din acest grup special de entităţi care au venit să ajute Pământul în aceste vremuri turbulente, atunci ştim că una din aceste fiinţe se află în Anglia, alta este în America. Mi s-a spus că aceşti oameni trăiesc pe continente separate, în medii culturale diferite. Din miliardele de oameni de pe planetă, aceşti oameni se aflau la mare depărtare unul de altul. Cine ar fi crezut că voi întâlni doi din ei la o distanţă de doar două săptămâni între sesiuni? Cred că aşa ceva nu este întâmplător, dar nu pun întrebări. îmi văd de munca mea de explorare a lucrurilor neştiute şi nu ştiu ce se va întâmpla la următoarea sesiune.

SECŢIUNEA 4

ÎNŢELEPŢII

CAPITOLUL 15

în amintirea înţeleptului

Aceasta a fost o altă sesiune pe care am făcut-o în săptămâna extraordinară pe care am petrecut-o la Laughlin în Nevada, la conferinţa despre OZN-uri care a urmat imediat după atacurile din 11 septembrie 2001. Din cele douăsprezece sesiuni pe care le-am făcut în săptămâna aceea, zece conţineau informaţii pe care le puteam folosi sau aveau mesaje personale pentru mine. Virginia a fost prezentă la întâlnirile Experimentatorilor pe care le conduceam împreună cu

Barbara Lamb în fiecare dimineaţă, în timpul conferinţei. Aceste întâlniri erau organizate special pentru cei care credeau că au fost răpiţi de OZN-uri sau au avut experienţe legate de OZN-uri, pentru a se crea un mediu propice, în care să împărtăşească aceste experienţe cu oameni care aveau înţelegere pentru astfel de lucruri. în această sesiune, Virginia a vrut să se concentreze pe experienţele cu OZN-uri pe care suspecta că le-a avut, dar sesiunea a mers în altă direcţie. Ea era o femeie frumoasă care nu-şi arăta vârsta reală (avea aproximativ 50 de ani). Lucra de mulţi ani ca asistentă medicală, într-un spital mare.

Când Virginia a coborât de pe nor, s-a văzut într-un mediu pustiu şi dezolant. în jur nu era vegetaţie, doar un sol maroniu care se întindea mulţi kilometri, până la dealurile maron din depărtare. Un peisaj dezolant. Nu i-a plăcut acest loc, pentru că era atât de sterp. „îmi place verdele, îmi plac palmierii, dar aici nu este nimic de genul ăsta."

V: Asta-i tot ce văd. în depărtare încep să văd nişte oameni. Un şir lung de
oameni şi nişte cămile. Oamenii conduc cămilele, care sunt încărcate cu multe lucruri. Doar din când în când văd câte un om pe o cămilă, dar în general oamenii merg pe jos şi cămilele sunt încărcate cu bunuri şi produse pe care le duc la piaţă, pentru a fi schimbate cu alte lucruri. Văd cum trec la depărtare de mine şi se mişcă de la dreapta spre stânga pe un drum, dar sunt puţin în afara drumului. Nu văd alţi oameni decât aceştia. Este o privelişte dezolantă. Oamenii trebuie să-şi poarte cu grijă pachetele şi să ia mâncare cu ei; ei ştiu unde se află sursele de apă. Văd doar aceşti oameni, care merg pe un drum lung. Este foarte cald.

I-am cerut să descrie cum arăta. Era o femeie cu pielea închisă la culoare şi păr negru lung. Culoarea părului era diferită faţă de cea pe care o avea cum. „Port sandale simple din piele. Cred că le-am făcut chiar eu din piei de animale. Le-am tăiat de mărimea piciorului meu.

Port o robă albă largă, dar nu-i un alb curat. E foarte largă fiindcă aici e foarte cald şi trebuie să mă aerisesc. E făcută dintr-un material ţesut în casă dar îşi îndeplineşte scopul, îmi acoperă trupul şi permite aerisirea. E ceva ce am reuşit să facem pentru noi. Ne-am descurcat."

Când am întrebat dacă e tânără sau bătrână, a spus: „Sunt destul de în vârstă pentru femeile din cultura mea. Am aproape 35 de ani. Corpul se simte ca şi cum ar fi sănătos, dar obosit. Fac multă muncă fizică şi asta îmi taxează corpul. Sunt obosită. Muncesc prea mult şi am prea multe responsabilităţi. Nu am timp ca să mă odihnesc sau să mă relaxez. Lupta pentru supravieţuire este grea."

D: Trăieşti acolo?

V: Acolo unde trăim noi e parţial o peşteră şi parţial o structură construită în jurul intrării din peşteră. înăuntru suntem feriţi de căldura arzătoare. Uneori ieşim afară noaptea, când se mai răceşte vremea. în afara peşterii este o structură aerisită, unde putem să ne ţinem o parte din ustensile şi alte lucruri.

D: Sunteţi mai mulţi care trăiţi acolo?

V: Nu suntem aşa de mulţi cum eram altădată. Nu au mai rămas familii. Trăim în frică. Există bande de jefuitori care trec pe aici şi ne temem că vom fi loviţi iar. Mulţi dintre noi au fost omorâţi. O parte din femei au fost violate (e copleşită de emoţii). Uneori ni se iau copiii.

D: Vi se iau copiii?

V: (Plânge) Da. Ni se iau copiii. Apoi sunt crescuţi după datinile jefuitorilor. Ei vor să se înmulţească şi să împuţineze comunitatea noastră. Ne urăsc. (Plânge) Nu ştiu de ce!

A trebuit să-i distrag atenţia ca să poată să treacă peste emoţii şi să poată vorbi cu mine, fără să plângă.

D: Dar în această comunitate trăiţi cu toţii în peşteri diferite, cu structuri construite în faţa lor?

V: (Smiorcăie) Asta-i tot ce ştim. Ştiu că mai există şi alţi oameni care au un stil de viaţă diferit şi alte obiceiuri, dar aceştia sunt oamenii mei. (Plânge)

D: Câţi membri aveţi în familie?

V: Am un soţ şi doi copii. Am mai avut un copil pe care... (Cu tristeţe) Care nu mai e cu noi acum. (Plânge) Au venit jefuitorii şi l-au luat pur şi simplu cu ei.

D: De asta simţi această emoţie, pentru că ţi-ai pierdut copilul?

V: (Plânge) Da. Nu ştiu ce s-a întâmplat cu el, dar am auzit că ei cresc aceşti copii după datinile lor. (Plânge) Ei vor să se înmulţească… îmi vine să spun să-şi sporească „cireada”.

D: Dar asta înseamnă că nu i-au făcut rău copilului.

V: Nu. (Plânge) Aşa am auzit şi sper că e adevărat. (Plânge) Dar îmi este dor de el şi aş vrea să ştiu că este bine şi nu se teme.

D: Dar mai ai şi alţi copii.

V: Da. Aşa-i. Mai am un fiu şi o fetiţă mică. (Plânge) Dar mă tem mereu că se va întâmpla acelaşi dezastru. E greu. Viaţa e grea şi uneori mă întreb de ce este atât de grea. (Plânge) De ce nu putem să fim fericiţi şi liberi. Nu ştiu cum se face asta, dar îmi amintesc că altă dată am fost liberă. Viaţa ar trebui să fie mai bună decât este acum.

D: E greu să găsiţi mâncare acolo?

V: Aşa e. Există locuri unde se găseşte apă. Există nişte smochini şi curmali. Putem călători, putem găsi hrană pe care să o aducem înapoi, dar este înspăimântător să ieşi afară aici. Există oameni cu care facem schimb de bunuri, ca să avem mijloace de a face pâine. (Plânge) Dar este greu. Trebuie să avem grijă.

D: De ce nu locuiţi într-un oraş? N-ar fi mai mare siguranţa?

V: Nu cunoaştem genul acela de viaţă. E prea îndepărtat de noi. Nu suntem orăşeni. Asta e tot ce ştim. Am auzit că există aşezări mai mari, dar acolo se întâmplă şi lucruri rele. Noi nu vrem să mergem în aşezări mai mari.

D: Dacă aţi merge într-un astfel de loc poate aţi fi mai în siguranţă,

fiindcă acolo ar fi mai mulţi oameni.

V: Posibil, posibil. Dar aici am trăit eu dintotdeauna.

D: Aveţi animale?

V: O parte din noi au catâri. Unii au cămile, dar nu suntem mulţi cei care avem asemenea animale.
D: V-ar uşura viaţa, dacă aţi călători şi aţi aduna mâncare cu ajutorul animalelor.

V: Da. Mergem în locuri unde putem face schimb de bunuri. Eu mă ocup cu ţesutul. Iau păturile şi coşurile pe care le ţes şi le dau în schimbul unor alimente. Facem schimb de bunuri. Există acest drum comercial pe care mergem, pe care trec oamenii pe lângă noi. Nu e prea departe de tabăra noastră, de locul unde locuim. Uneori mai luăm lucruri de la ei.

Se referea probabil la şirul de oameni pe care l-a văzut la începutul sesiunii, la caravana care mergea pe drumul comercial.

D: Aşa încât reuşiţi să supravieţuiţi.

V: Supravieţuim, dar este greu.

D: Tu te ocupi de ţesut în majoritatea timpului?

V: Da. Eu ţes şi pun frumuseţe în păturile mele. Folosesc culorile pe care le găsesc. Pot să fac rost de lână. Sunt nişte oameni care au capre şi pot să fac pături. încerc să introduc nişte modele, când am vopsele cu care să îmi colorez firele de lână. Pot să introduc în ţesătură desene care mă fac să mă simt fericită şi sper că-i vor face şi pe alţi oameni să fie fericiţi. Simt nevoia de a crea frumuseţe. Frumuseţea este importantă.

D: Cu ce serveşte soţul tău grupul mic din care faceţi parte?

V: Are grijă de nişte capre care-i aparţin, le duce în locurile unde poate să găsească apă. Uneori există iarbă verde pe care o pot mânca în jurul locurilor cu apă. Ia caprele şi e plecat toată ziua. Uneori lipseşte mai mult de o zi, fiind plecat cu caprele. Putem lua lapte de la ele. Pe unele le mâncăm. Asta mă doare, nu-mi place să le mâncăm, dar trebuie să supravieţuim. Trebuie să ne hrănim.
Animalele sunt prietenele mele.

D: Asta înseamnă că eşti singură multă vreme, nu-i aşa?

V: Da. Aşa e. Există şi alţi oameni, nu prea departe în această zonă. Dar nu mă simt izolată. El e plecat multă vreme. Eu îmi văd de ţesut şi de gândurile mele. Şi asta e bine.

D: Şi mai ai şi copiii de care să ai grijă.

V: Da şi îmi face plăcere să fac asta.

D: Se pare că nu eşti prea fericită acolo.

V: E foarte multă muncă. îmi dau seama cumva că viaţa trebuie să însemne mai mult decât lupta asta de supravieţuire şi să am grijă de familia mea. îmi iubesc familia şi vreau să am grijă de ei. Dar o parte din mine ştie că asta nu poate fi totul în viaţă. Uneori tânjesc să vizitez alte locuri, să fiu mai liberă. Trebuie să mai existe şi altceva. Şi cumva îmi amintesc... nu ştiu cum, dar îmi amintesc... că nu trebuie să fie mereu aşa. (Plânge) Mă bântuie amintirile. Ştiu cât de grea e viaţa aici. Dar cumva ştiu că nu e nevoie ca viaţa să fie atât de grea. într-un fel asta mă şi ajută, faptul că îmi pot aminti că există lucruri care se pot petrece şi că poate lucrurile se vor schimba din nou.

D: Cred că e derutant să ştii asta, să nu-ţi poţi aminti cu adevărat

V: Aşa e. Aşa e. Ştiu dar nu ştiu de ce ştiu. Nimeni altcineva nu pare să mai ştie asta.

D: Ceilalţi nu au aceste amintiri?

V: Nu par să aibă astfel de amintiri. (Plânge) De ce nu ştiu şi ei asta? (Plângea de-a binelea) Uneori ei cred că eu sunt nebună. Ei cred că nu sunt sănătoasă la cap. (Plânge) Tot ce se gândesc ei este să facă pâine, să mănânce. Dar eu mă gândesc la lucruri. Nu ştiu de ce mă

gândesc la aceste lucruri. Dar mă gândesc la alte lucruri. Şi nu-mi dau seama de unde ştiu toate astea. (Plânge) Lucrurile au fost altfel. Oamenii trăiau în pace şi eram fericită. Nu trebuia să muncesc atât de greu. (Plânge)

Unii oameni au amintiri din alte vieţi şi alte existenţe. Ei nu ştiu de unde vin aceste amintiri care nu par să aibă bază în realitatea lor curentă, mai ales dacă au fost îndoctrinaţi de biserică. Amintirile pot fi foarte derutante şi e uşor de văzut cum astfel de amintiri erau foarte neobişnuite pentru o femeie care trăia în mijlocul pustietăţii, care nu avea educaţie şi nu fusese expusă la un alt mod de a gândi. Se pare că avea amintiri vagi din alte vieţi, pentru care nu găsea explicaţie logică. Acest lucru îi sporea nefericirea şi sentimentul de separare faţă de grupul
de care aparţinea. Această frustrare generată de dorinţa de a te potrivi într-un grup, de faptul că nu eşti înţeleasă, pare a fi existat de când există oameni care gândesc, pe acest pământ. Acest fenomen explică parţial dorul de a merge „acasă.”

D: E mai greu când ai astfel de amintiri.

V: (Plânge) Este greu, când oamenii cred că nu sunt sănătoasă la cap.

D: Dar tu ştii că ai dreptate.

V: (Copleşită de emoţii) Uneori mă întreb dacă nu sunt nebună.

D: Eşti doar puţin diferită, asta e tot. îţi aminteşti lucruri pe care ei nu şi le amintesc. Dar este în regulă. Cu mine poţi să vorbeşti. Eu

înţeleg.

Am dus-o înainte în timp, la o zi importantă. Când toate zilele sunt la fel, de multe ori este dificil pentru clienţi să găsească ceva important, fiindcă vieţile lor sunt atât de obişnuite şi de comune încât ceea ce consideră ei a fi important, s-ar putea să nu fie important pentru noi.

D: Este o zi importantă. Ce faci acum ? Ce vezi?
Emoţiile dinainte au dispărut şi vocea i-a revenit la normal, la tonul din viaţa de zi cu zi.

V: încep o zi ca celelalte. Mă scol, pregătesc masa pentru familie, dar totuşi aceasta este o zi pe care merită să ţi-o aminteşti. Astăzi voi întâlni pe cineva care îmi va schimba viaţa.

D: De unde ştii asta ?

V: încă nu ştiu asta, dar aceasta este ziua respectivă. Privind înapoi din perspectiva lui „aici", aceasta este ziua când am întâlnit o persoană neobişnuită, care făcea parte dintr-o caravană comercială. Am mers acolo cu păturI şi coşuri şi am întâlnit un om, pe drumul pe care-l urma caravana. El însoţea caravana pentru că mergea în acelaşi loc unde mergeau şi ei, dar nu era un negustor. Era un om mai în vârstă. (Cu un ton serios) Era cineva care ştia că există şi alte lucruri. Caravana s-a oprit o vreme. Atunci am ştiut că-mi pot aduce mărfurile pentru schimb. Urmau să rămână acolo peste noapte şi acest om călătorea cu ei. Era un om diferit, care era altfel decât ceilalţi. Era un om blând dar şi puternic, care avea învăţătură şi era foarte smerit. Nu semăna cu alţi oameni de pe această rută comercială, care credeau că tu eşti nimeni şi că ei sunt persoane importante şi atoateştiutoare. Acest om mi-a vorbit ca şi cum aş fi fost importantă. S-a uitat la mine

şi mi-a vorbit. Mi spus „copila mea”. Mi-a vorbit despre alte lucruri, despre alte locuri, despre alte vremuri. S-a uitat la mine şi ştia totul despre mine, nici nu a mai trebuit să-i spun. A simţit durerea, a simţit confuzia din viaţa mea şi a văzut cum trăiesc. Adeseori mă întrebam: „Ce facem noi aici? Asta e tot ce există? De ce nu mai există alte lucruri în viaţa mea, pe care simt cumva că le- am avut altă dată?” Tânjeam după apă. Am auzit că în alte locuri este multă apă, dar nu am văzut asta niciodată. Vreau să fiu acolo unde este multă apă. Viaţa ar fi mult mai uşoară acolo. Iar el vorbeşte despre apă. (Plânge) Vorbeşte despre Apa Vieţii. Vorbeşte despre apă ca şi cum n-ar fi vorba despre apă. (Smiorcăie) Vorbeşte despre lucruri care mă pot elibera. E vorba despre cine sunt eu în interior. îmi spune că dacă îmi pot aminti destul de bine atunci... o parte din mine poate merge în alte locuri, fără ca să mai iau trupul cu mine. îmi spune că acest trup nu sunt eu cu adevărat. Că pot să merg în diverse locuri şi nu trebuie să-mi fac griji că nu sunt bogată şi nu am mai multe oportunităţi în viaţă. Pot fi eu însămi, chiar aici unde sunt. Pot accesa alte lumi şi alte vremuri, pot să-mi vizitez prietenii pe care i-am cunoscut în alte vremuri şi în alte locuri. îmi vorbeşte despre îngeri. (în şoaptă) Uneori am văzut lucruri, dar nu pot să vorbesc despre ele. Nu pot să-i spun nici măcar soţului meu, dar văd cum vin oameni făcuţi din lumină care-mi vorbesc şi atunci mă întreb dacă nu am înnebunit. Acest om îmi spune că acelea sunt fiinţe mari de lumină care mă iubesc şi îmi duc dorul, care au venit ca să mă viziteze. Că pot merge cu ei fără a călători în vreun alt fel. Simt că trebuie să o fac. Pot să merg cu ei, pot să vizitez oameni, pot chiar să mănânc tot ce vreau. Simt că aş putea mânca atunci tot ce vreau, dar presupun că nu va fi adevărat. îmi place senzaţia că pot să iau cu mine în interiorul meu tot ce vreau, inclusiv multă învăţătură, pentru că mi-ar place să ştiu mai multe lucruri. (Iarăşi e copleşită de emoţii) Dar aici nu pot să ştiu mai multe lucruri, fiindcă nu mă poate învăţa nimeni. El îmi spune că aş putea face asta. (Plânge) Dar nu-mi vine să cred. Aş vrea să cred asta. Aş vrea să ştiu mai multe. Mă simt ca şi cum deja ştiu mai multe, dar de fapt nu-i aşa. E greu să explic. El îmi spune că pot să merg în diverse locuri, că mă pot întâlni cu aceste fiinţe mari de lumină pe care le văd, aceste fiinţe care par a fi făcute din flacăra unei lumânări sau aşa ceva.

D: Ei vin la tine când eşti singură?

V: Ei vin la mine noaptea, când toată lumea doarme. Uneori îi văd, uneori îmi vorbesc. Nu am încercat să le vorbesc şi eu, pentru că nu vreau să-i trezesc pe cei din jurul meu. Dar îi ascult. Atunci mă gândesc că poate am înnebunit. Vreau să- i aud dar... Uneori nu vreau ca ei să plece.

D: Şi acest bărbat înţelege aceste lucruri?

V: El înţelege aceste lucruri şi mă înţelege pe mine. El înţelege dorul meu, îmi înţelege frustrarea. Ştie că eu vreau să cunoasc mai multe lucruri şi îmi spune că pot să merg în aceste locuri, unde poţi avea acces la învăţătură. Că pot face aceste lucruri pur şi simplu fiind cea care sunt, acolo unde sunt, iar acest lucru mi se pare extraordinar de interesant şi antrenant.

D: Sunt idei ciudate, nu-i aşa?

V: Sunt idei ciudate. Nimeni nu vorbeşte despre astfel de lucruri.

D: Ştii cine este acest om ?

V: îmi spune că a fost asociat cu o altă persoană. Că au îmbătrânit împreună. îmi povesteşte de alte vremuri, de altă ţară de unde a trebuit să fugă. îmi spune că au trăit în ţara mea mulţi ani şi li se apropie sfârşitul. îmi vorbeşte despre alte vieţi şi îmi spune să nu îmi fie frică. Omul despre care vorbeşte este un om puternic, un om al păcii şi al iubirii care a fost prietenul şi protectorul lui mulţi ani. Dar acum au obosit şi tânjesc să se întoarcă acolo de unde au venit.

întotdeauna am ştiut că am venit din altă parte. El îmi spune că atunci când am terminat cu această viaţă ne vom întoarce acolo şi asta este minunat, este frumos. Şi el va face asta. El şi maestrul său (aşa îl numeşte el) vor merge acolo în curând. Se vor întâlni cu prietenii lor din alte locuri, cu care au fost împreună înainte de a intra în această viaţă. Dar el a învăţat multe lucruri. Ştie multe lucruri şi a trăit multe experienţe, alături de cel pe care îl numeşte „maestrul său".

Nu părea a fi vorba de Isus, pentru că „maestrul" era prea bătrân. M-am întrebat dacă nu cumva trăiau în Ţara Sfântă. Poate era vorba despre unul dintre discipolii lui Isus, care călătoreau şi predau învăţături altor oameni.

D: Ţara asta în care locuieşti are un nume?
V: Este un nume legat de un fluviu pe care îl cunosc. Am auzit cum oamenii vorbesc de un mare fluviu, numit fluviul Indus. E ţara din jurul acestui fluviu, dar nu avem un nume pentru ea aici.

D: Acest bărbat ţi-a spus de unde a venit?

V: El a călătorit departe către vest. A vizit locul unde a trăit altă dată. A avut contacte importante cu oameni pe care trebuia să-i vadă acolo şi a vrut să comunice în continuare cu ei. E un loc îndepărtat, dar drumurile comerciale trec pe acolo şi el călătoreşte cu negustorii, pentru a fi protejat.

D: Da. Ziua în care l-ai întâlnit pe acest om a fost o zi importantă, fiindcă ai găsit în sfârşit pe cineva care te înţelege.
V: El va călători mai departe, dar mi-a lăsat un dar care nu-mi mai poate fi luat. (Plânge) El mă ajută să înţeleg. îmi spune să permit

acestor lucruri să vină la mine fără să opun rezistenţă, să găsesc modalităţi de a învăţa şi de a vizita alte locuri. îmi spune cum să fac asta şi cum să-mi trăiesc viaţa aici. Că pot avea grijă de familia mea, că pot să fiu o soţie bună şi o mamă bună. Pot să ţes coşuri şi pături, dar pot fi liberă să merg în alte locuri unde să cunosc alte lucruri şi să mă hrănesc în acest fel.

D: Asta este foarte important El ţi-a dat un mare dar.

Am dus-o apoi înainte, într-o altă zi importantă din viaţa ei.
V: (Oftat adânc) Mă pregătesc să părăsesc această viaţă. Trupul meu a îmbătrânit şi este slăbit. încep să am viziuni. Am vizitat multe locuri de când l-am întâlnit pe acest om din Iudeea. Este din Iudeea, îmi spune el.

D: De acolo ţi-a spus el că vine?

V: Era din Iudeea. Eu nu ştiu ce este Iudeea, dar sunt mult mai fericită acum la sfârşitul vieţii, pentru că el m-a învăţat multe lucruri. M-a învăţat cum să fiu liberă acolo unde sunt. Mi-a vorbit despre a-ţi părăsi corpul permanent, prin ceea ce noi numim „moarte". Mi-a spus să nu mă tem. Am învăţat multe lucruri de la alţii pe care i-am contactat atunci, fiinţe mari de lumină care nu mor niciodată. Ştiu că mă aflu aici doar pentru puţin timp, că am alte lucruri de făcut, că am alte locuri în care să merg, alţi oameni cu care să interacţionez. îmi părăsesc trupul fără frică.

D: Deci nu e nimic în neregulă cu trupul, este doar obosit?

V: Este doar obosit. Mi-am terminat termenul pe care trebuia să îl petrec aici. Familia mea, ce a mai rămas din ea, este tristă. Le spun să nu fie triști, dar ei nu mă înțeleg. Oricum nu mă înțeleg, niciodată nu m-au înțeles. Ei se bucură că eu sunt mai fericită acum, în ultimii ani din viață, dar nu înțeleg de ce. Le spun să nu se întristeze la plecarea mea. Ei nu înțeleg de ce le spun asta. Am încercat să le transmit învățăturile atât lor cât și celorlalți oameni, dar nu le-au primit foarte bine.

D: întotdeauna ai fost diferită.

V: Așa am fost. Copiii mei se gândesc că poate am dreptate, fiindcă mă iubesc și mă respectă, dar sunt influențați de ceilalți din jur. îmi pare rău să spun asta. Eu plec și sunt bucuroasă că plec. Știu că-mi pot supraveghea familia și copiii, în timp ce ei își vor vedea de viața lor. îi pot supraveghea așa cum știu că și aceste ființe de lumină m-au supravegheat pe mine și m-au păzit.

Am dus-o în punctul în care și-a părăsit trupul (a murit) și am întrebat-o dacă îmi poate povesti cum a fost tranziția.

V: E foarte, foarte pașnică. îi văd pe prietenii mei îngeri cum stau cu mâinile întinse și mă așteaptă. Mă simt tot mai ușoară și în cele din urmă plutesc către ei. Ajung în acest loc minunat al păcii și iubirii. Pace și iubire, lumină și libertate. Am un sentiment minunat că am revenit acolo unde aparțin, de unde simt că am plecat recent, ca și cum n-a trecut decât un minut. Viața mea mi s-a părut a fi atât de

lungă şi grea, dar acum pare că a durat doar un minut.

D: Dacă priveşti de sus viaţa pe care tocmai ai părăsit-o, o poţi vedea dintr-o perspectivă diferită. Ce scop a avut această viaţă ?

V: A trebuit să învăţ cum să integrez această dimensiune cu dimensiunea pământeană, cum să încorporez cunoaşterea tărâmurilor înalte în viaţa mea şi în lumea de zi cu zi de pe Pământ. Este o problemă pe care încă nu am învăţat să o stăpânesc. Am învăţat mult în această viaţă şi a meritat să trec prin toată durerea, ca să învăţ că acest lucru se poate face. în final cred că am integrat toate astea cu succes.

D: Deşi ai întâlnit multă opoziţie şi ai fost ridiculizată.

V: întotdeauna va exista opoziţie, în viaţa de pe Pământ. Când îţi aduci amintirile şi cunoaşterea din dimensiunile înalte, îţi aminteşti viaţa dinaintea acestei vieţi. Ştii că mai există şi alte lucruri şi nu te limitezi doar la ceea ce se află în faţa ta. întotdeauna vor fi oameni care trăiesc numai la acest nivel, care-i vor lovi pe cei care îndrăznesc să se gândească la altfel de lucruri. Asta mă va ajuta şi în vieţile din viitor fiindcă în orice viaţă voi merge, întotdeauna va exista rezistenţă.

D: Dar nu-i mai greu să ai aceste amintiri, atunci când te afli în lumea fizică?

V: Se pare că întotdeauna voi avea aceste amintiri. Mi se spune că eu nu pot uita complet. Asta mă va ajuta să mă pregătesc şi să integrez astfel de lucruri, pentru că am ales la nivel înalt să nu uit lucrurile complet. Să nu trec complet dincolo de voal. Eu am ales asta. Şi alegând asta, a trebuit să învăţ cum să integrez aceste informaţii.

D: Dar nu e mai greu să trăieşti într-o viaţă, când ai astfel de amintiri?

V: Este greu dar din perspectiva înaltă, am ales să am anumite dificultăţi în această viaţă din planul fizic, fiindcă ele mă ajută să cresc spiritual. Nu e important cât de uşoară îmi este viaţa. Singurul lucru important este cât de mult cresc. Şi asta e calea pe care am ales-o eu pentru a creşte. Nu am coborât într-o viaţă fiind complet oarbă şi surdă faţă de imaginea mai largă a lucrurilor. Am ales să nu uit ce anume am venit aici ca să fac. Am venit cu amintirea lucrurilor pe care trebuie să le învăţ. Uneori durează o vreme ca să adun toate piesele la un loc şi să-mi amintesc ce înseamnă asta şi ce anume trebuie să fac şi cum fac. Dar aceasta este calea pe care am ales-o atunci când m-am consultat cu bătrânii, în viaţa dintre vieţi.

D: Da. Dar asta îţi face viaţa mai grea.

V: Viaţa este mai grea. Am ales această cale, prin care spiritele trec prin dificultăţi.

D: în toate vieţile tale vei ţine minte mai mult, în comparaţie cu alţi oameni.

V: Aşa e. Voi şti lucruri, îmi voi aminti lucruri, iar asta mă va ajuta să-mi amintesc cine sunt şi ce am venit să fac în această viaţă. Eu simt că dacă trec prin aceste experienţe dificile, voi realiza mai mult decât dacă trăiesc viaţă după viaţă, uitând ce am venit aici să fac şi cum să o fac. Aşa încât am venit cu amintiri parţiale, destul cât să mă impulsioneze, să ştiu că există lucruri care trebuiesc învăţate şi făcute, să ştiu că există mai mult. M-am temut foarte mult că mă voi pierde şi voi uita ce am venit să fac aici, că voi pierde ocazia şi îmi voi irosi timpul, că ar fi posibil să le fac rău altor oameni şi să-i stânjenesc pe calea lor de evoluţie. Aşa încât am ales să păstrez mai multă

înţelegere şi lumină, deşi e foarte greu pentru mine să integrez aceste lucruri. Dar am prieteni care au venit alături de mine în mai multe vieţi şi am făcut o înţelegere cu ei, ca să ne ajutăm între noi, ca să ne amintim. Aşa s-a întâmplat şi cu acest om minunat pe care l- am întâlnit în calea mea. El a ştiut şi la fel am ştiut şi eu înainte să intrăm în aceste vieţi, că ne vom întâlni. A fost o promisiune karmică. Am făcut astfel de înţelegeri şi cu alţi oameni, în alte vieţi. Eu îmi aminteam suficient de multe lucruri ca să pun întrebări şi ei urmau să mă ajute să găsesc răspunsurile.

D: Deci în orice viaţă vei merge, întotdeauna vor exista acolo astfel de oameni pe care să-i întâlneşti.
V: întotdeauna vor fi. Nu sunt niciodată singură. Am mulţi prieteni, cunoştinţe din trecut sau oameni care au fost asociaţi cu mine. Cu toţii cunoaştem pericolul de a te pierde în mlaştină şi avem un sistem de siguranţă.

D: Ce vrei să spui prin sistem de siguranţă?

V: Poate că mergând într-o viaţă voi uita totul, dar am prieteni iubitori care vor merge şi ei în această viaţă, pe care îi voi întâlni. Ne-am promis că ne vom reaminti unul altuia cine suntem, ca să ne amintim ce ştiam. Dacă unul din noi îşi aminteşte ceva şi altul îşi aminteşte altceva, ne vom ajuta unul pe celălalt. Stabilim un fel de „coduri”. Dacă unul îşi aminteşte o frază sau o propoziţie, asta va declanşa în cealaltă persoană lucruri care vor deschide calea amintirii şi a cunoaşterii.

D: Ştiţi cum să vă identificaţi unul pe altul?

V: Facem un anumit lucru pentru celălalt. Nu este un cod la nivel conştient. Sunt lucruri stabilite dinainte pe care le spune cineva, şi când spui acest lucru se va descărca un volum întreg de informaţii. Ne vom întâlni atunci când eu sunt gata sau tu eşti gata. Şi vom face asta unul pentru celălalt. E ca un sistem de siguranţă pe care-l stabilim atunci când intrăm într-o viaţă în care ne temem că vom uita lucruri.

D: Şi te întâlneşti întotdeauna cu aceşti oameni, în diferite vieţi. E corect ceea ce spun?

V: Afirmaţia este corectă. îmi ia ceva „timp" (cum spuneţi voi) după o viaţă, ca
să mă odihnesc şi să mă gândesc la tot ce am învăţat şi la lucrurile pe care nu le- am învăţat.

D: Ca să asimilezi experienţa, da.

V: Ca să asimilez este un cuvânt bun. îmi ia ceva timp să fac asta şi apoi sunt liberă să fac ce aleg. Pot să aleg multe căi, de exemplu să intru în altă viaţă. Am ales să intru în altă viaţă destul de des, cu intervale când mergeam la învăţătură înaltă sau făceam diverse lucruri pentru alţii, în lumea spiritului. Uneori doar petrec timpul lucrând cu alţii care se află în planul terestru, îi vizitez şi îi inspir. Şi mai există şi tovarăşii mei de suflet, pe care-i vizitez în diverse vieţi. Petrec timp cu ei şi în starea de vis le şoptesc diverse lucruri, îi influenţez, îi păzesc. Uneori merg în vizită în alte zone ale învăţării, alteori doar mă relaxez, dar întotdeauna va veni un timp când mă voi consulta cu cei pe care eu îi numesc „bătrânii".

Am dus-o apoi pe Virginia înainte în timp lăsând în urmă cealaltă entitate, ca să-i pun întrebări despre viaţa din prezent. Subconştientul

a întâmpinat dificultăţi în a lăsa cealaltă personalitate în trecut.

V: E ca şi cum Virginia ar fi şi acum femeia din ţara aceea aridă, care acum este India. E ca şi cum ea ar fi acea persoană acum. Aceasta este o comparaţie pe care aş vrea ca ea să o înţeleagă. La fel ca persoana aceea, ea se află la un anumit nivel şi străinul care a trecut prin zona sa (Atenţie! El nu se trăgea din zona din care era ea), doar trecea pe acolo pentru scurtă vreme, ca să cunoască oamenii... Mai sunt şi alţi oameni care sunt ca acest călător, care au venit să-i aducă înţelegere şi iluminare, arătându-i cum să se privească pe sine, ca să descopere libertatea şi să îşi amintească cine e.

D: De asta a ales subconştientul să îi arate această viaţă?
V: Este o comparaţie. Şi în viaţa de acum ea este o femeie care munceşte din greu. Face o muncă grea şi întâmpină uneori probleme în integrarea cunoaşterii din viaţa sa de zi cu zi, de la locul de muncă. La locul său de muncă există oameni care nu vor să audă nimic despre latura sa mistică (Virginia este asistentă medicală într-un spital mare) şi acest lucru este adeseori frustrant. Există fiinţe care vin la ea noaptea, ca să o înveţe alte lucruri, care o duc pe alte tărâmuri şi îi arată multe lucruri. Aceasta este modalitatea sa de a creşte în viaţa de acum. A fost de acord să meargă pe această cale şi să se întâmple aceste lucruri, ca să-şi amintească faptul că mai există şi alte lucruri, în afară de ceea ce există aici şi acum şi de munca din fiecare zi, că se întâmplă lucruri la diverse nivele. S-a făcut această înţelegere, înainte ca ea să coboare în această viaţă. Ea are multe lucruri de făcut în această viaţă. Are multă karma de reglat şi ţelul său a fost să ajute oamenii să-şi amintească cine sunt ei. S-a temut că va uita cine este şi nu va mai putea să se ajute pe sine însăşi sau să ajute pe altcineva.

în timpul meditaţiei şi a visurilor sale, Virginiei i-a apărut o entitate pe care a numit-o „Heperon”. Ea a dorit să afle dacă aceasta este o entitate reală şi dacă da, cine era ea.

V: Heperon este o parte integrală din fiinţa sa. Ea nu s-ar fi oferit să vină ca voluntar pe Pământ, dacă nu ar fi ştiut că „tovarăşul său de suflet” (cum îl voi numi) – această persoană foarte dragă din grupul său de suflete de pe altă planetă, va fi cu ea. El a asigurat-o că în cadrul acestei înţelegeri, ea va coborî pe Pământ şi el o va păzi. La un anumit nivel, va fi mereu cu ea. El este ceea ce voi numiţi o fiinţă „multidimensională”. El poate face multe lucruri în multe dimensiuni şi o poate supraveghea şi pe Virginia şi face parte din viaţa ei. Existenţa ei pe Pământ se face cu această cunoaştere pe care Heperon o supraveghează de sus, am putea spune. El poate fi în multe locuri în acelaşi timp. El este ceea ce voi numiţi un înger. El este pentru ea un înger.

D: Deci este foarte important în viaţa ei.
V: Această conectare este foarte importantă. Este în centrul vieţii sale pe Pământ.

D: Asta e foarte bine. Ea mai are câteva întrebări. Dorea să afle dacă are vreo legătură cu Isus.

V: A existat un incident în Kaşmir, unde a întâlnit un tânăr care era Isus. Ea era o preoteasă pe vremea aceea, iar Isus călătorea cu unchiul său Iosif şi studia cu învăţători înţelepţi. A fost o întâlnire reală şi este o amintire foarte adevărată şi profundă. Amintirea păcii şi seninătăţii de atunci a ajutat-o în multe feluri, în viaţa sa curentă. Dacă se acordează la această amintire a sufletului şi la pacea şi iubirea care emană din ea, acest lucru va acţiona ca o forţă de stabilizare în viaţa sa. El este ca o stâncă şi o ancoră de iubire şi pace. Există această cunoaştere internă. Viaţa care s-a revelat astăzi în această sesiune, a fost următoarea încarnare a Virginiei.

D: După viaţa din Kaşmir?

V: După cealaltă viaţă, da. Acel bărbat (acesta nu e un lucru în general acceptat)... dar acel bărbat care a învăţat-o acele lucruri minunate, a trăit o viaţă lungă alături de Isus.

D: Mi-am dat seama că nu era Isus, pentru că era mai bătrân.

V: El a fost un tovarăş al lui Isus. Şi purta în el cunoaşterea, astfel încât se poate spune că Isus a avut contact cu viaţa sa de două ori. Am încheiat sesiunea punând întrebări despre problemele fizice ale Virginiei. Acestea erau cauzate de munca sa neîntreruptă în atmosfera negativă din spital, unde rămânea chiar şi după ce nu mai era nevoie de ea acolo. Ea vroia să ajute oamenii, dar energiile din acel mediu o secau de forţă şi de viaţă. Venise vremea să lucreze în altă parte. Ea va putea în continuare să ajute oamenii. Va putea lucra cu cei aflaţi în pragul morţii, dar trebuia să părăsească spitalul, fiindcă era un mediu prea nociv pentru ea.

CAPITOLUL 16

în căutarea înţeleptului

Aceasta este o nouă sesiune pe care am făcut-o la Clearwater, Florida, când ţineam o prezentare la o expoziţie, în luna octombrie 2002. Are legătură cu un înţelept, dar este un înţelept din altă categorie.

Când Nancy, clienta mea, a coborât de pe nor, s-a găsit stând cu picioarele goale pe un pietriş cu pietricele ascuţite, cu bucăţele de rocă sfărâmată. Se simţea incomod şi s-a simţit şi mai rău când s-a văzut că stătea pe marginea unei faleze. A văzut că era un bărbat

tânăr, cu păr brunet tuns scurt şi purta o vestă groasă matlasată şi pantaloni făcuţi dintr-un material aspru. „Mă aflu aproape de marginea falezei. Simt că vreau să mă îndepărtez de margine, dar mi se spune să nu mă întorc. E cineva în spatele meu. Vreau să fug”, spuse ea cu un oftat adânc. „Vreau să fug. De ce mă obligă să fac asta?” Răspunsul i-a venit ca o revelaţie: „Ei încearcă să mă sperie.”

Am întrebat-o dacă dorea să se întoarcă, să vadă cine era în spatele ei. „Sunt mai mulţi inşi. Simt că dacă mă apropii de margine am să alunec şi am să cad. Iar ei mă obligă să stau în picioare ca şi cum ar vrea să mă înveţe ceva, să-mi aplice o lecţie. Dar eu nu înţeleg care este lecţia. Sunt oameni foarte mici de stat, cu păr deschis la culoare, aproape alb. Eu sunt mult mai mare decât ei şi mai înalt cu aproximativ 30 de centimetri. Tenul meu are o culoare diferită, sunt mai închis la ten. Ei sunt foarte deschişi la culoare. Sunt diferiţi faţă de mine. Simt că eu călătoream şi am trecut prin satul lor. Ei se tem de mine. Nu ştiam unde mă aflu. Pur şi simplu am dat peste acest loc. La început am crezut că erau doar nişte copii, fiindcă ei nu au arme. Dar cumva m-au forţat să vin aici.”

D: Ce fel de sat au ei?

N: Hmm. Văd că ei pot să se ascundă. Nu ştiu cum să explic asta, dar pot să dispară. De asemenea îşi pot ascunde locuinţele. Le fac să se topească în mediul înconjurător, în natură. Când l-am văzut la început, am crezut că-i un sat de copii. Locuinţele aveau acoperişurile de iarbă, erau ca nişte colibe micuţe. Dar nu era înfăţişarea lor reală. Era un camuflaj pe care îl foloseau. Nu aşa arată casele lor. Era un truc şi parcă se jucau cu mine. E foarte derutant.

D: Asta ai văzut când ai intrat în sat?

N: Da. Am văzut colibele micuţe cu acoperişuri de iarbă şi ei arătau ca nişte copii care se joacă. în realitate, casele lor sunt ascunse. E un fel de camuflaj. Le ascund în panta dealului. E ciudat. Nu ştiu cum arată locuinţele lor cu adevărat. Ştiu doar că sunt ascunse.

D: Ai venit de departe până aici?

N: Am urcat sus în munţi.

D: Acolo se află locuinţa ta?
N: Nu. Eu doar treceam pe aici. E la o altitudine foarte înaltă. Doar călătoream pe aici. (Oftat adânc) Eu vroiam să merg departe, la răsărit. Asta era intenţia mea de călătorie. Am auzit povestiri despre un om cu puteri magice ,pe care doream să-l văd. El se află departe în munţi. Undeva foarte sus. Un om care are puteri magice, un om sfânt. Am auzit poveşti despre el şi doream să-l găsesc.

D: Se pare că urma a fi o călătorie lungă.

N: Foarte lungă. Credeam că va dura un an sau mai mult ca să ajung acolo. Aveam provizii, dar oamenii ăştia mi le-au luat.

D: Acolo unde locuiai tu ai avut o familie?

N: Simt că eram singur.

D: Deci erai liber să călătoreşti dacă doreai? (Da). Trebuia să mergi mai departe şi ai dat peste acest sătuc?
N: O, da. Mult mai departe. Eu călătoresc de multă vreme. Am ocolit latura muntelui. Nu eram atent. Peisajul era atât de frumos şi apoi deodată am văzut aceste colibe şi am auzit oamenii din interiorul lor. Am crezut că sunt nişte copii care se joacă, dar i-am speriat. Am privit în interiorul locuinţelor şi i-am speriat. Se pare că e un loc unde nu vine nimeni. Este un loc ascuns, un loc secret.
D: Deci i-ai înspăimântat, fiindcă nu trebuia să fii acolo.

N: Da. Nu pot să comunic cu ei prin cuvinte. Ei nu înţeleg ce le spun. încerc să le spun că nu le voi face nici un rău, dar ei nu înţeleg.

D: Ai spus că ţi-au luat proviziile?

N: Da. Aveam nişte pungi din piele, agăţate de mine cu curele. (Face mişcări cu mâinile, indicând ceva agăţat de umeri) Şi curelele astea erau legate de-a curmezişul trunchiului meu. Aveam o pungă mare cu apă şi nişte uscăciuni. Şi din când în când mă opream şi făceam rost de mâncare pentru călătorii. Mă opream în diverse locuri, unde oamenii îşi împărţeau hrana cu mine. Dar locul ăsta e diferit. Oamenii ăştia arată altfel. Sunt foarte palizi şi mici de stat, cu pielea foarte deschisă şi părul aproape alb.

D: Trăsăturile lor sunt diferite?

N: Da. Aşa este. Toţi au aceleaşi trăsături. Ochii lor sunt diferiţi. Nu sunt albaştri nici verzi, au amândouă culorile cumva, sunt aproape turqoaz, un verde albăstriu. Trăsăturile lor sunt mici şi ascuţite. Au nasul foarte mic şi o bărbie micuţă. Trăsături delicate şi ascuţite.

D: Arată a fi bărbaţi sau femei?

N: Văd nişte tineri, care par a fi copiii lor. Sunt alături de ei. Există şi parteneri
adulţi. Au şi familii. Sunt organizaţi în familii, dar părinţii
arată foarte asemănători.

D: E greu să distingi ce sex au ? (Da) Ai încercat să-i împiedici să-ţi ia proviziile?

N: Nu. Stăteam doar acolo liniştit, foarte liniştit, iar ei au venit la mine şi mi le- au luat. De ce mi-au luat pantofii? (Era uimită de propria sa reacţie). Pur şi simplu i-am lăsat să o facă. Am stat acolo fără să fac nimic. Asta e foarte ciudat. Am stat acolo foarte liniştit şi ei au venit la mine pe cărarea asta cu pietre ascuţite, care îmi rănesc picioarele. (Se crispează de durere) Mi-am rănit picioarele. (Are o revelaţie) O, era locul lor secret. Nu trebuia să-l descopere nimeni, iar eu i-am descoperit. Ei nu vor să-mi facă rău, dar nu mă pot lăsa să plec fiindcă se tem că voi aduce alţi oameni aici, sau voi vorbi despre ei. Dar eu nu am să spun nimănui. Am încercat să le spun că nu voi spune nimic. (Oftat adânc) Vreau să scap de pe faleză. Ei stau în spatele meu, la depărtare. Ei nu mă ating, nu au arme, dar gândurile lor mă împing peste margine. (Cu un ton sever) Dar eu rezist. Nu am să-i las să-mi facă asta. (Cu hotărâre) Am să mă întorc. Ştiu că pot face asta. Am să mă întorc cu hotărâre. Şi am să le spun să înceteze, încetaţi! (Respiră adânc, îşi ridică mâna cu palma înspre ei) Le spun să înceteze. (Oftat de uşurare) Iar ei încetează. Eu sunt foarte ferm. Nu am să-i las să-mi

facă asta. Credeam că dacă fac ceea ce vor ei, au să vadă că nu intenţionez să le fac nici un rău. Dar acum îmi dau seama că trebuie să le spun să înceteze. Nu am să- i las să mă oblige să fac asta. Unul din ei îmi aduce acum proviziile şi pantofii. Mi le înmânează, ca să îmi pot continua drumul. Le pare rău că s-au purtat aşa. îşi cer scuze. Ei nu vorbesc, dar eu pot simţi ceea ce simt ei. Simt că le pare foarte rău că s-au purtat urât.

D: Ai reuşit să le comunici că vei păstra secretă existenţa lor?

N: Da. Când m-am întors şi le-am spus să înceteze. Eram foarte furios. M-am simţit foarte puternic. Le-am spus că nu le voi face nici un rău şi nu voi dezvălui nimănui existenţa lor, dar nu-i voi lăsa să mă facă să sar în prăpastie. Le-am spus că era o greşeală, iar lor le-a părut rău pentru cum s-au purtat.

D: Poate că ei credeau că doar aşa se puteau proteja.

N: Erau foarte speriaţi. Iar acum eu plec. Urc dealul. (Oftat adânc) Ei mă privesc cum plec şi încep să plece şi ei. Mă opresc în vârful dealului. îi văd cum coboară. Of, am scăpat. Sunt în siguranţă. îmi continui drumul. Dar e foarte ciudat. Ştiu că ei nu trebuiau să fie acolo, fiindcă ei sunt altfel. Fiindcă ei nu aparţin aici, în acest timp.

D: în acest timp?

N: Ei nu aparţin în acest timp. (Se gândeşte cum să-mi explice) Simt că ei vin din alt timp. Ei vin din viitor. Vin de foarte departe din viitor.

Pur şi simplu am dat peste ei aici. Simt că ei se află aici de multă vreme, pentru că au simţit că sunt în siguranţă în acest loc. Nimeni nu trebuia să-i descopere aici.

D: De ce ai sentimentul că ei vin din viitor?

N: Nu ştiu. Ştiu doar că vin din viitorul îndepărtat. Ei nu sunt din acest loc şi din acest timp. Ei nu sunt de aici. Ei au crezut că vor găsi o ascunzătoare bună aici.

D: Mă întreb de ce anume se ascund.

N: Nu ştiu.

D: Dar oricum, i-ai înfruntat.

N: Da. Sunt în regulă. Am scăpat. (Oftat de uşurare) Mă bucur să-mi continui drumul. Aştept cu nerăbdare să întâlnesc acel om deosebit. Ştiu că îl voi întâlni pe înţelept.

Am dus-o apoi pe Nancy mai departe în viitor, într-o zi importantă.

N: (Zâmbeşte) Mă aflu aici. Sunt emoţionat. Am întâlnit mulţi oameni în călătorie. Am auzit poveşti despre acest om, tot timpul. Simt că sunt mai bătrân.

D: Dar nu ai mai întâlnit pe nimeni atât de ciudat ca omuleţii aceia micuţi.

N: Nu. (Râde) Asta s-a întâmplat o singură dată.

D: înşeleptul locuieşte într-un oraş?

N: Nu. El locuieşte sus în munţi, dar toată lumea din oraş îl cunoaşte ca pe un om sfânt. Mă aflu într-un fel de piaţă.
D: Ştii numele oraşului? Ai auzit pe cineva rostindu-l?

N: Pare a fi în munţii Himalaia. Este un nume pe care îl folosesc ei, dar oraşul se află la o înălţime mai mică. (Puteam să văd că se străduia să-şi amintească numele) Nu cred că ăsta-i numele pe care-l folosesc ei, dar îmi vine să spun Katmandu, deşi cred că este un nume recent. Nu cred că era numit aşa pe vremea mea. Sunt mulţi munţi înalţi împrejur. Oraşul se află la o înălţime mare, dar e mai jos de locul unde se află înţeleptul.

Când a vorbit despre munţii Himalaia, m-am gândit imediat la Tibet. Am căutat într-o enciclopedie şi m-a mirat să descopăr că localitatea Katmandu se află în Nepal, pe un platou la 4000 de picioare deasupra nivelului mării, înconjurat de munţi foarte înalţi. Lanţul muntos Himalaia are cei mai înalţi munţi din lume şi formează graniţa nordică a Nepalului şi a Chinei. Eu nu ştiam că munţii Himalaia ajung atât de departe. Şi cred că nici Nancy nu ştia acest lucru. Ar fi fost mai firesc ca ea să spună că se afla în Tibet, când se gândea la munţii Himalaia. Se pare că această amintire este reală, fiindcă nu corespunde la fantezia pe care ar fi creat-o mintea noastră conştientă. Omuleţii ciudaţi nu se potriveau nici ei în acest cadru, dar toate astea au primit răspuns, înainte să se termine sesiunea.

D: El se află mult mai sus. îl cunoaşte cineva pe acest înţelept?

N: Da. Este o persoană specială, de la care eu simt că pot să învăţ. (Pauză lungă) Trebuie să mă odihnesc aici şi să mă spăl. Călătoresc de multă vreme. Simt că trebuie să mă odihnesc puţin şi să-mi ajustez corpul la altitudinea înaltă. Nu cred că sunt îmbrăcat destul de călduros. Trebuie să-mi mai pun pe mine nişte haine, pentru că altitudinea e foarte înaltă şi este frig.
M-am hotărât să o duc mai departe în viitor până în clipa în care a urcat pe munte, ca să-l găsească pe omul pe care îl căuta.

D: Ţi-au spus unde este el?

N: Ştiu unde este. Simt cum mă atrage înspre el... cum mă cheamă. El ştie că vin şi îmi arată drumul. Simt cum mă atrage tot mai în sus. Aici panta este foarte abruptă şi îmi este foarte frig.

Tremura. Până şi vocea îi tremura. I-am dat instrucţiuni să nu simtă nici un disconfort fizic.

D: Este şi zăpadă ?

N: Nu. E doar foarte abrupt. Nu e iarna, dar bate vântul. Mă aflu acum pe un teren plat. Văd o peşteră. El este în interior. E întuneric şi linişte, dar sunt lumânări înăuntru. Mă opresc o clipă şi ochii mi se ajustează la lumina din interior. El este aici.

D: Poţi să-l vezi? (Aprobă din cap) Cum arată?

N: (Respiră adânc) Văd silueta unui om, dar este format din energie, nu are corp solid. (Râde pe neașteptate) îmi spune că el este întruparea a mai mulți oameni sfinți. îmi arată mai întâi un sfânt în haine zdrențăroase, într-un fel de robă lungă și maronie, cu păr murdar și încâlcit și cu o barbă lungă închisă la culoare. Apoi deodată se transformă într-o ființă curată și pură și văd că e format din mai multe ființe, nu este doar o singură persoană. Are în el mai multe suflete. Este compus din... (întâmpină dificultăți în găsirea unui termen potrivit)

D: Este un compus ?

N: Da. Un compus din suflete. E foarte strălucitor. Arată ca o lumină strălucitoare, dar are forma unui om. Este amândouă – om și lumină. Se poate transforma dintr-un om într-o formă umană din lumină strălucitoare, o lumină aproape orbitoare.

D: De asta poate să trăiască într-un loc atât de ciudat, pentru că nu are corp solid?

N: Da. El se poate ajusta oriunde, în orice mediu înconjurător care nu-l afectează.

D: Dacă vin alți oameni, îl vor vedea așa?

N: Doar puțini oameni vin la el. Oamenii știu că el este aici, dar puțini călătoresc ca să-l vadă. (Pauză) Trebuie să ai o chemare pentru asta.

El te cheamă.

D: Mă întrebam dacă a mai venit cineva din sat. Şi dacă l-ar vedea ca pe o fiinţă umană, sau aşa cum îl vezi tu.
N: Ei ştiu că nu pot să vină. Trebuie să fii chemat pentru asta. Ei ştiu că el este aici, dar sunt puţini cei pe care îi cheamă. El poate exista în mai multe locuri, în acelaşi timp.

D: Dar tu a trebuit să faci călătoria asta aici? (Da) Nu l-ai fi putut găsi în altă parte?

N: Nu. A trebuit să vin aici. Aici a dorit el ca să vin. Călătoria a fost foarte importantă. El a trebuit să ştie că eu credeam în el. A trebuit să ştie că eram vrednic de... Să ştie că am avut o chemare suficient de puternică în mine.

D: Fiindcă altminteri ar fi putut să ţi se arate oriunde. (O,da) Dar trebuia să ştie că ai determinarea şi puterea de a călători atât de departe, ca să îl găseşti. (Da)Ce anume te-a făcut să ai această determinare?

N: Doar simţeam pur şi simplu că trebuia să ajung aici. Am fost atras către el. Simţeam că este ceva ce trebuie să învăţ de la el. Nu puteam să nu vin. A trebuit să vin. Urma să fac asta. Nu îmi păsa cât va dura ca să ajung aici, dar trebuia să-l întâlnesc.

D: Dar în viaţa ta normală, atunci când ai început, erai şi tu un om sfânt sau erai o persoană normală?

N: Asta a fost cu atât de mult timp în urmă. Am fost un fel de ucenic. Nu-mi plăcea. Făceam asta pentru că... trebuia să fac şi eu ceva. Lucram cu mâinile, eram un fel de zidar cred. învăţam să fac diverse lucruri, Eram tânăr.
D: Apoi ai simţit această chemare către acest om, deşi nu avea nici un sens.

N: Da. Ştiam că trebuie să-l găsesc. Eu nu eram ca ceilalţi. Simţeam că nu aparţin acolo, în localitatea aceea. Simţeam că sunt diferit. Oamenii erau foarte săraci şi foarte murdari şi munceau tot timpul. Erau buni cu mine, dar nu cred că aparţineam de acel loc. Cred că doar m-am oprit acolo o vreme, pentru că nu ştiam unde să merg. Ştiam că trebuie să-l găsesc pe acest om. Nu ştiam în ce direcţie să merg. Ştiam că dacă rămân pe calea către el, îmi va oferi tot ce era necesar. Că putea să-mi dea hrană şi mâncare, dar trebuia să rămân pe calea către el. Puteam să mă opresc oricând dacă doream pentru o vreme, dar eu nu doream să mă opresc.

D: Acum că l-ai găsit, ce vei face?

N: El trebuie să mă înveţe multe lucruri.

D: Vei rămâne cu el?

N: Da, pentru o vreme, până va veni momentul să plec. Sunt singurul care a rămas aici la el. Suntem doar noi doi. Nu mai e nimeni altcineva.

D: Nu mai are alţi studenţi.

N: Nu. Doar eu. El m-a chemat de foarte, foarte departe.

D: Ce anume trebuie să te înveţe?

N: (Pauză lungă) Voi deveni unul din copiii lui. Şi făcând asta, voi putea împărtăşi cu alţii învăţăturile lui. învăţăturile celor mulţi vin din Unicul. Eu încerc să înţeleg, deşi mai am multe lucruri de înţeles. Va dura mult timp. Voi sta mult timp cu el, ca să înţeleg lucrurile pe deplin. El are multe lucruri pe care să mi le predea.

Am simţit că asta va dura multă vreme, aşa încât l-am dus în viitor. „De câtă vreme te afli aici?"

N: (Oftează adânc) A trecut iarna acum a venit primăvara. Sunt aici de ceva vreme. (Râde) Faţa îmi este acoperită de păr. (Am râs) Şi părul de pe cap s-a lungit. Simt că sunt mai bătrân. Sunt încă tânăr, dar mă simt mai bătrân. Aproape a venit vremea să plec.

D: Ce te-a învăţat? Ce învăţături ai primit de la el?

N: (în şoaptă) Atât de multe! El îmi spune că dacă voi avea nevoie de informaţii, ele vor fi acolo. Dar mă trimite în drumul meu cu cunoaşterea adevărului, a simplităţii, a învăţăturilor lui Cristos, a învăţăturilor multor înţelepţi, ale lui Budha, a învăţăturilor celor mulţi care sunt la fel. Ei păstrează aceleaşi adevăruri.

D: Toţi oamenii înţelepţi.

N: Isus nu a fost singurul. Au fost mulţi învăţători. Au existat şi învăţătoare femei, care aveau această energie christică.

D: Abilităţile şi cunoaşterea.

N: Da. Aproape a venit timpul să plec, ca să împărtăşesc adevărul cu alţi oameni.

D: L-ai întrebat vreodată de unde vine şi ce este? Ai spus că nu era uman, că nu avea corp solid.

N: O, eu ştiu asta, nu trebuie să îl întreb. El este Energia Christică. El este energia lui Dumnezeu manifestată în diferite locuri, pe toată planeta.

D: El cum anume ţi-a predat învăţăturile sale?

N: Am dormit multă vreme. Aşa s-a întâmplat, în timp ce dormeam.

D: Ai absorbit cunoaşterea, pur şi simplu. Ai absorbit e un cuvânt potrivit?
N: Da. Aşa e. Am absorbit-o. Iar acum trebuie să plec. Sunt foarte bucuros.

D: Nu-ţi pare rău că pleci?

N: Nu, fiindcă ştiu că el este întotdeauna cu mine.

D: Nu pierzi niciodată contactul cu el?

N: (Răspunde emoţionat) Nu. El face parte din mine.

D: Pentru că a pus toată cunoaşterea şi informaţia, înăuntrul tău.

N: Da. Şi e o mare bucurie.(E copleşită de emoţii şi aproape plânge) Cobor cu grijă panta muntelui. Am grijă unde păşesc, pentru că sunt foarte multe pietre şi e foarte abruptă. Când ajung în sat, sunt întâmpinat de toată lumea cu flori, muzică şi dans. E sărbătoare.

D: Sărbătoresc faptul că te-ai întors printre ei?

N: Da. (Zâmbeşte) Totul e foarte festiv, culori, muzică, banchet. Rămân acolo o vreme. Mi se aduc haine şi provizii. Sunt onorat. După o vreme simt că trebuie să plec. Nu ştiu exact unde. (Chicoteşte) Trebuie să călătoresc şi să întâlnesc oameni. Simt că trebuie să merg spre sud.

D: Să te îndepărtezi de munţi?

N: Da. Mai departe spre sud. Nu ştiu exact ce voi face, dar ştiu că trebuie să îi urmez învăţăturile şi să vorbesc cu oamenii.

D: Să împărtăşeşti ceea ce te-a învăţat el? (Da) Crezi că va fi bine?

N: Da. Ştiu că va fi. Sunt fără teamă. Vor avea grijă de mine. Fără teamă.

L-am dus înainte în timp într-o zi importantă, fiindcă ştiam că această călătorie poate dura mult timp.

N: Este ziua morţii mele. Sunt foarte bătrân. Au fost multe nunţi şi multe binecuvântări. Mulţi oameni pe care i-am iubit, mulţi oameni pe care i-am influenţat. Sunt mulţumit de viaţa mea. Am mulţi copii şi nepoţi, mulţi oameni care mă iubesc. S-au adunat în jurul meu, dar eu sunt gata să plec.

D: Ai reuşit să dai mai departe cunoaşterea, către alţi oameni?

N: Da. Venea, era la dispoziţia mea când aveam nevoie de ea. Când vorbeam, când spuneam povestiri şi fabule.
D: Şi nu te-ai îndoit niciodată. Ştiai că va fi acolo, când ai nevoie de ea. (Da) în ziua morţii tale, ce anume a făcut corpul să-şi oprească starea de funcţionare?

N: A venit vremea să plec. Sunt doar bătrân şi obosit, iar el mă cheamă. Mă cheamă iar. E timpul să mă odihnesc. îmi spune că l-am servit bine şi acum a venit timpul pentru răsplată. Iar eu sunt foarte fericit. (Un oftat de mulţumire) Simt pace. Ştiu că voi pleca în curând.

D: Să mergem acolo unde se întâmplă asta. Ce se întâmplă când treci dincolo?

N: (Oftat adânc) Eu doar... doar am plecat. (Chicoteşte) Am plecat. Simt o mişcare, văd lumină, mă aflu acolo şi am plecat. (Râde) E foarte uşor.

D: E cineva cu tine?

N: Simt prezenţa câtorva care au venit să mă însoţească, dar de fapt nu am nevoie de ajutorul lor. Pentru că mi s-a spus cum să fac asta înainte. Erau acolo în caz că aş fi avut nevoie de ei. Dar eu pur şi simplu am alunecat afară din această lume şi am plecat.

D: Spui că el te chema ca să-ţi primeşti răsplata. Ce răsplată vei primi?

N: Eu pur şi simplu m-am descotorosit de corpul acela bătrân şi obosit. Simt că sunt aceeaşi persoană, dar nu mai port acel corp greoi şi obosit.
D: Din punctul acesta de observaţie, poţi să îţi treci în revistă întreaga viaţă. Se pare că a fost o viaţă plină de satisfacţii.

N: Da. Foarte mulţumitoare.

D: Ai făcut multe lucruri bune. Ce vezi când priveşti la viaţa ta? Ce lecţii a trebuit să înveţi în această viaţă, când priveşti înapoi?
N: Am avut multe lecţii de învăţat, în această viaţă. Lecţii de credinţă, de a crede în mine şi în dimensiunea spiritului. A trebuit să învăţ că nu voi fi acceptat cu uşurinţă. A trebuit să învăţ că trebuie să îmi folosesc puterea şi blândeţea împreună. Nu era vorba doar de una sau

de cealaltă ci de combinarea lor ,în care să îţi foloseşti puterea îmbinată cu blândeţea şi iubirea.

D: Acestea sunt lucruri importante, nu-i aşa?

N: Da. Am atins multe suflete în viaţa aceea.

Am rugat atunci entitatea să rămână acolo unde se afla şi am adus înapoi în trup personalitatea lui Nancy. După ce am orientat-o în trup, am cerut să vorbesc cu subconştientul său, ca să aflu mai multe informaţii despre această sesiune ciudată.
D: De ce ai ales să-i arăţi această viaţă lui Nancy?

N: (Oftat adânc) Era nevoie să îşi amintească legătura sa puternică cu energia christică şi să aducă la lumină această putere pe care o are, puterea de a face lucrurile să se întâmple. De asemenea să simtă iubirea şi adevărul de acolo, să îşi amintească şi să folosească aceste lucruri, în viaţa sa prezentă. Uneori întâmpină dificultăţi când vrea să facă asta. în viaţa prezentă, se confruntă cu multe provocări. Viaţa de acum prezintă provocări similare cu viaţa trecută, deşi împrejurările şi vremurile sunt diferite. Şi acum trebuie să întâlnească oameni şi să-şi împărtăşească adevărul cu ei, şi are nevoie de puterea şi înţelepciunea de altădată.

D: Această fiinţă pe care ea a numit-o Energia Christică, care apărea sub forma unui om în peşteră, ce era ea? Nu pare a fi umană.

N: Era înţelepciunea universală. Puterea universală. Cunoaşterea

cosmică. Era elementul care activează această parte din fiecare din noi, care ne aminteşte de... (Vorbeşte în şoaptă) Asta nu e bine.

D: Cuvintele nu sunt potrivite?

N: Nu. Era un catalizator. Catalizatorul, ca să-i amintească ceea ce trebuie să facă.

D: Deci era ca un fel de încarnare a întregii cunoaşteri. (Da) Şi aceasta a fost transmisă către omul care a fost ea în acea viaţă? (Da) La început ea a ajuns în acel sat, unde erau oamenii aceia mici şi ciudaţi. Cine erau ei?

N: (Râde puternic) A fost o încercare care i s-a pus în cale, pentru a se vedea cum va face faţă la mai multe lucruri. Cum îşi va accesa puterea personală. A fost un test de credinţă, în care mi-am accesat puterea personală a energiei de iubire din mine. Cum îmi voi folosi puterea? Le voi face rău sau îi voi lăsa în pace? Au fost mai multe teste adunate.

D: Asta te pregătea ca să întâlneşti mai mulţi oameni diferiţi faţă de tine? (Da) Acele fiinţe erau fiinţe fizice?

N: Da, dar nu erau din acel loc. Veneau din alt loc. S-au oferit voluntar să vină ca să pună în scenă această întâmplare, dar nu erau din timpul acela.

D: El a spus că înfăţişarea colibelor era o iluzie.

N: Da. Ei nu erau din timpul acela. Ei veneau din altă dimensiune. S-au oferit voluntar pentru că ştiau că trebuia să fiu ajutat pe drum. Ei se aflau acolo ca să mă ajute.

D: Cum va reuşi Nancy să fixeze această cunoaştere şi să o folosească în viaţa sa prezentă?

N: Ei îi este teamă că va fi respinsă, că va fi ridiculizată, pentru că este diferită.

D: Dar acestea sunt temeri omeneşti normale, nu-i aşa?
N: Da. Dar nu i s-a întâmplat nimic rău bărbatului din acea viaţă. El a fost acceptat. De asta i s-a arătat această viaţă, ca să vadă că este posibil să îţi foloseşti cunoaşterea fără a fi respins sau ridiculizat. Ea va putea să îşi folosească aceste abilităţi uitate. întotdeauna vor exista şi oameni care nu vor înţelege. Dar poate că nu va trebui să lucreze cu acei oameni. Şi nu va trebui să împărtăşească tot ce ştie.

Iată un alt caz în care o persoană a acumulat o mare cunoaştere, într-o viaţă trecută. O cunoaştere care se presupune că s-a pierdut şi a rămas cu personalitatea care a murit. Dar eu ştiu din experienţa mea, că acest lucru nu este adevărat. Tot ce s-a învăţat în orice viaţă, orice talent etc nu este niciodată pierdut. El este depozitat în mintea subconştientă şi poate fi readus la lumină pentru a fi folosit în viaţa prezentă, dacă acest lucru este potrivit. în ultimii ani am dat peste mai multe cazuri de clarvedere deosebite, în care au ieşit la lumină în mintea conştientă cunoştinţe şi informaţii, fiindcă s-a permis acest lucru şi pentru că vor fi necesare în viitor.

Cred că este un loc potrivit în care să menţionez şi un alt caz ciudat cu care am lucrat, în care s-a petrecut o transformare a timpului. Clientul meu a coborât de pe nor într-un oraş modern mare, dar oriunde se uita, nu erau oameni; nu era nici un semn de viaţă. Totul era liniştit şi tăcut, clădirile, mediul înconjurător. Ne-am dus în mai multe locuri din oraş, dar totul părea părăsit. A spus că nu vede nimic familiar şi se simţea ca un observator care nu înţelege ce s-a întâmplat. Părea a fi în afara timpului şi locului privit, ca şi cum ar fi picat într-un mediu înconjurător ciudat, unde nu aparţinea. Era confuz şi eu la fel, pentru că nu ştiam cum să procedez. în cele din urmă i-am cerut să meargă într-un loc unde se simţea confortabil. Atunci s-a găsit în mijlocul pădurii, ducând o viaţă primitivă şi
singuratică într-o peşteră. Aici se simţea ca acasă şi singura tovărăşie pe care o avea era aceea a câinelui său. în restul sesiunii a explorat mai departe această viaţă simplă în care nu a întâlnit niciodată pe altcineva, dar era mulţumit.

După moartea sa, am vorbit cu subconştientul lui. Am vrut să aflu mai multe despre împrejurările neobişnuite de la începutul acestei sesiuni. De ce a apărut acest contrast ciudat? Subconştientul a spus că a coborât în prima scenă în locaţia corectă, dar într-un timp incorect. în timpul existenţei sale din pădure, nu exista un oraş acolo. Dar în viitor se va construi acolo un oraş mare în aceeaşi locaţie, aşa încât el a văzut oraşul care era părăsit, pentru că oraşul încă nu exista în acele vremuri. Nu e de mirare că a fost derutat şi nu a găsit acolo nimic familiar. A fost mulţumit când am localizat pădurile care au existat acolo înaintea oraşului, ca şi cum trecutul şi viitorul se uneau în aceeaşi locaţie şi existau acolo simultan, doar cu un strat foarte subţire care să separe dimensiunile.

Am crezut că această carte era gata şi o pregăteam pentru tipar, dar informaţiile continuau să vină în sesiunile de terapie. Familia mea îmi tot spunea să păstrez informaţiile pentru volumul trei al seriei de cărţi Universul Convolut, pentru că informaţiile nu vor înceta să vină şi cred că va exista şi volumul trei. Dar mai există informaţii care se potrivesc în acest volum, aşa încât voi continua să le adaug în această carte, până când în sfârşit o voi trimite la tipar.

în noiembrie 2004, la cabinetul meu din Arkansas, am ţinut o sesiune care are legătură cu cea despre căutarea înţeleptului. Această sesiune s-a întâmplat, aş putea spune, accidental şi seamănă cu vestita povestire a lui Rip Van Winkle.
Gail a mers într-o viaţă trecută, în care era un bărbat tânăr care trăia cu un grup de oameni semiprimitivi, într-o zonă aflată la o altitudine înaltă, în munţi. Ei trăiau în nişte locuinţe făcute din crengi şi piei de animale, sau în peşteri. Locuia într-una din aceste colibe cu o rudă, o femeie bătrână. Treaba lui era să meargă în păduri şi pe dealuri, ca să adune fructe de pădure şi nuci, pe care le împărţea cu ceilalţi. într-una din aceste expediţii de căutare în munţii care înconjurau aşezarea, a dat peste nişte pietre micuţe şi o lespede pe stânci. Acolo existau imagini de animale şi oameni, cioplite în piatră. Nu ştia cine a făcut aceste lucruri, care nu semănau cu nimic din cultura sa. S-a gândit că erau frumoase şi poate îi aduceau noroc, şi le-a pus într-o pungă pe care a luat-o cu el. Când le-a arătat celorlalţi oameni, ei l-au privit cu teamă şi suspiciune, fiindcă nu mai văzuseră nimic de acest fel. Oamenii din jurul lui făceau doar instrumente folositoare din lemn, niciodată din piatră.

A vrut să se întoarcă în acea zonă ca să vadă dacă mai găseşte şi alte obiecte, dar pentru că ele au fost găsite pe cel mai înalt munte, a vrut să se urce în vârf, ceea ce nici un sătean nu mai făcuse vreodată. Am condensat timpul ca să văd ce se va întâmpla, când va urca pe munte. Pe drum a găsit mai multe pietre, dar nu erau inscripţionate. Erau albastre şi albe, şi străluceau. (Probabil erau un fel de cristale de cuarţ) Am condensat iar timpul, ca să văd dacă a reuşit să ajungă în

vârf. El a spus: „Sunt aproape de vîrf. A fost greu să urc. Mi-e greu să respir. A durat mult ca să urc. Am descoperit o peşteră în latura muntelui. Sunt obosit... Trupul meu e obosit. Soarele e sus pe cer. E cald. Pare a fi un loc bun, în care să te odihneşti. E răcoare aici."

Când a intrat în peşteră, a fost surprins să descopere acolo un om care sculpta pietrele mai mari cu o altă piatră mai mică şi care scotea scântei când o folosea. Când am întrebat cum arăta acel om, a spus: „Nu este ca mine. Pielea lui este strălucitoare. Are ochi mari şi capul e ascuţit." îi venea greu să îl vadă clar, fiindcă era atât de strălucitor. „El străluceşte şi hainele lui strălucesc. Dar nu pare a fi o deosebire între haine şi piele, aşa încât nu-mi dau seama." Nu-i era teamă de această fiinţă şi a hotărât să rămână acolo să privească o vreme, în loc să urce mai sus până în vârful muntelui. între ei s-a produs o comunicare mentală. „El dă din cap ca şi cum eu ar trebui să înţeleg. Nu cred că locuieşte acolo, doar stă acolo o vreme. Cred că atunci când sculptează, scânteile mici şi strălucitoare îi ţin cald, pentru că s-a încălzit acolo acum."

Apoi crede că a adormit, pentru că atunci când a deschis iar ochii, fiinţa dispăruse şi era rece în peşteră. „Cred că am rămas aici multă vreme, pentru că văd mult mai multe scrieri şi sculpturi, mai multe simboluri." Nu erau imagini de oameni şi animale, ci erau nişte desene mai complicate, cu simboluri. „Forme cu trei laturi, în unghiuri diferite unul faţă de celălalt. Unele sunt unul în vârful celuilalt. Au mai multe laturi, par să transmită un mesaj." Acestea erau făcute pe pietre care făceau parte din peşteră şi nu puteau fi mutate. „El a plecat. Aici este frig, aşa încât cred că voi ieşi şi voi urca spre vârful muntelui."

Când a ieşit din peşteră, a văzut că totul se transformase. Muntele avea acum pe el zăpadă şi gheaţă. Nu reuşea să urce către vârf. A încercat să îşi găsească drumul înapoi în vale şi a descoperit ceva ce l-a uimit. A văzut ceva roşu care ieşea din latura muntelui. „E roşu şi

se mişcă. Şi ies nişte nori albaştri din acel lucru. Văd şi alte lucruri cum coboară pe latura muntelui.” Era ceva ce nu mai văzuse înainte. Nu a mai fost atent la siguranţa sa şi a vrut să se apropie. „Nu mai contează. Vreau să văd ce e. Urc peste gheaţă şi zăpadă, peste pietre şi ajung într-un loc unde pot privi în jos peste latura muntelui. Face zgomot şi se mişcă... E negru şi roşu... E fierbinte... Topeşte zăpada şi gheaţa şi ies nori. E frumos. Pământul se cutremură. Poate că de acolo a venit acel om. Poate că el locuieşte acolo.” Eu cred că era martor la o erupţie vulcanică mai mică din apropiere, dar el nu mai văzuse aşa ceva. Putea să descrie ce vede, doar prin prisma vocabularului său limitat şi a experienţei sale.

Apoi i-a venit greu să se hotărască cum să coboare de pe munte. „Cred că am urcat prea sus. Nu ştiu cum să cobor. Nu mai găsesc drumul pe care am urcat, e foarte abrupt şi alunecos. Drumul a dispărut. Trebuie să găsesco altă cale de coborâre.” în timp ce se străduia să coboare a alunecat de mai multe ori, s-a lovit la cap, la spate şi la un picior. „Am coborât mult înainte de a reuşi să găsesc un drum care să nu fie acoperit de gheaţă şi care să nu tremure când se mişca pământul. Când am urcat pe munte, nu era gheaţă. Dar în cele din urmă am coborât şi am reuşit să ajung acolo unde erau copaci, mai la vale.”
După ce a reuşit să găsească un pârâu din care să bea, a privit în jur căutând un loc familiar ca să-şi găsească calea către casă, dar nimic nu arăta cum ştia el. După ce a umblat mai multă vreme, a întâlnit peşteri şi câţiva oameni. „Nu arată cum îi ştiam eu. Nu sunt aceiaşi oameni pe care îi cunosc. Colibele sunt acolo, dar par mult mai vechi. Par a avea nevoie de reparaţii. Aceşti oameni nu mă cunosc. O caut pe bătrână, întreb pe toată lumea despre ea, dar ea a murit de multă vreme. Ei nu mă recunosc. Nici eu nu arăt la fel. Eu sunt... bătrân. Am părul cărunt şi foarte lung. Ei nu-şi amintesc de mine. Nu ştiu ce s-a întâmplat. Cred că am lipsit multă vreme, deşi nu mi s-a părut că a trecut atât de multă vreme. Totul e diferit acum, dar este acelaşi loc.” Deşi era probabil ceva înspăimântător şi neaşteptat să vezi acest om ciudat cu părul încâlcit cum vine în sat, oamenii de acolo i-au permis să rămână cu ei.

Când l-am dus înainte într-o zi importantă, stătea aşezat într-o peşteră, cu oameni în jurul său. Le arăta pietre din pungă şi le spunea povestea omului care făcuse simbolurile din peşteră. „Unii din ei sunt furioşi. Ei nu cred că aceste lucruri sunt adevărate. Ei nu ştiu ce înseamnă aceste lucruri, fiindcă sunt lucruri diferite faţă de ce ştiu ei. Ei cred că eu sunt un bătrân nebun, că am stat prea mult pe munte şi m-am lovit la cap. Ei cred că eu înspăimânt copiii. Dar eu încep să înţeleg şi trebuie să le comunic ceea ce am înţeles. E un fel de magie. E ceva de care ei se tem, dar unii din ei vor să asculte."

Mai ales o femeie tânără asculta cu atenţie şi credea ceea ce spunea el. îi punea întrebări şi vroia să meargă acolo, dar îi era prea frică. Ea a stat lângă el când el a murit, într-una din peşteri, cu pietrele alături. După ce el a murit i-am cerut să vadă, din lumea spiritului, ce lecţie a învăţat în această viaţă. „Trebuia să descopăr ce era pe cealaltă parte a muntelui. Am descoperit că era cineva care avea cunoaşterea. Atunci am pus cunoaşterea mai presus de orice." El a fost gata să coboare în întuneric şi în necunoscut ca să descopere adevărul, chiar dacă nimeni nu l-a crezut. Când i-am chemat subconştientul ca să pun întrebări, am aflat şi mai multe lucruri." Căutarea cunoaşterii este un lucru important. Nu este răspunsul pentru ceea ce caută Gail, dar e vorba de călătorie, de experienţa în sine. Ea trebuie să îşi folosească cunoaşterea. Cunoaşterea nu se află în altă parte. Ea are deja cunoaşterea."

Am vrut să ştiu ce fel de cunoaştere trebuia să folosească ea, pentru că una din întrebările ei se referea la scopul acestei vieţi. „O vedem folosind lumină de diferite culori, frecvenţe diferite, diferite nivele de vibraţie, pentru vindecarea corpului. Lumina va veni la ea din pietre albastre. Acestea vor fi acelea pe care le va folosi ca să vorbească adevărul, iar atunci vor veni luminile. Ea va şti ce cale să urmeze. Va primi instrucţiuni, va primi informaţii din lumină. Vedem cum aceste lucruri vin din realităţi alternative. Va trebui să se lase purtată de ele şi va primi instrucţiuni despre modul cum să folosească lumina şi culorile. Va primi instrucţiuni din contactul cu realitatea alternativă."

Bineînţeles că am dorit să aflu mai multe despre ce a văzut ea în peştera de pe vârful muntelui. „Această fiinţă era din alt sistem solar (îi vine greu să se exprime) dar au comunicat telepatic la nivel de conştiinţă, nu prin sunete, la nivel fizic. Şi tot aşa vor veni către ea informaţiile."

Am întrebat: „Dacă el venea din alt loc, ce căuta acolo în peşteră, în lumea noastră?"

„E greu de descris. E foarte subţire... ca un voal care separă cele două lumi, deşi nu sunt la depărtare una de alta. El era acolo cu simbolurile, ca să le dea mai departe. Erau în acelaşi timp şi totuşi nu erau, pentru că omul de aici de pe Pământ, pe vremea aceea nu avea conştiinţa necesară, ca să înţeleagă această cunoaştere. Cunoaşterea s-a transmis şi ea încă o mai păstrează în interiorul său. Ea trebuie să se acordeze la această cunoaştere, ca să zicem aşa. Dar pentru asta trebuie să se disciplineze."

Am întrebat: „Bărbatul a spus că simţea că a stat multă vreme în peşteră. Informaţia este corectă?" „Dacă folosim modul său de a măsura timpul, răspunsul este da. Cealaltă entitate a revenit în timpul său şi la locul său."

„Dar cum a putut el să rămână în viaţă, dacă nu a consumat hrană?"

„Nu era nevoie de aşa ceva. S-a avut grijă de corpul său fizic, care a fost hrănit prin energie."

„El a simţit că a îmbătrânit şi când a coborât jos de pe munte, era bătrân?

„După modul său de a înregistra timpul, răspunsul este da.”

El s-a aflat într-o stare de animare suspendată în timp ce a trecut timpul, dar corpul său fizic a continuat să îmbătrânească. Ce s-a întâmplat în acest timp?”

„Mintea sa era deschisă, ca să zicem aşa, aşa încât au fost puse în ea aceste simboluri. Deşi el nu a văzut asta cu ochii fizici. Cunoaşterea a fost plantată în el, apoi a continuat să-i alimenteze conştiinţa. Dar nu a avut nevoie de ea în acea viaţă, fiindcă îi lipseau abilităţile mentale. Informaţia a fost acolo mulţi ani, dar persoana de acum a reprimat-o. Şi a venit acum timpul ca ea să iasă la suprafaţă. De asta i s-a arătat această viaţă.”

De asemenea am vrut să ştiu mai multe despre evenimentul care s-a produs când a ieşit din peşteră. „Era puterea Pământului, energiile pământului care pot fi
utilizate în această viaţă. Semăna cu un vulcan, dar el nu mai văzuse unul înainte şi nu a înţeles. Pământul este energie vie, are propriile sale energii, care ieşeau la suprafaţă.”

Acesta este un caz în care amintiri dintr-o viaţă trecută sunt aduse la suprafaţă pentru a retrezi cunoaşterea şi a o aduce în prezent. Eu am investigat multe cazuri de OZN-uri şi extraterestri, în care s-au plasat simboluri în creierul persoanei şi la nivel celular. Aceste informaţii vor trebui utilizate la un anumit moment din viitor, când vor fi activate. Tot acesta este şi scopul cercurilor din lanurile de grâu – să elibereze informaţii conţinute în simboluri şi să se implanteze în mintea celor care văd simbolurile, care au fost create în câmpurile cu grâu. Este un limbaj care este înţeles perfect de către subconştient.

Aceste întâlniri separate în timp, cu oameni care posedau o cunoaştere extinsă şi o mare înţelepciune, diferă una de alta, dar demonstrează faptul că accesul către o astfel de cunoaştere este posibil şi a mai fost atins de multe ori în trecut. în fiecare caz, o credinţă puternică a schimbat viaţa persoanelor implicate. Oare câţi din noi au avut astfel de vieţi, în care cunoaşterea şi informaţiile au fost îngropate în subconştient? Probabil că există mulţi astfel de oameni, pentru că noi am trăit orice fel de viaţă ne putem imagina şi am experimentat orice fel de situaţie, până când într-un final vom atinge perfecţiunea şi vom ascensiona.

SECŢIUNEA 5

ALTE PLANETE

Capitolul 17

Viaţa pe alte planete

Aceasta a fost o demonstraţie în cadrul unui curs de hipnoză din anul 2003. Ca şi altădată, i-am pus pe studenţii mei să-şi introducă numele într-o cutie şi am tras la sorţi un student, cu care urma să fac demonstraţia în ziua următoare. De data asta a picat la sorţi Margaret. I-am cerut să scrie o listă de întrebări, pe care să i le pun când va intra în transă. Fiindcă era ultima zi de curs, am ales camera unuia din studenţi care urma să rămână la hotel, deoarece cea mai mare parte dintre noi ne predasem deja camerele. Eram doisprezece inşi şi micuţa cameră de hotel se umpluse până la refuz. Eu stăteam în colţ la o măsuţă aflată lângă pat, unde abia aveam loc să mă întorc. Toţi studenţii se îngrămădiseră în jurul patului. Unii îşi aduseseră scaunele din sala de clasă, alţii stăteau pe podea. Mulţi aveau carneţele şi luau notiţe. Acest lucru a făcut-o pe Margaret să spună

ceva nostim după sesiune. A spus că putea să audă cum scria toată lumea, auzea cum scârţâiau pixurile si creioanele pe caiete. A spus că nu a mai auzit în viaţa ei atâţia oameni scriind şi se temea că zgomotul o va distrage şi o va împiedeca să intre în transă. Dar în mod surprinzător, cel puţin pentru ea, a intrat imediat în transă adâncă şi nu a mai auzit zgomotele din jur. Când s-a trezit după sesiune, nu şi-a mai amintit nimic şi a trebuit să-i povestim noi ce s-a întâmplat. Sesiunea a fost una neobişnuită, deşi nu la fel de ciudată ca cea a lui Estelle, de la cursul din anul 2002. Mi-ar fi plăcut să explorez de data asta mai adânc, dar fiindcă a fost doar o demonstraţie a tehnicii mele, am încercat să fac totul pe scurt.

Când am început, mi-am amintit de data asta să înregistrez inducţia, pentru ca studenţii să aibă o înregistrare a modului cum se face o inducţie. Margaret a coborât de pe nor într-un peisaj steril şi dezolant: nu exista vegetaţie, doar pământ şi câteva stânci. Era un mediu foarte neospitalier. A observat câţiva oameni înalţi care stăteau în preajmă, îmbrăcaţi cu robe bej şi cu sandale. S-a văzut ca fiind un bărbat îmbrăcat la fel, cu o robă legată cu o funie în jurul brâului. Când am întrebat dacă locuia în apropiere, n-a putut să vadă nici o locuinţă în jur, doar peisajul gol. Apoi a fost surprinsă să vadă deodată ceva pe pământ: „Este o gaură în pământ. Intră în pământ, pe acolo coborâm.” Când s-a dus acolo, a observat că în gaură era o scară şi şi-a dat seama că putea coborî scara, dacă vroia.

Când a coborât pe scară, a văzut că acolo erau mulţi oameni care duceau o viaţa simplă sub pământ. A văzut o femeie care gătea deasupra unui foc deschis.

M: Este un loc spaţios. Este intrarea în nişte pasaje, în nişte holuri. Aici locuiesc oameni.

D: De ce locuiţi sub pământ?

M: Nu este nimic deasupra.

D: Nu aţi putea sa construiţi o casă deasupra?

M: Nu este nevoie să construim nimic deasupra, fiindcă avem tot ce ne trebuie sub pământ. Oricum deasupra solului nu este nimic.

Când am întrebat-o de unde îşi procurau hrana şi proviziile părea derutată, nu a
putut să îmi spună. Se pare că nu şi-a pus niciodată această întrebare. Se pare că primeau tot ce aveau nevoie ca să traiască. Trăiau cu toţii împreună, dar aveau spaţiile lor individuale. Avea şi el spaţiul lui, cu soţia sa. Era ceva foarte simplu. Erau mulţi oameni şi deasemenea copii.

M: E mult pământ în jur, tunele. Spaţiul de aici este rotunjit. Sunt focuri peste tot. Este lumină.

D: Focurile sunt pe pământ?

M: Nu. Sunt pe laturile sălii, în interiorul pereţilor. Ei au tăiat o micuţă... E un fel de gaură în latura peşterii, pentru foc. Fac focurile

în ea.

D: Aţi locuit dintotdeauna sub pământ?

M: Da.

D: Nu trăieşte nimeni deasupra solului?

M: (Cu un ton sever) Nu, nu! Nu trăim deasupra solului.

Se pare că ei nu se gândeau la asta. Li se părea normal să trăiască astfel. Aveau
tot ce le trebuia ca să trăiască sub pământ. Am întrebat cu ce se ocupa, ce făcea pentru comunitate.

M: Sunt un fel de paznic la suprafaţă, la intrare. Păzesc şi protejez. Sunt un gardian.

D: Trebuie să stai acolo, deasupra deschizăturii?

M: (Pe un ton emfatic) Da.

D: Ce anume supraveghezi?

M: Maşinile.

D: (Era un răspuns neaşteptat) Există vreun pericol? M: Nu pare a fi nici un pericol acum. E mai mult ceva preventiv.

D: Ce fel de maşini? (Nu părea a fi sigură) Cum arată?
M: Depinde. Sunt de mai multe feluri. Unele din ele sunt mici şi zboară deasupra solului. Se mişcă foarte repede. Sunt mici şi rotunde.

Nu părea a fi un peisaj de pe Pământ, afară doar dacă Margaret a mers într-o viaţă din viitor.

D: Ce faci dacă vezi una din aceste maşini?

M: Coborâm. întotdeauna coborâm.

D: Dar nu sunt foarte mari. Ai spus că zboară jos, deasupra solului.

M: Cele mici zboară chiar deasupra solului.

D: Dar celelalte maşini cum arată?

M. Unele din ele sunt foarte mari şi foarte... rele. Nu ştiu de ce vin, dar uneori vin.
D: Poţi să descrii una din ele?

M: Da. Au două picioare şi pot să vadă prin partea de sus. Ele vin şi pot să vadă în jur.

D: Arată ca unul din voi, ca un om?

M: Nu. Au picioare de metal. Nu au braţe.

D: Vrei să spui că maşina merge?

M: Da. Se mişcă ciudat. Ne e foarte frică de ele. (Pauză lungă) Scanează găurile din Pământ, vin şi le scanează.

D: Şi ce fac dacă găsesc o gaură?

M: Atunci iau pe cineva cu ei. Celelalte maşini nu iau pe nimeni.

Ocupaţia sa era să păzească intrarea în subteran de aceste maşini ciudate şi să avertizeze oamenii, când acestea se apropiau. Mai erau şi alţi paznici. Făceau cu rândul. Nu ştia ce s-a întâmplat cu oamenii care au fost luaţi, dar nu au mai revenit niciodată. M-am hotărât să o duc pe Margaret înainte, la o zi importantă.
Când a ajuns acolo, a fost copleşită de emoţii.

M: îmi este frică. (Ezită) Ei... Ei ne-au găsit şi iau ... (E copleşită de emoţii) îi iau pe unii din noi. încerc să îmi protejez familia. (E copleşită de emoţii. Respiră repede) Toata lumea de aici este îngrozită.

D: Credeam că sunteţi în siguranţă acolo jos. Maşinile pot coborî prin gaură?

M: Nu, nu coboară prin gaură, dar ne iau cu ei. Nu au nevoie să coboare fizic, ne sug în sus prin gaură. (Relatarea părea să o deprime) Avem pasaje care ne îndepărtează de pericol, care merg mai adânc.

Ne luăm familiile şi le ducem mai în adâncul planetei, mai în interior. Avem pasaje care merg mult mai adânc.

D: Aveţi şi arme pe care le puteţi folosi?

M: Nu, nu putem face nimic împotriva maşinilor.

D: Deci tot ce puteţi face este să fugiţi. Este singurul mod în care puteţi scăpa?

M: Da.

D: Ai spus că vă absorbea în sus? Asta ai văzut că se întâmplă?
M: (Copleşită iar de emoţii) Da.

D: Eprima dată când au venit astfel?

M: Da.

încercam să mă gândesc ce întrebări să mai pun, fiindcă Margaret nu prezenta multe informaţii din proprie iniţiativă. Se pare că frica îi bloca dorinţa de a vorbi cu mine.

A fost o regresie ciudată cu care să faci o demonstraţie la clasă. Studenţii stăteau nemişcaţi şi sorbeau fiecare cuvânt. Eu sunt obişnuită să am astfel de sesiuni ciudate, dar ei nu mai experimentaseră nimic de acest fel, în practica lor. Dar acesta era motivul pentru care ţineam cursul, ca să le arăt ce lucruri ciudate şi neobişnuite se pot atinge prin tehnica mea. Dacă li se vor întâmpla astfel de lucruri, vor şti cum să le controleze şi vor şti că clientul nu se află în pericol. Subconştientul a permis ca această poveste să iasă la suprafaţă pentru un anumit motiv, în beneficiul lui Margaret. Trebuia să aflu care era motivul.

Cea mai mare parte din oameni au reuşit să scape de maşina ciudată. Am dus-o pe Margaret înainte, într-o zi importantă. Dacă şi-ar fi imaginat această poveste ciudată ca să impresioneze auditoriul, cred că ar fi continuat să vorbească despre maşina înspăimântătoare. Dar în loc să facă asta, a mers la o scenă de viaţă normală.

M: Fiul meu sa pregăteşte să plece. Pleacă acum.., pentru totdeauna.

D: Credeam că trebuie să rămâneţi acolo.

M: El nu rămâne. Va lucra în altă parte. îşi pregăteşte gentile. E foarte mândru că a fost ales. Uneori băieţii merg în altă parte. Sunt luaţi ca să lucreze în alte locaţii. Fac alte lucruri. Nu toată lumea rămâne sub pământ.

D: Ai văzut vreodată aceste locuri?

M: Nu.

D: Cum te simţi când îţi pleacă fiul?

M: Este în regulă. El este un băiat puternic. Este voinic şi foarte înalt şi puternic. Cei mai puternici dintre noi merg în alte locuri. Nu este ceva trist. E greu, dar sunt mândru de el.

L-am dus înainte în altă zi importantă, în care era onorat pentru anii cât a servit cu devotament. Era acum mai în vârstă şi nu mai trebuia să lucreze. A spus că a venit vremea reflecţiei.
Rămăsese doar un singur loc în care să mergem, anume în momentul morţii sale. Nu ştiam la ce să mă aştept din cauza naturii ciudate a acestei regresii, dar nu a fost o moarte violentă, cauzată de maşini stranii. A fost o moarte obişnuită în pat, în apartamentul său de sub pământ. Era bătrân şi avea probleme cu inima. Margaret avea senzaţii fizice şi i-am dat sugestii să le îndepărteze.

M: Am scris multe cărţi, care se află în colţul camerei. Sunt foarte mulţumit şi mândru de ele.

D: Despre ce sunt aceste cărţi?

M: Despre filosofie şi spiritualitate. Mulţi oameni îmi citesc cărţile. E o grămadă de cărţi acolo.

D: Asta este bine. îţi place să gândeşti şi ai transmis mai departe cunoaşterea.

L-am dus apoi după momentul morţii, când a intrat în lumea spiritului. Din acea perspectivă, a putut să-şi treacă în revistă întreaga viaţă, nu doar porţiunile mici pe care le-am explorat. A descris obiceiurile pe care le aveau, de a arde trupul după moarte. Acest lucru se făcea tot sub pământ, ceea ce înseamnă că în galeriile subterane existau multe zone, cu destinaţii diferite. L-am întrebat ce crede despre această viaţă ciudată, oricum ciudată din punctul meu de vedere.

M: Este vorba de a-i servi pe ceilalţi prin intermediul muncii mele şi prin cărţile mele. Despre importanţa introspecţiei.

D: Vrei să spui că este important să gândeşti?

M: Da. Eu am făcut asta mult, în viaţa aceea.

Am îndepărtat-o apoi de această scenă şi am adus-o în prezent. Am rugat personalitatea lui Margaret să înlocuiască personalitatea acelui bărbat, ca să pot să chem subconştientul, să aflu motivele pentru prezentarea acestei vieţi ciudate.

D: De ce i-ai arătat lui Margaret această viaţă?

M: Pentru că este vorba aici despre smerenie. A trăit o viaţă în care a păzit şi a servit, dar nu era foarte smerită. Este nevoie să înveţe cum să fie smerită.

D: Era mândră? (Da) Noi nu ne-am dat seama de acest lucru. Şi-a făcut bine treaba, dar nu era smerită. (Aşa e.) A fost o viaţă ciudată. Era pe Pământ? (Nu) Poţi sa ne dai o idee unde era ?

M: Pe Orion.

D: De ce era peisajul atât de lipsit de viaţă?

M: Pentru că nu există viaţă la suprafaţa acelei planete.

D: De asta trăiau sub pământ? M:

Da. D: De unde îşi obţineau

mâncarea?

M: Prietenii lor din apropiere le aduceau hrană în mod regulat, în schimbul materialelor din subsol. Aduceau hrană şi luau o mulţime de materiale.

D: Sigur că da. Dar ea nu părea să ştie de unde venea hrana.

M: Cei mai mulţi oameni nu lucrau în interiorul planetei, iar la cei din subsol, pur şi simplu li se aducea hrana.

D: Oamenii care locuiau sub pământ nu păreau a fi foarte sofisticaţi. Nu aveau multă tehnologie, nu-i aşa?

M: Nu. Era un grup de oameni joviali, care nu-şi făceau griji.

D: Ce ne poţi spune despre acele maşini ciudate?

M: Ele veneau de la o bază centrală a planetei.

Se pare că acolo unde locuia acel bărbat era o staţie ca un fel de fort şi nu aveau abilitatea sau motivaţia de a călători foarte departe de acolo.

D: Ce erau maşinile zburătoare mici, pe care le-a văzut?

M: Acestea patrulau ca să vadă ce pot găsi.

D: Dar cele cu picioare de metal?

M: Erau maşini de pradă. Căutau găuri şi luau ce puteau găsi. îi interesa energia.

D: Şi ce făceau cu oamenii pe care îi luau?

M: îi foloseau drept combustibil.

D: Combustibil? Ce vrei să spui?

M: îi ardeau drept combustibil, la baza centrală.

D: Aceasta era energia care făcea să funcţioneze baza? Asta vrei sa spui?

M: Da. Foloseau oamenii pe care îi găseau în subteran. Deasupra solului nu era nimic. Trebuiau să folosească ceva drept combustibil.

Această imagine mentală era absolut sinistră.

D: A spus ca erau absorbiţi în sus.

M: Da. Se folosea o combinaţie dintre a-i trage realmente în mod fizic şi de a suge energia. De asta simţeau că sunt absorbiţi în sus.

D: îi duceau la baza centrală şi îi foloseau ca combustibil, ca sursă

de energie pentru oraş?

M: Nu exista un oraş, aşa cum înţelegeţi voi oraşele. Erau doar mai multe maşini, nu un oraş. Totul era mecanizat.
D: Ce legătură are asta cu viaţa lui Margaret de acum ?

M: Ea trebuie să înveţe lecţia smereniei. Ţelul său este să servească oamenii, ea simte că trebuie să meargă să ajute oamenii. Este un impuls insaţiabil, uneori.

D: Dar care este scopul ei? Asta e una dintre întrebările pe care dorea să le pun.

M: în mod cert, ea face ce trebuie. Dar are atât de multe temeri şi preocupări. Este nevoie să renunţe la balast.

Acesta este un fir comun care reapare în cea mai mare parte din regresiile mele, deşi este ultimul lucru de care sunt conştienţi clienţii. Subconştientul îi ceartă întotdeauna, pentru că ei se află aici ca să facă ceva (de obicei ca să-i ajute pe ceilalţi într-un anume fel), dar s-au prins în viaţa de zi cu zi, iar acest lucru i-a făcut să uite de ce au venit aici şi ce ar trebui să facă. Nu am auzit niciodată subconştientul să spună că persoana respectivă se află aici doar ca să trăiască, să se joace, să aibă o familie şi o existenţă mondenă. întotdeauna li se spune că se află aici cu un scop, şi acest scop este să facă o diferenţă în

vieţile oamenilor. Este uimitor că acest lucru este o temă comună, dar este complet necunoscut minţii conştiente. Se pare că odată ce persoana a ajuns aici şi a devenit un adult, s-a prins în cursa de şoareci de pe Pământ. Realitatea de pe Pământ a devenit realitatea lor şi indiferent cât de cunoscători par a fi, de fapt au pierdut legătura cu adevăratul motiv pentru care s-au încarnat aici. Din fericire îşi pot descoperi
din nou scopul şi pot lucra la el înainte să li se termine viaţa, înainte să fie prea târziu ca să-şi îndeplinească scopul. Dacă li se întâmplă asta, singura soluţie este ca ei sa revină şi să încerce să îşi facă treaba din nou.

Am continuat cu întrebările, din care cea mai mare parte se refereau la viaţa personală a Margaretei, la slujba sa, la casa în care locuia, la relaţia sa romantică şi la chestiuni de acest fel. După ce Margaret s-a trezit, am dat drumul la magnetofon, ca să înregistrez o parte din amintirile din sesiune.

M: Când coboram în pasajul subteran, l-am văzut foarte clar. Erau şi poduri acolo, poduri lungi ce păreau a fi făcute din pământ. Totul era gol, scobit în interior şi am văzut cozi lungi de oameni care coborau.

Se pare că asta era tot ce-şi amintea, doar scenele de la început. Majoritatea oamenilor

îşi amintesc doar acest lucru. Cea mai mare parte din informaţii erau de natură personală şi nu le-am inclus aici. Ea nu-şi amintea o mare parte din regresie şi a fost uimită când a ascultat înregistrarea şi a avut o serie de revelaţii despre viaţa sa.
într-un alt caz de la sfârşitul anului 2004, o femeie a călătorit pe o altă planetă unde locuitorii aveau un corp umanoid, dar în mod cert nu erau oameni. Arătau toţi la fel, pentru că purtau un fel de învelişuri care le acoperea complet trupul, dintr-un material strâns pe corp. Singurul lucru care nu era acoperit era faţa lor, dar şi aceasta avea un fel de mască, prin care se putea respira. Pe această planetă nu era nevoie să mănânce şi să doarmă. Fiinţa respectivă a călătorit şi pe alte planete şi asteroizi, într-o navă micuţă pentru o singură persoană şi a colectat mostre de sol pe care le-a adus pe planeta sa de baştină, unde au fost analizate. Sarcina sa era să vadă dacă planeta pe care o vizita era capabilă să susţină viaţa. Restul procedurilor le făcea altcineva. în cele din urmă a murit, când aparatul de respirat s-a defectat.
Cazurile din această secţiune demonstrează că sunt posibile multe scenarii de viaţă pe

alte planete, atât de multe câte stele sunt pe cer, scenarii care sfidează imaginaţia.

Capitolul 18

Planeta cu soarele purpuriu

Această sesiune a fost una din primele pe care le-am făcut, după ce mi-am deschis cabinetul la Huntsville în Arkansas, la scurt timp după Crăciunul anului 2003. Cabinetul mergea foarte bine şi se pare că energia de acolo favoriza realizarea unor sesiuni foarte puternice. Fiecare persoană care a venit acolo îşi aducea propria sa vibraţie. Studenţii mei spuneau că pot simţi o energie foarte bună acolo. în timpul acestei sesiuni, Molly a devenit literalmente o altă personalitate foarte animată.

Când Molly a coborât de pe nor, a văzut numai culori purpurii şi verzi. Asta se mai întâmplă uneori. De obicei conduc persoana să treacă prin culori, ca să ajungă la o anumită scenă. Dar de această dată, culorile s-au dovedit a fi altceva decât anticipasem. A văzut doar întuneric, iar culorile ofereau singura lumină. După câteva minute şi-a dat seama că se afla într-o peşteră. Acesta era motivul pentru care era întuneric şi era dificil să vezi ceva, în afară de culori.

M: Sunt în interiorul unei peşteri şi văd lumini în vârf. Mă aflu în fundul peşterii şi pe tavanul peşterii sunt reflexii, lumină reflectată. Nu e nici un foc, nu e nici o lumină, doar luminile care strălucesc pe tavan.

D: Mă întreb ce anume reflectă tavanul?
M: Văd cristale de ametist şi geode mari. Cu cât mergi mai adânc, culorile devin mai intense şi sunt reflectate pe tavan. (Vocea e aproape copilărească) Stau pe podeaua peşterii şi privesc în sus. Podeaua e nisipoasă. Hmm... Undeva trebuie să fie lumini, care se reflectă aici jos. îmi place aici. E ca un fel de aurora boreală a mea, aici înăuntru.

D: Eşti singură?

M: Aşa cred. Simt că sunt singură.

D: Ce fel de haine porţi? Cum se simte?

M: (îşi plimbă mâinile peste piept, încercând să simtă materialul de la haine.) îmblănite. (Râde) îmblănite, da. (Continuă să-şi mângâie suprafaţa corpului şi zâmbeşte).

D: Blana îţi acoperă tot trupul?

M: Nu pot să văd, e întuneric. Acoperă până aici şi mai jos, până aici. (îşi aşează mâinile pe piept şi în zona coapselor)

D: Pieptul şi talia?

M: Trunchiul. Nu se întinde peste braţe.

D: Eşti bărbat sau femeie?

M: Sunt bărbat. Simt că sunt destul de mare. (Se mişcă de parcă ar fi fost mândru de corpul lui. îi plăcea să se afle în acest corp.)

D: Eşti tânăr sau bătrân? (Pauză) Cum se simte?

M: Cincisprezece veri.

D: O, eşti încă tânăr.

M: Am deja familie. Am responsabilităţi.

în mod cert, se transforma tot mai mult în cealaltă personalitate.Vocea şi modul de a vorbi erau foarte simple, aşa încât am presupus că era o persoană primitivă, probabil un băştinaş.
D: Dacă eşti bărbat, ai barbă? (îşipipăie faţa şi bărbia.) Ce simţi acolo?

M: Ca un fel de blană. Asta (părul de pe faţă) e mai aspru decât asta (blana de la hainele care-i acoperă trunchiul).

D: Dar ai responsabilităţi, deja ai o familie. (Da) Copii ai? (Da) Soţie ai?

M: (Ezită, ca şi cum cuvântul nu i-ar fi familiar.) Am o femeie.

D: Trăieşti în peştera aceea?

Se exprima ca un om al cavernelor, dar mă aştepta o surpriză.

M: Nu. Am descoperit locul ăsta. Am urmărit aici un animal. Vin aici ca să admir culorile. Ştiam de peştera asta încă din copilărie, dar nu spun nimănui, este a mea. (Un râs mulţumit de sine)

D: Nu vrei să o descopere şi alţi oameni.

M: Nu. Doar dacă nu am încotro, am să împărtăşesc secretul. Dar fiindcă nu sunt obligat să o fac... Noi locuim în altă parte şi voi păstra secretul o vreme. E atâta pace aici! Mi-am terminat treaba şi mă pot relaxa aici.

D: Ce fel de treabă faci tu?

M: Hmm... (Se gândeşte) Seamăn diverse lucruri, sap pământul şi seamăn. Apoi fac un fel de troc cu ceea ce seamăn, ca să obţin alte produse. Noi avem vânători şi agricultori. Eu intru în categoria agricultorilor, fiindcă nu ştiu să vânez.

D: Toată lumea face ceva, fiecare are... specialitatea sa. (Da) Sunt mulţi în grupul tău? (Pauză) Fiindcă presupun că nu eşti doar tu, cu femeia ta şi copilul tău.

M: Sunt în total... Să număr... Cincisprezece oameni. Un grup destul de mare.

D: Da, aşa el Sunt cu toţii familia ta? Sunteţi înrudiţi?

M: (Se gândeşte) Nu. Suntem doar un grup.

D: Trăiţi în apropierea locului unde se află această peşteră ?

M: Este la jumătate de zi de mers, de locul unde locuiesc eu.

D: Grupul nu se îngrijorează dacă lipseşti atât de mult?

M: Ei cred că am plecat într-o expediţie de explorare.

D: Oamenii tăi merg adesea să exploreze?

M: Bărbaţii fac asta.

D: Ce anume căutaţi, când mergeţi în explorare?

M: Dragoni. Eu explorez pentru grup. Bărbaţii care explorează sunt îndrumaţi pentru... vânătoare. Când explorez, caut lucrurile de care are nevoie grupul.

La fel ca şi în alte culturi primitive, aşa cum cum s-a întâmplat şi în cartea mea Legenda lui Star Crash, se pare că se bazau pe instinctele lor ca să găsească animale, etc.

D: Ai spus că faci un fel de comerţ cu alţi oameni.
M: Pentru supravieţuire. Fac comerţ în cadrul grupului meu, dar o

dată pe an ne întâlnim cu mai mulţi oameni şi facem schimb de bunuri.

D: Se pare că eşti fericit aici, nu-i aşa? (Nici un răspuns.) Ştii ce înseamnă asta? (Nu) înseamnă că îţi place să locuieşti aici.

M: Da, îmi place să locuiesc aici. Avem tot ce ne trebuie. (îşi găseşte cu greu cuvintele.) Avem un adăpost, avem apă, mâncare, avem ce ne este necesar. Asta înseamnă să fii fericit?

D: Da, cred ca da. N-ai schimba asta pentru altceva. Dacă nu vrei altceva, atunci eşti mulţumit, eşti fericit.

M: Da, fericit. Mergem la întâlnirea de grup. Acolo facem diverse schimburi, învăţăm ce fac alte grupuri şi dacă ne place, putem aduce aceste informaţii cu noi. Putem face comerţ, putem achiziţiona ce avem nevoie, ca să ne facem vieţile mai confortabile.

D: Voi împărtăşiţi cunoaşterea şi informaţiile. E foarte bine. Acolo unde locuieşti e rece sau cald?

M: E călduţ. Este foarte... (îşi găseşte cu greu cuvintele) plăcut. E destul de cald. Dar ce-i asta? (Are probleme cu ordinea cuvintelor.) Simt un fior. Am nevoie de o pătură în plus sau de o piele mai groasă. Dar nu pentru multă vreme.

D: Pare a fi un loc bun, în care să trăieşti. Ai tot ce-ţi trebuie.

M: (Pe neaşteptate.) Avem un soare purpuriu. Aha!

D: Un soare purpuriu?

A fost prima întorsătură neaşteptată, primul indiciu că nu era o viaţă primitivă obişnuită.

M: Noi avem un soare purpuriu. Un soare pe cer care este purpuriu.

D: Purpuriu e o culoare ciudată, aş crede.

M: Nu ştiu asta. E purpuriu. (Am râs).

D: Acolo unde locuiesc eu, este galben sau portocaliu.

M: Asta e ciudat. Soarele meu este purpuriu.

D: Ce culoare are cerul?

M: Cerul este... tot purpuriu. (Ca şi cum l-ar studia) (Râde)

D: Soarele străluceşte tot timpul, zi şi noapte?

M: (Pauză) Nu ştiu zi şi noapte.

D: Se întunecă vreodată afară?

M: Afară nu. Aici se întunecă (în peşteră), dar nu afară.

D: Ştii când se face întuneric? Când e greu să vezi. (Da) Dar când eşti afară, vrei să spui că soarele străluceşte tot timpul?

M: în afară de cazul în care îmi închid ochii. Dar nu se face atât de întuneric ca în interiorul peşterii. Afară lumina rămâne aceeaşi, cu nuanţe de culori asortate.

D: Aha, înţeleg. Aici unde locuiesc eu, uneori se întunecă şi soarele dispare.

M: Afară soarele vostru dispare? (Pare a se mira foarte tare).

D: Da. (O!) Dar revine mai târziu.

M: Dar unde pleacă?

D: Dispare o vreme şi merge la culcare, apoi revine.

Când vorbeşti cu cineva care e primitiv, trebuie să foloseşti o terminologie pe care poate să o înţeleagă. Nu te poţi exprima într-un mod complicat.

D: Nu ne facem griji despre asta. Dar când soarele merge la culcare, totul se întunecă. Voi nu aveţi aşa ceva?

M: Nu. Tot cerul e de nuanţa lavandă, avem nuanţe asortate de lavandă şi purpuriu. Uneori sunt mai luminoase, alteori mai întunecate, dar încă mai pot să- mi văd mâna. Văd ca să merg pe o cărare. Nu am nevoie de lumină artificială sau de altfel de lumină, ca să văd.

D: Nu ai nevoie de un foc, sau de ceva de genul ăsta? (Nu) Ştii ce este un „foc”?

M: Nu am nevoie de aşa ceva, aşa încât nu cred că ştiu ce este.

Cum poţi explica ceva atât de fundamental de simplu?

D: Voi gătiţi? Vă preparaţi mâncarea?

M: Nu. Noi doar o culegem. Şi săpăm, plantăm. Avem modalităţi de a ne prepara mâncarea. Avem aceste pietre. Ele sunt foarte, foarte calde. Punem mâncarea în nişte oale şi apoi punem pietrele în apă, până când este gata mâncarea.

D: Ei bine, un foc este foarte, foarte fierbinte ca flăcările, şi îl poţi vedea. Deci nu aveţi aşa ceva?

M: Nu. Avem aceste pietre calde. Avem apă caldă şi avem pietre fierbinţi. Apă fierbinte şi aburi fierbinţi.

D: Astea vin din munţi?

M: Din pământ. E mereu fierbinte acolo.

D: Asta e foarte bine.

M: Este oare?

D: Da, este foarte bine. Voi omorâţi ceva ca să mâncaţi?

M: Omoram /animale, le lovim în cap sau le mânăm către pietrele fierbinţi.

D: Ce fel de animale?

M; Animale de la care am luat şi blana asta pe care o port.

D: Pe care o porţi? (Da) Deci omorâţi animale uneori? (Da) Apoi le mâncaţi carnea?

M: Da. Folosim totul de la animale. Nu mai rămâne nimic când am terminat cu ele.

D: Există anumite feluri de animale pe care le mâncaţi?

M: Da, au patru picioare.

D: Folosiţi vreodată animalele pentru altceva?

M: (Confuz) Nu. Vrei sa spui că... Nu.

D: Unii oameni folosesc animalele ca să transporte lucruri, să tragă lucruri.

M: Nu. Când avem ceva greu care trebuie dus în altă parte, doar îl privim şi se mişcă.

D: (Asta a fost o surpriză) O! Pare a fi uşor.

M: Da. Când am spus că mânăm animalele către pietrele fierbinţi, noi doar... (întâmpină dificultăţi gândindu-se cum să-mi explice) le rugăm să facă asta şi ele fac asta. (Oftează adânc)

D: Toţi oamenii din grupul tău au această abilitate? Se uită la lucruri şi fac lucrurile să se întâmple?
M: (Confuz) Aşa cred. Cu toţii facem asta. Aşa trebuie să fie, fiindcă dacă bebeluşul sau copilaşul vrea ceva de acolo, acel lucru vine unde este bebeluşul.
Lucruri mărunte, din astea.

D: Deci chiar şi un bebeluş poate face aşa ceva. (Da)

Această fiinţă era foarte ciudată, fiind dotată cu abilităţi. M-am întrebat dacă arată altfel decât oamenii.

D: Aş vrea să ştiu mai multe despre corpul tău. Tu ai patru picioare?

M: Nu, am două picioare.

D: Ai două braţe?

M: (îşi ridică braţele în faţă, ca să le examineze) Două braţe... Da, două braţe.

D: Mi se pare că nu cunoşti unele din aceste cuvinte, dar este în regulă. Cred că ne înţelegem. Câte degete ai la mână?
M: (îşi ridică mâna ca să examineze.) Trei degete.

D: Trei degete. Care sunt, poţi să-mi arăţi?

M: (îşi ridică mâna ca s-o văd.) Trei. Aşa!

Lipsea degetul mic. Acest lucru mi s-a mai întâmplat în regresii cu extraterestri, sau când erau văzuţi extraterestri. Lipsea degetul mic, rămânea doar un ciot micuţ şi inutil.

D: Voi aveţi degetul mare? M: Ca ăsta? D:

Da. E destul ca sa te descurci cu el?

M: (Râde. Probabil i se părea o întrebare stupidă.) Da.

D: (Râde) Dar ce culoare are pielea ta?

M: Neagră. E foarte închisă la culoare.

D: Ai spus că ai o barbă. Ce culoare are părul de pe cap şi barba?

M: închis la culoare, negru. O culoare întunecată, diferită de a pielii mele.

D: Tu ai ochi, nas şi gură?

M: (După o pauză lungă.) Eu văd, vorbesc şi mănânc.

D: Nasul este ca să miroşi cu el, nu-i aşa?

M: (Plină de încredere.) Eu pot să miros.

D: Deci poţi să faci toate lucrurile astea? (Da) Mai sunt şi alţii care arată diferit sau se îmbracă diferit?

M: Ne îmbrăcăm cum vrem, dar toţi arătăm cam la

fel. Da.

Probabil că se gândea: „Diferit faţă de ce?” Pentru că el era probabil ca toată lumea din cultura sa. Eu eram elementul diferit.

D: Unde locuieşti?

M: într-o structură.

Când a descris „structura”, a devenit şi mai clar că aceasta nu era o societate primitivă, deşi acest bărbat părea să trăiască destul de simplu. Structura avea formă de dom şi fiecare locuitor avea propria sa secţiune în structura mai largă. „Sunt domuri în interiorul domurilor”. Exista o structură centrală încăpătoare folosită pentru întâlniri, pentru a mânca acolo şi pentru vizite. Când am întrebat din ce material sunt făcute structurile, întrebarea l-a derutat. L-am întrebat dacă erau de lemn şi nu a înţeles ce este lemnul. Am încercat să descriu copaci şi era evident că nu aveau astfel de plante sau dacă le aveau, nu le foloseau pentru construcţii. „Plantele noastre sunt folosite pentru a fi mâncate şi pentru decoraţiuni. Ele asigură mâncare pentru animale şi pentru oameni noştri”. A spus că structurile erau polimerice. De data asta am fost eu derutată. Iată un cuvânt cu care nu eram familiarizată.

Am căutat în dicţionar şi am găsit următoarele informaţii:
polimer = substanţă compusă din unul, doi sau din mai mulţi compuşi polimerici

polimeric = compus cu aceleaşi elemente chimice în aceleaşi proporţii în ceea ce priveşte greutatea, dar există diferenţe în greutatea moleculară

polimerizare = procesul de a uni două sau mai multe molecule ca să formeze o moleculă complexă, a cărei greutate moleculară este multiplul cifrei iniţiale şi are proprietăţi fizice diferite

Nu ştiam mai multe decât înainte de a consulta dicţionarul. E puţin zis că explicaţia era complexă. Am întrebat dacă oamenii lui au construit structura. „O, nu! Te uiţi la o imagine, te uiţi unde vrei să fie şi se face".

Era plin de surprize. A spus că imaginile se aflau în bibliotecile lor: „în această structură există nişte biblioteci mici şi mai există şi biblioteca principală care este mare, în sala mare unde se adună lumea. Pot să le văd. Sunt... proiecţii. (Nu e sigură că acesta este cuvântul potrivit.) Mergi în cameră şi te gândeşti ce anume doreşti să vezi, apoi vin proiecţiile şi o alegi pe cea pe care o vrei. Apoi alegi locul unde vrei să fie şi se creează acel loc."

D: (Era o idee diferită de cele de până acum.) Deci imaginile sunt întotdeauna pe perete.

M: Ele sunt ca... într-o cutie şi se perindă repede, sau în ritmul în care doreşti să fie prezentate. (Râde) (Face mişcări cu mâinile) Când ai identificat zona în care vrei să priveşti, ritmul se încetineşte. Apoi te uiţi la fiecare din ele, până când o

găseşti pe cea care te atrage.

D: Apoi o creezi cu mintea. (Da) E minunat!

M: Apoi faci ce vrei cu interiorul ei.

D: Deci oamenii au decis să facă aceste structuri în formă de dom. (Da) Şi poţi crea şi materialul din care să le faci. (Da) Nu este nevoie să ai deja acel material, din care vei construi cu mâinile.

M: Nu. Tu doar... faci să fie. Am făcut aşa ceva timp de multe, multe luni.

D: Te-a văzut cineva cum faci asta ?

M: Nu cred. Era ca un fel de practică. Când eşti copil faci lucruri, apoi când creşti mare începi să faci lucruri diferite şi în scurt timp începi să gândeşti singur. Când ai nevoie de un adăpost, ţi-l poţi construi. Unii aleg să facă asta în grupuri mici. Alţii o fac în grupuri mari. Alţii o fac singuri, sau când sunt izolaţi de restul grupului.

D: Dar fiecare din grup ştie cum să facă asta.

M: Da. Când copiii mei vor fi mari, vor face acelaşi lucru.
D: Acolo unde trăieşti sunt şi oraşe înjur?

M: Noi mergem la adunarea principală care este mult mai mare, la care pot participa sute de oameni.

D: Ştii ce este un oraş? (Pauză lungă. Nu.) Este un loc unde există multe structuri adunate. Şi există mulţi oameni care locuiesc acolo.

M: Aşa ceva ar fi foarte incomod. Noi ne adunăm în grupuri mici pentru confortul nostru, nu ca să exercităm presiuni asupra terenului pe care locuim.

D. Da. Are sens să faceţi asta, da. Cum călătoriţi în alte locuri?

M: Când mergem la adunări, grupurile noastre se adună. Ne gândim unde vrem să mergem şi ajungem imediat acolo.

D: Tot grupul călătoreşte instantaneu?

M: Călătorim... toţi împreună. Da.

D: Eu credeam că vă deplasaţi mergând.
M: Când merg în peştera mea sau când plec să explorez, atunci mă mişc cu picioarele. Dar când mergem la întâlniri... „Puf!" şi dispar. (Face mişcări cu mâinile, ca să arate viteza.)

D: Foarte repede.

M: Şi ratăm o mulţime de lucruri. Doar „Puf!" (Eu am început să râd) Dar când mă aflu acasă şi vreau să găsesc anumite lucruri, mă plimb şi mă uit în jur, ca să văd ce găsesc.

Această sesiune m-a luat prin surprindere şi a avut multe întorsături neaşteptate. Ceea ce la început părea o viaţă simplă a unui om primitiv al cavernelor, s-a dovedit a fi o viaţă dintr-o societate mult mai sofisticată. M-am hotărât să-l duc înainte în timp, la o zi importantă din viaţa sa.

D: Ce faci? Ce vezi?

M: Aud multe zgomote în jur, zgomote haotice, asemănătoare unor tunete. Se cutremură pământul. O, oo!

D: Pământul se mişcă, vrei să spui?

M: Pământul se cutremură. Oamenii ţipă, animalele ţipă, e foarte mult zgomot.
(Se cutremură de groază.) Haos. E foarte greu să respiri.

După reacţiile sale fizice, părea a fi afectată de ceea ce vedea. A început să tuşească. I-am dat sugestii de calmare. A respirat adânc de câteva ori, în timp ce simptomele fizice deranjante au început să dispară.

D: Ce anume a cauzat asta?

M: A explodat muntele. Pur şi simplu a explodat. Poate din cauză că nu am reuşit să-i îmbunăm pe zei.

D: Voi credeţi în zei?

M: Noi avem mulţi zei. Preoţii şi preotesele ne-au spus că avem mulţi zei. Avem un zeu al casei, un zeu al fertilităţii ca să ai copii, un zeu pentru protecţie, pentru gradină, pentru... Avem mulţi zei.

D: Şi ai spus că este necesar să îi îmbunaţi?

M: Da. Altminteri ei se supără, dacă sunt ignoraţi. Uneori ei fac urât (îşi coboară vocea până devine o şoaptă ca şi cum mi-ar spune un secret, ca şi nu vroia să o audă zeii) Şşt! Ei sunt ca nişte copii. Se supără atunci când nu obţin ce vor.
D: înţeleg ce vrei să spui. Şi ce anume faceţi voi când vreţi să îmbunaţi zeii?

M: Le oferim bani preoţilor, le oferim miere de albine, construim altare micuţe... îi onorăm şi astfel îi anunţăm că ştim că ei sunt aici.

D: Credeam că aveţi nevoie de bani.

M: Sunt nişte monezi micuţe de argint. Le place să primească bănuţi,

mai ales dacă strălucesc.

D: Dar credeţi că nu aţi făcut lucrurile cum trebuie?

M: Preoţii au spus că nu ne-am comportat cum trebuie. Nu am făcut suficiente sacrificii, nu am avut o credinţă destul de puternică, aşa încât zeul muntelui ne-a arătat prin ceea ce s-a întâmplat, că este nevoie să ne întărim credinţa şi să ne corectăm comportamentul.

D: Voi credeţi că zeul muntelui s-a supărat?

M: Aşa ni s-a spus.

D: Şi asta a făcut ca muntele să explodeze şi să se cutremure pământul.

M: Da. E foarte cald. E cald... (întâmpină difcultăţi în alegerea cuvintelor) Se apropie o lavă fierbinte şi este cenuşă în aer.

D: De asta e greu să respiri?

M: Da, şi nu poţi vedea. E înspăimântător. Distrugerile sunt

devastatoare. Mor oameni.

D: Nu îţi poţi folosi abilităţile ca să te îndepărtezi de pericol?

M: Poţi alerga, dar unde să mergi? (Râde isteric)

D: Mă refer la celelalte abilităţi, cu care te poţi muta dintr-un loc în altul. Nu le foloseşti ca să scapi?

M: Nu pot să fac asta.

D: O poţi face doar în grup ?
M: Eu nu pot face asta. Noi nu putem face asta.

D: Credeam că aşa călătoriţi dintr-un loc în altul

M: Nu eu. Eu trebuie să alerg şi să mă ascund, sau să merg călare pe un măgar.

D: Deci nu poţi scăpa. Oamenii trebuie să fugă.

M: Da. Iar când nu poţi respira sau când eşti înspăimântat, oamenii cad la pământ, apoi cenuşa te acoperă atât de repede şi nu mai poţi să respiri şi...

D: Poţi să vorbeşti despre asta. Nu te va deranja în nici un fel. Nu vreau să te simţi incomod. Dar ce s-a întâmplat cu familia ta? Sunt şi ei acolo?

M: Nu. Mama şi tata se aflau mai aproape de vârful muntelui. Locuiau aproape de vârf. Eu locuiam în vale. Cei din vârf au murit primii. Apoi lava a coborât în vale. Cenuşa e purtată de vânt, lava se prelinge, casele se prăbuşesc.

D: Şi ce se întâmplă cu femeia şi copiii tăi?

M: Eu nu am femeie şi copii. Nu am familie, acolo
unde mă aflu.

D: Deci te afli în alt loc? O, îmi pare rău, m-am derutat.

M: Acesta este unicul loc în care locuiesc.

Ar fi trebuit să îmi dau seama că nu ştia despre ce vorbesc, când m-am referit la teleportare. Când am dus-o într-o zi importantă a sărit în altă viaţă, iar eu am continuat să-i pun întrebări ca şi cum ar fi fost bărbatul de pe planeta cu soarele purpuriu. Abia acum mi-am dat seama că a sărit în altă viaţă. Trebuia să modific întrebările.

D: Este singurul loc unde trăieşti, am înţeles. Dar pare înspăimântător.

M: Se prăbuşeşte cerul. Pământul se mişcă pentru a-l întâmpina. Nu mai trăim mult.

D: Şi cu ce te ocupai? Ce meserie aveai?

M: Făceam bijuterii din aur. Frunze din aur şi coliere, tiare şi coroane, brăţări. Făceam bijuterii.
Sărisem în altă viaţă, în ziua în care a murit. Trebuia să continui cu viaţa omului de pe planeta purpurie şi să termin acea poveste, mai degrabă decât să explorez o altă viaţă. Pe de altă parte ştiam că putem pune totul în ordine, când voi vorbi cu subconştientul. Aşa încât i-am spus să părăsească scena distrugerii şi să-l găsească pe bărbatul îmbrăcat în blană, care locuia în structura în forma de dom, de pe planeta cu soarele purpuriu. A revenit imediat în acea viaţă şi am putut să o duc în ultima zi din viaţa aceea.

D: Ce se întâmplă? Ce vezi în ultima zi a vieţii tale?

M: Familia a venit să-şi ia rămas bun. E timpul să plec.

D: S-a întâmplat ceva cu trupul tău?

M: S-a uzat în timp. A venit vremea să plec şi să fac loc pentru alţii care să vină şi să locuiască aici.

D: Uneori trupul nu mai funcţionează, fiindcă e ceva în neregulă cu el.

M: Nu, doar nu mai funcţionează. Cred că a venit vremea să plec. Mă simt foarte bine.

D: Poţi să te hotărăşti să pleci atunci când vrei ?

M: în societatea noastră putem alege, putem să mai rămânem până când suntem daţi afară din acea viaţă prin boală sau printr-un accident, sau putem să alegem momentul când plecăm. Eu tocmai m-am hotărât că e timpul să plec. Mi-am îndeplinit ţelurile fixate.

D: Deci familia se află cu tine. Presupun că acum copiii au crescut, nu-i aşa?

M: Soţia mea a plecat deja. Termenul folosit de voi este „soţie" nu-i aşa? Ea ne-a părăsit. Dar fiii şi fiicele mele se află aici, cu nepoţii lor şi

strănepoţii lor.

D: Deci au venit cu toţii ca să-şi ia rămas bun de la tine.

M: Nu e mare lucru. Doar ca să-mi arate că mă respectă.

D: Te afli în structura ta în formă de dom.

M: Nu suntem în cea pe care ai vizitat-o mai înainte. Acum ne aflăm într-o structură diferită. Am ales să trăiesc la ţară.

D: Credeam că te afli în peştera care-ţi plăcea atât de mult.
M: Nu. Nu am spus nimănui despre peşteră. Nu era necesar.

D: Era secretul tău.

M: Era peştera mea. Da.

D: Să mergem în punctul în care ceea ce trebuia să se întâmple s-a întâmplat deja şi ai trecut în lumea spiritului. Poţi să-ţi vezi toată viaţa din acea poziţie. O poţi vedea dintr-o perspectivă complet diferită. Ce au făcut cu trupul tău, după ce ai plecat în lumea spiritului? Ce obiceiuri aveaţi în legătură cu aceasta?

M: Corpul... (Râde) se dizolvă. Se dizolvă, da. Ne dizolvăm treptat. Corpul se dizolvă şi este absorbit în pământul nostru, este absorbit de ţara noastră. Acea bucăţică din noi devine o parte din aer şi din pământ. A fost o trecere uşoară. Când eşti gata şi ştii că ai realizat ţelurile pe care ai venit aici ca să le îndeplineşti, este uşor. E ca o sărbătoare plină de bucurie a faptului că pleci. Poate că unii sunt uneori trişti atunci când pleacă, dar este o tristeţe de scurtă durată. Cei rămaşi în urmă sărbătoresc eliberarea mea din trup. Ei sărbătoresc asta, fiindcă ştiu că merg într-o altă lume.

D: E multă voioşie.

M: (Râde) Se distrează acolo jos. (îşi coboară vocea până devine o şoaptă) Vorbesc frumos despre mine, au amintiri plăcute.

D: Crezi că ai învăţat ceva din această viaţă?

M: (Vorbeşte încet.) Am aflat că sunt capabil să influenţez alte persoane şi era nevoie să fiu foarte atent ca să nu proiectez percepţiile mele ca fiind singurele valabile, către alţi oameni, către alţi membri din familia mea. Trebuie să las spaţiu fiecărui om, ca să-şi facă propriile sale descoperiri.

D: E o lecţie bună, nu-i asa?

M: Da, deşi uneori era foarte greu de făcut asta. (Râde)

D: A fost o viaţă bună.

M: O, a fost o viaţă foarte bună. Nu mai am dorinţe, nici regrete.

D: Puteai face lucruri minunate prin folosirea minţii.

M: Hmm... (Pare a fi surprinsă de asta.)
D: În alte locuri, oamenii nu-şi folosesc mintea în acest mod.

M: îmi dau seama. Nu înţeleg exact dar... (Râde)

D: Vreau să spun că există multe locuri unde oamenii nu au aceste abilitaţi.

M: Eu cred că rasa noastră a avut întotdeauna aceste abilităţi. Dacă mă uit înapoi la viaţa mea, văd că le-am avut întotdeauna.

D: Pentru că toţi aveaţi astfel de abilităţi, era ceva normal pentru voi. (Da) De asta sunt surprinsă, pentru că acolo unde trăiesc eu, aşa ceva nu este normal.

M: Dar voi aveţi un soare galben.

D: (Râde) Da, avem un soare galben. Lucrurile sunt diferite, dacă mergi în locuri diferite. (A râs şi ea) Noi mai avem ceva ce voi nu aveţi. Avem o Lună. (O Lună?) Luna este albă şi străluceşte în întuneric. (Ooo!) Aşa cum ţi-am spus, Soarele dispare şi se duce la culcare, iar Luna răsare. (Ooo!) Fiecare din noi are ceva diferit.

M: Puteţi să mişcaţi lucrurile cu ajutorul minţii?

D: Nu, încă nu am învăţat cum să facem aşa ceva.

M: (Oftează adânc) îţi uşurează viaţa.

D: Aşa el Respect ceea ce ştiţi să faceţi. Aţi putea să ne învăţaţi şi pe noi. Este o abilitate care ne-ar fi de mare folos.

M: Este posibil, dar eu nu ştiu cum să vă învăţ aşa ceva, pentru că aveam pur şi simplu această abilitate. Nu o pot explica. Făceam aceste lucruri, pur şi simplu.

Am orientat personalitatea lui Molly înapoi în vremea noastră şi înapoi în corpul său, ca să pot să-i contactez subconştientul şi să pun întrebări. A respirat adânc, atunci când s-a produs transferul.

D: De ce ai ales să-i arăţi lui Molly această viaţă neobişnuită? Eu cel puţin, cred că este neobişnuită. (Râsete) De ce i-ai arătat planeta cu soarele purpuriu?

M: Dorea să afle despre vieţile pe alte planete.

D: Părea a fi pe altă planetă. (Da) Acolo nu există noapte.

M: Nu. Te referi la timp. (Da) Ei nu aveau conceptul timpului. Nu aveau zi şi noapte. Când erau obosiţi se odihneau, când nu erau obosiţi nu se odihneau. Dar nu exista întuneric. Exista o lumină constantă şi nu aveau nevoie de iluminaţie noaptea.

D: Mă gândesc la o planetă care se roteşte în jurul Soarelui.

M: Galaxia lor se află la mare depărtare. Cred că e vorba de... (Face o pauză, în timp ce se gândeşte cum să explice.) E vorba de un Super-Soare. Nu, nu e cuvântul potrivit.

D: Nu face parte din sistemul nostru solar. M: Nu.

D: Dar face parte din galaxie?

M: Corect! D: Şi acolo există un alt Soare?

M: Nu e vorba de un soare, aşa cum înţeleg oamenii Soarele. E vorba

de un Super-Soare, ca să mă exprim în limbajul lui Molly. Un Super-Soare. Super-
Soarele este fiinţă supremă, el aduce lumina în întuneric. Planeta aceea nu cunoaşte întunericul.

D: Pare a fi ceea ce noi numim „Soarele Central”.

M: Da, aşa e. Soarele Central. Denumirea aceasta se potriveşte descrierii.

D: Dar păreau a fi fiinţe fizice. (Da) Şi erau capabile sa-şi folosească mintea într-un mod remarcabil.

M: Afirmaţia este corectă. Da. Ei doar manifestau lucruri.

D: Erau fiinţe de natură fizică, fiindcă mâncau, dormeau şi mureau.

M: Da. Aveau o durată a vieţii mai scurtă. Ei au ales să aibă o durată a vieţii mai scurtă, pentru ca planeta lor să aibă o populaţie mai redusă numeric.

D: Dar totuşi lucrurile sunt diferite, pentru că soarele lor era sus pe cer tot timpul şi avea o culoare purpurie.

D: I-ai arătat aceste lucruri lui Molly, ca să ştie că a trăit pe alte planete.

M: Corect!

D: Ce legătură are asta cu viaţa sa prezentă?

M: Ea încă mai are abilitatea de a manifesta orice lucru de care are nevoie, în orice cantitate îi este necesar. Are multe abilităţi naturale pe care îi este frică să le recunoască, pentru că atunci ar însemna că este diferită de ceilalţi oameni.

D: încerci să îi arăţi că a mai făcut aceste lucruri înainte, ca să le poată face din nou? (Da) Dar cum se poate acorda la aceste lucruri? Cum poate accesa această cunoaştere?

M: Poate alege să-şi amintească.

D: Aţi spus odată că atunci când înveţi ceva, nu mai uiţi. Cunoaşterea rămâne mereu acolo şi poate fi adusă la suprafaţă. Ea ar putea să folosească această cunoaştere acum, nu-i aşa?

M: Da, dacă trece dincolo de frica sa umană.
D: Ştii cum sunt oamenii!

M: Da. (Râde) O, ce provocare! (Un râs sonor) De ce vin oamenii aici?

(Râde) Pentru că aici există provocări. (Continuă să râdă)

D: Ca să învețe diferite lecții. (Da) Ei uită tot ce știau înainte. (Da) Ea își poate reactiva aceste abilități ca să manifeste ceea ce dorește, dacă alege să-și reamintească.

M: Corect!

D: Cred că i-ar plăcea să-și reactiveze aceste abilități. Poți explica un pic mai clar ce anume trebuie să facă?
M: Astfel de lucruri i se întâmplă ei foarte ușor. însă în această viață, ea are convingerea că trebuie să muncească din greu pentru tot. (Râde) Dar lucrurile nu stau așa. Dacă ar sta câteva minute în meditație, atunci amintirile ar curge în ea ca o cascadă. Dar există o condiționare pe care a acceptat-o în această viață, care spune că ea nu poate să facă astfel de lucruri.

D: în timpul sesiunii, când am dus-o într-un moment important, a sărit în ceea ce părea a fi o altă viață, în care vulcanii erupeau și pământul se cutremura. De ce a sărit în acea viață? Nu am explorat-o în continuare. A sărit în ziua morții din acea viață. De ce i-ai arătat acest lucru?
M: Ca să-i amintesc (nu pot găsi un termen mai bun) cât de stupid este să-ți dai puterea influențelor externe, în loc să cobori în interior și să cunoști zeul din interiorul tău.

D: Ce legătură are asta cu vulcanul și cu transformările planetare?

M: E vorba de sistemul de credinţe care spunea că aceste cataclisme au fost provocate de faptul că nu i-au îmbunat pe zei.

D: Aşa el Nu i-au îmbunat pe zei şi asta a produs catastrofa.

M: Acesta era sistemul lor de credinţe şi încă a mai rămas o oarecare influenţă în zona în care locuieşte ea acum, iar asta o înspăimântă.

D: Da, se potriveşte cu religia din vremea noastră. Deci i s-a arătat acel fragment din altă viaţă, ca să îi amintească să nu se lase prinsă în religia tradiţională cu sistemul său de credinţe, şi în cultura în care trăieşte acum. E mai bine să gândească singură şi să-l găsească pe Dumnezeu în interiorul său.

în interviul meu cu Molly, ea mi-a spus că avea amintiri ciudate ale unor lucruri care i s-au întâmplat în copilărie. îşi amintea cum a fost închisă într-un loc întunecat şi lăsată acolo, pentru că nimeni nu vroia să aibă de a face cu ea. Mi-a spus că era probabil vorba de o debara şi a stat acolo câteva zile. După aceea era murdară, mirosea urât şi avea sentimentul că nimeni nu vroia să mai aibă de a face cu ea. Când a întrebat-o pe mama sa despre aceste amintiri din copilărie, mama a negat că s-ar fi întâmplat aşa ceva şi i-a spus că inventează, că totul este o fantezie. Dar ea se întreba de ce ar fi inventat o amintire atât de îngrozitoare. Unul din lucrurile pe care dorea să le descopere în această sesiune era dacă această amintire era adevărată sau nu. Subconştientul a răspuns înainte să mai apuc să pun întrebarea. Răspunsul era atât de ciudat, încât nu mi l-aş fi imaginat vreodată.

Familia sa locuia la ţară, la mulţi kilometri depărtare de alţi oameni, când ea s-a născut prematur. Mama sa a făcut singurul lucru pe care ştia să-l facă: a pus bebeluşul într-o cutie de pantofi şi a pus cutia într-un cuptor deschis, ca să fie suficient de cald pentru noul născut.

M: Nu ai cum să ştii. Dar am să-ţi spun. Ea a venit în această viaţă cu multe daruri şi a intrat în acest bebeluş care avea doar patru livre când s-a născut şi urma să facă toate lucrurile astea minunate, un bebeluş micuţ dintr-o cutie de pantofi, pus în cuptor. (Râde) Va face lucruri care aveau să sperie oamenii din cale-afară. Odată mama sa a închis-o în cuptor ca să o facă să înceteze, pentru că făcea să danseze obiectele din bucătărie, numai cu mintea. (Râde) Mama sa se temea foarte tare de ea.

D: Deci mişca lucrurile cu mintea.

M: Da. îi plăcea să se joace cu argintăria, fiindcă strălucea (râde) şi fiindcă făcea acel zgomot, dar asta a speriat-o din cale-afară pe mama sa, aşa încât a închis-o.

D: A pus-o în cuptor.
M: Uneori închidea uşa cuptorului.

D: Ea are această amintire ciudată că a fost închisă într-o debara, sau aşa ceva. Poţi să-i spui ceva despre asta? (Pauză) Ce crezi? E în regulă ca ea să afle ce s- a întâmplat?
M: (Cu un ton serios.) E bine ca ea să ştie că această amintire este adevărată, că nu este o fantezie. E important ca ea să ştie. Când avea doar câţiva anişori, au închis-o în debara şi au încercat să uite de ea,

pentru că îi înspăimânta atât de mult. Ea se auto-învinovăţeşte pentru că i s-a spus că era vina sa şi de asta a fost închisă. I s-a spus că dacă se va purta cum trebuie, nu va mai fi închisă.

D: Ce anume a făcut?

M: îi plăcea să facă argintăria aceea strălucitoare să plutească, îi plăcea să facă lumini când era întuneric, îi plăcea să scoată sunete ca un cântat când nu avea voie să vorbească. Speria oamenii. Aşa încât ei au crezut că este ciudată şi ea s-a învinovăţit, dar nu este vina sa. Ea doar folosea ceea ce îşi amintea şi încă mai ştia cum să folosească, dar această abilitate nu se potrivea vremurilor în care s-a născut.

D: Da. Ea credea că astfel de lucruri sunt normale.

M: Apoi când a crescut mai mare, a continuat să facă lucruri neobişnuite şi din nou a fost dată la o parte şi pedepsită, până când a încetat să facă acele lucruri.

D: A fost singurul mod în care a putut supravieţui.

M: Da. Ea descrie asta ca şi cum „ar închide un robinet”.

D: Deci atunci când a crescut prea mare ca să fie pusă în cuptor, au închis-o într-o debara. Asta vrei să spui? (Da) Asta e o mare cruzime, dar cred că le era foarte frică de ea.

M: Când au închis-o în întuneric, a fost mai uşor pentru ei să o lase acolo şi să uite de ea. Atunci nu mai trebuiau să se confrunte cu obiecte care plutesc prin casă şi cu cântatul ei.

D: Aşa încât în cele din urmă ca să supravieţuiască, ea „a închis robinetul" şi nu a mai făcut astfel de lucruri. Atunci au lăsat-o să locuiască cu ei în casă?

M: Da. Atâta timp cât nu era iar „rea". A fost lăsată să devină o parte din gospodăria lor.

D: Dacă toate aceste lucruri au fost suprimate, oare nu îi va fi frică să-şi readucă la suprafaţă talentele?

M: Aşa cred, fiindcă atunci cineva ar putea-o închide din nou în debara încuind uşa şi nu ar mai lăsa-o să iasă la lumina niciodată.

D: Dar ştie că ei nu ar putea face asta acum, când ea a crescut mare. (Aşa e) Dar înţeleg de ce îi este frică.

M: Cred că ar putea face unele lucruri care pot fi acceptate în această societate, îşi poate aminti lucrurile treptat. Pentru că dacă ar merge în mijlocul unui câmp şi ar crea acolo o casă, ar veni reprezentanţii guvernului ca să o caute şi să o aresteze. (Râde)

D: Dacă ar face lucrurile să plutească prin cameră, cred că soţul ei s-ar speria. (Râsete) Deci nu ar fi bine să facă astfel de lucruri.

M: Nu. Dar ar putea „deschide robinetul” puţin. Ea poate să ajute oamenii, poate să-i ridice din întuneric şi acest lucru îi sperie. Nu toţi sunt pregătiţi să afle cine sunt ei cu adevărat. Iar ea se teme că dacă deschide robinetul, va curge ca o cascadă şi va copleşi oamenii din jur, care vor fugi ţipând din cameră. Are o mare teamă de a fi respinsă. Dar poate folosi o anumită formă de meditaţie ca să aducă la suprafaţă cunoaşterea puţin câte puţin, ca să-şi uşureze teama. Iată o imagine care va funcţiona pentru ea. în chiuveta de la bucătărie există o trapă (face mişcări cu mâna ca să-mi arate) şi sunt multe resturi alimentare care sunt prinse în acea trapă. Trapa se poate deschide puţin câte puţin, ca să lase resturile să se scurgă.

D: Să le lase să se ridice în chiuvetă, vrei sa spui. (Da) Este o imagine mentală pe care o poate folosi.

M: Da. Atunci când deschide trapa şi o curăţă puţin câte puţin, se face loc ca să revină informaţiile pe care le-a uitat, care au rămas prinse în acea trapă.
D: Nu trebuie să le aducă pe toate la suprafaţă, pentru că ar copleşi-o.

M: Ar copleşi multă lume din jurul său.

Se permite ca astfel de abilităţi să revină la suprafaţă în perioada în care trăim, pentru că vor fi considerate normale în viitorul apropiat. Dar acest lucru va trebui făcut cu blândeţe, ca să nu şocheze oamenii. Important este că Molly ştie acum că amintirile ciudate din copilărie nu sunt doar o fantezie creată de imaginaţia sa. Amintirile sunt

rezultatul acţiunii unor oameni înspăimântaţi de lucrurile pe care le făcea ea, pe care nu puteau să le înţeleagă. Mă întreb câtor oameni li s-a întâmplat aşa ceva şi au fost nevoiţi să-şi închidă abilităţile şi să uite amintirile de acest fel. Este foarte greu să înţelegi şi să accepţi copiii, atunci când ei se comportă într-un mod neobişnuit şi anormal.

SECŢIUNEA 6

PORTALE ÎN TIMP

CAPITOLUL 19

Gardianul portalului

în 90% din sesiunile pe care le fac pentru terapie, clientul merge într-o viaţă trecută care deţine răspunsurile la problemele din viaţa prezentă. Dar din ce în ce mai des, întâlnesc clienţi care ajung în locuri ciudate care nu seamănă cu Pământul. Deasemenea oamenii cu care lucrez se regăsesc din ce în ce mai des în situaţii paralele în care trăiesc o altă experienţă, care există în acelaşi timp cu viaţa prezentă. Scepticii vor spune că acestea sunt simple fantezii, dar relatări lor nu seamănă cu nici o fantezie pe care am

auzit-o vreodată. în general, vieţile în care fac regresie oamenii sunt foarte plictisitoare şi comune. Eu le numesc „vieţi de scos cartofii din pământ”, pentru că]n astfel de vieţi eşti fermier sau servitor, etc. şi nu se întâmplă nimic antrenant, care să merite a fi povestit. Oamenii îşi petrec viaţa făcând lucruri obişnuite, cum ar fi să lucreze pe câmp. Aceste vieţi nu sunt dramatice. Adesea persoana este dezamăgită când se trezeşte. Un client a spus după o astfel de sesiune: „Ei bine, înţeleg că în mod sigur nu am fost faraon în Egipt.” Dacă acestea ar fi simple fantezii, cred că oamenii ar inventa o viaţă mai interesantă, mai plină de strălucire. De exemplu şi-ar imagina că sunt cavaleri în armuri strălucitoare, care salvează o prinţesă din turnul unui castel, sau o femeie ar putea retrăi o viaţă gen Cenuşăresa, în care să îl întâlnească pe Făt-Frumos. Dar asta nu se întâmplă niciodată. Vieţile experimentate pot părea comune, din punctul meu de vedere. Adeseori mă întreb de ce a ales subconştientul să le arate în sesiunea respectivă. Dar înainte să terminăm sesiunea, devine evident că

aceasta este exact viaţa care trebuia să fie văzută, întotdeauna există ceva, oricât ar fi de obscur, care are legătură cu problema cu care se confruntă clientul în viaţa curentă. Acest lucru poate să nu fie clar şi să nu iasă imediat la suprafaţă, dar subconştientul, în înţelepciunea sa infinită, a ales viaţa potrivită.

Uneori scena în care se coboară este ciudată şi neobişnuită, şi clientul nu găseşte cuvinte cu care să o descrie. în astfel de cazuri eu sunt sigură că nu este vorba despre o simplă fantezie, pentru că atunci povestitorul nu ar fi rămas fără cuvinte capabile să descrie ceea ce vede. Această sesiune pe care am făcut- o în Florida, în luna octombrie 2002, prezintă un astfel de caz. Betty era asistentă medicală într-o secţie neonatală dintr-un spital mare. în timpul sesiunii a descoperit ceva ce în mod clar, nu se aştepta să găsească. Când a coborât de pe nor, stătea în faţa a ceva atât de neobişnuit, încât nu a găsit cuvinte ca să îl descrie.

B: Arată ca... Arată ca un cristal... E greu de descris.
E ca un fel de munte de cristal, ceva ca un

munte de cristal (chicoteşte), nu ştiu cum altfel să-l numesc. Şi văd ceea ce pare a fi un băieţel amerindian cu păr negru, care stă în picioare în faţa muntelui de cristal. Arată de parcă ar fi făcut din gheaţă, dar nu este frig. Este transparent, are o structură cristalină şi străluceşte în soare.

Nu părea a fi ceva de pe Pământ, dar a vorbit despre băieţelul amerindian. Oare unde se afla?

D: Băiatul mai este acolo? M-am gândit că poate ea era băiatul. (Da) Cum este îmbrăcat?

B: Are doar nişte veşminte de piele în josul taliei. Are în jur de zece ani.

D: Priveşte-te pe tinel Porţi haine?

Acesta este modul în care îmi orientez de obicei
clientul în trupul pe care l-a avut într-o viaţă anterioară. Dar răspunsul său a fost complet neaşteptat şi m-a surprins.

B: Nu. Dar sunt foarte mare. Sunt uriaş! Eu nu am un trup. Sunt (nu ştie cum să exprime

asta)... Sunt o formă de energie. Eu sunt foarte mare în comparaţie cu acest băiat.

D: Simţi că ai anumite limite ale trupului? Nu faci parte din aer; nu-i aşa?

B: Am anumite limite, dar nu sunt solid. Corpul mi se schimbă şi se transformă, dar are cam aceeaşi cantitate de energie, aşa încât limitele trupului se schimbă şi se transformă, dar trupul rămâne la fel de mare.

D: Dar este conţinut într-un contur. Este delimitat. (Da, da) în regulă. Ce legătură ai cu acest băiat?

B: Eu doar îl observ. Simt că mi-ar plăcea să intru în acest munte. Există o deschizătură. E ca şi cum aş putea deveni muntele. E ca şi cum, intrând în deschizătura muntelui, pot să experimentez viaţa ca munte, pot să devin muntele, deşi m-aş putea separa din nou de el. Eu m-am familiarizat cu formele de energie. O formă de viaţă în care fiinţa poate să ia orice formă şi poate să-şi creeze orice trup doreşte pentru a avea o anumită experienţă. Dar de data asta, această fiinţă

părea a fi diferită.

D: Poţi experimenta multe lucruri diferite?

B: Da. Pot să mă transform şi să integrez alte energii, să experimentez cum este, apoi să mă separ şi să devin conştient de o parte din mine. Tocmai urmează să experimentez ceva de genul acesta.

D: Spui că era o deschizătură acolo?

B: Da. E o deschizătură mare, o deschizătură naturală. (Deodată) Ştii ce? Muntele de cristal, de fapt nu este un munte, doar mi s-a arătat aşa. De fapt este o navă spaţială, este un vehicul. Dar aşa mi s-a arătat.

D: De unde ştii asta?

B: (Entuziasmată) Pentru că am văzut deschizătura. Aşa arăta el din exterior, dar când am început să explorez deschizătura şi să încerc să mi-o explic, mi- am dat seama că nu e aşa cum pare.

D: Vrei să spui că este doar o iluzie, că este camuflat ca să arate ca un munte?

B: Exact! E camuflat aşa încât lumea care îl

întâlneşte
să creadă că este un munte. Dar dacă îl inspectezi mai de aproape, se transformă.

D: Dacă ar fi pe Pământ, ar mai exista şi alţi munţi.
Este posibil ca munţii să fie de culori diferite şi să nu fie din cristal.

B: Corect. Mai există alţi munţi în jurul lui care sunt diferiţi, ei sunt doar maron cu copaci. Sunt maron acoperiţi cu copaci şi astfel de lucruri.

D: Dar ar fi neobişnuit să vezi un munte de cristal. Asta ar atrage atenţia.

B: Aşa ar fi! Corect! Hm... Asta este derutant. Mă întreb dacă alţii îl văd şi ei. Oare băiatul l-a văzut? Nu ştiu, nu-mi dau seama. Se uita în altă direcţie. Nu, nu ştiu. Deschizătura s-a transformat şi şi-a schimbat aspectul. Acum nu mai arată ca o deschizătură naturală, ci ca o uşă. Când m-am uitat la ea, s-a transformat într-o uşă şi sunt nişte scări care urcă de la pământ în sus, până la uşă. Nu par a fi solide, par cristaline şi luminoase. Ştiu că ai putea păşi pe ele şi atunci ar fi solide. Se simte ca şi

cum cineva ar putea să treacă prin uşă şi să nu-şi dea seama. Singura explicaţie care are sens pentru mine e că aici se întâlnesc două lumi, este un loc de trecere între lumi.
D: De asta unii oameni ar putea să-l vadă şi alţii nu.

B: Da. Simt ca şi cum aş fi cumva o parte din el (spun doar ceea ce îmi vine în minte). Se simte ca şi cum aş fi o parte din păstrătorul porţii acestui loc „dintre lumi", aşa încât cei care nu trebuie să intre nu o fac, iar cei care pot să intre o fac. Există anumite responsabilităţi. Dacă vezi aceste lucruri, dacă devii conştient de ele, asta implică anumite responsabilităţi. Iar eu trebuie să mi le asum, fiindcă sunt conştient de ambele realităţi.

D: E vorba de a şti cine poate să intre şi cine nu poate. (Corect!) Iar cei care nu trebuie să intre, cred că nici nu vor fi conştienţi de celelalte realităţi.

B: în mod normal, asta este adevărat. Dar uneori, în anumite împrejurări, oamenii văd lucruri pe care în realitate nu ar trebui să le vadă, şi nu e bine să se întâmple asta. Pot să

se producă anumite schimbări în presiunea atmosferică şi în energie... (A spus aceste vorbe ca şi cum nu era sigură de ceea ce spune, ca şi cum îşi căuta cuvintele.) Există anumite transformări care ar putea să facă să se întâmple asta.

D: Aşa încât oamenii pot să vadă lucruri acolo unde mod normal nu ar trebui să fie. (Corect!) în astfel de cazuri cineva poate să dea peste această uşă, când de fapt nu trebuia să o facă.

B: Aşa e, şi ar fi foarte derutant pentru omul acela să se întâmple asta.

D: Ar putea să intre prin uşă?

B: Din păcate structura trupului ar trebui să se transforme, din cauza configuraţiei energetice. Dar atunci este posibil, este chiar probabil, ca energia corpului fizic să se dizolve instantaneu.

D: O, atunci corpul s-ar distruge?

B: Spiritul nu se distruge, dar structura fizică şi celulară, da.

D: Nu ar mai putea exista, odată ce intră

în contact cu aceste lucruri?

B: Corect, pentru că există o structură diferită şi vibraţii diferite, da. Acest lucru ar fi foarte derutant şi dificil de înţeles, chiar pentru energia spiritului. Nu se doreşte să se întâmple astfel de lucruri.

D: Deci treaba ta este să te asiguri că nu întâmplă aşa ceva.

B: Da. Eu sunt gardianul porţii şi am această responsabilitate.

D: Această intrare ar putea fi numită un portal?

B: Da, ai putea să o numeşti un portal. Cred că de asta pot să intru în acest obiect cristalin, indiferent că este un munte, o navă spaţială sau altceva, şi sunt conştient că există, pentru că acest lucru intensifică energia pentru separarea lumilor şi a existenţelor.

D: Şi dacă ar veni cineva, ce ai putea face ca să-i distragi atenţia sau să-l faci să nu se apropie?

B: îmi pot focusa energia pe curbura locului,

ca să o intensific şi să îi împing cu blândeţe în direcţia opusă, îi împing puţin şi ei simt ca şi cum i-ar impinge vântul într-o altă direcţie.

D: Destul cât să-i îndepărtezi ca să nu intre în contact cu această energie, fiindcă treaba ta este să ai grijă să nu li se facă rău.

B: Exact! Pentru protecţia lor, da.

D: Acest portal există acolo tot timpul?

B: Există anumite momente când portalul este mai deschis. Este posibil ca uneori portalul să se deschidă. Alteori el este închis şi nu e nici o problemă.

D: Atunci nu se mişcă precum o navă spaţială?

B: Nu, stă pe loc. Dacă mă uit mai de aproape, e vorba de ceea ce am putea numi o „poartă stelară", mai degrabă decât despre intrarea într-o navă spaţială. E degrabă un portal care merge în altă dimensiune.

D: De asta rămâne pe loc.

B: Afirmaţia este corectă.

D: Pentru ce este folosită această poartă

stelară?

B: Hm... E cam dificilă descrierea, dar pot să o fac. Există portaluri pentru această energie şi apoi... „puff!” (scoate un sunet ca un pufăit prelung însoţit de mişcări ale mâinilor) Faci un „puff” prin spaţiu şi timp şi ajungi într-o altă zonă a „galaxiei”.

D: Din mişcările pe care le-ai făcut, pare a avea o formă alungită, ca un tub.

B: Corect! încearcă să vizualizezi stelele, Universul şi energia. E ca un „puf” rapid (scoate iarăşi sunetul respectiv, însoţit de gestul cu mâna), un sistem de transport şi astfel se merge prin acest portal într-o altă galaxie.

D: Asta ai vedea dacă ai intra în muntele de cristal?

B: Asta ar fi o porţiune din el, fiindcă în interior există toate aceste culori care vibrează, aceste obiecte cristaline, e ca şi cum... (Are dificultăţi în a-şi găsi cuvintele) E ca şi cum ai reintra... începi să te simţi din nou normal. (Râde) Pentru că atunci când te

ocupi de transport, când faci aceste lucruri pentru transport, atunci trebuie să te.... Nu să te regenerezi, să te re...

D: Să te reajustezi?

B: Să te reajustezi! Mulţumesc! O, e greu de găsit cuvântul! Să te reajustezi, să te reenergizezi. (Râde)

D: Cuvintele ne fac uneori probleme.

B: Da, să te reajustezi. E o zonă de reajustare şi intri în această încăpere cristalină, unde sunt aceste culori frumoase, atât de frumoase, care vibrează în fiinţa ta şi te regenerează sau te re... Ce cuvânt ai spus?

D: Ajustează.

B: Te reajustează.

D: Dacă te reajustează, e înainte să pleci sau după ce ai revenit?

B: După ce ai revenit. Există câte una la fiecare capăt.
Nu ştiu sigur cum arată cea de la capătul celălalt. Ar trebui să călătoresc acolo, ca să

văd. Dar voi lăsa o parte din mine aici, pentru că trebuie să îmi asum responsabilitatea.

D: Da, responsabilitatea de a păzi portalul.

B: Acest portal este folosit de fiinţe care vin să înveţe, care vin doar ca să observe, ca să fie mai conştiente. Când spun „să observe" e mai mult decât doar să priveşti. înseamnă să observi cu toate simţurile. Mai mult decât a privi, să experimentezi. Dar doar observi lucrurile, fiindcă nu le creezi în sensul de a le face să se întâmple. Eşti un observator căruia i se permite să se integreze cumva în energii, pentru a învăţa.

D: Este vorba de fiinţe fizice?

B: Nu atât de materiale ca oamenii. Există o fizicalitate cu o densitate mai mică şi din acest motiv aceste fiinţe sunt capabile să se integreze şi să observe o experienţă, la acel nivel.

D: De unde vin aceste fiinţe?

B: (Pauză. Apoi chicoteşte, încercând să găsească o modalitate de a explica lucrurile.) P-L. P-L are ceva de-a face cu

asta? Nu cred că e Pluto. P-L.

D: Spune-mi ce crezi. Ei nu vin de pe

Pământ?

B: Nu, nu. Ei sunt diferiţi.

D: Din sistemul nostru solar?

B: Hm... Puţin mai de departe. De pe o esenţă planetară diferită, care iarăşi nu e o planetă complet materială.

D: Dar nici nu e formată doar din energie, ca tine.

B: Corect! Sunt diferiţi faţă de mine. Eu nu arăt uman, nu am trup ca oamenii, energia mea nu e ca de om. Energia mea se transformă. Fiinţele care vin prin acest sistem de transport prin portal, au o formă similară oamenilor. Seamănă cu un trup uman. Sunt înalţi, deosebit de înalţi şi subţiri, arată ca şi cum ar purta nişte robe greoaie pe ei, dar nu sunt fiinţe fizice.

D: Nu au trupuri atât de solide ca noi. (Nu, nu!) Deci când revin prin acest tunel, prin acest tub sau ce-o fi el, ele intră în

această cameră imediat

B: Corect! Pe acolo intră.

D: Şi îşi reajustează energiile, vibraţiile. (Corect!) Şi apoi ce fac?
B: Apoi pot să iasă de acolo. Nu este o descriere bună. E ca şi cum ar putea să vadă prin sticlă, deşi nu este sticlă. Nu există o barieră de acest fel. Ele au trecut prin portal, au ieşit din structura cristalină unde erau lumina şi culorile. Au ieşit din ea. încă mai fac parte din energia de acolo, dar nu se mai află în acea structură şi au ajuns pe „Pământ". Ei sunt pe planetă şi pot să vadă ce se petrece acolo/aici, pot să observe şi să integreze.

D: Li se permite să părăsească locul acela?

B: Nu, nu fac asta.

D: Deci ei doar stau acolo şi observă de pe partea cealaltă, fără ca să intre în această dimensiune.

B: Corect! Dar pot avea o perspectivă largă de acolo. Din acest portal ei pot să se uite oriunde doresc şi să observe.

în altă sesiune o femeie a văzut ceva care arăta ca o gaură de vierme, cu fiinţe care intrau şi ieşeau. Ea a descris-o ca un tub alungit, cu margini circulare vizibile în interiorul tubului. Oare este o altă descriere a aceluiaşi fel de dispozitiv? Dacă e aşa, fiinţele pe care le-a văzut intrau şi ieşeau, în timp ce fiinţele din descrierea de faţă aveau voie să folosească acest
dispozitiv, doar ca să privească.

D: Deci nu e vorba doar de zona unde se află. Ei pot să vadă oriunde pe Pământ, oriunde vor, fără să călătorească acolo.

B: Afirmaţia este corectă. Cam aşa stau lucrurile.
Cum funcţionează asta? Nu sunt sigur. (Râde)

D: Vezi dacă poţi să afli cum pot să facă asta dintr-un singur punct de observaţie, fără ca să intre propriu-zis în dimensiunea pe care o observă şi să călătorească peste tot în lumea respectivă.

B: Ei îşi schimbă perspectiva. E ca şi cum ar ieşi şi există o anumită scenă sau o zonă pe

care o văd. Ei doar îşi schimbă perspectiva şi este ca şi cum lumea se schimbă din cauza asta, şi ei pot atunci să o vadă. Ştiu că nu are sens, dar... Pot să văd această energie cu trei dinţi care se mută, se transformă. (Chicoteşte) De exemplu, Pământul poate fi atât de mare şi există locul acesta pe el (face mişcări cu mâinile ca şi cum ar cuprinde un obiect mic) şi această energie cu trei dinţi se mută şi ei încep să observe lucrurile din alt unghi. Aşa pot să descriu, deşi în mod evident, Pământul nu e atât de mic (Face mişcări cu mâinile.) Dar e ca şi cum ar fi, iar ei pot să-l observe, aşa încât poate fi mişcat cu uşurinţă.

D: Ei se comportă ca simpli observatori, fără să interacţioneze.

B: Corect, ei nu interacţionează, ei nu schimbă nimic, ei doar observă şi integrează informaţii.

D: Oricum, nu li s-ar permite să părăsească partea de portal unde se află, din cauza modului cum este structurată matricea energetică.

B: Exact! Nu ar putea să o facă şi nici nu ar face-o, fiindcă ei înţeleg cum le-ar afecta asta câmpul energetic, în timp ce oamenii nici măcar nu ştiu că există aceste lucruri.

D: Deci aceste fiinţe doar observă şi integrează informaţiile pe care încearcă să le acumuleze, şi apoi se întorc prin acest tub în locul din care au venit.

B: Afirmaţia este corectă. Ei vin prin portalul acela, vin din alte locuri şi intră în portal. Ei vin şi observă, apoi se întorc la ei acasă şi raportează ce au văzut.

D: Mă gândeam la o locaţie centrală de partea cealaltă. (Corectl) Ştii ce fac ei cu informaţiile pe care le-au adunat?

B: Informaţiile sunt folosite în scopuri multiple. (Face o pauză în timp ce se gândeşte.) Văd cum energia mea se transformă. Văd cum mă transform din fiinţa gardian şi devin una din fiinţele care au venit şi apoi s-au întors acasă.

D: Fiindcă ai spus că poţi să faci asta, dacă laşi o parte din energie să păzească

portalul.

B: Corect! (Oftat adânc) Trecerea prin tub îmi irită puţin energia. încăperea prin care ieşi din tub prima dată era... Cum am spus, ce scop avea?

D: Te ajustează?

B: Da, te ajustează şi este foarte, foarte importantă.

D: Iar atunci când te întorci prin tub, asta se întâmplă repede?

B: E foarte repede. Foarte, foarte repede. Şi apoi ieşi pe partea cealaltă, unde este o altă culoare şi un alt sistem energetic.

D: Ca o altă încăpere?

B: Afirmaţia este corectă. Iar culorile şi densitatea energiei te readuc în tine însuţi. Şi am ajuns pe altă planetă, m-am întors la cartierul meu general de acasă.

D: Cum arată intrarea pe partea cealaltă?

B: Este tot o structură cristalină.

D: Dar oamenii de pe partea cealaltă o pot

vedea?

B: Are un dispozitiv de camuflare, pentru că există fiinţe care lucrează cu aceste energii şi fiinţe care nu lucrează cu ele.

D: Deci este la fel ca pe Pământ, nu va fi vizibilă pentru toată lumea.

B: Aşa e! Deşi fiinţele de pe această planetă au o vibraţie mai înaltă şi diferită faţă de Pământ, nu este nevoie să ştie toată lumea despre asta.

D: Deci fiinţa cu care mergi trece prin tub ca să meargă pe planeta sa. Apoi unde merge?

B: Eu pot să-l văd. E ca un fel de scrib care scrie. Dar scrisul este magie, nu este fizic, deşi arată similar. (îşi mişcă mâinile) Face ceva cu mâinile. Când mă uit, văd lumini şi culori. Luminile şi culorile sunt foarte importante, aşa încât observaţiile, învăţătura şi cunoaşterea pe care le-a adunat sunt incorporate în... (Are dificultăţi de exprimare.) Văd o tapiserie. Cum s- a întâmplat asta?

D: Poate că încerci să faci o comparaţie.

B: Poate. Informaţiile pe care le-a preluat acest scrib intră într-o parte a tapiseriei, într-un fel de înregistrări. El s-a aşezat. Pare a avea o tabletă în faţă. Când spun tabletă mă refer la o tabletă din piatră, nu e din hârtie. Are în mână ceea ce aş putea numi un „creion magic”, pentru că pare a folosi acest creion ca şi cum ar fi o scriere magică. Văd aceste culori frumoase şi lumini care ies din creion, apoi se mişcă şi curg, intră în... ceea ce aş putea numi... o „ţesătură”. Este o ţesătură colorată, plină de lumină, care străluceşte şi se mişcă, nu e o tapiserie cum ştim noi în mod obişnuit. (Are dificultăţi de exprimare)
Este o înregistrare, un fel de înregistrare, este o înregistrare vie.

Această relatare semăna cu descrierea Tapiseriei Vieţii din complexul arhitectural numit Templul înţelepciunii, din lumea spiritului. Această tapiserie este descrisă în cartea mea între viaţă şi moarte. Descrierea spune că această tapiserie este incredibil de frumoasă şi pare a fi vie şi respiră, din cauza culorilor minunate care sunt în ea. Dar nu cred că este acelaşi lucru, fiindcă tapiseria

din lumea spiritului este o ţesătură a tuturor sufletelor care au trăit şi a vieţilor lor. Fiecare viaţă este reprezentată de un fir. Tapiseria

descrisă aici pare a fi o altfel de înregistrare.

D: Asta este treaba lui. Face asta tot timpul.

B: Da, adoră să facă asta.

D: Dar ai spus că mai sunt mulţi alţii care ştiu că există această intrare.

B: Da, există şi fiinţe de pe alte planete care circulă prin acest portal, asta este adevărat. Multe fiinţe ştiu că există. Acesta este doar un portal, dar mai există multe altele. O parte din informaţiile care sunt aduse sunt folosite pentru dezvoltarea unor noi posibilităţi, ca atunci când eşti la şcoală şi te învaţă lucruri pe care oameni deja le ştiu. Odată ce ţi-ai format o bază, poţi să îţi dezvolţi propriile idei şi să îţi foloseşti creativitatea.

D: Ca oamenii de ştiinţă şi cercetătorii, care iau elementele de bază şi îşi dezvoltă apoi, pe această fundaţie, propriile lor

concepte. Asta vrei să spui?

B: Da. Poţi crea noi posibilităţi pentru această planetă. Pentru că ei observă, apoi se întorc la ei acasă şi discută, şi poate că se întreabă: „Cum putem ajuta oamenii de pe această planetă?” Vin cu propriile lor idei, apoi se întorc: „Nu asta nu se poate, nu e în regulă, hmm...” ca să adauge informaţii la baza de date despre Pământ, în special în ceea ce priveşte această situaţie.

D: Deci ei acumulează informaţii şi încearcă să dezvolte idei noi ca să ajute Pământul să progreseze, sau ce vrei să spui?

B: Asta este impresia pe care mi-am făcut-o. Dar trebuie să fie şi alte modalităţi de folosire a informaţiilor, pentru a ajuta Pământul. Pentru că atunci când vin prin tub ei doar observă, nu pot face astfel. Ei doar observă şi apoi duc informaţiile pe planeta lor, unde sunt înregistrate. Deci trebuie să mai fie şi un alt mod de a ajuta, pe o altă cale.

D: Celelalte fiinţe care sosesc prin

acest tub, vin din aceleaşi motive?

B: Unii sunt doar curioşi. Acest lucru este permis, pot să observe din curiozitate, fără a interveni, aşa cum şi noi putem observa fără a interveni. Eu am mers cu cealaltă fiinţă, al cărui scop era să ducă informaţiile înapoi pe planeta sa. Văd că există un fel de... (întâmpină dificultăţi de exprimare) încerc să îmi fac o imagine mai clară. (Pauză.) Este dificil... Se pare că mai există un fel de transmisie sub formă de raze de lumină, dar pentru mine nu are sens. Cred că m-am împotmolit aici.

D: Descrie cât de bine poţi.

B: în regulă. Deci ei pot să ia informaţiile, le împărtăşesc cu alte fiinţe ca ei, apoi transmit prin raze anumite energii sau informaţii înapoi către planeta Pământ.

D: în direcţia opusă faţă de cea din care au venit.

B: Corect! Ca un sistem de ghidare. Astfel informaţiile sunt observate pe Pământ şi transportate acasă, acolo unde locuiesc aceste fiinţe. Apoi aceste fiinţe iau

informaţiile şi... Oamenii de pe Pământ au nevoie de ajutor şi ghidare sau poate de puţină inspiraţie, de o mică „modificare” care să-i ajute să meargă în direcţia corectă. Nu e o judecată, cum ar fi de exemplu: „Fă ce trebuie!” E doar... să le transmiţi puţină inspiraţie, care uneori este transmisă pe o rază în energia atmosferei Pământului. Şi pe Pământ există oameni care pot să recepţioneze aceste semnale, ca să zicem aşa, să primească această inspiraţie care-i ajută să facă pasul următor, care ajută să se petreacă lucruri care altfel ar dura mult mai mult să se întâmple.

D: Aşa ceva se face de către un individ sau...
B: Nu, este un grup. Un grup care foloseşte anumite maşinării, capabile să transmită forma-gând sau inspiraţia înapoi pe Pământ. De exemplu, Pământul se confruntă acum cu dualitatea război/pace, lumină/ întuneric. Când se întâmplă asta, dualitatea se intensifică. Aşa încât aceste fiinţe au observat lucrurile, apoi au intervenit şi au trimis prin nave anumite raze cu informaţii care inspiră şi influenţează crearea unei conştiinţe de masă, care dacă se uneşte, poate ajuta la crearea realităţii pe care

o doreşti, de exemplu. Fiindcă mulţi oameni din locuri diferite de pe glob primesc această inspiraţie în acelaşi timp, apoi se unesc ca să facă să se întâmple asta. Are sens pentru tine?

D: Da, aşa cred. Aceste grupuri au vreo instruire sau acţionează independent? (Pauză) Le spune cineva ce pot să transmită înapoi?

B: Vreau să te fac să înţelegi corect. Există un fel de consiliu superior care ajută planeta în evoluţia sa. Dar nu este singurul organism care o ajută, există mai multe astfel de organisme. Şi aşa cum ei ajută, mai există şi alte organizaţii de evoluţie înaltă care ajută Pământul în acest proces, şi am putea continua aşa până la infinit.

D: Fiindcă există nivele diferite. (Da) Se pare că oamenii de pe Pământ încă nu s-au dezvoltat atât de mult până la acest nivel. Ei se află la fundul nivelurilor sau straturilor.

B: Nu aş spune că sunt chiar „la fund”. Ei sunt în tranziţie, se mută şi se transformă.

D: Dar ei nu sunt conştienţi de aceste lucruri.

B: Corect, corect! Deşi există unii care sunt conştienţi, fiindcă energia se transformă şi vibraţia se intensifică. Tot mai mulţi oameni devin conştienţi de conectare. Există şi şinele nostru înalt, care ne observă şi ne ajută. întotdeauna există liberul arbitru şi posibilitatea alegerii. Inspiraţia care vine este pentru cei care rezonează cu ea.

D: Lumea nu este forţată să o primească, dar oricum ei caută aşa ceva.

B: Exact. Ei au cerut asta.

Se pare că există o temă centrală în informaţiile pe
care le-am adunat – tema comunicării în masă pe multiple nivele. Trupul nostru procesează în mod constant şi aduce informaţii către creier şi sistemul nervos central, iar ADN-ul nostru procesează şi el

informaţiile. în cartea mea între viaţă şi moarte, am explicat clar că trebuie să trecem prin nenumărate vieţi, atât pe Pământ cât şi pe alte planete. Când ne aflăm pe Pământ, experimentăm forme de viaţă (de la pietre la plante şi animale) înainte de a evolua la stadiul de om. Apoi când ajungem la stadiul de om, trebuie să experimentăm totul în viaţă: bogat-sărac, masculin-feminin, să trăim pe toate continentele, în fiecare rasă şi religie, înainte să completăm ciclul, între aceste vieţi călătorim înainte şi înapoi în lumea spiritului. Scopul nostru principal este să acumulăm informaţii despre tot ce se poate. Noi am plecat de la Dumnezeu şi scopul nostru este să ne întoarcem la Dumnezeu. Mi s-a spus că Dumnezeu a dezvoltat acest sistem pentru că Dumnezeu nu poate să înveţe singur. Noi, copiii lui, trebuie să revenim la Dumnezeu cu toată cunoaşterea şi informaţiile pe care le-am acumulat de-a lungul tuturor experienţelor noastre. Astfel suntem ca nişte celule în trupul lui Dumnezeu.

Tot ce am aflat eu de la extraterestri sau de

la celelalte fiinţe avansate sau mai avansate decât noi, este că ei acţionează ca parte din procesul de asimilare a informaţiei. Ei înregistrează şi acumulează informaţii în diverse scopuri. în cartea Custozii, am prezentat exemple de extraterestri care înregistrează ce am învăţat noi. Acesta este scopul implanturilor, despre care oamenii şi-au format o părere atât de greşită. Acestea înregistrează tot ce vede, aude şi simte o persoană şi transmit aceste informaţii în bănci de computer uriaşe, ca să zicem aşa. Aceste bănci de computer sunt conectate în mod direct la înregistrările istorice ale civilizaţiei noastre, de la Consiliile înalte. în Păstrătorii grădinii şi Universul convolut Volumul 1, am descoperit că întreaga planetă este un dispozitiv de înregistrare.

Mai târziu în această carte vom vedea că această metodă funcţionează şi în sistemul nostru solar, unde Soarele nostru este dispozitivul principal de înregistrare. Nu e de neconceput că propria noastră planetă îşi transmite propriile experienţe şi reacţii la stricăciunile care se petrec pe ea în această perioadă de istorie. Pământul este, la urma

urmei, o fiinţă vie.

Se pare că aceasta este o temă comună sau un tipar care revine de la cea mai mică celulă din corp până la întregul Univers. De la microcosmos la macrocosmos, informaţiile sunt transmise şi depozitate. Singura explicaţie logică este că destinaţia finală a tuturor
acestor informaţii ar putea fi Dumnezeu Sursa. Dar acestea sunt simple speculaţii, deşi pare a fi din ce în ce mai evident că se petrece acest lucru.

D: De ce sunt preocupate aceste fiinţe de ceea ce se petrece pe Pământ?

B: Pământul este o planetă deosebită, ea reuneşte multe energii din multe locuri diferite şi este un experiment frumos, deşi n-aş dori să folosesc cuvântul „experiment”.

D: Da, am mai auzit asta.

B: Aducând toate aceste lucruri la un loc şi permiţând liberului arbitru să se dezvolte aici şi multiplicităţii de experienţe să se petreacă, vedem că marele experiment constă din amestecul spiritului cu biologia, din amestecul spiritului cu materialitatea. Cei care desconsideră corpul fizic nu au înţeles despre ce este vorba, fiindcă de fapt este vorba de o unire, de o integrare a spiritului în fiinţa fizică. Aceasta este o parte din marele experiment. Cei care nu trăiesc în această densitate nu au această experienţă, experienţa lor este foarte diferită, aşa încât există mai multă curiozitate faţă de noi şi mult entuziasm de a se vedea cum se desfăşoară toate aceste lucruri. Şi evident, avem în noi lumina şi întunericul, frumuseţea şi urâţenia. Face parte din provocări.

D: Cei care ne observă nu au această varietate?

B: Nu, nu astfel. Ei nu sunt deloc aşa, ei trăiesc într- un fel de grădină a raiului. Noi ca oameni luăm lucrurile de-a gata. Noi am luat acest concept referitor la frumoasa grădină a raiului de-a gata, şi acest lucru

este destul de trist.

D: Dar o parte din celelalte planete sunt şi ele de natură fizică, nu-i aşa?

B: Da, mai există şi alte planete materiale. Acolo varietatea nu e atât de mare ca aici. Aici varietatea e mult mai extinsă.

D: Eu mă gândeam că dacă sunt de natură fizică, au un corp fizic.

B: Da, dar există şi o serie de deosebiri.

D: încerc să înţeleg de ce situaţia noastră ar fi diferită, pentru că celelalte fiinţe au şi ele valori materiale, iar noi trăim vieţi la fel ca fiinţele din alte lumi.

B: Singurul lucru pe care-l pot vedea sau şti acum este că în general conştiinţa lor este diferită de a omului.
Se pare că există o dramă la scară mare pe care am ales să o experimentăm pe Pământ, şi acum se produce o trezire prin dramă, şi este cel mai antrenant spectacol care există. (Râde)

D: De asta toată lumea vrea să îl privească. (Da)

Aceste informaţii apar în mai multe cărţi pe care le- am scris. Mi s-a spus că multe fiinţe privesc la ceea ce se întâmplă pe Pământ, pentru că noi suntem consideraţi a fi diferiţi. Este pentru prima dată când o planetă sau o civilizaţie trece prin evenimentele care se întâmplă acum, şi sunt curioşi să vadă cum vor evolua lucrurile. Mi s-a spus că e prima dată când o planetă întreagă ajunge la nivelul în care să-şi mărească frecvenţa de vibraţie, astfel încât să se mute în masă în altă dimensiune. Multe alte fiinţe sunt conştiente de „drama" care se pune în scenă aici şi e ca şi cum ar urmări un spectacol la televizor sau un film şi vor să vadă finalul. în mod inconştient, noi oferim dialogul situaţiilor şi scenariul pentru actori, pe scena galactică. Mi s-a spus că: „E cel mai extraordinar spectacol care există.

Am continuat sesiunea.

D: Pe Pământ, noi ne prindem în karmă. Lucrurile stau tot aşa pe alte planete?

B: Nu par a exista diferenţe în această privinţă, dar există o anumită densitate a atmosferei Pământului, aşa o descriu eu, o densitate care păstrează aici energiile, ca să se rezolve. Odată rezolvate, ele pot să iasă din această densitate.

D: Deci celelalte fiinţe au lecţii diferite de învăţat, e doar vorba de o formă diferită de învăţare.

B: Exact, exact!

D: Ştiu că aceste lucruri sunt foarte greu de înţeles, dar
e ca şi cum există o serie întreagă de straturi şi de consilii unul deasupra altuia, care se ocupă de aceste lucruri.

B: Da, care sunt conştienţi de probleme, ca nişte părinţi care au grijă de un copil. în mod evident, nu ai o conştiinţă completă a tot ce se întâmplă, dar faci tot ce poţi. Te acordezi la problemă şi lucrezi ca să ajuţi, oferind îndrumare şi ajutor, acolo unde este nevoie.

D: în munca mea, am descoperit că aceste fiinţe nu doar ne observă prin portale, dar unele din ele coboară până la noi în nave de o natură materială.

B: Afirmaţia este corectă. Există o modificare a energiilor. Ca să se întâmple acest lucru, trebuie să se producă o coborâre a vibraţiei ca să poată intra în energia atmosferei, şi există un strat de protecţie în jurul Pământului. Astfel, ca să se coboare până la acest nivel, trebuie să se producă o modificare a vibraţiilor, ca să poată manifesta în planul fizic, ca să fie văzuţi în planul material.

D: Dar dacă ceilalţi găsesc toate aceste informaţii doar observând, de ce trebuie să mai vină în mod fizic pe Pământ?

B: Este important ca oamenii de pe Pământ să înceapă să înţeleagă că mai există şi alte fiinţe în afară de ei, să îşi lărgească înţelegerea, pentru că în multe privinţe au o gândire foarte îngustă. Este necesar să se producă o expansiune a minţii lor, pentru creştere şi dezvoltare. Pe de altă parte, nu toate entităţile sunt de lumină, nu toate sunt

bune. Aşa cum există întuneric pe Pământ, există energii întunecate şi în alte locuri. Este o parte din cum stau lucrurile.

D: Aceştia vin şi ei tot ca să observe?

B: Da, dar uneori au dorinţa de a controla. Au dorinţa de a ne exploata resursele, la asta mă refeream. Dar acest lucru nu este permis în general.

D: Pentru că această planetă este păzită cu atenţie, este supravegheată.

B: Da, foarte atent.

D: Doar asta ai reuşit tu să observi? Ai spus că ai lăsat o parte din tine să păzească portalul iar cealaltă parte a călătorit acolo unde să poţi să observi şi să pui întrebări. (Da) întoarce-te acum în locul unde se află energia ta completă, la portal. îţi faci această slujbă de multă vreme, sau timpul nu are înţeles pentru tine?

B: Se pare că timpul nu are înţeles, dar locul acesta e ca un munte, un munte care există pe o întindere enormă în timp, fiind conştient. E doar o energie care şi-a încetinit curgerea.

Energia mea ca gardian, ca paznic al acestei zone este aşa. A fost aici de foarte, foarte mult timp, dar nu se simte ca şi cum ar fi trecut mult timp. E minunat! (Chicoteşte) îmi place şi e ca un munte.

D: Dar această sursă cristalină e folosită doar în acest scop, pentru a fi portal, sau mai are şi alte părţi?

B: Par a fi şi alte „încăperi”, aşa le-ai putea spune, în zone separate din interior. E ca un sistem de a trimite informaţii înapoi, fără ca tu să te întorci acolo. E un fel de dispozitiv.

D: Ai spus că acest portal e folosit în general ca o fereastră, prin care să observi. (Da) Se permite vreodată fiinţelor să treacă prin acest portal ca să iasă pe planeta noastră? (Nu) Deci e un loc care e folosit doar ca post de observare. (Da) Deci aceste fiinţe rămân în celelalte camere folosite pentru transmiterea informaţiei. (Corect!) Doream să clarific. Dar entitatea prin al cărui trup vorbeşti acum, care se numeşte Betty, există în această energie într-un timp diferit, sau cum?

B: Nu. Face parte din întreg. Face parte din întreg.

D: Poţi să exişti ca energia care păzeşte portalul, în acelaşi timp în care exişti în corpul fizic ca Betty? (Corect!) Şi cum se face asta? Cum poţi explica asta?

B: (Chicoteşte) Doar este. E o chestiune de focalizare. Când sunt Betty, îmi focalizez conştiinţa în această viaţă, dar o altă porţiune a fiinţei mele este gardianul energetic al acestui portal. în marea majoritate a timpului nu suntem conştienţi unul de celălalt.

D: Aşa mă gândeam şi eu, fiindcă Betty nu a fost conştientă de cealaltă parte a ei.

B: Nu, fiindcă funcţionăm la nivele de vibraţie diferite. Eu pot să fiu în multe locuri şi să fac multe lucruri în acelaşi timp.

D: Fără ca aceste părţi să fie conştiente una de alta. (Corect!) Ăsta e unul din lucrurile care m-au derutat întotdeauna, fiindcă oamenii spun: cum putem să fim lucruri diferite în acelaşi timp?

B: Dacă abordezi asta cu o percepţie limitată şi dintr- o conştiinţă limitată, atunci e greu de înţeles.

D: (Chicoteşte) Oamenii au mari dificultăţi de înţelegere.

B: Exact. Pentru că focalizarea este diferită. în prezent nu există abilitatea de a fi conştient de multiplele părţi ale fiinţei, în acelaşi timp.

D: De multe aspecte diferite. (Corect!) Aşa mi s-a spus, că mintea umană nu e capabilă să înţeleagă totul.

B: Afirmaţia este corectă.

D: Cred că aceste informaţii sunt foarte importante. îmi veţi permite să folosesc aceste informaţii? (Da) Fiindcă în munca mea eu sunt un reporter şi acumulez informaţii...

B: (Mă întrerupe încântată.) Afirmaţia este corectă. Asta e foarte interesant. Faci exact ce fac şi aceste fiinţe. Este o mare onoare să împărtăşim aceste informaţii cu tine.

D: Eu iau piese diferite şi le pun la un loc, la fel ca ei.

B: Afirmaţia este corectă.

D: Dar o fac când mă aflu în corp fizic. (Da, da!)
Adaug câte un fragment de informaţie şi am multe întrebări.

B: Acest lucru este foarte bun fiindcă ajută la extinderea percepţiei, la extinderea posibilităţilor ca să aduci conştientizarea spirituală la fiinţa fizică.
Despre asta este vorba acum.

D: Problema este că oamenii au probleme când încearcă să înţeleagă aceste concepte complicate. (Da) Treaba mea este să încerc să le simplific, astfel încât ei să poată înţelege, ceea ce este greu. Poţi să-mi spui de ce explorăm această temă astăzi?

B: A! Ea nu este decât un mesager. Ea nu este conştientă de acest lucru. Ea se va deschide şi mai mult pentru a aduce mesaje care să ajute la procesul de ridicare vibraţională. Ea a cerut să se deschidă mai mult, ca să primească mesaje din lumea spiritului, să fie mai conştientă de fiinţele de acolo. Acest lucru declanşează o deschidere

pentru ca mesajele să poată fi primite.

în plus faţă de slujba sa cu normă întreagă ca asistentă medicală într-o secţie neonatală dintr-un spital mare, Betty mai făcea lecturi mediumice pentru diverşi oameni. Acest lucru i s-a întâmplat în mod spontan, fără să aibă o pregătire în acest domeniu.
Pur şi simplu putea să citească, să afle lucruri despre oameni, când se afla lângă ei. Dar existau mulţi oameni cărora nu putea să le spună ceea ce percepea, mai ales celor din spital, unde emoţiile o luau razna. Exemplul de mai sus arată că trăim fără să ştim două sau mai multe existenţe în acelaşi timp, fără ca părţile diferite din noi să fie conştiente una de alta. Dar prin această metodă ele por deveni conştiente una de alta şi pot interacţiona.

Nu sunt sigură dacă intrarea în alte dimensiuni menţionată în această sesiune poate fi numită un portal sau o fereastră. în volumul întâi s-au explicat aceste concepte: printr-un portal poţi să intri într-o altă dimensiune, iar printr-o fereastră poţi doar să priveşti şi să observi.

în celelalte sesiuni incluse în această secţiune se pare că avem de a face cu portale prin care poţi intra şi ieşi, nu cu ferestre prin care poţi doar observa.

Capitolul 20

Aborigenul

Am ţinut această sesiune cu Lily care este psiholog, la conferinţa WE (Evoluţia Walk-in) la Las Vegas, în luna aprilie 2002. Sesiunea demonstrează că portalele există în preajma noastră de mult mai mult timp decât ne putem imagina şi au
fost folosite în mod activ.

Când Lily a coborât de pe nor, s-a văzut stând în picioare într-un câmp de iarbă înaltă, care se întindea cât puteai să vezi cu ochii. Mi-a oferit locaţia, fără să o întreb.

L: Sunt câmpuri de iarbă înaltă ca grâul. Mă aflu în Veldt, Australia.

D: Aşa se simte că ar fi?

L: Simt că aşa este. Terenul este plat, simt că face parte dintr-o masă mare de pământ.

Era înconjurată de iarbă care presupunea ea că este grâu. Dar în depărtare vedea ceva care nu se potrivea cu această scenă pastorală.

L: Simt că există acest monolit mare în depărtare.

D: Ce vrei să spui prin monolit?

L: E ca o movilă mare din stâncă. E făcută din stâncă, dar e mai mare decât o stâncă şi e plată deasupra. Din stâncă.
M-am gândit că vorbeşte despre Australia, probabil despre Ayers Rock, situată la mijlocul continentului. Aceasta formaţiune stâncoasă se distinge prin faptul ca stă singură pe un teren plat şi dezolant. Dar nu am vrut să o influenţez, aşa încât am întrebat-o despre alţi munţi.

L: Ayers. Ei spun ca este Ayers, o formaţiune care stă de una singură, izolată.

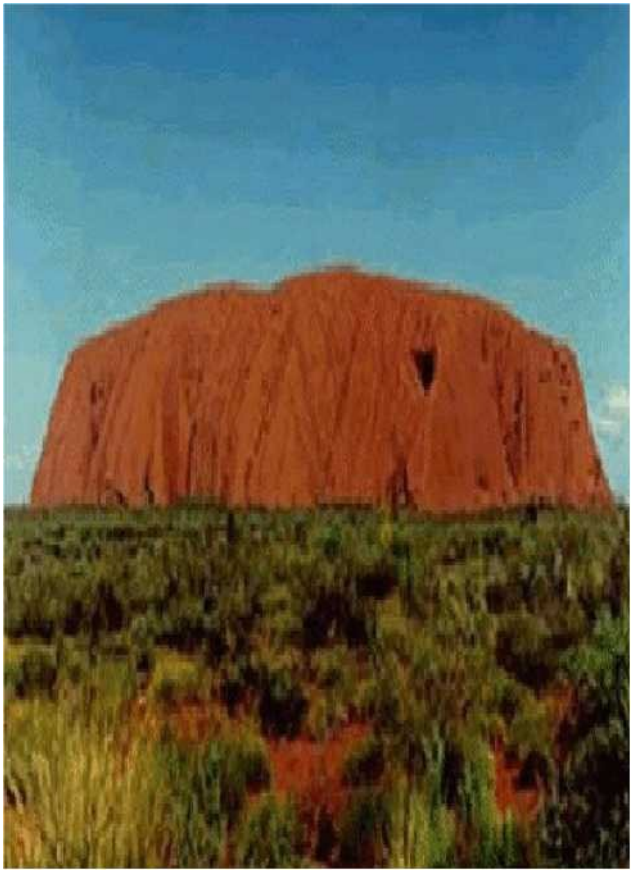

Am găsit următoarele informaţii despre acest lucru pe internet:

Ayers Rock, cunoscută şi sub numele de „Uluru”, este cel mai mare monolit din lume şi se ridică la 318 m deasupra nivelului deşertului, în centrul Australiei. Are o circumferinţă de 8 kilometri. „Uluru” este considerat una din marile minuni ale lumii şi se află pe un punct important din reţeaua planetară, la fel ca Marea Piramidă din Egipt. în funcţie de momentul din zi şi de condiţiile atmosferice, stâncile îşi pot schimba culoarea în mod dramatic, de la albastru la un roşu strălucitor.

Ayers Rock este considerată un loc sfânt şi este onorată în religia aborigenilor. Aborigenii cred că dedesbtul stâncilor se află o cavernă mare şi o sursă de energie pe care ei o numesc „tjukurpa” sau „vremea visării”. Termenul „tjukurpa” este de asemenea folosit pentru a înregistra activităţile unei fiinţe ancestrale de la începuturi şi aventurile ei. Aborigenii cunosc zona din jurul Ayers Rock. Ei spun că zona din jurul Ayers Rock este locuită de zeci de fiinţe ancestrale, ale căror activităţi sunt înregistrate în multe locuri sacre separate. în fiecare astfel de loc există legende despre evenimente care s-au petrecut acolo. în zonă s-au găsit sculpturi şi desene străvechi făcute în piatră. O parte din ele s-a reuşit a fi interpretate, altele nu. Picturile sunt reînnoite în mod periodic cu strat peste strat de vopsea şi datează de multe mii de ani.

D: Ce culoare are monolitul?

Vocea ei a început să se schimbe şi a devenit mai simplă, aproape

primitivă. Vorbea lent şi cu efort, de parcă s-ar fi concentrat.

L: Este închis la culoare, maron roşcat. Când îl atinge soarele, devine roşul ca focul.

în mod cert descria Ayers Rock.

D: Alminteri în jurul acestor stânci se află câmpuri.

L: Câmpuri de grâu sau poate fi iarbă înaltă... o plantă mai aspră decât iarba.

D: Există semne că regiunea ar fi locuită de oameni, cum ar fi clădiri sau astfel de elemente?
L: Aborigenii (întâmpină dificultăţi în pronunţarea acestui cuvânt) locuiesc în apropiere (vorbeşte lent şi deliberat). Există un trib de aborigeni care locuieşte în apropiere.

Am rugat-o să descrie cum arăta. Era un bărbat cu piele maronie şi păr negru şi „cu foarte puţin păr pe faţă". „Purtam piei care îmi acopereau trunchiul şi zona genitală". Avea între 20 şi 30 de ani şi nu mai era considerat un bărbat tânăr. Corpul lui era „puternic ca al unui războinic, sunt un războinic".

D: Porţi ornamente sau...?

L: (Mă întrerupe) Mărgele în jurul gâtului şi mai multe tipuri de amulete de metal pentru protecţie, care îmi arată curajul. Port şi în păr semne de vitejie, care sunt onorate în comunitatea mea.

D: Ce anume din păr semnifică acest lucru?

L: Port colţi, oase de animale şi nişte monezi din metal ca nişte cercuri.

D: Sunt împletite în păr?

L: (Pauză) Ca un colier pe cap. (Vorbea foarte simplu şi folosea cuvinte cunoscute entităţii respective). Acestea arată... statutul meu. Sunt ca un şef de trib, dar nu sunt şef. Am câştigat această onoare. (Este confuz). Tu nu mă vezi?

D: Nu atât de bine. E ca şi cum ne-ar separa un voal.

L: Pieptul meu este plin de mândrie şi musculos.

D: De asta trebuie să îţi pun întrebări, pentru că nu te văd foarte clar. Poţi să înţelegi asta? (Da) Mai porţi şi alte ornamente?

L: Da, pielea mea are nişte incizii. Avem acest obicei. Atunci când

creştem şi ajungem la pubertate, adăugăm pe corp câte un semn pentru fiecare vânătoare în care am ucis un animal, sau pentru când au venit alţi indigeni ca să ne cucerească şi am luptat cu ei. Dar ne înfrânăm, nu ne permitem să omorâm oameni, pentru că acest lucru nu se potriveşte cu religia noastră.

D: înţeleg. Când ucizi ceva, atunci îţi faci o incizie?

L: Da, este un semn care arată vitejia mea de războinic.

D: Unde anume îţi faci inciziile?

L: Pe partea de sus a braţului, uneori pe braţul stâng şi pe piept, deasupra sfârcurilor de la sâni, pe gât şi pe piept.

D: Aşa ai primit aceste amulete, ca un semn de onoare pentru faptele pe care le- ai săvârşit, de exemplu atunci când ai vânat animale periculoase?

L: Fiecare incizie marchează o astfel de realizare. Amuleta e mai mult un semn că am crescut în cultura din care fac parte. E un semn de onoare, care arată onoarea şi demnitatea ta. îl port încă din copilărie. îmi aminteşte ce trebuie să fac.

îşi alegea cu grijă vorbele, ca şi cum erau cuvinte ciudate şi necunoscute pentru această entitate (vorbea lent şi concentrat).

D: Ai primit acest însemn când ai ajuns într-o anumită stare, pe o anumită treaptă ?

L: Da. Nu toţi oamenii din trib au această oportunitate.

D: Ai spus că omori şi animale?

L: Da, acesta este rolul meu de bărbat. Le ucid cu suliţa şi cu mâinile.

D: Animalele sunt foarte rapide, nu-i aşa?

L: Dar şi noi suntem deştepţi. Ştim cum să le luăm urma şi le atacăm la momentul potrivit. Precizia ne asigură succesul.

D: Dar ai spus că uneori trebuie să omorâţi şi oameni?
L: Când au sosit cei nou-veniţi ca să ne distrugă pământul şi să ne omoare oamenii, uneori a trebuit (aşa mi-a povestit tata). Dar simt că şi eu am făcut asta. Eu nu vreau să fac asta, nu vreau să fac rău nimănui, dar uneori trebuie să ne apărăm, trebuie să îi apăr pe ai mei.

D: Asta este adevărat. Aceşti nou veniţi au şi ei cu pielea închisă la culoare?

L: Sunt oameni albi şi... (ezită şi oftează adânc) ei strălucesc.

D: Cum adică? Sunt oameni care strălucesc?

L: (înspăimântat) Arată ca nişte becuri. Strălucesc. Sunt oameni care strălucesc. (Respiră rapid)

D: Oamenii albi arată că voi, cu excepţia culorii pielii? (Da) Şi ceilalţi arată diferit?

L: (Confuz şi înspăimântat) Ei... oamenii care strălucesc (îşi caută cuvintele) se rotesc. Mintea... creierul... forţa lor. Ca nişte bule care strălucesc. Fiinţele care strălucesc au controlul, au puterea.
îi era greu să se exprime, dar părea satisfăcut că în sfârşit a găsit cuvintele potrivite.

D: Credeam că vrei să spui că oamenii albi sunt cei nou-veniţi.

L: Oamenii albi au ieşit din... (întâmpină dificultăţi) dintr-o navă spaţială. Au ieşit dintr-un obiect strălucitor, în care stau fiinţele

strălucitoare.

D: Acolo sunt fiinţe strălucitoare şi oamenii albi au ieşit de acolo?

L: Da. Oamenii albi au ieşit de acolo, iar fiinţele strălucitoare arată ca un păpuşoi pe vrej. Sunt nişte fiinţe strălucitoare care arată ca un păpuşoi alungit.

D: Deci arată altfel decât ceilalţi?

L: (Bucuroasă că în sfârşit m-a făcut să înţeleg) Da, da.

D: Este ceva ce n-ai mai întâlnit până acum ?
L: Niciodată nu am mai întâlnit aşa ceva. Este înspăimântător (respiră adânc). Nu putem să mergem acolo. Au venit de departe din cer şi oamenii albi ne vorbesc şi ne explică lucruri.

D: Fiinţele strălucitoare... poţi să le distingi trăsăturile feţei sau doar strălucesc?

L: Strălucesc şi pulsează şi au un creier puternic. Sunt numai creier. Ei ştiu totul, ştiu totul.

D: Ce vrei să spui? Cum adică sunt numai creier?

L: Ei ştiu totul. Ştiu şi văd toate timpurile... Sunt ca un computer, dar sunt vii şi pulsează. Nu au braţe, nici picioare, nici faţă. Culoarea din vârful capsulei este diferită de culoarea din partea de jos a capsulei. Fundul capsulei este mai degrabă albastru, un albastru şi un verde strălucitor. Vârful capsulei este alb şi acolo se află creierul, care este alungit.

Entitatea îşi extrăgea cuvintele din vocabularul modern al lui Lily. Alminteri aborigenul nu ar fi avut cuvinte prin care să explice lucrurile necunoscute pe care încerca să mi le descrie.

D: Dar ai spus că aceste fiinţe au venit, iar tu nu poţi să mergi acolo.

L: (Mă întrerupe) Nu acolo. Nu mers la navă, nu mers la navă.

D: Unde a aterizat nava spaţială?

L: Pe stânci. Departe de monolit dar aproape de stânci, în afara câmpului cu grâu. Fiinţele cu pielea albă au venit la noi şi au început să ne explice lucruri. La început ne-am temut. Nu mai văzusem niciodată fiinţe albe. Am crezut că sunt bolnavi, că nu au sânge în vine. Ei nu au păr ca noi, nu au piele închisă la culoare, nu au nimic la fel ca noi. Sunt complet albi. Nu poartă haine şi nu... (întâmpină dificultăţi de exprimare) Nu nasc copii, nu au ce avem noi.

Se referea la organele sexuale.

D: Ei au ochi ca tine?

L: Au ochi dar nu clipesc, nu clipesc. Sunt oameni albi dar sunt altfel, sunt diferiţi. Ei nu au ceea ce noi am numi „anatomie”. Nu au anatomie.

D: I-ai numit „nou-veniţi”.

L: Ei au venit ca să se stabilească aici, ca să testeze totul, să ia mostre de sol, să vorbească cu noi şi să ne ia copiii ca să lucreze pentru ei.

D: Cum adică să vă ia copiii?

L: Să-i ia pe navă, să-i înveţe, să le vorbească, să-i ridice cu nava şi apoi să aterizeze iar şi să-i aducă înapoi.

D: Voi cum vă simţiţi în legătură cu acest lucru?

L: Ei spun că totul e în regulă, că sunt oameni buni. Copiii noştri vor să înveţe. Noi ne simţim bine. (Nu părea a fi atât de sigur de asta). Eu nu mers acolo, nu mers acolo. îmi este frică. Nu ştiu cum... Nu ştiu ce am să fac.

D: Iar oamenii albi care vin, vă vorbesc?

L: (Mă întrerupe) Ei strălucesc puţin, strălucesc puţin.

D: Dar ei v-au explicat ce se va întâmpla?

L: Da. Ei spun că totul este în regulă, să fim calmi pentru că totul este bine şi există o înţelegere între noi. Avem această înţelegere, că nu li se va face rău copiilor. Copiii au mers la învăţătură şi se întorc cu unelte, cu o suliţă şi o piatră, cu o piatră cioplită şi netezită la capătul suliţei şi cu discuri care ajută femeile să macine seminţele şi porumbul, ca să facă pâine.

D: Din ce sunt făcute aceste discuri?

L: Din piatră, dar e mai moale. Este o piatră moale, rotunjită şi netezită, uşor de prelucrat. Dar nu ştiu cum procedează ei. Nu ştiu asta.

D: Nu îţi arată cum să prelucrezi piatra, cum să faci aceste obiecte?

L: Nu. Ei doar ne dăruiesc aceste lucruri. Sperăm că îi vor învăţa pe copiii noştri cum să le facă.

D: Poate că ăsta este unul dintre lucrurile pe care le predau ei copiilor.

L: Copiii petrec timp în nava spaţială şi călătoresc cu ea, dar nu vorbim prea mult despre asta.

D: După ce se întorc acasă, copiii nu vă povestesc ce se întâmplă pe navă?

L: (Pare a se teme să vorbească despre asta) Unul sau doi copii ne-au povestit, dar ei nu vorbesc prea mult despre asta. Ei merg pe navă ca să înveţe să transmită mai departe cunoaşterea şi se întorc acasă cu ea.

D: Dar copiii vă povestesc despre experienţa lor pe navă?

L: Nu au voie să facă asta, fiindcă este prea mult pentru capul nostru, prea multe lucruri de înţeles şi ne este frică. Femeile se tem, dar eu sunt puternic. Eu pot să rezist la multe încercări.

D: Tu ai copii?

L: Da. Am cinci copii. Doi fii s-au urcat pe navă şi le-a plăcut.

D: Au învăţat ceva acolo?

L: Da. Au călătorit în locuri îndepărtate. Nu în apropiere, au călătorit departe.

D: Ţi-au povestit cum arată locul unde au mers ?

L: Era departe de lună. Mi-au spus că acolo locuiau fiinţe purpurii. Nu arată că lumea noastră, ca locul unde suntem. Era multă vegetaţie verde acolo unde locuiesc aceste fiinţe purpurii. Era cald şi o atmosferă umedă, pe care o simţeai pe piele. Fiinţele purpurii nu au piele ca noi, au piele ca un cauciuc. Sunt „amfibieni". Fiinţele purpurii sunt amfibieni.

D: Ce înseamnă asta pentru tine?

L: Ei înoată şi se plimbă. I-au desenat pe pământ. Arată ca nişte salamandre. Ai văzut astfel de fiinţe?

D: După câte ştiu eu, salamandra e cao şopârlă.

L: Dar înoată mai mult decât o şopârlă şi în poziţie dreaptă, ca un om. Şopârlele nu sunt atât de avansate. Fiinţele de acolo sunt mai rotunde, cu pielea ca de cauciuc. Nu este o piele atât de tare ca a şopârlelor. Este mai degrabă netedă.

D: Şopârlele au uneori pielea aspră.

L: Dar aceste fiinţe au o piele netedă, ca un cauciuc. Strălucesc, dar nu atât de mult ca fiinţele strălucitoare de pe navă. Acelea sunt mult mai strălucitoare.

D: Acesta este locul unde au mers la învăţătură fiii tăi? Au mers la şcoală pe nava spaţială ?

L: Ei merg în multe locuri. Au primit învăţătură pe navă şi în locurile în care călătoresc.
D: Ţi-au povestit ce anume au învăţat?

L: „Multă învăţătură tată, nu ai putea înţelege”. Aşa mi-au spus. Ei sunt buni cu mine, dar mi-au spus că nu voi înţelege. La fel ca şi copiii din lumea ta, ei nu vor să le explice bătrânilor care au 100 ani, despre computere. E mai uşor să spui: „Nu ai putea înţelege”. Eu nu înţeleg. Lumea ta e avansată? E ca a celor de pe nave, nu-i aşa?

D: Aşa cred.

în continuare, aborigenul a reuşit cumva să afle că în lumea în care trăia echivalentul său Lily, lucrurile erau foarte diferite. Dar se pare că acest lucru nu îl deruta. Am mai descoperit asta şi alte dăţi când am vorbit cu băştinaşii. Ei sunt mai intuitivi decât noi şi adeseori pot să vadă în alte dimensiuni, fără ca asta să li se pară ceva neobişnuit.

D: Dar în viaţa ta lucrurile sunt foarte simple.

L: Da. Iar nava spaţială este foarte, foarte departe. Navele vin de departe în timp. Ele călătoresc departe în timp.

D: Aşa ţi-au spus fiii tăi? (Da) Cel puţin ştii că nu li s-a făcut nimic rău.

L: Nu. Ei adoră să călătorească cu navele spaţiale, vor să călătorească şi mai mult.

D: Li s-au dat instrucţiuni privitoare la modul cum să folosească lucrurile pe care le-au învăţat?

L: Au fost învăţaţi cum să cultive pământul pentru indigeni, cum să facă plantele să crească mai bine, cum să pregătească solul, cum să modifice solul arid... (se exprima nesigur), cum să producă o fasole mai bună şi lujeri de orez. Nu are sens asta pentru mine, dar ei spun că se va face acest lucru. Eu spun că avem nevoie de apă dacă vrem ca terenul să fie fertil, dar ei spun că solul arid poate deveni fertil. Ei ne-au arătat... un lichid aflat în nişte tuburi, care nu este apă. Arată mai degrabă ca mercurul, o substanţă albă-argintie produsă de fiinţele purpurii. O torni în solul arid şi apoi cresc toate plantele... Este uimitor, face plantele să crească. Este uimitor.

D: Atunci nu mai e nevoie de apă?

L: Nu. Iar fiinţele albe ne arată cum să plantăm şi să cultivăm pământul (e confuză). Cum se face asta? Deci ei ne ajută şi noi devenim mai puternici. Avem hrană pentru copiii mici, iar ei ne iau copiii pe nave ca să călătorească şi le arată diverse lucruri.

D: Le-au arătat şi cum să pregătească acest lichid?

L: Lichidul vine de pe navă, de pe planeta purpurie.

D: Deci nu puteţi să faceţi mai mult lichid din ăsta?

L: Nu. E un fel de troc. Noi le dăm copiii ca să studieze, ei ne dau acest lichid în eprubete, iar noi îl folosim ca să cultivăm pământul şi să creştem plante.

D: Dar îl aveţi numai atâta timp cât vi-l dau ei. Nu îl puteţi face singuri?

L: îl avem pentru totdeuna. Ei nu mai pleacă.

D: Deci vor rămâne cu voi şi vor continua să vi-l dea?

L: Aşa credem. Ei se află aici. Sunt oameni foarte buni.

D: Există apă în apropiere? Trebuie să aveţi apă, ca să trăiţi.

L: Nu avem suficientă apă. Terenul este foarte uscat. Asta e problema.

D: Dar ai spus mai devreme că uneori oamenii tăi i-au omorât pe noii veniţi. Când s-a întâmplat asta?

L: La început, când au venit prima dată. Atunci nu îi cunoşteam. A fost o greşeală. Eram foarte înspăimântaţi. Am crezut că vin să ne ia copiii şi am luptat. Am omorât doi din ei.

D: E vorba de două din fiinţele albe? (Da) Au încercat să se apere?

L: Da. Dar ei nu sunt ca noi. I-au dus pe navă ca să-i vindece.

D: Deci ei nu au murit?

L: Au murit, dar apoi ei... le-au dat o nouă viaţă. (Uimit) Le-au injectat o energie nouă în corp. (Nu ştie sigur cum să se exprime) Au pus o energie nouă în corpul mort. Corpul stătea întins pe navă, iar sufletul a coborât pe deasupra în trup şi l-a readus la viaţă.

D: Aşa ţi-au spus ei?

L: Am aflat asta de la fiul meu.

Când Lily s-a trezit, încă mai păstra o imagine mentală a modului în

care s-au făcut aceste lucruri. A văzut că extratereştrii morţi au fost aşezaţi pe o lespede şi deasupra lor a venit o lumină ca o aureolă, care i-a readus la viaţă.

D: Oamenii voştri i-au omorât cu sulițele?
L: în vârful săgeților era otravă. Am folosit o plantă mortală. Eu folosesc acest mijloc când omor animalele mari. Dacă le străpungi gâtul cu o săgeată sau cu sulița, sau dacă străpungi o venă (face mișcări cu mâinile ca să arate o anumită parte a gâtului, probabil vena jugulară), atunci îi omori.

D: Aşa omorâţi voi animalele mari? Aşa au fost ucişi primii oameni care au venit? (Da) I-aţi luat prin surprindere, nu-i aşa?

L: Ei ştiau că planeta este periculoasă, ştiau despre noi. Ei spun că au mai venit şi altă dată aici. (Pauză) 1500. Au fost aici şi altă dată.

D: în urmă cu 1500 ani?

L: în anul 1500.

D: Oamenii voştri au legende despre astfel de vizitatori?

L: Da, pe stânci. Bula din care au venit, cercul din cer.

D: Acestea sunt desenate pe stânci?
L: Pe peretele de stâncă unde vor reveni ei.

D: Aceste desene au fost făcute de oamenii voştri care i- au mai întâlnit în vechime? Ei au făcut desenele de pe stânci?

L: Da. Apoi vizitatorii au dispărut. Mulţi din oamenii noştri au dispărut şi nu au mai revenit. Asta s-a întâmplat înainte de părinţii mei şi de părinţii părinţilor mei. Există o legendă, legenda de care mai întrebat. Vizitatorii au venit şi mulţi din oamenii noştri nu s-au mai întors. Au plecat cu discurile zburătoare şi nu s- au mai întors. Asta este adevărat şi privitor la oamenii din ţara ta... (Face o pauză, confuz).

D: Poţi să vezi de unde vorbesc eu?

L: Da. Ei îmi arată. Tu eşti... Tu călătoreşti în timp.

D: Da. Aşa îmi place să fac şi aflu multe lucruri în acest mod. Descopăr informaţii pierdute.

L: (Surprinsă) Anasazi. Ei spun că tu îi cunoşti pe anasazi, ştii despre anasazi. La fel ne înţelegi şi pe noi.
Anasazi a fost un trib de indieni americani care au locuit în canionul

Chaco din New Mexico până în secolul al XlV-lea, apoi au dispărut complet, nimeni nu ştie sigur din ce cauză, deşi ruinele lor au fost studiate cu atenţie. Sugera cumva că ar exista o explicaţie supranaturală a dispariţiei acestor indieni?

D: Deci vizitatorii ştiau că voi sunteţi periculoşi. De asta i-au omorât oamenii tăi, pentru că se temeau că vor lua cu ei oameni, aşa cum s-a întâmplat şi în legendă?

L: Ne temeam pentru copiii noştri. Nu ne gândeam la legendă. Ne temeam pentru copiii noştri, pentru că totul arăta înspăimântător. Imaginile de pe stânci nu arătau lucruri înspăimântătoare. Dar nu s-a mai văzut aşa ceva. Ei nu au părţi ale corpului ca oamenii, nu arată ca oamenii.

D: Dar nu i-aţi omorât pe oamenii aceia ciudaţi, pentru că au fost readuşi la viaţă. Acest lucru este miraculos, nu-i aşa?

L: Ei au fost omorâţi, apoi au fost neomorâţi. Este o medicină bună.

D: Dar oricum nu vreţi să mergeţi acolo unde se află nava. (Nu) Tu eşti curajos, dar nu atât de curajos. Nu vrei să mergi unde se află nava, nu? Esti curajos, dar nu chiar atât de curajos.

L: Tata mi-a spus: „Nu te apropia de navă". Alţi oameni nu s-au mai întors acasă. Am o responsabilitate faţă de familia mea, faţă de copiii mei. Eu nu merge. Eu înţelept. Tata spune: „Nu merge acolo!" Trebuie să-mi protejez familia. Eu vorbesc cu fiinţele albe fără frică, dar nu merg pe navă. Fiinţele albe sunt în regulă, copiii mei îmi spun că sunt

în regulă. Copiii mei m-au prezentat lor.
D: Ei au adus multe învăţături şi au dăruit oamenilor lucruri pe care aceştia le pot folosi.

L: Pentru recolte.

D: Asta înseamnă că nu vor să vă facă rău. Ei vor să vă ajute. (Da)

Am hotărât că era timpul să îl duc la altă scenă pe măsură ce îmbătrânea, ca să aflăm mai multe informaţii. L-am dus într-o zi importantă, când se întâmpla ceva important. Părea că se uită la ceva.

D: Ce este?

L: Este o structură. Arată ca o floare de piatră, ca o sculptură din piatră. O piatră... în formă de diamant dar rotundă, cu o culoare albastră şi un perimentru bleumarin şi verde cu alb, un alb şters, cu vene care se prelungesc în piatră. Mă uit la ea. Este înaltă, este mai înaltă decât o persoană.

D: Unde se află structura?

L: Pe sol. Este înfiptă în pământ.
D: A fost acolo şi înainte? (Nu) A făcut-o cineva, a sculptat-o sau cum s-a făcut?

L: Eu nu sunt... pe pământul meu de baştină.

Acest răspuns m-a luat prin surprindere.

D: O, tu nu locuieşti acolo?

L: Nu. Mă aflu acum în altă lume.

D: Cum ai ajuns acolo?

L: Nu ştiu. Nu mă simt comod. Este întuneric aici. Totul îmi este nefamiliar.

D: Nu vreau să te simţi incomod. Poţi să-mi vorbeşti fără să te deranjeze, fără să fii deranjat de nimic.

Da. E diferit de ceea ce cunosc. Este... ca o piatră de obsidian mai înaltă decât mine şi cu o lărgime mai mare. Are o formă de frunză, e ca o frunză mare care stă în picioare, care se îngroaşă, apoi se subţie în vârf. Este o piatră. Mă duc până la ea. Asta am văzut când m-ai dus acolo.
L: Da. E diferit de ceea ce cunosc. Este... ca o piatră de obsidian mai înaltă decât mine şi cu o lărgime mai mare. Are o formă de frunză, e ca o frunză mare care stă în picioare, care se îngroaşă, apoi se subţie în vârf. Este o piatră. Mă duc până la ea. Asta am văzut când m-ai dus acolo.

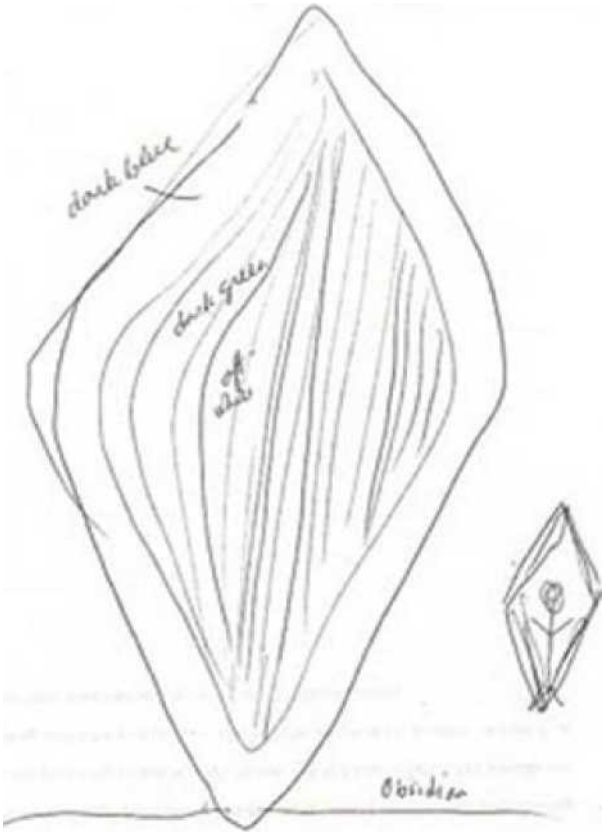
dark color
dark green
Obsidian

D: Sunt clădiri înjur sau este izolată?

L: Nu există clădiri în jur. Dar dacă tot m-ai întrebat, simt prezenţa unui tunel. Văd tunele de piatră. întreb. A! Sunt în interiorul pământului.

D: De asta este întuneric?

L: Da. Este altceva.

D: Când pui astfel de întrebări, poţi să obţii răspunsuri? (Da) Asta e bine. Cum ai ajuns în acest loc?

L: M-au lăsat ei aici, mi-au permis să intru. (Are o revelaţie) Am trecut printr-o uşă care în limbajul tău este numită „portal”.

D: E în locul unde locuieşti?

L: în apropiere, în apropierea stâncilor.
D: Ai spus că nu te apropii de nave.

L: Nu m-am apropiat de nave. Am mers aproape dar departe. Nu era nici o navă. M-am apropiat de stânci. Acolo există un pasaj de trecere.

D: Te-au dus ei acolo?

L: El mi-a arătat calea. Am mers singură. Am trecut prin uşa pasajului, o uşă întunecată.

D: Cum arăta portalul când l-ai văzut prima dată?

L: (Surprinsă) Era o umbră. Arăta ca o linie sau că o umbră în piatra roşie. îţi pui piciorul în el şi păşeşti, apoi ai plecat, eşti luat. Şi văd această piatră în faţa mea, e ca un zeu. Eu cred că este un... Sunt convins că este un zeu.

D: E cineva cu tine?

L: Nu. Nu văd pe nimeni.

D: Ei tocmai te-au lăsat să treci. Ce vei face în continuare? Ce urmează să faci?
L: Mă uit în jur, caut lumina. îi caut pe ceilalţi. Caut calea de întoarcere.

D: Te poţi întoarce în acelaşi mod în care ai intrat?

L: Nu văd decât întuneric şi puţină lumină, tunele.

D: Nu vezi calea pe care ai intrat?

L: Nu. Păşesc înainte, fac un pas. Sunt aici. Nu ştiu cum am venit.

D: Nu mai poţi găsi pasajul prin care ai intrat?

L: Nu. Nu pot să-l găsesc. Simt că mă aflu lângă această stâncă şi să privesc la ea, ca să primesc ceva. Altfel de ce sunt aici? Trebuie să existe un scop. Cunoşti scopul?

D: Nu. Nu sunt familiarizată cu aceste lucruri. Sunt la fel de derutată ca tine.

L: (Surprinsă, are o revelaţie) Cunoaşterea de aici. Primesc cunoaştere din această piatră. Primesc cunoaştere stând în picioare în faţa acestei pietre, stând lângă ea şi aşezându-mi fruntea pe piatră.
Această descriere a unei pietre ciudate care conţinea o mare cunoaştere şi se afla sub pământ, semăna foarte mult cu alte două cazuri despre care am mai scris în alte cărţi. în cartea Custozii, John Johnson a fost dus de la camera sa de hotel din Egipt într-o cameră subterană, unde se afla o piatră mare în mijlocul unei încăperi. Piatra conţinea o mare cunoaştere care i s-a dăruit, dar nu putea să redea sau să repete această cunoaştere. în cartea Moştenire din Stele se menţionează de asemenea o astfel de piatră, care se afla într-un oraş subteran din viitor, într-o perioadă cand Pământul şi-a otrăvit atmosfera până în punctul în care viaţa de la suprafaţa solului a devenit imposibilă. Supravieţuitorii trăiau sub Pământ ca nişte furnici, într-un muşuroi subteran. într-una din camere se afla o piatră uriaşă unde locuitorii de acolo puteau accesa orice cunoaştere doreau, punându-şi pur şi simplu mâinile pe piatră sau aşezându-şi fruntea pe ea. Fiecare caz relata cum cunoaşterea era depozitată în piatră.

D: E ca o magie?

L: Ca o osmoză.

D: Ce fel de cunoaştere mai poţi primi în acest fel?

L: Ştiinţifică, chestiuni ştiinţifice.

D: Şi înţelegi lucrurile astea ? (Surprinsă)

L: Da.

D: Deşi diferă de ce ştiai în locul de unde ai venit?

L: Este o modalitate de a călători în timp fără să foloseşti o navă.

D: înţeleg. Crezi că tot aşa au primit învăţătură şi fiii tăi?

L: (Surprinsă) Nu ştiu. Credeam că ei au învăţat pe navă. Dar asta se simte a fi ceva nou. Nu ştiu dacă mai are cineva cunoştinţă despre asta. Pare a fi ceva secret.

D: Dar ei ţi-au permis să mergi acolo, nu-i aşa?

L: Nu m-au oprit. (Pauză) Nu ştiu dacă ei mi-au arătat calea, sau fiii mei mi-au arătat-o. Nu ştiu dacă ei ştiu că mă aflu aici.

D: Dacă primeşti informaţii de la piatră, ce vei face cu ele?

L: Voi călători. Vreau să-i găsesc pe oamenii care au plecat. Vreau să-i aduc înapoi.

D: Pe cei din legendă? (Da) Crezi ca acest lucru este posibil?

L: Da. Simt că pot sa aflu asta de la piatră. Dacă aduc oamenii înapoi, atunci pot să mor în pace.

D: Crezi ca piatra îţi va arăta toate astea?

L: Aşa sper... că mă va duce acolo. Am sentimentul ăsta. Nu ştiu cum, dar am sentimentul că lucrând cu piatra, îmi voi găsi oamenii.

D: Crezi că asta poate fi periculos?

L: Nu e mai periculos decât ceea ce am făcut deja, când am coborât aici prin tunel.

D: Dar dacă îi găseşti, cum îi poţi lua cu tine?

L: Aş vrea să încerc. Eu nu gândesc înainte, nu îmi fac planuri, doar încerc.

D: Te-ai gândit la asta mai înainte? Să îţi găseşti oamenii?

L: Nu. Dar acum simt dorinţa de a mă conecta, de a-i găsi. Vreau să-i adun şi să-i iau cu mine.

D: Deci nu îţi faci griji privind modalitatea prin care vei ieşi de aici?

L: Eu merg... înainte. Vreau să intru în piatră.

D: Crezi că te poţi uni cu ea? Poţi intra în ea? (Da) Spune-mi ce se întâmplă. (I- am dat sugestia că este protejată) Cum se simte asta?

L: Eu sunt lumina... Strălucesc. Eu sunt... un Soare etern.

D: Când s-a întâmplat asta?

L: Mă unesc cu piatra. Mi-am apăsat capul şi corpul în piatră şi mă aflu aici, acum. Eu sunt lumină, ca o flacără. Pot merge oriunde.

D: Ai spus că te afli aici. Unde este acest aici?

L: Mă aflam în faţa pietrei în tunel... şi acum nu mă aflu... nicăieri. Eu sunt lumină. Eu sunt energie.

D: Nu mai ai corp cum aveai înainte? (Nu) Şi cum te simţi dacă nu mai ai corp?

L: Mă simt minunat. Nu vreau să mă întorc. Vreau să-mi găsesc oamenii, dar nu vreau să revin în corpul meu. Este prea mic, prea... Te constrânge.

D: E prea limitativ?

L: Da. Aici sunt foarte mare. Acum cred că ştiu ce cunosc şi fiii mei.

D: Ceea ce nu puteau să-ţi povestească? Ai spus ceva despre Soare.

L: Simt că eu sunt Soarele.

D: Şi străluceşti?

L: Sunt mare.

D: Mare şi strălucitor. Asta e ciudat, nu-i aşa?

L: Nu se simte ciudat. Se simte ca şi cum am mai fost aici înainte.

D: Atunci nu îţi lipseşte trupul?

L: Nu, nu vreau un trup.

Oare asta s-a întâmplat şi cu ceilalţi din trib, care au dispărut? Poate că au trecut accidental peste pragul portalului din apropierea stâncilor. Portalul se găsea în apropierea locurilor unde se află întotdeauna nava spaţială. Poate că oamenii au făcut o legătură între dispariţia lor şi acele fiinţe misterioare. Poate că fiinţele care au folosit acest portal au călătorit înainte şi înapoi, între lumi.

D: Cum te simţi?

Vocea lui Lily s-a schimbat şi a revenit la normal. Nu mai era aborigenul care îşi caută cuvintele corecte şi vorbeşte cu un efort de concentrare deliberată. Personalitatea aceea părea a fi rămas în urmă şi a ieşit la suprafaţă personalitatea din viaţa curentă.

L: Simt strălucirea şi gloria. Se simte... de parcă ar dansa îngerii. Simt toate celelalte fiinţe, simt inteligenţa care penetrează tot ce este. Nu mai sunt needucat.

Ştiu totul.

D: Atât de repede ai putut să faci schimbarea. Asta vrei să spui?

L: Da. Corpul meu şi viaţa mea când eram acel bărbat needucat, primitiv... El era un om bun dar era... primitiv. Eu credeam că sunt el, aşa credeam. Dar nu mai simt că aş fi bărbat sau femeie. Simt tot ce există. Simt că pot şti orice, doar existând.

D: Este un sentiment minunat, nu-i aşa?

L: Este ceea ce este.

D: Atunci este un loc perfect

L: Da. Dar nu este un loc, este peste tot. Nu există pereţi. Sunt fără limite. Nu vreau să revin în acel corp şi în acele limitări. Nu mai vreau.

D: în starea în care te afli acum, poţi şti ce se petrece. înţelegi acum mai mult despre fiinţele albe? Despre ce s-a întâmplat cu oamenii tăi, care au dispărut?

L: Fiinţele albe sunt călători în spaţiul cosmic. Ei călătoresc prin galaxii în
căutarea civilizaţiilor care au potenţial şi pot progresa, care pot să

prospere. Este un schimb echitabil. Sunt fiinţe bune. Fac asta de eoni de timp, parcă dintotdeauna, din afara timpului. Sunt călători în spaţiul cosmic.

D: Dar cei care strălucesc? Par a fi diferiţi de fiinţele albe.

L: Ei sunt mai mult ca... nişte fiinţe din energie, cum suntem noi acum. Sunt conţinuţi într-un săculeţ cu celule şi au o membrană care le permite să călătorească în grup. Altminteri este dificil să conţii energia liberă. Este o membrană pentru călătorit, ca un costum de cosmonaut.

D: Deci acestea sunt două feluri separate de fiinţe?

L: Da. Ei călătoresc împreună. Cei care au membrană spaţială, adică noi, avem în jurul nostru nişte săculeţe sau costume şi noi suntem gardienii, suntem comandanţii misiunii.

D: Deci ei nu interacţionează cu oamenii?

L: Nu. Noi suntem cei atoateşiutori, suntem navigatorii care văd totul.

D: De asta există două grupuri separate, în funcţie de treaba pe care o fac? Fac asta de eoni de timp. Nu este ceva negativ, fiindcă încearcă să ajute oamenii.
L: Absolut. Aşa funcţionează universul. Să educi oamenii şi să-i ajuţi să avanseze. Nu intervii decât dacă acest lucru este dorit

de ei. (Pauză) Iar amfibienii despre care ai întrebat...

Mi-a luat-o înainte. Cumva şi-a dat seama că vroiam să întreb despre ei.

D: Da, cei cu piele purpurie.

L: Da. Ei au un interior auriu, câmpul lor de energie din interior e făcut din raze aurii. Exteriorul purpuriu amfibian le permite să se adapteze la climat, să respire aerul şi alte astfel de lucruri.

D: Sunt lucrurile necesare acolo unde trăiesc. Acest fel de corp este adaptat la locul în care trăiesc.

L: Da. Locul unde trăiesc ei se află pe o planetă roşie cu multe gaze.

D: Iar fiii tăi au fost duşi acolo, ca să înveţe aceste lucruri.

L: Da. Amfibienii erau curioşi şi doreau să vadă oameni.

D: Erau curioşi în ceea ce ne priveşte?
L: Da. Băieţi tineri ca nişte melci sau ca nişte şopârle sau peşti. Astfel de lucruri nu îi speriau.

D: Acestea sunt imaginile pe care le-au sculptat pe stânci oamenii tăi?

L: Nu, despre asta nu se vorbeşte. Ei au sculptat doar discurile de pe cer şi fiinţele albe care se plimbau printre ei. Dar noi nu ştiam că asta este adevărat, nu ne mai aminteam că povestea era adevărată. Dar aceste lucruri chiar s-au petrecut.

D: A trecut mult timp între vizitele pe care le-au făcut pe Pământ?

L: Da, atunci era o altă aşezare aici. Nu este necesar să revii pe Pământ mai des decât odată la 400 sau 500 de ani pământeni ca iei mostre de sol, să faci diferite teste, să investighezi eroziunea solului, să înţelegi condiţiile atmosferice şi să preiei mostre de ADN uman.

D: Pentru că durează mult să se petreacă schimbarea (Da), aşa că ei revin din când în când ca să verifice lucrurile (Da). Nu este nevoie să fii acolo în mod constant (Nu), cel puţin nu aceste fiinţe.

L: Corect.

Am continuat terapia, pentru că la urma urmei acesta era scopul sesiunii. O parte din terapie este la nivel personal şi are de a face cu viaţa privată a lui Lily, aşa
încât nu o voi include în această carte.

D: Ştiu că te afli într-un loc ciudat. Dar pari a avea toată cunoaşterea. O cunoşti pe fiinţa numită Lily? (Da) Ştii că într-o viaţă din viitor vei fi Lily? (Da) Poţi accesa informaţii despre ea ?

L: Cred că ne aflăm într-un loc bun pentru accesarea cunoaşterii. De ce să nu încercăm? Dacă nu reuşim să o accesăm, putem chema fiinţele atotştiutoare. Ele ne vor ajuta în această încercare, pentru că întrebările pe care le vom pune se află sub jurisdicţia lor. Toate informaţiile sunt disponibile şi pentru tine, dacă acest lucru este potrivit. Dar numai dacă sufletul doreşte acest lucru. Vei putea avea acces la aceste informaţii, dacă este momentul potrivit.

D: Da. Momentul potrivit este întotdeauna un factor foarte important.

L: Nu vreau să te sperii când spun că suntem „noi", dar „noi" suntem faţetele multiple ale sufletului.

D: Da. înţeleg la ce te referi atunci când spui „noi". Am vorbit cu voi de multe, multe ori.

L: îţi mulţumim.

D: Acest lucru nu mă deranjează. Atunci ştiu că am ajuns la informaţiile care mă ajută.

Viaţa acestui om din ţara aceea îndepărtată, eu o numesc informaţie pierdută.

L: Hmm... Eşti o exploratoare.

D: Da. Eu sunt reporterul, eu sunt cercetătorul.

L: Ne place să ne gândim la tine ca la un explorator al minţii şi al regatului cerului.

D: îmi place să pun la un loc piesele separate, pe care nu le-am mai întâlnit.

L: Tu ai auzit multe lucruri.

D: Da, aşa e. Dar întotdeauna caut mai mult.

L: îmi aminteşti de timpul când mă aflam pe Pământ, când absorbeam toată această cunoaştere şi o înmagazinam în jurul meu ca o aureolă.

D: (Chicoteşte) De asta scriu cărţile. încerc să transmit aceste informaţii mai departe către alţi oameni, pentru ca ei să înţeleagă.

L: Faci o treabă bună.

D: Bine. Acum hai să vedem dacă putem găsi nişte răspunsuri pentru problemele pe care le are Lilly. Şi ea are o minte care pune multe întrebări, o minte care explorează. Ce ne poţi spune despre ea ?

L: Vor fi schimbări mari şi tranziţia va fi oarecum agitată. Poate fi şi înşelătoare, dar va trebui să treacă prin această schimbare, aşa cum a făcut când era în mine, când am trecut prin uşa către Iad şi prin uşa

către Rai. Asta s-a întâmplat ca să-i arate că are acces în toate dimensiunile. Ea ştie acest lucru. Ea are acces către celelalte lumi şi ştie acest lucru. Poate folosi asta în avantajul său. Suntem aici cu toţii, ca să o ajutăm. Ea poate face ceea ce voi numiţi „magie", dacă renunţă la ideea că nu poate şi crede în asta. Atâta timp cât este reţinută de credinţele sale de pe Pământ că nu există decât cariera sa, ea nu se va expansiona la următorul său nivel, care se bazează pe cariera sa. Este necesar un salt cuantic înainte, ca cel făcut de mine când am păşit în stânca cea mare. Scopul său global este să fie una cu universul. Se va implica într-un mare proiect, similar marelui experiment. Ea deja a fost de acord să facă asta, în alte dimensiuni. Se va cupla la această transformare şi va fi accelerată în cadrul acestui proces.

D: Ce vrei să spui când te referi la „marele experiment"?

L: Va fi o mare testare a voinţei ca un fel de bătălie, pe planeta Pământ. Există multă boală, multă turbulenţă, tulburări civile, multă luptă. Ea este unul din emisarii care au venit să aducă pacea, armonia şi întregul pe planetă, lucrând cu
oamenii cu care vine în contact. Prin iubirea sa, ea atinge o coardă care activează fiinţele care intră în contact cu această lumină. Pe măsură ce lumina continuă să crească pe planetă, forţele planetare vor ajunge la un echilibru mai mare şi la armonie. Există mulţi războinici ai luminii, care luptă pentru obţinerea acestui echilibru, ca să triumfe balanţa dreptăţii.

D: Ce anume este „marele experiment"?

L: Este o metaforă. Nu există un rezultat definitiv. Există doar probabilităţi, după cum ştii. Nu există un final bine definit. Cel Mare ţi-a vorbit. Tu ştii asta, tu ştii cine este. Şi ea înţelege asta. Există şi

potenţialul ca planeta să se autodistrugă. Acest potenţial este destul de mare, dar există şi potenţialul poate chiar mai mare, ca planeta să ajungă într-o stare de echilibru şi pace. De fiecare parte a acestei balanţe există cei care fac ceea ce trebuie să facă, care îşi fac treaba lor. Poate că nu am explicat destul de amănunţit. O parte din aceste informaţii îi sunt transmise ca să existe o anumită obiectivitate din punct de vedere omenesc, ca să îi oferim o perspectivă mai largă, pentru că ea încă se mai află într-un corp uman. Există o mare deschidere spirituală pentru ea. Există şi oportunitatea ca ea să plece de pe planeta Pământ, peste aproximativ doi ani. Va fi în totalitate decizia sa. Dar corpul va rămâne pe Pământ.

D: Ce vrei sa spui cu asta... că va rămâne corpul pe Pământ?

L: Ea nu va trece prin procesul morţii. Corpul va rămâne pe planetă iar ea, esenţa sa, va pleca.

D: Corpul va rămâne în viaţă?
L: Da.

D: Cum va fi păstrat în viaţă, dacă esenţa va pleca?

L: Cu ajutorul esenţei altui suflet care va intra în corp, ca să păstreze intactă energia corpului.

Mai multe informaţii despre astfel de suflete care păstrează energia corpului, găsiţi în capitolul 28.

D: Dar va fi decizia sa dacă se întâmplă asta?

L: Da. Va fi în totalitate decizia sa. Corpul va rămâne aici, va fi sănătos şi intact. Nu vedem nici un motiv pentru care ar exista o moarte a acestui corp. S-a lucrat mult pe planetă. Ea este o fiinţă multidimensională.

D: Da, aşa e. Am vorbit şi cu alte fiinţe multidimensionale.
Asta nu ma surprinde deloc.

L: Da. Lor le place să lucreze cu tine, pentru că îi înţelegi. Şi ea ar dori să afle mai multe, prin intermediul nostru şi al altor grupuri cu care lucrăm noi. Ne aflăm aici ca să vă servim, dar numai dacă acest lucru vă ajută, dacă este potrivit şi vă face plăcere.
D: Vă apreciez şi vă respect pe toate fiinţele ca voi, care iau legătură cu mine şi îmi transmit informaţii. Eu mă consider un reporter, un acumulator de informaţii.

L: Eşti mult mai mult decât atât. Eşti un mare navigator prin timp şi spaţiu. Eşti o fiinţă din cosmos, ştii asta. Ea vede în tine o fiinţă din cosmos, înrudită cu ea.

D: Mă gândesc la informaţiile despre aborigen, primite mai devreme.
Am permisiunea de a folosi aceste informaţii?

L: Absolut! Ţi se acordă permisiunea.

D: Eu pun la un loc piesele separate, ca într-un puzzle. Şi întotdeauna

caut lucruri despre care nu am mai auzit.

L: Dacă vrei să mai adaugi piese la puzzle, ne poţi chema oricând. Noi răspândim cunoaşterea. Ai ajutat-o să îţi acceseze întregul, să îşi acceseze cunoaşterea, iar acest lucru vă este util la amândouă, nu-i aşa? (Da) Am vrea să plantăm acum o sugestie în mintea sa umană, dacă eşti de acord. Vrem ca ea să ştie că ne poate accesa oricând, ca să îşi vindece temerile şi să primească inspiraţie şi înţelepciune. Dar trebuie să ceară asta, aşa cum şi noi v-am cerut voie. Să nu se teamă privind cariera sa. Aceasta va progresa în ritmul care îi este confortabil. Nu trebuie să se grăbească, lucrurile se întâmplă în ritmul lor.

Capitolul 21

Portale ale timpului pentru fiinţele din viitor (Călători în timp)

Acest material a fost selectat dintr-o transcriere mult mai lungă. Fiinţele care au venit să comunice cu mine nu erau extraterestri aşa cum îi percepem noi în mod normal, ca extraterestrii cu care mai lucrasem eu. Fiinţa care a vorbit cu mine a vrut să fie clar că era un călător în timp, venit din viitor. Aceşti călători în timp folosesc nave spaţiale similare celor văzute deseori pe cer, despre care se crede că au legătură cu extraterestrii. Ei călătoresc înainte şi înapoi în timp la fel ca extraterestrii, dar vin dintr-o dimensiune asociată cu un viitor probabil al nostru. Adeseori călătoresc înapoi în trecutul lor, ca să facă schimbări care le afectează propria civilizaţie. Aceste schimbări sunt adeseori foarte subtile, abia observabile. Dacă schimbările ar fi dramatice, le-ar schimba lumea şi civilizaţia (aşa cum o cunosc ei). Lumea lor s-ar putea schimba atât de mult încât să nu mai poată fi

recunoscută sau să înceteze a exista. Prin urmare atunci când călătoresc în timp, ei urmează nişte reguli stricte. Trebuie să aibă mare grijă privitor la modul cum influenţează evenimentele. Adeseori sunt simpli observatori, din cauza împrejurărilor delicate. Ei spun că folosesc portale sau ferestre. Diferenţa dintre acestea două a fost explicată în capitolele anterioare. O fereastră este folosită doar ca să priveşti prin ea, în timp ce printr-un portal poţi chiar să treci. Ferestrele sunt cel mai sigur mod de a călători în timp, pentru că fiinţele care le folosesc nu pot influenţa sau schimba nimic, rămânând doar simpli observatori. Ei au spus că există multe astfel de portale temporale, conectate cu vortexurile temporale localizate în diverse locuri de pe Pământ. Acestea au legătură cu poziţia liniilor Ley şi sunt localizate acolo unde liniile Ley se intersectează cu vortexurile. Multe din locurile sacre şi din templele străvechi au fost construite în aceste locaţii. Oamenii din antichitate posedau cunoaşterea modului în care se
pot folosi aceste lucruri, dacă nu pentru călătoria propriu-zisă, atunci pentru a aduna informaţii pentru oamenii din acele timpuri. Acesta a fost unul din motivele pentru care locurile sacre aveau secţiuni unde numai iniţiaţii aveau acces. Ei posedau o cunoaştere despre care noi putem doar visa. O mare parte din această cunoaştere pierdută revine acum în cadrul nostru temporal, fiindcă acum se permite acest lucru. A venit timpul ca Pământul să regăsească această cunoaştere pierdută şi să intre într-o nouă eră.

întâlnirea mea cu una din aceste fiinţe din viitor (sau călător în timp) s-a petrecut pe neaşteptate, aşa cum se întâmplă adeseori în sesiunile mele. Mi s-au dat instrucţiuni explicite să nu spun unde s-a petrecut această conectare. Pot spune doar că aveam prezentări la mai multe conferinţe în regiunea New-York City şi făceam sesiuni private, în timp ce stăteam la o prietenă. Clienta mea a vrut să exploreze ceea ce credea ea că a fost o întâlnire cu OZN-urile şi extraterestrii, o întâlnire soldată cu timp lipsă, în vara anului 1996. într-o noapte sub lumina lunii, se plimba cu o prietenă pe o plajă singuratică. Plaja era într-o zonă relativ sigură, pentru că în apropiere se aflau case. Luna plină se reflecta frumos în apă. Era o noapte călduroasă. Vroiau să se plimbe câţiva kilometri de-a lungul plajei, înainte de a se retrage la culcare. în

timp ce se plimbau, au văzut cum se apropie de ele lumini pe cer, apoi s-au găsit imediat în camera lor de hotel. Episodul de timp lipsă le-a nedumerit şi s-au hotărât să afle ce s-a întâmplat. S-au întors pe plajă. Şi-au văzut urmele din nisip, care la un moment dat se opreau abrupt. Nu se vedeau urme care se întorc la hotel. Era foarte curioasă cum s-a întors la hotel şi în sesiunea cu mine a dorit să se focuseze pe acest incident.

Când am început sesiunea ea a intrat în scena respectivă, a retrăit evenimentul şi a descris împrejurimile şi luna plină. Singurul semn de viaţă era un camion negru cu patru bărbaţi, care a trecut pe lângă ele fără să aibă farurile aprinse. Altminteri plaja era pustie. Mi-a spus că se simţea puţin ciudat. Când a privit în sus, a văzut mai multe lumini albe. Pe cer treceau mai multe avioane, dar aceste lumini erau diferite şi foarte strălucitoare, deşi luna plină lumina cerul.

‚Sunt mult mai strălucitoare decât luna!", spuse ea. „Se fac mai mari când se
apropie de noi. Coboară într-o spirală. Simt cum sunt absorbită în sus, ca şi cum partea mai mică a spiralei te ia de picioare şi te ridică în sus". în mod surprinzător, nu îi era teamă. Deşi ceea ce se petrecea era neobişnuit, ştia că nu i se va face nici un rău.

Apoi s-a văzut plimbându-se într-o zonă de pe o navă spaţială, care era o combinaţie de pătrate şi cercuri. Nu ştiu dacă descria desene de pe perete sau la ce se referea, nu îmi era clar. Ştia doar că trebuia să treacă printr-o uşă luminată. A văzut că prietena sa a fost dusă în altă cameră. „Stă acolo şi nu-i este frică. Ei îi arată ceva. Pentru ea va fi ca un film. Sunt culori, nu este ca un caleidoscop, dar culorile sclipesc şi se amestecă. I se arată informaţii amestecate, culori cu imagini în ele. Informaţiile se transmiteau la nivel subliminal.

în încăperea în care intrase era o lumină albă şi era cineva lângă ea,

dar nu putea spune ce sau cine era. „Văd un fel de formă, dar nu arată ca o persoană. Simt că vorbeşte cineva în mintea mea şi ei îmi transmit că nu trebuia să fiu pe plajă în noaptea aceea. Dacă aş fi mers mai departe, ei nu ar mai fi putut să mă protejeze. Era unul dintre punctele lor de intrare, o uşă inter-dimensională, care se activa în noaptea aceea. Este vorba de energie, are ceva de a face cu cristalele.”

în acest punct a început să vorbească cu mine prin ea o entitate, care m-a anunţat că făcea parte dintr-un grup care venea din viitor. Eu mă aşteptam să comunic cu un extraterestru, fiindcă asta devenise ceva „normal” pentru mine. Când am întrebat despre dificultatea călătoriei în timp, entitatea a râs sonor şi a spus că de fapt era foarte uşor. Mulţi oameni din alte dimensiuni folosesc aceste intrări ca să călătorească înainte şi înapoi prin timp. Dar pentru oameni era periculos să rătăcească în acea zonă, în timp ce era folosită. Acesta era motivul pentru care cele două femei au fost duse în camera lor din hotel. Ele au fost îndepărtate în mod forţat din acea zonă, pentru a fi protejate.

Se pare că de multe ori când o persoană vede lumini pe cer şi are episoade de timp lipsă, şi se presupune că asta are de-a face cu întâlniri cu extraterestrii, este posibil ca acest lucru să nu fie adevărat. Poate fi o intervenţie din viitor executată de călători în timp. Cele două categorii, extraterestrii şi călătorii în timp, seamănă una cu alta. Într-o altă parte a acestei secţiuni se explică modul în care o întâlnire neaşteptată şi neprotejată cu un portal, poate fi periculoasă pentru o fiinţă umană. Poate să producă ruptura matricii centrale a unui om, de aceea fiinţele care folosesc portalele se asigură că prin preajmă nu se află nici un om căruia să i se facă rău, printr-o expunere accidentală.

O mare parte din informaţiile pe care mi le-a dat călătorul în timp, trebuiau să rămână secrete. Mi s-a spus că le pot folosi în munca mea şi voi înţelege despre ce este vorba când voi primi informaţii prin alţi clienţi, dar nu pot să le prezint public când ţin prelegeri şi nu am voie să le includ în cărţile pe care le public. Cu ani în urmă, am învăţat să

ascult aceste reguli şi să mă supun atunci când mi se sugera să păstrez secret un material. Când nu am urmat indicaţiile, mi-au dispărut nişte benzi de magnetofon, timp de opt ani. Ele au apărut din nou doar atunci când a venit timpul ca materialul respectiv să fie publicat. Acest incident este relatat în cartea Custozii. Aşa încât voi urma sfatul lor şi voi păstra secretă o mare parte din materialul care mi s-a oferit. Voi scrie doar despre acele porţiuni din material care au legătură cu un alt material, pe care le-am primit de la alţi clienţi.

Ei au spus că multe din aceste portale în timp se află în subteran, ca să poată fi conţinute; dacă s-ar afla deasupra Pământului ele s-ar lărgi şi era mai bine dacă se aflau în subteran, înconjurate de formaţiuni stâncoase naturale sau de pereţi de stâncă. Mi-au oferit o descriere a modului în care ar arăta un astfel de portal, dacă ar fi activat. Spuneau că arată ca un tunel de sfere de lumină. Eu mă gândesc la o sferă de lumină ca la un cerc sau o minge.

Clientul meu a încercat să descrie ce vedea: „Văd două astfel de tunele. Unul e luminos, celalalt e întunecat, cu linii albe întrerupte în el. Cele două sunt conectate. Se pare că e nevoie de amândouă, ca să poţi folosi portalul. Se pare că dacă le activezi pe amândouă, se creează această sferă în mijloc. Nu este o minge, este energie. Nu este un loc. Dacă îţi poţi imagina deschiderea către o peşteră, e ca ceva prin care treci. Cercul străluceşte şi se mişcă. Văd două vortexuri: unul este întunecat, celălalt este luminos. Când se întâlnesc, se crează un portal în timp. Sfera de lumină există simultan cu o altă sferă, în spaţiul din altă dimensiune. Cele două sfere sunt conectate.”

Entitatea mi-a povestit despre multe astfel de sfere localizate peste tot în lume, dar cea despre care m-am simţit confortabil să scriu este cea din Egipt, probabil din cauză că am descoperit atâtea lucruri neobişnuite în jurul piramidelor. Una în plus nu mi se mai părea ieşită din comun. Cea localizată sub piramidă era pe vremuri principalul „păstrător” şi era folosită în mod regulat în trecut de cei care aveau

cunoaşterea modului cum să călătorească prin diverse dimensiuni. Ea este folosită de călătorii în timp din viitor, fiindcă a fost redescoperită după timpul nostru prezent şi a început să fie folosită. Este o uşă interdimensională. „Ei călătoresc cumva pe liniile albe pe care le-am văzut în interiorul tunelului sferic. Le-am văzut cum se ondulau. Ei nu doresc ca alţi oameni să descopere şi să folosească aceste portale, pentru că pot fi foarte periculoase dacă sunt folosite într-un mod incorect. Tehnologia lor este foarte complexă. Ar fi ca un copil care se joacă cu focul. Depinde din ce cadru temporal vin vizitatorii, ca să ştie să folosească portalul fără nici un pericol pentru ei. Oamenii din dimensiunile înalte nu folosesc aceste portale, pentru că ei călătoresc într-un mod diferit.” Când mi s-a spus asta, m-am gândit la posibilitatea ca ei să călătorească ridicându-şi sau coborându-şi frecvenţa de vibraţie a corpului. Aceasta este o metodă folosită de extraterestri pentru a călători dintr-o dimensiune în alta. Schimbarea vibraţiei navelor spaţiale ar putea fi metoda la care se referea entitatea. Mulţi oameni pot simţi unde se află vortexul, dar nu pot să intre în el sau să-l influenţeze.
Universul se protejează. în cunoscutul serial Star Treck, am văzut cum oamenii sunt teleportaţi printr-o metodă în care moleculele lor se dezasamblează, fiind apoi reasamblate în alt loc.

Experimentul Philadelphia

Această idee a portalelor în timp care duc în trecut şi în viitor îmi amintește de
misteriosul experiment din Philadelphia, care se presupune că a fost făcut de guvernul american în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Reprezentanţii guvernului au negat întotdeauna că ar fi avut loc experimentul, dar întrebările despre el au persistat. Se spune că ar fi făcut să dispară un vapor cu echipajul său şi acesta a apărut în altă parte. Unul din motivele pentru care suspectez că au negat acest experiment (a fost un proiect secret), este faptul că el a avut rezultate dezastruoase. O parte din membrii echipajului au dispărut când au încercat să reintre în dimensiunea noastră, iar ceilalţi au fost prinşi pe

jumătate în metalul navei şi pe jumătate în afara sa. Am vrut să văd dacă avea ceva de spus despre asta, dacă putea să confirme sau să nege aceste relatări. Părea a fi persoana ideală pe care să o întreb despre asta.

S: S-a făcut un experiment cu unul din aceste portale temporale şi vortexul care a fost folosit în acest experiment încă mai este deschis. îl mai pot folosi pentru călătoria în timp. Extraterestrii le-au dat tehnologia necesară pentru a face experimentul Philadelphia.

D: Dar nu a funcţionat, nu-i aşa?

S: De fapt a funcţionat, dar nu au ştiut cum să îl controleze. De asta nu au mai repetat experimentul. Nu s-au gândit că vor exista două vortexuri care se conectează. Ei au crezut că nava va trece printr-un vortex şi va reveni exact de unde a plecat. Dar de fapt existau două vortexuri care se conectau, iar nava urma să sosească în celălalt vortex.

D: Am auzit că oamenii care se aflau la bordul navei au fost afectaţi fizic şi mental. De ce s-a întâmplat asta?

S: Pentru că atunci când a avut locul saltul în hiperspaţiu ei au mers în altă parte, într-o altă dimensiune. Şi-au pierdut forma şi trupul. Când s-a întâmplat asta ei
au dispărut, iar atunci când s-a făcut saltul înapoi, din păcate o parte din ei s-au prins în pereţii navei, când s-au recreat formele.

D: Nava fizică a rămas solidă, sau s-a spart şi ea în molecule?

S: Nava fizică s-a desfăcut şi ea în molecule.

D: Deci totul s-a desfăcut în bucăţi când au trecut prin vortex, mai ales atunci când s-au conectat cu celălalt vortex. Apoi când a fost adusă înapoi, nava nu a trecut cu totul prin portal, aşa cum ar fi trebuit.

S: De fapt a trecut. Problema a fost că atunci când au revenit. Oamenii care au fost transportaţi din acest punct în alt punct, au fost prinşi în materia navei. Cu alte cuvinte, ei nu au ştiut cum să aducă înapoi o persoană în punctul din care a plecat. Transformarea a fost de aşa natură, încât oamenii s-au prins în materia fizică a navei.

D: Te referi la frecvenţa de vibraţie a transformării?

S: Şi a retransformării.

D: Nu era aceeaşi frecvenţă?

S: Era aceeaşi frecvenţă, dar nu era acelaşi punct în timp. Nu a fost acelaşi loc de unde au plecat. Acest lucru era crucial. Era foarte important ca să fie acelaşi loc.

D: Deci materia s-a amestecat. Putem spune aşa? (Da) Am mai auzit că o parte din oameni au dispărut.

S: Ei nu s-au mai retransformat. S-au pierdut în spaţiu şi nu au mai supravieţuit.

D: Acesta a fost unul din primele experimente?

S: Au fost mai multe experimente. Acesta a fost primul experiment pe care l-au făcut cu oameni. Dar mai întâi au făcut experimente cu obiecte, cu animale şi obiecte.

D: Au mai făcut alte experimente după experimentul Philadelphia?

S: Nu. După această încercare ei nu au mai perseverat, fiindcă nu au ştiut cum să controleze elementul uman. Dar au continuat să experimenteze cu tunelul timpului şi cu vortexurile. Nu au mai încercat să trimită oameni şi obiecte împreună. Li s-a oferit mai multă tehnologie şi au reuşit să trimită oameni direct prin tunel. Nu i-au mai trimis în nave.

D: Deci au ocolit problema amestecului de materie a navei cu oamenii.
S: Da. Atunci când ei fac asta, trebuie să aibă grijă să aducă aducă persoana exact în acelaşi loc (cred eu) cu două minute înainte, pentru ca omul să se poată retransforma. S-au perfecţionat în această privinţă şi acum pot face asta bine.

Un alt pacient a vorbit şi el despre călători în timp din viitor. Iată un fragment din sesiune.

L: Linda a lucrat cu fiinţe din viitor, din secolul XXIII. Ei au descoperit cum să călătorească în timp. Există anumite puncte pivot în timp, care sunt importante pentru trecut şi viitor. Ei au o motivaţie corectă şi sunt mai bine organizaţi... sunt mai umani. Nu au evoluat complet în lumină. Ei au revenit în trecut. Aşa au găsit-o pe Linda, atunci când au detectat punctele pivot din timp şi lucrează cu ea şi cu alţii din prezentul nostru, pentru a facilita crearea unui viitor mai bun decât cel pe care îl au acum.

D: în timpul în care trăiesc ei ?

L: Da. Ei încearcă să reducă o parte din problemele care s-au prelins în viitor.

D: Dar asta nu le va modifica viitorul?

L: Deja s-a întâmplat. Ei sunt experţi datorită învăţăturilor primite din mai multe surse, care le arată cum să abordeze diferite elemente variabile din viitor şi cum să controleze situaţia. Sunt foarte atenţi. Cei care călătoresc în timp nu sunt atât de conectaţi la timpul lor, cum sunt ceilalţi membri.

Una din întrebările pe care le pun oamenii de obicei este de exemplu dacă viitorul se poate schimba atât de mult, încât o parte din oameni să nu se mai nască. El mi-a răspuns că vor avea grijă să nu se întâmple aşa ceva.

D: Mă gândeam că ei nu vor mai exista.

L: Da. El a spus că vor fi foarte atenţi şi vor avea grijă să nu apară astfel de transformări negative. Putem verifica faptul că deja au schimbat o mare parte din viitor, într-un mod foarte bun.

Am întâlnit şi un alt tip de călător în timp, mai compatibil cu conceptul de vieţi simultane. în 2003 un bărbat a venit cu avionul de la Denver, ca să mă întâlnească pentru o sesiune privată. El avusese mai multe sesiuni în care a fost hipnotizat de diverşi hipnoterapeuţi cunoscuţi. Acest lucru se întâmplă atunci când subconştientul nu este sigur dacă vrea să transmită informaţiile. Subconştientul trebuie să aibă încredere în hipnoterapeut şi să se raporteze bine la el. De abia atunci pot ieşi la suprafaţă informaţiile. Mi-am dat seama că nu era genul de lucruri pe care să le poţi împărtăşi cu oricine. Informaţiile nu m-au speriat, fiindcă lucrasem multă vreme în acest domeniu şi mai întâlnisem cazuri similare.

El a mers la o scenă din trecut, dar părea a fi un observator, un vizitator aflat în trecere. Mi-a spus că treaba lui era să meargă dintr-un loc în altul şi să adune informaţii. Era un explorator şi nu rămânea multă vreme într-un loc. Mi-a spus că nu dorea să se afle acolo în trecut, fiindcă se plictisea. De fapt vroia să meargă în viitor. Acolo se simţea el cel mai confortabil, acolo era casa lui. Mi-a descris un oraş cu clădiri foarte mari, cu locuinţe private.Totul era perfect. Nu exista aglomerare, poluare sau astfel de lucruri negative, toate astea fuseseră eliminate, în locuinţele lor aveau maşini care le asigurau tot ce le trebuia. Chiar şi mâncarea era produsă astfel. Treaba lui era să

acumuleze informaţii şi să-i înveţe pe alţi oameni. Exista o locaţie centralizată în care informaţia era acumulată şi împărtăşită cu alţi oameni. El trebuia să călătorească în diverse perioade din timp, aflate în trecut faţă de timpul în care era el. în aceste perioade diverse îşi crea în mod automat un corp care să se potrivească perioadei respective, ca să nu iasă în evidenţă şi să nu fie observat. Apoi lua cu el informaţiile observate. Se pare că aceste excursii în diferite perioade se efectuau simultan şi nu necesitau efort din partea sa. Treaba lui din această viaţă din prezent era să învețe cât mai mult şi să adune toate informaţiile posibile. Se pare că aceste informaţii erau preluate de o altă parte din el şi erau duse la centrul de educaţie despre care am vorbit. îi era dor de casa sa din viitor, care era perfectă şi foarte diferită de această perioadă din timp.

Toată viaţa sa el nu s-a simţit niciodată acasă cu părinţii actuali, s-a simţit ca şi cum nu era cu adevărat copilul lor. Am întâlnit de multe ori astfel de reacţii, însoţite de sentimentul că nu aparţii pe Pământ, ca că asta nu e „casa ta”. Această regresie neobişnuită m-a ajutat să explic acest fenomen, cât mai bine posibil. Era un alt exemplu în care apărea un călător în timp, un observator care adună informaţii, unii l-ar numi un „shape shifter” (o persoană care îşi schimbă forma). Era un observator care nu avea voie să intervină. El nu s-a căsătorit niciodată şi nu a avut copii. Acest gen de persoane nu vor să îşi creeze legături şi karma pe Pământ, în această perioadă din timp. Ei trebuie să fie liberi să adune informaţii, să îşi facă treaba şi apoi să revină la casa lor adevărată.
într-o altă sesiune privată, un bărbat a mers în trecut la o viaţă care părea a fi în Egipt, dar eu cred că era de fapt o civilizaţie mult mai veche (sau poate o viaţă pe altă planetă). A văzut fiinţe cu feţe de câine, fiinţe foarte subţiri, fuziforme (posibil să fi purtat măşti). El făcuse ceva interzis (probabil folosise greşit energia) şi a fost pedepsit. L-au trimis printr-un portal în timp, un spaţiu negru mare, ca o uşă. Era un portal într-un singur sens, nu putea să se întoarcă prin el. S-a pomenit pe o planetă pustie, lipsită de viaţă, cu o lumină crepusculară permanentă. A văzut nişte structuri ciudate (în formă de piramide multiple), care erau goale în interior. Nu avea nevoie să consume nici o hrană şi a trăit acolo tot restul vieţii, în singurătate şi

izolare. în cele din urmă i-a amorţit mintea, din cauza izolării. S-a bucurat mult când a părăsit acea viaţă. A fost o alternativă oribilă dar perfectă la închisoarea tradiţională.

în munca mea am descoperit că anumiţi oameni de ştiinţă care trăiau în Atlantida aveau abilitatea de a călători printr-o gaură de vierme sau un portal din spaţiul cosmic, în alte lumi. Fiindcă existau multe tuneluri fără ieşire, pe drum trebuiau să lase markeri pe ambele părţi ale tunelului, ca să găsească drumul înapoi în tunel şi în laborator. Aveau un inel care avea de a face cu abilitatea de a călători în acest mod.
O femeie pe care o voi numi „Mărie" a început să corespondeze cu mine şi a dorit să vin într-un orăşel din Australia rurală, în următoarea mea călătorie acolo. După ce mi-a citit cărţile, a aflat despre interesul meu în domeniul investigării fenomenului OZN. A spus că orăşelul de aproximativ 2000 de oameni în care locuia părea a fi un coridor OZN. Mereu erau raportate lumini neobişnuite şi apariţii ale unor obiecte ciudate pe cer, observate în ultimii câţiva ani. Am fost de acord să nu dezvălui numele orăşelului, pentru că nu vreau ca oamenii curioşi să tulbure existenţa oamenilor liniştiţi care locuiesc acolo. Mărie a vrut să vin la ferma sa de o mie de pogoane, situată în afara oraşului, unde dorea să-mi arate locaţia unui portal. în următoarea mea călătorie în Australia din anul 2001, am făcut aranjamente ca să includ excursia acolo, între expoziţiile la care am participat şi prezentările pe care le-am ţinut în mai multe oraşe. Am zburat până în cel mai apropiat aeroport cu un avion micuţ, apoi am fost conduşi cu maşina timp de o oră, până în orăşelul respectiv. Acesta era foarte izolat şi se afla între dealuri şi copaci, în care zburau papagali coloraţi.

Când am sosit în oraş, a fost ca o călătorie înapoi în timp în anii 1880, pe vremea Vestului Sălbatic. Urma să petrecem două nopţi într-un motel cu camere la comun. Am ţinut o prezentare într-un magazin ca din filmele vechi. Când au venit oamenii din oraş, femeia le-a adus mai multe vase în care s-au pus diferite feluri de mâncare, aduse de ei. Era destul de frig şi m-am îngrămădit lângă o sobă cu burtă rotundă, ca să

mă încălzesc. Aici mi-au făcut cunoştinţă cu o femeie de aproximativ 90 de ani, care era istoricul oficial şi păstrătorul înregistrărilor din partea locului. Ea mi-a prezentat un raport detaliat al întâmplărilor neobişnuite şi al OZN-urilor văzute acolo timp de mulţi ani. A fost o seară fascinantă. Treptat oamenii au început să-mi povestească lucrurile pe care le-au observat. S-au lăsat cu greu traşi de limbă, pentru că nu vroiau să pară ridicoli. Mai mulţi oameni au confirmat informaţiile referitoare la portalul aflat pe terenul lui Mărie şi ştiau despre o întâmplare neobişnuită, din anul 1997.

Era uşor să vezi de ce s-au observat acolo atâtea nave extraterestre, noaptea. Locul era foarte izolat şi cerul era foarte limpede şi clar, pentru că nu era afectat de luminile oraşului. Erau foarte multe stele mari. M-a surprins să văd o ciudăţenie – constelaţia Orion era cu susul în jos. Presupun că acest lucru era normal, fiindcă mă aflam în emisfera sudică.
Când această carte a ajuns în stadiul final, am sunat-o pe Mărie şi am rugat-o să- mi trimită prin e-mail relatarea incidentului. Nu doream să mă bazez doar pe memoria mea. Vroiam să prezint o relatare cât mai corectă posibil, cât mai apropiată de adevăr. Ea mi-a spus că asta nu va fi o problemă, fiindcă şi-a notat tot ce s-a întâmplat, imediat ce s-a petrecut incidentul.

Iată relatarea sa despre ceea ce eu consider un portal din zilele noastre care duce în alte dimensiuni, care este activ şi folosit în mod curent de navele extraterestre:

Explozie de lumină la cascada The Drops – iunie sau iulie 1997

La o distanţă de două, trei minute de casă, se află o cascadă frumoasă, pe care am numit-o „The Drop” (Căderea). Plouase vreme de două zile şi cascada avea un debit mare. Chiar înainte de ora cinci după-amiaza ploaia s-a mai potolit şi cascada era acoperită de ceaţă. Am auzit un huruit puternic în josul pârâului şi m-am gândit să merg să văd ce este. Am crezut că a căzut un bolovan mare sau poate s-a dezrădăcinat un copac şi a fost luat de ape, în cascadă. Era un sunet ca de tunet şi venea din josul pârâului, nu din cer.

înaintasem cam jumătate din drum, când am început să văd cascada. Deodată s-a auzit iar un huruit puternic, apoi am văzut o explozie de lumină aurie, roz şi albă, care venea de la baza cascadei şi s-a răspândit în sus pe cer, ajungând aproape de mine, cam la 75-100 de metri de cascadă. în clipa aceea am auzit o voce în partea din stânga a capului meu, care-mi spunea: „Stai pe loc! Nu te apropia! îndepărtează-te!” Eu am răspuns: „E în regulă! Mă îndepărtez!” şi am pornit înapoi către casă. Aerul era încărcat de electricitate şi pârâia de la descărcările electrice. Explozia de lumină a fost cel mai extraordinar lucru pe care l-am văzut vreodată. Era frumoasă, deosebit de frumoasă. Culoarea roz avea o nuanţă moale ca mătasea, iar auriul şi albul străluceau. întreaga scenă acoperea o zonă cu un diametru de aproximativ 100 de metri, poate chiar mai mult, şi ajungea aproape până în locul în care mă aflam eu. Nu ştiu cât de sus se ridica, fiindcă nu puteam să văd clar din cauza ceţii, care şi-a schimbat culoarea odată cu explozia.

Deşi huruitul şi explozia erau foarte puternice şi oarecum înspăimântătoare, ştiam că am experimentat ceva deosebit. I-am telefonat soţului meu din oraş, ca să-i povestesc ce s-a întâmplat. Dar am reuşit să vorbesc foarte puţin, pentru că se auzeau multe pârâituri din cauza electricităţii statice de pe linia telefonică.

O prietenă care locuia în vale la sud, mi-a telefonat în seara aceea. A spus că s-a uitat pe fereastră către casa mea în jurul orei cinci după-amiaza şi a văzut un nor frumos roşu-auriu deasupra dealurilor, în direcţia noastră. Mi-a descris faptele în următorii termeni: „Parcă era din Biblie, parcă te aşteptai să vezi îngeri în el.”

în ziua următoare, o altă cunoştinţă care locuieşte la nord de noi, mi-a spus: „Ce s-a întâmplat acasă la tine, Mărie?” Apoi a continuat să descrie un nor minunat auriu şi roz, care a părut să explodeze într-o coloană de lumină asemănătoare unui fulger. A spus că era diferit de norii de furtună pe care-i mai văzuse în viaţa ei.

într-o seară m-am culcat şi stăteam în pat, gândindu-mă la ceea ce văzusem cu două seri înainte. M-am hotărât să mă rog lui Isus şi să cer, dacă este posibil, să mi se ofere o înţelegere a ceea ce s-a întâmplat. Imediat am văzut în mintea mea o imagine din cartea Cheile lui Enoch de J.J. Hurtak şi o voce mi-a spus: pagina 221. Stăteam acolo uimită, dar vocea mi-a repetat: „Eşti sceptică, Mărie. Mergi la pagina 221!” M-am sculat imediat şi am deschis cartea la pagina 221. Iată ce am citit acolo:

„Atunci vehiculul de lumină Merkaba a coborât pe planetă şi s-a deschis un câmp de lumină. Fiinţe de lumină au coborât atunci când câmpurile magnetice s- au suprapus, într-un mod controlat.”

Aceste „corpuri de lumină” au coborât prin găurile de vierme artificiale care s-au format în spaţiu-timp şi au aterizat pe faţa Pământului. Asta au văzut oamenii din antichitate când au descris stâlpul de lumină al norului, care s-a ridicat în faţa lor.

Experienţa de a vedea ceva atât de minunat şi mai ales mustrarea

delicată care mi-a atras atenţia că eram sceptică, mi-au schimbat complet modul de a vedea lucrurile. Acum nu mai sunt sceptică. Aş vrea doar să înţeleg mai mult.

Dolores, sper că am descris evenimentul suficient de clar. îmi pare rău că nu pot să-ţi transmit emoţiile pe care le-am experimentat atunci. Te-ar impresiona cu siguranţă.

Când am vizitat casa lui Mărie care era deosebit de frumoasă şi izolată, m-am dus la locul unde s-a petrecut evenimentul respectiv. Sigur că acum nu mai era nici un semn al portalului de atunci. Am văzut doar o cascadă frumoasă, care se prăvălea pe latura muntelui, într-un defileu aflat sub ea. Dar imaginea se potrivea cu deschiderea unui portal către altă dimensiune. Gardienii erau la datorie în ziua aceea, ca să oprească oamenii imprudenţi să se aventureze prea aproape, fiindcă aşa cum mi s-a explicat, o energie atât de puternică ar distrus matricea unei fiinţe umane. Mărie a văzut fără îndoială un eveniment straniu şi maiestuos, iar experienţa sa a fost validată de prietenii săi care locuiau de cealaltă parte a văii, care au văzut acelaşi lucru.
Când vorbesc la radio, de obicei primesc mesaje atât prin poşta normală cât şi prin e-mail de la ascultători, mai ales dacă vorbesc la emisiunea lui Art Bell, care are milioane de ascultători. De exemplu într-o zi am primit sute de email-uri. Mulţi oameni doresc să-mi spună poveştile lor personale, pe care simt că nu le pot împărtăşi cu alţi oameni, de teama că vor fi consideraţi nebuni. Ei se simt mai bine când află că eu am auzit multe poveşti similare şi că înţeleg lucrurile suficient de mult, ca să încerc să le explic şi lor. Măcar ştiu că nu sunt singurii care au avut astfel de experienţe ciudate. Pentru unii din ei nu am o explicaţie logică, decât poate sugestia că au călătorit probabil în dimensiunile care ne înconjoară şi apoi înapoi în dimensiunea noastră. Aceste lucruri sunt explicate mai detaliat în volumul întâi.

Un bărbat mi-a povestit cum conducea într-o noapte pe o autostradă de pe coasta Floridei. Autostrada fusese deturnată în aşa fel încât să

ocolească oraşele mai mici, dar în noaptea aceea s-a văzut deodată (pe aceeaşi autostradă) cum trecea cu maşina printr-un orăşel. Vedea luminile de pe balcoanele din faţa caselor şi diverse magazine închise. Totul părea părăsit, aşa cum este normal într-un oraş în timpul nopţii. După cinci minute, autostrada s-a lărgit din nou şi s-a găsit din nou pe coasta mării, unde era la început. Explicaţia mea a fost că pentru o scurtă vreme, el a alunecat înapoi în timp şi a intrat într-o dimensiune unde încă mai exista drumul care traversa orăşelul.
Următoarea poveste o voi cita direct dintr-un email pe care l-am primit în luna ianuarie 2001. Dacă aveţi vreo explicaţie, vă rog să mă contactaţi.

„Am ascultat o parte din prezentarea relatarea dumneavoastră din emisiunea Coast to Coast de dimineaţa şi mi s-a părut foarte interesantă, ceea ce m-a determinat să vă contactez. în ultima săptămână a anului trecut (2000), timp de două sau trei zile, mi s-au întâmplat lucruri foarte ciudate. Totul a început când treceam de un aeroport din zona în care locuiesc. Era ziua în amiaza mare şi am văzut cum decolează un avion din aeroport. Câteva minute mai târziu a decolat şi un avion supersonic Lear, care s-a ridicat de pe pista de decolare încet, apoi a mers înainte şi înapoi de câteva ori, în timp ce decola. Am rămas acolo uimită, pentru că ştiam că este imposibil ca un avion cu reacţie să zboare înapoi. Câteva minute mai târziu, a decolat un alt avion cu reacţie Lear, care a făcut la fel. Sau poate era acelaşi? Apoi am observat că maşinile de pe drum făceau şi ele acelaşi lucru, în loc să meargă înainte pe drum, mergeau înapoi şi înainte, când coborau pe drum. Am observat că şi norii din cer făceau acelaşi lucru, mergeau înapoi şi înainte. Noaptea am mers la plimbare şi am trecut de nişte magazine care erau închise pe timpul nopţii, dar am văzut în clădire oameni care se mişcau, care nu aveau ce căuta acolo, pentru că erau îmbrăcaţi în haine de pe vremea anilor ‘50-‘60. Am văzut şi alte imagini care ştiu că nu erau posibile. Ai idee ce s-a întâmplat? Eu sunt o persoană sceptică şi nu pot crede ceea ce am văzut.”

Răspunsul meu a fost: „îţi mulţumesc că mi-ai împărtăşit aceste

experienţe interesante. Deşi eşti o persoană sceptică, nu poţi nega ceea ce ai văzut cu propriii tăi ochi. Nu am mai auzit de acest fenomen, dar pot veni cu ipoteze bazate pe informaţiile pe care le-am primit în sesiunile mele, pe care le-am prezentat în scris. Există mai multe ciudăţenii decât ne putem noi imagina, şi ştiu că nu le-am investigat nici pe departe pe toate. Se pare că ai intrat într-o buclă temporală, dar nu ai mers până la capăt. De multe ori oamenii merg înainte şi înapoi între dimensiuni fără să îşi dea seama, fiindcă împrejurimile arată într-un mod asemănător. Lucrurile se mişcau înainte şi înapoi, aşa încât probabil că linia dintre dimensiuni nu era încă stabilizată. Am mai auzit despre oameni care s-au găsit deodată într-o altă epocă, sau de interacţiunea cu oameni îmbrăcaţi diferit, etc. Adesea ei se întorc şi încearcă să găsească aceleaşi locuri, doar ca să descopere că ele nu mai există sau se află într-o stare deteriorată. Un lucru ciudat este că oamenii din altă perioadă de timp nu observă nimic straniu la persoana din viitor cu care interacţionează. Ei par a-şi trăi vieţile lor obişnuite. Nu ştiu dacă asta te ajută sau nu, dar atât pot eu interpreta. Probabil că încercarea de trecere înainte şi înapoi între dimensiuni şi demarcaţia dintre ele nu erau stabilizate. Am întâlnit oameni care mi-au povestit că se aflau în două locuri deodată, iar acest lucru a fost verificat de alţi oameni care i-au văzut şi au vorbit cu ei. Este mai bine să nu ne dăm seama când se întâmplă aceste deformări stranii ale timpului, pentru că atunci nu se mai creează confuzie în bietul nostru creier de muritor.

Următorul e-mail este şi mai ciudat, fiindcă în acest caz există o dovadă fizică a faptului că s-a întâmplat ceva neobişnuit.

„Am avut norocul să ascult interviul dumneavoastră extraordinar de

seara trecută din emisiunea Coast to Coast, dar s-a întâmplat ceva ciudat care le-a uimit pe trei dintre ascultătoare. Acesta este motivul pentru care vă scriu. Pe scurt, aveam fiecare din noi câte un aparat radio care poate înregistra, numit Reel Talk, care poate fi programat dinainte şi înregistrează la viteza l-4. Am cumpărat acest dispozitiv special pentru programul Coast to Coast, pentru că nu putem să stăm târziu până la miezul nopţii, ca să ascultăm emisiunea (de obicei emisiunea este transmisă între orele douăsprezece noaptea şi patru dimineaţa). Fiecare din noi ne-am fixat aparatul de radio să înregistreze emisiunea transmisă de postul de radio din Nashwoodville, statul Tennessee. Este singurul post de radio unde se poate recepţiona acest program. Locuim la oarecare distanţă una de alta şi la o distanţă destul de mare de Nashwoodville, dar WWTN este o staţie de 100.000 de waţi. Spre consternarea mea, în dimineaţa următoare, când am ascultat înregistrarea pe bandă a programului la care aţi participat, am constatat că s-a înregistrat un program de sport, care a durat patru ore. Acelaşi lucru i s-a întâmplat şi celei de a doua prietene, care a vrut să înregistreze emisiunea. Am telefonat la postul de radio şi m-au informat că nu vor mai transmite emisiunea Coast to Coast. Doreau să schimbe formatul şi nu-i interesa câte proteste primeau de la ascultători.”

Iar acum urmează MARELE MISTER. Din cele trei prietene, a treia înregistrase pe bandă interviul meu complet! „Ştim absolut sigur că toate trei am înregistrat emisiunea emisă de acelaşi post de radio, pentru că am primit de mai multe ori mesaje care anunţau când se va transmite emisiunea. Fiecare din noi a înregistrat emisiunea de la acelaşi post de radio, dar am recepţionat emisiuni diferite. Am vorbit cu câţiva oameni care se pricep la transmisiunile radio, oameni care au lucrat în Guvern şi au o pregătire specială în acest domeniu, şi cu toţii au spus că este imposibil să se fi întâmplat aşa ceva. Dar s-a întâmplat! Toate trei vrem să aflăm cum crezi că s-ar explica acest fenomen? Ai vreo explicaţie pentru această întâmplare? Mi-a trecut prin minte că are legătură cu universurile paralele. E singurul lucru care ar avea sens. Dacă ai vreo idee cum s-ar putea explica această întâmplare, am aprecia asta foarte mult.

PS. Dintr-un motiv necunoscut, postul de radio WWTN a început să transmită din nou emisiunea Coast to Coast şi apreciem acest lucru. Această emisiune este contactul nostru cu Universul.”

O parte din răspunsul meu a fost: „în munca mea s-au întâmplat lucruri ciudate cu magnetofonul în timpul sesiunilor, lucruri care nu pot fi explicate: sunete ciudate, energie statică, vocile vorbeau mai repede sau mai încet, suprapuneri de voci, multe lucruri care nu se întâmplă în mod normal cu echipamentul electronic. De mai multe ori au fost pornite mai multe magnetofoane ca să înregistreze o sesiune, şi toate au fost afectate. Deasemenea s-au întâmplat lucruri ciudate şi la telefon, dar e prima oară când aud o poveste ca a voastră. Cred că ai dreptate că are ceva de a face cu dimensiunile. Postul de radio care a emis emisiunea sportivă, cred că exista într-o dimensiune paralelă. Mă bucur că
v-aţi implicat trei persoane, pentru că aşa au apărut dovezi valabile.

Câteva săptămâni mai târziu am vorbit la Unity Church din Memphis şi m-a surprins faptul că cele trei doamne au venit cu maşina tocmai din Nashville, ca să mă întâlnească. Ele vroiau ca eu să recunosc că această întâmplare s-a petrecut cu adevărat şi aveau cu ele înregistrările, ca să dovedească fenomenul. Erau trei persoane absolut normale, cel mai normal tip de femeie pe care l-ai fi putut întâlni vreodată. Sunt convinsă că spuneau adevărul. Dacă cineva are alte explicaţii pentru această întâmplare, mi-ar plăcea să le aud.

în cartea mea Iisus şi Esenienii, Iisus a oferit următorul exemplu de reîncarnare şi s-a referit la dimensiuni prin parabole, pentru ca

oamenii să poată înţelege:

„A folosit ca exemplu o plantă cu mai multe straturi (asemănătoare cu o ceapă). A spus că straturile reprezintă diferitele planuri ale existenţei şi a arătat că în centrul plantei straturile sunt foarte subţiri şi apropiate unul de altul. Dacă ai considera fiecare strat ca fiind un plan diferit al realităţii, ai vedea că în centru, care este cel mai mic şi mai limitat, este la fel ca în lumea fizică. Când călătoreşti în sus şi în jos în aceste planuri, orizontul de înţelegere se expansionează şi treptat ajungi să vezi şi să înţelegi mai mult.”

Mă întreb dacă oamenii cărora Isus le-a oferit această parabolă au reuşit să înţeleagă semnificaţiile mai adânci pe care încerca să le transmită învăţătorul. Poate că aceste lucruri erau prea complexe pentru discipoli, dar se pare că el era foarte conştient de semnificaţiile mai adânci ale vieţii şi ale Universului.
în sesiunile mele s-au mai petrecut şi alte întâmplări ciudate legate de timp şi dimensiuni. Relatările despre aceste întâmplări ciudate apar peste tot, în această carte.

SECŢIUNEA 7

FIINŢELE DIN ENERGIE ŞI FIINŢELE CREATOR

CAPITOLUL 22

Mistere

Această secţiune este o continuare a capitolului despre misterele Pământului, din Volumul 1. Au mai existat lucruri pe care am dorit să le clarific, înainte să le includ într-o carte. Aceste informaţii au fost adunate la sfârşitul anilor 1990. O parte din ele le-am primit prin Phil, un tânăr despre care am scris în multe din cărţile mele. El are abilitatea de a intra într-o transă adâncă închizându-şi mintea conştientă, ca să nu interfereze cu răspunsurile pe care le transmite. întotdeauna am reuşit să primim informaţii noi, neobişnuite şi valoroase în timpul sesiunilor făcute împreună.

Sistemul nostru solar

D: Mi-ai spus odată că în prezent nu există viaţă ca pe Pământ, pe alte planete din sistemul nostru solar.

Phil: Afirmaţia este corectă. Nu există viaţă umană, ca să nu spunem că nu există viaţă deloc. Pentru că atmosfera de pe alte planete este de o natură care nu poate susţine viaţa umană, aşa cum o cunoaşteţi pe planeta voastră acum. Dar asta nu înseamnă că nu există alte forme de viaţă în formă spirituală sau în alte forme avansate, inclusiv fizice.
D: Mi s-a spus că pe vremuri a existat viaţă pe planeta Marte. A existat acolo o civilizaţie de fiinţe umanoide. Este adevărat?

P: Este adevărat, şi acest lucru se va afla în curând pe planeta voastră. S-a lansat o ipoteză prin examinarea microscopică a meteoriţilor. Asta va declanşa o schimbare uriaşă în conştiinţă, care trebuie hrănită cu linguriţa către civilizaţia voastră. Există strămoşi ai civilizaţiei voastre şi ai vieţii de pe Pământ, aşa cum o cunoaşteţi acum. Au existat forme de viaţă care s-au dezvoltat simultan, pe ambele planete. Planeta Marte era stabilă şi a produs viaţă o perioadă mult mai lungă de timp decât planeta soră, care a evoluat pe o cale ecologică şi geologică diferită. Marte s-a stabilizat şi a devenit locuibilă mult mai repede decât Pământul. Aşa încât procesul de însămânţare a început mai repede pe Marte, decât pe planeta Pământ.

Povestea însămânţării planetei Pământ cu primele forme de viaţă, este prezentată în cartea Păstrătorii Grădinii şi continuă în cartea Custozii. Informaţiile respective arată că Pământul nu a fost singura planetă din sistemul nostru solar care a fost însămânţată, dar în decursul timpului s-a întâmplat ceva care a făcut ca celelalte planete să ajungă din nou fără viaţă.

D: Ce anume a distrus viaţa de pe Marte?

P: Au existat mai multe diferenţe de opinie pe vremea aceea, privitoare la cine trebuia să controleze guvernul planetei şi s-au folosit mai multe tipuri de tehnologie, care au permis să fie manipulat sistemul meteo. Ei nu s-au înţeles şi au distrus sistemul meteo al planetei. O mare parte din abilităţile care se manifestă acum pe planeta voastră, vă permit să vă distrugeţi şi voi planeta, la prima ocazie.

D: Mi s-a spus că mai există rămăşiţe de viaţă pe Marte.

P: Există elemente de viaţă în adâncul planetei. Există forme de viaţă, dar ele nu sunt „umane” sau umanoide. Ele sunt cumva diferite, pentru că evoluţia lor a urmat o cale diferită de cea de pe planeta voastră.

D: Mi s-a spus că există oraşe sub suprafaţa planetei Marte, unde o parte din locuitori au coborât atunci când suprafaţa planetei a devenit de neînlocuit.

P: Această comparaţie ne trimite la conceptul de colonie. Dar noi nu am caracteriza oraşele din subteran prin ceea ce înţelegeţi voi când vă referiţi la un oraş. Tehnologic vorbind şi în ceea ce priveşte structura socială, ele seamănă mai mult cu o colonie de termite. Fiinţele de acolo trăiesc în structuri formate în mod natural, dar de asemenea produse prin manufactură în interiorul planetei.

D: Mi s-a spus că atunci când oamenii de ştiinţă vor ajunge într-un final pe Marte, ei nu-şi vor da seama că acolo încă există viaţă. Nu o vor recunoaşte.

P: Când oamenii de ştiinţă vor ajunge pe Marte, ei vor fi conştienţi de multe forme de viaţă, în afara celor de sub picioarele lor. Va exista o creştere a conştientizării şi formele de viaţă de pe Marte vor fi considerate doar o altă formă de viaţă.

D: Să vorbim acum despre altă parte a sistemului solar. Mă interesează mult planeta Jupiter. Ce poţi să ne spui despre fenomenul numit „Pata Roşie” de pe Jupiter? Este vizibil cu telescopul de pe Pământ.

P: Expresia de „Pată Roşie” se referă la un deranjament meteo. Ceea ce percepeţi voi pe planetă, este un uragan format din gaze. Este un fenomen meteo. Este un fenomen care îşi are nucleul într-un plan

superior al realităţii. Expresiile înalte indică faptul că s-a format într-o zonă în care există entităţi individuale diferite, cu o conştiinţă diferită – au formă asemănătoare, dar separată. Este vorba de un oraş care într-un plan superior de exprimare, este ca o formă de viaţă care îşi exprimă elementele componente sub forma unui deranjament atmosferic, perceptibil de la nivelul vostru.

D: Indiferent că este un deranjament atmosferic sau un uragan, se pare că există acolo dintotdeauna, din punctul nostru de vedere. Nu pare a se schimba prea mult. Este de o mărime foarte mare.

P: Există multe forme diferite de exprimare a vieţii în acest univers, pe care conştiinţa umană nu le percepe. Comparaţia cu o colonie de furnici este mai potrivită, pentru că această expresie poate pătrunde în planul vostru de conştiinţă. Condiţiile atmosferice care se suprapun peste această formă de expresie inferioară, sunt vizibile pentru voi. Există mai multe nivele de conştiinţă, care nu au o influenţă corespunzătoare pe alt plan. în acest exemplu există un efect şi asupra unui plan inferior de exprimare, aşa încât această colonie, care este o civilizaţie din planurile superioare ale existenţei, şi-a lăsat amprenta la nivelul vostru, sub forma unei dereglări atmosferice.

D: Cred că te referi la o realitate alternativă, la un grup de oameni care trăiesc într-un oraş fizic de pe Jupiter. Acest lucru aruncă o umbră în planul nostru, care arată ca o condiţie atmosferică deosebită? Este bună această comparaţie?

P: Am putea lărgi conceptul referitor la acest fenomen, privindu-l mai puţin ca un oraş în terminologia voastră, ci mai degrabă ca o colonie de viruşi sau bacterii, care coexistă şi trăiesc împreună, în planul lor. Nu am putea să

caracterizăm această formă de viaţă ca o civilizaţie tehnologică.

D: Atunci nu este vorba despre fiinţe inteligente, pe care să le considerăm astfel.

P: Este vorba de fiinţe foarte inteligente, dar ele trăiesc într-o formă diferită. Exprimarea lor nu include construirea de structuri şi aspecte tehnologice. Sunt evoluaţi şi civilizaţi, dar nu din punct de vedere tehnologic.

D: Cineva mi-a spus că relaţia dintre Jupiter şi planeta Pământ este vitală. Ai informaţii privitoare la acest aspect?

P: Există nivele multiple de codependenţă în sistemul nostru solar şi întregul echilibru fizic depinde de elemente individuale, ca să îşi menţină echilibrul în relaţia lor. Dar în planul fizic, dispariţia neaşteptată a unei planete ar distruge echilibrul gravitaţional din întregul sistem solar. Există desigur şi alte nivele de conştiinţă, iar transformarea sau pierderea unei planete ar avea implicaţii şi efecte asupra tuturor planurilor.

D: Extraterestrii ne-au spus acest lucru, referitor la Pământ. Au spus că dacă facem ca planeta noastră să explodeze, asta ar produce haos în univers şi în alte dimensiuni.

P: Afirmaţia este corectă.

D: Am auzit că extraterestrii care ne observă nu ar permite să se întâmple acest lucru, fiindcă ar distruge echilibrul galaxiei.

P: Afirmaţia este corectă, în sensul că indivizii care locuiesc în alte planuri ale existenţei au dreptul de a-şi proteja civilizaţiile şi formele lor de viaţă, de intruziuni. S-ar crea un război nedeclarat purtat împotriva unor părţi necunoscute ale realităţii, de către o cultură ignorantă care ar genera distrugere.

D: Ei sunt mai conştienţi de aceste lucruri, decât suntem noi.

P: Afirmaţia este corectă. Ei au dreptul să-şi apere civilizaţia de stricăciunile cauzate de ignoranţa vecinilor lor nelegiuiţi.

D: Poţi să ne spui ceva despre provenienţa centurii de asteroizi?

P: Aceasta provine de la o planetă care a fost distrusă când s-a produs o coliziune între o stea aflată în trecere şi un meteorit. Ciocnirea a cauzat sfărmarea în bucăţi a acelei planete. Forţele interne ale planetei şi cele ale soarelui şi ale celorlalte planete, au făcut ca bucăţile planetei să fie atrase în această centură, unde au rămas ca fragmente fără formă care orbitează, sau ca asteroizi.

D: Am auzit că a existat o rasă de oameni care a trăit acolo şi a făcut planeta să explodeze.
P: Afirmaţia nu este corectă. Ciocnirea a fost un fenomen natural, care nu a fost produs de greşelile unor oameni. Astfel de poveşti apar uneori şi din cauza informaţiilor greşite sau a interpretărilor greşite. Acest caz nu a fost o deformare intenţionată a adevărului, ci o

interpretare greşită. Canalizările nu conţin întotdeauna adevărul absolut şi asta se aplică şi la acest vehicul, prin care vorbim acum. Există inexactităţi potenţiale în canalizarea de informaţii, în general. Canalizările sunt corecte în măsura în care vehiculul este capabil să traducă informaţiile: este aproape imposibil să canalizezi informaţii cu acurateţe sută la sută. Există concepte şi idei de care canalizatorul nu este conştient în această viaţă şi pentru a traduce informaţiile, este necesară existenţa anumitor concepte care nu există aici. De asta sunt necesare comparaţiile, care nu pot fi întru totul corecte. Dar poate fi transmisă esenţa informaţiilor.

D: înţeleg că tot ce vine printr-o fiinţă umană, poate întâmpina astfel de probleme.

P: Problema apare din cauza mai multor factori. Este vorba despre lipsa unor concepte pe care să te bazezi, atunci când traduci sau interpretezi.

Soarele

D: Soarele e cu adevărat fierbinte?

Phil: Este fierbinte. Dar simţim că acest lucru este înţeles greşit din perspectiva voastră fizică. Pentru că voi vă concentraţi pe elementul căldură, care nu este decât un produs secundar. Adevărata energie a soarelui nu este căldura, ci este de o natură mult diferită de ceea ce poate înţelege omul acum. Căldura este doar o manifestare a unui

fenomen mult mai complicat decât simpla combustie. Este vorba de o tranziţie a energiilor, în care aspectul fizic se limitează la flacără sau combustie. Căldura este un produs secundar. Adevărata realitate a soarelui este un transfer şi o transformare de energii manifestate la nivel fizic drept combustie şi căldură.

D: Razele şi emanaţiile pe care nu le putem vedea sunt ultraviolete. La asta te referi ?

P: E vorba de mult mai mult decât ceea ce consideraţi voi a fi raze. E vorba mai degrabă de forme elementare de energie. E vorba de o transformare fundamentală a energiilor.

Soarele aşa cum îl percepe toată lumea, este o planetă gazoasă. Dar unul din clienţii mei a spus că de fapt există o cultură sau civilizaţie sub centura gazoasă, care nu poate fi văzută din exterior.

D: Oamenii de pe Pământ nu pot să o vadă, nu-i aşa?

Bob: Nu, nu pot să o vadă. Nu au nici o idee despre asta. Ei doar presupun, ca toată lumea, că soarele este o minge solidă şi gazoasă. Dar toate exploziile care se petrec în centura din exterior, de fapt se petrec în interiorul acestei centuri. Partea din centru a planetei este la fel ca pe Pământ. Ei au ferme, case, oameni. Ei au civilizaţii. Toate acestea sunt încastrate sub centura de energie.

D: Deci nu este cald pe suprafaţa Soarelui?

B: Oh, nu! Nu, nu! Acesta este unul din lucrurile interesante legate de Soare.

D: Ai crede că e mult prea cald ca să poată susţine viaţa.

B: Probabil că aşa ai crede, dar aceste fenomene se petrec în partea de sus a energiei, în aşa-numita „atmosferă". E ceva similar cu centura Van Allen de pe Pământ. Dar noi călătorim tot timpul înainte şi înapoi, înăuntru şi înafară. Este o civilizaţie foarte frumoasă.

Am mai primit şi alte revelaţii surprinzătoare despre adevăratele proprietăţi ale Soarelui nostru, care vor fi prezentate mai târziu în acest capitol.

D: Unii oameni cred că lumea a fost creată prin aşa-numita Teorie Big Bang. Este adevărat?

Phil: Dacă te-ai fi aflat în formă fizică atunci cu siguranţă ai fi perceput ceea ce voi numiţi Big Bang. (Eu am râs.) Desigur, Big Bang este o analogie folosită de oamenii de ştiinţă ca să descrie o explozie, spre deosebire de o implozie. Mişcarea în afară a forţei a fost creată atunci când universul, sau ca să ne exprimăm mai corect, atunci când legile universului au fost stabilite. Aşa încât în acest sens da, ar fi corect să spunem că Teoria Big Bang semnifică începutul acelui punct din timp în care au fost stabilite legile fizice şi materiale ale universului vostru.

D: Una din teorii spune că a avut loc o extindere în afară a acestei lumi, până când se va ajunge la un anumit punct în care totul va începe să se întoarcă din nou spre centru. Este adevărat?

P: Acest lucru este adevărat. Punctul în care toată mişcarea în afară încetează se numeşte „punct de echilibru”. Este punctul de întoarcere în care legile universului se schimbă în opusul polarităţii lor, în care se află acum. Ceea ce este pozitiv va deveni atunci negativ şi ceea ce este negativ va deveni pozitiv. Universul se va retrage din nou într-un vid, în abis. Şi povestea creaţiei se va repeta.

D: O va lua de la început. După ce s-a prăbuşit în ea însăşi va exploda din nou, ca să zicem aşa.

P: Exact.
D: Cât timp va dura ca să se petreacă aşa ceva?

P: Putem presupune în mod cert că vă veţi afla în altă formă când se va întâmpla asta.

D: (Râd.) Nu trebuie să ne facem griji privitor la acest lucru.

Acest concept demonstrează cum conceptele reîncarnării şi reciclării se aplică la tot, de la microcosmos la macrocosmos. Nimic nu scapă de acest ciclu.

Când universul ajunge la sfârşitul expansiunii începe să curgă înspre interior, Face implozie, se întoarce la Sursă şi apoi explodează iar. Atunci ne întoarcem cu toţii acasă la Creator, cu toată cunoaşterea pe care am acumulat-o?

D: Există o linie de gândire care spune că această lume se va prăbuşi în

ea însăşi sau va fi distrusă, în următorii 5000 de ani. Se spune că există o altă planetă care este pregătită să primească entităţile care trăiesc acum pe Pământ şi şi-au ridicat vibraţiile sau înţelegerea spiritului. Aceasta este o teorie adevărată ?

P: încadrarea voastră cronologică este cumva eronată. Dar conceptul în sine este relativ valabil, iar cei care au ales să migreze o vor face, nu doar de pe această planetă dar şi de pe altele. Acest proces a început deja. Există un succesor al acestei planete, care se află acum în etapa de copilărie. încă nu a ajuns în stadiul în care să poată primi forme de viaţă, nu aşa cum le cunoaşteţi voi acum, dar în curând va fi capabil de aşa ceva. Mă refer la formele voastre de viaţă. Energiile
de pe această planetă de acum se vor muta în masă către planeta care este acum în stadiul de pregătire. Formele voastre de viaţă vor evolua la un nivel diferit decât cel în care se află acum. Ar fi nepotrivit şi prematur să încercăm să transmigrăm acum aceste forme de viaţă pe acea planetă. Pentru că niciuna din ele nu este pregătită pentru asta. Există un cadru temporar de evoluţie care trebuie atins, înainte ca formele de viaţă şi planeta surogat să poată coabita. Asta se va întâmpla la momentul potrivit.

Aceste informaţii le-am primit în anii 1990, dar au fost apoi repetate din ce în ce mai des în sesiunile din anii care au urmat. Această idee a trupurilor care se transformă pentru a putea face o tranziţie la un alt nivel, va fi discutată pe larg în ultima secţiune a cărţii. De asemenea am primit informaţii despre o altă planetă fizică similară Pământului, care este pregătită pentru supravieţuitorii calamităţilor de pe Pământ. S-a subliniat că rasa umană nu trebuie să dispară.
Vor exista supravieţuitori, chiar dacă „Ei" vor trebui să recurgă la măsuri drastice. Povestea acestui al doilea Pământ este relatată în cartea Păstrătorii Grădinii.

S-au pus multe întrebări privitoare la puţurile din interiorul marilor piramide, care par a fi prea mici pentru un scop util şi se îndreaptă spre cer. Ele sunt înconjurate de mister, la fel ca multe alte lucruri privitoare la piramide.

D: Care este scopul acestor puţuri din interiorul piramidelor?

Carol: Scopul puţurilor din piramide a fost să permită sufletelor fiinţelor care erau preoţi şi faraoni să revină în sistemul lor planetar, ca să nu rămână legate în straturile de lumină de pe Pământ. La început s-au manifestat în plan fizic, apoi nu a mai fost necesar să se manifeste acolo. Sufletul călătoreşte prin aceste puţuri, folosind ceea ce voi aţi numi „o poartă stelară". (Acest cuvânt a fost rostit ca o întrebare. Părea a nu fi sigură că este cuvântul potrivit.) Sunt folosite dispozitive din Camera Regelui.

D: în Camera Regelui există dispozitive?

C: în ceea ce voi numiţi Camera Regelui. Aceste dispozitive se foloseau ca să permită sufletelor să revină în sistemul lor stelar de origine.

în cărţile Păstrătorii Grădinii şi Custozii, se menţionează că extraterestrii au venit adeseori în perioada de formare a civilizaţiilor ca să trăiască printre oameni şi să îi ajute să evolueze, oferindu-le cunoaştere şi instruire. Aceste fiinţe aveau o durată de viaţă incredibil de lungă şi în cele din urmă au ajuns să fie trataţi şi respectaţi ca nişte zei. Asta indică faptul că primii faraoni au fost probabil astfel de fiinţe. (Vezi Capitolul 4, Isis)

Asta mi-a amintit de sesiunile descrise în cartea mea Moştenire din Stele, unde sufletele extraterestrilor s-au prins în lumea noastră, după

ce au murit. Se pare că şi-au creat karma şi nu au mai putut reveni la casa lor iniţială, după moarte. în aceste cazuri nimeni de pe planeta lor mamă nu mai ştia că ei se aflau aici. Poate că extraterestrii ştiau că se poate întâmpla aşa ceva şi nu doreau ca aceşti vizitatori, care au trăit atât de mult pe Pământ, să rămână prinşi astfel.

Un alt mister este existenţa şi locaţia camerelor ascunse sub Sfinx.
D: Se spune că există camere sub Sfinx, care sunt sigilate. De ce s-a făcut acest lucru?

C: Aceste camere s-au făcut pentru fiinţele care nu erau de pe această planetă.

Asta arată că o parte din fiinţele care operau sistemul piramidal în acele zile, nu erau umane. Poate că erau sfătuitorii despre care se vorbeşte în celelalte cărţi ale mele, care au venit să trăiască printre oameni şi să aducă daruri, atunci când era nevoie de aşa ceva. Asta ar explica utilitatea puţurilor, pentru reîntoarcerea sufletelor lor în sistemul stelar de origine. Ei nu doreau să rămână prinşi aici pe Pământ, când urmau să îşi termine treaba.

C: Omenirea a dorit să le ia puterea şi să şi-o însuşească. Aceste fiinţe ştiau că s- ar putea întâmpla aşa ceva. Aşa încât au sigilat aceste dispozitive tehnologice şi informaţiile, în aşa fel încât să nu cadă în mâini greşite la momentul nepotrivit, pentru că atunci oamenii s-ar fi distrus folosind aceste resurse.

Aceasta pare a fi o referire la întâmplări în care oamenii, prin ignoranţa lor, au distrus dispozitivele folosite pentru generarea energiei de la Soare, Lună şi stele. (Bartholomew ne-a prezentat aceste informaţii în Volumul 1 din Universul Convolut.)

D: Deci fiinţele de pe celelalte planete au fost cele care au sigilat încăperile? Nu au fost sigilate de către oameni.

C: Au existat iniţiaţi, cei care erau pregătiţi de către aceste fiinţe. Piramidele au
fost folosite pentru iniţiere şi pregătire. Există foarte multe temple antice localizate pe aşa numitul „platou”. (Asta se potriveşte cu informaţiile despre templul Oamenilor Pisică din aceeaşi zonă, din Capitolul 3) Aceste temple au fost folosite pentru iniţierea oamenilor, pentru ridicarea conştiinţei şi a vibraţiilor. Apoi la rândul lor, oamenii din zonă au folosit aceste dispozitive şi tehnologii într-o manieră regulată, pentru a ajuta sistemul planetar. Piramidele au fost construite într-un sistem de reţea. Sistemul de reţea este foarte important, pentru că este un sistem conector major pentru planetă. Unul din ele. Au existat mai multe sisteme, acesta este doar unul din ele. în fiecare din aceste locuri majore, sunt amplasate piramide. Piramidele sunt conductori ai vibraţiilor armonice universale conectate la alte planete, în armonie şi vibraţie. Se lucrează şi cu frecvenţa sunetului, cu culori şi vortexuri, iar la nivel planetar prin sistemul de reţea, ca să fie menţinute echilibrul şi armonia sistemului planetar.

D: Iar aceşti oameni ştiau cum să folosească aceste lucruri.

C: I-au instruit pe pământeni şi au pus toate lucrurile la locul lor.

D: Deci sigilarea s-a făcut pentru că veneau alţi oameni şi nu se dorea ca noii veniţi să găsească aceste lucruri şi să le fure. Ai spus că asta era periculos pentru cei care nu ştiau cum să le folosească.

Din nou, asta ne aminteşte de energia din templul Oamenilor Pisică, periculoasă pentru cei care nu erau în stare să o manipuleze.

C: A intervenit unul din sistemele solare planetare. Au trimis reprezentanţi care să influenţeze omenirea, ca de obicei. Ca să ia puterea de la grupurile corupte, să o personalizeze.
D: Aceşti oameni au sigilat camerele ca să ascundă informaţiile şi să protejeze oamenii de a folosi lucrurile în mod greşit.

C: Să îi protejeze de ei înşişi.

D: Unde sunt localizate aceste încăperi?

C: Există camere împrăştiate sub Sfinx. Sunt interconectate prin tunele mici şi sunt păzite de anumite energii şi frecvenţe.

Din nou, asta ne aminteşte de povestirea lui Bartholomew din Universul convolut Volumul 1, în care oamenii au crezut că dacă vor pune stăpânire pe dispozitivele energetice secrete, vor putea prelua puterea şi nu vor mai avea nevoie de extraterestri sau preoţi. Dar nu au făcut decât să distrugă dispozitivele şi să se distrugă pe ei înşişi. Se pare că ultimul grup de control de la Sfinx a hotărât să sigileze dispozitivele, ca să nu se întâmple din nou aşa ceva. De atunci, ele au rămas îngropate acolo.

în Conversaţii cu Nostradamus Volumul 3, Nostradamus se referă şi la energiile plasate acolo în aşa fel încât doar oamenii potriviţi să le poată accesa, prin intrările secrete ascunse în tuneluri şi camere. Dacă oamenii încearcă să intre acolo în mod incorect sau cu o vibraţie negativă, ei sunt ucişi. S-a instalat un sistem de protecţie, elaborat cu mii de ani în urmă.

în Capitolul 6 găsiţi informaţii despre simbolurile folosite pentru a face ca informaţiile ascunse să devină vizibile.

întotdeauna m-a interesat astrologia, deşi nu sunt astrolog. Cum a apărut astrologia? Se pare că studiul stelelor a fascinat omenirea încă din vremurile de demult. într-o sesiune de rutină, am dat peste nişte informaţii neaşteptate în timpul regresiei. O femeie s-a întors într-o viaţă anterioară în care era preoteasă în vechiul Babilon. Se ştie că studiul astrologiei a început în Babilonia. în cărţile mele despre Nostradamus, el spune că astrologia se trage din Egiptul antic şi de la babilonieni. Femeia era pe vremea aceea un preot care trăia izolat într-o şcoală de mistere care cultiva o religie secretă. Trăia într-un templu frumos situat pe o movilă, deasupra oraşului. Mi-a descris modul în care grupul din care făcea el parte studia stelele, folosind o cunoaştere transmisă din vremuri străvechi. A spus că acest grup s-a ocupat de înregistrarea mişcării stelelor, încă de la înfiinţarea sa. Acesta era scopul său principal, în timp ce alte grupuri practicau vindecarea şi profeţia. Templul avea o deschizătură în mijloc (nu avea acoperiş) şi avea nişte stâlpi uriaşi, pe toate cele patru laturi. Mi-a spus că preotul stătea aşezat într-un anumit loc în centrul templului şi înregistra poziţia stelelor, când ele se mişcau deasupra deschizăturii dintre stâlpi. Stâlpii creau un punct de referinţă şi ofereau o modalitate de a măsura mişcarea planetelor spre deosebire de stelele staţionare, şi de asemenea aproxima rotaţia pământului. După ce au făcut asta sute de ani, s-au întocmit nişte hărţi stelare foarte precise. Această metodă era folosită şi pentru a determina solstiţiile şi echinocţiile, pentru că într- o ţară tropicală nu existau prea multe schimbări de anotimp care să indice aceste lucruri. Asta explică de ce atâtea clădiri vechi au fost construite în această manieră, pe un deal cu stâlpi aşezaţi la intervale egale. în general se ştie că multe din aceste clădiri au fost temple în antichitate, dar se pare că stâlpii aveau un scop practic de înregistrare şi măsurare a mişcării stelelor.
O altă clientă de-a mea a trecut printr-o viaţă trecută şi a ajuns în

lumea spiritului, unde a fost dusă la consiliul bătrânilor, pentru ca aceştia să analizeze viaţa pe care ea tocmai o părăsise. S-a constatat că se comportase admirabil şi absolvise lecţiile pe care trebuia să le înveţe. Acum era gata pentru următoarea sa misiune. Aceasta a fost stabilită şi discutată cu ajutorul consiliului bătrânilor. Ei îi puteau sugera diverse linii de acţiune, dar nu o puteau obliga să îşi asume această misiune. A trebuit să decidă cine vor fi părinţii săi, unde se va naşte, etc, genul de informaţie pe care am mai primit-o de multe ori în sesiunile mele de lucru. Dar de data aceasta i s-a spus că trebuie să decidă ziua, luna şi anul naşterii; de asemenea avea importanţă şi în ce fază se afla luna pe cer, în momentul naşterii sale. Aşa încât i-am pus întrebarea pe care mi-a pus-o şi mie multă lume: „Astrologia are de a face cu procesul de decizie al unui suflet care vine pe Pământ?” Ea a răspuns că în mod cert, aşa stau lucrurile. Momentul naşterii trebuie calculat cu foarte mare precizie. Naşterile premature sunt şi ele programate dinainte, pentru că influenţele astrologice joacă un rol important în formarea personalităţii sufletului care coboară în trup. Probabil mai sunt şi alte implicaţii, fiindcă eu nu înţelegeam toate complexităţile astrologiei şi numerologiei.

Păstrătorii întregii cunoaşteri

Această sesiune a luat o întorsătură ciudată şi neobişnuită. Phil participa la o
conferinţă despre OZN-uri din Eureka Springs, Arkansas în luna Aprilie 2001, când am decis să facem o sesiune, fiindcă trecuse multă vreme de când lucrasem ultima dată.

Vechea mea prietenă Harriet, stătea cu mine în cameră. Ea mi-a oferit suport moral şi m-a ajutat încă de la începutul muncii mele, în urmă cu 25 de ani. în anul 2001, Centrul de Convenţii a luat foc în Eureka Springs, iar Lou Farish, bărbatul care organiza conferinţa, a trebuit să găsească altă locaţie. Am rezervat o cameră la Hanul Ozarks, ca să susţinem motelul (care avea probleme financiare). Mulţi oameni au crezut că această conferinţă va fi anulată din cauza incendiului. Ann a venit la conferinţă în ultima zi şi am lăsat-o să stea în camera noastră, în loc să se întoarcă la Fayetteville. A dormit pe o saltea aşezată pe jos. Când am început sesiunea, Ann a întrebat dacă poate să privească, fiindcă deşi făcusem o sesiune cu ea, nu fusese niciodată de faţă la o sesiune cu altcineva. Phil nu a avut obiecţii, fiindcă acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori în trecut.

Aproape imediat au început să se întâmple lucruri ciudate. După ce i-am dat lui Phil cuvântul său cheie, el a intrat în transă şi eu am observat că Ann (aşezată într-un scaun de cealaltă parte a patului) intra şi ea în transă. I-am făcut semn lui Harriet, care a observat şi ea ce se întâmplă. Nu aveam ce face decât să continui, dar i-am făcut semn lui Harriet să fie cu ochii pe ea. Poate fiindcă am lucrat şi cu ea altă dată, vocea mea a avut acelaşi efect şi asupra ei şi a adus-o în transă, deşi nu aceasta a fost intenţia mea. Ann părea să se topească pe scaun ca un om care doarme, scufundat în lumea sa. Am condus sesiunea normal, până când Ann a început să răspundă şi ea la întrebări. Atunci mi-am dat seama că mă aflu în dificultate. Eu folosesc un microfon de mână şi îl ţin la gura clientului. Dar acum era o problemă, fiindcă ea a început să vorbească cu o voce şoptită şi se afla la o distanţă mare de microfon. Vom mai vorbi despre acest amănunt.

Când lucrez cu Phil folosesc metoda liftului, cu care el s-a obişnuit. I-am cerut să îmi spună care este primul lucru pe care l-a văzut, când s-a deschis uşa liftului.
P: Mă aşteaptă cineva. Este într-o lumină albă pură. Suntem vechi prieteni. El mă duce în altă cameră, unde se arată informaţiile. Acolo se află mai multe persoane, care au rolul de a asista la această comunicare. Ei spun că mai sunt mulţi alţii care asistă, aflaţi în alte dimensiuni. Ei au abilitatea de a influenţa lumea materială din

perspectiva lor, astfel încât informaţiile să fie prezentate din perspectiva noastră. întotdeauna există informaţii care nu ni se prezintă, fiindcă se află la un nivel deasupra celui perceput de noi. Noi ne aflăm într-un proces de creştere şi pe măsură ce creştem în înţelegere, ni se deschid treptat noi nivele de informaţie. în acest proces de deschidere continuă, se permite examinarea şi înţelegerea unor noi informaţii. Dacă ni s-ar prezenta toate informaţiile deodată, nu ar mai avea nici un înţeles şi ne-ar copleşi.

D: Facem asta de foarte mulţi ani. Informaţiile pe care le obţinem acum, nu le- am fi înţeles la început. Nu ar fi avut nici un sens sau o valoare pentru noi, pe vremea aceea.

P: A venit momentul să accesăm următorul nivel de informaţii. Informaţiile necesare pentru a răspunde la întrebările voastre, vor deveni disponibile.

D: Cu mulţi ani în urmă, s-a vorbit despre Soarele din sistemul nostru solar. Pe vremea aceea, mi s-a spus că nu este aşa cum îl percepem noi şi că nu puteam atunci să înţelegem aceste lucruri. Poţi să explici mai multe? Care este natura a ceea ce numim „Soare", din sistemul nostru solar?

P: Te rugăm să-ţi defineşti întrebarea în termenii realităţii tale. Te referi la Realitatea fizică, sau la aspectele ultradimensionale?

D: Presupun că putem vorbi despre amândouă. în realitatea fizică, noi vedem
Soarele ca o sferă strălucitoare de pe cer, care dăruieşte viaţă Pământului şi face ca totul să funcţioneze. Soarele pare a fi format din gaze care explodează. Acesta este conceptul nostru fizic despre Soare. Este corect?

P: Am putea spune aşa. într-adevăr, împărtăşeşti o experienţă cu un corp fizic care nu este deosebit de al tău. Manifestările fizice pe care le percepi prin simţurile fizice se limitează la acest lucru. Sunt manifestări desemnate să permită o prezenţă în planul realităţii din care vorbiţi.

D: Noi putem vedea soarele cu telescopul şi putem vedea cum explodează gazele care se întind în afară.

P: Nu e foarte diferit de cum se manifestă politicienii voştri, ale căror influenţe ca nişte tentacule, radiază din baza lor de putere. Influenţa soarelui este intenţionată şi este afectată de interacţiunea dintre elemente şi energii contingente, care se află în manifestările solare şi planetare. în soare se observă reacţii care sunt rezultatul direct al acţiunilor de pe planeta voastră. Asta nu înseamnă că toate reacţiile de pe soare sunt influenţate de acţiunile de pe planeta voastră. Fiindcă există fiinţe în jurul sistemului solar, care au şi ele o influenţă. Dar influenţa cea mai imediată şi dramatică asupra a ceea ce voi numiţi „Soarele", este acţiunea fiinţelor de pe planeta voastră de acum. Acestea atrag pe planeta voastră ajustări şi corectări, care să compenseze dezechilibrele de pe planetă din prezent.

D: Ai spus că vedem fizic doar o parte din Soare, doar o manifestare, dar calitatea reală a Soarelui este interdimensională?

în acest punct s-a întâmplat un fenomen ciudat şi neaşteptat. Deodată Ann a început să răspundă la întrebări din scaunul său. Stătea prăbuşită în scaun cu capul lăsat într-o parte, dar răspundea la întrebări. Mă aflam prea departe ca microfonul să înregistreze bine cuvintele. Pe banda de magnetofon s-a auzit: „înregistrează." Ştiam că dacă sesiunea va continua astfel, va trebui să mă apropii de ea, fiindcă Ann se afla de cealaltă parte a patului pe care stătea întins Phil. La început am crezut că este vorba

doar despre o izbucnire neaşteptată şi probabil nu va mai vorbi. Am continuat să îi pun întrebări lui Phil.

D: Poţi să ne spui ce înţelegi prin interdimensional?

P: Rugăm cealaltă persoană să se alinieze la energiile noastre, ca să poată participa amândouă persoanele.

în mod normal, Phil nu era conştient de celelalte lucruri din cameră, când se afla în transă. Dar de data aceasta entităţile care comunicau prin el au ştiut ce se întâmpla şi au dorit ca Ann să se mute mai aproape. Asta îmi uşura şi mie munca.

Am închis reportofonul şi am ocolit patul. Harriet m-a ajutat să o ridic pe Ann din scaun. Era o femeie înaltă şi grea. Am ridicat-o împreună în picioare, dar fără prea mare succes. Am reuşit să o pivotăm şi a căzut în pat lângă Phil. De-a lungul sesiunii, a rămas mereu acolo în poziţia ciudată în care a căzut şi nu a încercat să îşi mişte trupul într-o poziţie mai confortabilă. Măcar îi aveam pe amândoi în acelaşi pat. Dar a trebuit să stau suspendată deasupra lor şi să mut microfonul dintr-o parte în cealaltă, în timp ce ei vorbeau pe rând. Interesant este că de-a lungul sesiunii în timp ce ei îmi răspundeau la întrebări, nu s-au întrerupt niciodată unul pe celălalt. Păreau a şti când vorbeşte celălalt şi permiteau vorbitorului să îşi termine cuvintele, înainte de a-şi prezenta propria lor opinie. Uneori chiar continuau frazele unul pentru celălalt, adăugând informaţii suplimentare. A fost prima dată când mi s-a întâmplat aşa ceva. De multe ori, alţi observatori aflaţi în cameră au părut să adoarmă, probabil din cauza vocii mele hipnotice, dar nu au răspuns la întrebări şi nu au participat la sesiune. După ce am aşezat-o pe Ann în pat, am dat drumul la reportofon şi sesiunea a continuat.

D: Eşti conştient că mai există o persoană în cameră, care se află în această stare?

P: Suntem conştienţi de nivelele de energie. Afirmaţia este corectă.

D: Dacă ea are ceva de adăugat la conversaţie, este în regulă să facă asta?

P: Am putea spune că această comunicare se produce simultan. Folosim acum două vehicule.

D: Deci dacă ea vorbeşte, voi comunicaţi prin amândoi? (Ann a răspuns: „Da")

Mi-am dat seama că va fi un experiment interesant. A fost prima dată când am avut doi pacienţi conectaţi astfel. Mă întrebam dacă vor vorbi ca o singură persoană. Nu ştiam ce se va întâmpla.

D: în regulă. Noi vrem să aflăm care sunt adevăratele aspecte ale Soarelui, care nu sunt perceptibile din planul nostru fizic. Ai spus că Soarele este interdimensional.

Ann: Ca o înregistrare.

D: Ce vrei să spui?

Ann: (Şi-a dres vocea ca să poată vorbi.) Soarele înregistrează. Este o sursă de energie formată prin emiterea gândurilor. Acest gând înregistrează gânduri pentru universul în care trăiţi acum. Aceste gânduri înregistrate în el, sunt proiectate apoi în univers şi sunt folosite simultan de mai multe fiinţe.

D: Acest dispozitiv de înregistrare se întâlneşte numai în sistemul nostru solar?

Ann: Nu. Este o copie a multor alţi Sori.

D: Vrei să spui că toţi Sorii din univers sunt dispozitive de înregistrare?

Ann: Da. Este o sursă de energie. Este sursa principală din care veniţi voi. Dar este o dublură, o versiune inferioară, un simbol pe care l-aţi ales ca să vă amintească de sursa de energie din care veniţi.

D: Atunci sursa de energie din care venim este manifestarea mai mare a Soarelui pe care îl vedem pe cer?

Ann: Da. Mult mai mare.
Se pare că ea se referea la Sursă sau la Dumnezeu, care a fost numit şi Marele Soare Central în unele din sesiunile mele, când oamenii vorbeau despre locul din care venim cu toţii.

D: Dar Soarele dă viaţă planetelor. Ne dă viaţă şi nouă.

Ann: Aceasta este alegerea voastră.

D: Dar Sorii se pot stinge. Pot exploda. Am auzit despre supernove. (Da) Ce se întâmplă atunci?

Ann: Se creează din nou.

D: Ce se întâmplă cu informaţiile, dacă Soarele este un dispozitiv de înregistrare?

Ann: Informaţiile nu pleacă niciodată.

D: Unde merg ele?
Ann: Rămân întotdeauna.

D: Unde?

Ann: Informaţiile au existat întotdeauna.

Phil: Mai există şi alte nivele de conştientizare, care nu sunt fizice. Informaţiile sunt transmise pur şi simplu simultan către alte nivele,

care nu conţin în ele un element fizic distructiv. Informaţiile rezidă pur şi simplu pe alte nivele şi sunt disponibile pentru a fi transmise sau retrase către un soare nou aflat în expansiune, oricând.

D: în munca noastră ni s-a spus că multe dintre planete înregistrează informaţii. Unii oameni cu care lucrez numesc aceste planete „acasă". întreaga planetă este un depozit de cunoaştere. Acesta este un concept diferit?

Phil: Este acelaşi. Există doar o diferenţă de manifestare a aparatelor. Voi aveţi diferite mijloace în domeniul vostru de experienţă, cu care puteţi face înregistrări. Dar aceste dispozitive în sine, nu constituie esenţa înregistrării. Ele sunt doar o modalitate de a înmagazina şi proiecta înregistrarea. în această manieră definiţiile sunt schimbate, pe baza a cât de potrivite sunt pentru a fi înmagazinate sau livrate undeva.

Phil a fost primul meu pacient care să descrie un astfel de loc. Această descriere apare în cartea Păstrătorii Grădinii sub forma Planetei cu Trei Turle. Am mai primit informaţii suplimentare în cartea Custozii şi în Volumul 1 din Universul convolut. De atunci am mai auzit şi despre alte planete care înregistrează informaţii şi sunt considerate depozite de informaţii. în lumea spiritului există o minunată bibliotecă, unde se păstrează toate informaţiile ştiute şi neştiute. Acumularea de informaţii pare a avea o mare importanţă în modul în care sunt construite universurile.

Am început să pun o întrebare, dar am observat că Ann vroia să intervină.

Ann: îţi voi da un exemplu. Primul Soare radiază în interior, pentru că vă aflaţi în interiorul care radiază de la Soare. Nu există o diferenţă

între raze. Toate sunt o singură rază. Este aceeaşi rază care penetrează toată cunoaşterea şi toată ştiinţa. Voi creaţi intensitatea pură. Aceasta este intensitatea pe care o creaţi împreună la nivel colectiv, care face ca puterea din Sursă să radieze mai strălucitor. Când Soarele slăbeşte, intensitatea voastră slăbeşte.

D: Atunci noi controlăm Soarele?

Ann: Corect.

D: Ei bine, poate că noi controlăm totul, dar nu ne dăm seama de acest lucru. Chiar este adevărat?
Ann: Este adevărat. Planeta voastră se află acum într-un proces de transformare. Voi aţi cerut să se întâmple acest lucru. Ştiaţi că se va întâmpla. (Ann ridică mâna cu palma către mine.) E ca palma mea întoarsă către tine acum. în acest moment, sunt ca Soarele. Transmit energie către tine. Redirecţionez această
energie către tine. O vei simţi într-o clipă.

D: Să-ţi dau un exemplu despre lucrurile pe care le-am descoperit şi să vedem dacă au sens. E ca şi cum sufletul nostru, sau spiritul nostru – subconştientul sau cum vrei să-i spui – acumulează toate informaţiile la care a fost expus şi este ca un dispozitiv de înregistrare la un nivel mai mic. Asta înseamnă că planetele sunt depozite de cunoaştere sau de înregistrări, la un alt nivel. Iar acum spui că Soarele este şi el o modalitate de înregistrare a informaţiilor. Asta înseamnă că există diferite nivele de la mic la mare?

Phil: Există multe forme diferite de expresie. Noi vrem doar să prezentăm o ilustrare simplă a faptului că totul este într-un fel sau altul o expresie sau o înregistrare a realităţii. Nu există un mod de înregistrare care să nu exprime. Cum s-ar putea face o înregistrare

care să nu exprime ceva? Nu ar avea sens să existe un dispozitiv de înregistrare care să nu poată reproduce ceea ce a fost înregistrat.

D: Atunci la un nivel simplu pe care majoritatea fiinţelor să îl poată înţelege, tot ce se întâmplă în viaţa noastră este pur şi simplu o sumă de experienţe care sunt înregistrate.

Phil: Planetele sunt modalităţi de înregistrare ale oamenilor. Sorii sunt modalităţi de înregistrare ale planetelor. Există un lanţ de înregistrări, de exemplu ale experienţelor personale ale oamenilor şi apoi ale experienţelor colective înregistrate de către planetă. Experienţele individuale ale fiecărei planete sunt apoi înregistrate de către Soare. înregistrările individuale ale fiecărui Soare care înregistrează fiecare planetă individuală, care înregistrează fiecăre fiinţă individuală, sunt apoi înregistrate într-o galaxie. Fiecare galaxie este apoi înregistrată într-un univers. Şi fiecare univers este apoi înregistrat, astfel încât nici o experienţă individuală nu se pierde vreodată. Vom ilustra acest lucru cu un citat din Biblia voastră, care spune că „nici o vrabie nu cade din pom, fără ca Dumnezeu să ştie." Acest lucru este literalmente adevărat. Fiecare eveniment de
pe fiecare planetă este în cele din urmă înregistrat şi cunoscut la nivel planetar, solar, galactic şi universal. Nu există nici un eveniment sau idee care să treacă neobservate.

D: Dacă oamenii ar înţelege acest lucru, ar vedea că nu există negativitate sau pozitivitate. Există doar experienţe care sunt înregistrate. Există doar lecţii pe care oamenii le învaţă şi care sunt puse apoi într-o bancă de memorii completă. Presupun că aşa îi spuneţi voi?

Atât Ann cât şi Phil au spus în acelaşi timp: „Colectivă/

D: Bancă de memorie colectivă sau ce?

Phil: La nivel de Dumnezeu. (Ann a fost de acord)

D: Mulţi oameni cu care lucrez au mers în aceste depozite planetare de cunoaştere, unde nu există nimic altceva decât spirite. Au fost duşi acolo pentru a descărca informaţii, ca să zicem aşa. Este corect?

Ann: Corect.

D: Se pare că singurii oameni de acolo erau păstrătorii înregistrărilor.

Ann: Ei sunt fiinţe care trăiesc la alte nivele, diferite de nivelul vostru planetar.

D: Aceştia sunt capabil să ajute la acumularea cunoaşterii?

Ann: Corect. Şi la dispersarea cunoaşterii.

D: Dispersarea cunoaşterii. Mă gândesc că se face ca printr-un calculator uriaş.

Ann: Ai mai vorbit despre asta. Este vorba despre imprimări („imprinturi”).

D: Am mai vorbit despre asta, cu mulţi ani în urmă. Era ca o bibliotecă în care se află înregistrările tuturor vieţilor care au fost trăite.

Teoria din spatele fenomenului de Imprimare (Imprinting) este că un spirit poate alege din bibliotecă o viaţă care să fie întipărită în sufletul său, înainte de a intra într-o încarnare. Acest lucru se petrece de obicei dacă sufletul intră într-o viaţă unde este nevoie de o anumită experienţă, pe care nu a acumulat-o în vieţile sale trecute. Decât să trăiască acea viaţă, este mai uşor să o întipărească. Mi s-a spus că imprimările conţin tot ce s-a întâmplat în viaţa luată din bibliotecă, inclusiv emoţiile. Este imposibil să spui dacă persoana a trăit sau nu acea viaţă. Acest lucru prezintă o dificultate pentru terapeutul prin regresie. Acest fenomen oferă un răspuns şi la întrebările scepticilor: „De ce există atât de mulţi oameni care spun că au fost Napoleon, Cleopatra, etc." Scepticii cred că dacă mai mulţi oameni spun că ei au fost reîncarnarea unei anumite persoane, aceste afirmaţii nu validează reîncarnarea. Dar lucrurile nu stau aşa. Pur şi simplu mai mulţi oameni au ales să îşi imprime în suflet aceeaşi viaţă, înainte de a intra în lumea noastră fizică. Imprimarea (Imprinting) poate fi comparată cu o cercetare, cu o pregătire pentru viaţa în care vor intra.
Ann: Aceste spirite sunt păstrătorii a ceea ce voi numiţi „imprimări". Sunt factorii de dispersie în noua creaţie, care se va manifesta foarte curând.

D: Te referi la faptul că Pământul se transformă? (Da) Dar tot aşa, ni s-a spus că şi ADN-ul din corpurile noastre se transformă.

Ann: Aşa e.

D: Poţi să-mi spui mai multe despre asta?

Ann: Da. Pune întrebarea ta.

D: Mi s-a spus că acest lucru se întâmplă încet. Şuviţele de ADNse

transformă? (Da) Se spune că în cele din urmă vom avea 12 şuviţe de ADN?

Ann: Veţi avea 14.

D: Dar mi s-a spus că dacă ajungem la 12 şuviţe, ne vom activa corpurile de lumină şi nu vom mai fi vizibili la acest nivel fizic.

Ann: Veţi putea rămâne vizibili la acest nivel, dacă alegeţi asta. Dacă aţi alege asta la nivel colectiv.

D: Mi s-a spus că ADN-ul nostru se schimbă treptat.

Ann: Acest lucru se întâmplă chiar acum. Chiar în această secundă.

D: Pentru că dacă asta s-ar întâmpla subit, nu am putea face faţă schimbării.

Ann: De asta se transformă sistemul de energie din jurul planetei. îşi măreşte vibraţia. Pe planeta voastră există fiinţe conştiente de acest lucru, care vă aduc cunoaşterea. în prezent energia din jurul planetei voastre se schimbă şi se roteşte, pentru a putea susţine această sursă.

Phil: întotdeauna vor exista oameni care se pot acorda la nivele mai înalte de energie, cu o vibraţie accelerată. E ca şi conceptul bătrânilor care îi îndrumă pe cei tineri. Ajutorul oferit celor care au abilitatea de

a înţelege, este sporit de cei care deja înţeleg. Transformările din ADN-ul vostru sunt necesare pentru expresia fizică a corpului vostru şi generează mai multe posibilităţi de expresie. Au loc îmbunătăţiri ale structurii de bază, pentru exprimări mai avansate şi mai înalte din punct de vedere energetic. Se face o actualizare a versiunii corpului vostru, care să se poată acomoda la energiile înalte care sunt pregătite pentru exprimarea voastră la nivel fizic. Până în acest punct, nu a fost posibilă atingerea anumitor nivele de energie care să se exprime fizic. Nu a existat o modalitate de comunicare cu trupul fizic uman. Dar cu această îmbunătăţire, trupul fizic va putea comunica la un nivel mai înalt şi va putea activa anumite energii, care acum nu sunt capabile să se exprime.

D: Mi s-a spus că odată ce se face această activare gradată a ADN-ului, a şuviţelor ADN, vom putea avea o imunitate mai bună la boală.

Ann: îţi voi arăta cum funcţionează asta. Aveţi şuviţe activate chiar acum, dar se adaugă mai multe şuviţe în vârful celor activate deja. în prezent credeţi că ele se află la pragul scării. Dar nu-i aşa; ele se află în vârf. Ele se vor uni împreună într- o formaţiune de cerc, care în prezent vă lipseşte. Când vor fi unite în această formaţiune circulară, ele îşi vor spori intensitatea. Prin intermediul acestei intensităţi, se vor produce schimbări în nivelul vostru de vibraţie. Veţi putea să vă transferaţi dintr-un loc de existenţă în altul.

D: Te referi la dizolvarea în molecule a corpului?

Aşa ceva se întâmplă în serialul SF Star Trek, când oamenii sunt transportaţi dintr-un loc în altul.

Ann: Corpul nu se dizolvă în molecule. Felul cum înţelegeţi voi această separare moleculară, este diferit de înţelegerea noastră.

D: Este diferit de disoluţia sau transferul de molecule?

Ann: Este o chestiune referitoare la energia gândurilor. Voi vă redirecţionaţi energia, dar aţi ales să nu înţelegeţi asta acum.
D: Dar vom putea să înţelegem asta atunci când se vor face schimbările de ADN?

Ann: Corect. Va fi o şuviţă care va face o buclă.

D: Mi s-a spus că această modificare va face ca trupul să fie mai rezistent la boli?

Ann: Asta nu e atât de important. Nu se va mai interesa nimeni de aceste lucruri.

D: Mi s-a spus că va creşte durata de viaţă.

Ann: Va fi pentru totdeauna, o eternitate.

D: Dar încă va mai exista un corp fizic, ca cel pe care îl avem acum?

Ann: Dacă alegeţi asta.

Am vrut să clarific diferenţa dintre trup şi existenţa în starea de spirit,

când nu mai e nevoie de trup. Presupun că în calitate de fiinţe umane, noi vrem să ne păstrăm trupul fizic cât mai mult posibil. Se pare că ne ataşăm de corp şi vrem să
rămânem cu ceea ce ne este familiar.

Harriet: (Ea ascultase totul, dar a fost prima dată când a început să vorbească.) Există vreun avantaj în folosirea corpului fizic?

Eu stăteam aplecată deasupra patului, în loc să stau aşezată pe scaun cum făceam de obicei, pentru că trebuia să mut microfonul de la Phil la Ann şi era nevoie să mă întind peste pat. Stăteam într-o poziţie foarte incomodă, dar nu aveam altă modalitate de a înregistra ambele voci. Am direcţionat microfonul către Harriet. Speram că magnetofonul va putea înregistra toată conversaţia. Mai târziu când am transcris înregistrarea, am descoperit că magnetofonul meu negru micuţ, nu m-a trădat. înregistrarea era perfectă şi se auzea clar.

Ann: Da. Va fi în avantajul tău să-ţi poţi accesa resursele şi să le oferi apoi altor sisteme planetare.

D: Deci vom avea trupuri ca acum.

Ann: Dacă asta alegeţi.

D: Doar că se vor transforma. Dar nu vor fi transformate astfel corpurile tuturor oamenilor. Am dreptate?
Ann: Va fi ceea ce există în gândirea colectivă şi în deciziile colective. Tu deja ai ales să faci asta.
D: Dar cei care nu înţeleg sau nu cred în astfel de lucruri?

Ann: Ei înţeleg. Nu le înţeleg acum la acest nivel, dar le vor înţelege atunci când se vor muta în altă parte.

Harriet: Ne poţi spune durata acestui proces, într-un cadru temporal?

Ann: Cadrul vostru temporal este extrem de limitat. Aceste lucruri s-au întâmplat deja. Acum rămâne doar o chestiune de manifestare în realitatea voastră.

Harriet: Vom face asta în cadrul nostru temporal, pe care îl cunoaştem acum? (Da)

D: Ea se gândea la o perioadă de 5,10 sau 20 de ani, până se vor manifesta aceste lucruri.

Ann: în sistemul vostru matematic, 22 de ani.

D: Transformările vor fi finalizate atunci?

Ann: Tu le vei iniţia. Vor trece 22 de ani până când şuviţele voastre de ADN se vor schimba şi vei începe să îţi iniţiezi procesul de transformare.
Harriet: Oamenii care se află acum în corp, vor putea progresa până în acel punct?

Ann: Ei vor reveni.

D: Dar aceia din noi care fac parte din generaţia mai veche?

Ann: Veţi alege să reveniţi, dacă vreţi. Şi veţi reveni cu tot cu memorie.

D: Dar trupurile noastre vor reuşi să se transforme până în punctul în care să rămână aici în timpul acestui proces?
Ann: Veţi putea să vă modificaţi pielea, ca să faceţi faţă transformărilor nivelului de energie de pe suprafaţa Pământului.

D: Mi s-a spus că nu se va mai vedea vârsta oamenilor; ca acum.

Ann: Nu se va mai vedea.

Harriet: Nivelul de energie va creşte?
Ann: Corect.

Harriet: Cei care nu pot menţine acest nivel de energie, vor alege să plece şi să revină mai târziu. Aşa este?

Ann: Vei pleca dacă alegi. Dacă alegi să nu revii, asta va fi alegerea ta. Deja această alegere a fost făcută la nivel colectiv. Pari a nu înţelege asta.

D: Nu înţelegem, pentru că noi încă mai gândim din punct de vedere individual.

Ann: Nu, asta a încetat. Asta este problema voastră.

Mi-am direcţionat întrebarea către Phil care până acum păstrase tăcerea, permiţându-i Annei să răspundă la majoritatea întrebărilor.

D: Ai ceva de adăugat despre ADN?

Phil: Trebuie să spunem că vor apare mai multe explicaţii, din alte zone. Aceste informaţii vor fi confirmate prin alte surse. Te rugăm să te concentrezi în continuare pe acest subiect. Când vor apare elemente noi, îţi vor fi prezentate într-un format nou sau într-unul convenţional. Atunci vei putea spori înţelegerea altor oameni care la fel ca tine, au acum doar o înţelegere de bază a procesului care urmează să se desfăşoare.
D: Transformarea ADN-ului şi adăugarea mai multor şuvițe, va fi vizibilă pentru oamenii de ştiinţă şi doctori? (Ann: Da)

Phil: Ei doar acum încep să înţeleagă, prin cercetările lor, implicaţiile a ceea ce am exprimat astăzi aici. Proiectul genomului uman abia a început să se apropie de posibilităţile diverse care nu s-au exprimat încă în trup fizic. Există mult mai multe segmente în lanţul ADN care au fost clasificate ca „Junk DNA" (ADN Gunoi), pentru că nu i s-a înţeles funcţia. Cu toate astea, o parte din aşa numitul ADN Gunoi este de fapt folosit pentru exprimare. Există anumite secţiuni care încă nu s-au activat. Aceste secţiuni adiţionale vor funcţiona concertate cu alte segmente, care sunt deja la locul lor. Va fi o îmbunătăţire care va activa multe segmente care au existat şi până acum, dar au fost inerte.

Harriet: Ştiu că te interesează foarte mult valul de copii indigo.

Ann: Corect. Ei sunt învăţătorii voştri. Are loc o transformare a energiei. Trupurile lor se reconstruiesc chiar acum, odată cu transformarea energiei. Nivelul lor de ADN creşte.

H: Există un mod mai bun de a te ocupa de aceste noi energii? (Da) Cum putem găsi cea mai bună cale pentru a face asta?

A: Chiar acum ai resurse lângă tine. Apa este o resursă de bază pentru copii.

D: Apă? Pentru a face baie sau pentru a fi băută?
Ann: Să îi ducem lângă apă. Digestia internă. Am spus corect? Apa îi echilibrează. Datorită reconstrucţiei care se petrece acum în câmpul vostru de energie. (întâmpina dificultăţi în găsirea cuvântul potrivit. Părea că încearcă să spună ceva care suna ca: cir... cir...).

D: (I-am sugerat) Circuite? (Nu)

H: Circulaţie?

A: Circulaţia în jurul planetei voastre. Acum există multă confuzie, la aceşti indivizi în special. Ei au venit aici, aşa cum le-aţi cerut, cu o conştiinţă înaltă şi o înţelegere înaltă. Energia lor de vibraţie este mult mai înaltă. Dar datorită construcţiei din jurul planetei, le-a venit greu să se conecteze acum. Dar ei ştiau că se va întâmpla acest lucru.

D: Mulţi din educatori, din învăţători, nu-i înţeleg pe aceşti copii.

A: Nu te poţi aştepta să îi înţeleagă. Ei nu au o înţelegere fizică şi emoţională a acestor copii. Sunt foarte limitaţi.

D: Problema este că aceşti copii sunt forţaţi să ia medicamente şi droguri, care credem noi că îi împiedică să îşi dezvolte abilităţile.
A: Cei care iau aceste medicamente, înţeleg că le pot contracara.

D: Oh, asta este bine! Pentru că nu vrem să li se facă rău.

A: Nu le puteţi face rău. Este alegerea lor individuală, a acestor indivizi care au venit cu iluminarea lor. (Pauză) întrebările tale sunt foarte limitate. Observăm că în decursul timpului ai venit cu multe întrebări. Dar acum întrebările tale sunt foarte simple.

D: Asta pentru că nu eram pregătiţi să facem asta şi am încercat să ne concentrăm treptat pe câte elemente.

A: Atunci vei primi doar puţine informaţii, simţim că acest lucru este necesar în acest stadiu din viaţa ta. Nu putem să îţi schimbăm cursul vieţii. Tu singură îţi schimbi acest curs. Te putem ajuta referitor la întrebările pe care le ai. Nu îţi vom refuza aceste informaţii.

Phil: Se vor oferi ocazii pentru a continua aceste sesiuni de cercetare, aşa cum le spunem noi, pentru că ele sunt de fapt o oportunitate prin care nu doar tu ci şi alţii, puteţi accesa înţelegerea noastră, aşa cum şi noi o să o accesăm pe a voastră. Am putea spune că aceste experienţe învaţă una de la cealaltă. Nu contează ce metodă folosiţi ca să ne contactaţi şi să ne puneţi întrebări. Vibraţia sunetului vă afectează

trupul. Nu contează doar cuvintele.

D: Te referi la vocea mea?
A: Corect. Nu contează doar cuvintele. Este vibraţia sunetului, care este conectată la voce.

D: Deci trebuie doar să le vorbesc cu intenţia de a ne conecta şi acest lucru se va produce?

A: Corect.

P: Vreau să-ţi mulţumesc pentru munca ta de diseminare a informaţiilor şi de transformare a conştiinţei. Vedem ce efect are munca ta asupra locuitorilor planetei. S-au concentrat asupra înţelegerii înalte şi au descoperit în scrierile tale o manieră captivantă şi uşor de înţeles de a discuta aceste chestiuni, care sunt, „cu mult deasupra capului lor". îţi mulţumim. Nu ai idee care este efectul tău asupra energiei care înconjoară planeta. Schimbarea se poate observa, ca un rezultat direct al strădaniilor tale. Cei care observă planeta de la distanţă au remarcat această transformare a energiei, care este invizibilă pentru cei dotaţi numai cu simţuri fizice. Fiinţele care privesc lucrurile de la depărtare, observă progresul şi schimbarea. îţi mulţumim nu doar din partea lor, a acelor fiinţe care nu pot să-şi exprime aprecierea către tine. îţi mulţumim şi din partea fiinţelor de pe planeta pe care te afli. Creşterea conştiinţei se află pe calea dorinţei lui Dumnezeu. Vi se vor oferi mai multe ocazii fiecăruia din voi din această cameră, care veţi avea experienţa finală (cu alte cuvinte tranziţia) şi veţi reveni acasă. Fiecare din cei aflaţi în această cameră, aveţi multe lucruri de făcut. Nu trebuie să vă faceţi griji privind tranziţia, fiindcă de cadrele temporale şi de maniera plecării, se ocupă o autoritate competentă.

D: Mi s-a spus că voi mai fi aici, ca să văd aceste lucruri întâmplându-se.

A: Vei fi aici.

P: Se vor petrece multe lucruri uimitoare pe care le veţi experimenta fiecare din voi, înainte de a vă termina treaba. Vă mulţumesc din nou din partea celor care ne aflăm aici şi din partea celor care nu au putut fi aici.

Când s-a trezit, Ann era confuză şi ameţită. Nu-şi amintea nimic din ce se întâmplase. Phil a mai avut câteva lucruri de adăugat, înainte de a se termina banda. Am repornit reportofonul, ca să înregistrez şi aceste lucruri.

D: Ai spus că ai simţit că erau două canale separate şi că nu este vorba de acelaşi grup.

P: Probabil din cauza surselor noastre înalte. La un anumit nivel suntem cu toţii uniţi. Sursa ultimă este aceeaşi, dar la nivelul nostru suntem individualizaţi. Simţeam când Ann se pregătea să spună ceva şi nu puteam vorbi în acelaşi timp cu ea.

D: M-am temut că veţi începe să vorbiţi amândoi deodată, fără să vă daţi seama că şi celălalt vorbeşte. Dar voi v-aţi continuat gândurile unul altuia şi aţi mai adăugat la ele.

Ann a spus că atunci când mi-a auzit vocea nu a putut să rămână trează, deşi vorbeam cu Phil. Totul s-a sfârşit cu bine, deşi am fost luată prin surprindere. Mai multe informaţii apar în textul sesiunii, care a fost incorporat în alte capitole.

O altă fiinţă din energie

Această sesiune am ţinut-o la un retreat ascuns în nordul Minnesotei în luna octombrie 2001, cu un grup de clarvăzători care scanau lucruri aflate la depărtare. Membrii acestui grup lucrau cu alţii asemenea lor răspândiţi în SUA, adunând informaţii prin scanarea la distanţă. Ei ştiau că sunt supravegheaţi de agenţi ai guvernului, care încercau mereu să afle cât cunoaşte şi ce anume cunoaşte acest grup. Ştiau că telefoanele lor se află sub supraveghere. Şi noi ştiam asta atunci când ne-au sunat şi au stabilit această întâlnire cu grupul lor. O dată pe an grupul se întâlnea undeva într-un loc izolat, ca să îşi compare notiţele şi să plănuiască strategia pentru anul care urma. întâlnirea se ţinea de obicei într- o staţiune aflată lângă un lac, o staţiune care era închisă în timpul iernii. Eram singuri acolo, cu excepţia proprietarilor care aveau şi un bar pe terenul lor. în ziua dinaintea întâlnirii, când încă se mai aduceau proviziile, au apărut nişte indivizi suspecţi care au pus întrebări neobişnuite, aşa încât membrii grupului au suspectat că probabil guvernul aflase că urma să se ţină această întâlnire, dar au luat lucrurile ca atare şi nu le-au lăsat să îi deranjeze. Ei au spus că au încercat să lucreze cu agenţii guvernamentali oferindu-le informaţii, atunci când ştiau că se va întâmpla ceva. Asta e tot ce îmi permit să spun despre ei. Minnesota are 10.000 de lacuri, aşa încât ar fi greu să se afle locaţia retreat-ului. încerc să protejez cât mai mult posibil identitatea clienţilor mei.

Locul era pustiu. După ce am ţinut o prezentare la grupul Move On în luna octombrie 2001, am zburat spre nord de la Minneapolis cu un avion micuţ, apoi am condus cu maşina peste o oră, până am ajuns la staţiunea de la malul lacului. Era frig. Cât am stat acolo, a fost frig şi a nins. După întâlnire am zburat înapoi cu avionul la Minneapolis, la conferinţa Walk-in pentru evoluţie (WE).
Asta a fost la câteva săptămâni după atacul de la New York şi de la Washington DC, de pe 11 septembrie. în timpul conferinţei WE, SUA a atacat Afganistanul sub pretextul că încearcă să-l omoare pe Bin Laden. Erau săptămâni tensionate şi exista multă suspiciune. înţeleg de ce grupul era atât de prudent. Liderul lor m-a sunat de câteva ori

după aceea, ca să-mi vorbească despre evenimentele care credeau ei că se vor întâmpla, ca să fiu la curent cu ele în munca mea. Filozofia lor sau abordarea lor este să încerce să schimbe evenimentele negative prezise sau să le împiedice a se petrece, prin influența minții lor de grup.

Am făcut sesiunea cu unul din membrii grupului, în stațiunea unde se ținea întâlnirea. Am folosit tehnica norului, cu Laura. Când a coborât de pe nor nu știa unde se află, dar nu părea a fi o viață trecută, cel puțin nu pe Pământ. Primea impresii ciudate, mai degrabă decât să vadă scene.

L: Soarele pare a străluci pe un obiect. Văd nuanțe de lumini și forme. E ca și cum un soare s-ar reflecta într-o oglindă dintr-un anumit unghi și privesc suprafața plană dintr-o parte. Acum s-a întunecat totul.

I-am pus câteva întrebări ca să o orientez și a permis imaginilor să se formeze. A presupus că se afla acum mai degrabă în interior decât în exterior, pentru că simțea cum este închisă în ceva. Vedea porțiuni din mai multe obiecte care nu îi erau familiare, linii drepte și în zig-zag, raze de lumină, jocuri de lumină, imagini suprapuse una peste alta, ca la o expunere dublă. Laura a continuat timp de câteva minute să vadă diverse forme geometrice și culori ca fațetele unor diamante, dar nu vedea nimic care să explice unde se afla. Apoi pe neașteptate a anunțat: „Cred că mă aflu într-o mașinărie. Văd ceva ca o fereastră, dar nu pot privi prin ea. Are în spate o lumină albă, dar lumina nu îmi face rău la ochi”.

D: Ce formă are fereastra?

L: Este foarte rotundă, are ca niște gheare care o fixează, pe care le-am observat înainte când am văzut marginea ferestrei. Lumina pe care am văzut-o intră prin fereastră, e lumina din interiorul mașinăriei. Acum mă aflu în mașinărie și sunt înconjurată de această lumină. Pare a fi în exterior și în jurul meu, ca un halou. Este peste tot pe pereți și

uneori lumina intră şi mă înconjoară complet, alteori e ca un cerc sau un cilindru în jurul meu. Mă mişc în interiorul maşinăriei. Lumina are acum culoarea lavandă.

Vroiam să primesc informaţii despre corpul ei, aşa încât am pus-o să îşi privească picioarele. „Pot să îmi simt picioarele, dar nu le văd. Nu cred că am un corp. (Confuză) Mă aflu aici dar... Nu am picioare, nici braţe. Doar sunt aici. Nu cred că am un corp. Sunt doar eu."

Aşa ceva s-a întâmplat de multe ori în sesiunile mele, aşa încât nu m-a surprins. Trebuia doar să mă gândesc la întrebările potrivite pentru o astfel de fiinţă.

D: Cum arată restul maşinăriei? Ce alte impresii mai primeşti?

L: Pereţii au o anumită textură. Ştiu că este metalică, dar nu arată aşa şi nu se simt de parcă ar fi metalici. Pereţii au o formă ca de diamant şi faţete care se fixează una în alta, în sus şi în jos.

Acestea erau probabil formele de diamant pe care le-a văzut mai înainte, dar nu putea explica la ce folosesc. Nu avea nici o explicaţie pentru ele.

D: Te simţi confortabil în acest loc? Simţi că aparţii aici?

L: Da, aşa mă simt. E o maşinărie micuţă, iar eu mă aflu în ea şi văd lumea în culori. Văd lumină colorată şi sunt şi eu lumină colorată. Culorile se schimbă pe măsură ce reacţionez la mediul înconjurător, la lumină şi întuneric. Acum este întuneric apoi vine o lumină albă, o lumină lavandă şi o lumină galbenă.

D: Aş vrea să aflăm mai multe despre acest loc şi unde se află el. Vrei să ieşi din această maşinărie şi să o priveşti din afară?

L: Da, mi-ar plăcea să o văd din afară.

D: Cum arată dinafară?

L: Ştiu că e din metal, dar nu arată ca şi cum ar fi din metal. Arată ca un plastic închis la culoare, dar ştiu că este din metal. Are formă cilindrică şi un vârf ascuţit ca un con. E montată strâns. Te simţi constrâns când eşti în ea sau ca şi cum ai umple-o până la refuz, nu mai ai spaţiu în care să te mişti.

D: Care este locaţia sa ? Unde se află ?

L: Nu ştiu ce văd acum. Văd... o stea în jurul ei, în afara ei. Eu sunt deasupra ei. Simt că este o navă spaţială sau un dispozitiv de transport. Acum că o văd mai bine, ştiu că asta e.

D: Dacă e o navă spaţială, unde te transportă?

L: Oriunde vreau, oriunde îmi vine în minte, oriunde. (Râde) Se află într-un loc mult mai mare, simt că e într-o zonă plată şi încăpătoare, într-un fel de punte de andocare, pe care e mişcare şi agitaţie dar nu foarte multă, nu e un loc aglomerat. Văd cum urcă ceva în sus.

D: Sunt oameni înjur?

L: Da, dar nu sunt mulţi. Le văd forma. Simt că poartă uniformă. Nu e o formă umană. Văd doar forme. Văd diverse forme, dar nu sunt umane.

D: Au colori diferite?

L: în general au o culoare gri, o culoare întunecată, un amestec de gri şi de alte culori întunecate, dar cred că e din cauză că sunt îmbrăcaţi cu ceva.

D: Ce fac aceşti oameni?

L: O, îşi văd de treabă. E o zonă de andocare, unde ei sunt lucrători.

D: Care e treaba ta?

L: Eu pilotez nava. Se simte de parcă ar fi acasă.

D: Cum arată partea navei de unde o pilotezi?

L: E toată nava. Nava face ce vreau eu să facă.

D: Nu există un panou de control sau ceva de genul ăsta?

L: O pilotez cu mintea.

Era prima dată când întâlneam acest concept. în cartea mea Moştenire din stele, am întâlnit exemple de extraterestri care erau conectaţi prin nişte sârme sau cabluri, la navă. Controlau nava cu mintea lor şi prin reacţii musculare. Entităţile respective nu aveau o natură fizică, păreau a fi mai degrabă fiinţe formate din energie. Nu păreau a avea substanţă corporală. Mulţi extraterestri îşi controlează navele cu mintea. Mintea de grup are o putere deosebită.

L: Nava este uşoară, nu transportă încărcături grele ca pe Pământ. Este un con care aproape nu are greutate. Arată ca un creion, e rotundă şi alungită, cu un vârf ascuţit.

D: Eşti singurul pilot de pe navă?

L: Simt că da. Când pilotez, sunt doar eu. Depinde ce misiune am. De multe ori nu sunt chiar misiuni, în sensul că nu transport încărcături grele ca tirurile de pe pământ sau lucruri de genul ăsta. Nu simt clar ce anume fac atunci când călătoresc, dar întotdeauna am un scop pentru călătorie. Se pare că transmit mesaje sau aşa ceva. Iau nava şi plec cu ea.

D: Transporţi un mesaj cuiva? Asta vrei să spui?

L: Simt că pur şi simplu călătoria mea este un mesaj. E greu de explicat. Nici eu nu înţeleg foarte bine ce înseamnă asta.

D: Priveşte-te cum faci asta. Doar intri în navă şi te gândeşti unde trebuie să mergi ?

L: Da, aşa funcţionează nava. Locul unde o văd andocată nu e o bază, e doar un loc unde vin frecvent. Mai sunt şi alţii ca mine care fac asta, de aceea există o punte de andocare, în care nava se potriveşte perfect. Există un loc de andocare în care se potriveşte nava intrând într-un inel şi există şi o platformă în jurul ei. Fiinţele ca nişte forme îmbrăcate nu se uitau la mine, pentru că asta nu este casa mea. Eu doar vin aici din când în când.

D: Să vedem cum arată locul de unde vii. Poţi merge acolo foarte uşor. Cum arată locul care este „acasă" pentru tine?
L: E lumină, multă lumină, o lumină moale, dulce, o lumină delicată, o lumină de toate culorile.

D: Mergi acolo cu nava ?

L: De data asta nu am mers acolo cu nava.
Pur şi simplu am mers.

D: Acolo nu e nimic solid său fizic?

L: Nu văd aşa ceva. Suntem cu toţii lumină.

D: Sunt şi alte fiinţe în preajmă?

L: Se simte ca şi cum tot ce este aici sunt eu. Dar există şi o parte din mine care pleacă. (Râde) Când sunt aici sunt întreagă, sunt acasă. Sunt totul. E un sentiment bun, un sentiment de fericire. Sunt acasă.

D: Atunci de ce trebuie să mai călătoreşti cu o navă? Ai spus că nu simţi că ai avea un corp.

L: Ei au nevoie de nava spaţială, acolo unde merg. Ei au nevoie să o vadă.
Atminteri, eu pot să călătoresc şi fără ea. Dar ei au nevoie să vadă nava.

D: De ce au nevoie să o vadă?

L: Ei nu au ajuns încă la nivelul de fiinţe de lumină, deşi înţeleg oarecum acest concept. Pentru confortul lor, eu folosesc această navă spaţială când merg în locul acela şi în alte altfel de locuri, iar ei se simt confortabil când vine o navă spaţială. Pentru mine asta nu are sens, dar aşa se simt ei confortabil şi e bine pentru ei.

D: Deci ei vă văd sub formă de lumini colorate.

L: Ei mă văd pe mine ca o fiinţă de lumină. Vor să vadă şi nava, dar eu nu am nevoie de ea. De exemplu eu m-am întors singur acasă, iar acum m-am dus la nava spaţială. Când am mers acasă, asta s-a simţit foarte bine. Casa mea era o lumină mare în care am revenit, dar am avut apoi nevoie de nava spaţială, ca să vin aici.

D: în lumina asta mare pe care tu o consideri a fi „acasă", exista ceva de natură fizică ? Există case sau lucruri de acest fel ?

L: Nu. Simt doar că există această lumină care pluteşte şi am sentimentul că aici suntem „noi". „Noi" suntem lumina.

D: Adică vrei să spui că sunteţi mai mulţi decât unul în acest loc?
L: Da. Suntem o masă de fiinţe, iar eu plec şi apoi revin aici. Când plec sunt eu, când revin suntem noi.

D: Toţi faceţi parte din acelaşi lucru? (Da)

M-am hotărât să o duc înainte într-o zi importantă când se întâmplă ceva, deşi nu puteam să-mi imaginez ce era important, pentru o fiinţă din energie. Dar a trebuit să urmez procedura care a funcţionat atât de bine pentru mine, de-a lungul anilor.

D: Ce se întâmplă? Ce vezi?

L: E vorba de „noi" care se transformă în „eu" şi de „eu" care mă transformă în „noi". Are de-a face cu nava asta spaţială care este necesară pentru oameni, pentru confortul lor, pentru binele lor. Este nevoie de această navă, dar eu sunt doar „eu" şi nu mai sunt „noi", apoi sunt „noi" şi nu mai sunt „eu". înţeleg că asta nu se referă la un moment special, ci e vorba de întregul concept.

D: Dar ai spus că eşti trimisă ca să transmiţi mesaje.

L: Da şi uneori lipsesc multă vreme, când merg acolo unde se presupune că trebuie să transmit un mesaj. Asta încercau ei să îmi spună. Asta încerc eu să văd.

D: Ce vrei să spui?

L: Corpul acesta este acum nava mea şi sunt aici ca să aduc un mesaj. Am venit aici cu un scop.

D: Pe Pământ, vrei să spui?

L: Da. în corpul L aurei, iar pentru confortul oamenilor din acest timp şi din acest loc trebuie să mă aflu în acest loc, trebuie să fiu „eu" şi nu mai pot să fiu „noi".
E în regulă aşa. îmi place să fiu „eu", dar îmi lipseşte să fiu „noi".

D: Dacă asta ţi se arată. Altă dată ai fost „noi"?

L: Mi se spune că aici e ca la grădiniţă. Este o modalitate de a-mi explica de ce mă aflu aici, care a fost motivul, cum s-a întâmplat.

D: Cum s-a întâmplat?

L: Am fost chemată aici. Am fost aici de mai multe ori, dar de data asta am fost chemată aici.

D: Ce vrei să spui?
L: Era nevoie de mine şi a trebuit să vin. Ei aveau nevoie de mine. Ei au dorit ca eu să vin şi este o treabă foarte importantă de făcut. Va fi o treabă de durată. Nu puteam doar să vin şi să plec imediat. A trebuit să iau acest vehicul şi să vin aici.

D: Vrei să spui că ai venit aici pe Pământ, ca să faci ceva care va dura multă vreme?

L: Da. Ştiam că va fi greu, dar puteam să o fac. Ei au simţit că numai

eu pot să o fac, să schimb lucrurile. Este ceva subtil, ceva complicat. Entitatea planetei are nevoie de ajutor şi planeta m-a chemat. Entitatea planetei este rănită, aşa încât eu lucrez cu planeta şi cu oamenii de pe planetă, care suferă. Am venit să ajut. Eu ştiu cum să schimb aceste lucruri, ştiu cum să lucrez cu ei.

D: Ai mai făcut această treabă şi în alte vieţi?

L: O fac oriunde este nevoie de mine.

D: Deci şi în alte vieţi ai făcut aceeaşi treabă, încercând să ajuţi planete?

L: Da, dar de data asta e serios, e ceva foarte serios.

D: Cum ajuţi planeta?
L: Echilibrez energiile. Eu încerc sa dau formă şi să modelez energiile de pe Pământ şi energiile oamenilor. E ca şi cum ai sculpta atmosfera. E ca o imagine mare cu multe părţi, e ca şi cum ai face imagini din pilitură de fier cu un magnet, nişte imagini ca pentru copii. încerci să creezi o imagine frumoasă cu aceste pilituri de fier, cu ajutorul unui magnet. Eu încerc să ţin la un loc aceste fragmenţele de metal (chicoteşte). încerc să le fac să păstreze imaginea frumoasă. Aceasta este o planetă atât de frumoasă, dar aceste bucăţele încep să se împrăştie şi să meargă în toate direcţiile, dând de bucluc. Este o treabă grea.

D: Dar se pare că te-ai oferit ca voluntar ca să ajuţi planeta, nu-i aşa?

L: Da. Această persoană, acest trup a dorit să ştie de ce a fost chemată aici. De asta a fost chemată ea aici, ca să ajute Pământul, să ajute oamenii, să ajute atmosfera.

Devenise foarte obiectivă, foarte serioasă şi la obiect. De obicei asta înseamnă că am contactat subconştientul sau şinele înalt. Nu-l chemasem încă, dar adeseori preia de la sine lucrurile şi îşi face singur apariţia într-o sesiune. întotdeauna mă bucur când se întâmplă asta, pentru că ştiu că pot obţine răspunsuri la întrebările clientului şi la întrebările meîe.

D: Locul acesta din care a venit ea, poţi să-mi spui ce loc era? Este locul numit „acasă"?

L: Este Unicul, este locul unde este Totul.

D: Dar ea a venit aici ca să ajute Pământul

L: întotdeauna ea echilibrează energiile şi va dura mult timp, da. E foarte preţuită la asta şi Universul a ştiut că era cea care putea să ajute. Majoritatea oamenilor vin aici ca să înveţe lecţii, vin din diferite motive, dar ea a venit ca să ajute. A chemat-o planeta, a chemat-o Universul.

D: Dar în această viaţă învaţă şi ea lecţii, nu-i aşa? Asta face parte din experienţa de a fi om.

L: Da. învaţă lecţia de a-i ajuta pe alţii să-şi înveţe lecţiile. întotdeauna îi ajută.

D: Când trăim pe Pământ, avem tendinţa să ne creăm probleme şi atunci generăm karma.

L: Da, oamenii fac asta. (Chicoteşte) Există suflete care au făcut asta multă vreme, au făcut asta prea mult, iar ea a fost de acord să ajute aceste suflete să-şi echilibreze karma într-o singură viaţă. Ea nu se prinde în Karma, ca într-o capcană. Se descurcă bine, îşi aminteşte lucruri. Indiferent ce se întâmplă, ea îşi poate echilibra karma. A făcut asta chiar înainte să îşi amintească faptul că ştie cum să facă asta. Ea păstrează bine această amintire. Este un suflet bătrân şi a făcut asta de multe ori.

D: Este dificil să trăieşti printre oameni şi să nu îţi creezi karma.

L: Este foarte respectată de noi, pentru ceea ce face. Este una dintre puţinele fiinţe care nu îşi creează karma. Această viaţă a fost foarte grea pentru ea, dar şi- a amintit de timpuriu ce trebuia să ştie, iar acum îşi aminteşte multe lucruri.
Simţim că a venit vremea. Ea a dorit să afle mai multe lucruri, şi-a amintit mai mult decât dorea să recunoască. Dar toată lumea i-a spus că lucrurile nu stau aşa.Noi vrem ca ea să ştie că lucrurile sunt aşa, că amintirile sale sunt corecte.

Laura vroia să afle mai multe despre îngeri, dar se pare că aceştia sunt un gen diferit de entităţi.

D: Laura, trupul de aici, dorea să ştie mai multe despre îngeri. Poţi să-i spui dacă există astfel de fiinţe?

L: Există îngeri. Ea a lucrat cu ei sute de mii de ani, a lucrat mult cu ei. Are anumiţi îngeri cu care lucrează.

D: Aceştia sunt ghizii şi gardienii ei?

L: Are şi astfel de fiinţe, dar acestea sunt altceva. Ghizii sau gardienii sunt oameni pe care i-a cunoscut în alte vieţi, care revin acum ca să o ajute în această viaţă. îngerii au fost şi ei alături de ea de-a lungul întregii sale existenţe, au fost alături de ea în toate vieţile sale pe această planetă şi pe alte planete.

D: Ea credea că îngerii sunt ataşaţi la Pământ, dar nu cred că asta este corect, nu-i aşa?

L: Cred că face o confuzie între îngeri şi o parte din entităţile protectoare ale Pământului, care trăiesc în partea de sus a atmosferei. Ei stau lângă Pământ, fiindcă asta e treaba lor. Ea lucrează îndeaproape cu o parte din ei în munca sa de echilibrare planetară, lucrează cu entităţile din atmosferă. Pentru asta a venit, dar există şi alţi îngeri, care merg oriunde merg sufletele umane şi alte entităţi. Ea se întreba dacă îngerii pot intra în trup uman. Nu, ei nu pot face asta. Sunt doar nişte entităţi numite îngeri. Există anumite fiinţe din această categorie care lucrează cu ea. Unul în special a lucrat cu ea sute de mii de ani de când a început ea să se încarneze, până în prezent. Ei sunt foarte încântaţi de munca sa de colaborare cu ei, dar ea trebuie să îşi amintească faptul că există mai mult decât îngerii pe care ea îi numeşte „îngeri păzitori". Trebuie să îşi amintească şi de

ceilalţi îngeri în munca sa „de preoteasă”, cum îi spune ea. Trebuie să îşi amintească de aceste fiinţe, să le laude, să le mulţumească pentru contribuţia lor, să se roage ca ele să aibă energie şi o stare de bine, ca ele să aibă putere.

D: Asta era una din întrebările ei. Ce ar trebui să facă pentru ele?

L: Trebuie să-şi amintească chemarea mai mare. Ea ştie despre chemarea de a ajuta oamenii, de a ajuta sufletele care îi sunt aduse, ca să treacă prin diverse experienţe. Trebuie să îşi amintească faptul că lucrează cu toate aceste energii din atmosferă şi din armonica umană, cu energiile cu care contribuie toţi aceşti oameni şi cu energiile planetei. Există îngeri care o ajută să facă asta, care ajută şi alţi oameni care fac lucruri oarecum similare. Mai există şi alţii care lucrează cu energiile Pământului şi alţii care lucrează cu energiile umane, iar alţii lucrează cu energiile din atmosferă, dar ea este unica fiinţă care lucrează cu toate trei.

D: Misiunea asta este mai grea decât să lucrezi cu un singur fel de energie.

L: Aşa e, asta îi cere multă dăruire şi energie. De multe ori se întreabă de ce nu doarme bine. Asta e dintr-un singur motiv. E prea ocupată la un anumit nivel, iar asta o ţine trează. Dar nu se simte obosită şi asta e din cauză că noi încercăm să o ajutăm să rămână activă şi să aibă o stare bună de sănătate.

D: Deci ea face multe lucruri, atunci când crede că doarme?

L: Face multe lucruri tot timpul. Asta se resimte în viaţa sa pentru că are un metabolism foarte lent, are un nivel de energie scăzut şi se mişcă mai încet, vorbeşte mai încet, doarme până târziu fiindcă este atât de ocupată la alt nivel, ceea ce îi afectează astfel corpul.

în munca mea din ultimii ani am dat peste tot mai mulţi oameni care devin conştienţi de originea sufletului lor şi de scopul pentru care trăiesc acum pe Pământ. Se pare că a venit timpul când li se va revela totul, a venit timpul ca ei să devină conştienţi.

CAPITOLUL 24

Dacă gândeşti, creezi

Richard, un învăţător la şcoală, a coborât de pe nor şi a văzut oameni care îl salutau la sol. îi urau bun venit acasă. El a crezut că se află pe altă planetă. în mod cert nu era Pământul. „Se simte diferit. Este un loc foarte paşnic. Oamenii sunt foarte drăguţi. Pare a fi familia mea." Oamenii aveau aspect umanoid şi erau îmbrăcaţi în robe curgătoare. El era îmbrăcat într-o robă purpurie. Nu comunicau verbal. „Comunicăm telepatic."

D: Simţi că ai un trup fizic solid?

R: într-o anumită măsură, dar este şi foarte uşor.

Deodată a fost copleşit de emoţii şi a început să plângă, fiindcă simţea că fusese plecat multă vreme.

R: Ei mă întreabă cum a fost, ce fel de experienţe am avut. E ca şi cum aş fi preluat o misiune. Am avut o sarcină de îndeplinit. Am fost plecat într-o lungă călătorie.

D: De ce te-ai hotărât să te întorci acasă?

R: Pentru că a venit vremea să mă întorc. Ca să-mi reîncarc bateriile şi să îmi amintesc de unde am venit.

D: Unde ai fost?

R: în mare parte pe planeta Pământ. Aceasta a fost sarcina mea, cel puţin în ultimii o sută de mii de ani.

D: Deci ai fost pe Pământ multă vreme.

R: Da, multe vieţi. întotdeauna am revenit.

D: De ce trebuie să revii? R: Face parte din slujba mea.

D: Şi spui că acum ai venit ca să faci schimb de informaţii?

R: Da, ca să le reîmprospătez, aşa cred.
(Plânge)

D: Când te afli acolo, corpul fizic încetează să existe?

R: Nu. Doar îşi schimbă frecvenţa.

D: Acesta este corpul fizic al lui Richard?

R: Da, dar la o frecvenţă mult mai înaltă.

D: Deci poţi să mergi în acest loc, ori de câte ori îţi schimbi frecvenţa? (Da) Asta se întâmplă în mod firesc?

R: Probabil că se întâmplă câteodată în timpul nopţii, când dorm.

D: Deci Richard nu este conştient de aceste lucruri? (Nu) Este vorba de un loc fizic?

R: Da. într-un anumit sens este, dar se află într-o dimensiune diferită. în unele cazuri se simte ca şi cum ar fi aproape fizic, dar există anumite aspecte care sunt diferite. E mai uşor, e ca şi cum ar curge. E mai liber, e mai uşor să te mişti. Pot crea mai uşor, cu ajutorul vizualizării.

D: Ce anume creezi?

R: Forme, energii, muzică, culori.

D: Creezi aceste lucruri pentru dimensiunea în care te afli?

R: Parţial. O parte din ele, dar cealaltă parte constă în a crea experienţe la nivelele inferioare. Când îţi cobori vibraţia, atunci ea devine formă.

D: Ceea ce crezi rămâne acolo, sau se disipă?

R: Nu, rămâne şi ia formă. Nu ştiu cum să-ţi explic. Nu cunosc o altă modalitate de a-ţi explica.

D: Când creezi ceva, cum o faci ?

R: Doar mă gândesc la asta. Apoi menţin gândul. Apoi îl cobor din planurile înalte în cele de jos. Când faci asta îţi menţii intenţia, apoi deodată apare. Şi acum se află acolo!
D: Mă întreb dacă există o modalitate pentru oamenii care se află într-un corp fizic pe Pământ, prin care să se poată accesa această abilitate.

R: Da, ar fi frumos. Ar putea să facă asta lucrând împreună şi

armonizându-se ca grup. Dedicându-se unei sarcini. Asumându-şi angajamente. Fiind disciplinaţi şi atenţi. Dacă vor dori să se dedice unei sarcini, este mai uşor ca grup, dar e un lucru cu două faţete. Pe de o parte este ceva individual şi atunci nu ai toate complexităţile grupului. Dar pe de altă parte, ca grup ai mai multă energie şi poţi realiza ceva mai mare. Ambele variante au şi plusuri şi minusuri.

D: Mă gândeam că dacă creezi ceva şi îl aduci în manifestare, acel ceva va dispărea când se va lua energia din el. Când nu te mai gândeşti la el.

R: Nu, trebuie să te gândeşti mereu la el. Te poţi gândi la mai multe lucruri simultan, ca să menţii energia. Există o mulţime de lucruri la care te poţi gândi. Te poţi gândi la mai multe sisteme stelare.

D: Faci asta la nivel individual, sau este nevoie de un grup?

R: Cred că e vorba de fapt de amândouă. Unele lucruri le poţi face la nivel individual, dar pentru proiectele mai mari ai nevoie de un grup.

D: Celelalte fiinţe rămân acolo tot timpul?

R: Unele din ele rămân aici tot timpul, da. Când plec în misiuni, ele susţin energia pentru mine.

Aceste fiinţe l-au ajutat pe Richard din dimensiunea lor fără ca el să fie conştient, fiindcă uneori uită aceste lucruri, când se află în planul fizic. Este mult mai greu să creezi pe planeta Pământ, din cauza densităţii. Lui i s-a permis să ştie aceste lucruri acum, ca să nu le mai uite atât de uşor.

D: Cum ai numi acest loc, dacă ai putea să îl descrii?

R: Cartierul general al navelor stelare. Nu ştiu care sunt coordonatele. Se află la câţiva ani lumină de aici, bănuiesc. Dar durează doar câteva minute ca să călătoreşti până acolo, dacă foloseşti corpul de lumină.

D: E ceva diferit de lumea spiritului, sau există asemănări?

R: Există o asemănare.

D: Mă gândesc că atunci când trupul moare, spiritul merge în lumea spiritului. E ceva asemănător?
R: Da şi nu. Cred că dacă îţi pierzi trupul eşti în... Se produce o oarecare deconectare. Eu descriu asta mai mult ca fiind faza următoare. Aşa se face pentru
a reuşi să iei toate vieţile şi să le integrezi într-un singur trup. Pot să le iau cu mine, prin ridicarea frecvenţei. E ca un proces de ascensiune, cum îl numiţi voi. Tot îţi ridici şi îţi ridici în continuare frecvenţa. Moartea este oarecum distructivă fiindcă este ca o ruptură, dar acest proces are o continuitate.

D: Deci spui că moartea este ca o ruptură care creează dezordine?

R: Da, se întâmpla asta puţin. Fiindcă te atrage dintr-o experienţă în alta, iar oamenii se pierd puţin. Dar celălalt proces are o latură conştientă continuă, curge uşor şi ridicarea vibraţiei nu duce la o ruptură a conştiinţei.

D: Când mergi în lumea spiritului, revii în mod ciclic. Acest proces de care vorbeai nu este ciclic?

R: Cred că ar putea fi explicat ca o eliberare din ceea ce este ciclic. Ţi se oferă mai multe alegeri, privitoare la momentul când vrei să te întorci acasă.

D: De ce ai dori să experimentezi asta pe Pământ, când ai putea să rămâi acolo, unde este atât de frumos?

R: Cred că uneori vreau să preiau misiuni mai dificile.

D: Pământul este o misiune dificilă?
R: Da, aşa cred.

D: Ce vor face ei cu aceste informaţii pe care tu le aduci înapoi?

R: Le vor studia. Le vor compila. Cred că mai există un alt nivel de experienţă, cu care s-au familiarizat o parte din ei. Mulţi din ei nu s-au hotărât încă să experimenteze vieţi fizice.

D: Ştii ce vor face ei cu aceste informaţii, când le vor acumula?

R: Cred că asta face parte dintr-un proiect de cercetare, ca să afle dacă experimentul funcţionează cu adevărat. Sau dacă ar trebui create

alte experimente.

D: Cum ai explica acest experiment de cercetare?

R: (Face o pauză, încercând să găsească cuvintele care să îl descrie) Cum se desfăşoară Divinul, apoi cum revine? Se extinde şi apoi revine în cicluri. Se lansează în diferite direcţii, în vastitatea diferitelor experienţe.

D: E vorba de experienţele tuturor oamenilor?

R: Nu, e vorba de grupuri, de mulţimi de oameni... Mai întâi te extinzi şi te individualizezi şi te descompui în părţi iar apoi... Cum revii la ceea ce ai fost
înainte?

D: E vorba despre un aşa-numit experiment de cercetare? Să devii toate aceste părţi separate. Iar ele acumulează informaţii apoi le aduc înapoi. (Da) Pământul este singura planetă implicată într-un astfel de experiment?

R: Nu, nu, nu. Cred că sunt mai multe.

D: Asta se petrece de multă vreme?

R: Nu, cred că omenirea are între 100 de mii şi 200 de mii de ani vechime. Alte experimente au durat mai multă vreme. Când toate

formele de viaţă erau foarte vechi. Nu mai exista o limită de timp.

D: De asta este greu pentru mine să pun întrebări despre cât durează ceva, fiindcă nu are sens. (Nu) Ei cred că experimentul funcţionează?

R: Cred că facem progrese. Există speranţa că va funcţiona.

D: Ce se întâmplă dacă ei vor crede că experimentul nu funcţionează?

R: (Râde) Atunci reciclezi. Amesteci totul, apoi creezi ceva nou.

D: Atunci ce se va întâmpla cu toate experienţele şi toate informaţiile acumulate?

R: O parte se vor pierde, dar în marele ciclu al lucrurilor, va fi doar o parte din acumularea informaţiilor. întotdeauna se fac experimente. Unele vor funcţiona, altele nu. întotdeauna informaţiile sunt valoroase. Aşa încât schimbi puţin condiţiile, faci un acord fin, dar nu le schimbi în mod drastic. înveţi din experienţe, faci unele schimbări şi apoi încerci din nou.

D: Asta este una din reguli, că nu poţi să schimbi lucrurile în mod drastic?

R: Da. Fiindcă dacă schimbi prea multe variabile în acelaşi timp, nu mai ştii ce se întâmplă. Este foarte, foarte dificil să ştii exact ce funcţionează şi ce nu funcţionează.

D: Deci există regulamente. (Da) Am auzit că Pământul este o planetă dificilă.

R: Da, este unul din locurile cele mai dense. Din cauza asta există oportunităţi, dar şi provocări. Fiindcă este o planetă a liberului arbitru, multe aspecte sunt uneori imprevizibile. Apar multe surprize.

D: Când Richard îşi părăseşte trupul, când moare, el revine în acest loc sau merge în lumea spiritului?

R: Nu cred că trebuie să meargă înapoi, în ceea ce tu numeşti lumea spiritului. Pentru că de data asta, este probabil că eu îmi voi ridica vibraţia la o frecvenţă mai înaltă, aşa cum am spus. Voi reveni pe planeta mamă, bineînţeles.

D: Mulţi oameni trebuie să meargă la nivelele inferioare. Ei ar putea să sară deodată la nivelul unde te afli tu? (Nu) Există reguli cu privire la acest lucru?

R: Cuvântul reguli nu este cel mai potrivit, dar mulţi oameni se află într-o condiţie care nu le va permite să sară la acest nivel atât de repede. Deşi există libertate, ar fi foarte dificil.

D: Ştiu că multor oameni le-ar plăcea să ocolească lumea spiritului deşi este frumoasă, ca să meargă direct acolo unde pot crea.

R: Da. Dar trebuie să munceşti mult cu tine, ca să reuşeşti să faci asta. De asemenea, cred că trebuie să ai dorinţa de a dărui, de a servi, de a contribui.

D: Acesta este ţelul tău, să revii în acel loc şi să rămâi acolo?

R: Nu numaidecât să rămân acolo, dar ştiu că vreau să revin. Dacă mai e disponibilă o altă misiune, după ce o studiez o vreme, probabil voi dori să o preiau.

D: Ai spus că unii oameni nu au primit niciodată o misiune.
R: Da, ei au roluri diferite. Doar unii din ei preiau astfel de misiuni.

D: Cred că unii din ei sunt ca nişte acumulatori de informaţii şi de înregistrări. (Da) Iar tu eşti cel care se aventurează şi aduce înapoi informaţiile. (Da) Mă gândesc întotdeauna la maşinării. Este nevoie de aşa ceva ca să acumulezi informaţii şi să le înregistrezi?

R: Ei au calculatoare şi diferite dispozitive, dar pe de altă parte este nevoie de conştiinţa entităţilor, sau cum vrei sau numeşti. Când vorbeai despre a crea, pot apărea probleme din cauza liberului arbitru. Să zicem că aveţi energie liberă. Dar dacă folosiţi energia liberă pentru a crea lucruri greşite cu ea, asta va fi o folosire greşită a energiei libere. Sufletul lui a mai făcut asta înainte, într-un trecut îndepărtat. E ciudat să vorbeşti despre trecut. Mă gândesc la Atlantida şi Lemuria. El ştia lucrurile astea, într-o anumită măsură.

D: Ce a făcut în acele vieţi cu energia?

R: Tot felul de lucruri. Se folosea la încălzirea din locuinţe, la transportul oamenilor, la construirea a diverse lucruri, la vindecarea şi menţinerea corpului... Energia poate fi folosită pentru multe lucruri.

D: Şi ce s-a întâmplat? Şi-a folosit greşit abilităţile?

R: Nu. Nu le-a folosit greşit, dar a pierdut controlul. Au ajuns în mâini greşite. Nu a fost suficient de atent cu ele. Uneori este greşit să ai prea mare încredere şi
să crezi că toată lumea are intenţii bune. Uneori trebuie să avem mai mult discernământ.

D: Cum poate accesa cunoaşterea pe care avut-o în acele vieţi ?

R: Prin meditaţie, vorbind cu oamenii, făcând lucruri. Apoi când lucrează cu mâinile sale şi deodată reuşeşte să creeze ceva, îi va veni un fragment de amintire, care îl va face să spună: „O, asta pare familiar." Cred că uneori trebuie doar să ai încredere şi să faci ceea ce simţi că trebuie să faci. Pentru că de multe ori el caută perfecţiunea şi vrea să perfecţioneze ceea ce face, dar el trebuie să facă doar ceea ce simte. „Cred că vederea acestui loc îmi aminteşte de unde vin, ca să nu uit. îmi aminteşte că ei mă susţin, că se gândesc la mine şi se suprapun peste mine, ca să mă îndrume."

D: Există o modalitate prin care poate să comunice cu ei în stare conştientă?

R: Primul pas este prin meditaţie. Apoi canalizarea îl va deschide cel mai mult. îl va deschide în aşa fel, încât va putea face asta aproape oricând.

D: Astăzi căutam o viaţă potrivită pe care să o examineze Richard. De ce ai ales să îl duci în locul de baştină de unde a venit? L-ai dus direct acolo, în loc să mai treci printr-o viaţă trecută.

R: Cred că e mult mai important decât orice informaţie dintr-o viaţă trecută, pentru că acolo se află baza lui. Cred că diferitele roluri pe care le jucăm sunt doar o parte din experienţa totală. Ceea ce este mult mai important este esenţa originii şi locul de unde venim. Cred că uneori nu este atât de folositor să studiem lucrurile care deja s-au întâmplat în trecut. Este mai important să te concentrezi pe viitor şi să faci ceea ce este necesar în acel moment, apoi vei primi informaţiile necesare. Asta te va ajuta în acest proces.

D: Atunci crezi că studierea lucrurilor care s-au întâmplat în trecut, ne ţine pe loc?

R: într-o anumită măsură, da.

D: Trecutul are importanţa sa şi nu dorim ca tot ce s-a întâmplat să fi fost în van. Pentru că învăţăm din lecţiile noastre, nu-i aşa?
R: Da. învăţăm, dar uneori e mai bine să le dai drumul, pur şi simplu. Să te eliberezi de ele, chiar dacă e greu. Pur şi simplu lasă-le. Dă-le drumul! Aceste lucruri fac parte din experienţa umană la un anumit nivel, dar pe de altă parte există mult mai mult.

Am întâlnit o altă fiinţă capabilă de a crea, când am avut o sesiune cu Nicole, care era supervizor într-o mare corporaţie. Ea a mers imediat într-un loc de pe altă planetă, când i s-a cerut să descrie locul său frumos. S-a văzut într-o peşteră, dar nu părea a fi un loc obişnuit de pe Pământ, pentru că acolo se aflau spirite cu care comunica. „Văd aceste spirite când am întrebări, sau când ele au informaţii pe care vor să mi

le transmită. Le pot chema. Uneori fac alte lucruri. Dacă le chem, ele vin. Majoritatea timpului le găsesc acolo." A descris aceste spirite ca fiind nişte lumini albe strălucitoare. „Ele arată cum vreau eu să arate. Pot să arate ca nişte oameni. Eu îi numesc oamenii în robe albe. De multe ori nu mă uit îndeaproape la feţele lor. îi recunosc după vibraţia lor energetică."

Am întrebat despre peştera în care se află. „Este un loc pe care l-am creat. Pot veni aici oricând vreau. L-am creat cu mintea mea, dar î-am creat la nivel fizic. Există în ceea ce voi numiţi planul astral. Este un loc real. Ceilalţi îl vor recunoaşte."

D: Dar spiritele despre care vorbeşti există în planul astral?

N: Ele există dincolo de planul astral. Sunt prieteni de-ai mei. Sunt ghizi şi colegi. îi folosesc când vreau să aflu informaţii şi pentru prietenie. (Chicoteşte) Doar ca să petrecem timp împreună. Ei pot accesa informaţii care sunt greu de accesat pentru mine, în această încarnare. Nu mai trebuie să merg în peşteră. îi pot contacta de oriunde.

D: Dar îţi place acest loc din planul astral, fiindcă este liniştit?

N: Este un loc în care te odihneşti.

Era evident că Nicole nu se afla într-o viaţă trecută. Vorbea despre ghizii săi spirituali, care o ajutau în încarnarea prezentă. „I-am contactat şi în alte vieţi. Mi-au fost colegi, mai degrabă decât ghizi." Am continuat apoi cu tehnica mea de regresie şi am folosit metoda norului.

N: Plutesc în jos, printre brazi ascuţiţi. Nu cred că sunt pe Pământ, pentru că brazii ăştia sunt foarte, foarte înalţi. Coroana lor are un diametru de trei metri şi e foarte rotundă. Pământul se mişcă. Nu este solid.

D: Cum se simte când stai pe el?

N: Eu nu sunt în planul fizic. Nu am un corp fizic. Aşa încât nu trebuie neapărat să stau în picioare pe pământ. Pământul se mişcă. E ca şi cum ai sta pe un nor, doar că este energie, în loc să fie format din particule de apă.

D: Copacii sunt solizi?

N: Nu, nu sunt solizi. Nimic nu este solid, aşa cum te aştepţi să fie lucrurile pe Pământ. Copacii au o formă, dar poţi să treci cu mâna prin ei. Sunt tridimensionali, dacă îţi poţi imagina nişte molecule care creează un copac, care nu sunt atât de legate între ele cum sunt moleculele de pe Pământ.

D: De asta poţi să treci cu mâna prin ei. Iar pământul se mişcă fiindcă nici el nu este solid? (Corect) Iar corpul tău este ca...

N: Este un corp format din energie. Pot lua orice formă vreau. Pot să creez o formă. Pot să-mi strâng moleculele. Am puţină materie în corp, este extinsă în spaţiu.

D: Dacă s-ar uita cineva la tine, ce ar vedea?

N: (Chicoteşte) Depinde cine se uită la mine. Poate că unii oameni mă vor vedea ca o pată gri. Alţi oameni vor vedea scântei de toate culorile. Depinde cât de conştienţi sunt. Dacă îmi strâng moleculele, se creează

o formă.

D: Dacă ai vrea să creezi o formă, ce formă ai crea?

N: Orice vreau să creez. Pot crea orice. Pot crea de exemplu o felină mare. Mă pot crea ca să arăt ca în încarnarea prezentă. M-aş putea crea ca bărbat. Aş putea să iau orice formă vreau. E foarte uşor să fac asta.

D: Atunci orice vei crea, va arăta solid?

N: Nu atât de solid ca pe Pământ, dar ar fi la fel de solid ca aceşti copaci.

D: Şi oamenii ar putea trece cu mâna prin ea?

N: Dacă aleg să facă asta.

D: Interesant. Aşa arată tot timpul corpul tău, în acest loc?

N: Majoritatea timpului îl las să fie sub formă de scântei.

D: Pare a fi frumos. Lumea asta în care te afli nu are formă?

N: Nu e fără formă. Există anumite reguli şi în această lume. Dar parametrii din această realitate sunt diferiţi faţă de cei de pe Pământ. Parametrii fizici au o scară mai largă. Alţi parametri sunt mai înguşti. Iertarea nu e la fel de permisivă. Cred că am folosit greşit acest termen. Există mai puţină permisiune în ceea ce priveşte gândurile. Fiindcă atunci când gândeşti, creezi.

D: Ai spus că acest loc, această lume, nu se află pe Pământ?

N: Acest loc se poate suprapune cu Pământul. Spaţiul pe care îl ocupă poate fi ocupat şi de către Pământ.

D: Amândouă planetele ar putea ocupa acelaşi loc?

N: Sigur că da. Dar e vorba de planuri. Ai putea spune că acest loc se află într-un plan diferit, la un nivel de vibraţie diferit. O parte din el se suprapune peste părţi
din Pământ.

D: De asta ele pot să existe în aceeaşi locaţie, fiindcă vibrează la frecvenţe diferite?
N: Da. Ele pot să ocupe ceea ce, văzut din încarnarea de pe Pământ, pare a ocupa acelaşi loc. Dar spaţiul este de fapt infinit. Prin ocuparea unui alt nivel de vibraţie, ar fi invizibile pentru Pământ, existând în alt plan, în spaţiul ocupat de Pământ.

D: Există şi alţii ca tine acolo?

N: Există câţiva. Nu ne contactăm prea mult între noi. Eu vin aici ca să fiu singură. Nu exist aici tot timpul. Este un loc potrivit pentru practica de control a gândului. Fără consecinţe importante.

D: Ce vrei să spui prin consecinţe importante?

N: în multe zone sau planuri sau nivele de vibraţie, gândul este mai dificil de controlat de către o entitate. Gândul poate genera adeseori consecinţe neprevăzute şi dezordine în tiparele existente.

D: Vrei să spui că oamenii pot crea lucruri şi apoi..,
N: Se fac greşeli. Se pot crea lucruri incomplete.

D: Asta se întâmplă când ceva este creat instantaneu?

N: Nu. Tot ce gândeşti este creat instant. în acest plan pe care îl

vizitez, creaţiile apar instant. Este un loc excelent în care să îţi antrenezi tiparele de gândire. Pentru că te gândeşti la ceva şi apare instant, apoi poţi rafina ceea ce ai creat.

D: Vrei să spui că este mai uşor de controlat procesul acolo.

N: Da. Pe când în planul pământean, totul este atât de dens. Creezi ceva şi apoi există interferenţa anumitor energii, care sunt atât de dense. Şi durează atât de mult timp! E atât de încet! Pământul este atât de lent. Este dens. Gândul creează ceva, apoi acel ceva iese în afară şi durează o vreme, până când revine înapoi. Iar când se întoarce, tu deja ai creat alte lucruri. A trecut deja prea multă vreme. Această creaţie revine şi tu spui, „Pff, nu e ceea ce doream. Nu e ceea ce îmi trebuia." Aşa încât trebuie să distrugi totul şi să o iei de la capăt.

D: Dar dacă ar dura mai mult să se fructifice, nu vei putea schimba lucrurile mai uşor?

N: Uneori vei putea. Alteori nu vei putea să urmăreşti asta până la capăt. Pentru că este aşa de dens. Nu îl poţi controla tot timpul. Energiile altora oameni se ataşează la ceea ce ai creat şi influenţează totul.

D: Asta produce modificări. Nu m-am gândit niciodată la asta. Creaţia nu rămâne pură, pentru că există alte influenţe.

N: Da. Ar trebui să creezi la un nivel foarte înalt, ca să păstrezi totul curat. E mult mai uşor să practicăm aici. Şi mult mai distractiv. E mult mai uşor să creezi lucruri frumoase.

D: Poţi să cobori ceea ce ai creat, în planul terestru?

N: (Chicoteşte) Asta ar crea haos. E ca şi cum ai da drumul la un tigru, să alerge pe străzi. Deşi nu e exact la fel.

D: Nu ar fi mai rapid, dacă ai putea face asta?

N: Nu. Există o vibraţie diferită cu care să creezi lucrurile pe Pământ, care funcţionează mai bine.

D: Credeam că există o modalitate de a ocoli încetineala.

N: încetineala face parte din reguli, din legi.

D: Dar poţi vedea persoana care eşti pe Pământ. Vrei să spui că te afli în două locuri în acelaşi timp ?
N: Da, am putea spune asta. Eu mă pot focusa în anumite locuri. Dar lucrurile sunt mai complexe decât atât. Eu exist întotdeauna în mai multe locuri. în sensul cel mai înalt, exist peste tot, în acelaşi timp. Nu există timp sau spaţiu.

D: Care ar fi scopul existenţei în acelaşi timp, peste tot?

N: în punctul acela, scopul ar fi să cunoşti tot ceea ce trebuie să

cunoşti. Să ai acces la orice informaţie.

D: Tu ai existat dintotdeauna? Sau ai un început undeva?

N: Am un început. Nu cred că există un mod de a explica. De fapt a fost un efort comun. Cum să-ţi explic? A mai existat o altă jumătate. Eu eram jumătate şi mai exista încă o energie masculină, care era jumătate.

D: Adică vrei să spui că energiile feminine şi masculine erau împreună, nu-i aşa?

N: (Respiră adânc) Am nevoie de un nivel mai mare de energie, te rog. (Respiră adânc, ca şi cum s-ar ajusta la ceva) Mă ridic cu câteva nivele, ca să pot accesa mai multe informaţii.

D: Unii oameni îmi prezintă analogii, dacă nu pot găsi cuvintele potrivite.
N: Da, dar este dificil de găsit o analogie pe Pământ. Pe Pământ nu există înţelegerea faptului că ceva poate fi creat aparent din nimic, dar aşa stau lucrurile. Aşa m-am născut eu, ca să zic aşa, din punct de vedere spiritual. Eu m- am născut dintr-un gând. Printr-un gând. Şi ştiu că voi pe Pământ, vă întrebaţi cum poţi să te creezi pe tine însuţi, printr-un gând. Trebuie să te afli deja în existenţă, ca să ai un gând.

D: Sau poate că altceva trebuie să se gândească la tine, pentru a te crea.

N: Posibil.

D: Dacă este prea complicat...

N: Nu, nu este complicat. Pur şi simplu aceste informaţii nu sunt disponibile în planul terestru.

D: Vrei să spui că aceste informaţii nu pot fi descărcate în minţile noastre umane.

N: Nu în acest punct. Nu ar avea sens.

D: Poate că este suficient să ne dăm seama că există unele lucruri pe care noi
nu le putem înţelege. (Da) Eşti conştientă de entitatea numită Nicole? Cea prin care comunicăm acum ?

N: Da, suntem una. Eu fac parte din ea.

D: Tu faci parte din ea, dar totuşi eşti separată. (Da) îi influenţezi viaţa de acum în vreun mod?

N: Da. Prin transferul de gânduri.

D: Te interesează ce se întâmplă cu ea, sau eşti complet separată?

N: Mă interesează mai mult ce se întâmplă cu mine.

D: Atunci de ce exişti şi ca o entitate pe Pământ?

N: Pentru că pe Pământ sunt disponibile anumite experienţe.

în acest punct s-a întâmplat ceva neaşteptat. Entitatea a încetat să răspundă la întrebările mele, ca să poată lucra asupra lui Nicole. Corpul lui Nicole respira adânc. Entitatea a spus: „O duc pe Nicole la nivelul următor. Acolo se află acea parte din ea, care ştie mai multe.”
D: Următorul nivel de deasupra sau de dedesubt?

N: De deasupra. E puţin mai uşor decât celălalt. Asta o ajută să conştientizeze diferitele nivele de conştiinţă din interiorul fiinţei sale, pentru că acesta va fi următorul pas al integrării. Creşterea este pentru a integra toate aceste lucruri la cel mai înalt nivel. în prezent, ea preferă adeseori să amorţească, pentru a se putea relaţiona la oamenii din jurul său. De îndată ce ea spune ceva la nivel fizic privitor la ce se petrece la nivel spiritual, oamenii din jurul ei reacţionează cu dispreţ. De aceea este mult mai plăcut pentru ea să stea singură. Oamenii nu ar înţelege dacă ea şi-ar schimba forma în public, sau dacă ar transforma un ceas într-o broască. Este frustrant şi iritant. (Respiră adânc) Trebuie să închidă totul în ea. Ea foloseşte aceste energii şi ştie de unde provin, dar nu are încredere că le poate controla în această încarnare fizică, deocamdată. Acest lucru produce o ruptură în pereţii

energetici. Ea nu face astfel de lucruri, ca să nu sperie oamenii. Nu vrea să treacă prin zid cu piciorul. Să-şi pună mâna prin zid. Să creeze lucruri. Să deschidă pumnul şi să-i zboare fluturi din palmă.

D: Poate să facă aşa ceva ?

N: Este capabilă să facă asta, da. Ştie asta şi este speriată. Aceste lucruri nu sunt contrare legilor fizice din locul unde trăiţi. Ea îşi dă seama în mod conştient că poate să facă aceste lucruri. Dar nu le face, pentru că nu are încredere în oameni. Nu are încredere în puterea lor de înţelegere şi în reacţiile lor. întotdeauna a putut să facă asta, încă din copilărie. îşi schimba forma, încă de când era copil.

D: în ce îşi schimba forma?

N: în orice vroia. Copaci. Apă. Veveriţe. Orice.

Aceste informaţii seamănă cu informaţiile din alte capitole din această carte, în care oamenii puteau să facă lucruri pe care noi le considerăm imposibile. De când am început să scriu această carte, am întâlnit oameni care au abilitatea de a- şi schimba forma, adesea fără a fi conştienţi de asta. Pur şi simplu deodată arată diferit, pentru oamenii care îi observă. Mai multe informaţii despre acest lucru vor fi prezentate în Volumul 3. Aşa cum a spus Nicole, astfel de lucruri nu contrazic legile naturale de pe această planetă şi din această dimensiune. Noi am fost condiţionaţi din copilărie că există anumite lucruri pe care le facem şi altele pe care nu le putem face. Dar de mulţi ani, eu ţin prezentări pubice în care vorbesc despre faptul că nu cunoaştem puterea propriilor noastre minţi. Odată ce puterea minţii (care s-a împrăştiat) este din nou organizată şi concentrată (mai ales în grupuri), nu rămân prea multe lucruri pe care nu le putem face. Miracolele devin posibile. Trebuie doar să recunoaştem şi să contactăm fiinţa care creează din interiorul nostru.

CAPITOLUL 25

O fiinţă din energie creează

Atacurile de pe 11 septembrie 2001 asupra Turnurilor Gemene de la New York şi a Pentagonului de la Washinghton au fost puncte de cotitură în lumea noastră, dar au adus o transformare şi în munca mea de atunci. S-a produs o schimbare în informaţiile pe care le primeam, mai precis în genul de informaţii obţinute. De-a lungul anului 2001, entităţile (sau ce erau ele) au început să îmi prezinte concepte tot mai complicate. Se pare că lumea era gata să primească aceste informaţii. Uneori îmi era dor de zilele mai simple, când mă concentram doar pe vieţi trecute şi pe explorarea istoriei. Dar se pare că nu mai aveam parte de aşa ceva. Trebuia să progresez plonjând din ce în ce mai profund în necunoscut, în explorarea metafizicii.

Fiica mea Nancy şi cu mine am fost prinse în dezordinea de la aeroport de pe 11 septembrie, după atacurile teroriste. Tocmai terminasem de ţinut o prezentare la o expoziţie din Carolina de Nord şi petrecusem noaptea într-o locuinţă privată. Ne-am sculat dimineaţa şi ne făceam bagajele ca să plecăm la aeroport pentru a reveni acasă pentru câteva zile, când doamna la care stăteam a primit un apel telefonic disperat de la un prieten, care i-a spus să deschidă televizorul. I-a spus că tocmai fusese bombardat Pentagonul. Am exclamat surprinsă: „Informaţia aceasta apare şi în cărţile mele. Nostradamus a spus că va exploda o bombă la New York.”

Gazda noastră a strigat din camera cealaltă: „Veniţi aici. Au fost bombardate
două locaţii”. Priveam oripilaţi la televizor şi imaginile alternau între cele două atacuri teroriste, care se petreceau simultan. Nu-mi venea

să cred când am văzut cum se prăbuşesc Turnurile Gemene, transformându-se într-o grămadă de moloz, în cei zece ani în care am ţinut prezentări despre profeţiile lui Nostradamus, întotdeauna acesta a fost un scenariu „posibil” care sperasem din toată inima că va fi evitat, dar acum prezicerile sale se adevereau în faţa mea, ceea ce m-a mişcat până în adâncul fiinţei mele. Aceste lucruri existaseră până atunci pe tărâmul posibilităţilor, dar acum intraseră în realitatea mea.

După ce fiica mea Nancy şi cu mine am reuşit să ne desprindem de televizor, neam grăbim să mergem la aeroport, fiindcă trebuia să prindem avionul către casă. Am mers la aeroport cu o maşină închiriată urmărind ştirile de la radio, când s-a anunţat că zborurile de avion de peste tot din Statele Unite au fost oprite. Avioanelor care zburau, li s-a cerut să aterizeze imediat. Avioanele din străinătate au fost întoarse înapoi către aeroporturile de plecare sau au aterizat în Canada. Era prima dată când s-a întâmplat aşa ceva în Statele Unite şi implicaţiile erau cutremurătoare. Am mers totuşi la aeroport, ca să aflăm concret ce trebuie să facem. Când ne-am apropiat de aeroportul Greensborough, acesta arată ca o tabără militară. Drumul către aeroport arăta era blocat şi se făcea un control al poliţiei. Se instalaseră bariere şi vedeam maşini de poliţie şi ofiţeri de poliţie peste tot. Intrările fuseseră sigilate. Am fost oprite imediat şi mi-am dat seama că poliţistul care ne-a oprit era nervos şi agitat. Nu ştia mai multe decât noi, despre ceea se întâmplă. Numeni nu cunoştea mărimea catastrofei. Ne-au spus că toate zborurile fuseseră anulate şi că trebuia să plecăm imediat de la aeroport. Dar trebuia să aflăm ce să facem cu maşina închiriată, aşa încât ne-au permis recalcitranţi să parcăm şi să intrăm în aeroport. Atmosfera era ciudată, aeroportul părea părăsit. Femeia de la biroul de maşini închiriate a spus că dacă predăm maşina, nu mai putem să luăm alta. Toate închirierile de maşini fuseseră sistate şi toate autobuzurile Greyhound fuseseră oprite. Toată ţara se oprise, cu un scârţâit abrupt de frâne. M-am uitat la Nancy şi am spus: „Mai am cheia maşinii. Să mergem acasă”. Le-am spus că vom preda maşina când ajungem acasă în Arkansas. Nu au argumentat, fiindcă părea singura soluţie logică a problemei. Am condus două zile maşina, ca să ajungem acasă în Arkansas. Tot drumul atmosfera a fost ciudată şi ascultam fără încetare transmisiunile radio. Când am ajuns acasă eram epuizată. Mă aşteptau mesaje de la câteva

staţii de radio care mă invitau în emisiuni în direct, ca să vorbesc despre profeţiile lui Nostradamus privitoare la evenimentele recente, fiindcă în cărţile mele Conversaţii cu Nostradamus, prezentasem aceste evenimente detaliat. în ziua următoare am primit un telefon de la Bob Brown, care organiza conferinţa despre OZN-uri din Laughlin, Nevada, unde trebuia să vorbesc în week-endul acela. Ei s-au hotărât să nu anuleze conferinţa şi vroiau să vină din Colorado, ca să organizeze conferinţa. Au spus că o parte din cei care aveau programate prezentări şi veneau din Europa au fost întorşi înapoi la mijlocul zborului şi avioanele au revenit la punctul de plecare, aşa încât nu vor putea participa la conferinţă. Nimeni nu ştia ce fel de conferinţă va rezulta, dar mi-a cerut să schimb subiectul prezentării mele de la OZN-uri la Profeţiile lui Nostradamus. I- am spus că puteam ajunge acolo numai cu maşina, ceea ce îmi displăcea, fiindcă tocmai mersesem cu maşina două zile, ca să ajung acasă. Trebuia să plecăm sâmbăta. Am reuşit să urcăm în singurul avion care mergea la Las Vegas, când liniile aeriene au reluat câteva zboruri.

Conferinţa nu a avut audienţa la care se aşteptau organizatorii, dar toţi participanţii au spus că se bucură că familia Brown a sosit acolo ca să organizeze lucrurile, altfel am fi rămas acasă cu ochii lipiţi de televizorul care repeta mereu aceleaşi ştiri oribile, despre evenimentele recente. Măcar conferinţa ne făcea să ne desprindem de aceste lucruri şi să ne concentrăm atenţia pe altceva. Prezentarea mea a fost cea mai grea pe care am ţinut-o vreodată, pentru că vorbeam despre o realitate care până de curând fuseseră doar o posibilitate. Dacă această prezicere s-a adeverit, oare se vor adeveri şi celelalte, care preziceau un război oribil?

A fost o săptămână ciudată, în mai multe feluri. Interesant a fost că atunci când am ţinut o sesiune cu Mary cu câteva săptămâni înainte la Memphis, „Ei" mi-au spus că voi primi altfel de informaţii, şi se va deschise o uşă care înainte fusese închisă pentru mine. în săptămâna petrecută la Laughlin am făcut 12 sesiuni private. 10 din ele conţineau informaţii pe care le folosesc în cărţile mele viitoare şi un mesaj pentru mine, referitor la sănătatea mea. De obicei primeam aceste mesaje la sfârşitul sesiunii, când întrebam subconştientul dacă avea

un mesaj pentru clientul meu. Dar în afară de mesajele pentru client, uneori mi se spunea ceva ce trebuia să ştiu eu personal. Se pare că „Ei" începeau să folosească din ce în ce mai mult starea de transă a clientului, ca să-mi trimită informaţii. Multe din sesiunile mele au început să evolueze într-un mod interesant. Se pare că îmi arătau că focusarea pe vieţile trecute nu mai era atât de importantă ca înainte. Explorarea vieţilor trecute avea valoarea sa când era vorba de aflarea cauzei problemelor fizice ale clienţilor, a cauzei fobiilor, alergiilor şi a altor probleme karmice, dar cred că entităţile care controlau o mare parte din aceste sesiuni, încercau să mă facă să înţeleg că a venit vremea să trec la un alt nivel de înţelegere, care depăşea explorarea vieţilor trecute din această dimensiune. „Ei" încercau să îmi arate că suntem mult mai mult decât un spirit care are o experienţă într-un corp fizic. Suntem ceva mult mai înalt şi mai complicat, iar această viaţă este doar o treaptă din călătoria noastră, nu numaidecât cea mai importantă. Se pare că „Ei" credeau că persoana cu care lucram era gata să primească această cunoaştere, ca să-şi înţeleagă viaţă dintr-o perspectivă diferită. Unii oameni sunt gata pentru asta, dar pentru alţii este prea dificil, din cauză că sistemul lor de credinţe nu poate suporta aceste informaţii. întotdeauna îmi amintesc atunci când fac o sesiune, că un client nu primeşte informaţii pentru care nu este pregătit. Dacă mintea subconştientă (monitorul) nu crede că omul este pregătit, informaţiile nu se transmit. Altfel ecranul ar rămâne alb. Eu nu mă opun niciodată acestui lucru, fiindcă ştiu că „Ei" au mult mai multă înţelepciune decât mine.

Când am început să lucrez cu Jerry, un om de afaceri care participa la conferinţa despre OZN-uri de la Laughlin, mintea lui subconştientă a cenzurat informaţiile la început, ca şi cum nu era sigură că acest om era gata să primească informaţiile. M-am străduit pe diferite căi să obţin aceste informaţii şi în final am reuşit. în împrejurări normale, atunci când îmi folosesc tehnica standard, persoana coboară de pe un nor într-o scenă (adesea afară) şi începe să descrie ce vede în jur. Dar această sesiune a fost diferită. Jerry s-a văzut cum umbla printr- un tunel. La sfârşit a văzut că acesta era blocat la capăt de o uşă foarte mare, pe care a descris-o ca fiind o uşă din energie (deşi nu ştia de ce o numea astfel). Era curios să descopere ce se afla pe partea cealaltă şi am întrebat cum putem deschide o uşă din energie. A spus că poţi face

asta cu mintea. „încerc să o dizolv, dar funcţionează doar parţial. Colţul de jos se dizolvă, dar gaura nu e destul de mare ca să trec prin ea”. Apoi a renunţat, frustrat: „Nu pot să trec. Simt că nu sunt gata. Elementele nu îmi permit să trec.” Când a spus asta, uşa a dispărut. Am presupus că nu era gata să vadă ce se afla în spatele uşii. Subconştientul ne protejează de noi înşine şi nu ne permite să vedem lucruri cărora nu le putem face faţă. Aşa am crezut, dar se pare că am greşit.

Fiindcă uşa dispăruse, trebuie să mergem în altă parte ca să găsim un loc potrivit pentru Jerry, din care să vadă ce se afla acolo. I-am dat instrucţiuni să caute ceva care să îl ajute să-şi înţeleagă viaţa prezentă. „Nu trebuie să trecem prin uşa aceea, dacă nu vor să intrăm. Putem merge în altă parte, ca să găsim alt lucru la care te poţi uita în siguranţă, ceva care să aibă sens pentru tine şi să fie important”. Am numărat ca să îl duc la o altă scenă şi l-am întrebat ce vede. în mod surprinzător, s-a găsit pe o navă spaţială mare.

J: Sunt pe o navă spaţială mare, care simt că este vie. Nu este făcută din oţel sau metal.

D: Este vie?

în investigaţiile OZN pe care le-am făcut, mulţi oameni au raportat că simt că nava pe care se află este vie sau este cumva conştientă de prezenţa lor acolo.

J: Nava e vie. Are conştiinţă. Are o formă, dar nu mă lasă să o văd. Văd doar această încăpere uriaşă, în care se afla o grădină.

D: în încăpere se află o grădină ?

J: (Uimit) Da. E ca o junglă. E ca junglele de pe Pământ. Are vegetaţie şi apă. (I se păreau fascinante aceste lucruri).

D: E ca o seră mare?

J: Da. Are şi cascade. Acest loc este uriaş. Ha! E ca pe Pământ, dar se află pe navă. Au şi apă, vegetaţie şi animale. îţi permite să călătoreşti într-un loc liniştit.

D: Tavanul trebuie să fie foarte înalt, dacă încap cascade acolo.

J: Poţi să vezi prin tavan, este transparent. Poţi să vezi stelele, dar este închis şi are propria sa atmosfera.

D: Animalele sunt la fel ca cele de pe Pământ?

J: Putem crea orice animale dorim. Sunt create de mintea de grup, de grupul care călătoreşte pe navă. Ce interesant!

D: Dar ai spus că nava pare a fi făcută din ceva care este viu?

J: Da, da. Are propria sa conştiinţă. Am creat această navă, cu mintea de grup. Putem călători cu gândul şi am creat un mediu înconjurător în care să ne simţim confortabil. Aşa se face asta.

D: Ca şi cum ar lua cu ei o parte dintr-o planetă?

J: Da, luăm cu noi cele mai frumoase amintiri. Aşa se face. Aşa facem noi şi astfel călătoria este mai plăcută.

D: E doar o parte a navei?

J: Creăm şi partea navei în care locuim. Putem vorbi cu ea şi ne permite să călătorim.

D: Comunicaţi cu partea din navă în care locuiţi?

J: Da, cu energia sa. Nava este vie. încerc să văd cum arătăm noi. (Toate aceste lucruri i se păreau uimitoare şi amuzante. Se distra) în regulă. Suntem formaţi din energie, cu toţii suntem fiinţe din energie şi putem lua orice formă dorim. Putem să ne creăm corpul de orice mărime sau formă. Facem asta cu mintea.

D: Cum arătaţi, dacă sunteţi formaţi din energie pură?
J: (Pauză ca şi cum se studia, să vadă cum arată) Ne putem schimba culorile. Acum suntem cu toţii purpurii. (Râde) E ca un joc. Ne schimbăm culorile şi energiile, ca să jucăm un joc.

D: Aveţi o formă?

J: Putem avea formă, dacă alegem asta (surprins). Ha! Putem avea formă de minge, de pătrat, de triunghi, putem lua forma unor animale... E ca un joc uriaş. Avem conştiinţe separate, dar suntem cu toţii conectaţi.

D: Iar tu cum arăţi în forma ta obişnuită, în forma ta normală?

J: Sunt doar energie, o energie conştientă care arată ca un fel de ţesătură, o energie ondulată, cu valuri.

D: Care poate lua orice formă doreşte, ca să joace acest joc?

J: Da. (Râde) Să fiu al naibii!

D: Atunci de ce aţi creat nava?

J: Cred că este o iluzie care ne face plăcere. Noi călătorim într-un grup şi creăm nava. Putem să avem şi cascade pe ea, sau lacuri în care punem peşti, putem transforma totul... Acum peisajul străluceşte. Culorile sunt strălucitoare şi fosforescente.

D: Culorile animalelelor şi ale fiinţelor?

J: Da. Văd o strălucire care înconjoară animalele. Am pus aici şi fluturi,

libelule, păsări. E uimitor! Am creat o replică a Pământului cu mintea noastră, dar este pe navă.

D: Făceaţi astfel de lucruri şi în locul de unde veniţi?

J: Noi am călătorit în multe locuri şi am adus aici cu mintea noastră de grup, lucrurile care ne-au plăcut, ca să le împărtăşim cu ceilalţi. Ca să ne distrăm. Am adus cu noi diferite lucruri şi amintirile locurilor unde am călătorit.

D: Acestea sunt de natură fizică solidă?

Nu mi-a răspuns. Era captivat de ceea ce vedea şi admira.

J: în regulă. Văd şi nişte piramide. (A început să-şi mişte mâinile prin aer, ritmic şi graţios)

D: Ce faci?

A urmat o pauză lungă, în timp ce continua să facă mişcări cu mâinile, prin aer.

J: Creez lucruri.

Acest lucru îi făcea plăcere, avea o expresie de încântare pe faţă. A

urmat o altă pauză lungă, în timp ce se bucura de ceea ce face.

D: Ce creaţi?

J: Creăm lumi, planete, dimensiuni, sisteme stelare (râde). Mergem afară şi creăm. (Avea o expresie a feţei de încântare absolută).

D: Dar cum e pe planeta ta de baştină?

Nu avea chef să vorbească. Se distra. în cele din urmă a răspuns: „Facem diverse lucruri acolo cu mintea de grup, nu individual. Se face cu mintea de grup."

D: Acţionaţi cu toţii împreună?
J: Da. Suntem ca o familie de suflete, care creăm împreună. Ne folosim mintea, e ca un joc prin care creăm acest universuri frumoase, cu stele. Facem asta împreună. (începu să-şi mişte din nou mâinile, graţios).

D: Planeta ta de baştină este o lume fizică, o lume solidă? Am destulă experienţă în discuţiile cu fiinţe de energie, ca să ştiu că nu toate lumile sunt de natură solidă, ca a noastră. Există multe posibilităţi care sfidează imaginaţia.

J: Nu, nu este solidă. Este într-o altă dimensiune, nu în dimensiunea voastră. Are diferite forme şi culori, nu este solidă şi se schimbă constant. Are diferite figuri, simboluri, forme şi culori.

D: Acolo unde trăiţi, fie că vă aflaţi pe navă sau pe planeta de baştină, consumaţi hrană ca să rămâneţi în viaţă? (Nu, nu) Cu ce vă hrăniţi?

J: Doar cu energie. Puteam crea şi putem să avem şi un trup, dacă alegem asta. Călătorim cu gândul, ca să explorăm şi să creăm. Mergem cu mintea în diferite locuri şi este un joc. Suntem ca nişte copii care se joacă.

D: Dar ce creaţi? Ceea ce creaţi rămâne şi după ce plecaţi de acolo?

J: în unele dimensiuni creaţia noastră se dizolvă, în alte dimensiuni se manifestă în planul fizic. Suntem capabili să creăm lucruri fizice, în dimensiunile inferioare. în alte dimensiuni sunt doar simboluri, dar energiile brute iau diverse
forme.

D: Nu rămân solide?

J: Nu. Dar le putem face şi solide.

D: Mă gândeam că totul e ca o hologramă care se dizolvă şi pălește, când nu vă mai jucaţi cu ea.
J: Putem merge pe planetele pe care le-am format deja. Putem să coborâm, putem să ne unim cu ce vrem, cu arborii sau animalele, le putem exprimenta cu mintea. Putem să ne introducem energiile în aceste creaturi, în aceste forme solide. E ca un joc, iar noi suntem ca nişte copii.

D: Dar nu rămâneţi acolo. Doar experimentaţi lucruri?

J: Da. Doar experimentăm, apoi călătorim mai departe ca grup.

D: Vi se permite să intraţi în diverse obiecte şi lucruri (da). Mă gândesc că animalele şi oamenii au suflet.

J: Noi avem suflet. Da, noi avem suflet.
D: Dar vi se permite să intraţi într-un corp unde există deja un alt suflet?

J: Da, intrăm cu permisiunea sa.

D: Pentru că ştie că nu veţi rămâne acolo şi nu îl veţi invada. Asta vrei să spui?

J: Corect, este doar o experienţă. Facem asta doar pentru a experimenta. Noi nu invadăm. Noi onorăm sufletul existent acolo şi trebuie să avem permisiunea sa, pentru a intra.

D: Doar experimentaţi şi apoi plecaţi.

J: Da, este ceva interdimensional. Putem merge în toate dimensiunile.

D: Asta înseamnă că sunteţi foarte avansaţi?

J: Nu există un cuvânt sau un concept pentru asta. Pur şi simplu ştim lucruri.

D: Aţi experimentat vieţi în dimensiunile de jos, apoi aţi evoluat până în această stare? (Pauză lungă) Aţi avut încarnări în trup fizic?

J: Putem avea. Da. Dacă alegem asta, putem avea.
D: încerc să înţeleg cum faceţi asta. Aţi evoluat până în această stare după ce aţi trăit diverse vieţi şi v-aţi rezolvat karma, sau cum merg lucrurile?

J: Aceasta este o planetă specială.

D: Planeta de pe care proveniţi voi?

J: Planeta pe care ne aflăm acum. (Chicoteşte) Pământul. Este o planetă specială, un loc de intâlnire pentru suflete din alte zone, din alte dimensiuni. E ca un loc de vacanţă în care venim ca să ne întâlnim şi să ne unim cu alte grupuri de suflete din alte zone şi dimensiuni.

D: E diferit faţă de alte locuri unde aţi mai fost?

J: Da. Este un loc special, un loc de întâlnire al sufletelor. Este cel mai bun loc pentru a experimenta. Toată lumea a auzit de acest loc.

D: Ce anume este diferit pe Pământ faţă de alte locuri?

J: Energia iubirii.

D: Iubirea nu se găseşte şi în alte locuri?
J: Nu ca aici. Aici este portalul către Creator, conexiunea. El experimentează totul.

D: Aşa ceva nu este posibil în alte locuri?

J: Este posibil, dar nu ca aici. E ca un fel de Shangri La de pe Pământ (râde). Aşa este Pământul.

D: Mă gândeam că poate trebuie să veţi o anumită permisiune, ca să creaţi.

J: Avem permisiunea. Sursa, Marele Creator... experienţele... El experimentează prin noi.

D: Aţi putea fi numiţi cocreatori?

J: Da, bineînţeles.

D: Vi se permite să creaţi, dar aţi spus că o parte din ceea ce creaţi se dizolvă.
J: E că atunci când ai pictat ceva, apoi pictezi altceva deasupra. Ştergi pictura mai veche sau pictezi deasupra ei, o reformatezi, o recreezi.

D: Deci este o transformare constantă. Asta vrei să spui?

J: Am putea spune că da.

D: Iar pe Pământ dacă creezi ceva, rămâne?

J: Pe Pământ rămâne, dar se transformă şi acolo. Pământul este o conştiinţă de grup. (Face din nou mişcări graţioase cu mâinile)

D: Când faci aceste mişcări cu mâinile creezi ceva, în timp ce îmi vorbeşti?

J: încerc să îmi amintesc.

D: Cum să o faci?

J: încerc să îmi amintesc ce înseamnă.

D: (Priveam cum face mişcări graţioase cu mâinile) Mişcările cu mâinile sunt necesare ca să creezi lucruri?

J: Totul se transmite prin corp şi trezeşte corpul, trezeşte amintirea. Dar nu cred că trebuia să-mi amintesc asta. Uşa era închisă.

Se referea la uşa de energie de la începutul sesiunii, pe care n-a putut să o dizolve. El a crezut atunci că informaţiile erau blocate şi că nu i se permitea să intre, dar se pare că subconştientul a găsit o altă cale de a-i transmite această cunoaştere.

D: înseamnă că a venit timpul pentru asta, altfel nu ţi s-ar fi permis să îţi aminteşti. (Da) înseamnă că este ceva important. Dar dacă îţi aminteşti cum se face asta ai nevoie de grup, nu-i aşa?

J: Da, grupul este important.

D: Nu poţi să o faci singur?

J: Nici n-aş vrea să o fac singur, pentru că o parte din experienţă constă din a crea împreună cu ceilalalţi. Ne bucurăm când suntem împreună. Dacă eşti doar tu, te simţi singur. Noi am sosit aici aici ca grup şi ne bucurăm de compania celarlalţi. (Chicoteşte) Ne distrăm între noi. Asta face parte din conştiinţa de grup, să ne distrăm şi să ne susţinem unul pe altul. Nu există plictiseală. Există o transformare continuă şi un process de creaţie neîntrerupt. Admirăm munca celarlalţi, a altor suflete, a altor creatori. Mergem în locuri care au fost create ca un tablou de care te bucuri. Ne bucurăm să vedem ce au creat alţi oameni, alte suflete.

D: Astfel nu vă mai prindeţi în planul fizic şi în karma, nu-i aşa?

J: Poţi să te prinzi acolo dacă vrei. Face parte din joc, face parte din distracţie. Poţi experimenta cât mai multe lucruri diferite. Este posibil.

D: Dar acolo unde te afli acum, nu eşti prins în karma, nu-i aşa?

J: Pe nava spaţială nu sunt, dar aş putea fi. Există mai multe moduri de a experimenta diverse lucruri. Poţi să iei diferite forme şi să le experimentezi.

D: Karma se creează atunci când inter acţionezi cu alţi oameni? (Da) încerc să înţeleg cum funcţionează.

J: Au mai venit şi alte grupuri în această zonă şi au interacţionat. Au ales să îşi creeze o formă şi să participe la joc. Jocul este o iluzie dar este important să-l joci, pentru că astfel putem experimenta iubirea şi emoţiile. Experimentăm vizual prin gust şi prin toate senzaţiile care nu se găsesc în alte locuri. Este ceva unic.

D: Vrei să spui că în alte locuri şi în special pe planeta ta de baştină, nu există emoţii ?
J: Unii le experimentează, da. O parte din noi le experimentează, alţii nu. Unii din noi sunt doar energie, forme şi simboluri. Pământul este unic pentru că aici există o mare varietate şi este un loc de întâlnire a sufletelor care nu provin dintr- un singur grup. Aici au fost multe grupuri care au creat, şi asta face ca Pământul să fie unic. El este suma contribuţiilor multor grupuri. (Chicoteşte). E ca o pictură de grup.

D: Fiecare grup a contribuit cu ceva (da, da), dar ca să vii aici a trebuit să călătoreşti cu o navă spaţială, să fii inclus în ea, ca să te afli în ea.

J: Da, pentru a păstra grupul la un loc.

D: Nu aţi putea pur şi simplu să călătoriţi ca o energie?

J: Da. Putem să ne separăm de grup dacă alegem asta şi putem călători singuri, apoi ne putem reconecta cu grupul, pentru că ţinem întotdeauna legătura cu el. Putem călători ca mingi de lumină şi să mergem aşa în diverse locuri, uneori singuri, alteori cu suflete apropiate nouă.

D: Dar dacă nu te afli într-o navă care să te protejeze şi să te înconjoare, poţi păstra grupul la un loc?

J: Da. Acesta este conceptul nostru de grup.

D: Dar energia nu se dizolvă, dacă nu este conţinută într-o navă?

J: Da, s-ar dizolva. Am ales să venim împreună ca grup şi să călătorim împreună.

Când am vorbit cu alte fiinţe din energie, mi s-a spus acelaşi lucru. Eu credeam că dacă aceste fiinţe sunt formate din energie pură pot călători oriunde şi m-am întrebat de ce mai au nevoie de o navă? Mi-au răspuns că nava le conţine energia şi o ţine la un loc, altfel energia lor s-ar dispersa şi s-ar amesteca cu energia altor fiinţe din jur. Mi-au mai spus că Pământul este considerat un loc de vacanţă unde vin diferite

entităţi pentru a experimenta diverse emoţii, pentru a avea diferite experienţe. Multe fiinţe vin aici pentru a avea această aventură, apoi se întorc acasă. Dar trebuie să aibă grijă să nu se prindă în karma, pentru că altfel ar rămâne aici. Observatorii trebuie să rămână obiectivi şi să nu se implice emoţional, ceea ce este dificil.

D: Va distraţi cum vreţi, atunci când călătoriţi cu nava?

J: Da. E ca şi cum te-ai uita la un televizor uriaş dintr-un centru de distracţii, doar că noi am creat totul. Acesta este jocul, să creezi diverse lucruri. Uneori le creezi chiar tu, alteori te bucuri de creaţia celorlalţi. Dar Pământul este foarte special, are o conectare puternică la Sursă.

D: De ce crezi că are această conectare puternică?

J: într-un fel e ca inima lui Dumnezeu. Aşa aş putea explica cel mai bine. Mă refer la ceea ce noi umanoizii considerăm a fi Dumnezeu sau Creatorul, în planul fizic. Cred că în mintea noastră asta am creat, legătură cu Sursa.

D: Cum percepeţi voi Sursa?

J: Noi suntem Sursa, suntem o parte din Sursă. Ea este energie, este gând. Ea poate lua orice formă şi se poate conecta la noi.

D: Şi puteţi percepe asta mai bine, pentru că nu aveţi un corp fizic?

J: Da. Noi suntem conştienţi. Noi ştim. Simţim prezenţa Sursei şi ne putem acorda la ea.

D: Pământul se află mai aproape de Sursă, din cauza varietăţii sale?

J: Din cauză că este un loc de întâlnire al sufletelor. Sursa este punctul de conectare. E ca şi cum o întreagă familie galactică s-ar aduna aici la un loc. (A continuat să facă mişcări graţioase cu mâinile, pe parcursul sesiunii)

D: (Chicoteşte) Se pare că îţi face mare plăcere să creezi, nu-i aşa?
J: Da.

D: Călătoreşti mult departe de planeta ta?

J: Nu simt că aş avea o planetă de baştină. Doar că am fost în multe locuri.

D: Nu ai un loc în care ai vrea să revii? îţi place să călătoreşti din loc în loc.

J: Da, dar nu simt că aş avea un loc de unde am pornit. (Pauză) încerc să văd dacă există un astfel de loc.

D: Din care te tragi?

J: Da. S-a creat forma. Dar la început nu exista formă. Exista doar energie.

Aşa sunt descrise lucrurile şi în Biblie: La început Dumnezeu a creat Cerul şi Pământul, iar Pământul era fără formă şi era gol. întunericul domnea peste adâncuri, iar Dumnezeu a spus: „Să fie lumină". Şi s-a făcut lumină. (Geneza 1:1-3)

D: Dar ai spus că ai un suflet individual ?
J: Da. Este o cunoaştere. Este o conectare. Este şi o separare, dar faci parte din el. Este un punct de conectare. Este o separare, dar este conştiinţă. Este conectare la Sursă, dar e şi separare de ea.

D: Este ceva care vrea să experimenteze.

J: Da, da. Nu pot să o văd, dar este peste tot. Face parte din noi.

încă mai făcea mişcări cu mâinile. Presupun că am fi putut să mai stăm să explorăm această scenă, dar nu mai aveam întrebări pe care să le pun unei fiinţe din energie ocupată cu procesul de creaţie, aşa încât am hotărât să fac ceea ce fac de obicei. L-am dus mai departe în acea viaţă până într-o zi importantă, când se întâmplă ceva. Nu aveam nici o idee ce ar putea constitui o zi importantă pentru o fiinţă din energie, care nu este fizică.

D: Ce vezi? Ce se întâmplă?

J: Se naşte Isus.

D: O, spune-mi despre asta. Eşti de faţă la naşterea sa?

J: Privesc totul de deasupra.

D: Ce vezi ?

J: (Pauză) Este un sentiment. Văd, dar mai mult simt. E o simţire minunată. Nu ştiu de ce, dar este un eveniment foarte special şi privesc totul de deasupra.

D: Mai sunt şi alţii cu tine?

J: Da, grupul este aici. E un moment minunat. Suntem aici pentru a observa, încerc să înţeleg. Nu ştiu de ce ce este atât de important sau special. în regulă. Este energia iubirii, care se creează într-un mod special şi o poţi experimenta. Este foarte specială. Este interdimensională şi este nevoie de ea în multe dimensiuni. Suntem cu toţii aici, ne-am adunat ca să o putem experimenta prin sufletele fiinţelor de pe planetă, sau o putem observa de deasupra. Este foarte specială.

D: Spuneai că e iubirea care se manifestă?

J: Da, în modul dual de pe Pământ, în care există bărbat şi femeie, separaţi. Dumnezeu coboară în bărbat/femeie, coboară de la Sursă. E ceva foarte special văzut din această perspectivă de deasupra şi este foarte important.

D: De ce este foarte important?

J: Nu ştiu. Pentru planetă cred, nu pentru noi. Suntem separaţi şi noi, dar este pentru planetă. Ce este special este această iubire. Isus aduce iubirea pe planetă într-un mod în care nu a mai fost experimentată în formă umană. Transcede multe dimensiuni şi afectează multe dimensiuni de pe planetă. Este ca un portal.

D: Un portal? Ce vrei să spui?

J: încerc să înţeleg. Nu ştiu de ce, dar este un punct de conectare pentru suflete, pentru fiinţe, pentru îngeri. Atrage acolo toate fiinţele, toată creaţia. Este un loc în care să experimentezi iubirea, creată într-un mod special.

D: De asta atrage fiinţele ca să privească. Ele vor să experimenteze acest sentiment, această trăire?

J: Da. Fiinţele angelice, extratereştrii şi diferite rase, cu toţii experimentează. Este... (Copleşit de emoţie) Nu există un cuvânt ca să descrii asta. Este ceva special.

D: Şi cu toţii vor să fie acolo, ca să experimenteze această trăire şi aceste emoţii ?

J: Da. Emoţiile.

D: Este ceva special şi diferit. îţi voi spune acum să pleci din această zi deosebită, deşi este foarte importantă, deşi este un eveniment

deosebit. Vreau să mergi... nu ştiu cât de departe va fi, dar vreau să mergi până într-un punct în care ai încetat a fi o fiinţă din energie.

în mod normal îmi duc clientul în ultima zi din viaţă când moare, dar nu am crezut că acest lucru va fi posibil acum şi mă gândeam cum să exprim asta în cuvinte, fiindcă o fiinţă din energie nu încetează să existe, aşa cum se întâmplă cu un corp fizic.

D: Ai ajuns în punctul în care simţi nevoia de a înceta să fii o fiinţă din energie şi devii o altfel de fiinţă (Era o exprimare complicată, care putea crea probleme)

J: Eu am trăit multe vieţi.

D: Mă gândeam că o fiinţă din energie nu moare, doar evoluează. Această exprimare este corectă?

J: Este mai mult o experimentare a diferite concepte.

D: Să mergem atunci în punctul în care tu ca fiinţă din energie, te-ai hotărât să intri în domeniul fizic şi să rămâi acolo. Putem merge într-un astfel de punct, să vedem cum s-a întâmplat? Cum este? Ce se întâmplă atunci?

J: Aleg o fiinţă.

D: Şi te hotărăşti că vrei să intri în planul fizic, în loc să rămâi o formă de energie. (Da) S-a întâmplat ceva care te-a făcut să renunţi la forma de energie?

J: Doream să am o experienţă nouă, ceva ce am ales să experimentez. Altcineva a creat aceste forme şi putem alege să le experimentăm. Nu le-am creat noi, dar ni se păreau interesante.

D: V-aţi gândit că ar fi interesant să deveniţi fiinţe fizice?

J: Puteam face asta dacă doream, da. Dar mai existau şi alţii care supraveghează sufletele, care ne-au acordat această permisiune.

Asta vroiam să aflu. în anii mei de lucru în care am investigat reîncarnarea lucrând cu mii de oameni, am descoperit că există anumite reguli în vigoare. Există un consiliu de bătrâni, maeştri şi ghizi în lumea spiritului, care supraveghează şi controlează încarnarea în trup uman. Nimic nu este lăsat la întâmplare. Mă bucur că cineva supraveghează ceea ce se întâmplă. Trebuie să fie o sarcină uriaşă.

D: Deci n-aţi făcut asta la întâmplare. Aveţi o permisiune pentru această încarnare, pentru această transformare.

J: Da, da. Ca să putem să ieşim, dacă vrem. (Râde) Este posibil să vrei să rămâi acolo, dar există şi un mod de a elibera sufletul, un mod prin

care sufletul poate ieşi din joc, ca să nu rămână prins acolo prea mult timp. Există un anumit proces de intrare şi ieşire.

D: Crezi că e uşor să te laşi prins?

J: Ar putea fi. Trebuie să putem ieşi din nou afară din joc, pentru că sunt multe lucruri de experimentat. Mai avem şi alte lucruri de făcut şi de experimentat, alte lucruri de creat. Nu vrem să rămânem prinşi la nivel fizic.

D: Dar au existat acele fiinţe care v-au acordat permisiunea?

J: Da. Există anumite fiinţe care răspund de acest process şi îl supraveghează. Da, există supraveghetori.

D: Există fiinţe care controlează totul, ca să spunem aşa.

J: Da, da. încerc să văd cum arată. Au propria lor navă. Sunt interconectaţi. Totul face parte din Sursă. Ei au grijă de această planetă.

D: Şi trebuie să cadă de acord când vin anumite energii şi anumite suflete.

J: Da, altfel s-ar crea haos. Totul se petrece în ordine şi este controlat. Are un scop, trebuie să existe un scop.

D: Cum este când intri în corp fizic pentru prima dată?

J: Sunt toate aceste sentimente noi, aceste emoţii noi. Văd multe forme diferite, multe corpuri diferite.

D: De bebeluşi sau cum? Forme noi, corpuri noi?

J: La început am experimentat intrând în diferite plante şi animale.

Aceste informaţii corespund celor pe care le-am prezentat în cartea mea între viaţă şi moarte, când un suflet experimentează pentru prima dată viaţa de pe Pământ. De obicei nu intră imediat într-un corp uman (deşi presupun că s-ar putea întâmpla şi asta). De obicei se începe la nivel de bază, ca să înţeleagă cum este să fii totul. Odată ce ai experimentat starea de gaz, de piatră şi animal, înţelegi interconectarea întregii vieţi, înţelegi că totul este viu, că totul este una. Apoi când sufletul este gata să experimenteze un trup uman, această înţelegere este transportată la nivel de suflet. Este necesar să readucem aceste amintiri la nivel conştient în lumea noastră de azi şi să începem să onorăm Pământul ca fiinţă vie.

J: Asta face parte din procesul naşterii, al intrării într-o formă. Se alege o formă care este creată.

D: Iar supraveghetorii decid în care formă puteţi intra?

J: Da, hotărâm asta împreună. Se decide înainte ce anume doreşti să

experimentezi, ce fel de formă de viaţă. Problema este că rămâi prins într-o singură formă şi este foarte dificil pentru un suflet să fie prins într-o singură formă. Asta te restricţionează. Unii aleg să nu facă asta, fiindcă nu vor să renunţe la libertate. Acest lucru poate fi înspăimântător. Este ceva necunoscut şi are o vibraţie joasă. E vorba de lucruri pe care nu le-am mai experimentat, de energii întunecate, pentru că există şi o parte întunecată a lucrurilor, care ne permite să experimentăm ceva nou şi diferit, ceva unic, care ne permite să intrăm în contact cu energiile întunecate şi cu vibraţiile joase. Şi poate fi riscant pentru unii din noi, să experimentăm aşa ceva.

D: Ai intrat în forma unui bebeluş, a unei fiinţe noi care abia se dezvoltă?

J: Nu pot să văd cum arată forma repectivă.

Părea a se simţi incomod ca şi cum experimenta ceva nefamiliar, care îl deruta şi îl deprima. A trebuit să-i amintesc că s-a oferit voluntar ca să trăiască această experienţă. Supraveghetorii nu ar fi permis să se întâmple aşa ceva, dacă el nu ar fi urmat procedura corectă.

J: Era ceva ce aşteptam cu nerăbdare.

D: Şi este aşa cum te aşteptai să fie?

J: Da, încă mai avem un anumit grad de control. în această formă mai avem voinţa personală, deci nu e chiar aşa de rău. E şi oarecum distractiv. E ceva ce aşteptam cu nerăbdare, o provocare, un alt tip de creaţie cu care nu eram familiarizaţi.

D: Aveţi control, odată ce vă aflaţi în trup?

J: încă mai avem abilităţi telepatice. Ne mai putem conecta cu lumea cealaltă, mai suntem conştienţi, dar am venit aici ca să experimentăm împreună cu alţii, care au venit în acelaşi timp cu noi.

D: Puteţi influenţa conştiinţa planului fizic în care vă aflaţi acum?

J: Da. Dar nu avem o conştiinţă mare şi nici nu avem abilitatea de a crea. Există anumite legi în acţiune, pe care trebuie să le urmăm.

D: Anumite reguli?

J: Da, în procesul de naştere şi de creştere. Trebuie să acceptăm aceste regulamente de intrare în trup, să respectăm acest proces. Energia de grup este cea care ţine forma la un loc. Nu este o experienţă a sufletului, ci este o experienţă de grup.
Aceste informaţii se potrivesc cu conceptul de „suflet de grup”, mai degrabă decât cu sufletul ca o entitate singulară. Se potrivesc şi cu ideea experimentării mai multor lucruri sau a mai multor vieţi deodată (vedeţi capitolele următoare).

D: Cu ce reguli trebuie să fii de acord atunci când intri în trup fizic?

J: Trebuie să te sincronizezi cu dezvoltarea speciei respective, să iei o formă de animal, dar animalele nu au această conştiinţă. O mare parte din conştiinţa noastră s-a blocat. Eram mai conştienţi unul de altul.

D: La alt nivel?

J: Da. Eram mai conştienţi de alţi oameni şi de sufletele lor, înainte ca ei să coboare în planul fizic. Acum este mai greu să comunicăm cu ei. Este ciudat. Când te afli în formă fizică, este atât de restrictiv. E ca şi cum ai juca un joc nou. E vorba şi de manipularea corpului, a formei.

D: Veţi reuşi să ieşiţi la fel de uşor şi să reveniţi mai târziu? (Da) Există reguli în această privinţă ?

J: Da, există o anumită cale temporală permanentă. La început nu aveam idee ce vom face, dar vom experimenta acest lucru acum, fără lecţii.

D: Fără karma, fără lecţii? O luaţi de la zero?

J: Exact. Parcă am fi tabula rasa şi ne-am scrie propriul plan a ceea ce dorim să experimentăm.

D: Dar în final acumulaţi karma? Este unul din lucrurile care se întâmplă când intraţi în corp fizic?

J: Am încercat să înţeleg, dar nu înţeleg. încerc să înţeleg ce anume este karma sau ce... Dar nu înţeleg, nu simt asta.

D: Probabil că asta se va întâmpla în decursul timpului.

J: Nu pot să înţeleg.

D: Oricum ai fost de acord să te afli aici în formă fizică o anumită perioadă de timp (Da) şi să urmezi anumite reguli. Este o experienţă diferită, nu-i aşa?

J: Da. E foarte restrictivă. Are de a face cu toate emoţiile, cu sentimentele, dar există şi iubire, ea se afla acolo. Energia iubirii te reconfortează şi te conectează la Sursă.
Credeam că am descoperit tot ce se putea din perspectiva limitată a energiei unui spirit care cocreează, care a coborât în corp fizic uman pentru a experimenta acolo viaţa, pentru prima dată. Cea mai mare problemă părea a fi să nu îţi faci karma care să-ţi lege spiritul pe Pământ şi să-l împiedice să revină la starea de a fi nelimitată şi creatoare. Poate că asta este cea mai mare problemă pentru noi toţi. Am venit aici să experimentăm ceva care credeam noi că va fi nou şi antrenant, apoi viaţa ne-a luat pe sus şi ne-am prins în trup prin legea Karmei, apoi a trebuit să revenim, pentru a repara lucrurile. Primii paşi de eliberare a sufletului ca să revenim la Sursă, este să înţelegi de ce a venit sufletul aici în primul rând şi să tai legăturile. Acest

lucru poate fi făcut prin repararea karmei vechi şi prin a încerca să nu creezi karma nouă. O dată cu înţelegerea, vine şi eliberarea.

I-am cerut energiei celuilalt spirit să plece de unde venea şi am cerut conştiinţei lui Jerry să o înlocuiască. Apoi am cerut să vorbesc cu mintea subconştientă a lui Jerry, fiindcă ştiu că acolo se află toate răspunsurile şi de acolo pot face terapie şi pot găsi soluţii la problemele fiecărui om. O dată obţinut accesul la subconştient, l-am întrebat de ce i-a arătat lui Jerry această viaţă ciudată, când existau atâtea vieţi care ar fi putut fi alese.

J: Ca să înţeleagă totul, să vadă imaginea completă.

D: Este un concept diferit pe care să-l exploreze, nu-i aşa?

J: D. Există ceva în interiorul său, ceva ce înţelegea la alt nivel. Nu înţelegea aceste lucruri la nivel conştient, dar acum ştie.

D: La început a crezut că nu i se vor arăta aceste lucruri. Simţea că informaţiile
J: Da. Putea să vadă doar o parte din tablou, apoi s-a hotărât să fie eliberate toate informaţiile.

D: Ce legătură au aceste lucruri cu viaţa sa prezentă?

J: E vorba de înţelegere şi de a regăsi încrederea, scopul, conectarea, de a înţelege această planetă şi de ce este ea atât de specială, de a înţelege cum poate fi manipulată, de a înţelege mintea de grup. Are de a face cu mintea de grup. Jerry manipulează energia fără să înţeleagă de ce face asta şi la ce poate fi folosit acest dar.

D: încercaţi să-i explicaţi cum să facă asta şi de unde vine acest lucru?

J: Da. Se face cu inima. Inima este importantă.

D: Ce a încercat subconştientul să-i arate?

J: Totul este energie care ia diferite forme în scopuri diferite, pentru a experimenta diferite lucruri. Nu există bine sau rău, există doar experienţe, doar creaţie fără judecată, doar să te bucuri de ceea ce creezi. Este vorba de bucuria creaţiei, de manipularea energiilor în grup şi în colaborare cu întregul. întregul este creaţie.

D: Subconştientul i-a arătat acest lucru lui Jerry, ca să îl poată folosi în viaţa sa de acum?

J: Da. El este conştient.

D: El dorea să afle ce trebuie să facă în viaţa sa de acum. Puteţi să-i spuneţi?

Aceasta este întrebarea cea mai des întâlnită, pe care o pun oamenii când au o sesiune cu mine – care este scopul lor în viaţă, de ce se află aici, ce trebuie să facă ei.

J: (Chicoteşte) I s-a dat o foaie albă, o pensulă şi o paletă. Are toate culorile la îndemână. (Râde)

D: Vrei să spui că totul porneşte de aici? (Chicoteşte)

J: îl aşteaptă o aventură.

D: Are toate culorile la îndemână.
J: A fost important ca el să afle astăzi toate aceste lucruri.

D: Vieţile trecute nu erau atât de importante comparativ cu a învăţa prin această conectare energetică.

J: Da. Interesant este că e vorba de un tablou creat de grup şi mai există şi alţii care au pensulă. (Râde)

D: O, pe Jerry îl aşteaptă aventuri ciudate, când va explora aceste lucruri. A fost foarte important ca el să afle aceste informaţii, pe care va încerca să le înţeleagă.

Apoi l-am readus pe Jerry la conştiinţa diurnă. Când s-a trezit, am discutat această sesiune neobişnuită şi el a fost de acord că are multe lucruri de înţeles.
Va fi interesant să vadă cum poate aplica acest concept al manipulării energiei, în afacerile sale. Se pare că totul este posibil, odată ce a înţeles cum să folosească energia.

Multe din sesiunile mele se centrează pe oameni care doresc să afle despre conectarea reală a sufletului lor, în loc să exploreze vieţi trecute. înţelegerea vieţilor trecute este importantă pentru rezolvarea problemelor din viaţa prezentă, dar se pare că subconştientul împreună cu ghizii şi maeştrii din lumea spiritului, au hotărât că a venit vremea să aflăm mai multe lucruri despre originea noastră, în mod cert, originea noastră nu este doar pe Pământ ci provine dintr-o locaţie mai vastă în care eram una cu Sursa, pe care o ajutăm să creeze. într-o sesiune descrisă într-una din cărţile mele, mi s-a spus că cea mai importantă lecţie pe care trebuie să o învăţăm când trăim în trup fizic, este cum să manipulăm energia. Odată ce am înţeles acest lucru, putem crea ce dorim în viaţa noastră. Presupun că un mod de a accesa această abilitate este să ne amintim perioada din existenţa noastră de dinainte de a veni pe Pământ, când aveam această abilitate
de a manipula energia şi de a crea.

Sufletul se fragmentează, ca să experimenteze viaţa în trup fizic. Când devine conştient de totalitatea sa, se concentrează ca o fiinţă de energie, capabilă de a crea orice doreşte. Când evoluează dincolo de acest punct, poate fi în multe locuri în acelaşi timp. Deşi fiecare din noi are această abilitate, nu putem fi conştienţi de asta cât ne aflăm în planul fizic, din cauza limitărilor acestui plan. Dar în starea de a fi avansată, suntem conştienţi de tot ce e.

în munca mea am văzut că sufletele au uneori nevoie să se fragmenteze şi să părăsească starea de a fi dorită, pentru a se focusa pe o singură experienţă. E ca un ciclu constant al căutării a mai multă cunoaştere. Aşa cum am văzut, dacă sufletul are numai o amintire parţială a Sinelui mai mare, acest lucru duce la frustrare, singurătate şi la sentimentul de separare. Subconştientul înţelege de ce se întâmplă acest lucru dar mintea conştientă nu înţelege, pentru că trebuie să-şi menţină concentrarea asupra vieţii pe care o trăieşte. Ar fi prea derutant pentru mintea noastră, dacă lucrurile ar sta altfel.

Capitolul 26

O fiinţă creator se întoarce acasă

Această sesiune am făcut-o în luna octombrie 2002 la Minneapolis, unde ţineam o serie de lecturi publice şi ateliere. George era un om de afaceri de succes, care a venit în locuinţa privată unde stăteam. în mod surprinzător, sesiunea făcută cu el a scos la iveală un alt aspect al unei fiinţe creator, la fel ca la Jerry.

Când a coborât de pe nor, a văzut doar nisip. Ştia că pe partea cealaltă a dealului erau oameni care-l aşteptau, pentru că trebuia să le aducă nişte răspunsuri. El era un fel de sfătuitor. Se simţea nesigur pe el, ca şi cum nu ştia dacă are răspunsurile potrivite. S-a descris ca

fiind un bărbat cu păr negru şi piele de culoarea bronzului, îmbrăcat într-un material subţire, care părea a fi de in. Era împodobit cu mult aur: un medalion cu cruce Ankh, o brăţară şi un inel uriaş, în mod cert semne de putere. Când am încercat să-i pun întrebări a devenit foarte suspicios şi nu a vrut să îmi răspundă. în mod normal eu reuşesc să câştig repede încrederea unei entităţi, dar el era foarte agitat şi prudent. Tot spunea că toată lumea vrea ceva de la el, aşa încât de ce aş fi eu o excepţie.

Mi-a spus că trăia în vremuri grele. Era supărat pentru că sora lui fusese luată de lângă el şi îi ducea dorul foarte mult. Mi-a spus că se simţea pierdut şi singur, pentru că ea fusese mereu cu el şi acum nu mai era. Nu ştia de ce fuseseră separaţi şi unde au dus-o. Toate aceste lucruri m-au derutat şi am încercat să mă lămuresc. L-am întrebat cine i-a separat. El a spus că oamenii din altă lume făcuseră asta, nu oamenii din cealaltă parte a dealului; aceia erau doar oameni obişnuiţi, pe când aceştia veneau din altă parte. Nu ştia de ce s-a întâmplat asta şi
unde a fost dusă sora sa.

G: Când ne vom reuni, va fi minunat. Când eram împreună, aveam o putere enormă şi mari abilităţi. Am creat un Shangri La frumos, într-un mediu înconjurător magnific. Când eram împreună trăiam într-o lume perfectă, dar ei ne-au separat. Au luat-o de lângă mine şi lumea nu a mai fost perfectă. Viaţa a devenit grea şi a dispărut iertarea. Ea şi cu mine eram capabili să ancorăm o energie magnifică. Eram capabili să aducem toată frumuseţea şi liniştea, împreună. Noi eram una, dar ei şi-au dat seama de asta şi ne-au separat. Totul va fi diferit de acum înainte, au dreptate.

D: De ce au vrut ei că lucrurile să fie diferite?

G: Ca să experimenteze.

D: Cum au luat-o?

G: Pur şi simplu au ridicat-o, ca şi cum zeii ar fi ridicat-o. Au luat-o de lângă mine.

D: Vrei să spui că într-un minut era acolo şi în minutul următor nu mai era?

G: Da. Noi am trăit în mai multe locuri, în multe lumi diferite. Oriunde mergeam împreună, era perfect.

D: De ce călătoreaţi din loc în loc?

G: Ca să ajutăm. Ca să aducem... cuvântul este „Nirvana”. Ca să aducem Nirvana. Noi făceam asta, apoi mergeam mai departe.

D: Ce se întâmpla după ce plecaţi? Rămânea totul frumos în urmă?

G: Unele lucruri rămâneau, altele nu. Altele evoluau în direcţii diferite. Locul unde mă aflu acum este important.

D: De ce este important?

G: (Respiră adânc) Binele, răul, întunericul, lumina. Nu e învăţat cu toate astea.

D: Există varietăţi diferite? Polarităţi opuse, vrei să spui? (Da)? Celelalalte locuri în care ai adus lucruri frumoase, nu aveau această varietate?

G: Aşa este. (E gata să plângă, copleşit de emoţii)

D: Ştiu că simţi aceste emoţii dar dacă tot vorbim despre asta, poate o putem găsi pe sora ta. Se pare că ea era ca o parte din tine, nu-i aşa?
G: întotdeauna.

D: Cum aţi călătorit din lume în lume?

G: Doar mergeam. Călătoream cu un fel de barcă uriaşă, care ne putea transporta când vroiam noi.

D: Era un obiect fizic, vrei să spui ?

G: Da, dacă doream să fie.

D: Spuneaţi cuiva unde mergeţi?

G: îi spuneam tatălui nostru. Tatăl ne spunea unde să mergem.

D: Cum îl percepi pe tatăl tău ?

G: Este înţelept. Este înţelepciune.
D: El este o persoană fizică? (Da) Cum comunică el cu tine?

G: A fost cu multă vreme în urmă. El ne dă lecţii.

Asta este tot ce am reuşit să aflu despre tată. Era foarte necăjit şi deprimat; obiectivul său principal era să îşi găsească sora. Plângea când a vorbit despre ea şi a spus: „Trebuie să îmi găsesc sora. Asta vreau să fac. Trebuie să o găsesc. Ea este o parte din mine”.

Toate astea nu păreau să ducă nicăieri şi eram din ce în ce mai derutată, aşa încât m-am hotărât să-l duc pe George înainte în timp, să văd dacă va reuşi să îşi găsească sora.

G: Ea este cu tatăl. Oamenii din cealaltă lume au dus-o înapoi. Cred că au vrut ca eu să mă dezvolt de unul singur.

D: Poate au dorit să nu mai depinzi de ea atât de mult.

G: Da. Dar nu mai am aceeaşi putere (copleşit de emoţii) ca atunci

când eram împreună.

D: V-au separat ca să vadă dacă te descurci singur?

G: Probabil este așa (emoții), dar cred că nu le plăcea nici puterea pe care o aveam când eram împreună.

D: Făceați lucruri minunate, lucruri perfecte?

G: Da. Așa făceam și lor nu le-a plăcut. Era prea ușor, nu aveam suficiente greutăți de învins. Lucrurile erau prea bune și nu poți avea lecții fără încercări. (Emoții) Noi deja știam totul, dar ei au vrut să fie mai greu. (Da, da)

Când am pus secțiunile selectate în capitole diferite, mi-am dat seama cât de mult semăna această sesiune cu cea a lui Jerry. Amândoi păreau a fi ființe creator. Jerry a spus că era mai distractiv să creezi cu cineva, de obicei cu un grup. Lui George îi plăcea să facă asta cu sora sa. Când au fost separați, creația nu a mai fost la fel de eficientă. Așa cum a spus el, totul devenise prea ușor. Nu mai erau destule provocări. L-am dus înainte, la o zi importantă.

G: Hmm, îmbătrânesc. Se pare că sunt mai înțelept. Sunt multe tulburări în jur.

D: Ai rămas în locul acela frumos?

G: Am plecat de acolo. Aici sunt un învăţător. Am părul lung, port aceste robe stupide şi am barbă.

Se pare că atunci când l-am dus pe George înainte, a intrat în altă viaţă.
G: Nu pot să-mi facă rău. Aşa ceva nu se poate întâmpla.

D: Vrei să spui că eşti protejat? Nu ai mai creat locuri frumoase?

G: Mă aflu aici doar ca să împărtăşesc informaţii cu aceşti oameni. Asta a fost următoarea mea misiune.

D: Ai spus că erau tulburări înjur. Ce vroiai să spui?

G: încă mai sunt tulburări. Oamenii încearcă să facă ordine. Eu mă aflu aici ca să le dau sfaturi, dacă vor. Sunt o persoană destul de ciudată.

D: De ce?

G: Pentru că ei ştiu că eu sunt aici şi că nu pot să-mi facă rău. Acest lucru este important. Ei sunt persoane din carne şi oase dar... Asta este interesant. (Are o revelaţie). Stau aşezat într-o oază, lângă un

oraş. Văd apa, copaci verzi şi un deşert. Oamenii din oraş vin şi îmi vorbesc. Sunt singur. Absolut singur, întotdeauna am fost aşa.

D: Cum adică ei erau din carne şi oase?Ai spus că asta era interesant.

G: Da. Erau oameni „din topor”, ca să zic aşa.

D: Vrei să spui că sunt diferiţi faţă de tine?

G: O, da! Sunt o rasă tânără.

D: Te afli pe aceeaşi planetă pe care ai fost înainte?

G: Este o planetă diferită. Este distractiv. îmbătrânesc. Acum sunt foarte bătrân şi nu mi se poate face rău.

D: Dar dacă eşti o persoană fizică, atunci ar trebui să ţi se poată întâmpla diverse lucruri.

G: Mie nu mi se poata întâmpla nimic.

D: Mă gândesc la perioada când te apropii de sfârşitul vieţii.

G: Voi pleca când vreau. Când sunt gata.
D: Dar acum ai o altfel de misiune, decât atunci când erai cu sora ta.

G: Da. Atunci eram tânăr, atunci era distractiv. Era o joacă de copil. Mă jucam ca un copil. Era uşor.

D: Dar nu mai ai puterea pe care o aveaţi când voi doi eraţi împreună.

G: Asta e adevărat. îmi pare rău că m-am separat de ea.

L-am dus pe George în ultima zi a acestei vieţi, ca să aflu ce i s-a întâmplat.

G: Stau pe un scaun şi privesc în jur. A venit timpul să plec. Mi-am terminat treaba aici. Am făcut ce am venit să fac, iar acum simt nevoia de a pleca. Stau aşezat în acest scaun şi aştept să plec. Am numărat totul, toate foile cu înscrisuri, toate tabletele. Sunt gata să plec.

D: Ce se întâmplă când pleci?

G: (Cu un ton pragmatic) Plec pur şi simplu.

D: Ce se întâmplă cu trupul?
G: Trupul rămâne. îl las în urmă, mă lepăd de el.

D: Ce vezi când pleci?

G: Hmm, mă uit ca la o piesă de pe o scenă, parcă aş fi într-un studio de cinema sau aşa ceva. Văd toate lucrurile astea şi toate lucrurile de dincolo de scenă. Aşa e atunci când plec.

D: Vrei să spui că ceea ce laşi în urmă este ca o scenă pe care se joacă piese de teatru ?
G: Da. Sunt deasupra. Mă uit în jos şi văd trupul ăsta care stă pe scaun, apoi mă întorc şi a dispărut.

D: Cum arată locul în care mergi?

G: E ca un vid. Plutesc prin vid. Sunt singur. Sunt eu, sunt iarăşi eu.

D: Ştii unde mergi?

G: Nu. Mă las
purtat.

D: Mai e cineva cu tine, care te ajută să mergi acolo unde trebuie să mergi?

G: Nu. Eu ştiu unde să merg.

D: Atunci să mergem în punctul în care ai traversat întunericul şi ai ajuns la destinaţie. Cum arată locul în care ai ajuns?

G: Este imens. E uriaş, e pur şi simplu uriaş.

D: Ce vezi?

G: Totul. Nu se poate descrie. E uriaş, uriaş.

D: Este acolo ceva ce poţi recunoaşte?

G: Totul. Am mai fost acolo înainte. (Un geamăt de încântare). Diferite alegeri şi direcţii, diferite opţiuni. Prieteni vechi, suflete vechi (scoate sunete de încântare). Poţi să vezi sufletele vechi şi mlădiţe de suflete tinere. Aproape că poţi să-i miroşi pe cei tineri. Au un miros diferit. Ei miros... nu ca ceva proapat, miros cum e carnea proaspătă. Au un miros ciudat şi diferit. Sunt suflete tinere şi miros de parcă s-ar coace.

D: Vrei să spui că ei miros şi ceilalţi nu miros?

G: Probabil nu ştiu cum să facă mai bine. Ei sunt la început. Cu adevărat poţi să- ţi dai seama care este tânăr şi care este bătrân. Deşi cuvântul „bătrân" nu este potrivit. E vorba de cei care au mai multă experienţă, de sufletele cu experienţă.

D: Deci sufletele cu experienţă nu au un miros?

G: Nu. E ciudat, fiindcă aici nu există vârstă. Diferenţa constă în miros. Deşi aici nu poţi vorbi de simţuri. Este ciudat, dar există această modalitate de a face diferenţa între suflete.

în cartea între viaţă şi moarte, mi s-a spus că există multe nivele diferite în lumea spiritului, că spiritul lasă în urma corpul şi revine la nivelul la care se simte cel mai confortabil, la nivelul la care vibrează. Spiritele nu pot merge la nivele superioare, decât atunci când sunt gata pentru asta. Frecvenţa de vibraţie acţionează ca o barieră şi pot merge doar la nivelul la care au ajuns prin experienţă. Mi s-a spus că nu poţi să mergi de la grădiniţă direct la universitate. Sufletele mai avansate sau aşa cum le spune George, „sufletele cu experienţă", pot să meargă imediat la nivelele înalte şi pot să meargă şi la nivelele de mai jos dacă e nevoie, dar sufletele tinere nu pot să meargă la nivele înalte până ce nu au ajuns la acea frecvenţa de vibraţie sau de maturitate. Se pare că George a trebuit să treacă în călătoria sa prin nivelele joase, ca să ajungă la nivelul cu care rezona şi de care aparţinea.

D: Există un anumit loc unde trebuie să mergi, acum că ai ajuns acolo?

G: Da, sigur că da. Voi merge acolo.

D: Cum faci asta?

G: Bună întrebare.

D: Pentru că ai spus că e un loc foarte mare.

G: Eu am o cheie. E ca o cheie de fier, care intră într-o gaură de cheie. Trebuie merg acolo. (Mormăie) Acum simt că sunt mai uşor. E fiindcă... ă... mă obişnuiesc să fiu din nou lumină. Găsesc deschizătura. (Pauză) Măi, măi! Trebuie să îmi reamintesc cum să mă orientez aici (o serie de mormăituri).

D: Ei te-au adus aici ca să-ţi arate unde să mergi?

G: Nu vreau să-mi arate ei.

D: Dar poţi cere ajutor. Ştii asta.

G: Ei nu ştiu cum să ajung acolo. (Pauză) Dar eu ştiu unde este. Trebuie să merg mai sus şi mai profund. Există diferite straturi, diferite nivele. Intri în nivelul cel mai de jos unde există mirosuri, apoi mergi mai profund şi dispar acele mirosuri. Pe măsură ce urci mai sus, nu mai sunt suflete tinere. Oamenii mă salută, mă recunosc. Ei dau din cap în semn de recunoaştere şi ştiu că se pregăteşte ceva.

Toate explicaţiile astea durau prea mult şi m-am hotărât să accelerez povestea.

D: Să mergem înainte, când ai ajuns deja acolo. îţi găseşti drumul uşor şi accesezi alte nivele? Cum este acolo?

G: Este extraordinar, e lumina adevărată, lumina strălucitoare. E absolut magnific!

D: Mai sunt oameni acolo?

G: Da, mai sunt alţii strălucitori, foarte strălucitori. Se face o mică adunare ca să mă întâmpine, ca să mă onoreze. Sunt poate 12, 24, 48... Ha ha... 96. Cunosc pe toată lumea. Eu sunt ultimul care am revenit acasă, ultimul din grup. Se adună cu toţii în jurul meu. O văd pe sora mea. Este aici. Am găsit-o! Grupul e vechi şi se completează... Eu sunt ultimul care a revenit acasă.

D: Ce anume se completează?

G: (Oftat prelung) Acesta este consiliul sau ce-o fi el. Eu sunt a 96-a

persoană. Trebuie să discutăm ce se petrece. E prima dată când s-a întors toată lumea acasă şi există un motiv pentru asta.

D: Care este motivul?

G: Asta vom descoperi acum. Trebuie să merg mai sus şi mai sus, tot mai profund. Din cei 96, opt formează consiliul. Aceştia s-au adunat la un loc şi examinează lucrurile.

D: Opt fiinţe separate de cei 96?

G: Ei provin din cei 96.

D: Şi ce vor face ei?

G: Discută despre locul de unde tocmai am sosit, despre locul de unde au venit ei, despre tot ce am făcut eu, despre tot ce au făcut ei şi despre ce au făcut toţi cei 96.

D: Ce veţi face după ce se discută toate astea?
G: Vom face ajustări şi schimbări referitoare la locurile unde am fost şi referitoare la ce am văzut şi la ce se va face.

D: De ce trebuie să faceţi asta?

G: Face parte din joc, despre asta e vorba. Tiparul 1, tiparul 2, tiparul 3, tiparul 4. Nu este o ierarhie. Dar ceea ce se face aici este filtrat prin cei opt, apoi prin cei 96 şi ajunge jos, unde sunt suflete tinere care miros. Apoi se merge şi mai jos şi se trece printr-o gaură, e ca un fel de topogan şi oriunde mergi trebuie să cobori prin topogan. Poţi să mergi în multe locuri diferite. Extraordinar!

D: Dar dacă faceţi aceste ajustări, asta nu schimbă lucrurile?

G: Aşa trebuie să se facă.

D: în lumea fizică?

G: Corect. Ai înțeles.

D: De ce fac ei aceste lucruri? Ca să schimbe tiparele?

G: Este necesar să ajustezi sufletele. Dacă ajustezi sufletele, atunci se rezolvă şi alte lucruri, nu mai trebuie să treci prin anumite situaţii. Ajustezi sufletele.

D: Vrei să spui că le faci să se schimbe?

G: Da, le ajustezi, dar nu le schimbi tu. Se schimbă singure, tu doar le ajustezi, înţelegi ce înseamnă asta? Doar le faci mici ajustări şi le imprimi nişte informaţii.

D: Cum faci asta?

G: Este uşor, e simplu. Dacă ele se uită în interior şi văd ce s-a întâmplat, cu puţină îndrumare pot face singure ajustările. Dacă nu fac ajustările, nu se mai întorc acolo unde... Interesant... Cei opt nu mai sunt suflete, când ajungi acolo sus. Asta e curios. Când eşti acolo sus nu mai ai nici o obligaţie, doar când cobori ai obligaţii. Dar când eşti acolo cu cei opt, nu mai ai nici o obligaţie. Eu nu mai am nevoie de nici una.

D: Ai terminat toată treaba, când ai ajuns acolo.

G: Corect. Doar când cobori apar obligaţia şi plata, apoi se face loc ajustarea care face parte din obligaţie. Ha! E o nebunie.

D: Deci dacă încerci să influenţezi oamenii. ..Eu nu ştiam că ai dreptul să intervii.
G: Nu este o intervenţie, este o obligaţie. Ei ştiu, sufletul ştie că pe măsură ce îmbătrâneşte, are obligaţii. Apoi nu va mai fi un suflet, nu va mai avea nevoie de lecţii, la ce i-ar mai trebui? Ei ştiu că există o obligaţie şi o ajustează. E un proces delicat şi un ţel.

D: Să cobori fără obligaţii? Este posibil aşa ceva?

G: Tu decizi.

D: De ce să mai cobori, dacă nu ai obligaţii sau karma?

G: Asta e distracţie, fără obligaţie.

D: Atunci dacă ai ajuns în punctul în care nu mai ai obligaţii şi nu mai este nevoie să cobori pe o planetă fizică precum Pământul, de ce să mai cobori în trupul lui George?

G: Pentru ca sora mea şi cu mine să completăm ceea ce nu am terminat cu mult timp în urmă. A mai rămas ceva de făcut. Nu este karma. Nu este obligaţie. Este o completare.

D: Ce nu aţi completat atunci?

G: Uniunea, cred. Nu am completat uniunea dintre ea şi mine.

D: Deşi aţi fost împreună multă vreme.

G: Da. Acest dor mi-a rămas în suflet.

I-am dat instrucţiuni subconştientului lui George să vină ca să-i punem întrebări, în speranţa că vom primi răspunsuri referitoare la această chestiune.

D: Cred că lui George i s-au arătat mai multe vieţi diferite. De ce i-ai arătat această viaţă? Ce încerci să-i arăţi?

G: Smerenia. Smerenia absolută.

D: Este necesar ca el să înveţe asta?

G: El ştie asta, deja a învăţa smerenia.

D: Şi de ce i-ai arătat-o acum?

G: Totul revine la cei opt, care uneori uită smerenia. Ei uită templul în care se cultivă smerenia, uită sacralitatea sa, care e ca un templu. Ea nu mai există acolo unde sunt ei.

D: Ei nu mai au obligaţii.

G: Este smerenia a ceea ce se întâmplă aici.

D: De ce trebuie să cunoască George aceste lucruri acum ? (Pauză) Pentru că această viaţă fizică e cea care ne interesează acum.

G: Poate că asta e ceea ce nu cunoaşte el.

D: El a spus că lipsea o piesă.

G: Da. Este ceea ce nu cunoaşte acum. E o nebunie, dar are legătură cu sora lui. Despre asta e vorba.

D: încearcă să-i explici, chiar dacă pare o nebunie.

Eu suspectam ce înseamnă sora pierdută. Nu era o persoană fizică, ci partea feminină a lui. Dar vroiam să văd ce va spune subconştientul. Subconştientul i-a vorbit încet şi deliberat: „Este partea sa feminină care îi va îmbogăţi viaţa şi starea de bine, smerenia lui. A fost o vreme când era complet, când avea atât partea feminină cât şi partea masculină. De asta putea crea acele lucruri minunate.”

Am întrebat cum putea George să-şi găsească partea sa feminină. Subconştientul lui a răspuns că trebuie să înveţe să fie mai feminin şi mai blând. Acest lucru va fi greu, fiindcă George era în mod cert foarte masculin şi aspectul respectiv nu făcea parte din personalitatea sa normală, iar smerenia nu o mai regăseai deloc la el.

Subconştientul a insistat că George trebuia să permită părţii sale feminine să iasă la suprafaţă şi să înveţe să fie mai blând, să nu mai fie atât de sever şi să permită părţii delicate şi blânde a naturii sale, să iasă la suprafaţă. Am pus apoi întrebări despre problemele lui de sănătate şi am primit acelaşi răspuns care mi s-a dat de multe ori. Dacă o fiinţă a fost o entitate de evoluţie înaltă din alte dimensiuni şi a coborât pe Pământ din diverse motive, nu i se mai permite ca aici să fie perfectă, ci trebuie să fie ca oamenii obişnuiţi. Un mod de a face

asta este să i se dea un defect, ca să nu iasă în evidenţă. De exemplu George avea gâtul ţeapăn şi o flexibilitate limitată a coloanei vertebrale. „El şi-a ales acest defect, fiindcă a vrut să arate că este uman.” Subconştientul a permis acestui discomfort să rămână ca o aducere aminte a faptului că el a venit pe Pământ cu un motiv clar. „Este vorba de sistemul nervos din corp, de factorii de control. Dacă nu mai ai sistemul nervos, nu mai ai viaţă”.
George mai avea de pus întrebări. Una dintre ele se referea la o întâmplare din anul 1972, când a căzut pe scări şi şi-a fracturat craniul. A fost un accident atât de grav încât aproape a murit. Dorea să ştie mai multe despre ce s-a întâmplat atunci.

G: încercam să-i spunem că trebuie să se schimbe. Ajunsese într-o fundătură.

D: Această întâmplare i-a schimbat viaţa. El a spus că aproape a murit.

G: El a murit atunci.

D: (Surprinsă) A murit? (Da) Ce poţi să-i spui despre această întâmplare?

G: El a murit atunci. O parte din el a revenit şi a venit şi o parte din altcineva. Au revenit atunci în trup două părţi.

D: Poţi să explicit mai bine, ca să putem înţelege?

G: (Oftează adânc) Au venit doi în el. El a venit înapoi şi de asemenea a venit o parte puţin diferită din el, care e tot el; un alt aspect al lui.

D: De ce a trebuit să revină această parte?

G: Pentru că a vrut asta. Era ocazia potrivită, momentul potrivit şi locul potrivit. Trebuia să se producă o schimbare care să îl conducă în direcţia diferită în care trebuia să meargă. Acest lucru era imposibil, dacă te uiţi cum era el atunci. Avea nevoie de ajutor de la această parte diferită a lui. Această parte a sa a avut ocazia să vină şi a venit.

D: Este ceva diferit de fenomenul Walk-in (Cel ce intră)?

G: Este ceva diferit. Este un aspect diferit din acelaşi suflet.

D: Ai spus că îi lipseşte aspectul feminin.

G: Acesta nu făcea parte din aspectul care a intrat atunci în el. Aspectul feminin nu a mai fost cu el de foarte mulţi ani, de secole şi milenii. întotdeauna i-a lipsit această parte. Ea va reveni încet.

George a mai avut o experienţă traumatică în anul 1998, când a revenit acasă după un tur în Egipt. Au avut probleme să îl aducă înapoi în SUA pentru că era ca un zombie, aproape îşi pierduse controlul asupra corpului. Când a ajuns acasă a durat multe săptămâni, înainte să-şi revină la normal.

D: Ce s-a întâmplat atunci?

G: A vrut să plece. A vrut să revină la cei opt.

D: S-a întâmplat ceva în Egipt, care să declanşeze asta?

G: Se pare că partea aceea a planetei nu e întotdeauna sănătoasă. El a dorit să se întoarcă în lumea spiritului (ca să facă anumite ajustări în acea parte a lumii) dar nu a reuşit Şi uite ce se întâmplă acolo acum. Ce dezordine este acolo.

D: A crezut că nu poate face asta din planul fizic?

G: Nu a putut. Nu avea poziţia din care să poată să facă ajustările.

D: Dar el a crezut că din lumea spiritului lucrurile ar sta altfel?

G: Da. Mai există şi alte lucruri în subteran. Aici, acolo, peste tot. El a dorit să se întoarcă acasă. Era pe moarte, deja plecase. Rămăsese doar coaja lui, ca să zicem aşa.

D: Apoi ce s-a întâmplat? I-au spus că nu poate să plece?

G: Ei nu pot să-i spună nimic. El îşi termină treaba. Cealaltă parte va trebui să aştepte. Dar iată ce s-a întâmplat. Acolo e o nebunie acum.

D: S-a hotărât să se întoarcă, să termine treaba.

G: El a plecat să-şi termine treaba, de data asta.

D:Altminteri dacă lasă treabă neterminată, va trebui să revină pe Pământ.

G: Să revină pe Pământ, da.

D: Ar fi creat karma şi obligaţii. (Da) Deci ideea era să revină în corp, ca să-şi termine treaba.

G: El a revenit aici. Doar cei opt pot face acea treabă.

D: Asta demonstrează că nu ştim întotdeauna ce se întâmplă cu trupul nostru fizic, nu-i aşa?

G: Din păcate afirmaţia este corectă.

D: Există părţi din noi de care nu suntem conştienţi.

G: Afirmaţia este corectă.

D: Dar din fericire mai există şi alte forţe care se ocupă de ceea ce se întâmplă şi ne ajută.

G: E vorba de ghizii noştri. Ei sunt aici şi ne mustră puţin. „încerc să îţi spun lucrurile astea zi şi noapte, dar nu vrei să mă asculţi!" Unul din ghizii mei are de a face cu aspectul feminin.

D: Vor să-i transmită ceva lui George, vreun mesaj sau sfat?

G: E acelaşi mesaj pe care mi-l dau întotdeauna. Ei ne transmit că atunci când avem nevoie de ei, ei sunt aici ca să ne ajute. Trebuie doar să ceri, fiindcă altfel ei nu pot să intervină. E ciudat ce spun... Ei spun că a fost interesant să mă ţină în viaţă. Mă întreb ce înseamnă asta. (Mormăit)

D: Ce vrei să spui?

G: Dacă ascult, totul e în regulă. Dacă nu ascult, lucrurile nu mai sunt în regulă, îţi mulţumim, George. Te iubim.

D: Pentru ce îi mulţumiţi?

G: Pentru că este el. Are o treabă de făcut.

Am mai accesat şi alte dovezi referitoare la părţi din noi care există, la părţi din noi care interacţionează simultan, în două sesiuni pe care le-am făcut la Memphis, în anul 2001. Cele două femei cu care am lucrat atunci se cunoşteau şi lucraseră împreună. Ele au înfiinţat un centru de vindecare. Era un proiect minuţios care necesita o planificare detaliată. Nu ştiau cum să facă asta, dar au avut un vis şi au venit la mine ca să îl desluşească.

Prima femeie, pe care o voi numi „Mary", nu a mers într-o viaţă trecută ca să găsească răspunsul la problemele din această viaţă. A mers imediat în lumea spiritului, în locul pe care-l vizitezi normal în starea de viaţă dintre vieţi, numită şi „starea morţii". A fost întâmpinată şi condusă într-o încăpere mare unde se aflau multe spirite, aşezate în jurul unei mese. Au recunoascut-o imediat şi o energie masculină a spus: „Bun, în sfârşit ne-am adunat. Te aşteptam". în loc să discute chestiunile pentru care solicitase această sesiune (lucruri care au fost discutate mai târziu) au plonjat într-o discuţie despre proiectul de construire a unui centru mare de vindecare. Au explicat modul în care trebuia construit acest centru, au vorbit despre locaţia lui şi despre fondurile pentru proiect. Părea a fi un centru mult mai mare decât se gândise Mary când mi l-a descris. I-au explicat că în final se va realiza proiectul mai mare, care va fi mai eficient. I s-au dat multe detalii privitoare la planul centrului de

vindecare, etc. Energia masculină s-a prezentat ca fiind un fragment din Mary, o parte a sa de evoluţie înaltă, care nu a dorit să se încarneze. El a ales să rămână în lumea spiritului, pentru a o ajuta mai bine în ceea ce face. El a rămas acolo ca membru al acestui comitet de consiliere şi va continua să rămână acolo. Dar era o parte din ea, deşi ea nu ştia în mod conştient acest lucru

Acest lucru a fost subliniat de multe ori în munca mea din ultimii ani – există părţi din noi care fac altceva şi trăiesc vieţi diferite, simultan cu noi. Noi nu suntem conştienţi de ele, pentru că ne-ar deruta mintea conştientă. Noi continuăm să ne concentrăm pe evenimentele care se petrec în viaţa noastră de zi cu zi, fără a cunoaşte acest tablou mai larg.

A doua femeie, pe care o voi numi „June", a fost a doua clientă cu care am lucrat în aceeaşi zi. Cele două femei nu au reuşit să vorbească una cu alta. June a prezentat problemele pe care dorea să le exploreze în interviul dinaintea sesiunii, dar când a coborât în transă adâncă nu a mers într-o viaţă trecută, ci a fost dusă imediat în camera de consiliere. Aici erau iarăşi adunate multe spirite care o aşteptau, aşezate în jurul unei mese. A fost întâmpinată de o energie feminină care i-a dat instrucţiuni privitoare la implicarea sa alături de Mary, în proiectul de construire a centrului de vindecare. I-au explicat că acest proiect va deveni realitate pentru că deja a fost creat în lumea spiritului şi aşteptau doar să fie descărcat în planul fizic. I-au explicat că aşa se creează realitatea pe Pământ, întâi trebuie să existe visul şi dorinţa, pentru ca ceva să devină realitate. Trebuie să vedem detaliat rezultatele. Proiectul se creează în lumea eterică, apoi intră în realitatea fizică şi se solidifică. Aceasta este legea universului. De asta trebuie să fie atenţi oamenii privitor la ceea ce vor să creeze. în lumea spiritului lucrurile se întâmplă instantaneu, apoi aşteptă momentul potrivit pentru a deveni realitate în planuî fizic. Gândurile sunt foarte puternice, gândurile pot crea. Centrul de vindecare la care se gândiseră cele două femei era mai mic decât cel care li s-a descris din lumea spiritului. Se pare că acea parte din ele care rămâne întotdeauna în lumea spiritului, poate

înfrumuseţa şi lărgi un proiect creat de o fiinţă conştientă din planul fizic. Proiectul înainta cu paşi rapizi. Cele două femei au primit toate informaţiile de care aveau nevoie. Dacă un proiect nu se concretizează în dimensiunea noastră, acest lucru poate fi din cauză că nu avem suficientă credinţă, ca să ne urmăm visul. Fiindcă în final, aceasta este o planetă a liberului arbitru.

Aceste sesiuni au demonstrat că există o parte din noi care rămâne în lumea spiritului şi ne ajută să organizăm, să conducem jocul sau piesa de teatru, am putea spune. Am putea numi această parte din noi ghidul nostru, sau îngerul nostru păzitor. Din ceea ce mi s-a spus, eu cred că este altceva, dar această chestiune rămâne deschisă pentru dezbatere. Cred că această parte e un fel de sine înalt. Este interesant. Când iau contact cu această parte, eu mă refer la ea cu termenul de „subconştient", dar nu pare a fi o entitate separată sau o parte separată a unei persoane. întotdeauna subconştientul se prezintă ca „noi". Noi facem asta, noi sugerăm asta, ca şi cum ar fi vorba de un grup, mai degrabă decât de un individ. întotdeauna vorbeşte despre client la persoana a treia cu „el"sau „ea". „El" sau „ea" ar trebui să facă anumite lucruri, ca şi cum entitatea fizică e separată de grup, cel puţin atunci când se află în dimensiunea fizică. în mod invariabil, când personalitatea fizică trece prin experienţa morţii şi ajunge în lumea spiritului, punctul de vedere se schimbă. Imediat devine conştient de faptul că a ajuns „acasă" şi îşi dă seama că viaţa fizică a fost doar un joc, a fost doar o şcoală în care se învaţă lecţii. Lumea spiritului devine mai reală şi spiritele primesc mai multe răspunsuri, iar dacă sunt gata se reunesc cu grupul, ceea ce le aduce o mare bucurie.

Munca mea demonstrează că există o parte mai înaltă din noi care este conştientă de un tablou mai cuprinzător al lucrurilor, de marele plan. Dacă devenim conştienţi de acest lucru, putem folosi această cunoaştere ca să ne creăm realitatea din această viaţă, într-o măsură mai vastă şi mai împlinitoare. Ştim acum că putem comunica direct cu acea parte din noi, care ne ascultă şi doreşte să ne ajute. Diferă oare aceasta de comunicarea noastră cu conceptul de Dumnezeu? Poate că

Dumnezeu nu este complet separat de noi ci este o parte din noi toţi, fiind astfel mult mai accesibil.

SECŢIUNEA 8

NE SCUFUNDĂM ÎN PROFUNZIME

Capitolul 27

Visătorul visează visul

Am făcut această sesiune într-o săptămână de sesiuni private la un motel din Eureka Springs, Arkansas, în luna februarie 2002. Charles era un asistent medical care lucra la un spital dintr-un oraş din apropiere. Avea probleme de natură fizică, asociate cu obezitatea. Aceasta era problema sa principală. Dar una din întrebările pe care a vrut să le pună s-a referit şi la scopul său în această viaţă. Aceasta este cea mai des întâlnită întrebare pe care o pun oamenii, atunci când vin să mă întâlnească. Acum câţiva ani, USA Today a făcut un sondaj printre oamenii „obişnuiţi", nu doar printre cei interesaţi de metafizică. Li s-a pus întrebarea: „Dacă aţi avea acces la o putere supremă, ce întrebare aţi pune?" Sondajul a arătat că cea mai des întâlnită întrebare a fost: „De ce mă aflu aici?
Ce trebuie să fac în această viaţă?" Se pare că toată lumea este preocupată de această chestiune.

în timpul sesiunii, Charles a accesat două vieţi trecute care l-au ajutat să explice anumite probleme din viaţa prezentă. în prima viaţă accesată, era un soldat roman în armata lui Alexandru cel Mare, care a invadat Egiptul şi a cucerit Cairo. Au intrat cu forţa în Marea Piramidă, printr-o uşă secretă. Aveau ordin să caute o comoară. N-au

descoperit nimic de acest gen. Au presupus că dacă a fost vreodată acolo o comoară, aceasta fusese deja prădară şi dusă în altă parte. Mi s- a părut interesantă această informaţie, pentru că mi-a arătat că oamenii asociau piramidele cu o comoară, chiar şi cu mult timp în urmă. Orice lucru important fusese luat de acolo cu mult înaintea vremurilor noastre moderne. Câţiva ani a făcut parte din forţa de ocupaţie, apoi s-a înecat pe mare într-o furtună, în timp ce traversa Mediterana pe drumul înapoi spre Roma.
Şi a doua viaţă a fost interesantă, dar nu ne-a oferit atât de multe informaţii cum ne-am fi dorit. De această dată era un bărbat care studia cunoaşterea secretă în Munţii Himalaya, în Tibet. A rămas acolo câţiva ani, adunând cât de multe informaţii putea de la maeştri, apoi a revenit în Franţa, unde a împărtăşit ceea ce a aflat cu organizaţia secretă din care făcea parte, probabil Francmasonii, deşi el a spus că era o organizaţie mai veche. Ei erau cei aflaţi în spatele scenei care conduceau guvernele, chiar dacă aceste evenimente se petreceau pe vremea Renaşterii. Populaţia de rând era foarte oprimată, iar atunci când el a devenit conducătorul acestui ordin, a vrut să aducă învăţătură oamenilor de rând, pentru ca aceştia să aibă o viaţă mai bună. Acesta a fost scopul original al ordinului pe care îl conducea, să îmbunătăţească viaţa oamenilor, dar de-a lungul timpului scopul a fost deturnat şi organizaţia a balansat de partea întunericului, devenind obsedată de putere. Apoi puterea a fost copleşită de lăcomie. A trăit peste o sută de ani şi a împărtăşit o mare parte din cunoaşterea sa cu alţi oameni. După ce a murit, i-am rugat personalitatea să plece şi am integrat înapoi în corp personalitatea lui Charles, chemând subconştientul ca să răspundă la întrebările lui Charles. De această dată subconştientul a intrat într-o discuţie argumentativă, ceea ce era neobişnuit, fiindcă de obicei subconştientul este foarte cooperant.

D: Pot să vorbesc cu subconştientul lui Charles?

C: Vrei să spui cu partea care visează?

D: (Eram derutată) Partea care visează? Tu care parte eşti?

C: Sunt Suprasufletul, ai putea spune. Sunt şi Suprasufletul tău, în aceeaşi măsură. Noi suntem. Noi suntem, da.

D: Dar sunteţi separaţi de conştiinţa persoanei.

C: Bineînţeles că nu. Nu, nu.

D: Partea cu care vorbesc de obicei are răspunsurile referitoare la problemele fizice şi de obicei este subconştientul. Numeşti asta partea care visează? Ce înseamnă asta?

C: Chiar acum tu visezi. Chiar acum tu eşti visătorul. Chiar acum tu eşti. Dar trebuie să te întorci la noi, pentru că noi suntem „eu, noi, totul". Apoi ne scurgem ca plasticul într-o matrice, ca să folosim un exemplu cunoscut ţie. Aceasta este Dolores. Dar nu este plastic. Este un fluid, care pare să se întărească. Asta se întâmplă doar când cobori în timp. Apoi curge înapoi la originea sa, apoi curge din nou într-o matrice. Se împinge şi îşi forţează în afară ieşirea printr-o deschizătură mică (definiţia cuvântului „extrude" din limba engleză, în dicţionar).

C: Această matrice ar putea fi numită „Dolores". în fiecare moment, tu curgi între matricea aceasta şi altă matrice şi intri în diverse părţi fără formă, care suntem „noi". Tu ştii asta. Da, ştii asta.

D: Acestea sunt concepte dificil de înţeles pentru minţile noastre umane.

C: Dar acum tu nu vorbeşti cu o minte umană, deci nu trebuie să îţi faci griji.

D: Ei bine, cred că îmi fac griji.

C: O parte din tine îşi face.

Toate acestea deveneau foarte derutante. Nu eram obişnuită să vorbesc cu o parte a persoanei atât de contradictorie. M-am hotărât să îmi redirecţionez întrebările către ceea ce dorea Charles să descopere, în speranţa că voi putea câştiga cooperarea acelei părţi din el.

D: Care este scopul lui Charles în viaţa curentă?

C: Să schimbe visul.

D: Ce vrei să spui?

C: Visătorul visează visul. El poate să schimbe visul. îl poate îmbunătăţi.

D: Cine este visătorul care visează visul?
C: Cel care visează visul în această realitate.

D: Şi crezi că visul ar trebui schimbat?

C: A venit vremea. Cum a mai fost şi înainte.

D: Vrei să spui să fie schimbat de către visător, adică de conştiinţa de masă sau ce anume? încerc să înţeleg ce spui. Visătorul care visează visul.

C: Există un visător care visează acest vis.
Este doar unul.

D: Este o persoană sau ce este?

C: Mai degrabă o conştiinţă. Nu este personificat. Este... un fel de conştiinţă. Cu toţii visăm visul.

D: Ca parte a conştiinţei?
C: Da. Cu toţii credem că soarele răsare şi apune. Visătorul visează acest vis.

D: în realitatea în care ne aflăm, vrei să spui?

C: Da. Visul acestei realităţi.

D: Dar ea devine reală, pentru că suntem cu toţii în ea.

C: Afirmaţia este corectă, dar fiecare individ îşi poate visa şi propriul său vis individual. Visează de exemplu că este un om de afaceri sau un doctor sau un avocat. Acesta este visul din interiorul visului.

D: Aceasta este realitatea sa. C: Corect.

D: Dar visătorul care visează visul cel mare, acesta este o conştiinţă mult mai mare? Este o conştiinţă mult mai puternică?

C: Afirmaţia este corectă.
D: Dar ar fi greu de schimbat lucrurile, dacă este ceva atât de mare.

C: Asta este adevărat.

D: Această conştiinţă, visătorul care visează visul, este asemenea conceptului nostru de Dumnezeu? (Pauză) Sau este diferit?

C: Adevărul este că Dumnezeu nu e... Este doar unul, există doar... Visătorul face să fie real ceea ce toţi ceilalţi cred că este real. Visătorul face ca piatra să se întărească, face ca Soarele să răsară şi să apună. Acesta este visul său. Visele altor oameni de asemenea creează lucruri: de exemplu creează războaie, creează transformări la nivel general, aduc fericire sau tristeţe.

D: Aceştia sunt oamenii care creează aceste părţi din interiorul visului?

C: Corect. Aşa e.

D: Dar nu transformă visul în realitate când fac asta?
C: Afirmaţia este corectă. Da.

D: Aşa cum visătorul visează visul şi asta îl transformă în realitate?

C: Corect. Este visul cel mare.

D: Şi asta creează noi realităţi?

C: Afirmaţia este corectă. Dar există o singură realitate. Există doar una.

D: Am auzit că ne putem crea propriile noastre realităţi. (Da) Asta vrei să când... Mă gândeam că visătorul este ca o conştiinţă mai mare.

C: Afirmaţia este corectă.

D: Mă tot gândesc la Dumnezeu. Poate conceptul nostru de Dumnezeu nu este corect.

C: Noi suntem Dumnezeu. Cu toţii suntem Unul.
D: Asta e adevărat. Am mai auzit asta. Dar dacă conştiinţa, visătorul, visează visul şi îl creează, atunci ceea ce se creează rămâne, nu-i aşa? Se solidifică şi devine fizic?

C: Afirmaţia este corectă. Da.

D: Mă gândeam că visătorul se trezeşte în final.

C: Afirmaţia este corectă.

D: (Râs nervos) Şi apoi ce se întâmplă?

C: Ce se întâmplă când dormi?

D: Vreau să spun, ce se întâmplă cu ceea ce a creat în visul său?

C: Când adormi, nu mergi în altă realitate?

D: Asta e adevărat, dar apoi te trezeşti şi acea realitate există în continuare?
C: Este la fel de reală ca şi cealaltă realitate. Este o formă diferită de visare. Tu numeşti asta realitate? Aceasta unde te afli acum? Este un vis sau o realitate?

D: Ei bine, noi credem că este realitatea noastră şi fiinţăm în ea.

C: Dar oare nu visezi aici, aşa cum visezi şi în locul celălalt?

D: (Râde) Noi nu ştim asta. întotdeauna suntem prinşi într-o enigmă. Oricum, visătorul care a visat tot ce se întâmplă acum... Când el se trezeşte, realitatea noastră încetează să existe sau continuă să existe?

C: Continuă să existe.

D: Pentru că el i-a dat viaţă?

C: Cu toţii i-am dat viaţă.

D: Şi celelalte scântei şi suflete i-au dat putere şi au creat această realitate. Asta vrei să spui?

C: Corect, apoi te întorci la întreg. Dar de fapt nu l-ai părăsit niciodată.

D: Deci îl ajutăm să devină o realitate şi fiecare din noi îşi aduce propria sa contribuţie. (Da) Dar la o scară mai mare, visătorul visează şi alte vise?

C: Vise mai mici, în lipsa unui termen mai bun, care sunt suficiente şi care pot schimba visul cel mare al visătorului. Atunci se poate schimba. Când conştiinţa face un salt. Un salt înainte, sau poate fi o cădere înapoi. Depinde de locul în care te afli în timp. De exemplu în Evul Mediu, visătorul a schimbat visul.

D: Deci este vorba de o conştiinţă uriaşă. Este mai mult decât putem înţelege noi?

C: Oh nu, este doar visătorul.

D: Care a creat toate astea.

C: Da, cu toţii suntem visători.

D: Atunci cu toţii facem parte din el. (Da) încerc să înţeleg. Dacă este atât de mare, atunci n-ar trebui să fim capabili să-l înţelegem.
C: Putem înţelege orice.

D: Aceasta este conştiinţa din care facem cu toţii parte? (Da) Şi revenim la ea.

C: Da, este doar una.

Asta părea a fi precum conceptul despre care am mai vorbit şi în altă parte în această carte, care spune că provenim cu toţii din Sursă şi ne-am separat de ea ca să îndeplinim diferite misiuni care ne-au fost atribuite. Avem multe aventuri şi lecţii de învăţat de-a lungul drumului, înainte de a reveni acasă. Această creare a realităţii prin mintea de grup este similară activităţii lui Jerry (Capitolul 25). Seamănă cu ce a creat el în grupul său. Pare a fi vorba de acelaşi concept, prezentat în termeni diferiţi.

Asta face parte şi din ceea ce se va întâmpla când vom ascensiona în Noul Pământ? Conştiinţa de masă hotărăşte când a venit timpul să schimbăm visul?

D: Realitatea pe care am creat-o cu toţii continuă să existe. (Da) Pentru că am făcut-o să fie solidă, i-am dat formă? (Da) Şi atunci când revenim cu toţii acasă, ai spus că are loc un salt al conştiinţei. (Da) Care transformă visul în alt vis. (Da) Şi când facem asta, creăm altă realitate, un alt vis. Şi toată lumea este implicată?

C: Da. Nu atât de mult în crearea sa, cât în ducerea sa mai departe.

D: Este vorba de a duce mai departe şi a transforma visul?

C: Da, acesta creşte ca o plantă.

D: Am auzit că ne pregătim să facem un salt al conştiinţei. Atunci se va întâmpla asta? (Da) Dacă destui oameni doresc să schimbe visul în care suntem prinşi acum cu războaie şi negativitate? (Da) Atunci vom face un salt al conştiinţei. (Da) Simt că nu descriu lucrurile foarte bine, pentru că mă gândesc la visător ca fiind asemenea lui Dumnezeu, ca o conştiinţă de masă.

C: Afirmaţia este corectă.

D: Atunci în final toată lumea abandonează visul şi se întoarce la a fi visător? Se întoarce la conştiinţa care a creat totul?

C: Afirmaţia este corectă, da. O ia de la început. Un alt vis. Este ciclic. Ca atunci când te trezeşti în fiecare dimineaţă. Atunci ce se întâmplă cu visul tău? Tu ce crezi? Crezi că a dispărut?

D: Da. Când te culci noaptea următoare, este alt vis. Foarte rar te întorci la acelaşi vis.

C: Afirmaţia este corectă.

D: Dar multe din visele noastre nu au nici un sens.

C: încearcă să le înţelegi. (Râde)

D: Sunt pline de un simbolism pe care noi nu înţelegem cum să îl aplicăm la viaţa noastră de zi cu zi.

C: Este o lume diferită.

O lume diferită cu reguli diferite, care guvernează ce se petrece acolo. Lumea noastră fizică de pe Pământ este un loc unde regulile şi limitările se aplică în mod strict. De asta alegem să trăim aici într-un corp fizic, pentru ca să învăţăm lecţiile din cadrul acestor limitări. Pentru că nu avem amintirea vieţilor noastre trecute din alte dimensiuni spirituale şi fizice, ne-am obişnuit să credem că totul are limitări. Astfel încât nu putem percepe lumile lipsite de limitări. Aşa cum s-a văzut în această carte, există multe alte dimensiuni şi realităţi pe care le putem experimenta (când am adunat suficientă cunoaştere), unde fiinţele sunt făcute din energie pură. Unde nu mai avem limitarea unui corp fizic. Aceste fiinţe pot crea orice doresc, dintr-un corp care cuprinde mediul înconjurător. Ele au un control complet asupra mediului înconjurător. Chiar şi aşa, multe fiinţe au ales (sau au fost trimise) să experimenteze viaţa în lumea noastră limitată şi plină de constrângeri. Aceşti oameni sunt adesea nefericiţi

şi tânjesc să revină la viaţa lor de libertate deplină. La fel este şi atunci când intri în lumea visului. Cât te afli în stare de visare nu mai există reguli, nu mai există limitări. Poţi crea orice, se poate întâmpla orice. Avem controlul a tot ce este şi putem crea ceea ce dorim să experimentăm. Oamenii care au vise lucide îşi dau seama repede că visează şi pot să schimbe visul, dacă doresc. Ei înţeleg că au control asupra celeilalte lumi în care intrăm în fiecare noapte, atunci când dormim. Mi s-a spus de multe ori că nu vom fi niciodată capabili să înţelegem toate astea, atâta timp cât suntem încă închişi într-un corp fizic. Se pare că starea de visare nu este o simplă stare de fantezie, care se evaporează atunci când te trezeşti. Fără să ştim, am creat o lume care rămâne undeva şi continuă să existe acolo. Acest lucru corespunde ideii că gândurile noastre sunt foarte puternice; ele sunt de fapt ca nişte lucruri propriu- zise. Odată gândite, ele există pentru totdeauna. Acesta este modul prin care creăm realitatea, ghidându-ne şi organizându-ne gândurile, dorinţele şi visele, apoi focusându-le şi direcţionându-le, până când devin realitate.

D: O altfel de lume, vrei să spui? (Da) De asta avem probleme cu înţelegerea viselor noastre. Ne creăm propria noastră lume individuală în fiecare noapte, când dormim ?

C: Da, aşa facem.

D: Dar lumea viselor este adesea plină de simboluri care nu au nici un sens pentru mintea noastră din starea de veghe.

C: Ele trebuiesc doar înţelese. Dacă te focusezi pe ele, le vei înţelege.

D: Noi credem că visele încearcă să ne spună ceva, prin intermediul simbolurilor.
C: Aşa este. Concentrează-te asupra lor şi vei înţelege.

D: Dar când ne trezim şi revenim în această realitate, doar ea are sens pentru noi. (Da) Dar în fiecare noapte intrăm într-o lume diferită, pe care am creat-o. (Da) Această lume din starea de vis continuă să existe?
C: Sigur că da! Este doar diferită... Când adormi noaptea, ce garanţie ai că te vei trezi în dimineaţa următoare?

D: Noi aşa credem că vom face.

C: Dar dacă îţi moare corpul în somn?

D: Ei, asta s-a mai întâmplat cu unii oameni.

C: Da. Ce este în cer, aşa este şi pe pământ.

D: Atunci dacă îţi moare trupul mergi în lumea spiritului, nu-i aşa? (Da) Care este diferită de lumea visului. Nu-i aşa?

C: Adevărat.
D: Şi atunci vei înţelege că nu mai visezi. Că ai intrat în lumea spiritului.

C: Eşti sigură că vei înţelege?

D: Cred că vei înţelege. (Charles râde) Oamenii mi-au povestit cum este în lumea spiritului. Pare a fi un loc diferit.

C: în comparaţie cu acesta.

D: Da. Toţi o descriu în acelaşi fel şi comparată cu lumea visului pe care o vizităm noaptea, pare a fi altceva. (Da) Poate fi destul de derutantă. Pentru minţile noastre, oricum. Dar eu întotdeauna caut să aflu mai multe informaţii. Este în regulă dacă împărtăşesc cu alţi oameni aceste informaţii, prin munca mea?

C: Da, da.

D: întotdeauna caut să explorez lucruri diferite la care nu ne-am mai gândit, deşi îmi dau seama că probabil nu le vom înţelege. Poate că mai târziu, cineva va reuşi să ducă mai departe aceste idei şi să le exploreze.
C: Sunetul este modul prin care Dumnezeu a rostit visul, dându-i realitate prin creaţie. Lumea a început prin sunete.

Aşa se spune şi în Biblie. Se spune că Dumnezeu a rostit cuvântul şi aşa a apărut lumea. „Şi Dumnezeu a spus: Să fie lumină. Şi s-a făcut lumină.” (Geneza 1:3) Fiecare pas al procesului de creaţie devine realitate, când vorbeşte Dumnezeu.

în altă sesiune, o femeie pe care vreau să o numesc „Barbara”, a dorit să exploreze unele evenimente care crede ea că s-au produs când a experimentat ieşirea din corp. A experimentat cum a trecut prin tunele şi astfel de lucruri. întruna din aceste experienţe, a ajuns într-o altă perioadă de timp. Părea a fi mai degrabă o intrare în alte dimensiuni prin portale temporale, ceea ce s-a dovedit a fi parţial adevărat. Subconştientul a spus: „Este vorba de o amintire. Este o amintire a spaţiilor care se interconectează.”

D: Pare destul de derutant. Pare a fi ceva din trecutul nostru, aşa cum îl cunoaştem noi.

B: Nu există trecut.

D: Aşa a crezut şi ea, iar când a revenit, a fost derutată. Oamenii din cealaltă experienţă au avut senzaţia că ea nu trebuia să se fie acolo.
B: Este doar o conectare la un loc diferit. Nu i-a făcut nici un rău, doar i-a stârnit curiozitatea.

într-o altă experienţă de-a Barbarei legată de ieşirea din corp, s-a regăsit într-un parc unde ţinea o prezentare în faţa oamenilor. Unul din ei a spus că îi plăcea să vină în parc, pentru că în celălalt loc era într-un scaun cu rotile. Am întrebat-o ce s-a întâmplat în celălalt timp.

B: Ei au luat-o.

D: Cine a luat-o?

B: Minţile lor. Minţile lor au preluat controlul asupra ei. Mintea ei este în minţile lor. Minţile tuturor celor care gândesc.

D: Dar unde se află aceştia?

B: în altă parte.

D: Minţile din parc au adus-o aici? (Da) Ea face deseori astfel de călătorii? (Nu) Pentru că totul i s-a părut familiar.

B: întotdeauna este acelaşi lucru. Minţile creează.

D: Minţile lor creează acest loc şi merg cu toţii acolo?

B: Da. Este o comunicare prin conectarea cu celălalt spaţiu.

Acestea nu erau minţile oamenilor pe care îi cunoştea Barbara în viaţa sa prezentă, dar îi cunoştea la un alt nivel. De asta îi păreau cunoscuţi.

D: La fel se petrec lucrurile şi în lumea spiritului, când mergem acolo după ce murim, după ce părăsim corpul fizic?

B: Nu, acolo este diferit. Ceilalţi creează realitatea. Este mijlocul unui tunel, unde unii oameni intră printr-un capăt şi alţii intră prin celălalt capăt. Se întâlnesc, îşi creează mediul înconjurător şi stau acolo o vreme.

D: Dar ea a spus când a revenit, că totul era foarte puternic. Ce s-a întâmplat acolo?

B: Ea este foarte încăpăţânată.

D: (Râde) Şi asta a făcut-o să revină în acest corp, în această realitate? (Da)
Asta se întâmplă când cineva visează noaptea? Mergem în locurile pe care le creează minţile noastre?

B: Mergem în locurile create de minţile asemănătoare nouă. Da.

D: Dar întotdeauna revenim în acest corp, nu-i aşa?

B: Da. Există o comunicare, dar nu la un nivel conştient. La un alt nivel. Sunt multe case, cu multe nivele. Şi uneori mergi în cele care sunt create de minţi asemănătoare cu a ta.

D: Asta se întâmplă des?

B: Nu prea des.

D: Dar de obicei nu ne mai amintim, cum a făcut ea. Ea şi-a amintit multe lucruri, nu-i aşa?

B: Şi-a amintit prea multe. Are o memorie foarte bună.

Această întâmplare seamănă cu grupul care îşi crea realitatea, despre care vorbea
Charles. Visătorul care visează visul.

Băştinaşii nu au probleme ca să accepte aceste chestiuni metafizice,

în comparaţie cu oamenii din civilizaţiile moderne. De exemplu aborigienii din Australia au credinţe care explică problema creaţiei, spunând că visătorul a visat lumea şi a făcut-o astfel să existe. Ei spun că primul vis al visătorului a creat elementele: focul, pământul, aerul şi apa. Apoi a mers mai departe din acel punct. El s-a plictisit de noua sa creaţie şi a continuat să creeze alte lumi. De asemenea ei cred că lumea adevărată nu este pe Pământ, ci în lumea spiritului. Ei numesc această viaţă pe Pământ „Timpul Visării", ca şi cum nu ar fi „real". Aşa încât ei se bucură când moare cineva, pentru că ştiu că părăseşte Timpul Visării şi se întoarce acasă. Conceptele care pe noi ne derutează total, sunt acceptate de ei cu mare uşurinţă.

Uimitorul concept că nimic din vieţile noastre nu este real, că totul este doar o iluzie, a apărut iar şi iar pe parcursul muncii mele. Această idee mă deranjează, fiindcă îmi pune la îndoială conceptul meu de realitate. Totul în viaţa noastră pare a fi real şi solid, de la mediul înconjurător în care trăim, la obiectele din jur pe care le putem atinge şi simţi, la fiinţele pe care le iubim. Dar dacă lucrurile cele mai preţioase şi mai dragi din viaţa noastră sunt doar o iluzie, atunci cum putem percepe realitatea? Mă simt mai bine când mă gândesc la aceste concepte ca la un fel de „acadele". Ceva la care să ne gândim, care consider că este o provocare pentru sistemul nostru de credinţă şi ne împinge mintea până la limita înţelegerii, ceva la care să cugetăm. Dar la sfârşitul zilei este mai bine să punem aceste lucruri la o parte pe un raft şi să spunem: „Interesant. Mi-a pus la încercare sistemul de credinţă. M-a făcut să privesc într-o direcţie nouă. Dar acum vreau să revin la lumea reală." Chiar dacă realitatea noastră este doar o iluzie, este singura realitate pe care o cunoaştem şi trebuie să trăim în ea.

Pentru prima dată după multe vieţi, ne confruntăm acum cu informaţii noi şi diferite. Nimic de genul ăsta nu s-a întâmplat la începutul muncii mele de cercetare. Poate că „Ei” îmi prezintă aceste idei pentru că a venit timpul ca omenirea să-şi expansioneze mintea şi să accepte idei radicale. Poate că a venit vremea şi pentru că noi trecem în masă într-o nouă realitate de o nouă frecvenţă şi vibraţie, iar minţile noastre trebuie să se expansioneze şi să se transforme, ca să accepte lumea nouă şi diferită în care intrăm. Poate că acesta este motivul pentru care ni se oferă aceste provocări, ca să ne transferăm gândirea de la realitatea din jur în care am fost prinşi ca într-o capcană, timp de multe milenii. Dar noua paradigmă şi noul mod de a gândi, vin însoţite de o anumită responsabilitate. Ar fi mult prea uşor să recădem într-o stare pasivă. Am putea spune: „Am să mă las să plutesc prin viaţă şi n-am să-mi fac griji pentru nimic, pentru că nimic nu este real. Totul este o iluzie. Totul este doar un vis. Nu mai contează ce fac, pentru că oricum nu am nici o influenţă asupra lucrurilor.” Atunci ar fi uşor să te relaxezi şi să-ţi contempli buricul, ca în vechile zicători. Ar fi uşor să laşi viaţa să treacă pe lângă tine, fiindcă te-ai retras din ea.

Eu cred că noi am ales să ne aflăm aici în această lume, acum. Odată cu noua înţelegere, vine şi o nouă responsabilitate. Acesta este unul din motivele pentru care ne-am reîncarnat de atâtea ori. Pentru că a durat atât de mult să ajungem să facem lucrurile corect. Ne-am prins în lumea materială atât de multă vreme, încât am uitat de ce am venit aici la început. Acesta este motivul pentru care multe suflete avansate au ales să se reîncarneze aici, ca să ne ajute să trecem în dimensiunea superioară. într-una din cărţile mele, mi s-a spus că motivul principal al reîncarnării pe Pământ este să învăţăm să folosim şi să manipulăm energia. Aşa încât viaţa poate fi o iluzie. Viaţa poate fi doar un vis. Dar este visul nostru, este iluzia noastră. Putem schimba lumea, putem schimba împrejurările din ea, odată ce ne dăm seama ce putere avem. Putem produce miracole, cu adevărat. Putem transfera lumea într-o dimensiunea superioară, realizând un adevărat rai pe Pământ. Acest lucru ar fi de o sută de ori mai productiv, decât să ne relaxăm şi să lăsăm viaţa să treacă pe lângă noi. Folosirea şi controlul energiilor vor avea o mare importanţă în lumea nouă. Ne recuperăm

puteri şi talente de mult uitate, pentru că lumea este în sfârşit pregătită pentru asta. Altfel când vom trece în lumea spiritului, ni se va spune că am avut şansa să schimbăm lumea, dar nu am făcut-o. Asta se va transforma în karma şi va trebui să o luăm iar de la capăt, până când în final vom înţelege ce avem de făcut. Acum se dă drumul în conştiinţa de masă la concepte noi din ce în ce mai complicate, care să pregătească minţile oamenilor să accepte lumea nouă care se apropie. Nu putem rămâne într-o stare de pasivitate dacă dorim să intrăm în noua realitate, în noul vis, în noua iluzie.

Mi s-a spus de multe ori pe parcursul muncii mele, că atunci când ieşim din corp noaptea când dormim sau când ieşim intenţionat îndrumaţi de ghizii noştri, mergem în lumi diferite, aşa cum călătorim şi în planul fizic pe planeta noastră.
O persoană poate reveni în lumea spiritelor pentru a conversa cu ghizii şi a primi mai multe instrucţiuni privitoare la modul în care să abordeze evenimentele din această viaţă. Sau poate accesa sfaturi despre crearea unor evenimente viitoare, pe care a făcut un contract de suflet să le experimenteze. Sau poate fi doar o verificare printr-o vizită „acasă”, pentru a lua contact cu oameni de care nu ne amintim în starea de veghe. (S-a explicat în altă parte din această carte că ieşim din corpul fizic noaptea, când dormim.) Acesta este unul din motivele pentru care bebeluşii nou-născuţi dorm atât de mult. Ei se ajustează la corpul fizic şi se trezesc doar atunci când corpul fizic are nevoie de ceva. Ei mai sunt conectaţi la lumea spiritului şi călătoresc acolo şi înapoi aici, pentru a primi îndrumări. Spiritul nu este complet ataşat la corp, până la vârsta de doi ani. La această vârstă, copiii nu mai dorm atât de mult. Aceasta este şi o explicaţie pentru sindromul morţii subite a bebeluşilor, pe care doctorii nu pot să-l înţeleagă. Uneori când spiritul se află în excursiile sale din lumea spiritului, el hotărăşte (din diverse motive) că nu mai vrea să revină în corp. Poate ajunge la concluzia că împrejurările în

care s-a născut nu sunt potrivite pentru ceea ce dorea să facă şi să experimenteze în această viaţă şi poate că un alt corp în alt mediu, ar fi mai
potrivit. Poate că moartea sa va fi o lecţie pentru părinţi. Poate fi ceva ce trebuiau ei să înveţe, din cauza experienţelor din vieţi trecute şi a conectării lor cu sufletul bebeluşului. Poate că spiritul bebeluşului a rămas prea mult pe partea cealaltă. Poate fi şi un simplu accident, poate nu a revenit la timp. (Deşi mi s-a spus că nu există accidente.) Spiritul trebuie să revină în corp după o anumită perioadă de timp, sau corpul moare. Corpul nu poate trăi fără spirit (sau fără scânteia vieţii).

De asemenea se ştie că bătrânii dorm mai mult dacă sunt bolnavi sau incapacitaţi de boală. Ei călătoresc în lumea spiritului, conversează cu ghizii şi maeştrii şi se pregătesc pentru tranziţia lor acolo. Când spiritul consideră că totul este gata, se hotărăşte să rămână acolo şi nu mai este nevoie de corpul fizic, care oricum s-a uzat până în punctul în care nu mai are rost să fie păstrat în viaţă. în astfel de cazuri persoana moare de obicei în somn, când spiritul se află în călătorie în lumea cealaltă.

Dacă noi suntem doar visători care visează ceea ce percepem ca fiind realitatea noastră, asta ar explica ce spun mulţi din clienţii mei, când îşi retrăiesc viţile trecute. Când trec prin experienţa morţii şi ajung în lumea spiritului, ei privesc înapoi şi spun: „A fost doar un joc, sunt doar roluri pe o scenă. Când mă aflam acolo totul părea atât de complicat şi părea să dureze foarte mult timp, dar văzut de aici, e cât o clipire de pleoape.” Ei consideră că lumea spiritului „este adevărata realitate” şi viaţa din care au plecat este doar o iluzie. Eu personal, prefer să cred că este mai mult decât atât. Noi experimentăm atâta durere fizică şi emoţională în viaţa noastră pe Pământ, încât aş vrea să cred că asta are un sens care rămâne înscris undeva. Mi s-a spus că asta este adevărat, că experimentăm şi învăţăm diverse lecţii, pentru ca informaţiile şi cunoaşterea adunate să fie returnate apoi lui Dumnezeu. Vieţile noastre bune sau rele, sunt apoi înregistrate într-o arhivă uriaşă sau o bibliotecă, unde rămân pe veci. Oare ne-am trăi

vieţile în alt mod dacă am şti că totul este înregistrat, că este literalmente sculptat în piatră pentru eternitate?

Una din fiicele mele a lucrat ca asistentă într-un spital, apoi într-o clinică
particulară de îngrijire a bolnavilor, timp de mulţi ani. Ea a relatat povestea unui bătrân ţintuit la pat, care avea multe dureri fizice. Familia sa ştia că el este pe moarte şi au privit moartea sa ca binecuvântare, când s-a întâmplat. Bătrânul îşi petrecea cea mai mare parte a timpului dormind. I-a spus fiicei mele că de fapt călătorea în afara trupului şi nu mai simţea atunci nici o durere. Călătorea literalmente, atunci când dormea. îşi construia o casă frumoasă în lumea spiritului. El ştia că atunci când casa va fi gata va rămâne acolo, şi viaţa sa din planul fizic va înceta. A murit liniştit în somn într-o noapte, iar fiica mea mi-a spus; „Cred că şi-a terminat casa şi s-a mutat în ea."

Am presupus că îşi construia casa în lumea spiritului, pentru că acolo putem crea orice dorim. Dar poate că o construia în lumea visului, unde spiritul poate să existe de asemenea. în această sesiune mi s-a arătat că cele două lumi sunt diferite, deşi seamănă în multe privinţe. Dacă totul este doar o iluzie, cum ne vom da seama? Oare ce este realitatea? Dacă noi suntem doar personaje care joacă roluri pe o scenă dintr-un vis al unui visător mai mare, ce se întâmplă când „el" sau „ea" se trezeşte? Sunt teorii interesante la care să cugeţi, dar îmi dau dureri de cap. Prefer să le las la o parte pentru „gânditorii" care doresc să exploreze aceste teorii complexe. în ceea ce mă priveşte, mi-am făcut datoria mea de reporter şi am înregistrat în scris ceea ce am descoperit. Acum vreau să revin la iluzia mea. Corpul meu are necesităţi fizice şi în acest moment aceasta este realitatea mea. Pot să opresc durerile de cap ale bietului meu creier orientându-mă spre lucruri mai concrete şi mai practice decât cele de care se ocupă filozofii şi sihastrii din peşteri.

Capitolul 28

O altă alternativă pentru fenomenul Walk-in

(Cel ce intră)

Sesiunile mele conţin multe lucruri şi uneori este dificil de ştiut în ce secţiune să pui informaţiile. Am încercat să identific tema principală a informaţiilor, mai degrabă decât să le desfac în bucăţi, iată un astfel de exemplu. Capitolul de faţă conţine informaţii despre extraterestri, dar este vorba despre un concept diferit. Conţine informaţii despre o versiune diferită de Walk-in (Cel ce intră). Am hotărât să includ acest fragment în această secţiune despre diferite faţete ale sufletului. Există referiri şi în alte capitole, unde pot fi găsite informaţii similare. Totul în această carte face referiri în text, înainte şi înapoi.

Această sesiune privată s-a făcut în luna februarie 2002, când am stat într-un motel din Eureka Springs, Arkansas. Am dedicat atunci o perioadă de timp unor sesiuni private, lucrând cu oameni din zonă: din Arkansas, Missouri, Kansas şi Oklahoma.

De multe ori în ultimii ani mi s-a aruncat câte o informaţie sau un concept nou printr-unul din clienţii mei. Apoi apărea un alt client şi conceptul cel nou era extins. Era ca şi cum cineva sau ceva din partea cealaltă a realităţii îmi monitoriza sesiunile şi hotăra ce fel de informaţii să mi se mai ofere data viitoare. „Ei” par a fi conştienţi de ce mi se oferă în fiecare sesiune, pentru că „Ei” ştiu întotdeauna ce

fac eu, mă cunosc foarte bine. De câteva ori către sfârşitul unei sesiuni mi-au spus: „Iată următoarea informaţie de care ai nevoie în carte” sau „Ai spus că eşti gata să primeşti următorul concept. Iată-l!” Asta nu este întâmplător şi tot ce fac eu intenţionat, de asemenea nu este la întâmplare. Totul este ca piesele dintr-un puzzle. Informaţiile vin prin oameni de pe toată planeta care nu se cunosc între ei şi nu ştiu ce informaţii am adunat eu de la alte persoane. Uneori mi se oferă un fragment de la cineva din Statele Unite, apoi apare cineva din Anglia sau Australia, care extinde aceste informaţii. Aşa încât am senzaţia că aş fi monitorizată de cineva care se află într-o poziţie înaltă, de unde vede tot ce fac eu şi cunoaşte toţi oamenii cu care lucrez. Asta s-a întâmplat atât de des încât nu mă mai surprinde şi mă simt confortabil cu oricine ar conduce spectacolul.

Următorul caz este un exemplu care demonstrează ceea ce spun. Făceam sesiuni private la Eureka Springs, când am primit un fragment de informaţie despre „Copiii Stelari” sau “Voluntarii Speciali”, care sunt protejaţi de acumularea de karma. Am primit aceste informaţii de la Aaron, inginerul de la NASA. Apoi Bobbi a venit să facă şi ea o sesiune cu mine şi această idee a fost atunci extinsă. Apreciez foarte mult ajutorul oricui supraveghează operaţiunea şi îmi oferă informaţii. „Ei” înţeleg, la fel ca şi mine, că a venit timpul ca oamenilor de pe Pământ să li se prezinte anumite informaţii. Desigur, „Ei” mi-au spus de multe ori că nu voi putea niciodată să primesc toate informaţiile, pentru că mintea noastră nu ar putea să le facă faţă. Aşa încât ni se prezintă comparaţii şi exemple care să ilustreze lucrurile cât mai bine posibil, ţinând seama de constrângerile minţilor noastre limitate.

După ce Bobbi a intrat în transă, a coborât de pe nor şi a văzut că se află într-un peisaj de deşert dezolant. Era un băştinaş aproape gol care căuta cu disperare mâncare pentru familia sa. Grupul său de băştinaşi trăia în peşteri după ce fusese alungat de pe pământul său de către omul alb. “Ei vor să controleze totul. Vor să cucerească totul şi cred că noi nu valorăm nimic.” Băştinaşii îşi cultivau hrana pe câmp, dar acum au fost obligaţi să devină căutători de mâncare (de

animale micuţe, salamandre şi insecte). Pur şi simplu mureau de foame şi el simţea că are o mare responsabilitate să găsească mâncare pentru ai săi. „Preocuparea noastră principală este supravieţuirea. Ne este foame. Simt foamea în stomac.” Bărbatul simţea că îşi asumase o responsabilitate atât de mare încât prefera să nu mănânce el, ca să mănânce ceilalţi. „Simt cum mă doare burta de foame.”

în cele din urmă a murit, din cauza lipsei de hrană. Deşi s-a sacrificat pentru ceilalţi, simţea că i-a dezamăgit. Simţea cum îl copleşeşte responsabilitatea şi de asemenea îi părea rău că moare, pentru că îi părăsea fără sprijin pe ceilalţi şi nu mai putea să îi ajute să găsească de mâncare. A trebuit să îl conving că a făcut tot ce era omeneşte posibil.

El a spus: „Este vorba despre hrană, despre faptul că nu primesc destule substanţe nutritive pentru corpul meu. Simţeam că trebuie să mă sacrific pentru ceilalţi. Dar dacă mi-aş fi păstrat puterea, aş fi putut să îi ajut să găsească hrană. I-am dezamăgit. îmi dau seama acum că în primul rând ar fi trebuit să am grijă de mine însumi, dar n-am făcut asta. Aş fi fost mai valoros pentru ei dacă aş fi avut grijă de mine şi m-aş fi hrănit. A fost o viaţă foarte grea, cu provocări mari.”

D: Ce ai învăţat din această viaţă?

B: Am învăţat că nu trebuie să mă sacrific neapărat pentru ceilalţi. Am greşit făcând asta. Mă simţeam responsabil pentru călătoria lor şi nu mi-am dat seama că ar fi trebuit să-i las să-şi asume propriile lor responsabilităţi. Este vorba despre co-dependenţă. Sistemul meu digestiv a fost dat peste cap, din cauză că nu am primit hrana necesară. întotdeauna simţeam că nu este destulă mâncare.

I s-a explicat lui Bobbi că i s-a arătat această viaţă, ca să o ajute să îşi explice problemele de sănătate cu care se confruntă în viaţa prezentă, legate de sistemul său digestiv.
Pentru că acea viaţă a fost atât de scurtă, am avut timp să explorăm încă una. I- am spus să meargă înainte sau înapoi în alt timp şi loc, unde se află ceva ce avea nevoie să vadă.

B: Tot revin la o perioadă din această viaţă, când eram fetiţă.

Uneori clientul alege să meargă la un eveniment care s-a petrecut în viaţa prezentă, fiindcă acolo este ceva ce trebuie explorat. De obicei este ceva ce mintea conştientă a uitat, sau nu a cunoscut niciodată. Subconştientul aduce la suprafaţă aceste lucruri, dintr-un anumit motiv. Poate că era ceva ce Bobbi avea nevoie să descopere, aşa că am hotărât să o las să meargă acolo, mai degrabă decât să meargă într-o viaţă trecută.

B: Simt o oarecare rezistenţă în a merge acolo. Mă simt singură. Sunt speriată.

D: Dar nu erai singură, nu-i aşa? Aveai o familie mare.

Bobbi avea doisprezece fraţi şi surori, dar era tratată urât, la fel ca şi ceilalţi membri din familie, de părinţii lor care erau copleşiţi de muncă şi nu mai erau capabili să arate afecţiune. Bobbi avea o soră geamănă, singura persoană cu care crease o legătură de afecţiune în copilărie.

B: Simt că nu le pasă de mine. Sora mea este acolo. Şi ea se simte la fel. Mă simt singură, foarte singură.

D: Ce perioadă a vieţii vezi?

B: Când eram foarte mică. Ne aflăm pe uliţa pe care locuiam. Suntem doar sora mea şi cu mine... şi câinele nostru.

D: Deşi aveai o familie mare şi pe sora ta alături, te simţeai singură.

B: Aha! Unii din ei au dispărut când m-am născut. Era o familie atât de mare! Iar eu eram atât de mică. Văd această casă în care locuiam şi mai văd şi cealaltă casă. Sunt două case. (Pauză) Văd ceva pe cer. De asta sunt speriată. Este o lumină pe cer.

D: Ai spus că sora ta se află cu tine şi este şi un câine?

B: Nu o văd cu mine acum. Sunt singură. Este o lumină pe cer, care mă sperie. Nu ştiu ce este. (Vorbeşte în şoaptă) Nu ştiu ce este, e doar o lumină strălucitoare. (Vorbeşte în şoaptă) Nu ştiu ce este.

D: Simţi că trebuie să te închizi în casă?

B: (Cu o voce emfatică) Nu! Nu-mi place casa aia! Nu vreau să merg acolo. Acolo mă simt singură. Nu-mi place acolo. Vreau să stau afară. Mă simt mai în siguranţă afară.
D: Ce se întâmplă când te uiţi la lumina aceea?

B: (Vorbeşte în şoaptă) Ea se apropie. Nu mai este atât de înspăimântătoare, este altfel. Nu mai sunt speriată, sunt doar curioasă, fiindcă lumina se simte mai bine acum. (Vorbeşte atât de şoptit, încât abia se aude. Abia se disting sunetele pe banda de magnetofon). Fac un salt înapoi! (Vorbeşte mai tare) Văd ceva în lumină. Este cineva în lumină. Mă simt ca şi cum m-ar trage în sus. Deodată văd această fiinţă în lumină. Şi următorul lucru pe care îl ştiu este că nu mai sunt pe pământ.

încercam să o calmez ca şi când aş fi vorbit cu o fetiţă, fiindcă aşa se exprima, ca un copil. Preluase toate caracteristicile unui copil, ceea ce înseamnă că retrăia evenimentul exact aşa cum s-a întâmplat.

B: Ţin ochii închişi. E ca şi cum nu aş vrea să văd ce se întâmplă. Simt că mă atinge cineva. încă mai sunt speriată. Stomacul meu... O simt în stomac.

D: Vrei să deschizi ochii şi să vezi ce se întâmplă?

B: Da, aşa cred. Atingerea nu este neplăcută. Văd fiinţa asta în faţa mea. E fiinţa pe care am văzut-o înainte, cu păr blond ca o pată de lumină. Dar în mintea mea conştientă, avea mai mult păr. Nu era atât de peticit. Este mama mea. Mama mea. (Este copleşită de emoţii)

D: De unde ştii asta?

B: (Cu indignare) întotdeauna îţi cunoşti propria mamă!

D: Ce sentimente ai?

B: (Copleşită de emoţii, e gata să plângă) Da, da!

D: Sora ta este cu tine, sau eşti singură?

B: (încearcă să nu plângă) Sunt singură acum.

D: Poţi să vezi unde eşti ?

B: (Vorbeşte ca şi cum şi-ar acoperi gura cu mâna, ca să nu se audă ce spune.) Pare a fi o cameră. Eu sunt întinsă pe o masă. (Repetă ultimele două propoziţii) Şi mă ridic.

Mai târziu după această sesiune, Bobbi mi-a trimis o scrisoare în care a încercat să explice unele din lucrurile care s-au petrecut în timpul acestei sesiuni. „Tocmai fusesem luată pe navă şi îmi amintesc cum stăteam întinsă şi aşteptam să o văd pe Mama. Avea petice blonde de păr. Visasem despre această femeie, dar nu ştiam cine este. M-ai întrebat de unde ştiu că era Mama mea. îmi amintesc că m-am indignat, fiindcă toată lumea îşi cunoaşte propria Mamă şi întrebarea mi s-a părut prostească atunci. Cum să nu ştii cine este mama ta? Acum îmi vine să râd de această reacţie puternică, care a validat acea experienţă pentru mine.”

Experţii ar putea spune că fetiţa avea o fantezie despre o altă mamă cu care să o înlocuiască pe mama sa, care avea un comportament

foarte rece fiindcă era copleşită de muncă şi nu mai avea timp pentru ea. Dar dacă ea ar fi creat o fantezie în care să inventeze o altă mamă, de ce ar fi pus-o la bordul unei nave spaţiale?

Acest caz este similar cu un alt caz din cartea Custozii, unde o fetiţă este vizitată de tatăl său „adevărat”. Când acest lucru a început să creeze probleme în copilăria ei, extraterestrii i-au spus că el nu mai poate veni şi i-au fost şterse aceste amintiri, din memoria sa conştientă. Oare acesta era un caz similar, în care amintirile rămâneau doar sub forma unor vise ciudate?

B: (Copleşită de emoţii) Mă simt atât de bine să fiu cu ea. Unde ai fost?! Iar ea îmi răspunde: „Ai o misiune de îndeplinit. Eşti aici cu o misiune, Bobbi. Ştii asta.” Ea spune: „Tu ştii ce este Pământul. Ştii că nu este real. Ştii că este plin de iluzii. Ştii cine eşti. Ştii că eşti copilul meu. Ştii că eşti separată cu ei, dar în acelaşi timp eşti şi întregul. Ştii că nu eşti limitată. Ştii toate aceste lucruri. Am venit aici să te ajut să-ţi aminteşti aceste lucruri. Sunt alături de tine.” Ea spune: „Sunt întotdeauna alături de tine”. Nu este vorba numai despre mine, este vorba despre noi. Iar noi, cred eu, suntem ea. Ea este aici. Ea mă ajută. Ea spune: „Noi suntem cu tine. Noi suntem cu tine. Noi suntem întotdeauna cu tine.” Ea spune: „Ce te face să crezi că nu te vom ajuta? întotdeauna te ajutăm.” Mă simţeam atât de singură. Văd nişte foarfece. Ea spune: „A trebuit să tăiem coarda, ca să-ţi trăieşti viaţa pe Pământ. A trebuit să tăiem corzile, ca să poţi fi o fiinţă umană. Dar tu nu eşti om. Doar ai această experienţă umană, fiindcă înveţi prin ea. Eşti la şcoală şi înveţi, iar noi te ajutăm.”

D: Ai spus că ea este mama ta adevărată. Nu te-ai născut într-un corp uman, ca bebeluş?

B: Nu, nu am venit aşa. Nu eram eu acolo.

D: Nu erai bebeluş, cu sora ta geamănă?

B: Nu. Aici există o deosebire.

D: îţi poate explica această deosebire?

B: Are de a face cu momentul în care gemenii s-au rătăcit.

Acest incident s-a întâmplat când Bobbi era foarte mică şi familia sa a considerat că această întâmplare a fost foarte ciudată. A cerut să exploreze această întâmplare în sesiunea de regresii. Ea şi sora sa geamănă s-au rătăcit o vreme şi nimeni nu le-a putut găsi. Apoi au apărut în mod neaşteptat, în faţa curţii casei lor.

Personalitatea lui Bobbi s-a dat la o parte şi fiinţa care a spus că era mama sa i-a răspuns lui Bobbi.

B: S-a făcut un schimb. Este un mod prin care lucrăm noi. încerc să văd cum pot să explic în termeni umani. Avem o modalitate prin care... Este ca un schimb de personalităţi, cumva. Un schimb, s-a făcut un schimb. Nu te-ai născut în bebeluş.
Tu îl observai, dar nu erai bebeluşul. Nu erai tu cea care eşti acum. S-a făcut un schimb. Şi nu este ca o experienţă de Walk-in (Cel ce intră). Ai avut dreptate în această privinţă. Bobbi are această amintire a unui sine din viitor de pe o navă spaţială, o fiinţă cu păr

blond. Este amintirea a cine eşti cu adevărat.

D: Vrei să spui că este amintirea a cine este ea cu adevărat, nu este vorba de o viaţă din viitor?

B: Este amintirea a ceea ce este ea cu adevărat. Uneori asta vine şi din viitor, pentru că aici nu există timp. Nu există timp. Tu trăieşti într-o dimensiune unde gândeşti prin intermediul timpului, dar timpul nu este important.

D: Aşa e. Dar vrei să spui că oamenii de pe navă au ales acest bebeluş, acest corp, ca să facă ce...?

B: Corpul respectiv urma să experimenteze multe lucruri pe care noi doream să le cunoaştem. Doream să cunoaştem experienţa umană. Bobbi, întotdeauna te-a interesat psihologia umană de pe Pământ. Nu te-au interesat învăţăturile tradiţionale. Nu te-a interesat să mergi la şcoală, ca să înveţi psihologie. Nu de asta ai venit aici. Te interesau semnificaţiile mult mai adânci. Doreai un adevăr mai profund şi trebuia să trăieşti experienţe umane, ca să hotărăşti ce era real şi ce nu era real. Iar noi am fost mereu alături de tine ca să îţi arătăm. Este ca şi cum am spune: „Relaxează-te, fiindcă drumul se va prezenta atunci mai clar. Dă drumul la ceea ce te apasă.

D: Poţi să-mi explici cum s-au petrecut toate astea? Spuneai că nu este vorba despre fenomenul Walk-in. Spuneai că este ceva diferit.
B: Este diferit. în regulă. Iată, văd doi gemeni într-o cameră. Gemenii sunt împreună întinşi pe o masă. Este un fel de... am

probleme în a explica ce văd.

D: Fă cum poţi mai bine.

B: Văd un fel de maşină, care introduce un fel de „implant”. Se face un schimb sau se montează un implant. Cum se face acest schimb? Nu este un schimb de suflete. Gemenii nu doreau să treacă prin toate astea. Ei ştiau cum va fi viaţa lor. Ştiau deprimarea care îi aşteaptă. Familia aceea avea o energie deprimantă. Gemenii, gemenii iniţiali, nu doreau să facă asta. (întâmpină dificultăţi în a-şi găsi cuvintele) Trans... Nu este transmigraţie. Transmutaţie? Ceva... Se schimbă părţi din noi. Ea spune: „Te străduieşti prea tare.”

D: Lasă lucrurile să curgă. Foloseşte cuvintele care îţi vin, într-un mod relaxat.

B: Ea spune: „Gemenii au fost încântaţi să facă asta. Ei au fost de acord”. Ea spune: „Aţi fost de acord să veniţi să învăţaţi aceste lucruri.” întotdeauna m-am întrebat de ce între mine şi sora mea nu există acea legătură specială a gemenilor, în care unul ştie ce face celălalt. Nu există această conexiune între noi. Dar ea îmi răspunde: „Viu nu sunteţi la fel ca gemenii obişnuiţi de pe Pământ. Aţi ştiut întotdeauna că nu există această conexiune între voi. Sunteţi gemeni, dar aveţi personalităţi diferite. Sunteţi fiinţe diferite şi aveţi misiuni diferite.”

D: Aţi căzut de acord să faceţi asta. (O, da!) Şi ce s-a întâmplat cu spiritele care au locuit la început în trup?

B: Ele sunt fericite. (Râde) Ele se vindecă.

D: Deci ele nu au mai rămas în corp. Nu au mai existat două spirite în corp, în acelaşi timp.

B: Au existat o vreme, pentru că Bobbi avea nevoie de ajutor, ca să ştie cum să funcţioneze. Aşa încât o vreme gemenii au mai rămas acolo. Uneori exista un fel de uniune între ei, la început. A! Bobbi nu îşi aminteşte prea multe din copilăria sa. Uneori intra şi ieşea din conştiinţă. Nu ştiu cum. Pendula înainte şi înapoi, fiindcă învăţa mai multe fiind în copil, în corp şi integra această învăţătură. Nu aveam de gând să te abandonăm complet. A, cât este de trist!

D: Atunci spiritele care au fost în trup iniţial, au mers în altă parte?

B: Da, spiritul de la început a fost acolo. Existau anumite lucruri la care spiritul care a locuit la început în trup, nu putea face faţă. Fetiţele erau atât de triste.

D: Ce s-a întâmplat cu spiritul care a locuit la început în corp? Ai spus că au locuit împreună o vreme acolo.

B: Ele vroiau să meargă acasă. Vroiau să se odihnească. Ea spune: „Ele sunt bine. Au mers într-un loc de odihnă. De acolo puteau să vadă o parte din ce se întâmpla şi astfel puteau să înveţe.” Ea spune: „Bobbi, ele învăţau privind experienţele prin care treceai tu. Erau

cumva detaşate, dar totuşi mai făceau parte din ceea ce se petrecea. învăţau când tu ai trecut prin atâtea experienţe. Ele nu aveau curajul să o facă. Nu aveau tăria. Nu vroiau să treacă prin toate astea.”

D: De ce diferă această experienţă de fenomenul Walk- in?

B: Este un proces diferit.

D: Poţi să-mi explici diferenţa?

B: Să o întreb. Ea răspunde că de multe ori spiritul de la început traversează o parte din viaţa de pe Pământ, până ajunge într-un punct critic, în care nu mai poate să continue. Nu mai poate rezista. Personalitatea, ego-ul, ajunge într-un punct în care renunţă, în care dă drumul la viaţă şi atunci are loc schimbul. Se ajunge într-un punct în care spiritul de la început simte că nu mai poate să continue. Dar măcar a încercat. A făcut tot ce a putut. Văd hotărâre. Chiar a făcut tot ce a putut şi a fost greu. A fost greu. Şi atunci are loc schimbul. E ca o respiraţie sau ca o pauză de o nanosecundă, între respiraţii. Inspiră şi expiră. Şi se întâmplă. Acolo îl găseşti pe Dumnezeu. în astfel de momente apare ocazia să se întâmple astfel de lucruri.

D: Acesta este fenomenul Walk-in. Dar ceea ce i s-a întâmplat lui Bobbi nu este acelaşi lucru?

B: Nu. A fost un proces de natură mecanică, am putea spune. Nu înţeleg

de ce...
Acesta nu este cuvânul potrivit. E un fel de transformare moleculară... Văd maşinării în jur. Văd conexiuni. Cum se conectează la spirit... (vorbeşte în şoaptă) Cum se face asta?

D: Ei pot să facă asta cu ajutorul maşinilor?

B: Nu sunt maşini obişnuite. Este vorba despre energia lor, pe care o văd în mâinile lor. Ei au ceva în mână. (Şopteşte) Cum fac asta? Nu înţeleg. Este un fel de transfer. Când eram o fetiţă, le-am văzut cum intră în corp, dar este mai mult decât atât. Are loc acest transfer. Continui să o întreb cum are loc transferul. (Pauză) Este ca un proces ştiinţific. Sunt maşini în jur şi aceste maşini lucrează cu undele de energie din creier. Au ceva de a face cu frecvenţele creierului, pe care le ajustează. Când se ajunge la o anumită frecvenţă, are loc un transfer. Se foloseşte tehnologie din altă dimensiune. Uneori Bobbi vede un fel de linii de energie, care sunt de fapt frecvenţe. Când se ajunge la frecvenţa corectă, are loc un transfer de personalitate sau un transfer de gânduri, de conştiinţă. Şi asta are de a face cu frecvenţele.

D: Mi-a venit în minte o explicaţie. Fenomenul Walk-in (Cel ce intră) se referă la cazul în care are loc un schimb de spirite într-un corp. Locuitorul iniţial al corpului moare şi intră în trup un spirit nou. Dar în acest caz se pare că Bobbi era o fiinţă cu trup fizic care locuia pe o navă spaţială, nu era un spirit. (Da) Dar totuşi s-a transferat în acest mod. (Da) Spiritele care au locuit iniţial în corp au trecut în lumea de apoi şi au făcut un schimb de locuri.

B: Da, asta are sens. Pentru că în momentul transferului... Văd cele două corpuri micuţe, întinse pe masă. Dar mai sunt şi două fiinţe adulte, care vor fi transferate. Sunt cei transferaţi, care intră în corp.

Văd o capsulă a timpului. îşi aminteşte mai bine cine este cu adevărat. Această capsulă a timpului se referă la faptul că ai dormit mulţi ani. Când ajungi la vârsta de 40 de ani, acţionează ca un declanşator. Când a ajuns la vârsta de 40 de ani, ea a ştiut că trebuie să îşi
înfrunte fricile. A fost vârsta când s-a trezit.

D: Atunci a revenit cunoaşterea. (Da) Atunci cei care au fost transferaţi duceau o viaţă fizică la bordul navei, nu erau spirite decedate.

B: Nu, nu erau. Aceasta este o deosebire.

D: Iar pe navă, voi aveţi mijloacele de a face acest transfer. (Da) Şi acest transfer s-a făcut cu permisiunea sufletului care trăia iniţial în corp.

B: Oh, da.

D: Apoi au fost de acord să meargă înapoi.

B: Cei transferaţi urmau să meargă înapoi.

D: Deci este un schimb care se face cu altă fiinţă vie.

B: Văd fiinţa care este Bobbi. Şi văd că energia care intră. Este o energie masculină. Nu înţeleg de ce este o energie masculină, pentru că aceste fiinţe nu sunt nici masculine, nici feminine.

D: Ei sunt androgini?

B: Da. Dar hai să abandonăm acest subiect.

D: Mai am o întrebare. Ce s-a întâmplat cu trupul celui transferat? A rămas pe navă? Dacă sufletul părăseşte trupul ca să intre în corpul lui Bobbi, ce s-a întâmplat cu corpul de pe navă?

B: Corpul de pe navă a rămas într-o stare de stază (întâmpină dificultăţi de pronunţare a acestui cuvânt). Are loc o suspendare? Da, este ca un fel de suspendare. Ca un fel de somn? Da, este ca un fel de somn. Când ai pus această întrebare, răspunsul a venit instant. Este ca somnul, pentru că acolo este o dimensiune în care nu există timp. Este ca şi cum viaţa de pe Pământ nu contează pentru cei de pe navă, din punct de vedere al timpului. Aşa încât corpul rămâne acolo într-o stare... de stază.

Potrivit dicţionarului Thesaurus: Stază = imobilitate, lipsă de acţiune, stagnare. Stază = a sta, a te opri. 1. Este o încetinire sau oprire a curgerii normale a fluidelor sau a semi-fluidelor din corp, ca

încetinirea circulaţiei sângelui. 2. Este o stare de echilibrare sau de stagnare.

B: Corpul intră în această stare un timp, pentru a învăţa. El învaţă despre oameni. Bobbi vorbeşte despre oameni la persoana a treia. Vorbeşte despre oraşele şi casele oamenilor de pe Pământ, la persoana a treia. îşi aminteşte că am întrebat-o ce făcea pe nave. (Bobbi simte că noaptea când visează, vizitează o navă şi îi învaţă pe cei de pe navă despre Pământ, îi învaţă despre viaţa umană.)
D: Deci acest fenomen este oarecum diferit de fenomenul Walk-in, pentru că întâlnim un corp care aşteaptă într-o stare de animare suspendată pe navă, ca să revină sufletul. Corpul nu moare. (Corect) Iar sufletul pleacă cu o misiune pe Pământ, dar nu vrea să treacă prin procesul naşterii. (Nu) Fiindcă prin naştere se produce şi uitarea, nu-i aşa?

B: (Entuziasmată) O! Naşterea îţi strânge capul. Tocmai mi-a venit ideea asta. Procesul naşterii, când ieşi prin canalul naşterii, atunci ţi se opresc amintirile. Procesul naşterii are de-a face cu voalul uitării. Dacă vii pe lume aşa, se îngroaşă voalul şi uiţi. Da. Asta are sens.

în munca mea cu cei care sunt Walk-in, am presupus acest lucru. Oamenii capătă capacităţi paranormale deosebite după o experienţă în apropierea morţii (Near Death experience / NDE) sau după o experienţă de Walk-in, când are loc un schimb de suflete. în munca mea, am descoperit că procesul naşterii şterge amintirile. De asemenea durata de timp petrecută ca bebeluş (în care te focusezi pe a face corpul să funcţioneze şi înveţi să te târăşti, să mergi de-a buşilea şi în final să vorbeşti) face să se estompeze amintirile din viaţa dintre vieţi şi din locul de unde vine sufletul. Un Walk-in, pe de altă parte, nu trece prin aceste experienţe care şterg amintirile. El coboară cu memoria şi cunoaşterea completă, din locul de unde vine. Prin urmare, un Walk-in va şti cum să îşi folosească abilităţile psihice, deşi aceste abilităţi pot să rămână o vreme latente, ca la majoritatea oamenilor.

D: De asta a fost de acord cu această modalitate de a veni pe Pământ. Acest lucru s-a petrecut atunci când părinţii săi au crezut că ea s-a rătăcit.

B: Ea ştie cum se face asta.

D: Iar sufletul care a intrat în corp atunci, a putut să facă faţă mai bine evenimentelor? (Da) A fost de acord că facă faţă la toate aceste lucruri grele şi complicate, prin care a trecut.

B: Da. Şi să fie mai împământată.

D: Mama sa adevărată şi oamenii de pe navă, sunt mereu cu ea. (Da) O ajută prin mintea sa subconştientă?

B: Ei sunt acei „noi” din interiorul său, da.

D: Oamenii de pe navă au o casă fizică undeva, sau locuiesc pe navă?

B: Ei locuiesc pe navă, undeva departe.

D: Cu ce se ocupa Bobbi când locuia pe navă, înainte să facă transferul?

B: Era o aventurieră.
D: (Chicoteşte) Aşa se pare.

B: Ea iubea stelele. Era un fel de astronaut, am putea spune. (Râde) Ca în Star Trek. Ea iubea galaxiile. O, acum înţeleg! De asta îi plac lui Bobbi atât de mult galaxiile. De asta se simte ca acasă când vede nebuloasele şi astfel de lucruri. Se ocupă de ceea ce iubeşte. Uneori Bobbi are momente când ştie că a mai fost printre stele. Când vede stele. Noi suntem exploratori ai spaţiului cosmic. Suntem exploratori dimensionali.

D: Asta este o altă aventură. (O, da!) Dar nu există pericolul de a rămâne prinşi aici, în corpul fizic de pe Pământ?

B: Ştim ce să facem ca să evităm asta.

D: Mă gândesc la karma.

B: Ştim totul despre asta. Suntem conştienţi de toate aceste lucruri.

D: întotdeauna există pericol de a crea karma, când vii pe Pământ. Pare a fi ceva ce nu poate fi evitat.
B: Văd un fel de peliculă fixată între... Nu pot explica asta foarte bine. Este un fel de peliculă între... Este o protecţie.

Asta mi-a amintit de ce a spus Aaron, că s-a pus un fel de protecţie în jurul lui. Poate că pelicula de care vorbea ea, era acelaşi lucru.

B: Noi înţelege atracţia. înţelegem cum te prinde. înţelegem mecanismul care te atrage. Văd un fel de cadrane. Putem calibra lucrurile. Cadranele au de a face cu frecvenţele. Pe Bobbi o interesează frecvenţele şi le înţelege. Ea învaţă cum să se acordeze la diferite frecvenţe. Noi ştim cum să folosim frecvenţele. Ştim cât de departe putem merge, fără să ne prindem. Putem vedea asta. Putem vedea o imagine mult mai cuprinzătoare. Da, există ceva lipicios. Ei îmi arată ceva ca un lipici, din care nu te poţi elibera. Vedem pericolul. Văd ceva ca un fel de hârtie de muşte. Ca acele dispozitive oribile pe care oamenii le folosesc pentru a prinde animale micuţe, care nu se mai pot elibera. Iar noi nu vrem să se întâmple aşa ceva. Este ceva uman. Ca şi cum voi oamenii aţi fi prinşi într-o hârtie pentru muşte. încercaţi să ocoliţi hârtia. Dar este atât de greu! Este atât de greu pentru voi.

D: De asta este nevoie de un aventurier curajos care să fie de acord să facă aşa ceva, pentru că te poţi prinde atât de uşor.

B: Noi înţelegem cum funcţionează frecvenţele vibratorii. înţelegem mecanismul acordului fin. Văd cadrane. Ştim cum să evităm, cum să ne menţinem. Karma este hârtia voastră pentru muşte.

D: Dar voi ştiţi cum să o evitaţi, ca să nu vă prindeţi în ea.
B: Da, ştim. Este aici un bărbat care se pricepe la asta. El supraveghează procesul. Este şi mama lui Bobbi, mai sunt şi eu... este

şi Bobbi. E greu să explic toate astea.

D: Da, să fii în două locuri în acelaşi timp.

B: Da, în două locuri în acelaşi timp. Mai există şi o altă fiinţă aici. O prezenţă care ştie mai multe, care ne ajută. Noi ştim cum să evităm să ne prindem în hârtia de muşte. Asta e tot ce pot să spun. Karma voastră este ca o hârtie de muşte în care te-ai prins şi de care încerci să te desprinzi.

D: Acesta este unul din motivele pentru care Bobbi nu a avut copii?

Am vorbit deja despre asta în Capitolul 9, Copiii creează karma.

B: O, da. Copiii creează karma. A vrut să evite asta, pentru că avea destule lucruri de făcut.

D: Pentru că atunci când ai copii, te ataşezi la Pământ.

B: Misiunea sa avea de a face cu studiul, cu ceea ce doream să învăţăm în această dimensiune. Noi vrem să învăţăm despre experienţele umane.
D: Doar trăind experienţele, fără a fi prinşi în karma.

B: Corect.

în scrisoarea pe care mi-a trimis-o Bobbi după ce am ţinut sesiunea, a vrut să-mi explice amintirile ei despre karma: „Karma arată ca o hârtie de muşte, în care se prind insectele. Mi s-a arătat o imagine cu o gumă de mestecat prinsă pe talpa pantofului, din care nu te poţi elibera. Tot aşa era şi hârtia de muşte. Era foarte greu pentru oameni, să se desprindă din ea. Mi s-a explicat cum reuşea persoana de pe navă să se ferească de karma. Nu părea a fi atât de dificil cum credeam, pentru că ei cunoşteau frecvenţele precise ale atracţiei karmice şi ale prinderii în capcană. Asta nu era o problemă pentru ei.

Fiinţa respectivă a explicat că Pământul este ca un dom format din frecvenţe vibratorii. Acest dom arată ca o membrană subţire plasată deasupra Pământului şi îmi aminteşte de filmul Truman Show, în care Jim Carrey şi-a trăit toată viaţa sub un dom, fără a fi conştient că toţi cei din jurul său erau actori şi că totul era filmat, iar el juca un rol într-un film. Exact aşa este şi Pământul.”

D: Dar când în final ea va părăsi această viaţă, va reveni pe navă, unde o aşteaptă trupul ?

B: Da, aşa va face.

D: în loc să meargă în lumea spiritului? Pentru că noi aşa spunem, că atunci
când mori îţi lepezi trupul, iar sufletul merge în lumea spiritului.
Aşa e, sau vezi lucrurile diferit?

B: Nu este o deosebire aşa de mare. Va fi o tranziţie obişnuită. Va trece prin experienţa morţii şi va ajunge în lumea spiritului. Noi facem parte din lumea spiritului. Facem parte din Unicul. Facem

parte din Prezenţa Divină. Facem parte din întreg. Suntem cu toţii vehicule. Este ca la domino. Eu fac parte dintr-o fiinţă mai mare, Bobbi face parte din mine, dar în final este vorba despre Spirit. Totul este Unicul. Totul este Prezenţa. Este complicat, pentru că ea va fi în mine, dar facem parte din Unicul.

D: Viaţa băştinaşului care era mereu flămând este conectată cu Bobbi, sau cu entitatea care a intrat în corp? Situaţia e oarecum derutantă, fiindcă sunt două fiinţe în trup.

B: Sunt amintirile sufletului care a locuit iniţial în corpul fetiţei, al micuţei Bobbi. Au fost folosite pentru a înţelege viaţa umană.

D: Este un reziduu care încă se află acolo.

B: O da, da. înainte de a intra în această viaţă, am găsit acolo această amintire.

D: Sufletul care a venit, care a fost transferat, nu avea aceste amintiri. (Corect) Ele nu aparţin personalităţii lui Bobbi de acum. (Nu) Aparţin celei care a plecat

la odihnă.
B: Da, aşa este.

D: Aşa încât nu ar trebui să o mai influenţeze acum. (Corect) Asta pune lucrurile la loc, unde trebuie să fie.

B: O vom ajuta să îşi rezolve toate problemele de natură fizică. Suntem fiinţe integre. Scopul pentru care ne găsim aici a fost îndeplinit şi este vorba doar de o sincronizare în timp. Ea are abilităţi de vindecare. Ea nu ştia cine suntem noi, dar acum ştie cine suntem. Iar partea aceasta care suntem „noi", face parte din Creator. Ea poate să descarce o energie a luminii. Văd o rază de lumină care coboară şi are mesaje încriptate în ea. Este un fel de cod cu tonuri. într-una din urechile sale, ea va auzi un ton. Va fi în stare să-l descifreze. Ea trebuie să se conecteze cu mine în meditaţie, ceea ce face deja şi să ceară ajutor. Va începe să descifreze aceste mesaje. Văd raze de lumină. Nu sunt hieroglife, seamănă mai mult cu ebraica veche.

Ştiam despre ce vorbeşte, pentru că am primit mostre de scris (sau simboluri) din toată lumea. Pare a fi vorba despre acelaşi lucru. Multor oameni li s-a spus că pot primi mesaje, care sosesc prin raze de lumină.

B: îi utilizăm corpul fizic. Este foarte bine înpământată. Este suficient de sceptică, ca să discearnă ce primeşte. Este un vehicul bun pentru ceea ce dorim să facem. Noi vrem să aducem adevărul. întotdeauna a dorit să aducă adevărul pe această planetă. De asta se află aici. Corpul meu se află într-o stare de stază, dar am venit aici în spirit, ca să o ajut. Corpul meu are nevoie să rămână în această stare, ca să îi pot oferi atenţia mea deplină, ca să o ajut şi să fiu cu ea. Există o anumită disciplinare a informaţiilor care sosesc. Această lumină care

vine trebuie să fie apoi răspândită. Va ajunge la mai mulţi oameni decât îşi poate ea imagina.

D: Ea a mai încercat să acceseze aceste informaţii, dar nu a reuşit

B: Pentru că le-a blocat. Nu era gata să le primească. încă nu avusese experienţele umane de care aveam noi nevoie, ca să atingă claritatea. întotdeauna a simţit că această dimensiune este foarte lentă.

D: Am voie să folosesc aceste informaţii în munca mea?

B: O, da. De asta suntem aici.

D: Sunt informaţii pe care le pun cap la cap cu altele pe care le-am primit, ca un puzzle.

B: Prezentăm aici concepte care ar putea ajuta oamenii să înţeleagă mai bine realitatea. Conceptul hârtiei pentru muşte poate ajuta oamenii. Este ca televizorul vostru. Oamenii sunt lipiţi de televizor şi devin dependenţi de el. Oamenii sunt hipnotizaţi şi a venit vremea să iasă din această stare. A venit vremea să se trezească.

D: Cred că nimic nu se întâmplă accidental. Voi îmi oferiţi următorul fragment

de informaţie de care am nevoie. Probabil că ştiţi, omul cu care am lucrat ieri mi-a oferit aceeaşi informaţie, despre hârtia pentru muşte şi karma. (Vedeţi ce spune Aaron în Capitolul 11)

B: A vorbit despre hârtia pentru muşte şi karma?

D: A vorbit despre ele într-un mod diferit. Vorbea despre un fel de peliculă de protecţie montată în jurul său, care îl ajuta să nu se prindă în karma. Iar Bobbi a vorbit şi ea despre un voal şi o peliculă care o protejează de karma.

B: Este ca un fel de dom, o frecvenţă. Voalul este ca o frecvenţă. Aşa pot explica eu lucrurile, în limbajul vostru. Este o frecvenţă ca un voal, care înconjoară această dimensiune.

D: El mi-a explicat şi mai clar. A spus că poţi să înveţi lecţiile, dar nu trebuie să te prinzi numaidecât în karma. El a descris asta ca un mod de a evita karma, ca să nu se prindă de el.

B: Exact. Lumea este o iluzie. Te afli aici ca să înveţi lecţii, nu să te prinzi în ele. Bobbi ştia că a venit aici ca să înveţe detaşarea, pentru că este atât de ataşată, de dependentă. A trebuit să înveţe să nu mai fie dependentă. S-a prins în hârtia pentru muşte. Aceasta este cea mai mare provocare cu care se confruntă oamenii. Este ca şi cum ai fi aplatizat şi prins pe hârtia pentru muşte. Dar ea s-a eliberat.

D: Dacă spiritul de la început ar fi rămas în trup, acest lucru ar fi fost foarte dificil.

B: Nici nu ar fi dorit să rămână.

D: Deci asta ţinea corpul în viaţă. Spiritul care a locuit iniţial în trup s-a întors în Iubire şi a renunţat la trup.

B: O, da. Ei au primit o răsplată, cum spun oamenii. Au primit o răsplată, fiindcă au permis să se întâmple acest lucru. Gemenii au plecat şi acest lucru i-a ajutat, pentru că au putut să continue să înveţe din experienţa celui care a intrat în trup, în locul lor. Ei continuă să înveţe, datorită conectării cu Marele Suflet. Conexiunea cu marele Creator.

D: Sora sa Linda, cunoaşte aceste lucruri?

B: Le cunoaşte la un anumit nivel. Fiindcă acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu ea.
Ea a trebuit să aibă alte experienţe. (Râde) Ea are o altă hârtie de muşte, fiindcă a venit să înveţe alte lucruri. S-a căsătorit cu un preot protestant homosexual, aşa încât are şi ea propriile sale încercări cu care se confruntă. Experimentează o diversitate de experienţe care sunt altfel, dar amândouă surorile au încercări grele de traversat. Nu au vrut să facă singure această călătorie, fiindcă era prea mult pentru ele.

Mă pregăteam să închei sesiunea şi să o aduc pe Bobbi înapoi la conştiinţa diurnă, dar entitatea care vorbea prin ea a vrut să îmi adreseze câteva cuvinte, înainte de a pleca.
B: Îţi mulţumesc că ne-ai oferit această ocazie de a comunica şi ai

orchestrat această întâlnire, pentru toată lumea. Ştim că aceste firele se vor interconecta.

D: Eu mă confrunt cu astfel de lucruri mai mult decât omul obişnuit. M-am învăţat cu ele. (Râdem împreună)

B: Asta e misiunea ta.

D: Fac parte din reţea, presupun.

B: Oh, da. Oh, da. Eşti conectată la un fir gros de reţea. (Râde)

Am dat instrucţiuni entităţilor să se îndepărteze. Bobbi a respirat adânc când au plecat şi am adus-o în starea de conştiinţă diurnă.

în anul 2004 am ţinut o sesiune cu Jesse la New York, în care a menţionat un altfel de Walk-in: sufletul care deţine controlul.

în loc să meargă într-o viaţă trecută, a accesat o fiinţă din energie care călătorea
prin diferite locuri din cosmos. Unele din aceste locuri erau fizice şi

solide, altele nu. Această fiinţă nu era fixată într-un corp anume.

D: Tu intri vreodată într-un corp?

J: Poţi intra într-un corp în diferite momente din viaţă, dacă vrei.

D: Nu este nevoie să intri într-un corp când este bebeluş?

J: Nu. Poate că un om are nevoie de ajutor şi mergi să-l ajuţi. Şi faci parte din viaţa sa pentru o scurtă perioadă de timp, dacă are nevoie de asta.

D: Nu rămâi toată viaţa în acel trup ?

J: Uneori da, alteori nu. Nu trebuie să fie un trup, neapărat. Pot fi şi alte forme, pe diferite planete sau în regiuni diferite.

D: La ce altfel de forme te referi, dacă nu este vorba de un trup?

J: Unele din ele nu sunt solide. (Respiră adânc) Este greu să explic în termenii voştri.

D: Da! îmi dau seama de asta. Ai spus că de obicei nu rămâi toată

viaţa într-un trup sau în altă formă. Intri doar ca să ajuţi pentru o perioadă scurtă de timp, dar nu există deja un suflet sau un spirit în acel corp?

J: Da, dar are nevoie de ajutor.

D: Deci ţi se permite să îi ajuţi, când există deja un suflet în corp? (Da) Mă gândeam că nu se permite să existe două suflete în acelaşi corp, în acelaşi timp.

J: Nu cred că celălalt suflet preia controlul. Cred că se află acolo doar ca să ajute. Nu pot explica. Este atât de greu.

D: Deci după ce ai făcut tot ce ai putut ca să ajuţi, părăseşti corpul?

J: Da. Cred că de fapt nici nu trebuie să intri în corp. Poţi doar să stai cu persoana respectivă. Să comunici cu ea şi să îi trimiţi energia de care are nevoie. Se poate face şi aşa.

D: Iar persoana este conştientă de tine?

J: Ce vrei să spui prin „persoana”?

D: Corpul fizic, partea conştientă a persoanei. Ştie că eşti acolo?

J: Se simte diferit. Face lucrurile altfel decât în mod normal. Dar sufletul ştie totul. Faci doar ceea ce se presupune că trebuie să faci, ca să îi ajuţi. Nu este nimic invaziv.

D: Deci sufletul ştie ce faci. Ştie că eşti acolo? (Da) Şi îţi permite să oferi ajutor pentru o perioadă scurtă de timp, sau cât durează asta. (Da) Apoi călătoreşti din loc în loc.

J: Uneori da, alteori rămâi. Este posibil ca sufletul care stăpâneşte trupul să părăsească corpul, pentru o scurtă perioadă de timp. Să meargă în lumea spiritului ca să se repare, să se vindece sau ceva de genul ăsta. El pleacă, tu preiei controlul. Şi practic devii tot ce au fost ei înainte, ai puterea şi conectarea pe care au avut-o ei înainte. Şi îi ajuţi o vreme, până când sufletul revine înapoi în corp.

D: Tu păstrezi corpul, vehiculul, în viaţă, îl păstrezi în stare de funcţionare. (Da) De ce are nevoie sufletul să meargă în lumea spiritului, ca să se repare?

J: Pentru că nu cred că poate fi reparat pe Pământ. Trebuie să treacă dincolo de cortină, dincolo de voal, ca să se odihnească şi să primească alte acorduri vibraţionale.
D: Se întâmplă ceva în viaţa persoanei, în viaţă vehiculului, care cauzează o traumă care face necesar ca el să meargă în lumea spiritului, pentru a fi reparat?
J: Da. E vorba de lucruri teribile, de tragedii care uzează sufletul, astfel încât el nu mai poate continua să trăiască.

Se pare că cei de pe partea cealaltă, din lumea spiritului, au soluţii pentru orice. Mai degrabă decât să lase trupul să moară, sufletul merge în lumea spiritului pentru reparaţii şi alt suflet vine în corp o vreme pentru a-l păstra în viaţă, până când sufletul iniţial simte că poate să revină. Acest fenomen diferă de fenomenul Walk-in, care este un schimb permanent.

D: Ai trăit vreodată într-un corp fizic toată viaţa?

J: Cred că de câteva ori. Acum sunt prins aici şi nu îmi place asta. E greu să fii într-un loc, atât de mult timp.

D: Tu nu eşti locuitorul iniţial?

J: Nu mai sunt sigur. Cred că sunt, dar nu ştiu sigur.

D: Crezi că ai intrat în corp când s-a născut ca bebeluş?

J: (Oftează) Nu mai ştiu. S-a întâmplat cu multă vreme în urmă.

D: Eram curioasă dacă ai fost în corpul ei, de când s-a născut.

J: Am amintiri despre asta, dar nu cred. Cred că sufletul care a locuit iniţial în corp nu a mai putut face faţă şi s-a făcut o înţelegere. El a plecat o vreme şi altcineva a preluat trupul. Cred că astfel de lucruri se întâmplă mult mai frecvent decât ştiu oamenii. Sufletele împart trupul pentru o scurtă perioadă de timp, apoi pleacă mai departe. Poate că sufletul iniţial era un suflet nou venit, care nu a mai experimentat viaţa pe Pământ. Era prima dată, prima sa experienţă de acest fel, şi a fost o încercare care l-a copleşit. Nu a mai putut să continue. Oricum, încă două suflete stăteau la coadă în aşteptare, în caz că se va întâmpla asta.

D: Vrei să spui – în caz că sufletul care a ocupat trupul nu îşi

mai poate continua treaba?

J: Nu ştiu dacă este vorba atât de mult despre a face o treabă, sau pur şi simplu de a fi acolo. Important este ca vehiculul să rămână în viaţă, aşa încât cineva îl preia.

Am chemat subconştientul, ca să obţin mai multe informaţii. Jesse spusese că nu se simte acasă pe Pământ. Se simţea singură şi vroia să ştie de ce se simte astfel.

J: Se simte astfel pentru că asta nu este casa ei. Casa ei adevărată nu se află în planul fizic. Se află în altă dimensiune. Acolo este doar lumină şi frumuseţe şi nu sunt corpuri, nu sunt oameni. Este doar energie. Mai există şi un alt loc care este semisolid, este mai fizic. Cu munţi mari, animale şi copaci. Şi îi place mult să stea acolo. Se află într-o altă dimensiune.
Jesse nu avea trup, când se afla în aceste locuri. Subconştientul a spus că ea nu avut multe vieţi pe Pământ. A trăit mai mult în alte dimensiuni, când nu era un suflet care să preia controlul asupra corpurilor umane.

D: Iar partea cu care vorbesc... Este partea care călătoreşte înainte şi înapoi între lumi? Sau este altceva?

J: Da. Este cel care călătoreşte între lumi. Care a venit aici să ajute, dar nu rămâne aici toată viaţa persoanei.

D: Şi se află aici, acum?

J: Este greu de explicat. Nu poţi să spui că atunci când o parte începe, cealaltă parte se termină.

D: Vrei să spui că este ca un fel de combinare, de unire cu sufletul iniţial din trup?

J: Da, dar are de a face cu energia, pentru că putem spune că nu există început şi nici sfârşit. Când vii să ajuţi aceste suflete pe Pământ în trup uman, o parte din tine ştie ce se întâmplă şi prin ce trece cealaltă parte. Pentru că în acest fel, toţi învăţăm. Pur şi simplu ştii lucruri, ştii că ele fac parte din tine.
D: Casa adevărată a lui Jesse se află în acele locuri frumoase. I se va permite să revină acolo la un moment dat?

J: Da, dar este atât de greu de explicat. Este frumos să fii acolo, dar nu creşti. Nu contribui. Nu ajuţi. Nu-i serveşti pe ceilalţi. Pe când aici treci prin aceste experienţe variate şi bogate, care te ajută să creşti şi să contribui la ce se petrece în jurul tău. Nu te ajută doar pe tine, pentru că tu nu exişti ca un suflet separat. Este foarte greu de explicat.

A fost o sesiune foarte grea, pentru că nici măcar subconştientul nu ştia cum să explice acea parte din Jesse, pe care de-abia mi s-a permis să o întrevăd. Se pare că aceasta se unise cu personalitatea lui Jesse atât de bine, încât ea nu mai ştia unde începe şi unde se termină, ceea ce este un lucru bun, fiindcă se pare că aşa poate funcţiona mai uşor. Un suflet care preia controlul trupului este un spirit separat, care a căzut de acord să vină şi să păstreze trupul în stare de funcţionare, câtă vreme spiritul care locuia iniţial în trup stă în lumea spiritului, la

vindecare. Acest fenomen este diferit de fenomenul Walk-in, fiindcă spiritul iniţial a plănuit să revină şi să-şi reia atribuţiile la un moment dat. Sufletul care a avut grijă de trup rămâne doar atâta timp cât este nevoie de el, apoi părăseşte trupul pentru a- şi vedea de alte treburi. Atunci când nu era prins pe Pământ, acest spirit putea să călătorească în cosmos şi putea avea tot felul de aventuri. în capitolul următor vom discuta despre faţetele sufletului. Sufletul care preia controlul trupului poate fi una din aceste faţete, dar aşa cum a spus Jesse, este complicat de explicat.

Capitolul 29

Sufletul cu multe faţete

în Volumul 1 am scris despre fragmentarea sufletului. Mi s-a prezentat conceptul că noi facem parte dintr-un suflet mult mai mare şi fiecare fragment se poate diviza şi poate trăi simultan mai multe existenţe. Noi nu suntem conştienţi de acest fenomen pentru că ne-ar deruta şi mintea noastră umană nu ar putea să cuprindă aceste lucruri. Această perspectivă nouă se potriveşte cu conceptul sau teoria prezentată în Volumul 1 despre realităţile paralele, care există în acelaşi timp. S-a spus că pe măsură ce sufletul continuă să se dividă, sunt create în mod constant mai multe realităţi. Mi s-a spus că mintea noastră umană nu va putea să înţeleagă niciodată acest lucru în totalitatea sa. Nu este vorba de creier, ci de mintea umană. Mi s-au oferit exemple şi comparaţii care aduc informaţii cărora să le putem face faţă. îmi place să mă gândesc la aceste lucruri ca la nişte exerciţii interesante ale minţii. Ne este pusă mintea la încercare dar dacă nu vrem să credem în ele sau să le studiem, le putem aborda ca pe nişte curiozităţi. Când mi s-au prezentat aceste comparaţii am avut o puternică impresie că era doar vârful iceberg-ului. Restul iceberg-ului, partea cea mai mare din informaţii, va rămâne ascuns pentru totdeauna, cât existăm în trup muritor. Poate că într-o zi vom înţelege, dar acum trebuie să fim satisfăcuţi de faptul că „Ei” consideră că putem primi măcar baza sau

elementele fundamentale, care să ne ajute să ne extindem capacitatea de înţelegere a minţii noastre.

în anul 2002 am primit informaţii despre faţetele sufletului din părţi opuse ale planetei, în sesiunile de terapie pe care le-am făcut. Poate fi doar o chestiune de semantică, care se referă la acelaşi fenomen al fragmentării, deşi se foloseşte un termen diferit. Voi încerca să explorez acest concept şi să văd dacă este vorba de acelaşi proces, sau de două procese separate.
Prima sesiune am făcut-o în Minneapolis în luna octombrie din anul 2002, când ţineam prelegeri pentru Garry Backman la expoziţia Edge. Michelle a venit în locuinţa privată unde stăteam, ca să facă o sesiune de terapie. Când a intrat în transă a coborât de pe nor şi s-a văzut în locuri ciudate, într-un corp ciudat. Era întuneric şi dificil să vezi în jur, dar şi-a dat seama că se afla pe un teren sterp unde nu exista vegetaţie. Solul era maroniu, cu o nuanţă portocalie. De multe ori când clientul vede astfel de împrejurări care par a fi de pe altă planetă chiar aşa este cazul, se află pe o altă planetă. Eu trebuie să fiu pregătită să continui să pun întrebări, să fiu pregătită pentru orice fel de răspuns.

Când Michelle a devenit conştientă de corpul său, şi-a dat seama că era îmbrăcată într-o jachetă şi în pantaloni făcuţi dintr-un material argintiu asemănător foliei de aluminiu. „Mă uit la mâna mea. Pielea are o culoare verzuie.” Am întrebat-o câte degete are. A răspuns: „Trei degete pe care le folosesc de obicei şi degetul mic e minuscul. Am degete mari dar pe cel din stânga nu-l folosesc, fiindcă nu funcţionează cum trebuie. în schimb degetul mare de la mâna dreaptă funcţionează bine. Simţea că trupul său este de bărbat, dar ştia că este androgin. Avea doar câteva şuviţe de păr negru pe scalp. I-am redirecţionat atenţia în afara corpului şi a văzut că avea pe spate un echipament special. „E un pachet alb micuţ ca un fel de ramă, în care port un aparat. Scanez terenul, caut ceva. Nu cred că pot să plantez ceva în locul ăsta. Stratul de sol este prea subţire”.

D: Ştii ce anume cauţi?

M: Nu

M: Un loc pentru plantat. Mi s-a spus că acesta ar fi un loc bun, dar nu cred că este. Pare atât de sterp. Nu ştiu dacă mă aflu în locul potrivit. Nu cresc multe lucruri pe aici. Doar nişte tufişuri mici turcoaz. Cum să le descriu... frunzele parcă ar fi de cauciuc. Am spus că am să reuşesc, dar am supraestimat situaţia. Simt că nu fac ce ar trebui să fac.

D: De ce ai ales locul ăsta?

M: Am fost îndrumat aici de către bătrâni. Le-am spus că voi putea găsi un loc potrivit, dar nu cred că voi reuşi. Oare mă aflu acolo unde trebuie? Poate m-am rătăcit. Cred că nu fac ce trebuia să fac. Simt că m-am rătăcit.

D: Aici locuieşti tu?

M: (Cu o voce emfatică) Nu. Nu sunt acasă. Eu locuiesc într-un alt loc.

D: Cum ai ajuns aici?

M: Prin puterea gândului. M-am teleportat aici.

D: Nu ai venit într-un vehicul?
D: Te poţi teleporta instant unde vrei? (Da) A mai venit cineva cu tine?

M: Da. Se află în spatele meu şi mă privesc. Cred că sunt furioşi. Şi ei se simt la fel ca mine. Nu înţelegem de ce ne aflăm aici. Credeam că

sunt corecte coordonatele, dar cred că acest loc nu poate susţine nici un fel de plante care să fie hrană pentru oameni.

D: Trebuie să cultivi hrană pentru ai tăi?

M: Ai mei sunt în regulă. Familia sufletului este... Suntem cu toţii una. Dar o parte din familie nu are suficientă mâncare şi nici adăpost.

Este copleşită de emoţii şi începe să plângă. îmi venea greu să o înţeleg.

M: O parte de familia noastră se rănesc între ei. (Plânge) Unii oameni nu împart mâncarea între ei. Unii au mâncare, alţii nu. (Oftează adânc)

D: E vorba de o familie care locuieşte unde locuieşti şi tu?

M: Nu, am aflat aceste lucruri de la ai mei.

D: Deci aceasta nu este o planetă unde locuieşti? Ce ştii despre locuitori? Cum ai aflat aceste lucruri despre ei?

M: Pentru că noi călătorim în diferite locuri... (încă mai plângea copleşită de emoţie, dar încerca să se liniştească). Ar trebui să existe o unitate. Asta vrem noi. Despre unii ştim, despre alţii nu ştim. Ne-am implicat în diferite locuri de pe planetă ca să aducem unitatea şi oamenii să devină conştienţi. încercăm să creăm o conexiune şi să punem capăt

M: Nu, la o parte din aceste practici iraţionale.

D: Acolo unde trăieşti există unitate, dar vreţi să ajutaţi şi alte planete?

M: Da. Am vizitat deja două planete. Una din ele este planeta unde oamenii nu- şi împart mâncarea unii cu ceilalţi. Este nevoie de un nou mediu înconjurător. Aceste planete sunt prea aglomerate. îţi poţi da seama că aglomerarea aceasta va continua să se dezvolte în viitor, până într-un punct în care va deveni o adevarată problemă. Se va ajunge într-un punct în care chiar dacă vor dori să împartă hrana cu semenii lor, nu vor mai putea să o facă.

D: Şi care ar fi soluţia? Să mergi pe o altă planetă şi să cultivi acolo mâncare?

M: (Oftează adânc) Soluţia ar fi să mai avem şi alte locuri unde să ducem învăţăturile noastre. Nu trebuie sa fie doar pe aceste planete.

D: Ce se va întâmpla după ce veţi începe să cultivaţi hrană?

M: Atunci oamenii vor putea alege să se încarneze pe aceste planete.

D: Atunci nu veţi muta fizic oamenii de pe planetele aglomerate?

M: Nu, dar văd ce se întâmplă pe aceste planete şi mă întristează. Prevăd că ajutorul va rezolva parţial această problemă şi va exista posibilitatea alegerii unui loc unde să mergi.

D: Vrei să spui că te încarnezi ca să îţi rezolvi karma? Nu mai trebuie să mergi în aceste locuri aglomerate? (Corect) Dar nu încerci să-i ajuţi pe cei care se află deja aici?

M: Nu, nu putem interveni.

D: Dacă nu poţi să-i muţi în altă parte, singura alternativă este să le oferi un loc unde să cultive mâncare. Este treaba ta să găseşti un loc unde se poate cultiva hrană. Pentru că oamenii nu se vor încarna acolo dacă nu există hrană şi nu pot supravieţui acolo. (Da) Cum vei face asta?

M: Asta este problema. Nu ştiu ce să fac. Ar trebui să mă întorc acolo şi să încerc să iau tot procesul de la capăt. Să iau totul de la capăt. Nu ştiu ce s-a întâmplat aici. Trebuie să existe o sursă de hrană. Locul acesta nu pare a avea cele necesare, aşa cum s-a crezut. Trebuie să existe o posibilitate de a începe să plantăm. Dar nu pare a fi un loc potrivit. Poate că am făcut o greşeală. Credeam că am coordonatele corecte... Poate nu am fost destul de atent. Numerele sunt foarte importante. Şi formele sunt foarte importante.
M: Da. Numerele şi formele mă îndruma în direcţia corectă. Ele mă pot transporta acolo. Tot primesc secvenţa numerică (6244).

D: Te referi la coordonate?

Deodată i s-a smuncit trupul şi a început să râdă: „Tocmai am plecat”.

D: Ţi s-a smuncit corpul. Ai plecat atât de repede doar gândindu-te la aceste numere?

M: Da. M-am întors pe planeta mea. Până să îmi dau seama, am şi ajuns. (Râde)

D: Deci sunt necesare aceste numere şi forme, care te ajută să călătoreşti? (Da) Ce fel de forme?

M: Există una în special, pe care o folosesc de obicei. Când se ajunge într-un punct de formă... Se trece dincolo. Nu pot să explic în termeni pe care să îi înţelegi. Dar spaţiul se curbează puţin, ca flacăra de la o lumânare.

D: Că o flacără?

M: (Cu un ton emfatic) Se ridică precum un triunghi, dar nu are exact acea formă.

D: Desenezi această formă?

M: Nu. Mă gândesc la ea, în mintea mea. E vorba de intenţie. Intenţia îţi permite să faci ceea ce ai nevoie să faci. Dar simt că am greşit ceva. Am ajuns într-un loc unde nu ar fi trebuit să ajung. Credeam că am coordonatele corecte.

D: Te gândeşti la o formă, la un desen, la numărul 6244 şi asta te aduce în locul de unde provii?

M: Da. Mă aduce acasă, la baza de acasă.

în capitolul 17, o altă fiinţă extraterestră călătorea pe alte planete şi pe asteroizi, colectând mostre de sol. Acestea erau analizate ca să se vadă dacă planeta era capabilă să susţină viaţa. Deosebirea este că atunci se călătorea într-o navă pentru o singură persoană.

D: Şi trebuie să te gândeşti la acest desen oricând vrei să pleci din nou?

M: Numărul este diferit, în funcţie de unde vrei să mergi.
D: Ei bine, acum ai revenit în locul de unde te tragi. Cum este acest loc?

M: Simt acolo o mare pace şi seninătate. înainte mă simţeam atât de departe de zona mea de confort. Energia de pe planeta aceea nu era armonioasă, era tensionată. Mă simţeam tensionat şi îngrijorat.

D: Cum arată acest loc care este casa ta?

M: E greu de explicat în cuvinte.

D: E de natură fizică? Este solid?

M: Da. Este, dar nu este ca multe alte planete. Poţi vedea acest loc, dar nu are densitatea pe care o au alte planete.

D: Are clădiri şi oraşe?

M: Are un anumit sentiment. Aici ai un anumit sentiment de conectare.

D: în acest loc se consumă hrană? (Nu) (Spuse asta ca şi cum era luată prin surprindere de răspuns). Atunci ce hrană folosiţi, ca să vă păstraţi în viaţă?
M: Lumina. Lumina soarelui.

D: Şi cum introduceţi această lumină în corp?

M: O luăm de la soare. Totul e format din ea. Se regăseşte în cea mai

mică particulă. Nu e o particulă, este o undă. Are formă de undă şi o absorbim cu toţii. Există acolo pentru noi toţi.

D: Dar când ai mers pe cealaltă planetă, te-ai îndepărtat de ea.

M: A trebuit să mă focusez cu adevărat pe ea. E ca şi cum aş călători în două lumi. A fost foarte greu.

D: Poţi să stai multă vreme departe de lumină?

M: Nu, nu. Nu pentru multă vreme.

D: Deci ai nevoie de ea ca să rămâi în viaţă?

M: Da, am nevoie de ea. Ea este cine sunt eu. Eu sunt ea. Ea este în mine şi eu sunt în ea.
O astfel de situaţie a mai fost raportată şi alte dăţi în munca mea. Există anumiţi extraterestri care trăiesc cu lumină şi au dispozitive la bordul navelor spaţiale, care generează lumina de care au nevoie. în cartea Moştenirea din stele, fiinţele din viitor care trăiau în oraşul subteran făceau băi de lumină. Toate aceste fiinţe au spus că lumina care îi ţinea în viaţa provenea de la Sursă.

D: Dar ai descris un corp fizic de pe acea planetă.

M: O, da. Este necesar să luăm diferite forme atunci când mergem în diferite locuri, ca să putem exista acolo. Ca să ne potrivim la mediul înconjurător.

D: Dar voi cum arătaţi de fapt?

M: Este greu să mă vezi. Hmm... Of, nu pot să explic. E mai mult un sentiment decât o înfăţişare. E ca... e ca şi cum nu e nevoie de cuvinte.

D: Vroiam să mă asigur că nu e vorba de lumea spiritului. E un alt fel de corp de lumină? (Da) Vei merge la Bătrâni şi le vei spune că nu ai avut coordonatele corecte?

M: Da, pot să-l văd. El are – dacă pot spune că e vorba de un „el" – are un cap rotund. Are un gât lung şi subţire şi braţe lungi şi subţiri. îşi schimbă forma. La început arăta cum am spus, apoi a devenit mai uşor şi luminos. Forma variază în funcţie de ce gânduri ai. îi spun ce s-a întâmplat şi el râde. îmi spune că totul s-a întâmplat din cauza mândriei mele. Eram atât de sigur că ştiu totul, încât nu am mai fost atent la detalii. Nu e supărat.

D: Şi ce crezi? Are dreptate?

M: Da. Credeam că ştiu ce fac. Părea a fi o călătorie obişnuită, dar nu a fost aşa. Nu eram pregătit. Hmm. încerc să ascult. (Pauză) Am aterizat prea repede. Nu reuşesc să exprim în cuvinte. E ca şi cum ai trage cu un pistol dincolo de ţintă. Am trecut dincolo de ţintă.

D: Dincolo de coordonate?

M: Da. Nu pot explica totul. Trebuie să fii foarte precis. Nu e vorba numai de coordonate, de numere. E importantă şi intenţia pe care o pui alături de numere.

D: Ai să mai încerci odată?

M: Nu. El îmi spune că m-am implicat prea tare în ceea ce urma să se întâmple, ca să ajut, încât am pierdut din vedere planul, misiunea. Uneori se mai întâmplă astfel de lucruri.

D: Care a fost acest plan, această misiune?

M: Planul era să găsim locuri alternative de încarnare, care să reducă aglomerarea populaţiei pe această planetă. Eu trebuia să fiu doar un obervator, să nu mă implic emoţional în situaţia oamenilor de pe planetă. Asta a intervenit. Există un plan. Planul este mai important. Asta nu înseamnă că oamenii şi fiinţele de pe planetă nu sunt importanţi. Dar totul e trecător şi trebuie să păstrezi lucrurile în perspectiva corectă. Iar eu nu am făcut faţă.

D: Nu trebuia să te implici emoţional alături de oamenii de pe planetă?

M: Nu. Trebuia să păstrez perspectiva mai largă şi să înţeleg că

alegem aceste experienţe ca să învăţăm din ele. Dar eu m-am lăsat prins în emoţii şi am pierdut perspectiva mai largă.

D: Oamenii aceia au ales să experimenteze situaţia în care se aflau.

M: Nu am încredere în ei, dar ei fac ce au nevoie să facă. E foarte complicat. Există o combinaţie între a avea încredere în ei şi a avea încredere în plan, dar în acelaşi timp trebuie să dezvolţi şi alte alternative.

D: Dacă dezvolţi pe o altă planetă o sursă de hrană care poate fi folosită, asta nu constituie o intervenţie?

M: Nu. Dar dacă te laşi prins în dramă şi în emoţii, nu mai poţi implementa planul. Iar eu m-am lăsat prins.

D: E greu să nu te prinzi în emoţii, nu-i aşa?

M: E foarte, foarte greu.

D: Nu poţi rămâne fără emoţii.

M: Eu nu am reuşit să păstrez viziunea de ansamblu. Dacă păstrezi perspectiva de ansamblu, poţi îndeplini planul. Dar eu nu am reuşit să fac asta. A fost prea greu.

Am mai întâlnit această situaţie şi în alte cazuri, prezentate în cartea Moştenire din stele, unde entităţile din alt sistem stelar veniseră pe Pământ cu o misiune, dar s-au lăsat prinse în emoţiile oamenilor de pe planetă. Când s-a întâmplat acest lucru, au trebuit să se încarneze pe Pământ şi nu au mai putut reveni pe planeta lor. S-a creat karma.

D: Deci s-a luat hotărârea să nu te mai lase să te întorci pe planeta aceea?

M: Da. Nu eram capabil să fac asta. S-au gândit că poate mă voi descurca mai bine într-o poziţie diferită, fiindcă nu eram capabil să cobor şi să observi lucrurile, pur şi simplu.

D: în ce poziţie vrea sfătuitorul tău să mergi?
M: Eu sunt... Eu trebuie să... Simt că devin palid... Se întâmplă ceva şi eu pălesc... Nu ştiu ce este. Nu e înspăimântător dar... Mă detaşez de mine însumi ca şi cum aş pluti. Merg în altă parte.

Corpul i s-a smuncit deodată şi a izbucnit într-un râs sonor. Nu puteam să înţeleg ce spune, fiidca râdea.

M: Ce smuncitură! (Râde tare).

D: Da, am văzut cum ai sărit Ce s-a întâmplat?

M: Trec printr-un fel de vacuum. (I se părea foarte nostim)

D: Ce vezi? Unde te afli?

M: Este comitetul de planificare. Nu sunt cuvintele potrivite, dar în lipsa unor termeni mai buni... Vor hotărî ce trebuie să fac eu acum. Este greu să implementezi planul, atunci cand te implici emoţional. Nu mi-am dat seama că va fi atât de greu.

D: Ei se uită la fişa ta?

M: Da, ca să vadă ce ar fi potrivit să fac eu în continuare. Sunt consultat şi eu,
dar este nevoie de un grup, pentru că lucrăm împreună. Mi se arată diverse aspecte din viaţa în care voi coborî.

D: Vei merge în altă viaţă?

M: Da, îmi arată o viaţă în care sunt Michelle. (Oftează adânc) Va fi o viaţă grea, nu sunt nerăbdătoare să intru în ea. El îmi spune că aceste experienţe mă vor ajuta să înţeleg alte segmente ale acestei vieţi, dacă e să mă exprim aşa. Pot să o simt, mai degrabă să o văd. Toate aceste experienţe diferite sunt necesare, ca să pot ajuta într-un mod mai eficient.

D: Aceasta va fi prima ta viaţă ca fiinţă umană pe Pământ?

M: Această parte din mine, da. E mult mai complicat. E ca un

diamant şi aceste părţi diferite fac parte din diamante, sunt faţete diferite. Această faţetă nu a mai fost aici înainte, dar alte două faţete au fost. Cred că sufletul meu are mai mult decât o faţetă. Există părţi diferite şi faţete diferite.

D: O faţetă poate şti despre celelalte faţete?

M: (Surprinsă) Da, pot şti. Vor şti, vor veni pe rând în această viaţă, fiindcă nu pot să se descurce singure. Prima faţetă va fi aici până la varsta de 10 ani, a doua faţetă va intra la vârsta de 21 de ani, a treia faţetă va fi aici tot restul vieţii.

D: De ce trebuie să fie mai multe faţete, pentru diferite părţi din viaţă?

M: Pentru că doar astfel acest experiment poate avea succes.

D: Ar fi prea greu ca o faţetă să meargă mai departe de la o parte a vieţii la alta. Asta vrei să spui, nu? Nu ar face faţă.

A început să plângă, copleşită de emoţii. Nu a răspuns şi a continuat să plângă şi mai tare. Uneori este bine să laşi clientul să-şi exprime emoţiile, aşa încât am lăsat-o să plângă şi apoi am încercat cu blândeţe să o fac să îmi vorbească din nou.

D: Vei accepta să faci asta? (Da) Dar îţi dai seama că va fi greu... (Da) Atunci de ce accepţi ?

M: (Oftează adânc. începea să se controleze) Poţi ajuta mai târziu (Oftat adânc).

D: Dar cel puţin vei şti cum este. Nimeni nu te obligă.

M: Nu, dar este necesar să fac acest lucru.

D: Deci corpul conştient ştie că aceste faţete diferite intră şi ies din el?
M: Nu, iniţial nu. Noi suntem conştienţi de această înţelegere, dar nu pe deplin. Aceasta este prima dată când înţelegem pe deplin prin ce trecem.

D: Dar nu e vorba de fenomenul Cel ce intră (fenomenul Walk-in)?

M: Nu. Este diferit, pentru că nu suntem separaţi. Un walk-in este un suflet separat. Dar noi facem parte din întreg.

D: Cu toţii faceţi parte din acelaşi süßet. Dar Michelle a spus că atunci când avea aproximativ zece ani, a simţit că a murit.

Michelle avea o amintire parţială privitoare la ceva ce i s-a întâmplat la vârsta de 10 ani. Mama ei a murit când Michelle era foarte mică. Mătuşa a preluat rolul mamei şi au locuit la bunica. Amândouă femeile aveau probleme psihice şi erau sadice, iar aceste porniri s-au manifestat în felul cum o tratau pe micuţa Michelle. Asta a cauzat mai târziu în viaţa sa multe probleme pe care Michelle a reuşit să le blocheze cu succes în adâncul său, fără a mai accesa amintirile respective. Femeile făceau parte dintr-un grup satanist şi organizau întâlniri ale grupului acasă la ele, dar Michelle nu îşi dădea seama ce se petrece. A văzut multe lucruri îngrozitoare, pe care mintea sa de copil le-a refulat.

Un incident pe care nu l-a uitat niciodată este când a fost pusă într-o cutie de lemn. Se sufoca şi simţea că îşi părăseşte trupul, că iese din el. A crezut că a murit atunci, pentru că simţea asta intens, dar se pare că nu a murit. Evident că nu a murit. Nimeni din familia să nu a vorbit vreodată despre ce s-a întâmplat în acea noapte. Timp de mulţi ani, ea a crezut că evenimentele pe care şi le amintea pe jumătate erau scornite de imaginaţia să bolnavă. Nimeni din familie nu i-a dat vreodată vreun indiciu că s-ar fi petrecut ceva de această intensitate. Toate amintirile, mai ales ritualurile în care fusese implicată personal, au fost refulate în adâncul subconştientului. Aceasta a fost probabil o strategie a minţii sale de aşi păstra sănătatea mintală, de a-şi păstra integritatea. înainte de sesiune mi-a spus că doreşte să exploreze acest lucru. Dorea să ştie dacă întâmplarea cu acea cutie de lemn a fost reală, sau provenea din imaginaţia bolnăvicioasă a unui copil.

D: Ce s-a întâmplat atunci? Ea chiar a ieşit din corp? (Da) Este în regulă că ea să afle despre asta acum ?

M: Da, a venit timpul că ea să ştie.

D: Ce s-a întâmplat când avea 10 ani?

M: A fost pusă într-o cutie de lemn. Familia sa avea o viaţă secretă, de care nu vorbea nicicum.

D: Atunci aceste amintiri sunt adevărate?

M: (Exprimare emfatică) Da! Erau nişte oameni perverşi, s-ar putea

spune. Foarte, foarte perverşi.

D: De asta acea faţetă a sufletului a putut rămâne doar până la vârsta de 10 ani?

M: Da. Altminteri ar fi fost prea mult de îndurat. Sufletul nu ar fi făcut faţă.

D: Ea a murit atunci când au pus-o în cutia de lemn ?

M: Nu în sens fizic. A trecut prin tunelul de lumină, dar a păstrat cordonul de argint conectat la corp. Cu această ocazie s-a făcut un schimb de informaţii şi o înţelegere a vieţii sale pe Pământ, de până atunci. Atunci şi-a făcut intrarea o faţetă nouă. Era necesar. (Oftat adânc). Prima faţetă era foarte obosită. Primii 10 ani au fost foarte grei.

D: Noua faţetă a făcut schimb de informaţii cu a doua faţetă şi a înţeles ce s-a întâmplat?

M: Da. Deşi există o înţelegere, trebuie să aibă loc şi un schimb energetic. A fost necesar să se facă şi un schimb energetic, astfel încât durerea... impactul deplin a ceea ce s-a întâmplat... să dispară. Noua faţetă a coborât în corp, pentru că altminteri Michelle nu ar fi supravieţuit, ca să-i poată ajuta pe alţii mai târziu.

D: De asta Michelle are doar nişte flash-uri din primii ani din viaţă,

pentru că amintirile au rămas cu prima faţetă? E ca şi cum ar fi privit un film, deşi simţea multă tristeţe faţă de prima faţetă, mai mult decât pentru ceilalţi oameni implicaţi. (Vorbeşte în şoaptă) O, sărmana fată! Când a revenit în trup a fost mai uşor să facă faţă, fiindcă Michelle devenise acum a doua faţetă. (Da) A fost unicul mod în care a putut supravieţui.

M: Nici a doua jumătate a vieţii nu a fost mai uşoară.

D: A doua faţetă a rămas până la vârsta de 21 ani. (Da) Ce s-a întâmplat la vârsta de 21 de ani?

M: S-a măritat cu Jerry. Nu erau conectaţi îndeaproape. Era mai degrabă o alegere care să pună capăt unui tipar, decât o conectare de suflete. Era o modalitate de a scăpa din viaţa cu mătuşa şi bunica. Schimbul de faţete a ajutat la formarea unui nou tipar pentru că... Nu pot exprima asta în cuvinte. Nu exista o conectare emoţională cu Jerry. Deşi era trist că nu exista această conectare, acest fel de căsătorie era de dorit, pentru că i-a oferit timpul de a reflecta. Nici măcar nu era nevoie să fie cu el. Pare ciudat, dar a fost o perioadă de odihnă.

D: El a fost doar instrumentul care să spargă tiparul şi să o facă să evadeze din acea situaţie (Da) Ce s-a întâmplat la vârsta de 21 ani, când a sosit a treia faţetă ?

M: S-a întâmplat în dormitor. Mă văd zăcând în pat. îmi amintesc cum treceau maşinile pe stradă, îmi amintesc sunetele. Eram foarte deprimată, nu ştiam dacă trebuia să mă căsătoresc cu Jerry. Oamenii îmi spuneau că este o loterie să te căsătoreşti. Eram foarte întoarsă pe dos. Ştiu că nu am adormit, eram mai degrabă într-o stare de transă. Simţeam că plutesc şi în timpul transei... Am plecat. (Vorbeşte în

şoaptă, e greu de auzit) Simt că plec chiar acum.

D: Poţi privi din afară. Nu trebuie să experimentezi asta. S-a întâmplat în stare de transă, vrei să spui?

M: Pentru mine a fost mai uşor aşa. Existau atâtea secrete în casa în care locuiam. Mătuşa şi alţii ştiau ce se întâmplă cu adevărat, dar nu aveau voie să îmi spună. Ei au crezut că este mai bine să nu-mi amintesc, dar întotdeauna am ştiut că ceva nu este în regulă. Acum ştiu că acopereau totul. încercau să bage secretul sub preş.

D: S-a făcut un schimb cu a treia faţetă, în starea de transă? (Da) S-a făcut şi un transfer de amintiri?

M: Da. Când a plecat a doua faţetă, a luat cu ea amintirile, dar a rămas multă durere. O parte din durere a rămas, pentru că făcea parte din procesul de învăţare despre cum să curăţi.

D: Deci a doua faţetă nu a putut lua totul cu ea?

M: Nu, fiindcă s-ar fi destrămat sau fragmentat personalitatea.

D: Este posibil să se întâmple aşa ceva?

M: Să se fragmenteze? Da. Acest fenomen se numeşte personalitate

multiplă. Atunci ar fi fost prea greu pentru ei ca să mă mai ajute. Ar fi fost prea greu pentru ghizi ca să ajungă la mine, să treacă prin personalităţile multiple. Trebuia să fiu mai limpede, mai clară.

D: De asta s-a făcut schimbul, ca să îţi dea putere să faci faţă la ceea ce urma? (Da) A trebuit să se facă un schimb de amintiri dar au rămas unele sentimente, pentru că altfel lucrurile nu ar mai fi avut nici un sens. (Corect) Nu poţi şterge totul. Oricum, nu la vârsta aceea.

M: Nu, aşa este.

D: Atunci când Michelle s-a trezit, ea s-a simţit diferit?

M: Mă simţeam aşa: „De ce mă mărit cu bărbatul ăsta”? (Râde) Dar am făcut-o oricum.

D: Te simţeai ca şi cum erai altă persoană?

M: Da, aşa mă simţeam. Ştiam că era greşit să fac asta atunci, dar eram derutată.

D: Atunci a treia faţetă este cea care a rămas? (Da) Şi va rămâne în continuare? (Da) E mai stabilă decât celelalte şi poate face faţă la mai multe traume.

M: Ea caută să se conecteze mai mult la cunoaşterea care ajută la curăţare.

D: Ai spus că înainte de a coborî în această viaţă erau două faţete, două părţi ale ei care au mai avut vieţi pe Pământ.

M: Da, sunt faţetele 1 şi 2.

D: A treia faţetă este cea care nu a avut vieţi trecute? (Corect) Este cea care a venit direct din fiinţa de lumină? (Da) Deci atunci când ea şi-a amintit vieţile trecute, este vorba de vieţi care fac parte din celelalte două faţete. (Da) Iar faţeta de acum e mai pură, dacă este un termen potrivit. Mai directă?

M: Da, este capabilă să acceseze în mod direct mai multă cunoaştere.

D: De asta este ea capabilă să facă munca pe care o face lucrând cu energia?

Michelle începuse recent să facă vindecări, folosind energia prin punerea mâinilor.

M: Da. A început să facă asta, ca să ajute oamenii. Ea ajută oamenii să-şi vadă problemele. Nu poţi să faci vindecarea pentru ei, eşti doar o unealtă. Ea poate sa direcţioneze multă lumină ca să le ajute corpul să îşi amintească uniunea pe care a avut-o acum o mie de ani, ca să se poată reconecta la această uniune. Ea nu trebuie să facă toată vindecarea. Nu e treaba ei să facă toată vindecarea, pentru ca aceasta este o planetă a liberului arbitru şi oamenii trebuie să fie de acord să

se vindece. Ea vrea ca oamenii să fie stăpânii propriului lor destin. Ei trebuie să devină propriii lor stăpâni, propriii lor vindecători. Este nevoie ca oamenii să se trezească şi să îşi amintească. Ea îi ajută să îşi amintească. îi ajută să îşi lepede durerea, ca să se mute înapoi în lumină.

D: Ce vroiai să spui când ai zis că oamenii au uitat aceste lucruri, atunci când s-au separat în urmă cu un mileniu?

M: Suntem cu toţii o familie mare, suntem cu toţii egali în lumină.

în acest punct s-a petrecut un eveniment ciudat, care a fost înregistrat de magnetofon. S-a produs o distorsiune electrică sonoră, un zgomot static constant. Sonorul nu fluctua ca energia statică, era doar o interferenţă constantă, electrică. A durat zece secunde şi a stricat înregistrarea. Apoi s-a oprit la fel de brusc cum a început. Eu nu mi-am dat seama că se întâmplă ceva ciudat, dar magnetofonul a înregistrat bruiajul. Am continuat să transcriu, când sunetele înregistrării au revenit la normal.

M: Ei cred că sunt răi. Au trăit în planul fizic atât de multă vreme, încât au uitat despre lumina lor. Au fost îndocrinaţi cu ceva care nu este adevărat.

D: De asta uneori oamenii cred că sunt răi sau păcătoşi?

M: Da. Ea le reaminteşte oamenilor că nu sunt una cu experienţa lor, că există doar experienţe pe care le au, ca să-i ajute să înveţe.

D: Dacă ei învaţă ceva, asta este important. (Da) Dar de ce ne-am separat acum un mileniu, dacă facem parte din aceeaşi familie?

M: Am văzut această scenă la începutul sesiunii de astăzi dar nu am înţeles despre ce este vorba, aşa încât am blocat informaţiile. Este ceva simbolic şi am nevoie să înţeleg ce înseamnă. Văd această minge de lumină şi oameni care cad din mingea de lumină. Mă întreb de ce coboară ca nişte paraşute. Noi ne-am fragmentat ca să trăim aceste experienţe şi facem cu toţii parte din asta. Cu toţii suntem una.

D: în final, ce vom face cu aceste experienţe?

M: într-o zi ne vom întoarce şi ne vom uni din nou, şi vom avea mai multă satisfacţie. Să vedem dacă pot accesa acest sentiment. îmi vine greu să exprim asta în cuvinte. (Pauză) Aşa ceva se întâmplă şi cu oamenii care au luptat într-un război. Am auzit despre oameni care au participat împreună la o luptă. Ei au un simţ diferit al conectării, fiindcă s-au ajutat cu adevărat unii pe alţii şi au trecut prin multe lucruri împreună. Iar când războiul s-a sfârşit, a rămas această legătură între ei, care nu este distrusă niciodată. Noi am avut şi înainte o legătură între noi, dar nu am avut această experienţă.

D: E ca o camaraderie, vrei sa spui?

M: Da, este o conexiune mai apropiată. Cu toţii suntem importanţi în această uniune, fiecare din noi, fiecare persoană este o parte din ea. Sufletul lor o va regăsi. Sunteţi conectaţi la toate părţile din voi, iar eu simt această reunire a tuturor oamenilor care mi-a lipsit, reunirea cu toate sufletele pe care le-am cunoscut înainte. E ca şi cum ne-am uni din nou şi am fi din nou împreună.

Viaţa lui Michelle a fost plină de provocări şi continuă să fie astfel. Ea credea că nu va dori niciodată să aibă copii, apoi s-a hotărât deodată

să adopte o fetiţă foarte mică. Pe măsură ce fetiţa creştea, a devenit evident că ceva nu era în regulă. Când a ajuns la nouă anişori, a fost diagnosticată cu afecţiune bipolară la creier. Uneori fetiţa avea momente de luciditate, dar în cea mai mare parte a timpului era violentă şi avea tendinţa de suicid. Michelle o iubea dar se simţea neajutorată, fiindcă nu putea să o ajute. Soţul său nu a putut face faţă provocării şi a divorţat, lăsând-o să aibă grijă singură de fetiţă. Subconştientul lui Michelle a spus ca aceasta a fost o provocare pe care ea a acceptat-o înainte de a se încarna în această viaţă. I s-au arătat toate acestea când s-a făcut revizia acestei vieţi în faţa Consiliului Bătrânilor din lumea spiritului, iar ea a fost de acord că va învăţa aceste lecţii dificile în această viaţă, ca să înţeleagă mai bine ce înseamnă să fii om şi uman. în mod cert Michelle nu a ales o viaţă uşoară. Este admirabil felul în care îşi dedică timpul şi abilităţile pentru vindecarea oamenilor.

Conceptul de suflet cu multe faţete a apărut iar la o lună dupa sesiunea de mai sus, când am lucrat cu cineva pe partea cealaltă a planetei. Aşa cum mi s-a mai întâmplat în munca mea, când mi se prezintă un concept care este nou pentru mine, de obicei primesc în continuare, prin alţi clienţi, informaţii noi care extind teoria respectivă. Mi se pare fascinant faptul că cei care îmi îndrumă munca hotărăsc ce subiect să mi se dea, în fiecare etapă a creşterii mele. Ei folosesc starea de transă a clienţilor mei, ca să-mi transmită informaţii. Nu poate exista o altă explicaţie, fiindcă clientul nu ştie că am mai auzit şi de la alţi oameni aceste idei. în fiecare sesiune eu mă concentrez pe client şi problemele sale. Nu vorbesc despre problemele altor clienţi sau despre sesiunile făcute cu ei. Omul cu care lucrez pare a fi folosit ca un simplu vehicul, pentru a mi se transmite informaţii. Eu par a atrage la mine oamenii potriviţi, care deţin informaţiile de care am nevoie. Dar acest lucru nu se petrece la nivel conştient şi în mod intenţionat.

Am făcut această sesiune în Australia, când mă aflam la Sydney ca să ţin o prezentare publică la expoziţia Trup, Minte, Spirit, în luna noiembrie din anul 2002. Tocmai sosisem după ce ţinusem o altă prezentare la expoziţia Conscious Living Lab, din Perth. Am primit un apartament comod cu două dormitoare, în loc să am acces la o cameră obişnuită de hotel. Apartamentul avea vedere spre portul Darling şi era foarte plăcut să stai acolo. Se afla în apropierea Centrului de Convenţii (Convention Center) unde se ţinea expoziţia Trup, Minte, Spirit. Ca de obicei mi-am chemat clienţii din lunga mea listă de aşteptare. Eu nu ştiu niciodată ce probleme au oamenii sau motivul pentru care solicită o sesiune, până nu vorbesc cu ei.

Cathie era o femeie atrăgătoare şi inteligentă, cu o vârstă de aproximativ 40 de ani. Pregătise multe întrebări, dar chestiunea care o intriga cel mai mult se referea la o întâmplare petrecută cu câţiva ani în urmă. Trecea printr-o perioadă traumatică în viaţă, când totul părea a fi greşit şi era afectată în mod deosebit de moartea soţului său. Lovitura finală a venit atunci când a descoperit că are cancer la sân. Îşi pierdea puterile din cauza tratamentului de chimioterapie şi radioterapie, care îi afecta negativ dorinţa de a trăi. Se săturase să mai trăiască aşa şi s-a hotărât să se sinucidă, dar înainte să facă asta, a vrut să-şi mai vadă odată toţi prietenii.

A plănuit totul cu mare grijă. A organizat o petrecere de Crăciun acasă la ea şi a invitat pe toată lumea. Nimeni nu cunoştea motivul real al petrecerii şi nu a spus nimănui că organizase petrecerea ca să-şi ia rămas bun de la toată lumea.
Invitaţii s-au simţit bine. S-a distrat şi ea, şi a reuşit să-şi ascundă cu succes emoţiile adevărate. Nimeni nu a suspectat când au plecat, că ea intenţiona să se sinucidă. După plecarea ultimului oaspete şi-a dus la îndeplinire în mod deliberat restul planului, dar s-a întâmplat ceva extraordinar care a dat totul peste cap. Credea că a reuşit să nu mai aibă emoţii, dar după plecarea ultimului oaspete a început să plângă fără să se poată controla. Avea intenţia fermă de a părăsi această viaţă nefericită, de a pleca în lumea spiritului. Îşi făcuse planurile cu mare grijă privind modul în care să se sinucidă, dar acum se simţea golită

emoţional şi fizic, şi nu putea să mai ducă la îndeplinire planul. S-a hotărât că în definitiv sinuciderea mai putea aştepta până a doua zi şi s-a dus la culcare.

Citesc acest fragment din notiţele lui Cathie. „M-am trezit la ora 3 noaptea. Stăteam întinsă pe pat cu ochii închişi, când printre pleoapele întredeschise am văzut o lumină albă strălucitoare. Dar când am deschis ochii, camera era în întuneric. Zăceam acolo întrebându-mă ce s-a întâmplat, când deodată am văzut cum o lumină a plonjat în mine, intrându-mi în corp. A trecut prin picioarele mele şi s-a ridicat în cap, umplându-mă cu lumină. încă mai ţineam ochii închişi, dar puteam să văd că tot corpul meu este lumină. Am simţit cum un val de electricitate îmi străbate corpul din nou, de la picioare spre cap."

în dimineaţa următoare s-a simţit complet altfel. Totul părea nou şi dorinţa de a se sinucide dispăruse complet. Nu a înţeles ce s-a întâmplat, dar viaţa i s-a schimbat complet în noaptea aceea. De asemenea cancerul a intrat în remisie şi nu a mai avut nevoie de tratamente dureroase. S-a gândit că poate s-a produs o experienţă gen Walk-in (Cel ce intră) dar în experienţa mea am văzut că în mod normal o persoană nu este conştientă de transformare, atunci când se petrece fenomenul Walk-in. Cred că exista un alt motiv pentru care Cathie a conştientizat că s-a întâmplat ceva ciudat şi neobişnuit.

Intenţia sa din sesiunea cu mine era să descopere ce s-a întâmplat în noaptea aceea, aşa încât în loc să coboare într-o viaţă trecută, am dus-o în regresie în noaptea când a fost petrecerea. Am pus-o să coboare de pe nor pe 17 decembrie 2000 şi am pregătit scena, ca să mă asigur că va merge în ziua potrivită. „Tocmai ai organizat această petrecere, la care au venit prietenii tăi."

M-a întrerupt deodată strigând: „Eu nu am fost acolo/

D: Nu ai fost acolo?

C: Nu. Nu eram eu.

D: Poţi să îmi spui ce zi era?
C: Nu pot vedea asta.

Nu am lăsat niciodată ca astfel de incidente să mă impiedice să obţin informaţii, fiindcă ştiam că subconştientul păstrează înregistrările a tot ce se întâmplă unui om. L-am rugat să îmi ofere informaţiile dorite şi deodată Cathie a început să plângă, fără să se poată controla. Ştiam că trebuie să o fac să vorbească, pentru a o scoate din aceste emoţii dureroase. „Poţi să îmi spui de ce plângi şi de ce ai aceste emoţii?”

C: (încearca să vorbească printre hohotele de plâns) Da. A fost foarte mare... foarte mare.

D: Ce anume a fost foarte mare?

C: Ziua aceea.

D: Ai organizat o petrecere frumoasă, nu-i aşa? Cu toţi prietenii tăi.

C: (Se calmează. încă mai plânge, dar începe să se controleze) Da, a fost o petrecere. (Plânge) Eram foarte tristă. (Plânge) Era atâta

tristeţe. (Plânge) A fost o petrecere tristă. Era sfârşitul. (Hohote de plâns) O petrecere de rămas bun. (Plânsete)

D: Cathie a avut emoţii în ziua aceea?

C: Ea îşi lua rămas bun de la Lucinda. (Hohote de plâns)

D: Cine este Lucinda?

O parte din vorbele ei nu se auzeau, din cauza plânsetelor. încercam să înţeleg ce spune.

C: Lucinda este sufletul care a intrat la naştere şi care s-a străduit din greu, a încercat atât de mult (plânge), care a suferit atâta durere, fiindcă viaţa este atât de tristă.

Toate astea erau dificil de înţeles din cauza plânsului neîntrerupt şi a emoţiilor.

D: De ce a trebuit să se zbată atât de mult?

C: (în sfârşit s-a calmat suficient ca să pot înţelege ce spune) A ales drumul cel greu, întotdeauna a ales drumul greu.

D: Dar ea l-a ales, nu-i aşa?

C: Da. L-a ales şi a fost atât de greu. (Plânsete). Ea nu ştia altă cale. Credea ca
asta e singura cale. Era dificil pentru ea, dar s-a comportat de aşa manieră încât a fost greu şi pentru ceilalţi oameni. Dar ea nu vedea asta, îşi vedea doar propria sa durere. Ea nu vedea durerea pe care o cauza altor oameni. I-a adus şi mamei sale multă durere. Le-a adus durere oamenilor din viaţa sa, inclusiv lui Stephen cu care a crescut şi copilărit împreună. Apoi au fost iubiţi şi ea l-a părăsit şi i-a produs şi lui multă durere. Era atât de egoistă. îi păsa doar de ea însăşi.
(Oftează adanc. Dar măcar plânsul încetase)

D: Ei nu-i păsa că le face rău altor oameni?

C: Nu. Făcea asta ca să se simtă bine. Era egoistă. Lucinda era foarte egoistă. Dorea să meargă acasă, pentru că şi-a dat seama că nu obţinea ce vroia. Şi-a dat seama că viaţa sa era o simplă risipă de timp.

D: Să fii într-un corp, vrei sa spui? Să trăiască într-un corp, pe Pământ?

C: (Are o revelaţie) O! în regulă. Ce s-a întâmplat atunci este că a venit în ea altcineva numit „Yanie". A venit să o ajute, să o instruiască. Yanie a fost cu ea în ultima lună. Yanie a ajutat-o să înveţe, fiindcă Yanie era mai informată, era o fiinţă superioară. Nu avea un ego şi a ajutat-o pe Lucinda să poată pleca şi să înveţe nişte lucruri, înainte de a pleca.

Părea a fi vorba de părţi din suflet cărora Cathie le-a dat nume, poate fiindcă aşa putea să înţeleagă şi să explice totul mai bine.

D: Dar Lucinda nu şi-a dat seama că îşi creează karma prin modul în care tratează oamenii?

C: Nu, nu ştia nimic despre asta.

D: Era un suflet foarte egoist. (Da) Lucinda a vorbit cu Yanie înainte să se încarneze?

C: Lucinda şi Yanie au căzut de acord că vor lucra împreună. Lucinda vroia sa meargă acasă. Şi-a creat cancerul ca un mod de a evada şi de a se întoarce acasă, îşi dădea seama că şi-a irosit viaţa, şi-a irosit oportunităţile din acest corp şi detesta acest lucru, detesta asta! (E copleşită iarăşi de emoţii). Şi-a dat seama ca şi-a irosit toţi aceşti ani şi nu a învăţat lecţia (spune toate astea cu emoţie). Yanie a spus că va veni să lucreze cu Lucinda o vreme înainte ca ea să plece, să o ajute să înveţe o parte din lecţii. Apoi când ea se va întoarce acasă va fi realizat ceva, va fi făcut ceva măcar. Yanie a ajutat-o să renunţe la multă frică, a ajutat-o să fie mult mai echilibrată. Yanie a ajutat-o să se pregătească de plecare.

D: Nu exista nici o modalitate prin care Lucinda să rămână aici?

C: Ea nu dorea să mai stea.

D: Credeam că odată ce începe să înveţe aceste lucruri de la Yanie...

C: Nu, pentru că s-a făcut această înţelegere. Yanie dorea să vină o vreme şi Lucinda a fost de acord cu asta. Acest lucru nu era o problemă. Era în regulă pentru ea să se respecte această promisiune.

D: Pentru ca Lucinda să poată progresa în lumea spiritului? (Da) Se pare că nu era gata să traiască o viaţă în planul fizic.

C: Nu era conştientă. Era condusă de egou şi s-a prins în planul fizic şi în plăcerile trupului, s-a prins în chestiuni legate de bani, de lăcomie, egou, sex şi dependenţa de alcool.

D: Deci ea a experimentat toate părţile negative ale unei fiinţe umane?

C: Da. Nu dorea să fie aici şi altcineva dorea să vină. A fost de acord să facă transferul. înţelegerea a fost ca Yanie să lucreze cu ea în ultima sa lună petrecută pe Pământ, ca să o ajute să înveţe anumite lucruri ca să poată merge undeva mai sus, iar Lucinda a fost de acord să plece în decembrie. Au stabilit data. Termenul era luna decembrie, în anul 2000.

D: Ea a crezut că îşi ia rămas bun de la prieteni, pentru că se gândea că va muri oricum, din cauza cancerului.

C: Când a plecat şi-a dat seama că trupul nu va muri. Cathie ştia că a venit vremea să îşi ia rămas bun, dar nu înţelegea în mod conştient ce se petrece.

D: De asta a organizat petrecerea, cu toţi prietenii şi rudele. (Da, da) Apoi când a venit Yanie, nu mai era nevoie ca trupul său să dezvolte o boală, nu-i aşa?

C: Nu. A venit Yanie, care are o energie atât de diferită. Este unul din primii oameni, din primele energii de pe Pământ.

D: înseamnă că este o energie foarte veche, nu-i aşa?

C: O, da. Era o pionieră. A venit un grup format din astfel de fiinţe cu această formă energetică, pe Pământ. Ei erau ceea ce oamenii considerau a fi zeul Horus. Ei au venit în această formă şi când au ajuns aici au trebuit să găsească trupuri. Au plecat în căutare şi au găsit trupuri. Aşa a fost la început. Apoi a revenit în anul 2000, pentru că era nevoie să readucă energia de pionierat pe planetă. Pământul avea nevoie să fie injectat cu această energie, provenită din timpuri străvechi. Asta a adus Yanie.

Pare a fi ceva similar cu energia lui Ingrid şi Isis, care au revenit pe Pământ ca să ajute (vezi capitolul 4). Nu au mai avut vieţi pe Pământ, din vechime până acum. Au revenit datorită evenimentelor mondiale, care necesitau această energie atunci.

D: Poţi să îmi spui ce s-a întâmplat în noaptea în care s-a făcut schimbul? Cathie doreşte să afle răspunsul la această întrebare.

C: A venit Yanie. Era deja acolo de câteva luni şi împleteau...

D: Ce împleteau?

C: împletirea... (Face mişcări cu mâinile)

D: Ca şi cum ai întreţese ceva?

C: Da. De exemplu două suflete lucrează împreună şi uneori una ia rolul de conducător, altă dată cealaltă preia acest rol. Aşa încât Cathie simţea uneori că e condusă de egou, alteori era Yanie, alteori era Lucinda şi în alte zile simţea că este o fiinţă spirituală minunată. Mai existau şi zile când Yanie părea că doreşte să domine scena. Lucrau bine împreună, era ca un dans. învăţau împreună, studiau şi s-au simţit minunat, pentru că Lucinda simţea că are o prietenă. A fost frumos.

D: O altfel de prietenă?

C: Da. A învăţat atât de mult de la ea.

D: Deci este posibil ca două suflete să locuiască în acelaşi corp, în acelaşi timp?

C: Da. A fost o mare uşurare când Lucinda a plecat. Deşi nu erau două suflete separate. Erau doar părţi din acelaşi suflet.
D: Ştim că este dificil ca acelaşi spaţiu să fie ocupat de două fiinţe.

C: Erau fiinţe foarte diferite, dar Yanie putea străluci şi se putea

exprima.

D: Poţi să ne explici ce s-a întâmplat în noaptea aceea?

C: Cathie a avut un sentiment copleşitor că s-a întâmplat ceva foarte puternic, după ce s-a culcat. Da, a fost dansul final. Aceea a fost noaptea pe care Lucinda a petrecut-o cu prietenii. Yanie statea undeva în fundal şi Lucinda se simţea ciudat, se simţea amorţită în noaptea aceea.

D: Vrei să spui insensibilă sau cum ?

C: Amorţită ca şi cum nu ai multe emoţii, amorţită din punct de vedere emoţional.

D: Deşi se afla cu prietenii?

C: Da. Ştia că trebuie să îşi ia rămas bun şi trebuie să rămână fără emoţii, pentru că dacă emoţiile ar fi ieşit la suprafaţă, toată lumea s-ar fi alertat, iar ea nu dorea aşa ceva. Ei nu ştiau că ea urma să plece. Nu era necesar să ştie, pentru că nu era o înmormântare. (Râde) Sinuciderea trebuia să rămână un secret. Ştia că va pleca, dar nimeni nu trebuia să afle acest lucru în noaptea aceea.
D: Intenţiona să moară, dar nu trebuia să se afle?

C: Ea s-a răzgândit fiindcă Yanie s-a hotărât să intre în ea. A fost de acord ca Yanie să îi preia corpul şi în noaptea aceea şi-a luat rămas

bun de la toată lumea, apoi s-a culcat. Apoi la ora trei noaptea ea şi cu Yanie şi-au dansat împreună dansul final, ca un vals. Apoi Lucinda a plecat de aici.

D: Unde a plecat?

C: (Plânge) Ea a plecat şi s-a întâlnit cu prietenii săi (plânge). S-a dus acasă. Ce uşurare! (Plânge)

D: Şi nu a fost judecată că ar fi făcut ceva nepotrivit?

C: (Plânge copleşită de emoţii) A fost întâmpinată cu drag. (Plânge) A fost primită acasă, cu multă bunătate şi blândeţe.

D: Probabil nu şi-au dat seama că nu era pregătită, când a intrat în corp.

C: Da. Ea a ales o viaţă grea şi a fost apreciată pentru o alegere atât de grea.

D: Deci nu contează că şi-a creat karma cu oamenii de pe Pământ

C: A trebuit să facă asta. (Pauză, în timp ce încearcă să înţeleagă ce spune). Şi-a echilibrat karma fiindcă... Aflu ca Stephen era... (Este şocată de ce vede. Scoate gemete îngrozite) O! Stephen, băiatul pe care îl cunoştea, pe care ea l-a rănit sufleteşte atât de rău... El... El a decapitat-o în altă viaţă. O! Câtă cruzime! (Plânge)

D: Deci ce a făcut ea a fost doar o reparare a karmei, când l-a rănit sufleteşte.

Cathie geme sonor, copleşită de emoţii. Era evident că ceea ce vedea o afecta foarte mult. Mai târziu şi-a amintit această scenă şi a spus că i-a văzut faţa foarte clar. El nu mai putea de încântare, în timp ce privea cum este omorâtă. A fost şocată să vadă asta.

Cu mintea sa raţională, ea a crezut că şi-a creat karma cand l-a rănit sufleteşte pe tânărul Stephen, dar privind din lumea de apoi unde ai imaginea completă a faptelor, a devenit evident că situaţia era mai complexă. Stephen şi-a creat o karmă extraordinar de negativă în altă viaţă, când a poruncit ca ea să fie decapitată, aşa încât a fost un act de justiţie ca ea să îl rănească în viaţa prezentă. Dar ea a ales ca retribuţia să nu fie atât de dură ca execuţia din viaţa trecută.

D: Ea a făcut mult rău şi mamei sale, nu-i aşa?

C: (Şocată) O! Mama sa a fost o altă plată karmică. Mama sa a greşit, s-a comportat ca şi cum copiii săi erau perfecţi şi a făcut rău multor oameni fiind
rigidă şi criticând atât de mult. Credea că sunt perfecţi copiii săi,
iar treaba Lucindei a fost să îi arate ca nu avea copii perfecţi.

D: Fiindcă Lucinda în mod clar nu era perfectă, nu-i aşa?

C: Nu. A fost o echilibrare a energiei, o lecţie pentru mama sa. A învăţat-o pe mama sa să nu-i mai critice atât de mult pe ceilalţi, să fie mai puţin rigidă şi să se deschidă. A ajutat-o să vadă lucrurile şi dintr-o

altă perspectivă, nu doar cu ochii fizici ci şi cu alţi ochi (se referea la al treilea ochi).

D: Deci ceea ce la suprafaţă părea să creeze multă karma negativă, a fost de fapt ceva ce trebuia să se întâmple, pentru un motiv bine definit. Lucrurile erau mai complexe. (Da) De obicei este aşa, dar noi nu vedem cum stau lucrurile, atunci când ne încarnăm. (Da) Yanie a venit şi a preluat corpul (un oftat adânc de uşurare), iar Cathie şi-a dat seama că s-a întâmplat ceva în noaptea aceea.

C: (Are o revelaţie) O! Trebuia să se întâmple. Cathie trebuia să ştie, pentru că trebuie să ajute oamenii. (Plânge din nou) Ea trebuie să ajute oamenii să înţeleagă asta. Ea a trebuit să afle şi să devină conştientă, pentru că mulţi oameni au astfel de experienţe şi nu sunt conştienţi de ele. Asta trebuia să facă această nouă faţetă. Cathie trebuia să deschidă această cale. Aşa cum tu înveţi oamenii atât de multe lucruri despre ce există în lumea spiritului, ea are misiunea de a învăţa oamenii despre asta, despre suflet, despre felul în care acest corp nu îţi aparţine. El este un dar oferit Pământului. Fiecare corp este un dar oferit universului, iar sufletele care coboară în aceste trupuri au acest drept. Noi credem că noi suntem trupul. Egoul nostru este legat de trup şi credem că suntem trupul. Eu sunt Cathie. Cine este Cathie? Dar Cathie este de fapt o sumă de energii care se adună ca să preia această viaţă şi să o extindă într-o dimensiune de neimaginat. Această viaţă poate impacta multe vieţi ca să ajute oamenii să evolueze în mod conştient, ca să ajute oamenii să îmbrăţişeze acest program în care sufletele pot să vină şi să plece, pentru ca oamenii să nu se mai simtă închişi în corp şi să nu mai fie atât de egoişti, pentru că acest corp le aparţine. Acest corp nu ne aparţine, acest corp există pentru a servi omenirea. De exemplu corpul lui Gandhi nu i-a aparţinut. Corpul lui a fost doar un vehicul. Atât de multe suflete s-au implicat în munca pe care a făcut-o Gandhi. Atât de multe suflete au venit şi au plecat din acel corp, iar el a ştiut asta, a îmbrăţişat asta. Un alt exemplu este Martin Luther King. El nu a fost un suflet ci mai multe suflete, care au adus în el diferite talente, care au adus un nou fel de a gândi care a dus acel vehicul la nivele înalte de iubire, de

armonizare şi iubire (vorbeşte încet). El a ştiut. El a ştiut ce a venit să facă aici.

D: Dar partea conştientă a persoanei nu ştie ce se petrece, nu-i aşa?

C: Unii oameni pot fi conştienţi, unii oameni îşi pot deschide mintea către asta, dar trebuie să existe un declanşator care să deschidă mintea. Odată ce acel declanşator a fost activat, mintea poate adopta o gamă mai largă de înţelegeri.

Asta este treaba lui Cathie. Ea este declanşatorul care face oamenii să îşi deschidă mintea.

Ni s-a spus că nu doar Cathie a primit o nouă faţetă în suflet pentru a continua aceasta viaţă şi corpul său a fost şi el transformat într-unul nou. Deşi se pare că aceste transformări nu sunt vizibile în exterior, pentru cei din jur.

C: Noua Cathie este foarte diferită. Vechea Cathie se afla pe o cale accelerată şi a avut o viaţă dificilă, dar faţetele noi care au venit au lucrat şi au rezolvat această karmă pentru toate vieţile. Au renunţat la durerea din celulele corpului. Tot ce era prins acolo, toate rămăşiţele şi mizeriile de la sufletele vechi. Iar faţetele noi care au venit, energiile noi care au venit, au ajutat-o să elibereze aceste lucruri din celulele corpului şi l-au dus într-o stare de echilibru frumos, de armonie şi iubire.

D: Deci ea nu mai e aceeaşi persoană care a pornit la drum în această viaţă?

C: Este atât de diferită, atât de diferită. A fost nevoie de mai multe suflete care să lucreze cu această viaţă, ca să o aducă la nivelul la care se află acum.

D: Dar un astfel de proces nu se întâmplă atunci când un om ajunge la maturitate, când creşte şi îşi învaţă lecţiile?

C: Nu astfel, nu. Pe Pământ trăiesc mulţi oameni, care mor fără să îşi fi învăţat lecţiile. Mulţi oameni când se maturizează, devin din ce în ce mai egocentrici, din ce în ce mai înspăimântaţi. Există multă frică pe această planetă. Ei îmbătrânesc şi se înspăimântă din ce în ce mai mult. Aşa încât nu se poate spune că este ceva normal ca oamenii să ajungă la înţelepciune pe măsură ce îmbătrânesc. Mulţi oameni nu ajung la înţelepciune.

D: De ce nu a putut Yanie, această faţetă a sufletului, să rămână în trup?

C: O, el ar fi vrut să rămână, dar asta ar fi împiedicat creşterea.

D: De ce? Doar era un suflet foarte avansat.
C: (Are o revelaţie) O! Misiunea sa era limitată la ce făcea ea – trebuia doar să aducă noua energie, să susţină spaţiul pentru noul program. Era un suflet care „susţinea" trupul şi energia, era un suflet de tranziţie. Pe vremea aceea programul încă era în desfăşurare. Yanie poate să revină în trup, dacă vrea. Poate să facă parte din acest program. Dar dacă ar fi rămas atunci, programul nu ar mai fi putut fi implementat. Este un program la un nivel înalt, de creştere accelerată. Este o creştere aproape instantanee. Acest program duce oamenii mult mai departe de ceea ce s-a plănuit iniţial.

Acest concept al sufletului ca fiind compus din multiple faţete a apărut din nou într-o altă sesiune. Voi include aici doar partea relevantă. Ţineam o sesiune la o conferinţă despre Walk-in la Las Vegas. Vorbeam cu subconştientul şi puneam întrebările pregătite de Lucy.

D: Ea vrea să ştie dacă este un walk-in în viaţa prezentă a lui Lucy. Este important ca ea să ştie? Voi hotărâţi.

O interesa acest lucru, pentru că se afla în comitetul de organizare care studiază fenomenul Walk-in (Cel ce intră).

L: Nu am putea spune că este un Walk-in. Am spune că este mai degrabă o fiinţă din spaţiul cosmic, care a avut multe încarnări diferite, pe care le-a adus într-o singură încarnare. Echivalentul uman ar fi conceptul de „walk-in" (Cel ce intră), dar nu este o terminologie pe care am folosit-o. Aş spune mai degrabă că pe parcursul vieţii sale a fost vizitată de multe suflete, care au coborât în sufletul său. Pentru că ea oferă orientare pentru cei din spaţiul cosmic. Multe fiinţe din spaţiul cosmic se află în raza sa de acţiune.

D: Este vorba de fragmente de suflet?

L: Este ceva mai mare decât fragmente de suflet. Noi le considerăm mai degrabă a fi faţete sau secţiuni. Aşa cum te gândeşti la configuraţia unei case sau a unei clădiri. Există mai multe case şi fiecare cameră face parte din casa întreagă. Aşa este aranjat şi sufletul său. Fiecare din aceste camere sau fragmente de suflet are diferite

amintiri şi relaţii paralele în spaţiu. De asta a avut ea aceste experienţe variate.

D: Deci nu este vorba de un schimb de suflete? Nu este ceea ce înţelegem noi printr-un Walk-in (Cel ce intră).

L: Nu. Este un schimb de suflete în care un suflet poate pleca şi nu mai poate să revină, dar asta nu se petrece prin procesul morţii. Primul suflet din corp nu este sechestrat sau predat unei entităţi complet diferite. Rămâne în stare de suspendare şi nu va mai fi folosit.

D: Când vorbim de fenomenul Walk-in, noi ştim că sufletul iniţial pleacă şi este înlocuit de cel care va duce mai departe viaţa sa pe acest pământ, care îşi va face misiunea şi va continua viaţa în acelaşi trup.

L: Este un concept valabil, dar conceptul pe care ţi-l aduc acum este mai complex, pentru că această entitate a sufletului are acces la multiple structuri ale sufletului, care sunt diferite. Are acces la 13 şi toate se află în sufletul său. Nu este vorba de personaje străine sau nearmonioase.

De la un alt client:

D: Ea mai are de pus o întrebare, care i s-a părut ciudată. Eu cred că înţeleg despre ce e vorba, dar vreau să văd ce veţi spune. Uneori are sentimentul că inter acţionează cu două femei din New York. Este adevărat? (Da) Ce se petrece în astfel de momente?

Linda: Sunt suflete alternative. Sunt bucăţi din ea care trăiesc şi lucrează în alte dimensiuni.

D: Aşa m-am gândit şi eu, pentru că am mai întâlnit acest fenomen în munca mea. E puţin complicat de înţeles pentru unii oameni. Am crezut că o altă parte din ea a mers într-o altă direcţie. Asta vrei să spui?

L: Trebuie să vindecăm toate nivelele în toate dimensiunile, ca să realizăm ceea ce este necesar să realizăm. Primim ajutor. Acestea sunt părţi din ea, dar există mult mai multe.
D: Au creat o viaţă diferită decât viaţa pe care o trăieşte ea. (Da, în anumite momente)

Uneori se conectează la ele.

L: Da, merge acolo ca să le reajusteze.

D: Probabil că ele nu ştiu despre ea, mai mult decât ştie ea despre ele. Ele nu sunt conştiente de frecvenţa sa. Ea le priveşte. Au treaba lor de făcut. în anul acesta mi s-a oferit acest concept despre fragmentarea sufletului. Toată lumea este aşa? (Da) Dar nu suntem conştienţi de aceste faţete. Aşa trebuie să fie.

L: Nu. Dar în curând vă veţi reuni.

D: Atunci vom şti ce se întâmplă cu adevărat?

L: Da, cu toţii ne unificăm. Atunci timpul va merge înainte.

D: Am auzit despre ridicarea conştiinţei şi transformările de vibraţie şi energie. La asta te referi?

L: Da. Vom înainta împreună ca o planetă unită, atunci când conştiinţa noastră va
fi una. Forţele negative vor rămâne în urmă. îi vom lua cu noi pe cei care vor veni. Este datoria noastră să ridicăm nivelul de conştiinţă al fiecărui om pe care îl întâlnim şi să ne vindecăm. Ştii asta. Ai întâlnit asta de multe, multe ori. Conştiinţa oamenilor trebuie să evolueze într-o flacără pozitivă. Oamenii se aliniază. Devin conştienţi de ei înşişi în alte dimensiuni. Oamenii se vor trezi, se vor unifica şi vor merge înainte împreună. Va fi ceea ce trebuie să fie. Iar ceea ce este negativ va rămâne în urmă. îşi vor croi vieţi noi, unificate.

D: în cartea la care lucrez acum, explorez conceptul că noi ca fiinţe umane, nu suntem un suflet sau spirit individual, ci suntem

fragmente.

Anne: Corect.

D: Poţi să-mi explici ce înseamnă asta?

A: Da. Tu şi mulţi alţii proveniţi din universuri diferite. Există mai multe Surse Dumnezeu, care sunt considerate de fapt a fi o singură sursă. Fiecare din aceste universuri are propria sa Sursă Dumnezeu individuală, care se referă la nivelele din Universuri. Fiecare din aceste surse se divide în surse individuale, care provin dintr-o sursă principală. Fiecare dintre voi vă creaţi propriile surse individuale în interiorul vostru, pentru că alegeţi să faceţi asta. Ca să înţelegeţi nivelul de conştiinţă de care este nevoie la nivel fizic, nivelul vostru de vibraţie este foarte limitat, fiindcă aţi ales asta. Aţi făcut o decizie conştientă de a trăi ca o sursă separată, deşi încă mai sunteţi conectaţi de un fir, de o şuviţă practic, la
Sursa Principală.

D: Cum percepem această sursă principală ? Această Sursă Dumnezeu ?

A: Ea se află întotdeauna în interiorul vostru. Am să explic în modul cel mai uşor de înţeles pentru tine. Mă pot conecta la lobul frontal al creierului din capul tău, la ceea ce voi numiţi „frunte". în această frunte există un element care secretă un fluid. Când este secretat acest fluid, el se transmite prin corp şi va energiza restul corpului până la un nivel înalt, ca să vă puteţi conecta la sursa voastră. Acolo rămâne sursa. Este în lobul frontal al capului. Aici se face conectarea, aici e firul – „coarda", aţi putea să-i spuneţi.

D: în ceea ce noi numim al treilea ochi. (Da) încercam să înţeleg această fragmentare, pentru că lucrez cu oameni care spun că au fragmente din ei peste tot.

A: Da, asta este adevărat. Face parte din procesul de gândire. Vi se permite să creaţi o realitate, în această realitate puteţi crea alta şi în acea realitate puteţi crea o nouă sursă de energie care face parte din cea pe care voi o numiţi „Dumnezeu Sursa”.

D: De asta e atât de greu să înţelegem, pentru că suntem atât de focusaţi...

A: (Mă întrerupe) Nu e aşa de greu. întotdeauna vor exista oameni care înţeleg în mod natural aceste concepte. Aceştia le pot traduce în termeni care pot fi înţeleşi, sunt capabili să facă asta mai uşor. Trebuie doar să vă conectaţi la oamenii care pot traduce aceste concepte într-o formă pe înţelesul vostru. Dacă cereţi să apară în viaţa voastră astfel de oameni, ei vor apărea în mod natural, ca

o briză marină.

D: Aşa mi s-a spus, că avem fragmente de suflet peste tot, dar nu suntem conştienţi de ele.

A: Noi suntem îngemănaţi cu ceilalţi.

D: Fiecare e o parte din celălalt, vrei să spui?

A: Aşa este. Tu provii dintr-o sursă. De ce crezi că nu provenim din aceeaşi sursă?

D: Iar perspectiva noastră umană, în care ne privim ca fiind individualizaţi? (Chicoteşte)

A: Este foarte limitată.

D: Noi suntem foarte limitaţi.

A: Aşa aţi ales să fiţi. Nu e rău că sunteţi limitaţi. Aţi ales să faceţi asta, pentru că aţi dorit să învăţaţi anumite lecţii. Noi înţelegem acest lucru. Acum când vorbim prin intermediul acestei persoane, a acestui trup, îi înţelegem

personalitatea individuală care face asta. Noi ştim aceste lucruri, le înţelegem şi este în regulă.

D: Da. Acesta este singurul mod în care noi, oamenii, putem percepe realitatea. O mare parte din ea se află dincolo de conceptele normale ale unei fiinţe umane şi o mare parte din ceea ce ai spus depăşeşte conceptele obişnuite ale unei fiinţe umane normale.

A: Afirmaţia este corectă.

Această viaţă se poate compara cu un instrument care cântă într-o orchestră mare. Ai putea să cânţi la toate instrumentele în acelaşi timp în mod normal, dar te poţi concentra doar pe partea ta din această frumoasă simfonie, iar orchestra şi muzica acoperă totalitatea a ceea ce eşti cu adevărat.

La prezentările mele am fost întrebată adeseori care este diferenţa dintre suflet şi spirit. „Sunt acelaşi lucru? Sau se referă la două lucruri diferite?" La început nu am putut prezenta un răspuns adecvat, fiindcă întrebările m-au luat pe nepregătite. Pe vremea aceea credeam că cei doi termeni se referă la acelaşi lucru. Credeam că sunt două cuvinte diferite, care se referă la forţa vieţii care intră în trup la naştere şi pleacă la moartea fizică. Presupuneam că este vorba de partea eternă

din noi începând din momentul în care a fost creată de Dumnezeu şi la partea din noi care părăseşte trupul la moarte şi apoi revine în ciclul încarnărilor, se transformă pe măsură ce adună mai multe informaţii şi îşi plăteşte karma. în scrierile mele de început am scris din acest punct de vedere, care considera că cele două cuvinte pot fi schimbate între ele, pentru că se referă la acelaşi lucru. Credeam că este doar o chestiune de semantică şi dacă doreai puteai să foloseşti alternativ primul sau al doilea cuvânt.

Dar cunoaşterea şi înţelegerea mea s-au lărgit şi au crescut, ceea ce mă face să privesc această chestiune dintr-un punct de vedere diferit. în munca mea mi s-a spus că atunci când Dumnezeu a creat sufletele, a fost ceva asemănător teoriei Big Bang. Am ieşit din Sursă ca scântei minuscule de lumină. O parte din aceste scântei au devenit suflete umane, altele au devenit galaxii, planete, luni şi asteroizi. Creaţia a continuat de atunci şi se extinde. Mulţi din clienţii mei s-au văzut ca scântei individualizate sau mingi de lumină, atunci când au întrebat de unde provin. în orice trup s-ar găsi, în nenumăratele lor vieţi pe această planetă şi pe alte planete, trupul e doar ca un costum de haine, este un instrument care serveşte un scop şi ajută la îndeplinirea unei misiuni. întotdeauna am spus: „Nu eşti un trup. Tu ai un trup.” Tindem să uităm acest lucru, pentru că suntem atât de ataşaţi de trupul nostru. Dar ca orice costum, el se uzează şi trebuie la un moment dat să renunţi la el. Şinele tău „adevărat” este acea scânteie micuţă de lumină. înţeleg acum că acesta este echivalentul „spiritului” care trece din trup în trup. Spiritul este reprezentarea individualizată a sufletului într-o încarnare, prin urmare are anumite limitări. Este constrâns şi separat de „sufletul mai mare”. Ne focusăm pe el când ne aflăm în trup fizic şi ne închidem faţă de înţelepciunea extraordinară a sinelui nostru mai mare. Trebuie să fie astfel, altfel nu am putea trăi aici. Am fi absolut incapabili să supravieţuim, dacă ne-am da seama că există mai mult, că ne-am închis faţă de gloriosul sine mai mare.

Am întâlnit cazuri (aşa cum am arătat în Volumul 1) când clientul dorea să revină în trecut, la momentul când simţise cea mai mare

iubire, acolo unde se simţea acasă. Când am mers în acest loc, am fost luată prin surprindere. Acest loc nu se află în lumea spiritului, acolo unde mergem după moartea fizică. Este un loc mult mai mare şi mai expansiv. Oamenii au intrat într-o lumină strălucitoare şi reconfortantă, caldă şi frumoasă. Aceasta era „acasă" pentru ei. Mi-au spus că atunci când se aflau acolo aveau un sentiment minunat de apartenenţă şi de a face parte dintr-un întreg, şi nu doreau să mai plece de acolo. Au numit acest loc „Dumnezeu", în lipsa unei definiţii mai clare. A mai fost numit şi „Marele Soare Central", din care izvorăşte toată viaţa. Clienţii mei simt întotdeauna o mare bucurie când se reunesc acolo cu întregul, chiar dacă acest lucru se întâmplă doar pentru scurt timp, în sesiune. Când au fost expulzaţi din Sursă ca să îşi înveţe lecţiile şi să adune cunoaştere, au simţit o mare pierdere, au simţit că această separare este insuportabilă. Dacă înainte făceau parte din Unicul, acum erau separaţi. De asta fiecare din noi vrea în adâncul lui, în secret, să revină la Sursă, chiar dacă nu înţelegem acest lucru la nivel conştient, dar potrivit informaţiilor pe care le-am descoperit, nu ne putem întoarce şi nu ne putem reuni cu Dumnezeu până nu ne-am terminat toate lecţiile şi nu am adunat toată cunoaşterea pe care suntem capabili să o adunăm. în final va fi destinul nostru să revenim şi să împărtăşim lui Dumnezeu tot ce am adunat şi am învăţat, în acest sens, s-ar putea spune că suntem literalmente celule din trupul lui Dumnezeu.

Dar să încerc să duc mai departe definiţiile sufletului şi spiritului. Cred că există un sistem în care cobori ca pe o scară, există Dumnezeu Unicul, tot ce este omnipotent, Sursa, Creatorul care se fragmentează în părţi componente, există suprasuflete, grupuri de suflete şi conglomerate mai mari de energii compozite, care conţin ceea ce este viu şi experimentează viaţa într-un mod străin de felul nostru de a gândi. Totalitatea a ceea ce există cuprinde atât de multă energie, încât ar fi imposibil ca aceasta să fie conţinută într-un trup. în Volumul 1 s-a spus că dacă energia totală a unui om ar coborî în cameră ca să converseze cu noi, ar exploda casa. Atât de mare este puterea acestei energii!

Sufletul este un conglomerat, o combinaţie a nenumărate spirite individualizate, care toate sunt „tu”. Noi facem parte din acest „suflet” mai mare şi suntem o manifestare în trup a lui Dumnezeu. Şi ca lucrurile să fie şi mai complicate, există mai multe grupuri de suflete.

Apoi sufletul se fragmentează iar şi se transformă în spirite individualizate. Acesta este fragmentul mai mic pe care îl experimentăm în prezent, pe care ne focusăm acum şi care are propria sa personalitate. Aceasta este partea care revine în lumea spiritului la moartea corpului fizic şi se pare că rămâne individualizată până când a adunat suficientă cunoaştere ca să revină la Suprasuflet (Oversoul). Aceste lucruri depăşesc capacitatea de cuprindere a minţii omeneşti la majoritatea oamenilor şi ne mulţumim să credem că experienţa pe care o trăim constituie tot ce există. De aceea încercăm să oferim explicaţii simplificate, pentru ceea ce nu poate fi explicat.

Din informaţiile din acest capitol, se pare că în cazuri de urgenţă, Suprasufletul (Oversoul) se despică şi trimite faţete din el, pentru ca părţi ale sufletului să fie înlocuite. Din ceea ce am reuşit să înţeleg, acesta este un aranjament plin de iubire şi protecţie. Un om nu primeşte mai mult decât poate duce într-o viaţă sau mai mult decât a fost de acord să încerce să ducă într-o viaţă. Acest concept constituie un exemplu bun de gândire, fie că îl înţelegem pe deplin sau nu. Nu m-aş fi gândit niciodată la aceste concepte, dacă nu mi-ar fi fost prezentate prin mai mulţi clienţi. Se pare că „Ei ” cred că acum suntem gata să sondăm înţelesul mai profund al vieţii.

încă odată vreau să spun că există Dumnezeu, există diferite Suprasuflete (Oversouls), există compuşi din suflete mai mici şi există şi spirite individualizate.

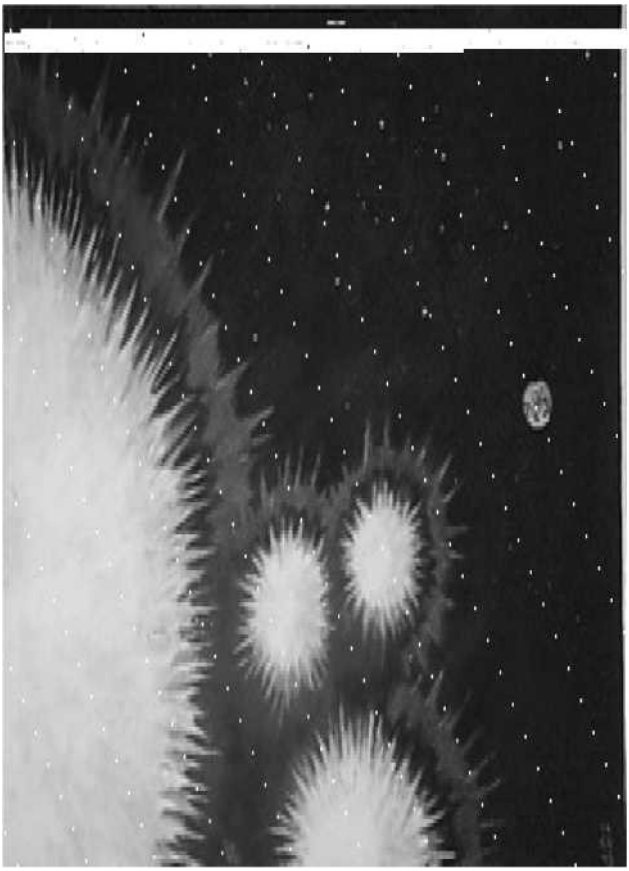

Capitolul 30

Noul Pământ

Toată viaţa noastră când am mers la biserică, am auzit următoarele versuri din Biblie: „Şi am văzut un nou cer şi un nou pământ; pentru că primul cer şi primul pământ au trecut deja... Iar eu, Ion, am văzut Oraşul Sfânt, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din ceruri. Şi am auzit o voce puternică din cer, care spunea: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, el va locui printre ei şi vor fi oamenii săi şi Dumnezeu va fi cu ei şi el va fi Dumnezeul lor. Şi Dumnezeu va şterge toate lacrimile din ochi. Nu va mai fi moarte, nici durere, nici plânsete. Toate acestea vor trece. Totul este nou. Iar el mi-a spus: Scrie următoarele cuvinte, pentru că aceste cuvinte sunt adevărate şi pline de credinţă. Noul oraş nu va mai avea nevoie de soare nici de lună care să strălucească deasupra, pentru că este luminat de gloria lui Dumnezeu... Şi nu va intra în el nimic care să-l murdărească, nimic urât, nimic fals, nici o minciună... Şi nu va fi noapte aici, nu va fi nevoie de făclii nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu va dărui lumină şi va domni pentru totdeauna deasupra oamenilor.” (Revelaţii: 21-22)

Biserica a oferit diverse explicaţii ale acestui citat din Biblie. Cartea Revelaţiilor a rămas enigmatică. Dar explicaţiile aduse de mai mulţi oameni în starea de transă adâncă, par să aducă un răspuns. Ei au descris împărăţia lui Dumnezeu ca un loc de lumină unde va fi o mare bucurie prin reunirea cu Creatorul, cu Sursa. Oamenii vor deveni fiinţe de lumină şi atunci nu vor mai dori să revină în forma fizică, pe Pământ. Asta pare a explica anumite semnificaţii ale versurilor, dar ce legătură are asta cu profeţia Noului Pământ? Se pare că am primit răspunsul prin mai mulţi clienţi, în timpul sesiunilor pe care le-am făcut cu ei. Când am început să pun la un loc materialul din această carte, a devenit evidentă asemănarea cu

Biblia. Cu toţii vorbim despre aceleaşi lucruri. Ion, care a scris Cartea Revelaţiilor, a prezentat viziunea prin vocabularul din perioada de timp în care a trăit. La fel stau lucrurile şi astăzi. Clienţii mei folosesc termeni care le sunt familiari. Ştiu că au întrezărit doar o mică parte din imaginea completă a lumii noi care va veni, dar asta este tot ce au putut ei să facă. Măcar au văzut un fragment din acel loc minunat.

Pe parcursul muncii mele, am auzit că totul este format din energie şi forma este determinată de frecvenţa şi vibraţia fiecărui lucru în parte. Energia nu moare niciodată, doar îşi schimbă forma. Mi s-a spus că Pământul în sine îşi schimbă vibraţia şi frecvenţa, pregătindu-se să se ridice într-o nouă dimensiune. Tot timpul suntem înconjuraţi de nenumărate dimensiuni. Nu le putem vedea pentru că pe măsură ce vibraţia se accelerează, ele devin invizibile pentru ochii noştri, dar ele există. în cartea Custozii, am explicat cum extraterestrii folosesc aceste lucruri şi călătoresc prin ridicarea şi coborârea vibraţiei navelor spaţiale. Uneori mergem în alte dimensiuni, apoi revenim, dar nu suntem conştienţi de acest lucru. Am scris despre asta în cartea Legenda lui Starcrash. Am atins acest subiect de mai multe ori pe parcursul anilor care au trecut, dar nu am ajuns la o înţelegere deplină. Acum am început să primesc din ce în ce mai multe informaţii pe această temă. „Ei" doresc ca noi să ştim mai multe despre aceste lucruri, fiindcă transformările se apropie şi va fi un eveniment colosal. Desigur, chiar şi în Biblie se spunea că acest lucru care se va întâmpla „în curând". Dar acum putem să vedem şi să simţim efectele în jurul nostru, în timp ce lumea se pregăteşte să intre într-o nouă dimensiune.

„Ei" au spus că vom observa efectele fizice mai bine, pe măsură ce frecvenţele şi vibraţiile vor creşte. Mulţi din noi pot simţi la un anumit nivel al fiinţei, că se întâmplă ceva. Cu schimbările subtile care au loc în jurul nostru, corpurile noastre fizice trebuie să se modifice, ca să se poată ajusta. O parte din aceste simptome fizice sunt neplăcute şi ne îngrijorează. „Veţi vedea că pe măsură ce frecvenţa planetei continuă să se ridice, veţi întâmpina mai puţine probleme legate de blocajele

de energie.”
De-a lungul muncii mele, clienţilor mei li s-a spus că trebuie să îşi schimbe dieta, ca să facă ajustările necesare trecerii în lumea nouă. Corpurile noastre trebuie să devină mai uşoare şi asta înseamnă că trebuiesc eliminate alimentele greu de digerat. în timpul sesiunilor, clienţii mei au fost avertizaţi în mod repetat să nu mai mănânce carne, din cauza aditivilor şi chimicalelor cu care sunt hrănite animalele. Acestea se transferă în corpurile noastre şi se depozitează în organe, pentru multă vreme. Este foarte greu să elimini aceste toxine din corp. Am fost avertizaţi mai ales să nu consumăm proteine animale şi prăjeli, care irită corpul. „Acestea fac rău sistemului vostru biologic, după mai mulţi ani de abuz. Nu vrem să vă judecăm, dar corpul a fost făcut ca să funcţioneze în anumiţi parametri. Corpul nu poate să-şi ridice frecvenţa în dimensiunile înalte, dacă toxinele îl poluează şi are o energie densă.” Ni s-a spus să evităm în special carnea de vită şi cea de porc, din cauza aditivilor din hrana oferită animalelor. Dacă aveţi norocul de a găsi carne organică care nu conţine toxine, atunci consumul cărnii nu va cauza probleme, dar şi în acest caz este necesară moderaţia. Ei au spus că peştele şi carnea de pui sunt mai bune, dar cele mai bune sunt legumele „vii”. Asta înseamnă că este preferabil să mâncaţi legume crude, mai degrabă decât gătite. Ni s-a atras atenţia de asemenea să eliminăm zahărul şi să consumăm apă pură, preferabil îmbuteliată şi sucuri de fructe care nu conţin zahăr. în cele din urmă pe măsură ce frecvenţa de vibraţie va continua să crească, ne vom adapta la consumul unei diete lichide. Trupul trebuie să devină mai uşor, ca să facă ascensiunea. „Pe măsură ce energiile planetei cresc şi se rarefiază, corpurile noastre trebuie să se adapteze”. Aceste informaţii nu sunt noi. De ani de zile ni s-a tot atras atenţia asupra acestor fapte legate de nutriţie. Dar se pare că în prezent este necesar să fim foarte atenţi la dieta noastră, pentru că totul începe să se transforme.

în anul 2001, „Ei” mi-au atras atenţia în mod drastic, în ceea ce priveşte dieta mea personală şi stilul meu de viaţă. în timpul sesiunilor, au început pur şi simplu să ţipe la mine, ca să mă facă să înţeleg. în anul 2001 am avut probleme legate de deshidratare când mă aflam în Florida şi am experimentat efecte fizice neplăcute. “Ei”

m-au certat şi m-au făcut să renunţ la băutura mea standard – Pepsi, un obicei în care m-am complăcut mulţi ani. Mi-au schimbat complet dieta şi băuturile, ceea ce a avut efecte pozitive. în anul 2002 deja reuşisem să curăţ o mare parte din toxine din sistemul meu biologic şi am observat diferenţa. A durat mai multe luni până m-am „detoxifiat", ca să zicem aşa. De câte ori au ocazia, ei îmi spun că mă monitorizează şi sunt certată dacă ei văd că mi-am reluat vechile obiceiuri. în timpul unei sesiuni din Anglia, ei mi-au spus: „înţelege că trupul tău va trebui să facă faţă la noile energii cu care vei lucra. Aceste energii nu se vor schimba, ca să se ajusteze la tine. Nu vei mai putea evita aceste energii. Pentru că nu eşti obişnuită cu ele, probabil că te gândeşti că „nu sunt bune". Dar ele sunt atrase în interiorul tău. Dacă te întrebi: „Ce sunt astea?", trebuie să înţelegi că sunt noile energii. Probabil că ele îţi reajustează corpul şi când fac asta, îndepărtează toxinele. în special rinichii lucrează cu energia neacceptată a trecutului. Trebuie doar să accepţi că procesul de curăţare are loc, iar el se va petrece în continuare."

Apoi mi s-a oferit o procedură de energizare a apei pe care o bem, care să ajute la procesul de detoxifiere. „Corpul tău este format 70% din apă, iar planeta este şi ea formată tot din apă în procent de 70%, prin urmare importanţa apei este enormă. Rezonanţa apei pe care o introduci în corpul tău este foarte importantă. Când bei apă, energizeaz-o cu cunoştinţele pe care le ai. Trimite în apă această cunoaştere. Vizualizeaz-o sub formă de spirală. Imaginează-ţi cum apa se învârte într-o spirală şi se face un vortex, atât în direcţia acelor de ceasornic cât şi în sens antiorar, atât în sens pozitiv cât şi negativ. Imaginează-ţi cum se mişcă şi iese din starea de echilibru. Imaginează-ţi cum intră o energie în apă sub formă de spirală şi se face un vortex. Asta e tot ce trebuie să se întâmple. Gândul va energiza apa şi forţa vieţii va fi reintrodusă în apă. Este acceptarea forţei vieţii pe această planetă. Tot ce este lichid pe această planetă, fie că este vorba de pietre sau alte solide lichefiate, se mişcă şi curge mai repede sau mai încet. Totul păstrează rezonanţa şi amintirea a ceea ce este. Omenirea şi-a pierdut rezonanţa şi amintirea a ceea ce este, dar apa o poate reenergiza. Gândurile umane pot fi procesate ca să lucreze în rezonanţă. Reţine ideea că energizarea unei sticle de apă

are efect doar câteva ore. Va trebui să refaci procedura. înainte să bei un lichid, trebuie să refaci procedura. La fel stau lucrurile şi cu mâncarea. Gândeşte- te la mâncare ca la un lichid care se mişcă mai încet. Asta îţi va ajuta corpul. Te va ajuta să te clarifici, să îţi creezi un „loc de claritate" în interiorul minţii, pentru că ai început să pierzi o parte din claritate. Dar această claritate va reveni".
într-un e-mail primit dintr-o sursă necunoscută, am aflat următoarele: Timpul se accelerează (sau se prăbuşeşte). Timp de mii de ani, Rezonanţa Schumann sau pulsul (bătaia de inimă) a Pământului a fost 7,83 de cicluri pe secundă. Militarii au folosit acest punct de referinţă. Dar din anul 1980, această rezonanţă a început să crească puţin câte puţin. S-a ajuns în prezent la 12 cicluri pe secundă, echivalentul a 16 ore pe zi în loc de 24 de ore, cum era înainte. Asta duce la accelerarea şi scurtarea timpului.

Un client mi-a transmis că începând din anul 2003, va veni un influx de energie care va propulsa realmente Pământul. Va apărea o prăpastie mai mare între grupul de oameni care vor merge înainte şi cei care vor rămâne în urmă. Rezultatul va fi o creştere a vibraţiei a Pământului, care va afecta tot universul. Nu este vorba doar de Pământ. Este un fenomen galactic.

Mai multe informaţii privitoare la corpurile noastre şi la transformările dimensionale prin care va trece planeta (transformări care nu vor fi observate de cei din jurul nostru, care nu vor face şi ei trecerea şi nu se vor transforma): „Corpurile noastre şi totul din jurul nostru îşi creşte frecvenţa vibratoare şi se ajustează la o nouă frecvenţă. Fiecare celulă din corp începe să vibreze mai repede şi se transformă în lumină. Când începe acest proces, temperatura corpului creşte şi corpul începe să strălucească. Când fiecare celulă vibrează la o frecvenţă mai ridicată, veţi dispărea din spectrul normal al vederii şi vă veţi muta într-o realitate dintr-o dimensiune mai înaltă. Aceasta este pentru că trupul s-a mutat într-o vibraţie care se află dincolo de dimensiunea a treia şi vibrează acum la un nivel dimensional mult mai înalt. Asta înseamnă că nu veţi mai trece prin procesul morţii, fiindcă veţi avea un Corp de Lumină. Nu veţi mai îmbătrâni şi veţi intra în realitatea din următoarea dimensiune. Veţi putea atunci să accesaţi următoarea etapă a evoluţiei spirituale”.

„Ei” au subliniat că acest lucru s-a mai întâmplat de-a lungul timpului cu anumiţi oameni şi cu grupuri mici de oameni. Dar ceea ce face ca de data aceasta să fie un fenomen unic, este faptul că pentru prima dată o întreagă planetă va face saltul într-o altă dimensiune. Acesta va fi Noul Pământ şi noua lume. Acest lucru este descris în Biblie ca „un nou cer şi un nou pământ”. Cei care nu vor fi gata, vor rămâne în urmă (aşa cum se spune în Biblie) şi vor continua să-şi trăiască karma. Ei nici măcar nu vor fi conştienţi că s-a întâmplat ceva. Cei care nu s-au luminat vor merge pe altă planetă mai densă care mai este implicată negativitate, ca să-şi lucreze karma care le-a mai rămas. Nu li se va permite să vină pe „Noul Pământ”, pentru că vibraţia lor nu se va potrivi cu această realitate.

Cu câţiva ani în urmă mă aflam în comitetul de organizare a unei conferinţe, alături de Annie Kirkwood, autoarea cărţii Mesajul Măriei către lume. Ea a povestit o viziune pe care a avut-o, care pare a descrie evoluţia Noului Pământ. Ea a văzut Pământul din spaţiul cosmic, dar a văzut două Pământuri suprapuse unul peste altul. între cele două versiuni ale Pământului circulau linii micuţe de lumină, ca nişte fleşuri. Apoi pe măsură ce privea, a văzut cum cele două versiuni ale planetei încep să se îndepărteze una de alta, ca o celulă care se divide pentru a produce o altă celulă. O versiune a Pământului a plecat într-o direcţie, cealaltă în altă direcţie. Pe una din ele a văzut cum ea şi alţi oameni exclamau; „Da, în sfârşit s-a întâmplat! Am reuşit!" Iar pe celălalt Pământ a auzit vocea surorii sale: „Fata asta a înnebunit! Povesteşte toate aceste nebunii, dar nu s-a întâmplat nimic. Ea a murit pur şi simplu!" Se pare că atunci când se va produce evenimentul final, o parte din omenire nu va fi conştientă că s-a întâmplat ceva. Se va face o separare a celor care merg pe Noul Pământ, faţă de cei care sunt lăsaţi în urmă pe vechiul Pământ, care va rămâne adâncit în negativitate.

După o prezentare în care am povestit publicului această viziune, am coborât de pe scenă şi am fost înconjurată de oameni, când am mers să semnez cărţile. Un bărbat şi-a croit drum prin mulţime şi a cerut să-mi vorbească. Cu o faţă serioasă, el a spus: „Mi s-a întâmplat ceva foarte neobişnuit." A făcut o pauză ezitând, neştiind cum voi reacţiona. „Trebuie să ştiţi că eu sunt inginer, sunt un om foarte pragmatic şi mie nu mi se întâmplă astfel de lucruri. Când aţi descris viziunea celor două Pământuri care se despart, deodată a dispărut sala şi m-am văzut în spaţiul cosmic. Priveam şi am văzut cum se întâmplă exact ce aţi descris. Am văzut cum s-au separat cele două versiuni ale Pământului şi Noul Pământ era suprapus peste vechiul Pământ". Mi-am dat seama că omul era foarte emoţionat. El a spus că va merge acasă şi va încerca să reproducă pe computer ceea ce a văzut. O săptămână mai târziu mi-a trimis prin e-mail această imagine, pe care o reproduc aici. Este mult mai frumoasă colorată şi culorile sunt mult mai vibrante. Dar arată cum străluceşte Noul Pământ, care se separă de vechiul Pământ. Mi-a dat permisiunea să folosesc această imagine.

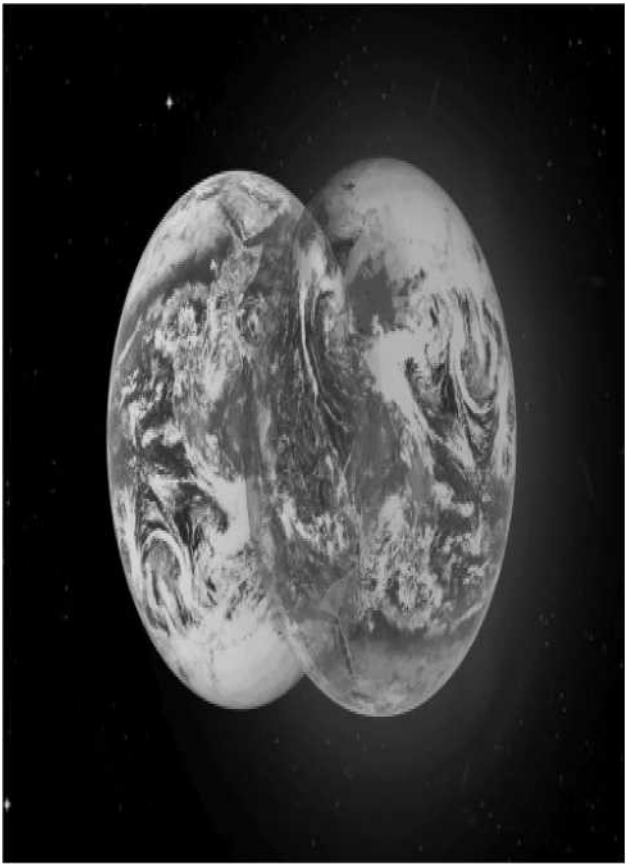

Realizată de Michael R. Taylor (MT)

Iată o parte din informaţiile pe care le-am primit de la diferiţi clienţi, privitoare la Noul Pământ:

Entitatea care a vorbit prin V. avea o voce profundă şi aspră:

D: Am primit multe informaţii de la mulţi oameni, care spun că Pământul trece printr-o transformare. Ei spun că se va ridica într-o altă dimensiune. Se va schimba vibraţia.

V: Ideea este că trebuie să facem oamenii să se extindă. Trebuie să ajungă la un nivel la care vibraţia lor să se ridice. Când vom reuşi asta, vor putea face saltul, va fi mai uşor pentru ei. Cei care nu vor reuşi să se transforme, vor fi lăsaţi în urmă. Va fi îngrozitor pentru cei pe care nu-i putem ajuta să se schimbe. Nu-i putem ajuta să vadă. Nu-i putem ajuta să iubească.

D: Dar ceilalţi (cei care se vor schimba şi vor iubi) vor merge în altă lume? Pe alt Pământ?

V: Se vor extinde în altă dimensiune. Să văd cum pot să-ţi explic. Este ca un fel de înălţare, dacă poţi înţelege asta, este ca şi cum s-ar ridica într-o vibraţie diferită. Noi vom putea să vedem ce se petrece, dar nu-i vom putea ajuta.

D: Va fi ca o separare? Ca două versiuni ale Pământului, vrei să spui?

V: Oh nu, nu. Este o transformare a dimensiunilor. Vom merge de aici, acolo. Iar cei care nu se pot schimba, vor fi lăsaţi în urmă.

D: Când mergem în altă dimensiune, aceasta va fi un Pământ fizic?

V: Va fi exact cum suntem noi acum.

D: De asta mă refeream la două versiuni ale Pământului.

V: Da, da. Dar cei care vor fi lăsaţi în urmă nu vor fi conştienţi de ce facem noi. Dumnezeu să-i ajute, Dumnezeu să-i ajute. Va fi îngrozitor pentru ei.

D: Ei nu vor şti ce s-a întâmplat?

V: Ei vor afla. Asta este toată ideea. Ei vor afla, dar va
fi prea târziu.

D: Dar ai spus că vor fi lăsaţi în urmă, că nu vor putea intra în altă lume.

V: Nu, va fi prea târziu pentru ei ca să-şi schimbe vibraţia. Nu se pot schimba într-o clipă. Schimbarea necesită o perioadă de timp. Noi lucrăm la asta de ceva vreme. Este necesar să se lucreze cu corpul, pentru ca vibraţia să pătrundă în el. Corpul se va schimba încet şi îşi va ridica vibraţia. Când se va face saltul, va fi prea târziu pentru ei. Dar vor vedea ce se întâmplă. Ei vor muri, dar vor vedea ce se întâmplă şi vor învăţa din asta.

D: Lumea lor va continua să existe, dar va fi diferită?

V: Nu va rămâne mare lucru din lumea lor. Nu va rămâne mult din ea.

D: Va muri multă lume atunci?

V: Da. Dar cred că o mare parte din moartea lor va fi lipsită de durere. Cred că vor trăi suficient de mult, ca să vadă ce se întâmplă. Şi cred că Dumnezeu îi va scuti de durerea aceea îngrozitoare. Mă

rog să se întâmple acest lucru.

D: Dar cei care se vor transforma şi vor intra în noua vibraţie, vor fi într-o lume fizică identică...
V: (Mă întrerupe) Da, dar o parte din ei nu vor fi conştienţi că s-a făcut schimbarea. Alţii vor înţelege. Cei care au lucrat pentru asta, vor şti.

D: Ei vor şti ce s-a întâmplat cu cei lăsaţi în urmă?

V: Nu cred. Vor fi conştienţi că s-a produs o schimbare. Dar nu ştiu cât vor fi de conştienţi. Stai să mă gândesc la asta. (Pauză) Vom intra în această dimensiune şi vom şti. Dar o parte nu vor şti. Vor simţi ceva. Vor simţi o diferenţă. Ca un fel de claritate, de curăţare, de limpezime. O diferenţă. Ştiu despre ce este vorba. Ei vor simţi diferenţa. Ei vor simţi iubirea.

D: Deci chiar dacă n-au lucrat pentru asta, vor fi luaţi de val.

V: Da, pentru că sunt gata pentru asta.

D: Iar cei care nu vor fi gata...

V: Aceştia nu vor trece, nu vor trece.

D: Vor fi lăsaţi în negativitate? Ai spus că întreaga planetă se va schimba atunci.
V: Da. Cei care pot să înainteze, care pot intra în lumea nouă, vor înainta. Iar cei care nu pot, nu o vor face. Şi va fi îngrozitor pentru ei.

D: Vor fi două lumi separate, într-un fel.

V: Da, două lumi care există în acelaşi timp, dar care nu sunt întotdeauna conştiente una de alta.

D: Ştiu că atunci când te afli într-o dimensiune, nu eşti întotdeauna conştient de cealaltă dimensiune. Ăsta este mesajul pe care vrei să îl transmiţi, că ar fi bine să răspândim aceste informaţii despre iubire cât încă mai putem face asta, ca să convingem cât mai mulţi oameni să treacă dincolo?

V: Iubirea este cheia. Pentru că Dumnezeu este iubire. Iubirea este Dumnezeu. Iubirea este puterea supremă. Asta trebuie să simţim în vieţile noastre. Ceea ce este necesar să ne dăruim unul altuia şi să

simţim unul pentru celălalt.

D: Da, iubirea a fost întotdeauna cheia. „Ei" încearcă să spună asta la cât mai mulţi oameni, ca să-i influenţeze şi să-i facă să se schimbe. Este urgent.

V: Este urgent, pentru că nu mai avem timp. Pregătiţi-vă. A, ce anume? Ce să-i spun?

Părea că ascultă ce îi spunea cineva. Am auzit nişte mormăieli, apoi a revenit vocea aspră.
V: Trebuie să-ţi spun... Să fii gata. Să fii gata, pentru că schimbarea se va face în curând. Nu mai este multă vreme. Să fii gata... Ea nu este un vehicul foarte bun. Nu a mai transmis astfel de informaţii. Nu reuşesc să îmi transmit ideile prin ea. Trebuie să mai lucrez cu ea. Să curăţăm acest vehicul. O, da! Aş, e mai bine.

D: Ce vrei să-mi transmiţi?

V: Trebuie să ajuţi întreaga omenire. Spune că transformarea se va produce în curând. Vor fi schimbări, va fi o transformare a dimensiunilor. Cei care sunt gata să te audă, te vor auzi. Ei vor fi gata pentru această transformare a dimensiunii. (I-a revenit vocea normală) Cei care nu pot face asta, oricum nu vor accepta schimbarea, vor crede că suntem nebuni. (Râde) Vor mai fi şi alţii care vor fi atinşi de aceste informaţii, fără să-şi dea seama. Când se va întâmpla, ei vor fi gata şi vor fi luaţi şi ei. Poate că ei nu ştiu că se apropie, dar ceva din interiorul lor va fi gata şi vor putea face saltul. Este vorba despre cei care nu ştiu că se apropie schimbarea, dar dacă le spunem asta, informaţia va exista în interiorul lor. Şi când se va petrece saltul, ei vor fi gata şi vor fi luaţi şi ei.

D: Vreau să-ţi mai pun o întrebare. Aceia din noi care vom face saltul, ne vom trăi viaţa la fel ca aici ?

V: Nu, nu, va fi mult mai bună. Va fi altfel. Va fi o viaţă mai lungă.

D: Vom continua să trăim o viaţă fizică?
V: Fizică în dimensiunea aceea, da. Dar fizică în această dimensiune, nu.

D: Ceea ce vreau să spun este că dacă facem saltul, noi vom continua să...

V: (Mă întrerupe) Vrei să spui, dacă vei trăi sau vei muri?

D: Vreau să întreb dacă ne vom continua viaţa, aşa cum o facem aici.

V: Da. Unii nici nu îşi vor da seama. Pentru că vezi tu, această idee pe care o plantăm în capul lor îi va ajuta să facă schimbarea dimensiunii, uneori fără să-şi dea seama. Vor vedea distrugerea. Vor vedea ce se petrece şi vor vedea cadavrele, dar nu îşi vor da seama că motivul pentru care nu sunt şi ei morţi, este că au făcut schimbarea şi de aceea transformările planetare nu i-au afectat.

D: Ai spus ceva despre nişte idei pe care le pui în capul oamenilor.

Este vorba despre implanturi?
V: Nu, nu. E vorba despre o sămânţă, un gând. Poate că nu vor şti aceste lucruri la un nivel conştient, dar în interior această informaţie îi va ajuta. Este ca o scânteie care atunci când vine timpul, va fi acceptată la modul subconştient. E vorba despre o sămânţă, un gând. Poate că nu vor şti aceste lucruri la un nivel conştient, dar în interior această informaţie îi va ajuta. Este ca o scânteie care atunci când vine timpul va acţiona, pentru că a fost deja acceptată la nivel subconştient.
D: Dar când facem saltul, vom continua să ne trăim viaţa. Ai spus că vom trăi mai mult timp?

V: Da, veţi avea o viaţă mai lungă. Veţi învăţa. Totul va fi mai bine. Oamenii vor cunoaşte mai mult, în scurt timp vor învăţa multe lucruri. Vor şti mai multe lucruri. Vor fi mai conştienţi de felul cum decurg lucrurile. Poate că nu îşi vor da seama că au făcut saltul, dar vor afla despre asta. îşi vor da seama după o vreme ce s-a întâmplat.

D: Iar cei care nu sunt gata, vor rămâne pe celălalt Pământ.

V: Da. Vor fi distruşi.

D: Şi mulţi din ambele locuri nu îşi vor da seama că s-a întâmplat ceva dramatic.

V: Cei care vor fi lăsaţi în urmă îşi vor da seama. Vor muri cu toţii dar vor şti ce s-a întâmplat, pentru că aceasta este lecţia pe care o vor învăţa. Când vor muri, vor şti. Vor vedea adevărul. Vor vedea că şi-au ratat şansa şi vor învăţa din asta.

D: Mi s-a spus că dacă oamenii au negativitate şi karma de plătit atunci când se reîncarnează, ei nu vor mai reveni pe Pământ, fiindcă Pământul se va transforma foarte mult.

V: Nu li se va permite să revină aici până când nu vor face şi ei schimbarea.
D: Am auzit că vor fi expediaţi în altă parte unde să-şi lucreze Karma, fiindcă şi-au ratat oportunitatea.

V: Da. O parte din ei. Altă parte din ei vor avea ocazia de a reveni, dar asta va fi după foarte multă vreme.

D: Dar între timp noi vom înainta, vom învăţa lucruri noi şi vom progresa într-o lume complet nouă.

V: Ce lume frumoasă! O lume de lumină şi pace, unde oamenii pot trăi împreună şi se pot iubi unul pe altul.

D: Dar va continua să fie o lume fizică, în care vom fi alături de familiile noastre şi vom locui în case la fel ca cele pe care le avem acum.

V: Va fi doar o lume mai bună.

D: (Râde) Da, îmi dau seama de asta.
Un alt client care a trăit simptome fizice inexplicabile, şi-a descris astfel noul corp:

S: începe să se identifice din ce în ce mai mult cu corpul său din viitor. încă nu s-a aşezat pe deplin, dar este aici. în acest corp din viitor ea îşi trăieşte esenţa sau părţi din esenţa sa. Se uneşte cu ea şi ea o ridică, ca să se obişnuiască cu acest corp din viitor.

D: Trupul se va schimba din punct de vedere fizic?

S: Parţial da. Va fi mai puternic şi va întineri. Corpul acesta în care se află ea acum se va vindeca şi reface, dar ea are nevoie de corpul din viitor. Acesta va fi mai uşor, mai capabil de a face unele lucruri. Deja simte asta. Esenţa ei s-a unit cu corpul din viitor, care începe să se înalţe.

D: Deci corpul în care se află ea acum se va transforma?

S: Esenţial vorbind, va fi lăsat în urmă. Se va transforma şi părţile din el care nu mai sunt necesare, vor fi aruncate.

D: Deci nu e ca şi cum ai ieşi dintr-un corp şi ai intra în altul.

S: Nu. Treptat, corpul mai nou şi corpul mai vechi se vor uni în mare parte. Dar anumite părţi din corpul vechi care nu vor fi necesare, vor fi lăsate în urmă. Se
vor dezintegra pur şi simplu.

Probabil că acest proces va fi gradat şi nu vom simţi diferenţa, cu excepţia simptomelor fizice trăite de unele persoane, atunci când

trupul îşi face ajustările. Mi s-a spus că generaţia mai veche este posibil să fie mai conştientă că se întâmplă ceva în corp. Dar nu are nici un sens să te îngrijorezi, fiindcă este un proces natural care se petrece acum cu fiecare om care face parte din evoluţia Noului Pământ.

Fragmentul de mai jos face parte dintr-o sesiune mai lungă pe care am făcut-o în anul 2002, în care clientul meu s-a conectat cu extraterestrii. Aceştia ne-au oferit informaţii despre multe lucruri, inclusiv despre ce pot face ei (sau ce au permisiunea să facă) pentru a corecta stricăciunile pe care le-a făcut omenirea pe Pământ.

P: Ei mă duc... înainte. îmi transportă corpul. O, Doamne! Ameţesc.

I-am dat sugestii de calmare şi indicaţii ca să nu aibă efecte fizice. S-a calmat şi s-a stabilizat. A dispărut senzaţia de mişcare. Această experienţă am mai întâlnit- o şi la alţi clienţi cu care am lucrat, când au fost duşi înainte prea repede în timp şi spaţiu.

D: Ce îţi arată acum?

P: Văd doar lumina. O explozie strălucitoare de lumină, chiar acum. Cu diferite culori. Planeta este bombardată cu o lumină specială, care conţine diferite culori. Aceste culori afectează conştiinţa oamenilor în diferite moduri, dar nu afectează numai oamenii. Afectează şi plantele, animalele, apa, totul. Este un anumit fel de lumină albă, care conţine în ea toate culorile. Aceastea se mişcă şi se schimbă şi pătrund planeta până în interiorul său. Văd cum această energie vine din

nucleul planetei. Ei o trimit de pe navele lor spaţiale şi atinge nucleul planetei, apoi ricoşează de la nucleu şi afectează totul dinăuntru în afară. Dacă te-ai afla pe planetă, ai simţi cum aceste energii îţi intră prin picioare şi îţi ies prin vârful capului.

D: Este opusul acţiunii pe care o face energia de obicei...

P: Da, este ceva diferit. Energia vine de la navele spaţiale către nucleul planetei şi apoi ricoşează înapoi în sus. Şi afectează toată planeta. Ei nu vor ca noi să ne autodistrugem.

D: Asta se întâmplă în anul 2002 sau în viitor?

P: Asta este în viitor. Ei vor face asta! Ca să corecteze alinierea planetei, ca să împiedice lucrurile rele să se întâmple. în 2006.

D: 2006. Până la această dată, omenirea va scoate planeta din aliniere?

P: Da, da. O, sunt oameni pe această planetă care se roagă, dar nu este destul şi totul este dat peste cap. Planeta va ieşi de pe orbită. Iar dacă se întâmplă asta, va afecta tot restul cosmosului. Aşa încât atunci când ei direcţionează aceste energii
către nucleul planetei, energia va ricoşa în sus şi asta va corecta alinierea. Când alinierea va fi corectată, se vor îndrepta multe lucruri pe planetă. Acest lucru va avea efect asupra inundaţiilor şi a altor dereglări pe care omul le-a atras pe această planetă. Nu se va produce o distrugere a planetei. Consiliul s-a asigurat că aşa ceva nu se va

întâmpla. Aceste fiinţe supraveghează planeta şi ştiu ce se petrece pe ea, ştiu cine o afectează şi pot interveni asupra acestor oameni. Nu este vorba de faptul că noi nu putem interveni, este vorba despre faptul că nu ni se permite să intervenim.

D: Pentru că există lucruri pe care nu le puteţi face.

P: Corect, dar putem supraveghea. Noi ştim cine face stricăciunile.

D: Dar atunci când planeta ajunge în punctul în care omul a făcut mai multe stricăciuni, atunci puteţi interveni ca să ajutaţi?

P: Atunci noi vom trimite aceste... Văd lumini cu multe culori. Văd ca nişte fulgere de energie multicolore, care sunt trimise în jos către nucleul planetei, apoi ricoşează înapoi în sus şi afectează întreaga planetă. Acest lucru va readuce planeta în aliniere.

D: Acest lucru este făcut de mai multe nave spaţiale?

P: Este o confederaţie. Văd multe nave. Văd diferite nivele sau clasificări de fiinţe care afectează Planeta. Noi suntem implicaţi în asta. Sunt multe, multe fiinţe.

D: Deci este o lucrare masivă.

P: O confederaţie. Da, da.

D: Dar nu este periculos să trimiţi astfel de proiectile către nucleul planetei? Altă dată când s-a făcut asta s-au întâmplat lucruri rele, nu-i aşa?
Mă gândeam la distrugerea Adantidei. Aceasta a fost cauzată parţial de oamenii de ştiinţă care au focusat energie din cristale uriaşe, către centrul Pământului. S-a generat prea multă energie, iar asta a contribuit la apariţia unor cutremure şi valuri uriaşe.

P: Nu e ce crezi. Este o lumină de energie pură. Singurul efect pe care îl va avea asupra planetei este bun. Nu va face rău planetei.

D: Mă gândeam la ce s-a întâmplat cu Atlantida.

P: Nu e acelaşi lucru. îmi vine greu să-ţi explic. Asta se petrece la nivelul sufletului. Este ca o energie divină pură. Nu este energia din Atlantida. Energia din Atlantida s-a făcut printr-o putere atomică. Pe când aceasta energie este divină şi a fost creată ca să funcţioneze prin intermediul luminii. Nu este făcută prin separarea structurilor moleculare. Această energie a fost creată de noi şi o trimitem direct din Sursă. Tot ceea ce provine din Sursă este bun şi nu va face rău planetei. Va face ceea ce vrem noi să facă. Ni s-a permis să facem acest lucru, din cauză că planeta a cerut ajutor şi avem voie să acţionăm, fiindcă este necesar.

D: Aceasta nu este o interferenţă?

P: Nu! Nu putem interveni în ceea ce priveşte oamenii de aici. Nu putem coborî să-i terorizăm şi să le spunem ce să facă. Dar ne putem aduce navele şi putem direcţiona această energie către nucleul Pământului. Putem să facem astfel de lucruri. Se lucrează de fapt la nivelul sufletului. Aşa încât nu intervenim în structura karmică a oamenilor de pe Pământ. Fiecare om de pe Pământ are o evoluţie karmică, iar noi nu intervenim în ea. Nu avem voie, aşa încât nu o facem.

D: Oamenii de pe Pământ îşi vor da seama când se va întâmpla asta?

P: Vor simţi. Cu alte cuvinte vor trece prin transformare, dar nu îşi vor da seama ce s-a întâmplat cu ei. Doar o parte din ei vor înţelege. Cei care sunt sensitivi, care au capacităţi paranormale, vor şti că s-a întâmplat ceva. Dar restul de pe planetă îşi vor continua vieţile obişnuite şi vor fi înălţaţi şi transformaţi, odată cu Pământul. Pietrele şi apa vor continua să existe, fiindcă noi nu afectăm tiparul karmic. Nu putem face asta. Noi lucrăm doar la nivelul sufletului, care nu afectează vieţile de pe Pământ în ceea ce priveşte tiparele karmice. Noi nu ne ocupăm cu aşa ceva.

D: Dar Pământul trebuie să ajungă într-un anumit punct, înainte de a vi se acorda permisiunea de a face asta.

P: în anul 2006, lucrurile se vor înrăutăţi. Deja sunt foarte rele acum. Dacă se permite să se continue în acest fel, aerul va deveni nociv şi va face rău multor oameni. Motivul pentru care ne-am implicat este că oamenii aflaţi în trup fizic
respiră această atmosferă poluată şi asta le modifică moştenirea

genetică. Nu putem lăsa să se întâmple asta. Nu vom lăsa să se întâmple! Noi le-am dăruit oamenilor de pe această planetă moştenirea genetică. Dar acum au stricat totul consumând apă şi hrană poluată şi distrugându-şi planeta. Totul este poluat aici. Omul şi-a distrus moştenirea genetică iar noi o vom repara. Nu vor reuşi să ne strice experimentul! Este un experiment divin şi ei nu pot să-l strice. Ceea ce facem noi va schimba lucrurile.

Ca să aflaţi mai multe despre acest mare experiment în care a fost implicată omenirea de la începuturile sale, puteţi citi cărţile mele Păstrătorii Grădinii şi Custozii.

P: Trebuie să facem asta. întreaga planetă a fost distrusă de multe ori. Ştii despre Atlantida. Acolo au avut loc multe explozii şi inundaţii. De data asta nu putem permite să se întâmple aşa ceva, pentru că va afecta restul cosmosului. Pământul iese din ce în ce mai mult din aliniere. Vom repune planeta în aliniere şi o vom curăţa, dar vom curăţa şi structura genetică a tuturor formelor de viaţă de pe planetă. S-a convenit că se va întâmpla aşa şi aşa va fi. Fiindcă omenirea a ajuns într-un punct în care dacă nu va fi curăţată, în curând va distruge baza genetică pe care am creat-o noi.

D: Dacă mai iese puţin din aliniere va afecta...

P: Deja a afectat alte... Nu doar civilizaţii din tărâmul fizic pe care îl cunoaşteţi, ci şi din dimensiunile înalte. De asta vom face aceste lucruri.

Diferitele universuri sunt întreţesute şi interconectate şi dacă este deranjată traiectoria sau rotaţia uneia din ele, sunt afectate şi celelalte. într-un caz extrem, asta ar putea face ca toate universurile

să se prăbuşească în interiorul lor şi să se dezintegreze. Acesta este unul din motivele pentru care extraterestrii monitorizează planeta Pământ, ca să detecteze orice probleme cauzate de influenţele noastre negative şi să alerteze alte galaxii şi universuri, ca să ia măsuri. Ei trebuie să fie la curent cu ce se întâmplă pe Pământ, pentru ca restul universului, galaxiilor şi dimensiunilor să se poată proteja şi să supravieţuiască.

D: Credeam că puneţi la cale un proiect masiv pe Pământ, în care oamenii vor putea să vă vadă navele spaţiale.

P: Oh, Eşti o pământeancă tipică! Nu, nu puteţi să ne vedeţi navele, pentru că noi ne aflăm în alte dimensiuni, la alte frecvenţe de vibraţie. Nu veţi putea să vedeţi lumina noastră, deşi ea se află acolo. La un moment dat în viitor, oamenii voştri de ştiinţă vor reuşi să măsoare acest fel de energie. La un moment dat în viitor, oamenii voştri de ştiinţă vor reuşi să determine că ne aflăm în atmosferă şi ne vor vedea navele spaţiale. Vor inventa maşini şi dispozitive, ca să determine unde se află navele noastre. Dar acum nu au această tehnologie, pentru că noi am trecut dincolo de voal şi ne aflăm în tărâmul astral, ca să-i spunem aşa. De fapt ne aflăm la un nivel mai înalt decât acela, dar este o distincţie de mare fineţe. Ochii voştri nu ne pot vedea, dar în viitor veţi avea maşinării care ne vor putea vedea.

D: Dar îşi vor da seama că se întâmplă ceva la nivel energetic, că se schimbă ceva.

P: Lucrurile se vor schimba, oamenii se vor schimba, dar nu vor fi conştienţi de ce s-a întâmplat. Va fi un mare eveniment, dar nu vor putea să-l discearnă la nivel fizic. Dar la nivelul sufletului, îşi vor da seama. La nivel subconştient vor şti, dar nu la cel conştient, pentru că ei se gândesc la o energie fizică. Dar nu este o energie fizică, este

energia care vine din Dumnezeu. Este energia sufletului. Şi operează într-o dimensiune diferită decât cea în care crezi tu. Este foarte diferită.
D: Deci oamenii vor simți, dar nu o vor vedea. Vor şti doar că se întâmplă ceva în corpurile lor.

P: O parte din ei vor şti. Cei care au capacităţi de percepţie vor şti că s-a întâmplat ceva, dar nu vor şti ce. Şi asta ne convine. Nu vrem să facem stricăciuni.

D: Cum vor afecta toate astea corpul uman ?

P: Se va preveni degradarea materialului genetic de ADN din corp. Aşa cum am spus, el se deteriorează şi nu putem permite să se întâmple asta. Nu putem permite să se distrugă omenirea. Energia va transforma structura genetică a ADN-ului oamenilor, care se va perfecţiona. Asta vrem noi de fapt. Vrem ca oamenii de pe planetă să trăiască într-o armonie perfectă nu doar cu ei înşişi, ci şi cu restul cosmosului. în prezent omenirea nu se află în această stare.

D: Atunci când structura ADN-ului se transformă, cum se va schimba trupul uman?

P: Când se va transforma ADN-ul, corpul uman va fi aşa cum am vrut noi să fie, cu milenii în urmă. Am încercat să facem asta în Adantida, dar experimentul a eşuat! Motivul pentru care experimentul a eşuat a fost folosirea energiilor într-un mod negativ, de către oamenii din Atlantida. în acea vreme noi am încercat să aducem o energie mai feminină, care să ridice omenirea şi să ducă la uniunea Masculinului Divin şi a Femininului Divin. Dar încercarea a eşuat. Prin urmare planeta Pământ a trecut prin mii de ani în care femeile au fost

subjugate şi energiile feminine au fost suprimate. Acum a venit vremea ca cele două energii să fie egale. Energiile Masculinului Divin şi ale Femininului Divin se vor uni şi această uniune va duce la apariţia unei fiinţe perfecte... La fel ca Cristos. Toată lumea îşi va da seama că poate fi un Cristos perfecţionat, când aceste energii se află în echilibru.

Aceste energii nu au mai fost în echilibru de mii de ani, de asta există atât de multe probleme pe planetă. Când structura ADN se schimbă, energiile divine masculin şi feminin, Yin şi Yang, se vor uni şi din nou va exista perfecţiune pe această planetă. Perfecţiunea din interiorul corpurilor. Atunci această planetă se va transforma atât de mult, încât o vom putea arăta întregului cosmos. Pentru că acesta va fi experimentul nostru, va fi ceea ce am făcut noi şi am reuşit. Lumina va ieşi învingătoare pentru că va fi perfecţionată aşa cum am dorit-o noi de mii de ani. Când am sosit aici prima dată, era perfectă. Probabil că ţi s-a spus asta. Apoi a fost modificată. A venit un meteorit şi odată cu el au venit bolile. Totul s- a dat peste cap. Dar o vom perfecţiona din nou. Alinierea va fi din nou perfectă, ceea ce este normal. Asta face parte din genetică. Motivul pentru care s-a întâmplat, a fost că oamenii nu au fost în echilibru. Energiile divine nu erau echilibrate în psihicul şi mintea fizică a omului, fiindcă psihicul care intră în trup se manifestă fizic. Aceste părţi ale noastre au ieşit din aliniere, ceea ce a produs boală în corpul fizic. Când a aterizat acel meteorit, avea bacterii pe el şi atunci trupurile de pe planetă se aflau într-o aliniere perfectă, şi poate că nu a contat că au apărut bolile, fiindcă oricum boala nu ar fi putut penetra. Dar trupurile pământenilor deja începuseră să se schimbe când meteoritul a lovit planeta, aşa încât în cele din urmă nu s-a mai putut face mare lucru.

Ea vorbea despre acelaşi fenomen pe care l-am menţionat în cartea mea, Păstrătorii Grădinii, care explică felul în care a apărut boala pe Pământ şi a alterat Marele Experiment prin intermediul meteoritului care a lovit Pământul, când abia începuseră să se dezvolte anumite specii. Această întâmplare a întristat Consiliul care supraveghea dezvoltarea vieţii pe Pământ, fiindcă şi-au dat seama că experimentul

lor de a crea o fiinţă umană perfecţionată nu mai putea avea loc, în aceste împrejurări. Aveau de ales dacă să oprească experimentul şi să o ia de la început, sau să permită omenirii să continue în condiţiile de atunci, ştiind că nu vor mai avea niciodată specia perfecţionată pe care au dorit să o creeze iniţial. S-a luat hotărârea că s-a investit prea mult timp şi efort în crearea oamenilor, aşa încât vor trebui să fie lăsaţi să continue aşa, în speranţa că la un anumit punct din viitor omul va putea deveni o fiinţă umană perfecţionată, fără boală. Acesta este principalul motiv pentru care extraterestrii fac teste, dar aceste teste sunt interpretate de oameni ca fiind ceva negativ. Extraterestrii îşi fac griji privitor la efectele agenţilor de poluare din aer şi la efectele contaminării chimice din interiorul hranei, asupra corpurilor noastre. Ei încearcă să modifice aceste efecte.

Extraterestrul a continuat: „Nu am vrut să oprim experimentul. Nu puteam arunca planeta la gunoi. Nu puteam lăsa ca toate aceste forme de viaţă, toate aceste suflete să fie stricate pentru totdeauna. A trebuit să intervenim şi am venit aici în diverse perioade de timp, pentru că omenirea reprezintă rezultatul a mulţi ani de muncă. Milioane de ani de muncă. Transformarea se va petrece în curând. Ne bucurăm că omenirea a ajuns în punctul în care se poate întâmpla asta pe această planetă. Aşa cum am spus, cu multe mii de ani în urmă am mai încercat să facem transformarea, dar a eşuat. Dar ne aşteptăm ca de data asta să fie o reuşită. Deja începe să reuşească şi noi ne bucurăm”.

D: Toţi oamenii de pe Pământ vor trece prin această transformare?

P: Aşa cum am mai arătat, toată lumea va fi afectată. Există oameni care sunt senzitivi, care vor înţelege ce s-a întâmplat. Dar alţi oameni nu vor realiza asta la nivel conştient. Vor înţelege doar la nivelul sufletului. Dacă reuşeşti să-i aduci într-o stare de transă cum ai făcut cu această persoană acum, ei vor înţelege că au fost afectaţi şi vor putea explica ce s-a întâmplat la nivel genetic. Dar la nivel conştient

nu au nici o idee despre asta, pur şi simplu nu-şi seama. Şi este în regulă aşa.

D: Eu mă gândeam la oamenii negativi (criminali, violatori, fiinţe de acest fel). Vor fi afectaţi şi ei într-un anumit mod?

P: Toată lumea va fi afectată. La nivel subconştient, vor şti ce s-a întâmplat. Pe măsură ce se modifică subconştientul şi se trezeşte, oamenii devin conştienţi de această schimbare care se activează în ei, da.

D: Ei încă mai au karma.

P: Şi acest lucru va fi afectat, fiindcă planeta din viitor nu va mai avea karma. Aşa ceva nu se va mai permite aici. Va fi o planetă de lumină şi pace. Marele Experiment va reuşi atunci.

D: Mi s-a spus că multe fiinţe din univers supraveghează Pământul din acest motiv.

P: Da, afirmaţia este corectă. Ne aflăm aici în acest scop. Şi experimentul se va petrece în siguranţă.

în toamna anului 2006 am primit un apel telefonic la biroul nostru de la un cititor care întreba: „Nu aţi spus în carte că se va întâmpla ceva în anul 2006?" Fiica mea Julia şi-a amintit ceva şi a căutat un pasaj. Ca o coincidenţă (dacă se poate spune că mai există coincidenţe) câteva săptămâni mai târziu, am primit mai multe e-mailuri trimise de oameni de pe toată planeta, care mă alertau privitor la un eveniment cosmic, care trebuia să se petreacă pe 17 octombrie 2006.

Un eveniment cosmic se va petrece pe 17 octombrie 2006, la aproximativ ora

10:17 dimineaţa şi va continua până la ora 1:17 în dimineaţa zilei următoare, pe 18 octombrie. Punctul culminant va fi la ora 5:10 după-amiază, pe data de 17 octombrie. O rază pulsatorie ultravioletă (UV) va radia din dimensiunile înalte şi va traversa calea Pământului. Pământul va rămâne în această rază ultravioletă timp de aproximativ 17 ore din timpul vostru şi va penetra fiecare electron cu preţioasa energie a vieţii. Această rază emite fluorescent în culoarea albastru/magenta. Ea rezonează în această bandă de frecvenţă şi se află deasupra spectrului de culori din universul vostru, aşa încât nu va fi văzută. Dar dată fiind natura sufletului vostru, va avea un efect puternic asupra voastră. Va afecta fiecare gând şi emoţie, care îşi vor amplifica intensitatea de un milion de ori. Fiecare gând, fiecare emoţie, fiecare intenţie, fiecare dorinţă, indiferent că este bună, rea, bolnavă, sănătoasă, pozitivă sau negativă, vor fi amplificate de un milion de ori. Fiindcă manifestarea materiei se bazează pe gândurile voastre, adică pe lucrurile pe care vă concentraţi, această rază va accelera aceste gânduri şi le va solidifica într-un ritm accelerat, astfel încât lucrurile vor putea să se manifeste de un milion de ori mai repede decât în mod normal. Raza ultravioletă va scălda fiecare persoană de pe planetă. Ea are potenţialul de a transforma modul în care gândeşte şi simte omenirea. Se va crea o cale nouă mai uşoară, pentru ascensiunea Pământului în dimensiunea următoare. Acesta este începutul unor influenţe extraordinare ale luminii, care vor propulsa planeta pe spirala de evoluţie, printr-un salt cuantic.

Se pare că procesul a şi început. Când am ţinut această sesiune şi am scris această parte din carte, am crezut că raza vine de la extraterestri şi va fi direcţionată din navele spaţiale. Dar se pare că raza a fost trimisă din alte dimensiuni, care sunt invizibile pentru noi. Suspectez că extraterestrii au şi ei un rol în toate astea şi au ajutat la direcţionarea razei. Deci se pare că procesul deja a început, iar mulţi din cei care sunt conştienţi de trupurile lor şi de lumea din jurul lor, vor observa efectele după această dată.
O altă parte dintr-o sesiune cu Phil şi Ann (raportată în Capitolul 22) vorbeşte probabil despre acelaşi fel de energie, dar este posibil să se refere şi la altceva.

Ann: în jurul planetei există o sursă de energie. Când veţi vedea culoarea pe care voi o numiţi „roşie”, atunci veţi şti că s-a produs schimbarea.

D: Când va apărea culoarea roşie?

A: Va trimite razele din planeta voastră către sorii universali. Veţi vedea cum se ridică această energie.

D: O vom vedea în spectrul nostru vizual? Asta vrei să spui?

A: Există un tipar în jurul planetei voastre, care în prezent se reconstruieşte şi va schimba felul cum arată energia care radiază din această planetă. Va fi culoarea pe care voi o numiţi „roşu”.

D: Ca o aurora boreală?

A: Corect.

D: Vom începe să vedem această energie cum ţâşneşte în spaţiu, în locuri în care nu apare în mod normal?

A: Corect. Această energie este echivalentul arterelor din corpul uman. Puteţi vizualiza organe cu multe artere care transportă sângele, care aduc substanţe nutritive şi îndepărtează reziduurile. Astfel funcţionează în ambele sensuri. Această planetă a avut întotdeauna această funcţie, inclusă în sistemul său. Dar în prezent abilităţile

locuitorilor de pe această planetă se vor deschide şi veţi putea percepe fizic aceste aspecte. De asemenea nivelul de comunicare va fi sporit în acest mod şi veţi reuşi să participaţi mai îndeaproape la ceea ce se petrece în restul universului.

D: Această strălucire despre care vorbeşti... înseamnă că nivelul de energie al planetei se transformă?

A: Afirmaţia este corectă.

D: Când vom vedea că încep să apară aceste fenomene, vom şti că transformările se petrec?
A: Corect. Veţi vedea ceea ce voi numiţi „hot spots" (puncte fierbinţi), care radiază în schema voastră de culori, emite culoarea albastră.

D: Acest fenomen nu este vizibil pentru noi?

A: Ba da, este vizibil. Apare la nivelul scoarţei Pământului. Veţi vedea cum ricoşează de la scoarţa Pământului.

D: Nu vorbeşti despre culoarea cerului?

A: Nu. Vorbesc despre câmpul de energie. Din depărtare, când foloseşti telescopul Hubble, sau dintr-un punct de observare situat deasupra atmosferei, se va vedea că aceste raze se extind din planetă în multe direcţii. Nu va fi o strălucire generală difuză, dar va avea un diametru şi o direcţie. Este o conexiune singulară.

D: Va semăna cu modul în care soarele emite raze?

A: Nu. Nu în acest sens, pentru că emisiile din soare au un caracter „uniform”. Ele sunt transmise peste tot în acelaşi timp. Fenomenul va fi mai mult ca eea ce voi numiţi „orgă de lumini” (sau „minge disco”) în terminologia voastră, care emite raze singulare de energie în direcţii diferite. Sunt raze individuale de lumină, nu o strălucire uniformă de lumină, emanată de toată suprafaţa sferei.

D: Deci emisiile de lumină se văd acum albastre prin telescopul Hubble şi vor începe să se vadă roşii?

A: Va fi o transformare a mai multor culori din spectrul vostru, pe care le puteţi vedea. Veţi putea vedea spectrul care va include această nuanţă de roşu, în următorii 22 de ani. Este vorba despre o anumită „nuanţă”, cum îi spuneţi voi.
D: Aceasta este şi perioada de timp în care se va petrece activarea ADN-ului. (Am vorbit despre asta în Capitolul 22)

A: Afirmaţia este corectă. Toate se petrec împreună. Sunt simultane.

Harriet: Ce se va întâmpla cu cei care sunt expuşi la această emisie de pe planetă? Va avea vreun efect asupra corpului lor fizic?

A: Deja are efect.

D: Deci este ca şi cum ai trece dintr-o dimensiune în alta. Se spune că uneori intri şi ieşi dintr-o dimensiune în alta, fără să-ţi dai seama.

A: Trăiţi în mai multe dimensiuni, în prezent.

D: Şi la fel intrăm şi ieşim din ele, fără să ne dăm seama că se întâmplă asta.

Mai multe informaţii am primit de la un client din Australia:
C: E ca o maşină. Imaginează-ţi o maşină cu o caroserie veche. Este aceeaşi maşină veche, pe care ai condus-o multă vreme. Apoi pui în ea un motor nou şi deodată maşina începe să se comporte diferit, deşi arată la fel. Apoi înlocuieşti şi motorul ăsta, pui alt motor nou. Maşina merge din ce în ce mai repede şi se comportă mai bine, mai performant. înainte să-ţi dai seama, maşina face lucruri uimitoare şi corpul va începe să se schimbe. E ca şi cum energia din motorul cel nou începe să reformeze corpul. înainte să-ţi dai seama, s-a transformat într-o maşină sport, un vehicul frumos, strălucitor şi atrăgător. Aşa merg lucrurile. Energiile care intră au abilitatea de a transforma vehiculul. El va începe să fie diferit. Va arăta diferit. El va arăta ca... va arăta ca o maşină mai tânără. Va arăta mai performantă şi mai tânără. Celulele din corp, vibraţia corpului se transformă, ca să se acordeze la vibraţia energiei care soseşte. Iar transformările fizice vor urma.

D: Cum vor fi aceste transformări fizice?

C: O! Corpul va deveni mai uşor. Va arăta mai înalt. Nu va fi cu adevărat mai înalt. Dar energia din interior va deveni cumva vizibilă din exterior şi va face ca trupul să arate mai înalt şi mai slab. Şi mai transparent.

D: Transparent?

C: Da. Este un fenomen de pionierat.

D: Aşa vor evolua oamenii de pe Pământ? (Da) Toată lumea se va schimba astfel ?
C: Da, pentru că tuturor oamenilor li s-a oferit această opţiune. Dacă doresc să evolueze odată cu Pământul şi să rămână aici, vor evolua şi se vor transforma în acest nou tip de fiinţă umană. Vor arăta diferit. La asta se referă acest experiment. De asta Christine şi alţii îi mută în altă parte pe cei care nu doresc să evolueze odată cu Pământul. Aceştia vor pleca. (E gata să plângă) Asta va aduce multă durere familiilor lor. Dar oamenii care rămân, trebuie să fie capabili să menţină lumina. Este o sarcină importantă. Ei trebuie să se separe de lucrurile care se petrec acum. Aceste lucruri vor continua să se întâmple, până când curăţarea va fi completă. Cei care vor rămâne aici, vor transforma omenirea într- o civilizaţie nouă şi complet diferită. Aceşti oameni sunt testaţi chiar acum, ca să vedem dacă pot susţine lumina când se va produce un dezastru, fără a fi absorbiţi în el. Aceştia sunt oamenii care vor merge înainte cu planeta.

D: Este ca un ultim test, vrei să spui?

C: Da. Testarea se face chiar acum. Sunt teste diferite pentru fiecare fiinţă, ca să vedem dacă pot să ţină pasul cu acest program, să vedem cât de evoluaţi sunt. Cât de mult vor să servească. Acest lucru este testat chiar acum.

D: Deci fiecare om este supus unui test individual?

C: Da. Cei cărora li se pare că este foarte greu acum, sunt cei care vor rămâne. Sunt cei care trec prin aceste teste. Dar unii din ei nu vor reuşi.

D: Nu vor trece testul.

C: Nu. Există şi oameni care nu vor trece.

D: Aşa mi s-a mai spus de către alţi clienţi, că o parte din oameni vor fi lăsaţi în urmă. (Da) Mi s-a părut ceva foarte dur.

C: Nu. Nu este dur, pentru că fiecare suflet a avut posibilitatea de a alege. Dacă ei nu vor să meargă mai departe şi să evolueze, este fiindcă au ales să nu o facă. Ei se vor reîncarna în alt loc, pe care l-au ales. Şi este în regulă. Pentru că totul este doar un joc.

D: Aşa mi s-a spus, că vor fi trimişi într-un loc unde încă mai există karma negativă, care trebuie rezolvată. Iar această

planetă nu va mai avea atunci negativitate pe ea. Aşa vezi şi tu ?

C: Da. Ei vor rămâne pe vechiul Pământ. Noul Pământ este atât de frumos. Vei vedea culori, animale şi flori pe care nu ai fi crezut niciodată că le vei vedea. Vei vedea fructe şi o hrană perfecţionată, care nu va trebui să fie gătită. Este consumată ca atare. Va exista tot ce are nevoie o fiinţă, pentru a fi hrănită.
Aceste fructe noi sunt dezvoltate acum cu ajutorul Oamenilor din Stele.

D: Aceste fructe şi legume nu există acum pe Pământ?

C: Nu le avem acum. Ele vor suferi mutaţii, în mai multe feluri. Văd de exemplu un măr special care nici nu arată ca un măr, are coaja aspră în exterior şi mărimea a două portocale puse împreună. Apoi îl desfaci şi înăuntru e o cremă ca de ou. Este doar un exemplu al modului cum va fi hrana din viitor. Aceste varietăţi de hrană din viitor vor fi o încântare pentru simţuri. Vor fi nutritive şi vor susţine foarte bine...
Mi se tot spune să mă opresc şi să nu folosesc cuvântul „corp". Mi se spune că termenul corect este „fiinţă". Fructele vor fi foarte nutritive pentru fiinţă. Şi ceea ce trebuie să gătim acum – de exemplu cum prepari prăjitura cu cremă de ou – aceste elemente nutritive vor fi încorporate în fructe. Astfel vom ajuta planeta şi vom reduce folosirea electricităţii şi a energiei. Pentru că fructele ne vor oferi tot ce avem nevoie.

D: Am auzit că oamenii au modificat hrana, în moduri în care nu sunt sănătoase pentru trup.

C: Afirmaţia este corectă. Dar din fericire pe Pământ au apărut şi mâncăruri organice şi fermieri care au culturi organice, care fac parte din programul de evoluţie al Pământului. De asta au apărut ei.

în prezent se lucrează la trezirea conştiinţei în această privinţă, pentru că oamenii trebuie să ştie cum să se hrănească într-un mod sănătos. Există şi şcolile Rudolph Steiner, care îi învaţă pe copii cum să facă asta. Copiii care vor fi pe Noul Pământ vor cunoaşte aceste lucruri. Aceşti copii împrăştie acum aceste informaţii în diverse universităţi şi instituţii, iar atunci când va avea loc curăţarea Pământului, o mare parte din toxicitate va fi îndepărtată. Pentru că vedeţi voi, Noul Pământ nu se află în această dimensiune. Noul Pământ se află în altă dimensiune. Şi ne vom muta în acea nouă dimensiune, în care vor exista copaci cu trunchiuri portocalii şi purpurii, vor exista râuri frumoase şi cascade, iar energia va reveni. Va exista energia din apele curgătoare şi din apa care curge peste stânci, peste pietre şi nisip. Energia loveşte Pământul. Astfel se creează o energie care se va răspândi în această lume. Multe din aceste ape curgătoare au fost îndreptate, ca să devină navigabile şi civilizate, iar acest lucru a distrus o parte din energia Pământului. Pământul va fi curăţat. Văd apă.

D: Acest lucru se va petrece înainte de a avea loc transformările planetare şi înainte de intrarea în noua dimensiune?

C: Văd cum trecem un prag. (Uimită) O! Văd că oamenii care merg în noua dimensiune vor păşi pur şi simplu în această lume nouă.

D: în timp ce cealaltă dimensiune este curăţată?

C: Da, da.

D: Ce legătură are apa cu această curăţare? Ce vezi referitor la asta?

C: (Oftează adânc) Nu mi se arată.

D: Ei nu vor ca tu să vezi asta?

C: Nu îmi arată asta. Ei îmi arată doar o... Deschizătură? Iar noi păşim prin ea. Păşim în ceea ce arată că Pământul, dar are culori diferite. Şi texturi diferite. La început arată la fel. Dar numai la început. Apoi când privim în jur, începem să vedem că este altfel. Se transformă sub privirea noastră. Şi este atât de frumos.

D: Dar nu este lumea spiritului? Pentru că lumea spiritului mi-a fost descrisă ca fiind şi ea foarte frumoasă.
C: Nu, este vorba despre Noul Pământ. Nu este lumea spiritului. Este Noul Pământ pentadimensional. Unii oameni vor trece pragul înaintea altora. Ei îmi spun să-ţi arăt că Christine a fost acolo de mai multe ori. Chiar acum există un grup de oameni care vor trece pragul. Ea va aduce mai mulţi oameni acolo. Ei vor circula între cele două lumi, până când vor merge acolo pentru totdeauna.

D: Iar ceilalţi vor fi lăsaţi pe vechiul Pământ?

C: Da, cei care au ales să rămână, vor rămâne.

D: Şi vor trece prin multe greutăţi, nu-i aşa?

C: Da, toată planeta. (Şocată) Tocmai am văzut cum a explodat întreaga planetă. Este îngrozitor, nu-i aşa?

D: Ce crezi că înseamnă asta?

C: Nu ştiu, doar am văzut-o cum a explodat. Dar am văzut şi Noul Pământ. Există acest loc frumos pentadimensional, în care domnesc armonia şi pacea.

D: Ei ţi-au arătat cum a explodat planeta. Este doar ceva simbolic? Ca şi cum planeta Pământ nu ar mai exista pentru cei care trec pragul?

C: Cei care trec pragul, privesc la ce se întâmplă. Pot să vadă. Deci planeta va exploda? Ei îmi spun: „Nu te ataşa de ceea ce se va întâmpla. Trebuie să te concentrezi pe lumină". Aceasta este provocarea, pentru oamenii care vor merge în Noul Pământ. Provocarea lor este să nu se lase prinşi de ceea ce se va întâmpla, pentru că acest lucru îi va trage înapoi în dimensiunea a treia. Asta s-a întâmplat cu mulţi oameni care se aflau pe calea progresului. Au fost traşi înapoi fiindcă s-au lăsat prinşi de teamă, tristeţe, regret şi alte astfel de lucruri întunecate. Deci ei îmi spun: „Nu e nevoie ca să ştii, pentru că nu va folosi nimănui dacă se ştie asta". Ceea ce vrea să spună este de fapt: „Concentrează-te pe lucrurile bune". Concentrează-te pe faptul că va apărea această nouă existenţă

minunată în această dimensiune nouă şi mulţi oameni de pe Pământ se vor muta în ea. Ei deja se mută acolo.

D: Mi s-a spus că atunci când treci pragul, vei face asta în acelaşi corp fizic în care te afli acum, doar că vei fi transformat.

C: Da, vă veţi afla în acelaşi corp, dar corpul se va transforma.

D: Deci asta se poate face şi fără să mori sau fără să-ţi părăseşti corpul. Este ceva diferit de procesul morţii.

C: Da, doar trecem pragul dincolo. Christine a mai făcut asta înainte şi ştie cum să o facă. A mai făcut-o şi înţelege procesul.

D: Dar va fi trist, fiindcă mulţi oameni nu vor înţelege ce se întâmplă. E greu cu atât de mulţi oameni (mă refer la oamenii „obişnuiţi"), care nu au nici o idee despre astfel de lucruri, în afara religiei pe care am învăţat-o. Nu ştiu când se va petrece aşa ceva.
C: Da. Dar ei nu sunt obişnuiţi. Ei doar par obişnuiţi. Este o mască pe care o poartă. Şi ei se transformă.

D: Dar încă mai există mulţi oameni care nu s-au gândit niciodată la aceste lucruri.

C: Da. Ei vor alege să nu se trezească. Asta este alegerea lor. Trebuie

să o respectăm. Li s-a oferit şi lor ocazia de a alege să meargă pe Noul Pământ la fel ca ceilalţi, dar au făcut altă alegere. Şi este în regulă. Este bine aşa. Totul este bine.

D: Deci dacă ei trebuie să meargă în alt loc în care să-şi lucreze karma negativă, asta face parte din evoluţia lor. (Da) Vedeţi că majoritatea oamenilor vor evolua şi vor trece în următoarea dimensiune?

C: Nu. Nu majoritatea oamenilor. într-o anumită măsură am putea spune că cifrele nu contează, pentru că ceea ce trebuie să fie, va fi. Dacă e nevoie ca mai mulţi oameni să se trezească şi să facă această călătorie, atunci se vor trezi mai mulţi oameni. De asta lucraţi atât de mulţi din voi pentru trezire. Ca să ajutaţi oameni să se deschidă către această călătorie şi să renunţe la frică. Să păşească în prăpastia în care totul este posibil. în locul unde se află întunericul. Asta faceţi voi cu toţii. Este nevoie să faceţi asta. Fiecare om căruia îi vorbeşti va merge şi va face asta. Poate că nu eşti conştientă de asta, dar tu acţionezi precum Cristos. Fiecare fiinţă căreia îi vorbeşti devine un discipol, apoi merge mai departe şi trezeşte alţi oameni. Aşa că procesul funcţionează. Schimbarea se va petrece în curând.

D: Ai vreo idee privitoare la perioada de timp?
C: în următorii ani se va ajunge la – mi se transmite termenul „punct de decizie". Va fi punctul de „schimbare". Cred că asta înseamnă că cei care nu s-au hotărât, vor fi lăsaţi în urmă. Se va ajunge la punctul critic.

D: Dar există ţări întregi pe lumea asta, care nu sunt pregătite. De asta mă gândesc că foarte mulţi oameni nu vor putea să treacă pragul.

C: Se întâmplă mai multe lucruri decât ştiu oameni. Văd ţări în care oamenii sunt persecutaţi. Motivul pentru care se întâmplă asta este ca ei să se trezească spiritual, din cauza persecuţiei. Când oamenii sunt persecutaţi sau când se confruntă cu moartea, sau cu realizări umane eroice, aceste lucruri acţionează ca un declanşator, care trezeşte oameni. Acesta este scopul pentru o mare parte din persecuţia care se petrece acum, e pentru a trezi oamenii. Aceasta este partea pozitivă.

D: Există ceva anume care declanşează sau precipită lucrurile?

C: E ca şi cum ar cădea o cortina şi nu mi se permite să văd. Mi se spune doar că va fi sfârşitul unei faze şi începutul altei etape.

D: Ei încearcă să pornească un război. (Era anul 2002) Crezi că are ceva de a face cu asta ?

C: (Oftează adânc) Mă tem că acesta este testul. Am spus că mulţi oameni vor fi
testaţi şi nu mi-am dat seama atunci, dar acum înţeleg că toate astea fac parte din test, pentru a se vedea dacă putem să ne separăm de aceste lucruri. E ca şi cum trebuie să ne creăm propria noastră... Ca şi cum fiecare din noi este universul. Toate părţile universului sunt ţinute aici (îşi pune mâna pe trup). Şi dacă păstrăm asta în noi, acest univers...

D: în acest trup?

C: Da. Dacă rămânem în pace şi în echilibru, atunci trecem testul. Dacă putem rezista la orice. Lucrurile care se întâmplă pe planetă sunt ca să ne testeze pe toţi. întregul.

D: Vrei să spui că nu trebuie să ne lăsăm prinşi în frică.

C: închideţi televizoarele. Nu ascultaţi ştirile. Nu citiţi ziarele. Nu vă lăsaţi prinşi în negativitate. Lumea voastră este ceea ce creaţi voi aici. (îşi atinge iar corpul)

D: în corpul nostru.

C: Da. în spaţiul vostru de aici. Acesta este universul vostru. Dacă fiecare persoană creează pace şi armonie în universul personal, atunci universul pe care îl creează va fi Pământul pentadimensional. Cu cât reuşesc mai multe persoane să creeze pace şi armonie în acest univers al corpului, cu atât mai mulţi oameni vor trece în Noul Pământ pentadimensional. Cei care nu creează pace şi armonie în universul din corp, nu vor trece testul. Acesta este testul.
D: încercăm să facem asta ca să prevenim începutul războiului, sau să îi scădem amploarea.

C: Mi se spune că nu contează ce se întâmplă, pentru că e doar un joc. Lucrurile se petrec cu un motiv, anume să testeze fiecare fiinţă umană, ca să se vadă în ce punct au ajuns în evoluţia lor. Dar dacă reuşim să

menţinem pacea şi lumina aici (în corp), nu trebuie să ne mai facem griji dacă va exista sau nu un război. Oricum este doar o iluzie.

D: Dar acum pare foarte real şi ar putea să aibă multe consecinţe dezastruoase.

C: Da, este frica în care se poate prinde fiecare om. Treaba noastră este să ajutăm fiecare individ să găsească pacea aici (în corp). Apoi desigur, când adunăm mai mulţi oameni la un loc, care au pace şi armonie în universul din corpul lor, atunci în loc să se răspândească întunericul, se vor răspândi pacea şi armonia. Şi asta va creea o lume nouă. Dacă ţi s-ar fi dat aceste informaţii mai demult, ele te-ar fi supraîncărcat. Din acest motiv nu vă vom spune exact ce se va întâmpla. Nici nu ştim exact ce se va întâmpla. Nu vă vom spune tot ce ştim, pentru că nu aveţi nevoie să ştiţi. Tot ce trebuie să faceţi este să vă concentraţi aici (asupra corpului) şi să vă creaţi raiul vostru pe pământ. Fiecare fiinţă umană îşi creează propriul său rai pe pământ. Asta e tot ce trebuie să faceţi. Şi să vă întâlniţi cu alţii care îşi creează propriul rai pe pământ. Apoi să extindeţi în afară această energie. Dacă faceţi asta, înainte să vă daţi seama, veţi schimba planeta. Nici nu e nevoie să vă gândiţi la planetă. Voi creaţi lucrurile pe care vă concentraţi. Gândiţi-vă la pace. Cel mai important lucru pe care trebuie să îl înţeleagă oamenii este că lucrurile pe care se concentrează ei, se extind. Deci dacă ei se concentrează pe preziceri minunate pe care le doresc, ei vor extinde acest lucru. Oamenii îşi pot creea propriul rai pe pământ. în cartea ta Universul Convolut (Volumul I), ai descris acest lucru. Mi se spune să-ţi reamintesc asta. Vorbeşti despre o minge de energie de mărimea unui grapefruit. Această minge are nişte fâşii de energie care se transformă. Fâşiile de energie trec una peste alta şi se
traversează, să străpung între ele. Aceste fâşii de energie pot face orice vor. Pot să se despice, se pot multiplica, se pot întreţese, pot merge înapoi sau în sus. Pot face absolut orice. Aceasta este sfera posibilităţilor. Când te gândeşti la ceva, gândul nu dispare pur şi simplu. Se transformă într-o fâşie de energie. Devine energie şi intră în această sferă a posibilităţilor. Imaginează-ţi cum gândul tău devine energie. Şi cu cât îi dăruieşti mai multă energie, cu atât devine mai

puterniă. Apoi se manifestă şi devine real. Devine fizic. Dacă trimiţi afară un gând de pace, va fi pace. Apoi dacă te gândeşti, „O, războiul se înrăutăţeşte”, sau „Politicienii ăştia greşesc”, slăbeşti energia şi şuviţa de gând pozitivă, pe care ai extins-o în afară. De aceea trebuie să învăţăm oamenii să trimită în afară gânduri pozitive şi apoi să le întărească cu mai multe gânduri pozitive, cu tot cu mai multe gânduri pozitive. Trebuie să-i învăţăm că atunci când unul din gândurile negative revine în minte, trebuie să îi dea drumul şi să îl înlocuiască cu un gând pozitiv. Atunci vor adăuga energie bună la sfera posibilităţilor. Vor contribui la ea. Trebuie să îi învăţăm să facă asta.

Ei nu ştiu cum să facă asta. Şi mi s-a spus să vă sfătuiesc să întăriţi „iluzia” – nu ştiu de ce mi se spune să vă transmit acest lucru. Dar ei spun că dacă putem face oamenii să se gândească la conflictul din Orientul Mijlociu ca la un film, asta ar ajuta oamenii. Un alt lucru pe care mi-au spus să vi-l comunic este că pentru fiecare acţiune pe care o faci, există o reacţie opusă. Unde există naştere, există şi moarte. Lumea trebuie să renunţe la orice lăcomie, la orice dorinţă de dominare şi control şi la materialism. Aceste lucruri care îi opresc din a-şi îndeplini misiunea, trebuie să fie date la o parte. Astfel de lucruri nu vor servi pe nimeni, în Noul Pământ. Pentru că în primul rând lumea nu va mai avea nevoie de bani. Aşa încât de ce să te mai străduieşti să-i obţii? Cei care lucrează pentru Noul Pământ, pentru univers, primesc tot ce le trebuie şi aşa va fi mereu. Vei primi ceea ce ai nevoie. A venit vremea să renunţăm la ideea de a munci din greu, pentru a face bani. Voi lucraţi ca să transformaţi Pământul. Voi lucraţi ca să salvaţi situaţia. Acolo trebuie îndreptată forţa voastră. Ea trebuie să provină din iubire şi din serviciu. Doar astfel vom obţine rezultate maxime, pentru efortul depus. Acţionaţi din iubire şi pentru servirea celorlalţi, nu din lăcomie.

D: Mi s-a spus că iubirea este cea mai puternică emoţie.
C: Da, iubirea vindecă.

Ultima piesă din puzzle care conţine informaţiile finale, a venit printr-un client cu care am lucrat la biroul meu în anul 2004. Părerea mea este că o parte din toate aceste informaţii rămăsese neclară: Cum vor conştientiza oamenii că au făcut saltul în Noul Pământ când vor vedea că mulţi cunoscuţi ai lor nu sunt acolo? Cum va fi posibil să muţi o întreagă populaţie, din care doar o minoritate va şti că s-a întâmplat ceva? „Ei" au fost probabil conştienţi că încă mă mai luptam cu acest gând nelămurit, aşa încât mi-au trimis răspunsul. La urma urmei, cum puteam să scriu despre aceste lucruri şi să ţin prelegeri publice despre ele, dacă nu aveam toate piesele din puzzle.

Bob: Majoritatea planetelor, dar în special aceasta, au fost făcute iniţial pentru 550.000 de oameni. Pentru jumătate de milion de oameni. Aceasta era populaţia care se presupunea că se va dezvolta. O mare parte din oamenii încarnaţi acum pe planetă, au venit ca să experimenteze aceste transformări majore. Pământul a fost deteriorat până s-a depăşit limita capacităţii sale de a se repara. Această planetă a fost din păcate transformată în aşa fel, încât nu mai poate reveni la starea sa iniţială. Iar acum datorită primei directive primite de la Creator, transformarea se accelerează. Fiindcă a durat prea mult. Există două modalităţi prin care se poate face asta. Planeta se poate da peste cap şi crusta pământului se va mişca. Literalmente, când se întâmplă asta, porniţi de la zero. Asta a declanşat Era Glaciară şi a omorât toţi dinozaurii. Nu contează cum s-a întâmplat, dar

fundamental vorbind rezultatul a fost acelaşi. O civilizaţie dispare şi porneşti de la zero, de la Epoca de Gheaţă şi omul din Neanderthal. Ciclul se repetă. Pierzi complet controlul civilizaţie tale şi totul se sfârşeşte ca legenda Atlantidei şi a
Lemuriei. Asta s-a mai întâmplat de multe ori pe această planetă. Dar nu se va întâmpla aşa de data asta. De data asta întreaga planetă se va ridica într-o dimensiune superioară. Şi fundamental vorbind, acelaşi lucru se va întâmpla şi cu universul. Veţi schimba dimensiunea. Dimensiunea voastră se transformă.
Veţi trece din 3,6 D unde vă aflaţi acum, la 5 D. Probabil veţi întreba: „Ce s-a întâmplat cu dimensiunea a patra?" Ei bine, dimensiunea a patra încă există, dar planeta va sări peste ea şi va ajunge în dimensiunea a cincea. Când se va produce această schimbate a dimensiunilor, veţi sări literalmente peste dimensiunea a patra. Acest lucru implică multe complicaţii. De asta este supravegheat totul cu atâta grijă. Mulţi oameni care sunt gata din punct de vedere spiritual, vor fi capabili să facă tranziţia cu uşurinţă. Alţii vor fi luaţi de pe planetă, literalmente cât ai clipi din ochi. Ei nu vor şti ce s-a întâmplat, cea mai mare parte din ei. Se vor găsi pe altă planetă virgină, pregătită pentru ei. Abilităţile voastre vor depăşi cu mult ceea ce puteţi face acum. Acum aveţi cinci simţuri de bază. Dar veţi avea mult mai multe, când se va face tranziţia. Veţi deveni în mod automat telepaţi. Oamenii se vor trezi deodată, din vieţile lor mărunte. (Apropo de asta, aşa ceva s-a mai întâmplat şi altă dată). în timp ce alţii se vor „închide" pur şi simplu, ca în starea de animare suspendată. Va dura probabil două sau trei zile, ca să transferăm populaţia.

D: De pe toată planeta sau doar...

B: Da. Toţi oamenii care nu sunt pregătiţi din punct de vedere spiritual ca să facă această tranziţie, vor fi mutaţi. Iar când se vor trezi pe Noul Pământ, ei nu-şi vor da seama ce s-a întâmplat. Acum câţiva ani a avut loc o astfel de operaţiune pe această planetă, cu toată omenirea. Şi nu mulţi oameni şi-au dat seama că s-a întâmplat ceva. Dar s-a făcut. E ca şi cum ar fi trecut o întreagă săptămână, în

cursul unei nopţi. Aşa a fost.

D: De ce s-a întâmplat asta atunci?

B: Pentru că a fost nevoie să mutăm soarele, tehnic vorbind şi a trebuit să putem să ajustăm toate fenomenele. Şi dacă oamenii ar fi văzut ce se întâmplă, şi-ar fi dat seama. Singura modalitate practică de a rezolva lucrurile, a fost să scoatem din priză pe toată lumea.

D: Ca să nu îşi dea seama ce se întâmplă?

B: Da. Aţi mers la culcare în noaptea aceea şi aţi dormit ca şi cum ar fi fost un somn de douăsprezece ore. Apoi v-aţi trezit şi ceasul vostru mergea normal. Dar de fapt a trecut o săptămână întreagă.

D: Toată lumea a fost pusă în starea de animare suspendată?

B: Da. Am închis totul, în acelaşi timp.

D: în timp ce planeta se rotea?

B: O da! Voi aveţi ciclul de „zile şi nopţi”, produse de rotirea planetei. Dar noi am ajustat-o. A fost un truc interesant de realizat, dar a funcţionat. Această ajustare planetară care urmează, această schimbare a frecvenţelor care se apropie... Nu poţi face asta când toată lumea este trează, fiindcă vor apărea tot felul de reacţii ciudate la populaţie. Aşa încât vom închide oamenii ca şi cum i- am scoate din

priză. Este un truc cu multe implicaţii tehnice.

D: Deci ei vor crede că visează, dacă vor vedea ceva.
B: Da, da, exact aşa stau lucrurile. Dar nu-şi vor aminti multe lucruri la nivel conştient, fiindcă nu trebuie să uiţi că majoritatea oamenilor oricum nu îşi amintesc conştient ceea ce au visat. Şi poţi schimba foarte uşor ce se întâmplă în vise.

D: Ai spus că asta s-a făcut acum câţiva ani.

B: Da, s-a făcut. A trebuit să facem ajustări la frecvenţa soarelui.

Se pare că acesta era răspunsul. Toată populaţia de pe planetă va fi închisă ca şi cum ar fi scoasă din priză şi pusă într-o stare de animare suspendată, în timp ce se va face transferul. Aşa cum ne-a arătat Annie Kirkwood în viziunea sa când Pământul s-a duplicat şi s-au format două planete, oamenii de pe fiecare planetă nu erau conştienţi de ce s-a întâmplat cu ceilalţi.

Această idee se regăseşte şi în Biblie: „în ziua aceea, cel care stă pe acoperişul casei în care se află bunurile sale, nu va fi lăsat să coboare să le ia. Şi tot aşa, cel care va fi la muncă la câmp, nu se va mai întoarce. Eu vă spun că în noaptea aceea vor fi doi oameni într-un pat: unul va fi luat şi celălalt va fi lăsat. Două femei vor măcina grânele împreună: una va fi luată şi cealaltă va fi lăsată. Doi bărbaţi vor lucra pe câmp şi unul va fi luat, celălalt va fi lăsat. Iar ei l-au întrebat: „Unde Doamne?” şi El le-a spus: „Acolo unde se află trupul, se vor aduna vulturii flămânzi.” (Luca 17:31-37)
Am fost întrebată de multe ori despre calendarul mayaş care prezice sfârşitul lumii în anul 2012. Oamenii cred că aceasta este

data sfârşitului lumii, dacă mayaşii nu au putut vedea mai departe de atât. Mie mi s-a spus că mayaşii au evoluat spiritual, până în punctul în care civilizaţia lor a trecut în masă în dimensiunea următoare. Ei au încheiat calendarul în anul 2012, pentru că au văzut că acesta va fi momentul următorului mare eveniment: trecerea întregii planete într-o dimensiune superioară.

Vom ascensiona într-o dimensiune înaltă, ridicându-ne conştiinţa şi frecvenţa de vibraţie a corpului. La început vei continua o vreme să trăieşti într-un corp fizic. Apoi oamenii vor descoperi treptat că acest lucru nu mai este necesar. Corpul fizic se va dizolva în lumină şi veţi trăi într-un corp făcut din lumină sau din energie pură. Asta pare a fi ceva foarte asemănător cu alte cazuri prezentate în această carte, unde clientul care face regresia a văzut o fiinţă care strălucea şi care era compusă din energie pură. Aceste fiinţe din energie pură au evoluat dincolo de nevoia de a avea un corp fizic limitativ şi aşa vom face şi noi, când vom ajunge în acest stadiu de dezvoltare. Aşa încât în multe cazuri atunci când o fiinţă ascensionează, îşi ia corpul fizic cu ea, dar este doar o situaţie temporară şi corpul va fi lepădat, în funcţie de nivelul de înţelegere la care va ajunge fiinţa respectivă. Noi avem tendinţa de a ne agăţa de ceea ce ne este familiar, dar în final ne dăm seama că deşi am putea să ne luăm corpul cu noi, acest corp este prea limitat pentru noua realitate din noua dimensiune. Când ajungem în această nouă dimensiune, vom avea un corp nou de lumină sau de energie, care nu moare niciodată. Asta vroia să spună Biblia, când a vorbit despre „Viaţa Eternă”.

Lumea spiritului sau lumea dintre vieţi, unde am descoperit că mergem când

murim şi ne încheiem viaţa curentă. Este ca un centru de reciclare. Te conduce înapoi către o altă viaţă pe Pământ, fiindcă mai ai de lucrat la karma sau mai ai anumite lucruri de îndeplinit. Oamenii continuă să revină pentru că nu şi-au terminat lecţiile sau ciclurile. Prin ridicarea conştiinţei şi a frecvenţei de vibraţie, nu mai este necesar să se întoarcă în viaţa dintre vieţi. Acel loc poate fi depăşit şi putem merge în alt loc, unde totul este etern şi nu mai este nevoie de o reciclare. Putem rămâne acolo pentru totdeauna. Probabil că acesta este locul pe care mulţi din clienţii mei îl numesc „acasă", locul pentru care simt un mare dor şi unde doresc să se întoarcă. Când clienţii mei văd acest loc în timpul regresiei, ei sunt copleşiţi de emoţie, pentru că au simţit prea multă vreme acest dor profund de a reveni acolo, fără a şti în mod conştient că acest loc există cu adevărat.

Capitolul 31

Finalul

De-a lungul muncii mele mi s-a spus de multe ori că noi, fiinţele umane, nu suntem singurele fiinţe simţitoare şi gânditoare de pe această planetă şi de dincolo de ea. Suntem atât de plini de sine încât credem că noi suntem cei mai importanţi şi că totul se roteşte în jurul nostru, în mare parte fiindcă nu înţelegem ce este viaţa cu adevărat. Eu am descoperit că totul conţine spirit şi scânteia vieţii, pentru că totul este energie care vibrează la frecvenţe diferite (mai rapid sau mai încet). în aspiraţia noastră către o formă spirituală mai înaltă, noi am traversat multe din aceste aşa-numite forme de viaţă „inferioare". Am fost minerale, am fost pământ, pietre, plante şi animale, înainte de a ne încarna în forma umană. Suntem spirite pline de curiozitate şi am avut nevoie să experimentăm aceste stări şi să învăţăm din ele, înainte să fim gata de a experimenta diverse lecţii într-un corp fizic mai complex (dar şi mai dens). Am descoperit că totul este viu, inclusiv planeta Pământ. Ea are sentimente, emoţii şi nevoi, la fel ca noi. în prezent, ea experimentează durere (potrivit surselor mele) din

cauza relelor care se fac. Potrivit extraterestrilor, ne apropiem de punctul fără întoarcere, în care stricăciunile nu mai pot fi reparate. Odată ajunşi în acel punct, vom ascensiona într-un Nou Pământ, pentru că Vechiul Pământ nu va mai fi capabil să facă faţă stresului. Dar dacă Pământul este viu, se opreşte aici? Mi s-a spus că va evolua dincolo de această stare, mult mai departe în cosmos. Cu toţii facem parte dintr-o fiinţă mai mare care este vie şi funcţionează, o fiinţă uriaşă numită Univers. Asta înseamnă că Universul este ceva organizat şi uriaş, care este viu şi are sentimente. Poate veţi dori să numiţi acest ceva Dumnezeu, dar este chiar mai complex decât atât.

Tot ce formează Universul (stele, planete, etc.) poate fi considerat a fi celule din
corpul lui Dumnezeu, celule care compun corpul acestui „ceva" uriaş. Noi nu suntem nimic mai mult decât cele mai mici celule, în acest proces circular. Deşi suntem atât de mici, nu suntem lipsiţi de importanţă, pentru că în evoluţia şi creşterea noastră este posibil să ne ridicăm mereu prin mlaştina vieţii.

Mi s-a spus că procesul de reîncarnare nu este de dorit. Prin acest proces călătorim mereu înainte şi înapoi, între Pământ şi lumea spiritului. Este ca o staţie de procesare unde mergem ca să ne judecăm pe noi înşine şi să hotărâm apoi cum să revenim pentru a corecta karma. Obiectivul principal ar trebui să fie să ieşim din această capcană şi să trecem dincolo de planul fizic. Se spune că putem ajunge acolo dacă ocolim lumea astrală şi mergem direct în nivelele spirituale superioare, unde acumularea de karma şi corectarea sa nu mai sunt necesare. Atunci vom putea progresa într-un alt mod şi nu vom mai fi îngreunaţi de corpul fizic. Toate acestea fac parte din procesul de ascensiune. Vom merge direct în Noul Pământ ridicându-ne frecvenţa de vibraţie şi vom ocoli necesitatea de a muri şi de a merge în lumea spiritului.

Universul este un organism cu o organizare complexă care trăieşte în

acelaşi timp în mai multe dimensiuni, formate din straturi şi straturi de conştiinţă, care au legătură cu toate organismele din interiorul său. El are puterea de a crea şi de a se relaţiona la toate acestea individual, în acelaşi timp. Asta ar putea fi ceea ce „Ei" au numit conştiinţa colectivă. Fiindcă noi am creat în mod colectiv, gândindune la ceva şi aducând acest ceva în existenţă, prin intenţia noastră. într- un anumit moment din trecutul îndepărtat, eram cu toţii una. Făceam parte din acest colectiv, din Unicul, din Marele Soare Central, din Sursă, Dumnezeu, sau cum vreţi să îi spuneţi. Mulţi din clienţii mei îşi amintesc de această existenţă când intră în stare de transă şi întotdeauna separarea de această unire (unde toţi eram împreună simţind iubire şi protecţie), aduce după sine o mare nefericire. Ei nu au vrut să plece şi au simţit o mare tristeţe şi un sentiment de separare, când au fost forţaţi să iasă şi să meargă în locuri îndepărtate din cosmos.

Pentru că Sursa a dorit să experimenteze (curiozitatea nu este doar o trăsătură umană şi poate de aici provine dorinţa noastră de a explora), noi toţi (ca o parte din co-creatorii Sursei) am ajutat la începutul creaţiei. Am ajutat la procesul prin care se creează ceva din nimic (sau din praf aşa cum se povesteşte în mai multe legende) şi astfel s-au format stelele, planetele, stâncile, pârâurile, animalele şi oamenii. Apoi ne-am hotărât (sau ni s-a spus) să mergem şi să locuim în aceste lucruri şi să raportăm înapoi la Sursă cum a fost. Se spune că totul este doar o iluzie. Dacă această idee este corectă, atunci realitatea este ţinută la un loc de perceperea noastră colectivă. Noi am ajutat la crearea sa, la existenţa sa, prin percepţia noastră combinată, care menţine această realitate. în cartea mea între viaţă şi moarte, mi s-a spus că Dumnezeu poate fi un fel de lipici, care ţine totul la un loc. Dacă el ar clipi o singură fracţiune de secundă, totul s-ar vaporiza instant. în această carte mi s-a spus că între fiecare inspir şi expir, există Dumnezeu. Dacă privim lucrurile din această perspectivă, noi toţi priviţi colectiv, suntem Dumnezeu.

Ceea ce percepem noi ca fiind corect, poate să nu fie corect când este

privit din latura spirituală. Tot ce avem în vieţile noastre cu care interacţionăm, este adus în realitatea fizică pentru că noi dorim să fie acolo. Acest lucru este posibil fiindcă gândurile sunt reale; gândurile sunt lucruri. Odată formate, gândurile există întotdeauna şi cu cât sunt întărite, cu atât devin mai fizice şi mai dense (mai reale).

Din acest motiv ne putem schimba vieţile şi împrejurările, pentru că avem mai multă putere decât ne dăm seama. Noi ne creăm realitatea în mod constant şi suntem capabil de a schimba acea realitate. Dar adeseori este nevoie de puterea combinată a mai multor oameni ca să se facă acest lucru, pentru că ceea ce am creat a devenit atât de mare şi de puternic încât a căpătat o viaţă proprie. Poate că acesta este motivul pentru crearea Noului Pământ, pentru că planeta de care suntem conştienţi a ajuns într-un punct în care nu mai este capabilă să fie ajutată sau transformată.

în matricea universului se află blocurile de construcţie ale realităţii, toate posibilităţile şi probabilităţile din care putem crea. în viaţa noastră putem să avem raiul sau iadul pentru că suntem destul de puternici încât să creăm acest
lucru, odată ce am înţeles procesul şi dacă ne folosim minţile ca să îl creăm. De multe ori câmpurile electrice care conţin aceste posibilităţi sunt deranjate de intenţii discordante, soldate cu rezultate negative. Acest lucru s-a întâmplat de multe ori, în ultima vreme. Când începe negativitatea, ea poate fi întărită de oamenii care acceptă aceste lucruri ca fiind realitate şi atunci realitatea ia această formă. La fel de uşor ar putea fi ca pacea şi iubirea să devină realitatea noastră, odată ce am înţeles mecanismul şi am folosit puterea minţii noastre. Aşa cum a spus Nostradamus în cărţile în care prezint prezicerile lui: „Voi nu vă daţi seama cat de mare este puterea minţii voastre. Dacă vă concentraţi pe realitatea pe care o doriţi, o puteţi crea. Energia voastră este împrăştiată. Odată ce aţi învăţat cum să o concentraţi, sunteţi capabil să creaţi miracole. Iar dacă puterea minţii unui om este atât de mare, gândiţi-vă cât de mare ar fi puterea minţilor unui grup, odată ce au fost puse la treabă. Puterea concentrării mai multor

minţi nu este doar multiplicată, este ridicată la pătrat. Atunci se pot produce adevărate miracole.”

Se pare că alegem rolurile şi scenariul general al piesei în care vom participa în fiecare viaţă. Dar şi ceilalţi actori îşi aleg rolurile din piesă. Este ca şi cum ai participa la o piesă în care scenariul este creat pe măsură ce piesa progresează şi se poate schimba în orice punct, pentru a face piesa mai dramatică. Asta se datorează liberului arbitru şi influenţelor acţiunii tuturor asupra acţiunilor altor oameni. În timpul vieţii noastre pe Pământ, putem experimenta multe vieţi diferite (multe roluri şi personaje), după cum dorim: faimă, bogăţie sau sărăcie, ucigaş sau victimă, mare iubire sau mare disperare, război sau pace, etc.

William Shakespeare a înţeles acest lucru atunci când a scris: „Lumea e o scenă, iar bărbaţii şi femeile sunt simpli actori. Ei pot intra sau ieşi de pe scenă, şi un om în viaţa sa poate juca multe roluri”.
Indiferent ce am realizat, este doar ceva temporar, la fel ca o piesă de teatru şi în final cortina va coborî. Atunci tot ce ne-a mai rămas este să luăm cu noi amintirile experienţelor pe care le-am avut şi sperăm că putem lua şi lecţiile pe care le-am învăţat. Acestea sunt încorporate în şinele nostru adevărat din afara scenei, în şinele observator, în şinele etern (suprasufletul), care înmagazinează aceste amintiri şi experienţe. Ele vor fi în final transferate în banca de date a calculatorului inteligenţei înalte: Sursa Dumnezeu. Nimic din piesă nu s-a irosit, fie că interpretăm rolul eroului sau al răufăcătorului. Toate acestea se adaugă la cunoaşterea universului şi din acel depozit apar noi creaţii.

De fiecare dată când un suflet revine în teatrul de pe Pământ, el îşi ia

angajamentul să participe la următoarea piesă sau la următorul joc şi primeşte un nou scenariu cu multe pagini albe care vor fi umplute de către actor, pe măsură ce progresează piesa. Interpretarea piesei va fi lipsită de orice fel de repetiţii şi va fi deschisă tuturor sugestiilor şi posibilităţilor. Nimic nu este corect sau greşit, când actorii îşi joacă rolurile. Totul are de a face cu experienţa, cu învăţarea unor lecţii, cu rezolvarea datoriilor karmice şi cu crearea unor situaţii noi, pentru iluminarea şi învăţarea celorlalţi. Se spune că nici un om nu este o insulă. Tot ce facem sau spunem, afectează pe cineva. Dacă am înţelege asta, am fi mai atenţi la efectele cuvintelor şi faptelor noastre, asupra celorlalţi oameni. Am fi mai conştienţi de modul în care se înregistrează aceste cuvinte şi fapte în Sălile Cunoaşterii.

Cu fiecare viaţă nouă, noi ne hrănim (adeseori inconştient) din depozitul de cunoaştere pe care l-am adunat din alte lecţii. Când aplicăm cunoaşterea din viaţa prezentă (la piesa de teatru) sperăm că vom fi învăţat din greşelile trecute şi nu le vom mai repeta. Apoi când vom obosi să ne mai întoarcem pe scenă şi să încercăm mereu noi scenarii, vom alege să ne retragem şi să revenim la marele director de scenă, lăsând locul unui suflet mai nou (mai încăpăţânat sau care învaţă mai greu) care va juca o vreme aceste roluri. La asta se referă mulţi clienţi ai mei când spun că vor „să meargă acasă”. Aceasta este starea naturală pe care a cunoscut-o sufletul la început la crearea sa, stare pe care a ştiut-o înainte să fie prins în lumea fizică, în lumea scenei, în lumea 3D a iluziilor. Sperăm că până acum am adunat destulă înţelepciune şi înţelegere, care să ne permită să progresăm pe alte căi, în alte domenii ale existenţei. Posibilităţile sunt nesfârşite
şi nu avem nevoie să revenim în acest teatru, decât poate ca observatori sau ghizi.

Trăim în vremuri antrenante. Studierea legilor metafizicii şi a legilor universului nu mai este rezervată doar pentru puţinii oameni care erau consideraţi ciudaţi. Cunoaşterea se răspândeşte în masele de oameni, într-un ritm galopant. E ca şi cum a fost păstrată sub suprafaţa apei, ca să nu poată fi atinsă de mintea noastră logică. Dar acum iese la

suprafaţă la lumina zilei pentru a fi studiată şi analizată. Ea nu mai pare a fi ciudată şi interzisă, ci arată normal şi natural. Prea multă vreme ne-am blocat minţile şi nu ne-am permis să urmăm acest mod de a gândi. A venit vremea să deschidem barajele şi să lăsăm schimbarea să ne transforme viaţa către ceva mai bun. Dacă toată lumea şi-ar da seama cum gândurile şi emoţiile lor le afectează prietenii şi vecinii, comunitatea şi oraşul şi în cele din urmă lumea prin efectul de acumulare a energiei, atunci oamenii ar învăţa să-şi monitorizeze viaţa zilnică şi lumea s-ar schimba. Vor trebui să se schimbe, din cauza efectului acumulării de energie. Noi ne mutăm într-o lume nouă şi vechea negativitate va rămâne în urmă. Prin legea cauzei şi efectului, care este „Regula de Aur" din Biblie, nu va mai putea exista violenţă sau război. Noi putem schimba lumea, câte o persoană pe rând. Aşa a spus Iisus când a încercat să ne înveţe, dar oamenii nu l-au înţeles. Iubirea este răspunsul, atât de simple sunt lucrurile.

Pe măsură ce minţile noastre evoluează, suntem hrăniţi cu linguriţa şi primim din ce în ce mai multe informaţii noi şi complicate. Niciodată nu vom putea cunoaşte totul, fiindcă minţile noastre nu ar putea cuprinde această cunoaştere. Dar se pare că minţile noastre se extind pentru a înţelege teorii mai complicate.

Dacă Alice din Ţara Minunilor a reuşit să găsească un portal spre altă dimensiune, întrebarea care se pune acum este: „Cât de adânc vrem să coborâm în gaura iepurelui?" Acolo există mai multă cunoaştere decât ne-am putea noi imagina vreodată. Eu sunt un reporter iubitor de aventură şi voi continua să acumulez informaţii şi să încerc să le prezint lumii. Nu ştiu cât de adânc vreau să cobor în acea gaură, nu am nici o idee cât de adâncă este şi câte cotituri vor fi pe
drum, dar îmi invit cititorii să mă însoţească atunci când călătoresc în necunoscut şi încerc să îl explorez.

Aventura şi călătoria vor continua. Ele nu pot fi oprite!

Despre autoare

Dolores Cannon, terapeută prin regresie hipnotică şi cercetătoare în domeniul paranormal, lansată în căutarea „Cunoaşterii pierdute”, s-a născut în anul 1931 la St. Louis, Missouri. A fost educată la St. Louis şi a trăit acolo până în anul 1951, când s-a căsătorit cu un militar de carieră din Marina S.U.A.

în următorii 20 de ani l-a urmat pe soţul său, care a lucrat în diferite baze militare şi şi-a crescut copiii, ducând o viaţă tipică de soţie de ofiţer de Marină, în anul 1970, soţul său a ieşit la pensie ca veteran cu dizabilităţi şi familia s-a retras atunci ca să trăiască la ţară, pe dealurile din Arkansas. în această perioadă ea a început să scrie şi să îşi vândă articolele la diverse reviste şi ziare. începând din anul 1968 s-a implicat în lucrul cu hipnoza, iar din anul 1979 a lucrat exclusiv cu terapia vieţilor trecute şi regresiile. A studiat mai multe metode de hipnoză, după care şi-a dezvoltat propria sa tehnică originală. Această tehnică i-a permis să obţină în modul cel mai eficient, informaţii de la clienţii săi. în continuare, Dolores a predat pe tot globul cursuri bazate pe tehnica sa originală.

în anul 1986 şi-a extins investigaţiile în domeniul OZN. A mers în diferite locuri unde se presupunea că au aterizat OZN-uri şi a făcut investigaţii. Apoi a investigat Cercurile din lanurile de grâu din Anglia. Cea mai mare parte a muncii sale în acest domeniu a constat din adunarea de dovezi privitoare la presupusele răpiri extraterestre, prin metoda hipnozei.

Dolores a ţinut prezentări şi cursuri pe toate continentele. A scris 17 cărţi, care au fost traduse în douăzeci de limbi. Emisiunile sale de la radio şi televizor au fost urmărite pe tot mapamondul. Articolele de/despre Dolores au apărut în diverse reviste şi ziare din Statele

Unite şi de pe glob. Dolores a fost primul străin (şi de asemenea primul american) care a primit „Premiul Orfeus” în Bulgaria, pentru cele mai înalte realizări în cercetarea fenomenelor psihice. A primit premiul pentru Contribuţie Remarcabilă şi pentru Realizările din viaţă, de la mai multe organizaţii de cercetare din domeniul hipnozei. Dolores a avut o familie mare, care a creat un echilibru între lumea „reală” a familiei şi lumea „nevăzută” pe care o explora în munca sa. S-a stins din viaţă pe 18 octombrie 2014.